35/1

உ

கடவுள் துணை.

நைடதம்-மூலமும் உரையும்.

அதிவீரராமபாண்டியன்செய்த

நைடதமூலத்திற்கு

மதுரை - புலவை - சென்னை

இம்முச்சங்கங்களிலுந்தமிழ்த்தலைமைப்புலமை

நடாத்திய - களத்தூர்

வேதகிரிமுதலியாரால்

பதவுரையும், கருத்துரையும் செய்து

பலவிலக்கணமேற்கோளுடன்பதிப்பித்த

பிரதிக்கிணங்க

மேற்படிமுதலியார் குமாரர்

ஆறுமுகமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

பரமசிவமங்கலம்

அண்ணாசாமிமுதலியார் குமாரர்

முனிசாமிமுதலியாரால்

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்கரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விபவ௵—சித்திரை௴. 1868

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

இதனால்யாவருக்கு மறிவிப்பதுயாதெனில், சென்னபட்டணம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை முல்லாசாகிபுதெரு கீழண்டை சந்துதென்னண்டைவாடை முதலாவதுநெம்பர்வீட்டில் -ம-ா-ா - ஸ்ரீ-குவளைமாநகரம்ஸ்ரீநிவாச முதலியாரவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு அச்சிற்பதிப்பித்த பலவிததமிழ்ப்புத்தகங்களும் நூதனமாய் செய்யப்பட்ட நாலாயிரப்பிரபந்தம் -இராகதாளஅட்டவணைஅடிவரவு ஆழ்வாராதிகள் திருநக்ஷத்திரம் இராமானுஜநூற்றந்தாதி ஆழ்வாராதிகள் உடையர் - திவ்வியமங்களவிக்கிரகரூபமான படங்களுடன்அச்சிட்டு விற்பனைசெய்துவருவதால் வேண்டியவர்கள் பரமசிவமங்கலம் - முநிசாமிமுதலியாரவர்களிடத்தில் விலைசகாயமாய் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உ

கடவுள் துணை.

நைடதம்மூலமும் உரையும்.

(பாயிரம்.)

விநாயகர்வணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)*

தழைவிரிகடுக்கைமாலைத் தனிமுதற்சடையிற்சூடுங்
குழவிவெண்டிங்களிற்றகோட்டது குறையென்றெண்ணிப்
புழைநெடுங்கரத்தாற்பற்றிப்பொற்புறவிணைத்துநோக்கு
மழைமதக்களிற்றின்செய்ய மலரடிசென்னிவைப்பாம்

(இதனது பதப்பொருள்.)

தழை-செழித்த, விரி-மலர்ந்த,கடுக்கை-கொன்றைமலர்களாலாகிய,மாலை-மாலையையுடைய,தனி-ஒப்பில்லாத,முதல்-பரமசிவன் சடையில்-சடையினிடத்தில், சூடும்-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற,குழவி இளமையாகிய,வெள்-வெள்ளிய,திங்கள்-சந்திரனை,இற்ற-ஒடித்த, கோட்டது-(தன்)கொம்பினது, குறையென்று-சேஷமென்று,எண்ணி-நினைத்து, புழை - துளைபொருந்திய,நெடு-நீண்ட,கரத்தால்-துதிக்கையினால், பற்றி - பிடித்து, பொற்பு - அழகானது,உற பொருந்த,இணைத்து-(அதிற்)பொருத்தி,நோக்கும்-பார்க்கின்ற, மழை-மழையைப்போலும், மதம்-மதத்தையுடைய, களிற்றின்-யானைமுகவிநாயகமூர்த்தியினது,செய்யமலர்-செந்தாமரைமலர்போலும்,அடி-திருவடிகளை,சென்னி-சிரசின்மேல்,வைப்பாம்-(யாம்)அணிந்துகொள்ளுவாம், என்றவாறு.

தழைவிரிகடுக்கை-என்றது , தழைகள்விரிந்த-கடுக்கை எனினும்பொருந்தும், தழைதலாகியகாரணத்தால்- தழை -என்றாயிற்று மாணிக்கவாசகர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய(குவலயாநந்தசூத்திரம்)

---

* யாப்பருங்கலம், கழிநெடிலடியேகசடறக்கிளப்பி -னறுசீர்முதலாவையிரண்டரு - வருவனபிறவும்வகுத்தனர்கொளலே.

வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செய்து - மங்கலமொழிமுதல்வழுவாது ரைக்கி - லெடுத்துக்கொண்ட விலக்கணவிலக்கிய -மிடுக்கணின்றி யினிதுமுடியுமே, இவ்விலக்கணத்தால் கடவுள்வணக்கங்கூறினார், யாம்-என்னும்எழுவாய் எஞ்சிநின்றது, வைப்பாம்-என்றது-பயனிலை, அடி-என்றது-செயப்படுபொருள் , தலை-விரி - என்கிற பெயரொச்சத்தொகைக ளடுக்கிக்கொண்டமலரென்கிற வினைமுதல்பெயர் கொண்டனவாகும்.

மலரடி சென்னிவைப்பாம்-என்றது-தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றாகத்தம்மைப்புகழ்ந்து கூறியதற்குஇலக்கண மெங்ஙனமெனின் ※ முனைபுனைசேவகன்முனிந்தார்ப்பதுபோற் கசடறக்கற்றகல்வியாற்றலாற்-றன்னைப்புகழத்தகுமெனச்சாற்றினர், என்றதனாலறிக இற்றகோடு-என்றது-விநாயகர்தம்மா லொடிக்கப்பட்டகோடு என்றருத்தமாம், இதற்கிலக்கியமெங்ஙனமெனின்-கந்தப்புராணம்கெஜமுகனுற்பத்திபடலம்(உாசயகூ-ம்-பாடல்) உாசயஎ-ம்-பாடல்.

நின்றவன்றன்னைநோக்கி நெடியபல்படைகளேவிச்
சென்றிவன்றன்னைக்கொல்லாச் சிவனருள்வரத்தில்சீரா
லின்றினிச்செய்வதென்றென் றிறைவனையுன்னியெந்தை [ர்
தன்றிருக்கோட்டிலொன்று தடக்கையின் முறித்துக்கொண்டா
தடக்கையிலேந்துங்கோட்டைத் தந்தியாமவுணன்மீது
விடுத்தலுமனையன்மார்பை யெய்தெனக்கீண்டுபோகி
யுடற்படிமிசையேவீழ்த்தியொல்லையிலோடித்தெண்ணீர்க்
கடற்படிந்தமலன்மைந்தன் கரத்தில்வந்திருந்ததன்றே

இச்செய்யுட்களில்கெஜமுகனைக்கொல்லக்கோட்டைஒடித்தாரென்றது - புராணசித்தாந்தம், இக்கருத்தறியாதார்பாரதமெழுதக் கோட்டைஒடித்தாரென்று உரைவரைந்திருக்கின்றார். அவர்இந்நூலறியார்போலும், குழவி-என்றதும்,குழவு-என்றதும், ஒருபொருட்கிளவி,,சூத்திரம்,மழவுங்குழவுமிளமைப்பொருள். பொற்பு-என்றது, அழகு,பொலிவு-இவைஒருபொருட்கிளவியாம்.சூத்திரம்,பொற்பேபொலிவு.(என்றதனாலறிக)[பிறையைக்கொம்பின்குறையென்று மயங்கினமையால்மயக்கவலங்காரம்](கருத்துரை) சிவன்முடியிலிருந்த பிறையைஒடித்தகொம்புக் கிணைபார்க்கும் விநாயகரைவணங்குவோ மென்பதாம்.

※ மாணிக்கவாசகர் குவலயாநந்தம், ,, தொல்காப்பியம்.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

(*)

நிலவுபொழிதனிக்கவிகை நிடதர்கோன்புகழ்ச்சரிதநெடுநீர்
வைப்பிற் - புலவர்களியமுதொழுகு புதுமொழிகூட்டுணத்
தமிழாற் புனைதல்செய்தான் - வலனுயர்த்தவண்ணலஞ்சே
ல்வான் றொடுபொற்கோட்டிமய வரையிற்றீட்டி - யலர்த
லைமாநிலம்புரக்கு மதிவீரராமனிகலரசரேறே

(இ-ள்)இகல்-பகைத்த,அரசர்-மன்னராகிய(யானைகளுக்கு)—ஏறு-ஆண்சிங்கம்போன்றவனாகிய,வலன்-வெற்றியினால்,உயர்த்த-உயர்த்தப்பட்ட, அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய, அம்-அழகிய, சேல்-மீனக்கொடியை, வான்-ஆகாயத்தை, தொடு-அளாவிய பொன்-பொன்னாகிய, கோட்டு-சிகரத்தையுடைய, இமயவரையில்-இமயமலையினிடத்தில்: தீட்டி - (தனக்குரியவெல்லைக்கல்லாக) வெழுதி, அலர்-பரந்த,தலை-இடத்தையும்,மா-பெருமையுமுடைய,நிலம்-பூமியை,புரக்கும்-காக்கின்ற,அதிவீரராமன்-அதிவீரராமபாண்டியராஜனானவன், நிலவு-சந்திரிகையை,பொழி-பொழிகின்ற, தனி-ஒப்பற்ற, கவிகை-(முத்துக்)குடையினையுடைய-நிடதர்கோன்-நளமஹாராஜனது, புகழ்-புகழ்ச்சிபொருந்திய, சரிதம் சரித்திரமாகிய, களி-களிப்பைத்தருகிற, அமுது - அமிழ்தத்தை, நெடுநீர்-கடலாற் சூழப்பட்ட,வைப்பில்-பூமியிலுள்ள,'புலவர்-புலவரானவர்கள், கூட்டுண-கொள்ளைகொள்ளும்படியாக, ஒழுகு (அவ்வமிழ்தம்)பெருகுகின்ற,புதுமொழி * புதியகாவியத்தை.தமிழால் - தமிழ்மொழியினாலே—புனைதல்செய்தான், அலங்கரித்துப்பாடினான்—(எ-று.) (குவலயாநந்தம்) நேயமுடனேநிருமிக்கும்பொரு-ளாயவனைத்து மடக்கிக்காட்டுதல்-பாயிரமென்றுபகரப்படுமே.எனவும்,ஒருநூன்முகத்திலுரைத்திடும்பாயிரஞ், சிறப்பெனநல்லோர் செப்பினர்தாமே. எனவும்.கூறியவாறுசிறப்புப்பாயிரங்கூறினார். [இதுஏகதேசவுருவகவணி] (கருத்து.)அதிவீரராமபாண்டியராஜனானவன் நளமஹாராஜனது சரித்திரத்தைத் தமிழினாற்பாடினா னென்பதாம். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

---

* தண்டியலங்காரம், அறமுதனான்கினுங் குறைபாடுடையதுகாப்பியமென்று கருதப்படுமே.

நாட்டுப்படலம்.

(*)

கலித்துறை.

கருவிமாமழைகலைமகளுருவெனவிளங்கி
யிருவிசும்பிடைப்படர்ந்துசென்றினமணிகொழிக்கும்
பரவைவெண்டிரைமேய்ந்துயர்பனிவரையுயிர்த்த
வுருவவோடரித்தடங்கணாளுருக்கொடுமீண்ட

(இ-ள்) கருவி-உலகத்திற்குத்துணைக்காரணமாகிய—மா-பெருமைபொருந்திய—மழை-மேகங்களானவை—கலைமகள்-சரஸ்வதியினது—உருவென-வடிவம்போல—விளங்கி(வெண்மையாக)விளங்கி—இரு-பெரிய—விசும்பிடை-ஆகாயத்தினிடத்தே—படர்ந்து-பரந்து—சென்று-போய்—இனம்-இனமாகிய, மணி இரத்தினங்களை—கொழிக்கும்-கொழிக்கின்ற—பரவை-கடலினது—வெள்-வெள்ளிய-திரை-அலைகளையுடைய (நீரை)—மேய்ந்து-குடித்து—உயர்-உயர்ந்த—பனிவரை-மலையரசனால், உயிர்த்த-புதல்வியாகத்தரப்பட்ட—உருவ-(காதுகளுக்கு)நேராக, ஓடு-ஓடுகின்ற—தடம்-விசாலமாகிய—கணாள்-கண்களையுடைய (பார்வதியினது)—உரு-கருநிறத்தை—கொடு-பெற்று—மீண்ட-திரும்பின.எ-று. இதுமுதல்-உ-பாடலுமழைச்சிறப்பு.[இது உபமானம்-உபமேயம்-விரிந்துநிற்கையால் - விரியுவமையணி] (கருத்து) மேகங்களானவை சரஸ்வதிவடிவம்போலத் தோன்றிக்கடற்சலத்தையுண்டுபார்வதிவடிவம்போலத் திரும்பினவென்பதாம். (க)

அன்னங்கண்படுதண்பணைநிடதநாடளிக்கு
மன்னர்மன்னவன்மண்டமர்கடந்தவொள்வேலின்
மின்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணிடையதிர்ந்து
பொன்னங்குன்றின்மேலவன்கொடைபோன்மென
ப்பொழிந்த

(இ-ள்) அன்னம்-அன்னங்களானவை—கண்படு - தூங்குகின்ற—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—பணை-கழனிகளையுடைய, நிடதநாடு-நிடததேயத்தை—அளிக்கும்-காக்கின்ற—மன்னர்-அரசர்களுக்கு—மன்னவன்-அரசனாகிய-(நளனது)மண்டு-நெருங்கிய—அமர்-போரை—கடந்த-முடித்த—ஒள்-ஒள்ளிய—வேலின்-வேல்போல—மின்னி-மின்னுதல்செய்து—அவன்-அவனது, முரசெ

* யாப்பருங்கலம், நெடிலடிநான்காய் நிகழ்வதுகலித்துறை.

ன-முரசம்போல—விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து—அதிர்ந்து-சத்தித்து—பொன்-பொன்னாகிய—அம்-அழகிய—குன்றின்மேல்-இமயமலையின்மேல்—அவன்-அவனது—கொடை - ஈகையை—போன்மென-ஒக்குமென்று சொல்லும்படியாக—பொழிந்த-(அம்மேகங்கள்)நீரைச்சொரிந்தன—(எ-று) ஆங்கு-அசை. [இது உவமானங்கூறுதலால்-உவமையணி] (கருத்து) அந்தமேகங்களானவை நளனது வேலைப்போல்மின்னி அவன்பேரிகைபோலச்சத்தித்துஅவன்கொடையைப்போல்நீரைச்சொரிந்தனவென்ப.

விலகிவில் லுமிழ்விரிகதிர் மணிபலவரன்றிப் [தாம்
பொலன்முகட்டுயர்பொன் னெடுங்குன்றின்வீழருவி
குலவுவெண்டிரைக்குரை கடலுடுத்தபார்மடந்தை
யலர்முலைத்தலைத்துயல் வருமாரமொத்துளதால்

(இ-ள்) உயர்-மலைகளிலுயர்ந்த—நெடு-நெடிய—பொற்குன்றின்-இமயமலையின்மேல்—பொலன்-அழகிய—முகட்டு- சிகரத்திலிருந்து—விலகி-இடைவிட்டு—வில்-ஒளியை—உமிழ் - வீசுகின்ற—விரி-விரிந்த—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—பல-பலவகைப்பட்ட—மணி-முத்துக்களையும்—வரன்றி- வாரிக்கொண்டு—வீழ்-வீழ்கின்ற—அருவி-வெள்ளமானது-குலவு - வளைவாகிய-வெள்-வெள்ளிய—திரை - அலைகளையுடைய—குரை- ஒலிக்கின்ற—கடல்-கடலாகிய (வாடையை)—உடுத்த-மருங்கிற்சூழக்கொண்டிருக்கிற—பார்மடந்தை-பூமிதேவியினுடைய—அலர்- அடிபரந்த-முலைத்தலை-அம்மலையாகிய முலையினிடத்து—துயல்வரும் - புரளுகின்ற—ஆரம்- முத்துமாலையை—ஒத்துளது - ஒத்திருக்கின்றது—(எ-று)[இது உறுப்புறுப்புக்கலவையணி] (கருத்து)மலைவெள்ளமானது பூமிதேவியினது முலையின்மீதணிந்த முத்துமாலையையொத்திருக்கின்றதென்பதாம். இதுமுதல் - ௩-பாடலாற்றுச்

வேழவெண்மருப்பெறிந்து வெண்ணித்திலம்வரன்றிக்[சிறப்பு
காழகிற்றுணிசந்தொடு கையரிக்கொண்டு
கோழரைச்செழுங்குங்கு மத்தடஞ்சினைசாடி
யாழ்திரைக்கடலகடு நீண்டொழுகியதன்றே.

(இ-ள்) வேழம்-யானைகளையுடைய-வெள்-வெள்ளிய—மருப்பு-கொம்புகளை—எறிந்து-வீசிக்கொண்டும்—வெள்-வெள்ளிய—நித்திலம்-முத்துக்களை—வரன்றி- வாரிக்கொண்டும்—காழ்-வைரம்பொருந்திய—அகில்-அகின்மரங்களையுடைய—துணி- துண்டங்களை—சந்தொடு-சந்தனமரங்களோடு—கையரிக்கொண்டு -சேர்

த்துக்கொண்டும்—கோழ்-வழுவழுப்பாகிய—அளை-அளையையுடைய—செழு-செழிய—குங்குமம்-குங்குமமரங்களின்—தடம்விசாலமாகிய—சினை-கிளைகளை—சாடி- முறித்துக்கொண்டும்—ஆழ்-ஆழ்ந்த—திரை-அலைகளையுடைய—கடல்-கடலினது—அகடு-வயிற்றை—கீண்டு-கிழித்து—ஒழுகியது(அவ்வெள்ளம்)சென்றது—(எ-று)அன்று-ஏ-அசை.[தண்டியலங்காரம்-குளகம்பலபாட்டொருவினைகொள்ளும்-என்றதனாலிதுகுளகவணி](கருத்து)அந்தவெள்ளமானது யானைத்தந்தத்தின்முத்துக்களையும் அகிற்றருவையுஞ் சந்தனத்தருவையுங் குங்குமத்தருவையுமுறித்துச் சமுத்திரத்துட் சென்றதென்பதாம். (௪)

கங்கையென்றுலகேத்திய கடவுண்மாநதிவெண்
சங்குசூலுளைந்தலறிய தடம்பணைதவழ்ந்து
கொங்குயிர்த்தபூந்தடத்துலாய்க் குளம்பலநிரப்பி
யங்கண்மாநிலத்தமுதெனப்பரந்ததையன்றே

(இ-ள்) கங்கையென்று-கங்காநதியென்று—உலகு-உயர்ந்தோரால்—ஏத்திய - துதிசெய்யப்பட்ட—கடவுள்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய—மா-பெரிய—நதி-நதியானது—வெள் - வெள்ளிய—சங்கு-சங்குகளானவை—சூல் -சூலினாலே—உளைந்து-வருந்தி—அலறிய-இரையும்படியாக—தடம்-விசாலமாகிய—பணை-கழனிகளிலே—தவழ்ந்து-ஊர்ந்து—கொங்கு- வாசனையை—உயிர்த்த-வீசுகின்ற—பூ-மலர்களையுடைய—தடத்து- தடாகங்களில்-உலாய்-திரிந்து—பல-பலவகைப்பட்ட—குளம்- குளங்களையும்-நிரப்பி- நிறைத்து—அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய—மா-பெரிய—நிலத்து-பூமிக்கு—அமுதென- அமிர்தமென்றுசொல்லும்படியாக—பரந்தது-பரவிற்று—(எ-று) ஐ-சாரியை.அன்று ஏ-அசைகள்—[இதுஉவமையணி](கருத்து) நதியானதுகழனிகளையுந்தடாகங்களையுங் குளங்களையுநிரப்பி பூமிக்கு அமிர்தமாகப் பரவியதென்பதாம்.

ஒழுகுதீம்புனல்சிறை செயுமோதையுமுழுநர்
குழுவின்சும்மையுமுழத்தியர் குரவையினார்ப்புங்
கழனிவாழ்கெனவான் முளைவித்துநர்கலிப்பு
மழைமுகக்கொடுமாறு கொண்டொலித்தனமாதோ

(இ-ள்) ஒழுகு-பெருகியோடுகின்ற—தீ-மதுரம்பொருந்திய-புனல்-நீரை—சிறைசெய்யும் -கரைகோலித்தடுத்தற்கணுண்டாகின்ற--ஓதையும்-ஓசையும்—உழுநர்-(ஏருழுகின்றவருடைய-குழுவின்-கூட்டத்தினது- சும்மையும்-ஓசையும், உழத்தியர்கடை சி-

யரது—குரவையின்-குரவைக்கூத்தினது—ஆர்ப்பும்-ஓசையும்-கழனி-வயல்களானவை—வாழ்கென-வாழ்கவென்று—வால்-வெள்ளிய—முளை-நெல்லுமுளைகளை—வித்துநர்-விதைக்கின்றவருடைய—கலிப்பும்-ஓசையும்—மழை-மேகத்தினது—முழக்கொடு-ஓசையுடனே—மாறுகொண்டு-பகைமைகொண்டு—ஒலித்தன-முழங்கின—(எ-று) மாது-ஓ—அசைகள். [இது உவமையணி] (கருத்து) அணைகட்டுதலாலுண்டாமோசையும்ஏருழுகின்றவரோசையுங்கடைசியர் குரவைக்கூத்தோசையு நெல்விதைக் கின்றவரோசையும்மழைமுழக்கத்தோடுமாறுகொண்டனஎன்பதாம். இது முதல்-௫-பாடல்வயற்சிறப்பு. (௬)

வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலத்தின்வண்டுபாண்மிழற்று
மள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையாமைகண்படுக்கும்
பள்ளநீர்ச்செழும்பணைதொறும்பணிலமுத்துயிர்க்கும்
கள்ளுலாமலர்ப்பொதும்பரிற்களிமயிலகவும்

(இ-ள்) வண்டு-வண்டுகளானவை—வள்ளம்-கிண்ணம்போன்ற, வாய்-வாயையுடைய—செழு-செழிய—கமலத்தில்-தாமரைமலர்களிலே—பாண்-இசைகளை—மிழற்றும்-பாடிக்கொண்டிருக்கும்—ஆமை-கூர்மங்களானவை—அள்ளல்-குழம்பாகிய—கரு-கரிய—சேற்றிடை-சேற்றின்கண்—கண்படுக்கும்-தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்—பணிலம்-சங்குகளானவை—பள்ளம்-ஆழமாகிய—நீர்-நீரையுடைய—செழு-செழிய—பணைதொறும்-கழனிகளிலெல்லாம்—முத்து-முத்துக்களை—உயிர்க்கும்-சொரியும்—களி-களிப்பையுடைய—மயில்-மயில்களானவை, கள்-தேனனது-உலாம்-பெருகுகின்ற—மலர்-மலர்களையுடைய—பொதும்பரில்-சோலைகளிலே—அகவும்-ஆடிக்கொண்டிருக்கும்—அம்-சாரியை—(எ-று) (கருத்து) வண்டுகள் தாமரையிற்பாடும்-ஆமைகள்சேற்றிலேநித்திரைசெய்யும்-சங்குகள் கழனிகளில் முத்துக்களைச்சொரியும் மயில்கள்சோலைகளிலாடும் என்பதாம். (பணிலம்சலஞ்சலம்)

பண்ணைவாய்த்தவழ்பணிலங்களுயிர்த்தவெண்முத்துங்
கண்ணுடைக்கரும்பீன்றவெண்முத்தமுங்கமழுந்
தண்ணந்தாமரைசொரிந்வெண்முத்தமுந்தயங்கி
வெண்ணிலாக்கதிர்விரித்தலிற்குமுதம்வாய்விள்ளும்

(இ-ள்) பண்ணைவாய்-கழனிகளிடத்து—தவழ்-தவழ்கின்ற—பணிலங்கள்-சங்குகளால்—உயிர்த்த-தரப்பட்ட—வெள்-வெள்ளிய—முத்தும்-முத்துக்களும்—கண்-கணுக்களை—உடை-உடைய கரும்பு-கரும்புகளால்—ஈன்ற-தரப்பட்ட—வெள்-வெள்ளிய-மு

த்தரும்-முத்துக்களும்—கமழும்- பரிமளிக்கின்ற— தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய— அம்-அழகிய—தாமரை- தாமரைமலர்களால்-சொரிந்த-தரப்பட்ட—வெள்-வெள்ளிய—முத்தரும்-முத்துக்களும்—நயந்கி-விளங்கி—வெள்-வெள்ளிய—நிலா- சந்திரனது-கதிர்-கிரணங்களை—விரித்தலின்- பரப்புதலினாலே—குமுதம்-அல்லிமலர்களானவை—வாய்விள்ளும் (சந்திரோதயமில்லாதகாலத்திலும்) மலரும்—(எ-று)[இதுகாட்சியணி] (கருத்து) சங்கின் முத்துக்களும்-கரும்பின்முத்துக்களும், தாமரைமுத்துக்களும்-கிரணங்களைவிரித்தலால் அல்விமலர்கள் மலரும்-என்பதாம்.(௮)

விழுந்தவஞ்சிறைவண்டினமிதிப்பமெல்லரும்பு
கிழிந்துவார்தருதேறலுங்கிளர்சினைப்பலவின்
பழங்கனிந்துவீழ்தேறலும்பழனங்கடோறும்
வழிந்துபாய்தலின்வானுறவளர்வனசெந்நெல்

(இ-ள்) விழுந்த-(மேல்) விழுந்த—அம்- அழகிய- சிறை-சிறைகளையுடைய—வண்டு-வண்டுகளின்—இனம்- கூட்டங்களானவை-மிதிப்ப-துகைக்க—மெல்-மெல்லிய—அரும்பு- அரும்புகளானவை—கிழிந்து-கிழிய—வார்தரு-(அவைகளிலிருந்து) ஒழுகுகின்ற—தேறலும்-தேனும்—கிளர்-விளங்குகின்ற—சினை-கிளைகளையுடைய—பலவின்-பலாமரங்களின்—பழம்-பழங்களானவை-கனிந்து-நைய—வீழ்- (அவைகளிலிருந்து) விழுகின்ற—தேறலும்-தேனும்—வழிந்து-பெருக்கெடுத்து—பழனங்கடோறும்-கழனிகளிலெல்லாம்—பாய்தலின்- பாய்தலினாலே—வான் - ஆகாயத்தை—உற-தொடும்படி—செந்நெல்-செந்நெற்பயிர்களானவை—வளர்வன-வளரும்—(எ-று) [இதுதொடர்புநவிற்சியணி](கருத்து)மலர்களின்தேனும்-பலாப்பழங்களின்தேனும்- கழனிகளிற் பாய்தலினாற் செந்நெல்விளைவனவென்பதாம். (௯)

கூனிரும்பினிற்குறைத்தரிசும்மையிற்கொடுபோய்
மேனிவந்துயர்வனாயெனப்போர்பலவேந்து
நீனிறக்கரும்பகட்டினாற்றெழித்துவைநீத்த
தூநிறத்தநெற்பண்டியிற்பற்பலர்தொகுப்பார்

(இ-ள்) கூனிரும்பினில்-அரிவாளினால்—குறைத்து- அறுத்து-அரி-(அவ்வறுக்கப்பட்ட)அரிகளை—சும்மையில்- சுமைகளாக்கி—கொடுபோய்-கொண்டுபோய்—மேல்-மேல்—நிவந்துயர்-ஓங்கிய—வனாயென-மலைகள்போலத்தோன்ற—பல - பல்வாகிய—

போர்-போர்களை--வேய்ந்து-போட்டு—நீனிறம்- நீலநிறம்பொருந்திய-கரு-பெரிய—பகட்டினால்-கடாக்களினாலே—தெழித்து துவைப்பித்து—வை-வைக்கோலை—நீத்த-கழித்த—தூ-பரிசுத்தமாகிய,நிறத்த-காந்தியையுடைய—நெல் - நெற்களை—பண்டியில்-பண்டிகளாற் (கொண்டுபோய்) பற்பலர்-பலபலசாதியார்களும்—தொகுப்பார் - (களஞ்சியங்களிலே) நிறைப்பார்கள்—(எ-று) (கருத்து) நெற்களையறுத்துக் கடாககளால் மிதிப்பித்து வைக்கோலைத்தள்ளி,அந்நெற்களைப்பண்டியிற் கொண்டுபோவார்கள் என்பதாம். (௰)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடிவிருத்தம்.)

குரும்பைமென்முலையாராடக் கூந்தலினறவந்தோய்ந்த
விரும்புனலாறுபாய வெறிதிரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்க்
கருங்கடற்புலவுநீங்கி நறுமணங்கமழுமென்றான்
முருந்துறழ்மூரலார்த மிகுதியைமொழியலாமோ

(இ-ள்) குரும்பை-தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற-மெல்-மெல்லிய முலையார்-முலைகளையுடையமாதர்—ஆட-முழுக—கூந்தலில் (அவர்) தலைமயிரிலுள்ள—நறவம்-சாந்தத்தோடு,தோய்ந்த - கலந்த இரு-பெரிய—புனல்-நீரானது—ஆறு- ஆற்றினாலே (போய்,பாய-விழ—எறி-வீசுகின்ற-திரை-அலைகளை —சுருட்டும் - மடக்கும், தெள்-தெளிவுபொருந்திய—நீர்-நீரையுடைய--கரு- கரிய—கடல்-கடலானது—புலவு-புலானாற்றத்தை—நீங்கி- நீங்கி—நறுமணம் -நல்லமணமானது—கமழுமென்றால் - மணக்குமென்றால்—முருந்து-மயிலிறகினடியை—உறழ்-ஒத்த—மூரலார் - தந்தபந்தங்களையுடைய-அவர்களது—மிகுதியை-பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ(நான்) சொல்லலாமோ—(எ-று) தம்-சாரியை. ஓ எதிர்மறை [அந்நாட்டுமகளிரது செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால்வீறுகோளணியாம்.] (கருத்து) மாதர்களாடியநீரினாலேகடலானது புலால்நாற்றநீங்கிமணம்வீசுமானால் அம்மாதர்பெருக்கத்தைச் சொல்லலாமோவென்பதாம். (௰௧)

பூமலிதடங்கடோறும் புனல்குடைமகளிரீட்டங்
காமருகழனிதோறுங் கடைசியர்குரவையீட்டந்
தேமலர்ச்சோலைதோறுஞ் செழுங்குயிற்றொழுதியீட்டங்
கோமறுகிடங்கடோறுங் குணில்பொருமுரசினீட்டம்

(இ-ள்)பூ-மலர்களாலே—மலி-நிறைந்த—தடங்கடோறும்-குளங்களிலெல்லாம்—புனல்குடை - நீர்விளையாடுகின்ற—மகளிர்-மாதரது, ஈட்டம்-கூட்டமும், காமர்-அழகிய—கழனிதோறும்-வயல்களிலெல்லாம்—குரவை - கைகோத்தாடுதலையுடைய-கடை

சியர்-உழத்தியரது—ஈட்டம்-கூட்டமும்—தேம் - வாசனைபொருந்திய—மலர்-மலர்களையுடைய—சோலைதோறும் - சோலைகளிலெல்லாம்—தொழுதி-ஒலித்தலையுடைய—செழு - செழிய—குயில்-குயில்களது—ஈட்டம்-கூட்டமும்—கோ- அரசரது—மருகு-வீதிகளுடைய—இடங்கடோறும் - இடங்களிலெல்லாம்—குணில்-குறுந்தடியால்—பொரு-அடிக்கப்படுகின்ற—முரசின்-முரசங்களது—ஈட்டம்-கூட்டமும் - (இருக்கும்)—(எ-று) [காமருவென்பதில்-உகரம்சாரியைதொழுதி-புள்ளொலி-கோ- சாதியொருமை.] (கருத்து) குளங்களெங்குநீராடுமாதர் கூட்டங்கள்வயல்களெங்கும் உழத்தியர்கூட்டங்கள் சோலைகளெங்குங்குயில்கூட்டங்கள் இராஜவீதிகளெங்கும் பேரிகைக்கூட்டங்கள் என்பதாம். ()

கறுவொடுமொன்றோடொன்று காரணமின்றிச்சீறிப்
பொறியுடைக்குறும்பூழ்தம்மிற் போர்செயப்பொருத்
துமோதை, செறிமயிர்த்தகர்கடம்மிற் றீயெழத்தாக் [றே
கனோக்கி, யறைகழல்வீரரார்க்கு மமலையையவிக்குமென்

(இ-ள்) பொறியுடை-புள்ளிகளையுடைய—குறும்பூழ்-காடைகளானவை—தம்மில்-தம்முள்ளே—ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுடனொன்று—காரணமின்றி-ஏதுவில்லாமல்—கறுவொடும் - கறுவுதலுடனே—சீறி-சீறிக்கொண்டு--போர்-சண்டையை—செய-செய்யும்படியாக—பொருத்தும் (அவற்றைக்) கூட்டுதற்கணுண்டாகின்ற--ஓதை(சிறுவரோசையானது—செறி-நெருங்கிய—மயிர்-மயிர்களையுடைய--தகர்கள்-ஆட்டுக்கடாக்கள்—தம்மில்- தம்முள்ளே—தீ-நெருப்பானது—எழ-தோன்ற—தாக்கல்-ஒன்றையொன்றிடித்தலை—நோக்கி-நோக்கிப்பார்த்து—அறை-ஒலிக்கின்ற-கழல்-வீரக்கழலையுடைய—வீரர்-வீரரானவர்—ஆர்க்கும்- (ஆச்சரியப்பட்)டொலிக்கின்ற—அமலையை-ஓசையை—அவிக்கும்-அடக்கும்—(எ-று) அன்று-ஏ-அசைகள். (கருத்து) காடைகளைச்சண்டைசெய்வித்துப்பார்க்கும்வீரர்சத்தத்தையடக்கும்என்பதாம்

மாதர்மென்முல்லையீன்ற வான்முகையனையமூரல்
கோதறுகருனைதிம்பால் கொழுங்கனியிவற்றினோடு
மாதுலர்யாவரொன்ன வதிர்குரன்முரசிற்சாற்றி
வேதியர்க்கருத்திப்பின்னர் விருந்தொடுநுகர்வர்மாதோ

(இன்) ஆதுலர்-யாசகர்—யாவரொன்ன - யாவரொன்று—அதிர்-அதிர்கின்ற—குரல்-ஓசையையுடைய—முரசின் -முரசினாலே—சாற்றி-விளுவி(வருவித்து)—மாதர்-அழகிய-மென்-மெல்லிய—

முல்லை-முல்லைக்கொடியினால்—ஈன்ற-தரப்பட்ட—வால்-வெள்ளிய—முகையனைய-அரும்புகள்போலும்—மூரல்-சோறும்—கோதறு-குற்றமற்ற, கருனை-பொரிக்கறியும்—தீ-தித்திப்பாகிய பால்-பாலும்—கொழு-செழிய—கனி-பழமும்—இவற்றினோடும்-ஆகியவிவற்றோடு மற்றையுணவுகளையும்—வேதியர்க்கு-அந்தணரை—அருத்தி(முன்னே)உண்பித்து—பின்னர்-(அதன்) பின்பு—விருந்தோடும்-சுற்றத்தார்முதலியோரோடன்றி விருந்தினரோடும்—நகர்வர் (அந்நாட்டோர்) உண்பார்—(எ-று)மாது-ஓ-அசைகள். [உம்மையிரண்டுமெச்சம்,வேதியர்க்கு உருபுமயக்கம்](கருத்து) யாசகரைவரும்படி முரசறைவித்து முன்பிராமணரை உண்ணச்செய்துபின்விருந்துடனுண்பார் என்பதாம். (௰௪)

முல்லையங்கோதைநல்லார் முகமதிவெயர்வுதோன்ற
வல்லிநுண்மருங்குனோவ வால்வளைவாய்விட்டார்ப்ப
மெல்விரல்காந்தள்சேப்ப வெண்டயிர்கடையுமோதை
கொல்புலிமுழக்கமென்ன வயின்றொறுங்குளிறுமாதோ

(இ-ள்)முல்லை-முல்லைமலர்களைச்சூடிய—அம்-அழகிய—கோதை-கூந்தலையுடைய—நல்லார்-இடைச்சியர்—முகமதி-(தமது) முகமாகிய-சந்திரனிடத்து—வெயர்வு-வெயர்வையானது—தோன்ற-உண்டாகவும்—வல்லி-பூங்கொடிபோலும்—நுண்-நுட்பமாகிய—மருங்குல்-இடையானது—நோவ-வருந்தவும்—வால்-வெள்ளிய—வளை-சங்கவளையல்களானவை—வாய்விட்டு-ஒன்றோடொன்றுதாக்குண்டு—ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும்—மெல்-மெல்லிய—விரல்-விரல்கள்—காந்தள்-காந்தண்மலர்போல—சேப்ப-சிவக்கவும்—வெள்-வெள்ளிய—தயிர்-தயிரை—கடையும்-கடைதலினாலுண்டாகின்ற—ஓதை-ஓசையானது—கொல்-கொல்லுகின்ற—புலி-புலியினது—முழக்கமென்ன-உறுமுதல்போல—வயின்றொறும்(அவர்)விடுதோறும்—குளிறும்-ஒலிக்கும்—(எ-று)மாது-ஓ-அசைகள்.[இதுசேர்வையணியாம்](கருத்து) இடைச்சியர் தயிர்கடையுஞ்சத்தமானதுகொல்லும் புலிமுழக்கம்போல வீடுகளெங்குஞ்சத்திக்குமென்பதாம். (௰௫)

பூங்கரும்புடைந்ததீஞ்சா றடுபுகைபுயலென்றெண்ணி
மாங்குயிற்றொகுதியாவும் வாய்விடாதொழிந்தமஞ்ஞை
தூங்கிசைவண்டுந்தேனுஞ் சுரும்பொடுஞிமிரும்பாடத்
தேங்கமழ்சோலைதோறு ஞ்சிறைவிரித்தாடுமாதோ

(இ-ள்) உடைந்த-(ஆலையிற்)சிதைந்த—பூ-அழகிய—கரும்பு-கரும்புகளுடைய—தீ-தித்திப்பாகிய-சாறு-சாற்றை-அடு காய்-

ச்சுமிடத்தெழுகின்ற—புகை-புகையை—புயலென்று-மேகமென்று—எண்ணி-நினைத்து—மா-மாமரங்களிலுள்ள—குயில்-குயில்களுடைய—தொகுதியாவும்-கூட்டங்களெல்லாம்—வாய்விடாதொழிந்த-கூவாதொழிந்தனவாக—மஞ்ஞை-மயில்களானவை தூங்கிசை-நாட்டியராகத்தை—வண்டும்-கருவண்டுகளும்—தேனும்-தேன்வண்டுகளும்—சுரும்பொடு-பொறிவண்டுகளுடனே-ஞிமிரும்-பொன்வண்டுகளும்—பாட-பாடுதல்செய்ய—தேன்-தேனுண்டு,கமழ்-மணக்கின்ற—சோலைதோறும்-சோலைகளிலெல்லாம்—சிறை-கலாபத்தை—விரித்து-விரித்துக்கொண்டு—ஆடும்-கூத்தாடும் (எ-று) மாது-ஓ-அசைகள் [புகையைமேகமென்று மயங்குதலால்மயக்கவணியாம்] (கருத்து) கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சுகையிலெழும்புகையைமேகமென்றுகுயில்கள்கூவாதடங்கின வண்டுகள்பாடமயில்கள் நடனமாடினவென்பதாம். (௰௬)

அரக்கெறிகுமுதச்செவ்வா யலர்முலையந்நலார்தந்
திருக்கிளர்கமலம்பூத்த சேயரிக்கண்ணும்வாவி
யுருக்கிளர்குவளைப்போதும் வேற்றுமையுணராதுற்ற
வரிச்சிறைத்தும்பியோடு வண்டினமருளுமாதோ

(இ-ள்) அரக்கு-சிவப்புநிறத்தை—எறி-வீசுகின்ற—குமுதம்-அல்லிமலர்போலும்-செவ்-செய்ய—வாய்-வாயையும்—அலர்-அடிபரந்த—முலை-முலைகளையுமுடைய—அந்நலார்-அந்நாட்டுமாதருடைய—திரு-அழகினால்—கிளர்-விளங்குகின்ற—கமலம்-தாமரைப்பூவாகிய (முகங்களினிடத்து—பூத்த-மலர்ந்த-சேய்-செய்ய—அரி-இரேகைகளையுடைய—கண்ணும்-கண்களுக்கும்-கமலம்-தாமரைமலர்களினிடத்து-உரு-அழகினால்—கிளர்-விளங்குகின்ற—குவளைப்போதும்-நீலோற்பலமலர்களுக்கும்,வாவி-குளத்தின்கண்—வேற்றுமை-பேதத்தை—உணராது-அறியமாட்டாமல்,உற்ற (தேனுண்ண) வடைந்த,வரி-கீற்றுக்களையும்—சிறை-சிறைகளையுமுடைய,தும்பியோடு-தும்பிகளுடன்—வண்டு-வண்டுகளின்—இனம்-கூட்டம்—மருளும்-மயங்கும்—(எ-று) மாது-ஓ-அசைகள் [இதுபொதுமையணி.] (கருத்து) அந்நாட்டுப்பெண்கள்கண்களிவையென்றுங் குவளைமலரிவையென்றும்அறியாதுவண்டினங்கள் மயங்குமென்பதாம் (௰௭)

அல்லியங்கோதைமாத ரன்பொடுவளர்த்தமுல்லை
மெல்லரும்பீன்றதென்று விழாவயர்முழவினோடு
மல்லுயர்திணிதோண்மைந்தர் மங்கையர்வதுவையாற்றும்
பல்லியமுழக்கமார்க்கும் பரவையோடிகலுமாதோ

(இ-ள்) அல்லி-அகவிதழ்களாலாகிய—அம்-அழகிய—கோதை-மாலையையுடைய—மாதர்-மகளிரானவர்—அன்பொடு-அன்புடனே—வளர்த்த-(தம்மால்) வளர்க்கப்பட்ட—முல்லை-முல்லைக்கொடியானது—மெல்-மெல்லிய-அரும்பு-அரும்புகளை—ஈன்றதென்று-தந்ததென்றுநினைத்து—விழா-(அதற்குத்)திருவிழாவை, அயர்-செய்யுமிடத்துண்டாகின்ற—முழவினோடு-வாத்தியவொலியோடு—மல்-மற்போரில்—உயர்-உயர்ந்த—திணி-வலிமைபொருந்திய—தோள்-தோள்களையுடைய—மைந்தர்-காளையரானவர்—மங்கையர்-மங்கைப்பருவப்பெண்களை—வதுவையாற்றும்-விவாகஞ்செய்தற்கணுண்டாகின்ற—பல்லியம்-பலவகைவாத்தியங்களது—முழக்கம்-ஓசையானது—ஆர்க்கும்-ஒலிக்கின்ற-பரவையோடு-கடலொலியோடு—இகலும்-பகைக்கும்—(எ-று) மாது-ஓ-அசைகள் (இதுதொடர்புநவிற்சியணி) (கருத்து.) முல்லைமலர்ந்ததென்று திருவிழாநடத்துகின்ற வாத்தியவோசையும் விவாகநடத்துகின்றவாத்தியவோசையும்கடலோசையோடுமாறு[படுமென்பதாம்.

அவிரிழைசுமக்கலாற்றாதந்நலார்பரிந்துநீத்த
திவளொளிமணியுமுத்துஞ் சித்தியமுன்றிறோறுங்
குவிமுலைக்கயவாய்ச்செங்கட் குடம்புரைசெருத்தின்மேதி
கவையடிபெயர்ப்பமாழ்கிக் காறளர்ந்தொதுங்குமன்றே

(இ-ள்) அந்நலார்-அத்தேயத்துமாதரால்—சுமக்கலாற்றாது-சுமக்கமாட்டாமல்—பரிந்து-வருந்தி—நீத்த-களைந்தெறியப்பட்ட—அவிர்-ஒளிசெய்கின்ற—இழை-ஆபரணங்களில்—திவள்-அசையாநின்ற—ஒளி-ஒளியையுடைய—மணியும்-பலவிதமணிகளும்—முத்தும்-முத்துக்களும்—சித்திய-இறைந்துகிடக்கின்ற—முன்றிறோறும்-வீட்டுமுன்னிடந்தோறும்—குவி-குவிந்த—முலை-முலைகளையும்—கயம்-பெரியதாகிய—வாய்-வாயையும்—செய்-செய்ய—கண்-கண்களையும்—குடம்புரை-குடம்போலும்—செருத்தல்-மடியையுமுடைய—மேதி-எருமைகளானவை—கவை-பிளப்பையுடைய—அடி-அடிகளை—பெயர்ப்ப-எடுத்துவைக்க—மாழ்கி-வருந்தி—கால்-கால்களானவை—தளர்ந்து-சோர்ந்து—ஒதுங்கும்-பக்கங்களிலேவிலகும்—(எ-று) அன்று-ஏ-அசைகள்.(செல்வமிகுதியைச்சொல்லுதலால் வீறுகோளணியாம். (கருத்து)பெண்கள்களைந்தெறிந்தஆபரணங்களின்நவமணிகளின்மேல்எருமைகள்பிளவடிவையாமல் விலகிப்போமென்பதாம்.()

பொரியரைத்தேமாநெற்றிப் பூங்கனியிழிந்ததேனும்
விரிதலையரம்பையீன்ற மென்பழமுகுத்ததேனு

முருகவிழ்சுளைவாய்விண்ட முட்புறக்கனியின்றேனுங்
குருகுபாய்தடமுமியாறுங் குறைவறப்பெருகுமன்றே

(இ-ள்) பொரி-பொருக்குகளையும்—அரை- அரையையுமுடை ய—தேமா-தேமாவினது—பூ-அழகிய—கனி- பழங்களானவை- நெற்றி-முதிர—இழிந்த -(அவைகளிலிருந்) தொழுகிய—தேனு ம் மதுவும்—விரி- விரிந்த—தலை - தலையையுடைய—அரம்பை- வாழைகளால்,ஈன்ற-தரப்பட்ட—மெல்-மெல்லிய—பழன் -பழ ங்களால்—உகுத்த-சொரியப்பட்ட—தேனும்- மதுவும்,விண்ட- வெடித்த—முட்புறக்கனியின் - பலாப்பழங்களினுடைய - முரு கு-பரிமளமானது—அவிழ்-விரிகின்ற—சுளைவாய் - சுளைவாயிலி ருந்தொழுகிய—தேனும்-மதுவும்—குருகு- பறவைகளானவை, பாய்-பாய்கின்ற—தடமும்-ஏரிகளிலும்—யாறும்- நதிகளிலும்- குறைவற-குறைவுதீர—பெருகும் - பெருகிப்பாயும்—(எ-று) (முக்கனிகளின் சாற்றிற்கும் ஏரிநதிகளுககுஞ் சம்பந்தமில்லா மையினலே சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலினலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாம்.) (கருத்து) மாங்கனித்தேனும் -வாழைக்கனித் தேனும்-பலாக்கனித்தேனும்-ஏரிகளிலும்நதிகளிலும் பெருகும்

அருமறைக்கிழவருள்ளத்தவாக்கெடவன்பினல்குங் [என்பதாம்
பெருநிதிக்குப்பையோடு பெய்புனல்பெருகியோடி
வரிவளையலறியீன்ற மணியிளநிலவுகாலுந்
திருவநீள்கழனிதோறுஞ் செந்நெலைவளர்க்குமாதோ

(இ-ள்) அரு-அரிய—மறைக்கிழவர்-வேதத்திற்குரியபார்ப்பா ருடைய—உள்ளத்து-மனதிலுள்ள—அவர் (பொருளாசையான து) கெட-அழிய,அன்பின்-பத்தியினலே—நல்கும்-கொடுக்கப்ப டுகின்ற—பெரு-பெரிய—நிதி-பொருள்களது—குப்பையோடு குயில்களோடு—பெய்விதிப்படி-வார்க்கப்படுகின்ற—புனல் - நீ ரானது—பெருகி-பெருக்கெடுத்து, ஓடி-விரைந்துபோய்—வரி இரேகைகளையுடைய—வளை-சங்குகளால்—அலறி- கூவி—ஈன்ற- தரப்பட்ட,மணி-முத்துக்களானவை.இள - இளமைபொருந்திய நிலவு-சந்திரிகையை—காலும்-வீசுகின்ற—திரு- அழகிய—நீள்- நீண்டிருக்கிற—கழனிதோறும் - கழனிகளிலெல்லாம்—செந்நெ லை-செந்நெற்பயிரை—வளர்க்கும்-வளர்க்கும் (எ-று) அகரம்சா ரியை - மாது - ஓ - அசைகள். (இதுஉறுப்புறுப்பிற்கலவை யணி.) (கருத்து) பார்ப்பாருக்குப் பொருட்குவியலைத்தத்தம் ப ண்ணுநீரானது செந்நெலைவளர்க்கும் என்பதாம். (உக)

நிலவுவெண்முத்தும்பொன்னு நீனிறமணியுஞ்சாந்துந்
தலைமயக்குற்றவாற்றூர் றண்மதிதவழுங்கோட்டு,

மலைவளம்பெரிதென்கோயான் வால்வளைபரந்துமேயு
மலைவளம்பெரிதென்கோயான் யாதெனவறைவன்மாதோ

(இ-ள்) நிலவு-சந்திரிகையையுடைய—வெள்-வெள்ளிய—முத்தும்-முத்துக்களும்—பொன்னும்-கனகங்களும்—நீனிறம்-நீலநிறத்தையுடைய—மணியும்-மணிகளும்,சாந்தும்-சந்தனக்கட்டைகளும்—தலைமயக்குற்றவாற்றால்-கலந்துகிடக்கையால்—தண்-தண்ணிய—மதி-சந்திரனால்-தவழும்-உராய்ந்து செல்லப்படுகின்ற—கோட்டு-சிகரத்தையுடைய—மலை-மலையினது—வளம்-வளத்தை,யான்-நான்—பெரிதென்கோ-அதிகமென்றுசொல்லுவேனோ—வால்-வெண்மைபொருந்திய—வளை-சங்குகளானவை பரந்து-பரவி—மேயும்-மேய்கின்ற—அலை-அலைகளையுடையகடலினது—வளம்-வளத்தை—யான்-நான்—பெரிதென்கோ-அதிகமென்றுசொல்லுவேனோ—யாதென—இவற்றுள்ளே எதை,(அதிகமென்று) அறைவல்-யான்சொல்லுவேன்—(எ-று) [இதுஐயவணியாம்] (கருத்து) மலைவளத்தைப் பெரிதென்றுசொல்லுவேனோ கடல்வளத்தைப் பெரிதென்றுசொல்லுவேனோ, என்றார் நூலாசிரியார் (௨௨)

உளங்கனிந்தாயரூதும் வேயிசைசெவியினோர்ந்து
துளங்குவெள்ளருவிக்குன்றிற் றோகைக்கண்டுஞ்சுந்தெண்
ணீர், வளங்கெழுமருதவேலி வண்டுதாலாட்டநெய்த
விளங்களிக்குமரியன்ன மின்றுயில்கூருமாதோ

(இ-ள்) ஆயர்-முல்லைநிலத்துள்ளஇடையரால்—உளங்கனிந்து மனமகிழ்ந்து—ஊதும்-ஊதப்படுகின்ற—வேய்-புள்ளாங்குழல்களுடைய—இசை-இராகத்தை—செவியின்-காதுகளினாலே—ஓர்ந்து-கேட்டு—துளங்கு-அசைகின்ற—வெள்-வெள்ளிய—அருவி-வெள்ளங்களையுடைய—குன்றில்-குறிஞ்சிநிலத்தில்—தோகைமயில்களானவை—கண்டுஞ்சும்-தூங்கும்—தெள்-தெள்ளிய—நீர்-நீரினது—வளம்-வளமானது—கெழு-பொருந்திய,வேலி-வேலியையுடைய—மருதம்-மருதநிலத்தில்—வண்டு-வண்டுகளானவை—தாலாட்ட-தாலாட்டிசையைப்பாட—நெய்தல்-நெய்தநிலத்தில்—இள-இளமைபொருந்திய—களி-களிப்பையுடைய—குமரியன்னம்-பெட்டையன்னங்களானவை—இன்-இனிய—துயில்கூரும்-நித்திரைமிகும்—(எ-று)-(கருத்து) இடையர்புள்ளாங்குழலோசைகேட்டு மலையில்மயில்கள்நித்திரைசெய்யும் மருதநிலத்தில் வண்டுகள்தாலாட்டிசைபாட நெய்தநிலத்தில்அன்னங்கள் நித்திரைசெய்யும் என்பதாம். (௨௩)

கொடியனமகளிர்தங்கள் குழைய நுண்மருங்கேவாளா
படுகொலைபுரிவமாதர் படைநெடுங்குவளைக்கண்ணே
யடிமிசைமுறையிட்டென்று மரற்றுவசிலம்பேசூழ்ந்து
கடிமதுநுகர்வவன்னோர் கருங்குழற்காமர்வண்டே

(இ-ள்) மகளிர்-மாதருடைய—குழையும் - வாடுகின்ற—நுண்-
நுண்ணிய—மருங்கே-இடைகளே—கொடியன- கொடிமையுள்
ளனவாம்—இங்கேமருங்கே-கொடியனவென்பதற்கு—மருங்கே
இடைகளே—கொடியன-கொடிபோல்வன—என்பது- கருத்தா
கக்கொள்க-(அன்னோர்)அவருடைய—மாதர் - அழகிய—படை-
வாளும்—குவளை- நீலோற்பலமும்போல—நெடு - நெடிய—க
ண்ணே-கண்களே—வாளா - வீணாக—படு - இறந்துபடுகின்ற—
கொலை-கொலைத்தொழிலை—புரிவ-செய்வனவாம்—இங்கே- கண்
ணேவாளாபடுகொலைபுரிவவென்பதற்கு—கண்ணே-கண்களே—
வாளா-காரணமில்லாமல்—படு-வருத்துகின்ற—கொலை - வருத்த
த்தை—புரிவ-செய்வன—என்பது - கருத்தாகக்கொள்க—சிலம்
பே-நூபுரங்களே (அன்னோர்) அவருடைய—அடிமிசை - அடிக
ளின்மேல்விழுந்து—முறையிட்டு-தங்குறைகளைமுறையிட்டு—எ
ன்றும்-எந்நாளிலும்—அரற்றுவ-புலம்புவனவாம்—இங்கேசிலம்
பேயடிமிசைமுறையிட்டென்று மரற்றுவவென்பதற்கு—சிலம்
பே-சிலம்புகளே—அடிமிசை-அடிகளின்மேல்—முறை - முறை
யாக—இட்டு-தரிக்கப்பட்டு—என்றும்-எக்காலமும்—அரற்றுவ-
ஒலிப்பன—என்பது - கருத்தாகக்கொள்க—அன்னோர் - அவரு
டைய கரு-கரிய—குழல்-கூந்தலிலுள்ள—காமர் -அழகிய—வ
ண்டே-வண்டுகளே—சூழ்ந்து-சூழ்ந்து--கடி-(வேதத்தினாலே)வி
லக்கப்பட்ட—மது கள்ளை—நுகர்வ -குடிப்பனவாம் - இங்கேவ
ண்டேசூழ்ந்துகடிமதுநுகர்வவென்பதற்கு-வண்டே-வண்டுகளே
சூழ்ந்து-மொய்த்து—கடி பரிமளம்பொருந்திய—மது - (பூந்)
தேனை—நுகர்வ-குடிப்பன—என்பது-கருத்தாகக்கொள்க [தம்-
சாரியை-கள்-பகுதிப்பொருள் விகுதி[இதுகொடுமைமுதலானவ
ற்றைமனிதர்களினொழித்துஇடைமுதலானவற்றிற்காட்டலால்- ஒ
ழித்துக்காட்டணியாம்.] (உ௯)

கடல்படுமமுதமல்லத் கான்படுமமுதுமோங்குந்
தடவனாயமுதமொன்றித் தலைமயக்குற்றவாற்ற
லுடைதினாயமுதமொன்றே யுடையவிண்ணாடுகொல்லோ
நிடதநாடதற்குநேரா நிகழ்த்தலாந்தகைமைத்தம்மா

(இ-ள்)கடல்-கடலினிடத்து—படும்-உண்டாகிய—அமுதும்(உ
ப்புமுதலாகிய)வமுதமும்—மல்லல்-வளம்பொருந்திய, கான்-கா

ட்டினிடத்து,படும்-உண்டாகிய அமுதும் (பால்முதலாகிய) வமு தமும்--ஓங்கும்-உயர்ந்த--தடம்பெரிய-வரைமலையினிடத்து-(ப டும்)உண்டாகிய—அமுதும் (தேன்முதலாகிய)வமுதமும்—ஒன் றி-பொருந்தி—தலைமயக்குற்ற-கலந்துகிடக்கிற;ஆற்றால்-காரண த்தால்—உடை-(கரையை)யுடைக்கின்ற—திரை-அலைகளையுடைய- (கடலினிடத்து) படும்—உண்டாகிய ஒன்றமுதமே—ஓரமிர்தத் தையே-உடைய (தன்னிடத்தி);னுடைய விண்ணுேடோ-தெய்வநா டோ-நிடதநாடதற்கு நிடததேயத்திற்கு—நேரா-ஒப்பாக - நிக ழ்த்தலாம் சொல்லலாம்- தகைமைத்து - குணத்தையுடையது— (எ-று) [கொல்-அசை-ஓ எதிர்மறை][இதுவேற்றுமையணி] (கரு த்து) கடலில்மலையில்காட்டில்படுதிரவியம்பொருந்தியிருப்பதா லிந்நாட்டைப்பொன்னாட்டுக் கொப்பாகச்சொல்லலாமென்பதா ம்.

நலனுறுகுமரரியார்க்கு நண்ணியவிருந்தோடுண்டும்
பலகலைகேள்வியாய்ந்தும் பகற்பொழுதினிதுநீங்கு
மலர்முலையந்நலார்த மலத்தகமலர்த்தாணீவிப்,புலவிக
டீர்த்துஞ்சேர்ந்து நள்ளிருட்பொழுதும்போமால்

(இ-ள்)நலன்-நற்குணங்களை—உறு-பொருந்திய—குமரரியார் க்கும் ஆடவரெல்லாருக்கும்—நண்ணிய-(தம்மிடத்துவந்த)விரு ந்தோடு—விருந்தினரோடு-உண்டும்-உண்ணலாலும்-பல- பலவா கிய—கலை கலைகளை—கேள்வி-கேள்வியினாலே—ஆய்ந்தும்-ஆரா ய்தலாலும்—பகற்பொழுது-பகற்காலமானது—இனிது இனிய தாக—நீங்கு-கழியும்—அலர்-அடிபரந்த—முலை - முலைகளையுடை ய—அந்நலார்-அழகியமங்கையருடைய—அலத்தகம்-செம்பஞ் சூட்டிய—மலர்-தாமரைமலர்போலும்—தாள் அடிகளை- நீவி-த டவி—புலவிகள்-ஊடல்களை—தீர்த்தும்-நீக்குதலாலும்—சேர்த் தும்-(அவரைச்)[சேர்தலாலும்]—நள்ளிருட்பொருது-நடுவிராக் காலமும்(இனிது இனியதாக—போம்-கழியும்— எ-று)[தம்-சா ரியை-ஆல்-அசை.] கருத்து வாலிபர்களுக்குப்பகற்பொழுதான துவிருந்துண்ணுதலாலும் கல்விப்பயிற்சியினாலும்நீங்கும்இராப் பொழுதானதுபெண்கள்பிணக்கை நீக்குதலாலும்அவர்களைச்சே ர்தலாலும் நீங்குமென்பதாம். (உ௬)

கொல்லிலைவேற்கணல்லார் கொழுநரோடூடிநீத்த
வில்லுமிழ்கலன்களியாவு மிளிர்சுடரொறிக்குமாற்று
லெல்லியும்பகலுந்தோன்று திமையவருலகமொக்கு
மல்லன்மாவிந்தமென்னும் வளநகர்கூறலுற்றும்

(இ-ள்) கொல்-கொல்லனது--உலை-உலையிலேகாய்ச்சப்பட்ட— வேல்-வேல்போலும்—கண்-கண்களையுடைய—நல்லார்-மாதர

ல்—கொழுநரோடு கணவரோடு—ஊடி-பிணங்கி—நீத்த - களைந்தெறியப்பட்ட—வில்-காந்தியை—உமிழ்- வீசுகின்ற—கலன்களியாவும்-ஆபரணங்களெல்லாம், மிளிர்-விளங்குகின்ற—சுடர்கிரணங்களை—எறிக்கும்-வீசும்—ஆற்றால்-காரணத்தால்—எல்லியும் -இரா(விது)வென்றும்—பகலும்-பக (விது) வென்றும்—தோன்றாது - அறியமாட்டாமல்—இமையவர்-தேவரது—உலகம்-உலகத்தை—எய்க்கும்-ஒத்திருக்கின்ற—மல்லல்-செல்வத்தையுடைய—மாவிந்தமென்னும் -மாவிந்தமென்றுசொல்லப்பட்ட—நகர்-பட்டணத்தினது—வளம்-சிறப்பை—கூறலுற்றாம்-(யாம்) சொல்லத்தொடங்கினோம்—(எ-று) [இதுகலவையணி] (கருத்து)மாதர்கள்கழற்றியெறிந்த ஆபரணப்பிரகாசத்தினால்தெய்வலோகத்துக்கொப்பாகுமாவிந்த நகரவளப்பத்தைச்சொல்லுவாமென்றார் எ[ன்பதாம்

நாட்டுப்படல-முற்றிற்று.

ந க ர ப் ப ட ல ம்.

அஃதாவது-நகரத்திலுள்ளசிறப்பைச்சொல்லுதலாம்

(கலிநிலத்துறை.)

குடவளைக்குலம்வயி றுளைந்தினமணிகொழிக்கு
மடுவில்வானகருருவுகாட் டியதுபோன்மதில்சூழ்
கடிகொண்மாநகரந் நிழல்கதுவிடாதகன்ற
புடைகொணீர்நகருடுத் தலைபொங்குபேரகழி

(இ-ள்) மதில் மதிலை—சூழ் - சூழ்ந்த—கடி- காவலை—கொள்-கொண்டிருக்கிற—மா-பெருமைபொருந்திய—நகர்-(முன்சொல்லப்பட்ட) நகரமானது—குடம்-குடம்போலும்-வளை -சங்குகளின்—குலம்-கூட்டமானவை—வயிறுளைந்து-வயிறுநொந்து-இனம்-ஒரேயினமாகிய—மணி-முத்துக்களை—கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய—மடுவில்- ஒருதடாகத்துள்—வானகர் - அமராவதிபட்டணத்தினால்—காட்டியது-காட்டப்பட்டதாகிய—உருவுநிழலை—போன் - போலும்—நகர்-அந்நகரத்தினால்—உடுத்து - உடுக்கப்பட்டு—அலை-அலைகளால்—பொங்கு - விளங்குகின்ற—பேர்பெரிய—அகழி-அகழியானது—அந்நிழல் -அந்நிழலினால்—கதுவிடாது-பற்றுப்படாமல்—அகன்ற-நீங்கிய—புடை- சுற்றுப்பக்கத்தை—கொள்-[தனக்கிடமாகக்]கொண்ட—நீர்-நீரை, போன்-போலும்.(எ-று) வயிறுளைந்தீன்மணிஎனப்பாடமோதலும்பொ

ருந்தும்-போலும்என்னுஞ்செய்யுமென்னும்,வாய்ப்பாட்டுமுற்றுவினையீற்றயலுகரங்கெட்டுலகரமெய்னகரமெய்யாகத்திரிந்தது தொல்காப்பியம்வினையியல்(௪௧) அவற்றுள் - செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக்கு - மெய்யொடுங்கெடுமேயீற்றுமிசையுகர, மவ்விடனறிதலென்மனார்புலவர்இவனுலதிக[இதுதற்குறிப்பணி] (கருத்து) மாவிந்தநகரமானது ஒருதடாகத்துள்ளேதோன்றியதேவநகரைப்போலுமிருந்தது, அம்மாவிந்தநகரத்தினகழியானது அத்தடாகத்திற்றோன்றிய தேவநகரைச்சூழ்ந்தசலத்தைப்போலுமிருந்தது, எப்படியெனில், கண்ணாடியுள்ளேமுகந்தோன்றியவிடத்தில் கண்ணாடிவடிவந்தோன்றாது, அம்முகம்தோன்றாவிடத்தில்அக்கண்ணாடிவடிவந்தோன்றும் இதுபோலவேதடாகத்துள்ளே தேவநகரந்தோன்றிய விடத்தில்சலந்தோன்றாது அத்தேவநகரந்தோன்றாவிடத்தில்சலந்தோன்றும், ஆகையால்தேவநகரத்தின்பிரதிபிம்பத்தையேமாவிந்தநகரமாகவும்பிரதிபிம்பத்தைச்சூழ்ந்தசலத்தையேமாவிந்தநகரத்தினகழியாகவுங்கொள்கஎன்பதாம்.(௧

கண்ணகன்றபேர கழியினுழக்கரிய
டண்ணந்தாமரைத்தாளெனத் தடக்கையாற்பிலத்தி
னண்ணுஞ்சேடனையெடுத் ததன்சுடிகையினுறி
யுண்ணிவந்தொளிர்மணியினாலுற்கையென்றெறியும்

(இ-ள்) கண்ணகன்ற-இடம்பரந்த—பேர்- பெரிய—அகழியின்-அகழியினிடத்து—உழக்கிய-கலக்கிய—கரிகள்- யானைகள்—தண்-தண்ணிய—அம்-அழகிய—தாமரை - தாமரையினுடைய—தாளென-நாளமென்றுநினைத்து—தடம்-பெரிய—கையால் -துதிக்கையினாலே—பிலத்தில்-பாதாளத்திலே—நண்ணும் - வாசஞ்செய்கின்ற-சேடனை—சேடனென்னும்-பாம்பை--எடுத்து-மேலெடுத்து—அதன்-அப்பாம்பினது—சுடிகையில் -உச்சியினிடத்துஉள்(அத)னுள்ளிருந்து—நிவந்து-மேலெழும்பி—நாறி-காணப்பட்டு—ஒளிர்-விளங்குகின்ற—மணியினால்- இரத்தினத்தினாலே உற்கையென்று-கொள்ளியென்றஞ்சி—எறியும்- அதனைவீசும்—(எ-று) [இதுமயக்கவணி] (கருத்து) அகழியிற்கலக்கிய)யானைகள் தாமரைத்தண்டென்றுதி சேடனையெடுத்து அதன்முடியின்மணியொளியால்கொள்ளிக்கட்டையென்றெறியும் என்பதாம்-இதுஅகழிச்சிறப்பு. (௨)

ஒற்றையாழியந்தேரவ னுயர்மதில்கடக்கப்
பெற்றிலாமையிற்பிறங்கு பொற்கதவங்கடிறக்கு
மற்றநோக்குவனந்த லாரியல்புறவணியக்
கற்றைவெண்மதிசாள ரத்தாடியிற்காட்டும்

(இ-ள்) ஒற்றையாழி-ஒருருளையையுடைய—அம்-அழகிய--தேரவன்-தேரையுடைய(சூரியனானவன்)—உயர் தன்வழியின்—மேலுமுயர்ந்த-மதில்-மதிலை—கடக்க-தாண்டுதற்கு--பெற்றிலாமையின்-வல்லமைபெற்றிலாமையால்—பிறங்கு-விளங்குகின்ற-பொன்-பொன்மயமாகிய—கதவங்கள்-(அம்மதில்வழிக்) கதவுகளை—திறக்கும்-திறக்கும்—அற்றம்-சமயத்தை—நோக்குவன் - பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்—அந்நலார்-அழகியமகளிரானவர்—இயல்புற-திருத்தமுண்டாக—அணிய (திலதமுதலானவற்றைத்)தரித்துக்கொள்ள—கற்றை- கிரணகற்றையையுடைய--வெள்-வெள்ளிய—மதி-சந்திரனானவன்—சாளரத்து (அம்மதின்மேற்) பலகணியின்புறத்திருந்து—ஆடியின்-நிலைக்கண்ணாடிபோல - காட்டும்—(அவருக்குத்) தன்னைக்காட்டுவான்—(எ-று) [நிலைக்கண்ணாடி நிலையாக முன் வைக்கப்படுவது) இதுதொடர்பு நவிற்சியணி] (கருத்து) சூரியனானவன்மாவிந்தநகர மதிலைக்கடக்கமாட்டாமல் கதவுகளைத்திறக்கும் சமயம்பார்த்திருப்பான்-சந்திரனானவன் பெண்கள்திலதமுதலிய பணிகளணிந்துகொள்ளத்தன்னை நிலைக்கண்ணாடிபோலக்காட்டுவான் என்பதாம். இதுமதிலின்சிறப்பு. (ரு)

மறுவிகந்தவெண்மதியென வயங்கியபித்தி
செறியுமாடங்கள்வெண்கதிர் பரப்பியசெவ்வி
நறுவுயிர்த்தபைந்துணர் மலிகற்பகநாட்டை
வெறுவிதாமெனவெண் ணகைபுரிவனபோலும்

(இ-ள்) மறு-களங்கத்தினின்றும்—இகந்த-நீங்கிய—வெள்-வெள்ளிய—மதியென-சந்திரன்போல--வயங்கிய-விளங்கிய—பித்தி பளிங்குச்சுவர்களால்—செறியும்-நெருங்கிய—மாடங்கள் - மாளிகைகளானவை—வெள்-வெள்ளிய—கதிர்- கிரணங்களை—பரப்பிய விரித்திட்ட—செவ்வி-அழகினாலே—நறவு -தேனை—உயிர்த்த - தருகின்ற—பை-பசிய—துணர்-பூங்கொத்துக்களால்—மலி-நிறைந்த—கற்பகம்- கற்பகத்தருக்களையுடைய—நாட்டை - சுவர்க்கத்தைக்குறித்து—வெறுவிதாமென - வறுமையுடையதென்று—வெள்-வெள்ளிய—நகை-சிரிப்பை-புரிவன- செய்வன—போலும்-ஒக்கும்—(எ-று) (இதுபொருட்டற்குறிப்பு)(கருத்து)மாடங்களானவை கிரணங்களைவிரித்திட்ட வழகினாலேபொன்னகரத்தைப்பார்த்துப் புன்னகைபுரிவனபோலு மிருக்கின்றனஎன்பதாம். இதுமுதல் (ருச) பாடல்களுள்வீடுமுதலிய வற்றின்சிறப்பு. (சு)

வடிகொள்வெண்சுதைதீற்றிய மாடநீள்கழுத்திற்
படியமைம்முகில்கதிர் விடுபானிலாக்குழவி

முடியின்மீதுறத்தவழ்தலான் முழுமெயும்வெள்ளைப்
பொடியணிந்தருள்கறைமிடற் றண்ணலைப்பொருவும்

(இ-ள்) வடிகொள்-வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட—வெள்—வெள்ளிய—சுதை - சுண்ணச்சாந்தை—தீற்றிய - பூசிய—மாடம் - மாளிகையானது—நீள் - நீட்சிபொருந்தியகழுத்தில் - அதன் கண்டத்தின்கண்—மை - கரிய—முகில்-மேகமானது—படிய படிந்திருக்க—கதிர்-கிரணங்களை—விடு-வீசுகின்ற, பால்-வெண்மைபொருந்திய—நிலாக்குழவி-பிறையானது— முடியின்மீது அதன்முடியின்மேலே—உற-பொருந்த—தவழ்தலால் - ஊர்தலால்—முழுமையும்-திருமேனிமுழுதிலும்— வெள்ளைப்பொடி விபூதியை—அணிந்தருள் - பூசியருளிய—கறை - நஞ்சக்கறை பொருந்திய—மிடற்று-கண்டத்தையுடைய—அண்ணலை- பரமசிவனை—பொருவும் - ஒத்திருக்கும்— (எ-று) இதுஉவமையணி (கருத்து) மாளிகையானதுவடித்தின்சுண்ணச்சாந்தும் கழுத்திற் கரியமேகமும்முடியிலிளம்பிறையும் பொருந்தியிருத்தலாற் பரமசிவனுக்கொப்பாகுமென்பதாம். (௫)

மழைக்கண்மங்கையர் பயிரறமரகதமணியி
னிழைத்தசெய்குன்றின் பைங்கதிர்பொன்னிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைந்தரு நீழலிற்குலவுமானினங்க
டழைத்தபுல்லென விரைவொடுதனித்தனிகறிக்கும்

(இ-ள்)மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கண்- கண்களையுடைய, மங்கையர்-மகளிரானவர்—பயிரற (வறி) விளையாடுதற்கு—மரகதமணியின்-மரகதமணிகளாலே—இழைத்த - பதிப்பிக்கப்பட்ட—செய்குன்றின்-விளையாட்டுமலைகளுடைய— பை-பசிய—கதிர்-கிரணங்களானவை—பொன்னிலத்து- தேவலோகத்தின்கண், எய்த-அடைய—குழைத்த - தளிர்த்த—ஐந்தரு பஞ்சதருக்களது—நீழலில்-நிழலினிடத்தில்—குலவும்-குலவுகின்ற—ஆன் -பசுக்களுடைய, இனங்கள்-கூட்டங்களானவை—தழைத்த- செழித்த புல்லென புற்களென்றுநினைத்த—விரைவொடு- சீக்கிரத்தில்—தனித்தனி ஒவ்வொன்றாக—கறிக்கும்- அக்கிரணங்களைமெளவும்—எ-று (கருத்து)செய்குன்றிலிழைத்தமரகதக்கிரணங்களைத் தெய்வப்பசுக்கள் புற்களென்று கடிக்கும் என்பதாம். (௬)

புதுமணத்தமென்மகளிர் சாளரத்திடைப்பொருந்து
மதியையின் னுயிர்ப்பாங்கியர் மறைந்தனர்நோக்கும்
கதிர்கொள்வான்முகமென்றுதங்காதலர்ப்புல்லும்
பதுமமென்கரநீக்கிநீள்படைவிழிபுதைப்பார்

(இ-ள்) புது-புதிய—மணத்த - விவாகத்தையுடைய—மெல்-

மெல்லிய—மகளிர்-மங்கையரானவர்—சாளரத்திடை (மேல்வீட்டின் பலகணியின்புறத்து—பொருந்து-சேர்ந்த—மதியை-சந்திரனை—இன்-இன்னிய—உயிர்- உயிர்போலச்சிறந்த—பாங்கியர்-தோழியரானவர்—மறைந்தனர் -மறைந்தவராகி—நோக்கும்-பார்க்கின்ற—கதிர்-கிரணத்தை—கொள் - கொண்ட—வாள்-ஒளியையுடைய—முகமென்று-முகமென்று நினைத்து—தம்-தம்முடைய—காதலர்-நாயகரை—புல்லும்- தழுவிக்கொண்டிருக்கிற, பதுமம்-தாமரைமலர்போலும்—மெல்-மெல்லிய, கரம்கைகளை—நீக்கி-அவரிலிருந்துநீக்கி—நீள்-நீண்ட, படை-வாள்போலும்—விழி-கண்களை—புதைப்பார்-மூடிக்கொள்வார்(எ-று)மதியைப்பாங்கியர்முகமென்றுமயங்குதலால்மயக்கவணியாம். (கருத்து புதிதாகவிவாகஞ்செய்துகொண்டபெண்கள் பலகணியின்புறத்துத்தோன்றியசந்திரனைமறைந்துபார்க்குந்தோழியர்முகமென்றெண்ணிநாயகரைத்தழுவியகைகளால் கண்களைமூடிக்கொள்வார்கள் என்பதாம், (எ)

வள்ளவாய்மலர்முகத்தியர்வதிபுமேனிலையிற்
கள்ளராமலர்நாற்றியசுருங்கையிற்கதிர்க
ளுள்ளுறப்புகுந்துவாமதியுடலுரிஞ்சுதலாற்
பிள்ளைவென்மதியாதனன்றெனப்பெரிதுவக்கும்

(இ-ள்) உவா-பர்வகாலத்திலேதோன்றுகின்ற—வெள் - வெள்ளிய—மதி-சந்திரனானவன்—வள்ளவாய்மலர் -தாமரைமலர்போலும்—முகத்தியர்-முகத்தையுடையமாதரானவர்—வதியும்-வாசஞ்செய்கின்ற—மேனிலையில்-மேல்வீட்டில்—கள்-தேனானது—அரு-நீங்காத—மலர்-மலர்களை—நாற்றிய- தொங்கக்கட்டிய—சுருங்கையில்-நுழைவாயிலிலே—கதிர்கள்- கிரணங்களானவை—உள் உள்ளே—உற-பாய,புகுந்து-நுழைந்து—மதி-யாவராலுமதிக்கப்படுகிற—உடல்-(தன்பெரிய)வுடம்பு—உரிஞ்சுதலால் - தேய்தலினாலே—பிள்ளையாதல்-குழந்தையாதலே—நன்றென - (தனக்கு)நல்லதென்றுநினைத்து—பெரிது-மிகவும்—உவக்கும்-(அப்பருவத்தை)விரும்புவான்.(எ-று) (இதுவேண்டாவணி) (கருத்து பூரணசந்திரனானவன்மேன்மாடச்சாளரவாயிலில் நுழைந்து உடலானது தேய்தலினாலே இளம்பிறைப்பருவமே நன்றென்று மகிழுவான் என்பதாம். (அ)

உருவின்மைந்தரில்வேனில்வேட்குடைக்குநரில்லை
பொருளிலார்களிற்றனதனைப்பொருவிலாரில்லை
தெருளின்மாக்களிற்சேடனிற்றாழ்க்குநரில்லை
யருளிலார்களிலைந்தருநிகர்க்கிலாரில்லை

(இ-ள்) உருவு-அழகு—இல்- (தம்மிடத்) தில்லாத—மைந்தரி ல்-காளையருள்—வேனில்-வசந்தகாலத்தையுடைய—வேட்கு - ம ன்மதனுக்கு—உடைகுநர்-தோற்பவர்-இல்லை-இலர்—பொருள்- செல்வப்பொருள்—இல்லார்களில் (தம்மிடத்தில்லாத--வருள்-த னதனை-குபேரனை—பொருவிலார்-ஒவ்வாதவர்,இல்லை-இலர், தெ ருள்-கல்வியறிவு,இல்-(தம்மிடத்தில்லாதமாக்களில்) மனிதருள்— சேடனில்-ஆதிசேஷனில், தாழ்குநர்-குறைபவர்—இல்லை- இலர்; அருள்-ஈகையான்து,இலார்களில்(தம்மிடத்) தில்லாதவருள்,ஐந்த ரு-பஞ்சதருக்களுக்கு—நிகர்க்கலார் - ஒப்பாகாதவர்—இல்லை-இ லர்--(எ-று)(கருத்து)அழகில்லாரில்மன்மதனிற் குறைந்தவரில்லை வறியரில் குபேரனிற்குறைந்தவரில்லை, மூடரில் ஆதிசேடனிற்கு றைந்தவரில்லை கொடாதவரில்பஞ்சதருக்களிற் குறைந்தவரில்லை.எ ன்பதாம்.

பளிக்குமேனிலத்தன்பர் பாற்பயில்வுறுகலவி
திளைத்துமார்பிடைத்துயில் பவர்முகத்தில்வெண்டிங்கள்
கிளைத்ததண்கதிர்பரப்புதல் கிளர்ந்தசாளரத்தி
னொளித்துவாண்முகச்செவ்வியைக் கவர்வதொத்துள்தால்.

(இ-ள்) வெள்-வெள்ளிய—திங்கள்-சந்திரனது—பளிக்கு-ப ளிங்கினாலாகிய—மேனிலத்து - மேல்வீட்டினுள்—அன்பர்பால் நாயகரிடத்தில்,பயில்வுறு-நாள்தோறும்—பழகிய— கல்விபுண ர்ச்சியை—திளைத்து-அனுபவித்து—மார்பிடை - அவர்மார்பினி டத்தே— துயில்பவர்- தூங்குகிறமகளிரது, முகத்தில்-முகத்தினி டத்தே—கிளைத்த-தழைத்த—தண்-தண்ணிய.கதிர்- கிரணங்களை, பரப்புதல் - விரித்தலினாலே, கிளர்ந்த-விளங்குகின்ற— சாளரத்தி ன்-பலகணியின்புறத்து--ஒளித்து-மறைந்துநின்று—வாள் - ஒளி பொருந்திய—முகம்(அவர்) முகத்திலுள்ள—செவ்வியை - அழ கை—கவர்வது-திருடுவதை—ஒத்துளது- ஒத்திருக்கும்—(எ-று) [இதுபொருட்டற்குறிப்பணி] (கருத்து) மேன்மாளிகையிற்கண வருடன்புணர்ந்து அவர்மார்பின்மேல் தூங்குகிற பெண்களின்மு கத்தில் சந்திரன்கிரணங்களைவிரித்தல் அப்பெண்கள்முகத்தழகை த்திருடுவதை ஒத்திருக்குமென்பதாம்.

கணங்கொண்மாமணிகுயிற்றியொண் கதிர்செய்மேனிலையி
சுணங்குபூத்தணிபருமிதத் துணைமுலைமகளிர் [த்
மணங்கொடாமரைமுகமும் வெண்மதியமுமறியா
திணங்காமதிமருண்டு பார்த்தையுறவெய்தும்.

(இ-ள்) கணம்-கூட்டத்தை—கொள்- கொண்ட—மா-பெரிய, மணி-மணிகளானவை—குயிற்றி-பதிக்கப்பட்டு, ஒள்-ஒள்ளிய—

கதிர்-கிரணங்களை—செய்-செய்கின்ற, மேனிலையில்-மேல்வீட்டி
ல்,சுணங்கு-தேமலால், பூத்து-படர்ந்து;அணி-அலங்கரிக்கப்பட்
ட—பருமிதம்-பருத்தவளவதான—துணை-இரண்டாகிய—முலை
முலைகளையுடைய—மகளிர்-மாதரது—மணம்-வாசனையை, கொ
ள்-கொண்ட—தாமரை-தாமரைமலர்போலும்—முகமும் - முக
த்தையும்—வெள்-வெள்ளிய, மதியமும்-சந்திரனையும்—அறிய
து - அறியமாட்டாமல், அணங்கு-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
அரா-இராகுவனது—மதிமருண்டு-புத்திமயங்கி—பார்த்து-நோ
க்கி,ஐயுறவு- [இவற்றுள் முகம்யாதோ? சந்திரன்யாதோவென்கிற]
சந்தேகத்தை—எய்தும்-அடையும்—(எ-று) [இது சந்தேகவணி]
(கருத்து)இராகுஎன்னுமாம்பானது மேல்வீட்டில் உலாவும்பெ
ண்கள் முகமென்றும்சந்திரன்என்றும் அறியாதுசந்தேகம் அடை
யும்என்பதாம்.மாளிகைசந்திரமண்டலத்தை அளாவியதென்றறிக.

மேனிவந்தொளிர்மாடத்தின் விழுத்தகநிரைத்த
பானிலாமணித்தசும்பினிற் றண்கதிர்பரப்பக்
கானறும்புனனிறைதலுங் கதிரவன்றடந்தேர்
மானினங்குடித்தயர் வுயிர்த்தும்பரின்வாவும்

(இ-ள்)மேல்-ஆகாயத்தில்—நிவந்து-உயர்ந்து--ஒளிர்-விளங்
கின்ற,மாடத்தின்-மேல்வீட்டில்,விழுத்தக - சிறப்புப்பொருந்
நிரைத்த-வரிசையாகவைக்கப்பட்ட—பால்- வெண்மைபொரு
திய—நிலாமணி-சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, தசும்பினில்-குடங்க
லே—தண்-தண்ணிய—கதிர்-கிரணங்களை, பரப்ப-(சந்திரன்) வி
க்க—கால்-கக்கப்பட்ட—நறு-நல்ல—புனல்-நீரானது—நிறை
லும்-[அவற்றுள்ளே] நிறைதலும்—கதிரவன்-சூரியனது—தட
விசாலமாகிய—தேர்-தேரினுடைய--மான்-குதிரைகளின், இன
கூட்டமானது-குடித்து (அந்நீரைக்) குடித்து—அயர்வுயிர்த்
இளைப்பாற்றிக்கொண்டு--உம்பரில்-ஆகாயத்திலே — வாவும்-தா
ம்—(எ-று)இதுமேனிலைக்குஞ்சூரியமண்டலத்துக்குஞ் சம்பந்
ங்கற்பித்தலால் தொடர்புநவிற்சியணி) (கருத்து) மேல்வீட்டி
வைக்கப்பட்ட சந்திரகாந்தக்கற்குடங்களிலே சந்திரனுக்கக்கப்
ட்டசலத்தைச்சூரியன் குதிரைகள்குடித்திளைப்பாறிநடக்கும் என்
பதாம்மாளிகைசூரியமண்டலத்தையும்அளாவியதென்றறிக. (ய

முருகுயிர்த்தவெள்ளகிற் புகைமுகிலொடுமுழறக்
குருமணிச்சுடர்வெயில் விரிமாடநீள்கொடிகள்
பரிதிவானவனடவுதேர்ப்பரி யிணைப்புடைத்தவ்
வருணனிற்றெழில்புரிந்தவன் கரஞ்சிறிதாற்றும்

(இ-ள்) முருகு-பரிமளத்தை—உயிர்த்த-தருகின்ற—ஒள்-ஒள்ளிய—அகில்-அகிற்கட்டைகளது—புகை—புகையானது—முகிலொடும்-மேகத்தோடும்—உறழ்-ஒத்துத்தோன்றுகின்ற—அ-அந்த—குரு-நிறமுள்ள—மணி-மணிகளது-சுடர்-கிரணமானது—வெயில்-வெயில்போல-விரி-விரிகின்ற—மாடம்-மாளிகையிற்கட்டிய-நீள்-நீட்சிபொருந்திய-கொடிகள்-கொடிகளானவை,பரிதிவானவன்-சூரியனாகியதேவனது,நடவு-நடத்தலையுடைய,தேர்-தேரிற்பூட்டிய,பரியினை-குதிரைகளை,புடைத்து-அடித்து—அவ்வருணனில்-அவ்வருணன்போல,தொழில்-நடத்துகைத்தொழிலை புரிந்து-செய்து—அவன்-அவ்வருணனது—கரம்-கைவருத்தத்தை-சிறிது-சற்றே, ஆற்றும்-தீர்க்கும்(எ-று) [இது கலவையணி] (கருத்து) மேல்வீட்டிற்கட்டிய கொடிகளானவைசூரியன்றேரிற்பூட்டிய குதிரைகளையடித்துச் சாரதிதொழிலைநடத்தி அருணன் கைவருத்தத்தைத்தீர்க்கும் என்பதாம். (௰௩)

வரிவளைக்குலக்குவையி னான்மணிகளான்மணிக
டெரிதருங்கரவலவ னான்வயின்வயிற்றிரண்ட
விரிகருப்புரவெண்மணற் குன்றினாலொலியாற்
பொருவிலாவணமறி திரைக்கடலினைப்பொருவும்

(இ-ள்) வரி-இரேகைகளையுடைய,வளைக்குலம்- சங்குச்சாதிகளின்,குவையினால்-இராசிகளாலும்—மணிகளால்- இரத்தினங்களினாலும்,மணிகள்-இரத்தினங்களை,தெரிதரும் - எண்ணுகின்ற- கரம்-கைகளாகிய,அலவனால்-நண்டுகளாலும்,வயின்வயின் - இடந்தோறும்.திரண்ட-குவிந்த, விரி-விந்த, கருப்புரம்-கர்ப்பூரங்களாகிய, வெள்-வெள்ளிய—மணல்-மணல்களுடைய—குன்றினால்-குவியல்களாலும்—ஒலியால்-ஓசையினாலும்—பொரு- ஒன்றையொன்றொத்திருக்கின்ற,இல்-மாடவரிசைகளையுடைய,ஆவணம்- கடைத்தெருவானது,மறி-மடங்குகின்ற—திரை - அலைகளையுடைய—கடலினை-சமுத்திரத்தை—பொருவும்-ஒக்கும்-(எ-று) [இது உவமையணி] (கருத்து) கடைத்தெருவானது கடலினைஒப்பாகும் என்பதாம். வளைஎன்றதற்கு -கடலிலேசங்கென்றும்-கடைவீதியிலே-வளையல்என்றும்-மணிகடெரிதரும் கரவலவனென்றதற்கு -கடலிலே-முத்தைஒப்பாகும். வடிவுதெரிகின்ற கைகளையுடையநண்டென்றும்கடைத்தெருவிலே கரங்களிலேமணிகளைவைத்துக் குணாகுணங்களை அறிகிறவல்லவனென்றும் சிலேடையாக்கினும் பொருந்தும். (௰௪)

திங்கள்வெண்மதிநிலத்து வாமதிச்செழுங்கதிர்க
டங்கவிழ்புனற்பெருக் கொடுதலைப்பெய் துவிசும்பிற்

கங்கையாழ்கடற்றலை மகன்களிப்புறக்களித்துப்
பொங்குகற்புநூலுரைத் தவைபுகரறவிளக்கும்

(இ-ள்) விசும்பில்-ஆகாயத்திலுள்ள—சங்கை-கங்கையானவள்-வெள்-வெள்ளிய—திங்கண்மணி-சந்திரகாந்தங்கள்பதித்த--நிலத்து-மேல்வீட்)டிடத்தே,உவா-பர்வதத்திலுண்டாகிற,மதி-சந்திரனுடைய—செழு-செழிய—கதிர்கள்-கிரணங்கள்—தங்க-தங்க, வீழ்-(அதில்விருந்து) வீழ்கின்ற—புனல்-நீரினது—பெருக்கொடு வெள்ளத்தோடு—தலைப்பெய்து-கலந்து,ஆழ்-ஆழ்ந்த—கடற்றலைமகன்-கடலாகிய(தன்)கணவனானவன்—களிப்புற-அப்போது களிக்க—களித்து-தானுங்களித்து—பொங்கு-விளங்குகின்ற—கற்புநூல்-கற்பிலக்கணநூலினால்,உரைத்தவை-சொல்லப்பட்டவிதிகளை—புகரற-குற்றமற—விளக்கும்-விளக்குவாள்(எ-று.) [இதுநற்பொருட்காட்சியணி] கருத்து) ஆகாயகங்கையானவள் சந்திரகாந்தக்கற்கள்பதித்த மேல்வீட்டில்சந்திரகிரணங்களால் வீழ்கின்றவெள்ளத்தோடுகலந்துகடலாகியகணவன்களிக்கத் தானுங்களித்துத்துணையாகச்சென்று கற்பிலக்கணவிதிகளைவிளக்குவாள்-எ-று. [௰௨]

தடங்கொடாமரைத்தளி ரியலுறையுமிந்நகர
மிடங்கொள்பூதல நகரெலாம்வென்றனமினிவா
னடங்கவெல்லுதுமென்னவோர் வஞ்சினமறையாப்
படங்களூற்றியபோன்றன பசியபொற்கொடிகள்

(இ-ள்) பசிய-பசுமையுள்ள—பொன்-பொன்மயமாகிய,கொடிகள்-கொடிகளானவை—தடம்-விசாலத்தை, கொள்-கொண்ட தாமரை-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—தளிரியல்-தளிர்போலுமெல்லியவடிவுடையசீதேவியானவள், உறையும்-வாசஞ்செய்கின்ற, இந்நகரம்-இந்தமாவித்தநகரமானது—இடம்-இடத்தை—கொள்-கொண்ட—பூதலம்-பூமியிலுள்ள—நகரெலாம்-எல்லாநகரங்களையும்—வென்றனம்-வென்றோம்—இனி-இனிமேல்,வான்-தெய்வலோகத்தை—அடங்க-(எமக்குக் கீழ்ப்பட,)வெல்லுதும்-வெல்லுவோம்,என்ன-என்று—ஓர்வஞ்சினம்-ஒருசபதத்தை, அறையா-சொல்லி—நாற்றிய(எழுதித்) தொங்கவிடப்பட்டனவாகிய—படங்கள்-படங்களை—போன்றன-ஒத்திருக்கின்றன—(எ-று) (கருத்து) கொடிகளானவை மாவித்தநகரம்எல்லாநகரங்களையும்வென்றோம் இனித்தேவநகரத்தைவெல்லுவோமென்றுபடங்களெழுதிக்கட்டியதுபோலுமிருக்கின்றனஎன்பதாம். [பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௰௩)

அகனிலாமணிவட்டநீ ளரிமதர்மழைக்கண்
மகளிர்வாண்முகமதி கண்டுதேய்புனன்மல்கப்

புகரிறென்மலைநறுங்குறடுரிஞ்சுபூந்தேய்வை
பகருமின்னுயிர்ப்பால்விரை யூட்டினர்பகர்வார்

(இ-ள்) நீள்-நீண்ட—அரி-இரேகைகளையும்—மதர்-செருக்கையும்—மழை-குளிர்ச்சியையும்பொருந்திய—கண்-கண்களையுடைய—மகளிர்-மாதரானவர்—வட்டம்-வட்டமாகிய--அகல்-பரந்த, நிலாமணி-சந்திரகாந்தக்கல்லானது—வாள் - காந்திபொருந்திய, முகமதி-(அவர்)முகமாகியசந்திரனை—கண்டு-காணலால், தீ-மதுரமாகிய—புனல்நீரானது—மல்க-(அதிலே)நிறைய—புகரில்-குற்றமில்லாத—தென்மலை-பொதியமலையிலுண்டாகிய, நறு-மணம்பொருந்திய—குறடு-கட்டைகளை—உரிஞ்சு - (அதனிடத்தே) தேய்த்துண்டாக்கப்பட்ட—பூ-அழகிய--தேய்வை-சந்தனத்தை—பகரும்-புகழப்படுகின்ற—இன்-இனிய—உயிர்ப்பால்- சுவாசத்தினாலே—விரை-வாசனையை,ஊட்டினர்- ஏற்றினவராகிபகர்வார்-விற்பார்—(எ-று) (கருத்து)உத்தமசாதிப்பெண்களானவர்கள் சந்திரக்காந்தக்கல்லில் சந்தனத்தைஉரைத்துச் சுவாசத்தினால்வாசம்ஊட்டிவிற்பார்கள் என்பதாம். (௰௭)

※ கலிவிருத்தம்.

நீங்கரியகூலமணி நீண்மறுகுதோறு
மாங்குயிலின்மென்குதலை மாலைபகர்மாதர்
தேங்கமழுயிர்ப்பின்விரை சேர்த்தினர்கள்விற்குங்
கோங்குமலர்சண்பகமென் கோதையினுங்கொள்வார்

(இ-ள்) நீங்கரிய-ஒதுங்குதற்கிடமில்லாத—மணி-நவமணிகளையுடைய—நீள்-நீட்சிபொருந்திய—கூலமறுகுதோறும் - கடைத்தெருவெல்லாம்--மா-மாமரத்திலுள்ள, குயிலின்-குயிலிசைபோலும்--மெல்-மெல்லிய—குதலை-மழலைச்சொற்களையுடைய—மாலை-மாலைகளை—பகர்-விற்கின்ற—மாதர்- மங்கையரானவர்—தேம்-பரிமளமானது—கமழ்-மணக்கின்ற, உயிர்ப்பின்-சுவாசத்தால்—விரை-வாசனையை—சேர்த்தினர்கள்-சேர்த்தவராய்—விற்கும்-விற்கப்படுகின்ற—கோங்குமலர்-கோங்குமலர்களாகிய,(கோதை) மாலையை—மெல்-மெல்லிய—சண்பகம்- சண்பகமலர்களாலாகிய—கோதையினும்-மாலையினுஞ்சிறந்ததாக—கொள்வார்- வாங்குவார்—(எ-று) (கருத்து) உத்தமசாதிப்பெண்கள் சுவாசத்தினால்-வாசனைஊட்டிவிற்கின்ற கோங்குமலர்மாலைகளைச்சண்பகமலர்மாலைகளைப்பார்க்கிலும் சிறந்ததாகக்கொள்வார்கள் என்பதாம்.

ஆடவரொடூடியெழுமஞ் சொன்மடநல்லார்
நீடொளியதூணின்முகங் கோட்டியயெதிர்நிற்ப

※ யாப்பருங்கலம்-அளவடிநான்கின கலிவிருத்தமே.

வாடுமிடையாளொன மருண்டிறைவர்பாவைத்
தாடொழுமெய்த்துனி தகைப்பநகைசெய்வார்

(இ-ள்)ஆடவரோடு-தங்கணவரோடு—ஊடி-பிணங்கி—எழும்-புறப்பட்ட—அஞ்சொல்-அழகியசொல்லுகளையுடைய—மடம்-பேதைமைபொருந்திய, நல்லார்-மாதரானவர்—நீடு-நீட்சிபொருந்திய—ஒளிய-காந்தியையுடைய—தூண்-(ரத்நத்) தூணுக்கு, எதிர்-எதிராக—முகம்-முகத்தை—கோட்டி -வளைத்துக்கொண்டு இல்-அறைவீட்டுள்—நிற்ப-நிற்க—இறைவர் - அக்கணவரானவர் பாவை-(அத்தூணிலேதோன்றுகிற)பாவையைநோக்கி—வாடும்-வாடுகின்ற—இடையாளொன-இடையையுடைய,அம்மாதரென்று, மருண்டுமயங்கி—தாள்-(அப்பாவை)யின்பாதங்களை, தொழும்-வணங்கலும்,மெய்-மெய்யாகிய,துனி - அப்பிணக்கானது,தகைப்ப-தடுக்கவும்,நகைசெய்வார்(அவர்) சிரிப்பார்,(எ-று)[இது பாவைகளைமாதரென்றுமயங்குதலால்மயக்கவணி](கருத்து)மாதர்கள்கணவரோடுபிணங்கித்தூணுக்கெதிராகமறைந்திருக்கஅக்கணவர்கள்தூணிலேதோன்றும்பாவையைநோக்கிமாதர்களென்று பாதத்தைவணங்கவும்பிணக்குநீங்கவும்அம்மாதர்கள்சிரிப்பார்கள்

வண்ணமுலைமாதர்பகர் வறியசெழுஞ்சாந்தங்
கண்ணொளிகள்பாயனரந் தங்கலந்ததென்றும்
வெண்ணகைபரத்தல்கருப்பூரம்விரவிற்றென்
றெண்ணிபுநறுங்கலவை யென்றிளைஞர்கொள்வார்

(இ-ள்) வண்ணம்-அழகிய -முலை-முலைகளையுடைய,மாதர்-மங்கையரால்—பகர்- விற்கப்படுகின்ற—வறிய-கலப்பில்லாத,செழு செழிய—சாந்தம்-சந்தனத்தில்—கண்ணொளிகள் - (அவர்)கண்களினொளிகள்—பாயல்-பாய்தலினாலே, நரந்தம்-கஸ்தூரியானது—கலந்ததென்றும்-கூட்டப்பட்டதென்றும்—வெள்-வெள்ளிய, நகை-பல்லொளிகள்—பரத்தல்-பாய்தலினாலே,கருப்பூரம் - பச்சைக்கர்ப்பூரமானது—விரவிற்றென்றும்- கூட்டப்பட்டதென்றும்—எண்ணி-நினைத்து— நறு-நல்ல,கலவையென்று-கூட்டுசாந்தமென்று—இளைஞர்-ஆடவர்—கொள்வார்-(அதனைவிலைக்கு)வாங்குவார்—(எ-று)[இதுகண்ணொளியைக்கஸ்தூரிஎன்றும்பல்லொளியைக்கருப்பூரம்என்றும் மயங்கலால்மயக்கவணி](கருத்து)உத்தமசாதிப்பெண்கள் விற்கப்படுஞ்சந்தனத்தை அவர்கள்கண்ணொளிகள்பாய்தலாற் கஸ்தூரிகலந்ததென்றும் பல்லொளிகள்பாய்தலாற் கருப்பூரங்கலந்ததென்றும் வாலிபர்கள்வாங்குவார்கள்-எ-று

பளிக்கறைபுகுந்தனர்கள் பாவொளியின்வாயில்
வெளிப்படுதலின்றிமருண்மேவிநிழலறித்

துளக்கறுமிடத்துவிரைதோய்ந்துவருதென்ற
றிளைத்துலவுவெள்ளிடையின்வாயிறெளிகிற்பார்

(இ-ள்) பளிங்கு-பளிங்கலாகிய—அறை-அறையினுள்ளே—புகுந்தனர்கள்-நுழைந்தவர்கள்—பாயி- பரந்த—ஒளியின்-ஒளியினாலே—வாயில்-வாயிலானது—வெளிப்படுதலின்றி-அறியப்படுதலில்லாமையால்—மருள் - மயக்கத்தை—மேவி-அடைந்து—துளக்கறுமிடத்து - அசைவற்றபொதியமலையிலிருந்து—விரை-(சந்தன)வாசனையில், தோய்ந்து-படிந்து—வரு-வருகின்ற, தென்றல்-தென்றலானது—நிழல் -குளிர்ச்சியோடு—நாறி-தோன்றி—திளைத்து- அசைந்து—உலவு - சஞ்சரிக்கின்ற—வெள்ளிடையின்-வெளியினுமேல், வாயில்- வந்தவாயிலை—தெளிகிற்பார் -அறிந்துகொள்வார்—(எ-று)[இதுசிறப்பணி] (கருத்து) பளிங்கறையுட்புகுந்தவர்கள் ஒளியால்வாயிலறியாது மயங்கித்தென்றலால் வாயிலறிந்தார்கள்-என்பதாம். (௨௧)

வில்லுமிழுமாமணி குயிற்றிமிளிர்மாடத்
தொல்கியதுகிற்கொடி களும்பருலகெய்திப்
பல்லவமுயிர்த்துவளர் பந்தருவின்மேவும்
வல்லிபடர்கின்றகொழு கொம்பெனவயங்கும்

(இ-ள்) வில்-காந்தியை—உமிழும் - வீசுகிற—மா - பெருமை பொருந்திய—மணி-மணிகளானவை—குயிற்றி - பதிக்கப்பட்டு, மிளிர்-விளங்காநின்ற—மாடத்து-மாளிகைகளின்மேல்—ஒல்கிய-அசைகின்ற, துகிற்கொடிகள்- சீலைக்கொடிகளானவை—உம்பர்-தேவரது—உலகு-உலகத்தை—எய்தி-அடைந்து—பைப-பசிய—தருவில்-கற்பகதருவின்மேல்—மேவும்-அடைதற்குரிய, பல்லவம் - தளிர்களை—உயிர்த்து-ஈன்று, வளர்-வளர்கின்ற—வல்லி(கொடிகளானவை)படர்கின்ற-படர்தற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற, கொழுகொம்பென-கொழுகொம்புகள்போல, வயங்கும் - விளங்கும் (எ-று) [இதுகுறிப்பணி] (கருத்து) மணிமாடத்திற்கட்டிய கொடிகளானவை கற்பகத்தருவின்கீழ் வளர்கொடிபடர்கொழு கொம்பெனவிருக்குமென்பதாம். (௨௨)

திங்களுநல்லார்முகமுஞ் செவ்விதெரிக்கொண்ணு
வங்கலுழுமேனியொடு மின்பிரிக்கலாகா
மங்குறவழ்வெண்கொடியும் வானதியுமணியால்
வெங்கதிர்செய்மாடமிசை வேறறியலாகா

(இ-ள் மணியால்-மாணிக்கங்களால்—வெங்கதிர்-சூரியகிரணத்தை—செய்-செய்கின்ற, மாடமிசை - மாளிகையின்மேல்—திங்களும்-சந்திரனும்—நல்லார்-மாதர்து—முகமும் -முகமும், செவ்

வி-அழகினாலே—தெரிக்கொண்ணு-வேறுபடுத்தப்படாவாம், அம் அழகினாலே—கனுழும்-விளங்காநின்ற—மேனி(அவர்) சரீரமும், மின்-மின்னற்கொடியும்—பிரிக்கலாகா-பிரிக்கப்படாவாம்—மங்குல்-மேகங்களானவை—தவழ்-மேலேதவிழ்கின்ற—வெண்கொடியும்-வெள்ளைக்கொடியும், வானதியும்-ஆகாயகங்கையும், வேறு-வேறாக—அறியலாகா-அறியப்படாவாம்—(எ-று) [இதுபொதுமையணி](கருத்து) சந்திரனும்பெண்கள்முகமும் மின்னலும் பெண்களுடையமேனியும் வெண்கொடியும்ஆகாயகங்கையும் வடிவினால்வேறுபடுத்தப்படாவாம் என்பதாம், (௨௫)

சந்தநறுமென்புகை தவழ்ந்தநிலமெங்கும்
பந்துபயில்கோதையர் பசும்பொனணியாவு
மைந்தருவியன்சினை யணிந்தனரதன்றோ
வந்துநனியேற்பவர் மகிழ்ந்திடவழங்கும்

(இ-ள்)சந்தம் - சந்தனக்கட்டைகளது—நறு-மணமுள்ள,மெல்-மெல்லிய—புகை-புகையானது—தவழ்ந்த-படிந்த ,நிலமெங்கும்-மேல்வீடெங்கும்—பந்து- பந்தாட்டத்தில்—பயில் - பழகுகின்ற—கோதையர்-மாதரானவர்—பசும்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய,அணி-ஆபரணங்களையும்,யாவும் - மற்றெல்லாவற்றையும்—ஐந்தரு-பஞ்சதருவினுடைய—வியன்-பெரிய ,சினை-கிளைகளில்,அணிந்தனர்-வைத்தார்,அவன்றோ- அதனாலன்றோ—வந்து (தம்மிடத்து)வந்து—ஏற்பவர்-இரப்பவர்க்கு,மகிழ்ந்திட-மகிழும்படி—நனி-மிகுதியாகவழங்கும், விரும்பப்பட்டவற்றைக்கொடுக்கும்—(எ-று) [இதுகற்பகத்திற்கு ஏதுகுறித்தமையால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி](கருத்து) மேல்வீட்டிற்பந்துவிளையாடுகின்றபெண்கள்ஆபரணமுதலியவற்றைக் கழற்றிப்பஞ்சதருக்களில்அணிந்தனர். அதனாலல்லவோ அத்தருக்கள்- இரந்தவர்களுக்குஈகின்றனஎ [ன்பதாம்

(இதுவும்கலிவிருத்தம்)

வாய்ந்தமின்னை மடந்தையராக்கிவிண்
போந்திடாமலன் றோமலர்ப்புங்கவன்
சாந்தணிந்த தமனியக்குன்றென
வேந்துவெம்முலைப் பாரமியற்றினன்

(இ-ள்)மலர்-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—புங்கவன்- நான்முகக்கடவுளானவன்—விண்-மேகத்தின்கண்—வாய்ந்த- பொருந்திய, மின்னை-மின்னற்கொடிகளை—மடந்தயராக்கி- மங்கையராக்கி, போந்திடாமலன்றோ (அம்மேகத்தினிடத்தே)போகாதிருத்தற்கன்றோ—சாந்து-சந்தனத்தை—அணிந்த-பூசிய,எந்து - சுமக்கப்படுகின்ற,வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற,பாரம் - பாரமாகிய;முலை

-முலைகளை—தமனியக்குன்றென்-பொன்மலையைப்போல,இயற்றினன் -(அவருக்கு) உண்டாக்கினன்—(எ-று) [இதுபயன்றற்குறிப்பணி(கருத்து) பிரமதேவனானவன்மின்னல்களைப்பெண்களாக்கிஅம்மின்னல்களாகிய பெண்கள்மேகத்திற் செல்லாம லிருக்கப்பொன்மலைகளைப்போல நன்முலைகளைப்படைத்தான் - எ-ம்.

வெங்கதிர்ச்சுடர் மேவியதேர்ப்பரித்
தங்குவன்குளம்பிற் றகர்ந்திட்டன
தெங்கினொண்பழத் தெள்ளமுதத்தினாற்
பங்கமெய்து மறுகின்பரப்பெலாம்

(இ-ள்)வெம்-வெவ்விய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய.சுடர்-சூரியனானவன்—மேவிய-தங்கிய—தேர்-தேரிற்பூட்டிய,பரி-குதிரைகளுடைய—வல்-வலிமை—தங்கு-தங்கிய—குளம்பின்-குளம்புகளாலே—தகர்ந்திட்டன-உடைந்தனவாகிய—தெங்கின்-தென்னமரங்களுடைய—ஒள்-ஒள்ளிய—பழம்-கனிகளினது, தெள்-தெளிவுபொருந்திய—அமுதத்தினால்-நீரினாலே—மறுகின்- வீதிகளினுடைய—பரப்பெலாம்-விரிவுகளெல்லாம்—பங்கம்-சேறுதலை—எய்தும்-அடையும்--(எ-று) [தெங்கிற்கும்சூரியமண்டலத்திற்கும்தொடர்புகற்பித்தலால் தொடர்புநவிற்சியணி] (கருத்து)சூரியனதுதேரிற்பூட்டியகுதிரைகளுடையவன்காற்குளம்பால்உடைபட்டதேங்காய்களின் நீரினால்வீதிகள்சேறடையும் என்பதாம்(உசு

நிலவுவெண்கதிர் நீண்மணிமாடமேற்
குலவுபாதிமதியை மென்கொம்பனார்
சிலைகொள்வாணுதல் சேர்த்தியவாடவ
ருலகமேத்துமு வாமதியென்பரால்

(இ-ள்) நிலவு-நிலவைச்செய்கின்ற—வெண்கதிர்-சந்திரனுடைய--மணி-மணிகளாலாகிய—நீள்-நீண்ட—மாடமேல் - வீட்டின்மேலே,குலவு-விளங்குகின்ற--பாதிமதியை-பாதிச்சந்திரனை, மெல்-மெல்லிய—கொம்பனார்-பூங்கொம்புபோல்வார்--சிலை- வில்வடிவத்தை—கொள்-கொண்ட—வாள்- ஒளிபொருந்திய—நுதல்-(தமது)நெற்றியோடு,சேர்த்திய-கூட்ட—ஆடவர்- (அதுகண்ட) நாயகரானவர்,உலகம்-உயர்ந்தோரால்,ஏத்தும் -துதிக்கப்படுகின்ற,உவாமதி-பூரணச்சந்திரன்,என்பர்-என்றுசொல்லுவார்-(எ-று) [இதுபொதுமையணி] (கருத்து) வீட்டின்மேலிடத் துலாவிய பெண்கள்பாதிச்சந்திரனைப்பிடித்துத் தங்களுடையநெற்றியோடுசேர்க்க- அதுகண்டகணவர்கள்பூரணச்சந்திரனென்றுசொல்லுவார்கள் என்பதாம். (உஎ)

புலவுநீக்கிப்புணர் முலைமாதர்தந்
நிலவுபூந் துகி லாடவர்நீக்கலு
நலம்விளைத்தனர் நாணிவெண் டிங்களின்
கலையைமெல்லக் கலையெனச்சேர்த்துவார்

(இ-ள்) ஆடவர்-கணவரானவர், புலவி-பிணக்கை-நீக்கி- தீர்த்து, புணர்-நெருங்கிய--முலை-முலைகளையுடைய-மாதர் -மகளிரது—நிலவு-சந்திரிகைபோலவிளங்குகின்ற—பூ-அழகிய, துகில்-ஆடையை—நீக்கலும்-அவிழ்த்தவளவில்--நாணி-வெட்கப்பட்டு, நலம்-உதவியை—விளைத்தனர்-(அவர்க்கு)உண்டாக்கினவராக—வெள்-வெள்ளிய—திங்களின்-சந்திரனது—கலையை-நிலவை, மெல் -மெல்லிய—அக்கலையென-அவ்வாடையென்றுநினைத்து, சேர்த்துவார்(அவர்அரையிலே)சேர்ப்பார்—(எ-று) [இது -ஆடையைநிலாவென்றுமயங்கலால்மயக்கவணி](கருத்து) கணவரானவர்கள்தங்கள்மாதர்கள்கலையை அவிழ்த்தமாத்திரத்தில் அம்மாதர்கள்வெட்கித்தங்கள்கலையென்றுசந்திரகலையை அரையிற்சேர்ப்பார்கள் என்ப[தாம்

பொருந்துறாதனம் பூஞ்சிலம்பார்ப்பறக்
கரந்துதம்முயிர்க் காதலர்பாற்செல்வார்
திருந்துவாண்முகந் திங்களென்றந்நிலா
வருந்தவந்தபுள் ளார்த்தலர்தூற்றுமால்

(இ-ள்) அனம்-அன்னங்களானவை, பொருந்துறாது- (தம்மருகிலடையாதிருக்க—பூ-அழகிய—சிலம்பு-சிலம்புகளது—ஆர்ப்பு-ஓசையானது—அற-நீங்கும்படியாக—கரந்து-மறைந்து, தம்முயிர்-தம்முயிர்போலும்--காதலர்பால்- அன்பரிடத்து—செல்வார்-(மெள்ளச்) செல்லுகின்றமங்கையரது, திருந்து-திருத்தமாகிய—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகம்-முகத்தை, திங்களென்று-சந்திரனென்றுநினைத்து—அந்நிலா-அதனது நிலவை—அருந்த- உண்ண—வந்த-வந்த—புள்-சகோரங்களானவை, ஆர்த்து-ஒலித்து, அலர் தூற்றும்-வெளிப்படுத்தும்—(எ-று)[இதுமுகத்தைச்சந்திரனென்று மயங்கலால்மயக்கவணி] (கருத்து) நாயகமாரிடத்துமறைந்துசெல்கின்றமாதர்கள் முகத்தைச்சந்திரனென்றெண்ணிஅச்சந்திரகிரணங்களை உண்ணவந்தசகோரங்களானவைசத்தித்து அவரைவெளிப்படுத்தியலர்தூற்றும் என்பதாம். (௨௧)

மலயமாதவ னுண்டமணிக்குவைக்
குலவுவார்கடனேர் சொலிற்குற்றமே
யலகில்பல்வளஞ் சேர்த்தியவாவண
முலகமுண்டருண் மால்வயிறொக்குமே

(இ-ள்) மலயம்-பொதியமலையிலிருக்கின்ற, மாதவன்-அகத்திய

முனிவனால், உண்ட-குடிக்கப்பட்ட, மணி-மணிகளது, குவை- கூட்டத்தையுடைய, குலவு-வளைவாகிய, வார்-நெடிய, கடல்-கடலை அலகில்-கணக்கில்லாத, பல்வளம் - பலவகையாகிய வளங்களையும், சேர்த்திய (தன்னு)ளடக்கிய, ஆவணம்-கடைக்கு, நேர்- ஒப்பென்று, சொலின்-சொன்னால், குற்றமே-(அச்சொல்லுதல்)குற்றமேயாம், உலகம்-உலகத்தை—உண்டருள்-விழுங்கியருளிய, மால்-திருமாலினது—வயிறு-வயிற்றை, ஒக்கும்-(அது)ஒத்திருக்கும். (ஆதலால்)-(எ-று) [இதுசெய்யுட்குறியணி] (கருத்து) கடலைக்கடைக்குஒப்பென்றுசொன்னாற் குற்றமாம்அக்கடை திருமால்வயிற்றைஒத்திருக்கும் என்பதாம். (௩௰)

நீடுமாவண நித்திலப்பந்தருட்
கேடில்கம்பலை யாலிசைகேட்கிலார்
பாடல்வண்டொடு நானம்பகர்ந்திடக்
கோடல்செய்வர் நிறைகுறையின்றென

(இ-ள்) நீடும்-நீண்டிருக்கின்ற—நித்திலப்பந்தருள்-முத்துப்பந்தல்களிலுள்ள—ஆவணம்-கடைகளிலே, பாடல்-பாடுதலையுடைய, வண்டொடு-வண்டுகளோடு—நானம்-கஸ்தூரியை, பகர்ந்திட——(நிறுத்து)விற்க—கேடில்-(எப்போதும்)நீங்காத, கம்பலையால் (களகள) வொலியினாலே—இசை-(அப்பாட)லொலியை, கேட்கிலார்-கேட்கின்றிலருமாகி—நிறை- நிறுக்கப்பட்டபொருளிலே, குறை-யாதொருகுறையும்--இன்றென - இல்லையென்றறிந்து, கோடல்செய்வார்-விலைக்குக்கொள்ளுவார்—(எ-று) [இதுகஸ்தூரிக்கும்வண்டுக்கும் விசேடந்தோன்றாமையால் பொதுமையணி] (கருத்து) கடைகளிலேவண்டுகளுடனே கஸ்தூரியைநிறுத்துவிற்கநிறைகுறைவில்லையென்று கொள்ளுவார்கள்என்பதாம். (௩௧)

குளிர்பளிக்குநீண்மாடக் கொடிகள்வான்
வெளிமுகட்டுயர் வெண்மதிதோய்வன
வெளிகொள்வெங்கதிர் வெம்மையொழித்திட
நளிகொடண்சுதை நக்குவபோன்றவே

(இ-ள்) குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—பளிக்கு-பளிங்காலாகிய—நீள்-நீண்ட, மாடம்-மாளிகைகளிற்கட்டிய—கொடிகள் - கொடிகளானவை—வெளி-ஆகாயவெளியினது—முகட்டு- முகட்டின்கண்—உயர்-உயர்ந்த—வெண்மதி-சந்திரனை, தோய்வன-தடவுவன—ஒளி-சூரியனிலிருந்து—கொள்-(தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட, வெங்கதிர்-உஷ்ணகிரணத்தாலாகிய—வெம்மை-வெப்பத்தை ஒழித்திட-நீக்கும்படியாக—நளி- பெருமையை—கொள் - கொண்ட——தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—சுதை- (அச்சந்திரனிடத்து

ள்ள)வமுதத்னைத—நக்குவ-நாக்களினாலே, நக்குவன-போன்றவே ஒத்திருந்தன—(எ-று) [இதுபொருட்டற்குறிப்பணி] (கருத்து) சந்திரனை அளாவிய கொடிகளானவைவெண்கதிர்க் காங்கைநீங்கிட தண்கதிரை நக்குவபோன்றிருந்தன வென்பதாம். (௩௨)

பத்திமாட்மணிக் கொடிபானுவின்
மெய்த்தழும்புறத் தைவரல்வெங்கதிர்
கைத்தலங்களிற் காளிந்தியைமடி
வைத்திருந்துதா லாட்டுதல்மானுமே

(இ-ள்) பத்தி-ஒழுங்காயுள்ள—மாடம்-மாளிகையினது, மணிக்கொடி-நீலக்கொடியானது, பானுவின்-சூரியனது—மெய்-உடம்பிலே—தழும்புற—தழும்புபொருந்த—தைவரல்- தடவுதலால், வெங்கதிர்-அச்சூரியனானவன், காளிந்தியை - காளிந்தியென்பவளை, கைத்தலங்களின்-கைகளினாற்பற்றி—மடி - மடியின்மேல், வைத்திருந்து-வைத்துக்கொண்டிருந்து—தாலாட்டு-தாலாட்டுகிற—தன்-தன்னை—மானும்-ஒக்கும்—(எ-று) [இதுபொருட்டற்குறிப்பணி] (கருத்து) நீலக்கொடியானது சூரியனைத்தடவுதல், சூரியன்தன்மகளாகிய காளிந்தியைத் தாலாட்டுதல்போலு மிருந்தது என்பதாம். (௩௩)

யாணர்மேயவி ரவியை நண்பகற்
காணுந்தோறுங் கனன்றுகன லுமிழ்
கோணைவெம்மணிக் கொம்மையெயிற்புறம்
வாணனூரழல் சூழெயின்மானுமே

(இ-ள்) இரவியை-சூரியனை—நண்பகல்-நடுப்பகலிலே, காணுந்தோறும்-பார்க்குந்தோறும்—கனன்று-எரிந்து—கனல் - நெருப்பை, உமிழ்-சொரிகின்ற—புறம்-புறத்தையுடைய, கோணை-அழியாத—வெம்மணி- சூரியகாந்தத்தாலாகிய, யாணர்-தச்சரால், மேய-விரும்பிச்செய்யப்பட்ட, கொம்மை- வலயமாகிய, எயில்-மதிலானது—வாணன்- வாணாசுரனது, சூழ் (சோணிதபுரத்தைச்) சூழ்ந்த—ஆரழல்-மிகுந்தநெருப்புமயமாகிய—எயில் -மதிலை—மானும்-ஒத்திருக்கும்—(எ-று) [இதுஉவமையணி](கருத்து) சூரியகாந்தக்கற்களாற்செய்த மதிலானது சூரியனைக்கண்டக்கினிகக்கலால்வாணாசுரன் கோட்டையையொக்கும்என்பதாம். (௩௪)

உள்ளமொன்றுதங் காதலரோதிய
கள்ளநேயக்கலவியின் வாய்மையை
வள்ளவாயமு துண்டுவளர்மடக்
கிள்ளைமெல்லக்கி ளத்தலுநாணுவார்

(இ-ள்) உள்ளமொன்று-ஒருமனப்பட்ட—தம் - தம்முடைய, காதலர் நாயகரால்,ஓதிய-சொல்லப்பட்ட, கள்ளம்-(தம்மிருவருக்குள்ளே)மறைக்கத்தக்க—நேயம்- அன்புபொருந்திய, கலவியின்- புணர்ச்சியினுடைய—வாய்மையை - சொல்லுகளை —வள்ளவாய்-கிண்ணத்தினிடத்தேதங்கிய—அமுது-பாலை—உண்டு- குடித்து—வளர்-வளர்கின்ற—மடம்-இளமைபொருந்திய—கிள்ளை-கிளிகள்—மெல்ல-மெள்ள—கிளத்தலும்-(பிறரறியச்) சொல்லுதலும்.நாணுவார்-(மங்கையர்) வெட்கப்படுவார்—(எ-று) (கருத்து) தங்கள்புருஷர்கள்சொல்லிய புணர்ச்சிச்சொற்களைக் கிளிகள் சொல்லக்கேட்டு மாதர்கள் நாணமடைவார்கள் எனபதாம். (௫௫)

வாணிலாமணிமாடத் தொளித்தெமைக்
காணுகென்பவர் மெய்த்நிழல்கண்ணுறீஇப்
பூணுலாமுலையார் புல்லியன்மையி
னுணிநின்றுநகை முகங்கோட்டுவார்

(இ-ள்) பூண்-ஆபரணங்கள்—உலாம்-பரவுகின்ற—முலையார்-கொங்கையுடையமகளிரானவர்—வாள்-காந்திபொருந்திய, நிலமணி-சந்திரகாந்தத்தாலாகிய—மாடத்து-வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து-மறைந்து—எமை - எங்களை—காணுகென்பவர் - காண்பீராகவென்றகணவரது—மெய்-உடம்பினது—நிழல்- சாயையை,கண்ணுறீஇ-கண்டு—புல்லி-(அச்சாயையைத்) தழுவி— இன்மையின்-கைக்ககப்படாமையினாலே—நாணி - வெட்கப்பட்டு—நின்று-நின்று—நகை-நகையோடுகூடிய—முகம்-முகத்தை—கோட்டுவார்-வளைப்பார்—(எ-று) [இதுமயக்கவணி] கருத்து) நிலாமணிமாடத்தொளித்துக்கொண்ட கணவர்களது நிழலைக்கணவனென்றுதழுவியமாதர்கள் நாணமடைவார்கள்என்பதாம். (௫௬)

சாந்தமூழ்கி வளர்ந்ததடமுலைக்
காந்துபன்மணி மேகலைக்காழல்கு
லேந்திவிண்ணிலி யங்கலரிதெனுப்
போந்தமங்கைய ரிந்நகர்ப்பொன்னனார்

(இ-ள்) இந்நகர்-இந்நகரத்துள்ள—பொன்னனார்-சீதேவிபோல்வார்—சாந்தம்-சந்தனத்துள்—மூழ்கி-முழுகி—வளர்ந்த-பருத்த—தடம்-மலைபோலும்—முலை-முலைகளையும்—காந்து-விளங்காநின்ற—பன்மணி-பலமணிகளாகிய—மேகலை-மேகலையின்—காழ்-சரங்களையுடைய—அல்குல்-சகனத்தையும்—ஏந்தி-சுமந்துகொண்டு—விண்ணில்-வானத்திலே—இயங்கல்- உலாவுதல்—அரிதெனு - (எம்மாலே) முடிவதன்றென்றுநினைத்து—போந்த- இறங்கிவந்த—மங்கையர்-தெய்வமகளிரோ,(எ-று) [இதுபொருட்டற்

குறிப்பணி] (கருத்து) தனத்தையுஞ்சகனத்தையுஞ் சுமந்துலா வலரிதென்று பொன்னகரமாதர்களே இந்நகரமாதர்களாகவந்தார்கள் என்பதாம். (௧எ)

(கலிவிருத்தம்.)

வளமலியிந்நகர் மன்னர்மன்னவன்
றளையவிழ்நறுமலர்த் தண்ணந்தாரினான்
களைகணுலகொரு மூன்றுங்காத்தரு
ணளனெனப்பெயரிய நாமவேலினான்

(இ-ள்) உலகொருமூன்றும்-(தன்னையுச்சரிக்கின்ற) மூன்றுலகத்தாரையும்—களைகணாய்-ஆதாரமாய்—காத்து-(ஆபத்தினின்றுங்) காத்து—அருள்-(விரும்பப்பட்டவற்றைத்) தருகின்ற—நளனெனப்பெயரிய-நளனெனப்பெயர்பெற்ற, வளம்-செல்வத்தினாலே—மலி-நிறைந்த—இந்நகர்-இம்மாவிந்தநகரத்திலுள்ள, மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனானவன்—தளையவிழ்-கட்டவிழ்ந்த—நறு-நல்ல—மலர்-மலர்களாலாகிய, தண்ண-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாரினான்-மாலையையுடையவன்—நாமம்-அச்சஞ்செய்கின்ற—வேலினான்-வேற்படையையுடையவன்—(எ-று.) (கருத்து) இம்மாவிந்தநகரத்தையாளும் அரசர்க்கரசன் மூன்றுலகத்தையுங் காத்தருள்செய்யும் நளன்என்னும்பெயரையுடையவன் என்பதாம். இதுமுதல்(ரு)பாடல்கள் நளன்சிறப்பு. (௧அ)

ஒன்னலர்மணிமுடி யுரிஞ்சுதாளினான்
கன்னவில்தோளினான் கமலக்கண்ணினான்
றன்னுயிராமென வுலகிற்றங்கிய
மன்னுயிரனைத்தையும் புரக்குமாட்சியான்

(இ-ள்) ஒன்னலர்-பகைவரது—மணி-நவமணிகளையுடைய—முடி-மகுடங்கள்—உரிஞ்சு-தேய்தற்குக்காரணமாகிய, தாளினான் அடிகளையுடையவன்—கல்-கல்லோடு, நவில்-பழகிய—தோளினான்-புயங்களையுடையவன்—கமலம்-தாமரைமலர்போலும், கண்ணினான்-நேத்திரங்களையுடையவன், தன்-தனது, உயிராமென-உயிர்போலநினைத்து—உலகில்-உலகினிடத்து—தங்கிய-பொருந்திய—மன்-நிலையுள்ள—உயிரனைத்தையும்-எல்லாவுயிர்களையும், புரக்கும்-காப்பாற்றுகின்ற—மாட்சியான்-பெருமையையுடையவன், (எ-று) (கருத்து) பகைவர்முடிபடுந்தாட்களையும் கல்லோடுபழகிய தோட்களையும்—தாமரைநிகர் கண்களையுமுடையவன் தன்னுயிரைப்போலு மன்னுயிரைக்காப்பவன் என்பதாம். (௧௯)

பொருசிலைவேனில் வேளனையபொற்பினு
னருவரையாமென வகன்றமார்பினான்
கரைபொருமுடைத்திரைக் கடலந்தானையான்
றிருகுவெஞ்சினக்க ளிறனையசீற்றத்தான்

(இ-ள்) பொரு-போர்செய்கின்ற—சிலை-(கருப்பு) வில்லையுடைய—வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேளனைய-மன்மதனைப்போலும்—பொற்பினான்-அழகினையுடையவன்—அரு- அரிய—வரையாமென மலையைப்போலும்—அகன்ற - பரந்த—மார்பினான்-மார்பினையுடையவன், கரை-கரையோடும், பொரு - போர்செய்கின்ற—முடை-புலானாற்றம்பொருந்திய—திரை - அலைகளையுடைய, கடல்-கடல்போலும்—தானையான்-சேனைகளையுடையவன்—திருகு-வஞ்சனையும்—வெஞ்சினம்- வெவ்வியகோபத்தையுமுடைய, களிறனைய-களிறுபோலும்—சீற்றத்தான் - கோபத்தையுடையவன்—(எ-று) (கருத்து) மன்மதனைநிகரழகையும் மலையைநிகர்மார்பையும்கடலை நிகர்சேனைகளையும் யானையைநிகர் கோபத்தையுமுடையவனென்பதாம். (சய)

வெங்கலியிருள்கெட வெண்ணிலாவுமிழ்
திங்களங்கவிகையான் றிகிரியொன்றினு
லங்கண்மாநில முழுதளிக்குமாற்றலான்
மங்குலினெழுமடங் குதவும்வண்கையான்

(இ-ள்) வெங்கலி-தீயவறுமையாகிய—இருள்-இருளானது, கெட-அழிய—திங்கள்-சந்திரன்போல—அம்-அழகிய—வெள் - வெள்ளிய—நிலா-நிலாவை—உமிழ்-வீசுகின்ற, கவிகையான்-குடையையுடையவன்—திகிரியொன்றினுல்-ஏகசக்கிரத்தினுலே, அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய—மா-பெரிய—நிலமுழுதும் - பூமியனைத்தையும், அளிக்கும்-அரசாளுகின்ற—ஆற்றலான் - வல்லமையையுடையவன்—மங்குலின் - மேகத்தினும்—எழுமடங்கு-ஏழுபங்கதிகமாக—உதவும் கொடுக்கின்ற, வள்-வளம்பொருந்திய கையான்-கையையுடையவன் (எ-று) (கருத்து) உலகமெல்லாமொருகுடையிலாள்பவன் மேகத்தைப்பார்க்கிலும் ஏழுபங்கதிகமாகக்கொடுக்குங்கையையுடையவன் என்பதாம். (சக)

அருளினதுறையுணல் லறத்தின்வேலிசொற்
றெருளுறுசல்வியந் தெய்வமாக்கடல்
சுரைகடற்புவிபுகழ் குணக்குன்றஞ்சுட
ரெரிதவழிலங்கல் வேலரசரேறனான்

(இ-ள்) அருளினது-கருணையினது, உறையுள்- வீடாயுள்ளவன், நல்லறத்தின்-நல்லதருமமாகிய (பயிரி)னது—வேலி-வேலியாயு

ள்ளவன்—சொல்-நூல்களாலே—தெருளுறு-(பலவகைப்பொரு
ள்களையும்) அறிந்த—கல்வி-கல்விக்கு—தெய்வம் - தெய்வத்தன்
மைபொருந்திய—மாக்கடல்-பெரியகடலாயுள்ளவன்—குளா-ஒ
லிக்கின்ற—கடல்-கடல்போல—புவி-பூமியிலுள்ளோரால்,புகழ்
புகழப்படுகின்ற—குணம்-நற்குணங்களெல்லாஞ்சேர்ந்த, குன்ற
ம்-மலையாயுள்ளவன்—சுடர்-ஒளியையுடைய—எரி-நெருப்பான
து—தவழ்-தவழ்கின்ற—அலங்கல்-மாலையைத்தரித்த—வேல்-வே
லையுடைய—அரசர்-பகையரசராகிய (யானைகளுக்கு —ஏறனுன்
ஆண்சிங்கம்போல்பவன்—'எ-று) (கருத்து) கிருபைக்குவீடான
வன் தருமத்திற்கு வேலியானவன்கல்விக்குக்கடலானவன் குண
த்திற்குக்குன்றானவன் பகைமன்னர்க்குச் சிங்கமானவன்.எ-ம்.

நகரப்படலம்-முற்றிற்று.

அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்.

அஃதாவது-நளமஹாராஜன் அன்னத்தைக்கண்டதாம்.

(கலிநிலைத்துறை.)

இன்னதன்மையனாகிய வேந்தெழிற்றிணிதோண்
மன்னர்மன்னவன்மாணெழில் வகைநலங்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சுவைகனிந்த சொற்றமயந்தியென்னும்
பொன்னங்கொம்பனாள் மயலொடும்வைகலும்புலம்பும்

(இ-ள்) கன்னல்-சர்க்கரைபோல— அஞ்சுவை-மதுரச்சுவையி
னுமேல—கனிந்த-முதிர்ந்த—சொல்-சொல்லையுடைய—தமயந்தி
யென்னும்-தமயந்தியென்கிற—பொன்னங்கொம்பனாள்-கற்பக
ப்பூங்கொம்புபோல்பவள்,இன்ன-இப்படிப்பட்ட—தன்மையா
கிய குணாதிசயங்களையுடையவனாகிய—எந்து-(பூமிபாரத்தைத்)
தாங்குகின்ற—எழில்-அழகும்—திணி- வலிமையும்பொருந்திய,
தோள்-தோள்களையுடைய--மன்னர்-அரசர்களுக்கு, மன்னவன்-
அரசனாகியநளனது, மாண்-குணங்களையும்—எழில்- அழகினது,
வகை--வகையையும்-நலம்-செல்வத்தையும்—கேட்டு(அறிந்தோ
ர்சொல்லக்)கேட்டு,மயலொடும்-மயங்குதலோடும், வைகலும்- தி
னந்தோறும்,புலம்பும்-புலம்புவாள்(எ-று)*தொல்காப்பியம்-ப
ல்லோர்படர்க்கைமுன்னிலைதன்மை-யவ்வயின்மூன்று நிகழுங்கா

* தொல்காப்பியம்-வினையியல்-௩௰-௬.

லத்துச்செய்யுமென்னுங்கிளவியொடுகொள்ளா-இவ்விதியால்புலம்பும்- என்றது புலம்புவாள்-என்றுயிற்று (கருத்து) தமயந்தியானவள் நளனதுகுணாதிசயங்களைக்கேட்டுமயலுற்றுப்புலம்புவாள் என்பதாம்[இதுமுதல்-௯-பாடல் தமயந்திகாம்ச்செய்கைகூறல். (௧)

தாதளைந்தினவண்டுகண்படுகுழற்றையல்
லேதமற்றதன்னெழிற்கிணையாமெனவெண்ணி
யாதரத்தின்வேளாணையிற்பயிலுநெஞ்சதனைத்
தூதுவிட்டனளேன்றல்பாற்றுறந்தனடுயிலை

(இ-ள்) இனம்- கூட்டமாகிய—வண்டு - வண்டுகளானவை—தாது-மலர்ப்பொடியை— அளைந்து- பூசி—கண்படு - தூங்குதற்கிடமான—குழல்-கூந்தலையுடைய—தையல் - தமயந்தியானவள்—ஏதமற்ற - குற்றமற்ற—தன் - தனது—எழிற்கு - அழகுக்கு, இணையாமென-(இவனழகு) தகுதியாமென்று—எண்ணி - நினைத்து—ஆதரத்தின் - ஆசையினாலே—வேள்- மன்மதனது—ஆணையில் - ஆக்கினையிலே—பயிலும்- தங்காநின்ற—நெஞ்சதனை - (தன்) மனத்தை—தூது-தூதாக—தோன்றல்பால் - அரசனிடத்திலே—விட்டனள்-அனுப்பினவளாகி—துயிலை- நித்திரையை—துறந்தனள் - இழந்தாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திதன்மனதை நளனிடத்துத் தூதுவிட்டனள் அதனால் நித்திரையைவிட்டனள் என்பதாம், (௨)

மின்னிலங்குவேனளன்பெயர்கேட்டிடும்விழைவாற்
பொன்னின்வார்கழல் விதர்ப்பர்கோ னன் பேரவைபோந்து
மன்னரியாரினும்வந்தியர்நிடதனைத்தெடுப்ப
வன்னவன்புகழ்கேட்டலும்புளகமுற்றயரும்

(இ-ள்) மின்- மின்னல்போல—இலங்கு- விளங்காநின்ற—வேல்- வேலையுடைய—நளன்-நளமஹாராஜனது—பெயர்- நாமத்தை—கேட்டிடும்- கேட்கவேண்டுமென்கிற—விழைவால்-ஆசையினாலே பொன்னின்-பொன்னாலாகிய—வார்- நீட்சிபொருந்திய—கழல்-வீரக்கழலையுடைய—விதர்ப்பர்கோன் - விதர்ப்பதேசத்தாருடையரசனது—பேரவை- பெரியசபையினிடத்து—போந்து - (அவனைத்தொழுதற்குச்செல்கின்றவள் போலச்) சென்று—மன்னரியாரினும்-அரசர்பலரினும்—வந்தியர் - புகழ்வோரானவர்—நிடதன்- நிடததேசத்தரசனை—எத்தெடுப்ப - அதிகமாகப் புகழ— அன்னவன்-அப்படிப்புகழ்பெற்றவாசனது—புகழ்- கீர்த்தியை,கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே, புளகம்-மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தலை—உற்று அடைந்து— அயரும்- (தமயந்தி) வாடுவாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திதன்பிதாவின் அவையிற்சென்றுவந்தியர்,நளனைப்புகழக்கே

ட்டுவருந்துவாள் என்பதாம். * தொல்காப்பியம்வார்தல்போகலொ
ழுகன் மூன்றுநேர்புநெடுமையுஞ்செய்யும்பொருள். (௫)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்)

அநங்கனையொழியாமண்ணிலாடவற் றெரிதிறொன்றுக்
கனங்குழையவரான்மன்னர்க்கோரொருகுற்றங்காட்டி
யினஞ்செய்வண்டிமிருந்தண்டார் நளனலா தில்லையென்று
மனங்களித்துரைப்பக்கேட்டுமம்மர்நோயுழக்குமாதோ

(இ-ள்) அநங்கனை- மன்மதனை—ஒழியா - ஒழித்து—மண்ணில் பூமியின்கண்— ஆடவன்-ஒருகாளையை—தெரிதிறொன்று- ஆராய்ந்து நடுங்களொன்றுசொல்லி, கனம்- கனம்பொருந்திய—குழையவ ரால்-காதணியையுடையமகளிரால்—மன்னர்க்கு - மற்றையரசர்க ளுக்கு—ஓரொருகுற்றம் - ஒவ்வொருகுற்றத்தை—காட்டி-சொல் லித்து—இனஞ்செய்-கூட்டஞ்செய்கின்ற—வண்டு- வண்டுகளான வை—இமிரும்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, தண்- குளிர்ச்சிபொருந்திய- தார்-மாலையையுடைய—நளனலாது-நளராஜனல்லாமல்—இல்லையெ ன்று - (ஒருவனு)மில்லையென்று—மனம்-நெஞ்சத்தில்—களித்து- மகிழ்ந்து—உரைப்ப- (அவர்) சொல்ல- கேட்டு-(தான்)கேட்டு— மம்மர் -மயக்கமாகிய—நோய் - நோயிலே—உழக்கும் (தமயந்தி) வருந்துவாள்—(எ-று) இலக்கணக்கொத்துஒழிபியல் ௫௬-அ-அந் தநிகுவி வருமொழிப்பொருளை- யின்மைபிறிதுமறையினுமொன் ருக்கும்இவ்விதியால் அங்கமிலான் அநங்கன் என்றாயிற்று(கருத்து) நளனே அழகுள்ளவனென்று மாதர் சொல்லக் கேட்டுத் தமயந்தி வருந்துவாள் என்பதாம். (௬)

பாளைவாய்கமுகிற்றாவிப்படுபழஞ்சிதறிவாளை
தாளைதாமரையிற்றுஞ்சுந்தண்பணைநிடதநாட்டி
னீள்வளங்கேட்பாள்போலச்சூதர்பாலிருபன்சீர்கேட்
டாளிமொய்ம்பினனையெண்ணியணிமுலைநோக்கிச்சோரும்

(இ-ள்) பாளை-பாளைகளானவை—வாய் - பொருந்திய—கமுகில்- பாக்குமரத்தின்மேலே—தாவி-பாய்ந்து—படு- குலைகளிலுள்ள— பழம்-கனிகளை—சிதறி- உதிர்த்து—வாளை- வாளைமீன்களானவை, தாள-தாளத்தையுடைய—தாமரையில்- தாமரைமலர்களிலே—து ஞ்சும்-தூங்கப்பெறுகின்ற—தண்- தண்ணிய—பணை- கழனிகளையு டைய—நிடதநாட்டின்-நிடததேசத்தினது—நீள்வளம்- பெரியவ ளத்தை—கேட்பாள்போல் - கேட்பவள்போல—சூதர்பால்- (அங் கிருந்துவந்த) புகழ்வோரிடத்து—நிருபன்- அரசனது—சீர்-கீர்த் தியை—கேட்டு- கேட்டறிந்து— ஆளி- சிங்கம்போல்பவனுடைய,

பொய்ம்பு-தோள்களாகிய—இனை - இனத்தை—எண்ணி - திணைத்து—அணி - ஆபரணங்களையுடைய—முலை - (தன்)முலைகளை—நோக்கி-பார்த்து—சோரும்-(தமயந்தியானவள்) வாடுவாள்,(எ-று) [இது பிறிதினவிற்சியணி] (கருத்து) தமயந்தி புகழாளரிடத்து நிடதநாட்டுவளங்கேட்பவள்போல நளன்கீர்த்தியைக்கேட்டு அவனைச்சேரக்கனதனங்களைப்பார்த்து வருந்துவாள் என்பதாம், (௮)

ஓவியத்துறைநகைபோயவொருவனையுருவின்மிக்க
காவலனொருவன்மற்றோர்கன்னிநீயிட்டுகென்னத்
தாவருமெழிலிற்கோட்டத்தானுமந்நளனுமாக
மேவரவினிதினோக்கிமெய்ம்மயிர்பொடிக்குமன்றே

(இ-ள்)ஓவியம்-சித்திரவித்தையினது—துறை- வழியிலே—நகைபோய-வல்லவனாகிய, ஒருவனை-ஒருவனைப்(பார்த்து)—உருவின்-அழகினாலே—மிக்க - (யாவரினும்) மேற்பட்ட—காவலனொருவன்-ஒரு அரசகுமாரனையும்—மற்றோர்- வேறொரு—கன்னி - கன்னிகையும்—நீ இட்டுகென்ன—நீயெழுதுகவென்று சொல்ல— தாவரும்-வருத்தஞ்சேர்தலில்லாத—எழிலில் - சித்திரசாலையிலே—கோட்ட- (அவ்விருவர்வடிவங்களையுமவ) னெழுத—தானும்-(விரும்பிய) தானும்—அந்நளனுமாக- (விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக—மேவர-பொருந்த—இனிதின் -இனிதாக—நோக்கி-பார்த்து—மெய்-உடம்பினுள்ள—மயிர்-மயிர்களானவை—பொடிக்கும் - சிலிர்க்கப்பெறுவாள் (தமயந்தியானவள்)—(எ-று) (கருத்து) சித்திரனெழுதிக்கொடுத்த இருபடங்களையுந் தமயந்தி பார்த்துப் புளகமடைந்தாள் என்பதாம், (௯)

வள்ளற்றாரகலந்தன்னில்வனமுலைதிளைக்கவெண்ணு
முள்ளத்தாள்கனவிற்காணுதொழிந்தநாளுளதோகங்கு
னள்ளிற்கூர்துயிலிற்காணுநற்பொருள் காணுங்கொல்லோ
மெள்ளத்தான்விதியாற்கூட்டுஞ்செயலினைவிலக்கலாமோ

(இ-ள்) வள்ளல்- நளமஹாராஜனது—தார் - மாலையையுடைய—அகலந்தன்னில்-மார்பினிடத்தே—வனம் - சித்திரத்தையுடைய—முலை - முலைகளானவை—திளைக்க - அழுந்தாநிற்க—எண்ணும்(அவனை) இடைவிடாது நினைக்கின்ற—உள்ளத்தாள்- மனத்தையுடைய-தமயந்தியானவள்—கனவில்-சொப்பனத்திலே—காணுது-காணுதிருக்க—ஒழிந்தநாள்-கழிந்தநாளும்—உளதோ- உண்டோ,(இல்லை) காணு-(முன்)காணப்படாமல்—நல்- நல்ல, பொருள்-ஒருபொருளை—கங்குல்-இரவினது—நள்ளில்-நடுவிலே—கூர்- செய்யப்பட்டதுயிலில்-நித்திரையினுல்—காணுங்கொல்-(ஒருவன்) காண்பானோ-

(வெனின்) விதியால்-ஊழினால்—கூட்டும்- (அதனைக்) கூட்டுகின்ற, செயலினை- (அந்நித்திரையின் செய்கையை—மெள்ளத்தான்-விரையாமலேனும்—விலக்கலாமோ- (அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது)—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தி நளனைக் கனவிற் காணுதொழிந்தவாளில்லை கண்ணிற்காணாத பொருள் கனவிற்காணாது காணாத நளனைக்கனவிற்கண்டது விதிகூட்டுஞ்செயல் என்பதாம், (எ)

கட்புலனென்னுந்தூயகதவடைத்திதயமேய
வுட்புலனொடுங்கநோக்கியுறுதுயிலென்னுந்தோழி
புட்குலஞ்சுழலும்வைவேலிறையெழிற்பொலிவுகாட்டு
முட்பொதிபசுந்தாட்செய்யமுளரிபோன்முகத்தினட்கே

(இ-ள்) தூய-நீர்த்துளிகளைத்தூவிய-கட்புலனென்னும்-கண்ணிமைகளென்கிற—கதவு-கதவுகளை—அடைத்து-சார்த்திக்கொண்டு, இதயம்-நெஞ்சமாகிய (தன்வீட்டுள்) —மேய-தங்கிய—உட்புலன்-மனமானது—ஒடுங்க-அடங்க—நோக்கி- அச்சமயம் - பார்த்து—உறு- உடைந்த—துயிலென்னும்- நித்திரையென்கிற—தோழி-பாங்கியானவள்—புட்குலம்-பறவையினமானது—சுழலும்-வட்டமிட பெறுகின்ற—வை-கூர்மைபொருந்திய—வேல்-வேலையுடைய, இறை-நளமகாராஜனுடைய — எழில்-அழகினத—பொலிவு- பெருக்கத்தை—முள்- முள்ளுகளாலே—பொதி - நிறைந்த—பசு-பசிய—தாள் - தண்டையுடைய—செய்யமுளரிபோல் - செந்தாமரை மலர்போலும், முகத்தினட்கு-முகத்தையுடையதமயந்திக்கு, காட்டு-காண்பிப்பாள்—(எ-று) [உவமை உருவகவணி] (கருத்து) நித்திரையென்னும்பாங்கியானவள் நளனது அழகைத தமயந்திக்குக்காட்டுவாள் என்பதாம். (அ)

தாமரைமுகங்கள்வாட்டுந்தண்பனிக்காலந்தன்னிற்
காமர்வெம்பகனீட்டித்தவண்ணமுங்கணவர்த்தீர்ந்தோ
ரேமுறுவேனிற்காலமிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தூமமென்கூந்தற்செவ்வாய்த்துடியிடை துயரவன்றே

(இ-ள்) தாமரை - தாமரைமலர்களுடைய—முகங்கள் - முகங்களை—வாட்டும்-வாடச்செய்கின்ற—தண் - தண்ணிய—பனிக்காலம்-பனிக்காலமானது—தன்னில்-தன்னிலே—காமர்- அழகிய—வெம்பகல-வெவ்விய பகலை—நீட்டித்தவண்ணமும் -நீள்வித்தபடியும், கண ... -(தம்முடைய) நாயகரினின்றும்—தீர்ந்தோர்- நீங்கினமாதர், ஏம்-மையலை—உறு- அடைதற்குக்காரணமாகிய—வேனிற்காலம்-வெயிற்காலமானது—(தன்னில்) தன்னிலே—இரவு- இரவை—நீட்டித்தவாறும் - நீள்வித்தபடியும்—தூமம் - புகைபோலும்—மெ

ல்-மெல்லிய—கூந்தல்-கூந்தலையும்—செப்-செய்ய—வாய்-வாயையும்—துடி-உடுக்கைபோலும்—இடை-இடையையும் உடைய தமயந்தியானவள்—துயர-துன்பப்படுதற்கேயாகும்—அன்றே-இது ஆச்சரியம்—(எ-று) (கருத்து) பனிக்காலம் பகலை நீட்டித்ததும் வேனிற்காலம்இரவைநீட்டித்ததும் தமயந்தி துயரப் படத்தான் என்பதாம். (௧)

மணியெழுவனையதோளார்மனவலியகற்றுந்துத்திப்
பணவரவல்குற்செவ்வாய்ப்பைந்தொடிகுணநூலாக
வணிகிளர்சீர்த்திமுத்தங்கோத்தனனரசர்சென்னி
தணிவறவிளங்கும்பைம்பொற்றாமரைத்தாளினானே

(இ-ள்) அரசர் - அரசருடைய—சென்னி - தலைகளிலே—தணிவற- ஒழிவில்லாமல்—விளங்கும் - விளங்குகின்ற—பைம்பொற்றாமரை-பசியபொற்றாமரைமலர்களாகிய—தாளினான்- அடிகளையுடைய (நளமஹாராஜனானவன்)—அரவும் - பாம்பினது—துத்தி - கருப்புள்ளிகளையுடைய—பணம்-படம்போலும்—அல்குல்- அரைமுன்பக்கத்தையும்—செவ்வாய்- செய்யவாயையும்—பைந்தொடி - பச்சைவளையல்களையும்உடைய-தமயந்தியினது—மணியெழுவனைய-மணித்தூண்போலும்—தோளார் - தோள்களையுடைய காளையரது—மனவலி-தைரியத்தை—அகற்றும்-நீக்குகின்ற—குணன்-குணமானது—நூலாக-இழையாக—அணி - (தன்) அழகினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—சீர்த்தி-கீர்த்திகளாகிய—முத்தம்- முத்துக்களை—கோத்தனன் - (அவ்விழையிலே) கோத்தான்—(எ-று) (கருத்து) [இதுகுணத்தினூலையும் கீர்த்தியின்முகத்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி] (கருத்து) நளமகாராஜன் தமயந்திகுணமே நூலாகவும், தன்கீர்த்தியேமுத்துகளாகவும் கோத்துக்கொண்டிருந்தான் என்பதாம் இதுமுதல்-௰௧-பாடல்-நளனதுகாமங்கூறல், (௨)

வனப்பினில்வென்றவேந்தைதவயங்கொளுங் காலமென்னக்
கனைத்துவண்டிமிருங்கூந்தல்கருதியவிலக்கந்தப்பாத்
தனிப்படையாகவேறற்கெண்ணினன்றாளஞ்சிந்தக்
குனிக்குமென்கரும்பான்மேருவில்லியைவெல்லுங்கோளான்

(இ-ள்) தாளம்-முத்துக்களானவை—சிந்த - உதிராநிற்க—குனிக்கும் வளைக்கப்பட்ட—மென்கரும்பால் - மெல்லியகரும்புவில்லினாலே—மேருவில்லியை-மேருவைவில்லாகக்கொண்ட கடவுளையும்—வெல்லும்-வென்ற—கோளான்-(பெருமையையுடைய) மன்மதனானவன்—வயம் - வெற்றியை—கொளும் - கொள்ளுதற்கேற்கின்ற—காலமென்ன-கால (மிதுவே) யென்று—வண்டு - வண்டுகளா

ஞவை—கணைத்து-ஒலித்து—இமிரும்-எறப்பெறுகின்ற—கூந்தல்-கூந்தலையுடையதமயந்தியானவள்—கருதிய-தன்னாலே (குறிக்கப்பட்ட—இலக்கம்-குறியினின்றும்—தப்பா - தப்பாத—தனி-ஒப்பற்ற—படையாக-ஆயுதமாக—வனப்பினில்-அழகினால்—வென்ற-(தன்னைவென்ற—வேந்தை-நளமகாராஜனை—வெறற்கு (அப்படையால்)வெல்லுதற்கு—எண்ணினன்-ஆலோசித்தான், (எ-று) (கருத்து) மன்மதனானவன் தமயந்தியைப் படையாகக்கொண்டு நளனைவெல்லநினைத்தான் என்பதாம். (௰க)

அணங்கினுக்கணங்குசெய்யுமணிகிளரஞ்சில்லோதி
குணங்கமழ்குருதிவைவேற்கொற்றவன்செவியுறுமுன்
மணங்கமழ்தென்றற்றேரோன்வாங்குபைங்கழைவிற்பூட்டுங்
குணஞ்செவிப்பட்டதன்னோன்வன்மையார்குணிக்கற்பாலார்

(இ-ள்) அணங்கினுக்கு-தெய்வமகளிருக்கு—அணங்கு- வருத்தத்தை—செய்யும் - செய்கின்ற—அணி - அலங்கரித்தலாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—அம்-அழகிய—சில் - பொன்வட்டத்தகட்டணிபொருந்திய—ஓதி-கூந்தலையுடைய-தமயந்தியினது—குணம்-குணமானது—கமழ்- நாறுகின்ற—குருதி - உதிரத்தையுடைய—வை-கூர்மைபொருந்திய—வேல்-வேலைத்தாங்கிய—கொற்றவன்-நளமகாராஜனது—செவி-காதிலே—உறுமுன்-அடைவதன்முன்னே—மணம்-மணமானது—கமழ்- மணக்கப்பெற்ற—தென்றல்-தென்றலாகிய,தேரோன்-தேரையுடையமன்மதனால்—வாங்கு-வளைக்கப்பட்ட—பைங்கழைவில் - பசியகருப்புவில்லிலே—பூட்டும்-எறிடப்பட்ட—குணம்- குணமானது—செவி- (அம்மன்மதன்) காதிலே—பட்டது-அடைந்தது—அன்னோன்-அப்படிப்பட்ட-மன்மதனது—வன்மை- வல்லமையை—யார்-யாவர்—குணிக்கற்பாலார்-அளவுசெய்யவல்லவர்—(எ-று)(கருத்து) தமயந்திகுணாதிசயமானது நளன்காதில்விழுமுன் மன்மதனானவன் விற்பூட்டும்வல்லமையார்சொல்லவல்லார் என்பதாம், (௰௨)

கல்வியின்றுறைகைபோயகாவலன்றன்னையின்னே
வெல்குவலென்னநெஞ்சின்விழைவுறு கருப்புவில்லான்
மல்லலம்புவனமூன்றும்வென்றதன்வரம்பில்சீர்த்தி
யல்கலிலைபமென்னுமாழியினுகுத்துநின்றான்

(இ-ள்) கல்வியின் கல்வியினது—துறை-வழியில்—கைபோய்-வல்லவனாகிய—காவலன்றன்னை - அரசனை—இன்னே-இப்போதே, வெல்குவலென்ன-வெல்வேனென்று, நெஞ்சின் - (தன்)மனத்தில், —விழைவுறு- ஆசைகொண்ட—கருப்புவில்லான்-கருப்புவில்லையு

ணைய (மன்மதனானவன்)—புவனமூன்றும் - உலகமூன்றையும்—வென்ற-(அதுவனாயில்) வென்றுசம்பாதிக்கப்பட்ட— தன்- தனது—மல்லல்-வளம்பொருந்திய—வரம்பில்-அளவில்லாத—கீர்த்தி-கீர்த்தியை—அல்கலில் - சுருங்கலில்லாத, ஐயமென்னும் - சந்தேகமென்கிற—ஆழியின்-கடலுள்—உகுத்து-முழுகச்செய்து—நின்றான்-(திகைத்து) நின்றான்—(எ-று) (கருத்து) நளனைவெல்லவிரும்புற்றமன்மதனானவன் தன்கீர்த்தியைச் சந்தேகக்கடலிற்சொரிந்து மயங்கிநின்றான் என்பதாம். (௰௩)

தண்ணறுந் துளிக்குங்கூந்தற்றமயந்தி முலையும்போர்வே
லண்ணறன் புயமுங்கூட்டும்விதிவலியழகிற்றம்மா
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மனவலிக்கவசமார
னெண்மலர்வாளியாலுமுறனறப்பிளந்ததன்றே

(இ-ள்) தண் - தண்ணிய—நறு - மலர்த்தேனை— துளிக்கும்-துளிக்கின்ற—கூந்தல்-கூந்தலுள்ள—தமயந்தி- தமயந்தியினுடைய, முலையும்-முலைகளையும்—போர் போர்க்குரிய—வேல்- வேலைத்தாங்கிய—அண்ணல்-நளமகாராஜனுடைய—புயமும் - தோள்களையும், கூட்டும் - சேர்க்கும்—விதி - தெய்வத்தினது—வலி-நினைப்பானது—அழகிற்று- பயனுடைத்தாயிற்று—மண் - துடைத்தல்—அமை-அமைந்த—முழவு-மத்தளம்போலும்—தோளான் - தோள்களையுடைய-அவ்வரசனது—மனவலி-தைரியமாகிய—கவசம்-கவசமானது—மாரன்-மன்மதனது, ஒள் - மெல்லிய, மலர்வாளியாலும்-பூவம்பினாலும்—உறனற-உறங்கெட—பிளந்தது - கிழிந்தது—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திமுலைகளையும் நளனிருதோள்களையுஞ்சேர்க்கும்விதிவசம் வலுமையுள்ளது நளனது தைரியமாகிய மணக்கவசமான மன்மதபாணத்தாற்கிழிந்தது என்பதாம், (௰௪)

தேங்கமழ்துளவினானுநான்முகத்தேவுநாளுந்
தாங்கருங்காமவெம்மைதரிக்கிலாகியன்றே
வாங்குதண்டிரையிற்றண்ணென்மலர்வயின்வதிந்தார்மன்ன
னீங்கருநிழலிற்றோன்றுமதனையெவ்வாறுதீங்கும்

(இ-ள்) தேம்-தேனானது—கமழ் - மணக்கப்பெற்ற—துளவினானும்- துளசிமாலையையுடைய-கடவுளும், நான்முகத்தேவும்-நான்குமுகங்களையுடைய- கடவுளும்—நாளும்- எந்நாளும்—தாங்கரு-(யாவராலும்) தாங்குதற்கரிய—காமவெம்மை - மன்மதனாலுண்டாகிய-வெப்பத்தை—தரிக்கிலாகி - பொறுக்கமாட்டாதவராகி—வாங்கு-வளைந்த— தண்டிரையில்- குளிர்ச்சிபொருந்தியபாற்கடலின்கண்ணும்— தண்ணென் -குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர்வயின்- தாம

ணாப்பூவின்கண்ணும்—வதிந்தானன்றே - வாசஞ்செய்கின்றானன்றே—மன்னன்-அரசனானவன்—நீங்கரு- நீங்காத—நிழலின்(தனது)சாயை- வடிவமாக—தோன்றும் - தோன்றாநின்ற—மதனை-மன்மதனின்றும்— எவ்வாறு- எவ்வுபாயத்தினாலே—நீங்கும்-நீங்கமாட்டுவான்—(எ-று) (கருத்து) பிரமனும் விஷ்ணுவும் காமக்கனலுக்காற்றாமல் கடலினும் மலரினுமிருக்கிறார்கள் ஆகையால் நளன்மதனைவிட்டெவ்வாறு நீங்குவான் என்பதாம், (௰௫)

மானநீராரணஞ்சூழ்ந்தமன்னவனுளத்தினூடு
தூநலப்பருவமென்னுந்தோழியன்பொழுகநல்கு
நானமும்புழுகுங்கொட்டிநகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு
நீனிறமணிக்கட்கொங்கைக்குடத்தினீந்திப்புக்காள்

(இ-ள்.) மானம்-நாணமாகிய—நீராரணம்- அகழியினாலே—சூழ்ந்த-சூழப்பட்ட—மன்னவன்-அரசனது—உளத்தினூடு - மனத்தினுள்ளே—தூ-குற்றமற்ற—நலப்பருவமென்னும்-மங்கைப்பருவமென்கின்ற—தோழி-பாங்கியினாலே—அன்பொழுக -[அவன்மேலன்பெருக—நல்கு-கொடுக்கப்பட்ட—நானமும்- கஸ்தூரியையும்—புழுகும்-புழுகையும்—கொட்டி-அப்பி—நகை-காந்திபொருந்திய—மணி - அழகிய—முத்தம் - முத்துவடத்தை—சூட்டும்-சூட்டப்பெற்ற—நீனிறமணி- நீலமணிபோலும்—கண் - சூசுகத்தையுடைய—கொங்கை-முலைகளாகிய—குடத்தினால்-குடங்களிலே—நீந்தி[அவ்வகழியைக்] கடந்து—புக்காள் - சென்றாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியானவள் நளனது மானமென்னு மகழியைக் கொங்கைக்குடங்களாலே நீந்தி அவனுள்ளத் துட்புகுந்தாள்-எ-று.

சிறையளிகுடைந்துபாடுந்தேமலர்ப்பகழிமாரி
நறைவிரியலங்கன்மார்பிற்றிளைத்தலினையுந்துன்பங்
கறைமதிவிளங்குங்கங்குற் காலையுமணையுமல்லாற்
பிறரறியாமலுள்ளத்தடக்கினன்பிறங்கற்றோளான்

(இ-ள்) பிறங்கல் - மலைபோலும்—தோளான் - தோள்களையுடைய-நளனானவன்—சிறை- சிறைகளையுடைய—அளி - வண்டுகளானவை—குடைந்து- துளைத்து—பாடும் - பாடப்பெறுகின்ற—தேம்-பரிமளம்பொருந்திய—மலர்ப்பகழி - பூவம்புகளது—மாரி-மழையானது-நறை-தேனையுடைய, விரி-மலர்ந்த—அலங்கல் - பூமாலையணிந்த—மார்பில்-மார்பின்கண்ணே—திளைத்தலின்-படுதலினாலே—னையும்-இளைத்தலாலுண்டாகின்ற, துன்பம்- (தனது) துன்பத்தை, கறைமதி - சந்திரனாலே, விளங்கும்- விளங்காநின்ற, கங்குற்காலையும்-இராக்காலமும், (கறைமதி) சந்திரன்போல(விளங்கும்)விளங்

கா நின்ற, அணையும்-பாயலும், அல்லால்-அல்லாமல், பிறர் - மற்றொருவரும், அறியாமல்-அறியாதிருக்க, உள்ளத்து-(தன்) மனத்தின்கண், அடக்கினன்-மறைத்தான்—(எ-று) (கருத்து) மன்மதபாணத்தாலுண்டான துன்பத்தை நளமஹாராஜன் பிறரறியாமலடக்கினான் என்பதாம். (௰௭)

தளர்வொடுமெலிந்துவையந் தனிக்குடைநிழற்றும்பைம்பொற்
கிளரொளிப்பூணன்வீமன்பாவையைக்கேட்டல்செய்யா
னளியெனவுயிரையுண்மையறத்தினையறவிட்டாலு
மிளிவெனவெண்ணிமானம்பூண்டவரிரப்பர்கொல்லோ.

(இ-ள்) வையம்-பூமிக்கு—தனி-ஒப்பற்ற—குடை-குடையினாலே—நிழற்றும்-நிழலைத்தருகின்ற—பைம்பொன்-பசும்பொன்னாலாகிய—கிளர்-விளங்காநின்ற- ஒளி- ஒளியையுடைய--பூணன்-ஆபரணத்தையுடையவரசன்—தளர்வொடு- (உள்ளத்) தளர்ச்சியோடு—மெலிந்து - (உடம்பு) வாடியும்—வீமன் - வீமராஜனுடைய—பாவையை-(புதல்வியாகிய தமயந்தியை)—அளியென-தருகவென்று—கேட்டல்செய்யான் - (அவனை) யாசித்திலன்—இளிவென- (ஏற்ப)—இகழ்ச்சியென்று (எண்ணி) நினைத்து, மானம்-மானமாகிய,(பூணை) பூண்டவர்-தரித்தவர், உயிரை-பிராணனையும், உண்மை-பின்னுள்ளதாகிய, அறத்தினை-தருமத்தையும், அற-பற்றற, விட்டாலும் கைவிட்டாலும், இரப்பர்கொல்-இரப்பாரோ-(இரவார்)—(எ-று.) (கருத்து) மானமுள்ளவர் இரவார்போல நளமஹாராஜன் பீமராஜன்மகளைக்கேளான் என்பதாம். (௰௮)

திறங்கிளர்*வைரத்தோளானெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறும்
பிறங்குதல்சிறிதுமின்றிவேறொன்றான்மறைக்கும்பெட்பான்
மறங்கிளர்வேற்கண்மாதினுருவெளிவயத்தனாகி
கறங்கிநெஞ்சுழலவன்னாட் குறைப்பதுகரக்கமாட்டான்.

(இ-ள்.) திறம்-காந்தியினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—வைரம்-வச்சிராயுதம்போலும்—தோளான்-தோள்களையுடைய அரசனானவன்—நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சை—எறியுந்தோறும் - விடும்போதெல்லாம்--பிறங்குதல்- (அவற்றின்காரணமாகியகாமம்) வெளிப்படுதல்—சிறிதும்-சிறிதாயினும்—இன்றி - இல்லாமல்—வேறொன்றால்-வேறொருகாரணத்தால்—மறைக்கும்- (பிறருக்கு அதனை) மறைப்பான்—மறம்-வீரத்தன்மையினால்—கிளர்- விளங்கா

** நெமிநாதம் (௰௫-ம்-பாடல்) வீரசோழியம் (௰௬-ம்-பாடல்) வேரமுதிர்ச்சி-வைரம்-என்றறிக.

[௭]

நின்ற—வேல்-வேல்போலும்—கண்-கண்களையுடைய—மாதின்-தமயந்தியினது—உருவெளி-(பிராந்தியால்) வெளியிலேதோன்றுகிற வுருவத்திற்கு—வயத்தனுகி-வசப்பட்டவனுகி—கறங்கின்-காற்றாடிபோல—நெஞ்சு-மனமானது—உழல-சுழல—அன்னுட்கு-அப்பொய்யாகத்தோன்றுகிற தமயந்திக்கு—பெட்பால்-ஆசையால்—உரைப்பது-சொல்வதைமாத்திரம்—கரக்கமாட்டான் மறைக்கமாட்டான்—(எ-று.) (கருத்து) பிரரறியாமல் காமத்தை மறைக்கும்நளமஹாராஜன் உருவெளித்தோற்றத்தமயந்தியோடு பேசுவதை மறைக்கமாட்டான் என்பதாம். (யக)

பொறிவழியுள்ளம்போக்காப்புரவலன்காமநோயை
மறைசெயமறையாதாகமம்மரினுணுட்கொள்ளா
வறைகழலவனிவேந்தர்நெருங்குபேரவையினீங்கி
நறைகமழ்சோலைசெல்வானுளத்தினினயத்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) பொறி-ஐம்பொறிகளது—வழி-வழியிலே—உள்ளம்-மனத்தை—போக்கா-செலுத்தாத—புரவலன்-அரசனுனவன்—காமநோயை-காமவியாதியை—மறைசெய-(வேறுகாரணங்களால்) மறைக்க—மம்மரின்-உன்மதத்தினுலே—மறையாதாக-வெளிப்பட—நாண்-நாணத்தை—உட்கொள்ளா-உள்ளேகொண்டு—அறை-ஒலிக்கின்ற—கழல்-வீரக்சழலையுடைய—அவனி-பூமியிலுள்ள—வேந்தர்-அரசர்களானவர்கள்—நெருங்கு-நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற—பேரவையின்-பெரியசபையினின்றும்—நீங்கி-நீங்கி, நறை-தேனுனது—கமழ்-மணக்கப்பெற்ற—சோலை-(தனது) சிங்காரவனத்திற்கு—செல்வான்-போகும்படியாக—உளத்தினில்-மனத்தின்கண்—நயத்தல்செய்தான்-(அவன்) விரும்பினுன்—(எ-று.) (கருத்து) நளமஹாராஜன் காமத்தைமறைக்க அக்காமம் வெளிப்பட வெட்கங்கொண்டு சபையைவிட்டு நந்தவனத்துக்குப்போக விரும்பினுன் என்பதாம். (உய)

கொட்புறவுலவுந்தோறுங்குரத்தடைதுகளின்குப்பை
நுட்பமாரணிக்க்ளென்னுநுவலருமனதின்கூட்டங்
கட்புலன்கதுவல்செல்லாக்கடுப்பிணைக்கற்பான்காலைப்
பெட்புறப்பிடித்தல்போலப் பிறங்குமாக்கொணர்மினெனருன்.

(இ-ள்.) கொட்புற-சுழற்சிபொருந்த—உலவுந்தோறும்-சஞ்சரிக்குந்தோறும், குரத்து-குளம்புகளினின்றும், அடை-(கால்களை) யடைகின்ற, துகளின்புழுதியினது—குப்பை-கூட்டமானது—கட்புலன்-கண்ணறிவிற்கு—கதுவல்செல்லா-பற்றுதல்கூடாத, கடுப்பினை-வேகத்தை—கற்பான்-கற்கும்பொருட்டு, காலை-கால்களை,

பெட்புற-ஆசைமிக — பிடித்தல் - பிடித்தலையுடைய--நட்பமார்-நுண்மைபொருந்திய—அணுக்களென்னும்-அணுக்களென்கின்ற—நுவலரும்-சொல்லக்கூடாத—மனத்தின் - மனங்களது—கூட்டம்-கூட்டத்தை—போல-ஒத்துத்தோன்றாநிற்க—பிறங்கு- விளங்குகின்ற—மா-குதிரையை—கொணர்மின்- கொண்டுவாருங்கள், என்றான் - என்றுசொன்னான் (அரசன்) —(எ-று.) * மனம் அணுவென்றதற்குவிதி - இன்பமுதலிய பண்புறத்தரு உங்கருவியாம் பொறிமனமஃதுயிர்தோறின்றியமையாது வேண்டலிற்பலவாய அணுவாநிற்குமென்மனார்புலவர் (கருத்து) நளன்குதிரையைக்கொண்டுவாவென்றான் என்பதாம். (உக)

பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போர்தோளினிற்பரிக்குமன்னர்
மன்னனைப்பரிப்பல்யானேவருகதிரிரவிதன்னை
யென்னைநீர்தாங்குமாறென்றேழ்பரியினை நக்கென்ன
மின்னெளிவிரிக்கும்வெண்பற்கூந்தன்மாமேற்கொண்டானே.

(இ-ள்.) பன்னகம்-ஆதிசேஷனாலே—சுமந்த- ஆயிரந்தலைகளாலேசுமக்கப்படுகின்ற—வைப்பு-பூமியை—ஓர்தோளினில்-(தன) தொருதோளினாலே—பரிக்கும்-தாங்குகின்ற, மன்னர்மன்னனை-அரசர்க்கரசனை—யானே-நான்தனியாக—பரிப்பல் - சுமக்கவல்லேன்—வரு-வருகின்ற—கதிர்-கிரணங்களையுடைய இரவிதன்னை-சூரியனை—நீர்-(பலவாகிய)நீங்கள்—தாங்குமாறு-தாங்குஞ்செய்கை—என்னை-எத்தன்மைத்து—என்று- என்றுபழித்து—ஏழ்பரியினை-[அச்சூரியனதுதேரினுடைய]ஏழுகுதிரைகளைப்பார்த்து--நக்கென்ன-சிரித்தல்போல—வெண்பல்- வெள்ளைப்பற்களது—மின்-விளங்காநின்ற—ஒளி-ஒளியை—விரிக்கும்-பரப்புகின்ற--கூந்தல்-புறமயிரையுடைய, மா-குதிரையின்மேல், மேற்கொண்டான்-(அரசனேறினான்)—(எ-று.) (கருத்து) நளமஹாராஜன் அக்குதிரைமேலேறினான் என்பதாம். (உஉ)

கொய்யுளைப்பரியிற்செல்லுங்குரிசில்வாண்முகத்திற்செவ்விச்
செய்யபங்கயமென்றெண்ணித்தெரிவையர்முகத்துலாய
வையரிபரந்தமைக்கணளியினந்தொடர்ந்துவீழ
மையலங்களிற்றுவேந்தர்மலரடிபரவச்சென்றான்.

(இ-ள்.) கொய்-கொய்யப்பட்ட, உளை-கழுத்துமயிரையுடைய, பரியில்-குதிரையில்—செல்லும்-போகாநின்ற—குரிசில்-அரசனது—வாள்-காந்திபொருந்திய—முகத்தில் - முகத்தில்—செவ்வி-பருவமுள்ள—செய்யபங்கயமென்று-செந்தாமரைப்பூவென்று,

---

* தருக்கசங்கிரக சூத்திரம்.

எண்ணி - (அதனை) நினைத்து—தெரிவையர்-மங்கையருடைய—முகத்து-முகங்களிலே—உலாய-உலாவுகின்ற,ஐயரி-பஞ்சவரி கள்—பரந்த-பரவப்பெற்ற—மை-அஞ்சனத்தையுடைய—கண் - கண்களாகிய—அளி-வண்டுகளது—இனம்-கூட்டமானது--தொடர்ந்து-சென்று—வீழ-விழாநிற்கவும், மையலங்களிற்று-மதயானைபோலும்,வேந்தர்-அரசர்களானவர்கள்,மலர்-தாமரைமலர்போலும்—அடி-பாதங்களை—பரவ-துதிசெய்யாநிற்கவும்,சென்றான் (அரசன்) போயினான்—(எ-.று) (கருத்து) நளமஹாராஜன் அரசர்கள்வணங்கச் சோலையிற்சென்றான் என்பதாம். (௨௫)

சுழிகொள்வாம்பரியிழந்து துன்னலர்மௌலிதேய்க்குங்
கழல்களிற்கழல்கள்சேர்த்தகாட்சிமுன்வெருவித்தோற்ற
தழனிறத்தளிருஞ்செய்யதாமரைமலருமல்கி •
விழைவுறுவனமென்றெண்ணிவிசித்தபொற்கவசம்போன்ற.

(இ-ள்.) சுழி-சுழியை—கொள்-கொண்ட—வாம்- தாவாநின்ற, பரி-குதிரையிலிருந்து—இழிந்து- இறங்கி—துன்னலர்-பகைவரது—மௌலி-மகுடத்தை, தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற—கழல்களில் அடிகளிலே—சேர்த்த-தொடுக்கப்பட்ட—கழல்கள் - செருப்புகளானவை—காட்சி-காண்கைக்கு—முன்-முன்னே, வெருவி-அஞ்சி—தோற்ற-தோற்றுப்போன-தழல்-தீயினது—நிறம்- நிறத்தையுடைய—தளிரும்-தளிர்களும்—செய்யதாமரைமலரும் - செந்தாமரைமலர்களும்—மல்கி பெருக்கமடைந்து,விழைவுறு-(அவற்றுமேலதமக்கரணமாக)விரும்பப்பட்டவனமென்று, பொழிலென்று-நீரொன்று—எண்ணி ஆலோசித்து, விசித்த-(அவ்வடிகளாற்) போர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட—பொன்- பொன்மயமாகிய—கவசம்-கவசங்களை—போன்ற-ஒத்திருந்தன—(எ-று. (கருத்து)கால்களிலணிந்தசெருப்புகள்கவசங்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (௨௪)

வயிரியர்பாடற்றீந்தேன்செவிப்புலத்தினிதுமாந்திக்
கயிரவமனையவாயார்கவரிகாலசைப்பக்காமப்
பயிரொனப்படருமாதர்வெள்ளடைப்பாகுநல்கச்
செயிரறுவனங்காப்பாளர்செறிவளங்காட்டக்கண்டான்.

(இ-ள்.) வயிரியர்-பாடகரது—பாடல்-பாடலாகிய. தீந்தேன்-மதுரத்தேனை--செவிப்பலத்து-செவியறிவாகிய (வாயினாலே)—இனிது-இனிதாக—மாந்தி-குடித்து--கயிரவமனைய-செவ்வல்லிமலர்போலும்—வாயார் வாயையுடையமாதர்கள், கவரி-சாமரத்தினாலே,கால்-வாயுவை—அசைப்ப-எழுப்பவும்--காமப்பயிரொன-மன்மதனதுபயிர்போல-படரும்-உடன்செல்கின்ற ; மாதர்-மாத

நானவர்—வெள்ளடை-வெற்றிலைச்சுருளையும்—பாகும்-பாக்குப்பிளவையும்—நல்க-கொடுக்கவும்,செயிரறு-குற்றமற்ற—வனப்-வனத்தை—காப்பாளர்-காப்பவர்—செறி-நெருங்கிய—வளப்-சோலைவளத்தை,காட்ட-காண்பிக்க,கண்டான்(அரசன்) பார்த்தான்—(எ-று) (கருத்து) காவலாளர்வனவளப்பத்தைக்காட்ட நளன் கண்டான்என்பதாம். (௨௫)

கோங்கிளமுலைகடாங்கிக் கொடியிடை நுடங்கக்கூவு
மாங்குயிற்கிளவிதன்னால் வருகெனமுகமன்கூறித்
தேங்கமழ்வனமான்புன்னைப் பூம்பொரிசிதறிச்செவ்வி
தாங்குமென்றளிர்க்கைதன்னாற் கனிதரத்தகவிற்கண்டான்

(இ-ள்) தேம்-பரிமளமானது—கமழ்-(தங்கண்) மணக்கின்ற, வனமான்-அவ்வனமாகியமங்கையானவள்—கோங்கு-கோங்கரும்புகளாகிய—இளமுலைகள்-இளமைபொருந்தியமுலைகளை, தாங்கி-சுமந்து—கொடி-பூங்கொடியாகிய—இடை-இடையானது,நுடங்க-அசைய—கூவும்-கூவுகின்ற,மா-மாமரத்திலிருக்கின்ற, குயில்-கோகிலத்தினது—கிளவிதன்னால் -இசையினாலே—வருகென-(அரசனே) வாவென்று—முகமன்-இன்சொல்லை—கூறி-சொல்லி—புன்னை-புன்னையினுடைய—பூ-மலர்களாகிய,பொரி-பொரிகளை—சிதறி-இறைத்து—செவ்வி-அழகை—தாங்கு-தாங்கிய—மென்றளிர்-மெல்லியதளிராகிய—கைதன்னால்-கையினாலே—கனி-பழத்தை—தர -(தனக்கு) கொடுக்க—தகவின் - தகுதியாக—கண்டான்-(அரசன்)பார்த்தான், (எ-று)(கருத்து) வனமென்னும்பெண்கனிகொடுக்க நளன்கண்டான்என்பதாம். (௨௬)

அரும்பிளநகையிற்றோன்ற வழிநறுவெயர்விற்றோன்றச்
சுரும்பிமிர்முல்லைவீசுந் தென்றலாற்றுவளுந்தோற்றம்
விரும்பினர்புணர்ந்தமாதர் மெய்யெழில்காட்டக்கண்டு
பொருந்தலர்வணங்கும்வேலாற் கச்சமுமகிழும்பூத்த

(இ-ள்) அரும்பு-அரும்புகளி(னொளி)—இளநகையின் - சிறுநகைபோல—தோன்ற-விளங்கவும்—அழிநறு-சிதறியதேன்(றுளிகள்)—வெயர்வின்-வெயர்வுபோல—தோன்ற-தோன்றவும், வீசும் எரிகின்ற—தென்றலால்-தென்காற்றால்—துவளும்- அசைகின்ற, தோற்றம்-தோற்றத்தையுடைய—சுரும்பு - வண்டுகள்—இமிர்-ஒலிக்கப்பெற்ற—முல்லை-முல்லைக்கொடியானது, விரும்பினர்-விரும்பியஆடவரை—புணர்ந்த-கூடிய—மாதர்- மாதருடைய, மெய்-வடிவங்களது—எழில்-அழகை—காட்ட - காண்பிக்க—கண்டு-(அதனைப்) பார்த்து—பொருந்தலர்-பகைவரானவர்-வணங்கும்-

தொழப்பெறுகின்ற—வேலாற்கு-வேலையுடையஅரசன்கண் , அச்சமும்- அஞ்சுதலும்,மகிழும்-மகிழ்தலும்—பூத்த - உண்டாயின—(எ-று) (கருத்து) முல்லைக்கொடியானது புணர்ந்தமாதனைப்போலுங்குறிகள்காட்டநளனுக்குஅச்சமுமகிழும் உண்டாயின

விரும்பியகணவர்கண்டார் மெய்புளகுற்றவென்ன
வரும்புகண்டகத்தவாகு மாதளைபருவத்தன்றித்
தரும்புகையிடையிற்றோன்றுங் கனிதமயந்திகொங்கைக்
குரும்பையைநிகர்ப்பப்பொன்னங்குடந்தவமுயல்வபோன்ற

(இ-ள்) விரும்பிய(தம்மால்) விரும்பப்பட்ட—கணவர்- நாயகரை—கண்டார்-கண்டமகளிருடைய—புளகுற்ற-மயிர்க்குச்சுற்ற,மெய்யென்ன-உடம்புகள்போல—அரும்பு-அரும்பிய—கண்டகத்தவாகு-முள்ளுகளையுடையனவாகிய—மாதளை- மாதளைமரங்களில்—பருவத்தன்றி-பழுத்தற்குரிய காலமல்லாதகாலத்திலே, தரும்(பழுக்கத்)தரப்படுகின்ற—புகை-புகையினது—இடை - நடுவிலே—தோன்றும்-தோன்றுநின்ற—கனி -கனிகளானவை—தமயந்தி-தமயந்தியினுடைய—கொங்கை-முலைகளாகிய—குரும்பையை-குரும்பைகளை—நிகர்ப்ப-ஒப்படைய, தவம்-தவத்தை, முயல்வ-செய்கின்றனவாகிய—பொன்னங்குடம்- பொற்குடங்களை,போன்ற-ஒத்துத்தோன்றின, (அரசனுக்கு) (எ-று) (கருத்து) மாதளங்கனிகளானவை தமயந்திமுலைகளை ஒப்புறத்தவம்பண்ணும்பொற்குடங்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (உ-அ)

தண்ணறுக்கொழிக்குஞ்செய்யசண்பகநனைகள்வேனி
லண்ணல்பாசறைவிளக்கம் போன்றனவனுவமேல்வண்டு
நண்ணியதூமம்போன்று நசையுநர்துயரவேளீட்
டெண்ணரும்பகழிபோன்றுந் தனித்தனியிருந்தமாதோ

(இ-ள்) தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—நறு-தேனை—கொழிக்கும்-சொரிகின்ற—செய்ய சிவப்பாகிய—சண்பகம் - சண்பகத்தினுடைய—நனைகள்-அரும்புகளானவை—வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய—அண்ணல் - தலைவனது—பாசறை (சோலையாகிய) படைவீட்டினுள்ளேவைக்கப்பட்ட—விளக்கம்- தீபங்களை,போன்றன-ஒத்திருந்தன—அவைமேல் - அவ்வரும்புகளின்மேலே—வண்டு(விழுகின்ற) வண்டுகளானவை—நண்ணிய- பொருந்திய,தூமம்-புகையை—போன்றும்-ஒத்தும்—நசையுநர் -காமிகள்—துயர - துன்பமுற—வேள்-மன்மதனால்--ஈட்டு- சம்பாதிக்கப்பட்ட, எண்ணரு-எண்ணுதற்கரிய—பகழி-பாணங்களை—போன்றும் ஒத்தும் —தனித்தனி-வேறுவேறாக,இருந்த -இருந்தன, (அரசனுக்

கு—(எ-று)(கருத்து)சண்பகத்தரும்புகளானவை தீபங்களைஒத்தி ருந்தன அவ்வரும்புகள் மன்மதபாணங்களையொத்திருந்தன— எ-ம்

பூங்கழைக்குமரனேவாற் புலம்புகொண்டினைவர்துன்ப
மாங்குயிலுரைப்பமூசும் வரியளிமுரல்வவாசத்
தேங்கமழ்பொழில்வாய்விட்டுக் கேட்பதுசிவணுங்கூறு
மாங்கதற்கன்றிலோதை யதிசயித்தரற்றல்போலும்

(இ-ள்) பூ-அழகிய—கழை-கருப்புவில்லையுடைய—குமரன்-ம ன்மதனது—ஏவால்-அம்பினாலே—புலம்பு-துன்பத்தை,கொண் டு-அடைந்து—இனைவர்- இளைக்கின்றவரது— துன்பம்-துன்பத் தை—மா-மாவிலுள்ள—குயில்-குயில்கள்—உரைப்ப-சொல்லா நிற்க—வரிமுரல்வ-இசைபாடுவனவாகிய—மூசும்- மொய்க்கின் ற,அளி-வண்டுகளுக்கு—வாசம்-இருப்பிடமாகிய—தேம்-தேனி னால்,கமழ்-மணக்கின்ற—பொழில்-சோலையானது—வாய்விட்டு- உங்கொடுத்து—கேட்பதுசிவணும்- கேட்பதுபோலுமிருந்தன, கூறும்-சொல்லப்படுகின்ற—ஆங்கு-அவ்விடத்தே—அதற்கு அச் செய்திக்கு—அன்றில்- அன்றிற்பறவைகளுடைய—ஓதை- ஒலிக ளானவை—அதிசயித்து - ஆச்சரியப்பட்டு—அரற்றல்போலும்- கூவுதல்கள்போலுமிருந்தன(அரசனுக்கு),(எ-று)(கருத்து)காமி கள் துன்பத்தைக்குயில்கள்சொல்ல வண்டுகள்பாடுஞ்சோலைகேட் பதுபோலுமிருந்தன அன்றில்கள்சத்தங்கள் அதிசயித்தார்ப்பன போலுமிருந்தன என்பதாம். (ருஎ)

வெண்மதிக்கவிகைவேந்தன் விழாவயர்வனமான் பைந்தாட்
டண்மலர்க்காந்தளங்கை மறித்தளிதகைவபோலு
மொண்மலர்பொதுளுந்தேமாதளிர்விரலசைத்துள்ளூறுங்
கண்ணுகர்வண்டினார்ப்பாற் காமுகர்ச்சினவல்போலும்

(இ-ள்) வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனை—கவிகை- குடையாகவு டைய—வேந்தன் -மன்மதனது—விழா - உற்சவத்தை—அயர்- செய்தற்கிடமாகிய—வனமான் - வனமாகியமங்கையை—காந்த ள்-காந்தள்களானவை—பைந்தாள்-பசியகாம்பையுடைய,தண்ம லர்-தண்ணியமலர்களாகிய—அங்கை -அழகியகைகளாலே—மறி த்து-அச்செய்தியைக்கேளேலென்றுதடுத்து—அளி -கருணையினா லே—தகைவபோலும்-நிறைகின்றனபோலும்—ஒண்மலர்- ஒள் ளியமலர்களாலே—பொதுளும்-நிறைந்திருக்கின்ற, தேமா-தே மாமரங்களானவை—தளிர்-தளிராகிய—விரல்- விரலை—அசைத் து-ஆட்டி—உள்ளூறும்-உள்ளொழுகுகின்ற—கள்-தேனை—நுக ர்-உண்கின்ற வண்டின்-வண்டுகளது, ஆர்ப்பால் - ஒலியினாலே,கா

முகர்-காழிகளை, சினவல்போலும்-(உங்காரஞ்செய்து) கோபிக்கி
ன்றனபோலும்(அரசனுக்கு)' எ-று)(கருத்து) காந்தள்களானவை
வனமென்னும் பெண்ணைமலலொன்னுங் கரங்களாலேஅக்குயில்க
ள்சொற்களைக் கேளாதேஎன்று தடுத்துக்கிருடைநிலைறந்தனபோ
லுமிருந்தன-மாமரங்களானவைதளிரொனும்விரலையசைத்துவண்
டுகளாரீப்பால்காமுகனை கோவிப்பனபோலுமிருந்தன என்பதா [ம்

பொன்னிதழ்ச்சண்பகத்திற் புரிமுறுக்கவிழத்தூங்கி
யின்னறுத்துளியினோடு மகரந்தமிறைப்பவூதத்
தென்னிடுங்களிகொள்வண்டு சேர்ந்தமைகாமவெந்நோய்
துன்னினர்க்கின்னல்காட்டுந் தூமகேதுவினைப்போன்ற

(இ-ள்) புரி-கட்டினது—முறுக்கு-முறுக்கானது,அவிழ - விரி
ய—தூங்கி-ஆடி—இன்-இனிதாகிய—நறு- தேனினது—துளியி
னோடு- துளியுடனே—மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடியை—இறைப்
ப-உதிர்க்க—ஊதி-(வாயினு)லூதி—தென்னிடும்- இசைபாடுகின்
ற, களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட—வண்டு-வண்டுகளானவை—
பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய—இதழ்- இதழ்களையுடைய, ச
ண்பகத்தில்-சண்பகப்பூக்களிலே—சேர்ந்தமை- சேர்ந்தமையா
ல்-[அம்மலர்கள்] காமம்-காமமாகிய—வெந்நோய்-வெப்பநோ
யை—துன்னினர்க்கு அடைந்தவர்க்கு இன்னல் - [பின்வருந்]து
ன்பத்தை—காட்டும்-காண்பிக்கிற—தூமகேதுவினை -வான்மீனை,
போன்ற-ஒத்துத்தோன்றின— [அரசனுக்கு] (எ-று) (கருத்து)
வண்டுகள்சேர்ந்த சண்பகமலர்களானவைவான்மீனை ஒத்திருந்த
ன என்பதாம். (௩௨)

குளிர்நறுஞ்சாந்தநாறுங் கூவிளங்கனிமுள்ளேறுண்
டொளிர்வனகணிகைமாதர் வரிமுலைக்குவமைசான்ற
தளையவிழ்பாடலத்தின் கவரிணர்சம்பராரி
யுளைவுறவிருவர்மேலு முளற்றினப்பகழிபோன்ற

(இ-ள்) முள்-முள்ளினாலே—ஏறுண்டு- கிழிக்கப்பட்ட—ஒளிர்
வன-விளங்குகின்றவையாகிய—குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,நறு
ஞ்சாந்தம்- நல்லசந்தனம்போல—நாறும் -மணக்கின்ற—கூவிள
ங்கனி-வில்வப்பழங்களானவை,கணிகைமாதர் - பரத்தையருடை
ய (சாந்தம்)—சந்தனத்தினாலே[நாறும்]மணக்கின்ற -வரி,நகக்கு
றிகளையுடைய முலைக்கு-முலைகளுக்கு ,உவமை - ஒப்புவமையில்
—சான்ற- சிறந்தன—தளையவிழ் - கட்டவிழ்ந்த—பாடலத்தின்-
பாதிரிமரங்களுடைய—கவர்-கவர்தற்குரிய, இணர்-பூங்கொத்து
க்களானவை,சம்பராரி-மன்மதனானவன், உளைவுற- வருந்தும்படி

யாக, இருவர்மேலும் - நாயகநாயகிகளிருவர்மேலும், உடற்று - கோபித்தற்கு (வைத்திருக்கப்பட்ட) இனப்பகழிபோன்ற - அம்புக்கூட்டம் போன்றன (அரசனுக்கு) (எ-று) (கருத்து) வில்வப்பழங்களானவை வேசைகள் முலைகளையொப்பாயிருந்தன பாதிரிமாங்களின் பூங்கொத்துகளானவை மன்மதன் பாணங்களையொப்பாயிருந்தன என்பதாம். (௫௫)

பாசிலையினிடையிற்பூத்தபைந்துணரகத்திதூய
மாசறுநிலவுகாலுமதியினைவிழுங்குநாளிற்
றேசுறுகலைகளியாவுந்தின்றுதின்றுமிழுந்துத்திக்
காசறுசுடிகைச்செங்கட்கருநிறப்பாந்தள்போன்ற

(இ-ள்) பாசிலை பச்சிலைகளையும் — இடையில் - நடுவிலே — பூத்த - மலர்ந்த — பைந்துணர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களையும் உடைய — அகத்தி - அகத்திமரங்களானவை — தூய - பரிசுத்தமாகிய — மாசறு - குற்றமற்ற — நிலவு - சந்திரிகையை — காலும் - வீசுகின்ற — மதியினை - சந்திரனை, விழுங்குநாளில் - உட்கொள்ளுகிறநாளிலே, தேசுறுகாந்திபொருந்திய — கலைகள் யாவும் - கலைகளையெல்லாம் — தின்றுதின்று - ஒவ்வொருகலையாகத்தின்று — உமிழும் - உமிழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற — துத்தி - படப்புள்ளிகளையும், காசறு - இரத்தினம்பொருந்திய — சுடிகை - உச்சியையும் — செங்கண் - செய்யகண்களையும் — கருநிறம் - கரியநிறத்தையும்உடைய — பாந்தள்போன்றபாம்பாகிய இராகுபோன்றன (அரசனுக்கு) (என்று) (கருத்து) அகத்தி மரங்களானவை கரும்பாம்பிற் கொப்பாயிருந்தன என்பதாம். (௫௬)

கலிவிருத்தம்.

விண்புகுவியன்சினைத்தருக்கண்மேவிய
தண்கனிப்பொறையினாற்றலைவணங்கின
தெண்கடற்கலைபுனைசெல்வமாநிலப்
பெண்கொடிதாடொழும்பெற்றிபோன்றவே

(இ-ள்) மேவிய - விரும்பப்பட்ட — தண் - தண்ணிய — கனி - பழங்களது — பொறையினால் - பாரத்தினாலே — தலை - தலைகள் — வணங்கின - வளைந்தவையாகிய — விண் - ஆகாயத்தில் — புகு - நுழைந்த — வியன் - விசாலமாகிய — சினை - கிளைகளையுடைய — தருக்கள் - மரங்களானவை — தெள் - தெள்ளிய — கடல் - கடலாகிய — கலை - ஆடையை, புனை - உடுத்த — செல்வம் - செல்வத்தையுடைய — மா - பெரிய — நிலப்பெண்கொடி - பூமிதேவியினது — தாள் - அடியை — தொழும் - வணங்காநின்ற — பெற்றிபோன்ற - தன்மையையுடையனபோன்ற

(அரசனுக்கு)—[எ-று] (கருத்து) மரங்களானவை பூமிதேவியினடியை வணங்குகின்றனபோலுமிருந்தன என்பதாம். (௫௫)

அளிமுரலணிமலரசோகம்பூத்தன
தெளிவருகாரணப்பெயரின்செவ்வியா
லெளிவருகாமுகர்க்கிரங்கிவேணறுந்
தளிர்மறையழற்கணைதரித்தபோன்றவே

(இ-ள்) பூத்தன-மலர்ந்தனவாகிய—அளி-வண்டுகளானவை—முரல்-ஒலிக்கப்பெற்ற—அணி-அழகுபொருந்திய—மலர்-மலர்களையுடைய—அசோகம்-அசோகமரங்களானவை—தெளிவரு-தெளியவந்த—காரணப்பெயரின்-காரணப்பெயரினது—செவ்வியாஃ-அழகினாலே—எளி-எளிமையோடு—வரு (தம்மிடத்திலே) வருகின்ற—காமுகர்க்கு-காமிகளுக்கு—இரங்கி-உள்ளிரங்கி—வேள்-மன்மதனது—அழற்கணை-நெருப்பம்புகளை—நறுந்தளிர்-நல்லதளிர்களிலே—மறை-மறைத்து—தரித்தபோன்ற-தரித்திருக்கின்றவைபோன்றன [அரசனுக்கு—(எ-று) (கருத்து) அசோகமரங்களானவை அக்கினிக்கணைகளைத் தரித்தல்போலுமிருக்கின்றன என்பதாம். (௫௬)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடிவிருத்தம்)

மணங்கமழ்முடவெண்டாழைமலரின்வார்நறவமாந்திக்
கணங்கொள்வண்டினமுந்தேனுங்களித்திடைவதிந்ததோற்ற
மணங்கரவசைத்தோனீத்தவரும்பழிசுமந்ததென்ன
நிணங்கமழ்வேலான்கண்டுநெஞ்சுறவிழித்துச்சொல்வான்

(இ-ள்) நிணம்-பகைவரதுகொழுப்பானது—கமழ்-நாறுதற்கிடமாகிய—வேலான்-வேலையுடையவன்—முடம்-முடமாகிய—தாழை-தாழையினது—மணங்கமழ்-மணக்கின்ற—வெள்-வெண்மைபொருந்திய—மலரின்-பூவின்—வார்-ஒழுகாநின்ற—நறவம்-தேனை—மாந்தி-குடித்து—கணம்-கூட்டத்தை—கொள்-கொண்ட—வண்டு-கருவண்டுகளின்—இனமும்-சாதிகளும்—தேனும்-தேன்வண்டுகளும்—களித்து-மகிழ்ந்து—இடை-(அதன்) நடுவில்—வதிந்த-தங்கிய—தோற்றம்-தோற்றத்தை—கண்டு-பார்த்து, அணங்கரவசைத்தோன்-பரமசிவனால்—நீத்த-தள்ளிவிடப்பட்ட—அரும்பழி-நீக்கக்கூடாதபழியை—சுமந்ததென்ன (இம்மலர்) சுமந்ததென்று—நெஞ்சுற-நினைப்புண்டாக, இழித்து-இகழ்ந்து, சொல்வான்-கூறுவான், (எ-று) * கேட்குநபோலவுங்கிளக்குநபோ

* தொல்காப்பியம்-மூவாறெழுத்தேகழிநெடிற்களவே-யீரெழுத்துமிகுதலுமியல்பெனமொழிப * நல்னூல்.

லவு மியங்குநபோலவு மியற்றுநபோலவு மஃறிணை மருங்கினு மறையப்படுமே, இவ்விதியால் தாழையொடு கூறினன் (கருத்து) நளமஹாராஜன் தாழைமலரைப்பார்த்து இகழ்ந்து சொல்வான் என்பதாம். (௫௭)

நாளைவரிவண்டுண்டு நறவுகொப்பளிக்குங்கைதாய்
பாகுறுகழைவேளெய்யிற்பதிப்பரிதாயுள்ளாவி
யேகமெய்தளர்ந்தோர்நெஞ்சமீர்ந்திடுமுள்ளம்பென்றே
வாகைவின்மதனைச்செற்றோன்வனைந்திடா திகழ்ந்தவாறே

(இ-ள்) நாளை-இளமைபொருந்திய—வரி-இசைபாடுகின்ற,வண்டு-வண்டுகளானவை, நறவு-தேனை, உண்டு-குடித்து, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்தற்கிடமான, கைதாய்-தாழம்பூவே- பாகு-சாறானது, உறுபொருந்திய, கழை-கருப்புவில்லினால், வேள்-மன்மதனானவன் எய்யின்-எய்தால், பதிப்பரிதாய்-பிரிக்கப்படாததாகி, உள்-உள்ளிருந்து; ஆவி-உயிரானது, ஏக-நீங்க, மெய்-உடம்பு, தளர்ந்தோர்-தளர்ந்தவிரகிகளுடைய, நெஞ்சம்-மனத்தை, ஈர்ந்திடும் - அறுக்கின்ற, முள்ளம்பென்றே - முள்ளம்பென்று (உன்கொடுமைநினைத்தே)வாகை-வெற்றிபொருந்திய, வில்-வில்லையுடைய, மதனை-மன்மதனை,செற்றோன்-வென்றபரமசிவன், வனைந்திடாது- சூடாமல்—இகழ்ந்த - (உன்னை) யிகழ்ந்ததற்கு— ஆறு-காரணமாம்—(எ-று) (கருத்து) தாழம்பூவேநீமுள்ளம்பென்று சிவன் அணியா திகழ்ந்தான் என்று நளன்சொன்னன். (௫௮)

பசியநெட்டிலையதாழைமடலெனுமீர்வாள்பற்றி
வசையறுகாமத்தச்சனமயலாம்வளியினானு
மசைவொடுதளர்ந்துகல்வியருந்தழையுகுத்துநிற்கு
நசையுநர்நெஞ்சத்தாருநடுவுறப்போழுமாதோ

(இ-ள்) பசிய -பசுமைபொருந்திய—நெடு- நெடிய— இலை-இலைகளையுடையனவாகிய—தாழை- தாழம்பூவே—மடலெனும்-(உன்னிதழென்கின்ற—ஈர்வாள்-பல்வாள் —பற்றி - பிடித்து —வசையறு-பழியற்ற—காமத்தச்சன்-மன்மதனாகிய தச்சனானவன்—மையலாம்-மயக்கமாகிய—வளியின்-காற்றினாலே—நாளும் - பலநாளும்— அசைவொடு-அசைதலுடனே—தளர்ந்து- வாடி—கல்வி-கல்வியறிவாகிய—அருந்தழை-அரியதழையை—உகுத்து-உதிர்த்து, நிற்கும்-நிற்கின்ற—நசையுநர்காமிகளுடைய, நெஞ்சம் - மனமாகிய—தாரு-உலர்ந்தமரத்தை—நடு-நடுவிலே—உற-பொருந்த—போழும்-பிளப்பான்—(எ-று)(கருத்து) தாழம்பூவேஉன்னிதழென்னும்வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன்காமிகளுடைய நெஞ்சமாகியமரத்தையறப்பான் என்றுநளன்சொன்னன்-எ-ம். (௫௯)

விழையுநராவிபோழும்வேனிலானிரதமூறுங்
கழைநுழைத்தளிநாணேற்றிக்கணைமலர்தொடுக்கிற்றீந்தேன்
மழையினிற்கரங்களுறும்வழுவழுத்திழுக்காவண்ணந்
தழைமடற்கைதாய்நின்பொற்றுகளைத்திமிர்ந்தெய்வானால்

(இ-ள்) விழையுநர்- விரும்பினவருடைய—ஆவி-உயிரை—போழும்-பிளக்கின்ற—வேனிலான்-மன்மதனுடைய—இரதம்-சாறுள்ளது—ஊறும்-ஒழுகுகின்ற—கழை- கருப்புவில்லை—குழைத்து-வளைத்து—அளிநாண்-வண்டுநாரியை—ஏற்றி - பூட்டி—கணைமலர் பூவம்புகளை—தொடுக்கின்- எய்யும்போது—தீம்- மதுரம்பொருந்திய—தேன்-தேனினது—மழையினில்- மழையினாலே—கரங்கள் (தன்) கைகளானவை—நாளும் - தினந்தோறும்—வழுவழுத்து நழுவிநழுவி—இழுக்காவண்ணம்- தப்பிப்போகாதபடி— தழை-தழைத்த—மடல்-மடல்களையுடைய—கைதாய்-தாழம்பூவே—நின்-உனது—பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய—தாது-துகளை—கை-அக்கைகளிலே—திமிர்ந்து-பூசிக்கொண்டு—எய்வான்- (அவன் என்மேற்) செலுத்துகிறான்—(எ-று) (கருத்து) தாழம்பூவே, மன்மதன் கரும்புவில்வளைத்து அளிநாணேற்றி மலர்க்கணைதொடுக்கில் வழுக்காதிருக்க உன்மகரந்தங்களைத்திமிர்ந்து அக்கணையெய்கிறான் என்று நளன்சொன்னான் என்பதாம். (௪௰)

குனிசிலைவேனிலான்கைக்குருதிதோய்ப்பிறைவாயம்பின்
றனியெழில்கவர்ந்துதோன்றித்தணந்தவர்தமையெஞ்ஞான்றுந்
துனியுறமுருக்குகின்றதொழிலினாலன்றேநின்னை
முனிவுடனுலகில்யாருமுருக்கலரென்கின்றாரோ

(இ-ள்) குனிசிலை - வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய—வேனிலான்-வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனது—கை-கையிலிருக்கின்ற—குருதி-உதிரத்திலே—தோய்-முழுகிய—பிறைவாயம்பின்- பிறைவாயம்பினது—தனி-ஒப்பற்ற—எழில்-அழகை—கவர்ந்து-வௌவி, தோன்றி-விளங்கி—தணந்தவர்தமை-பிரிந்தவரை— எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும்—துனியுற - துன்பத்தையடைய—முருக்குகின்ற-கொல்கின்ற—தொழிலினாலன்றே - செய்கையினாலன்றே—நின்னை (முருக்கம்பூவே) உன்னை—முனிவுடன்- வெறுப்புடனே—உலகில்-உலகின்கண்ணே—யாரும்-எவரும்—முருக்கலரென்கின்றார்-முருக்கலரென்று சொல்லுகின்றார்—(எ-று) (கருத்து) முருக்கம்பூவே, கொல்கின்றதொழிலாலல்லவோ உன்னை முருக்கலர் என்கிறார்களென்றான் நளமகாராஜனென்பதாம். (௪௧)

(கலிவிருத்தம்)

எனவிவையெடுத் துரைத்தின்னதன்மைய
பனிமலர்க்காவினிற்பயிலுமாங்குயில்
குனிசிலைமாரனைக்கூவக்கேட்டலு
மனநிலைதளர்வுறமதிமயங்கினான்

(இ-ள்) என-என்று—இவை-இவைகளை—எடுத்து-எடுத்து—உரைத்து - சொல்லி—இத்தன்மைய - இப்படிப்பட்டதன்மையையுடைய—பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர் - மலர்களையுடைய—காவினில்-சோலையில்—பயிலும்-பழகியிருக்கின்ற—மா-மாவிலுள்ள—குயில்-குயில்களானவை—குனி - வளைக்கப்பட்ட—சிலை-வில்லையுடைய—மாரனை-மன்மதனை—கூவ- அழைக்க—கேட்டலும்-கேட்டவளவிலே—மனநிலை - தைரியமானது—தளர்வுற-சோர—மதிமயங்கினான் - (அரசன்) அறிவுகலங்கினான்—(எ-று) (கருத்து) குயில்களானவை மன்மதனை அழைக்கநளன் மதிமயங்கினான் என்பதாம். (௪௨)

வெங்கதிர்தென்றலிற்குளிர்ந்தும்வீழ்நறுத்
தங்கியமலர்நறுந்தளிக்குள்மூழ்கியும்
பொங்குபூங்கைதைவெண்டாதுபூசியுந்
திங்களிற்றோன்றலான்மகிழ்சிறந்திலான்

(இ-ள்) வெங்கதிர்- சூரியகிரணமானது—தென்றலின் - தென்றற்காற்றால்—குளிர்ந்தும்-சீதளித்தும்—மலர்-மலர்களிலே—தங்கிய-பொருந்திய—நறு-தேனினுடைய—வீழ்-விழுகின்ற—நறுந்தளிக்குள்-நல்ல துளிகளுள்—மூழ்கியும்-படிந்தும்—பொங்கு- எழும்புகின்ற—பூ-அழகிய—கைதை - தாழைமலரது—வெண்டாது-வெள்ளைப்பொடியை—பூசியும்-திமிர்ந்தும்—திங்களின் - சந்திரகிரணம்போல—தோன்றலால்- காணப்படலால்—மகிழ்சிறந்திலான்- (அரசன்) களிகூர்ந்திலன்—(எ-று) (கருத்து) நளமகாராஜன் வெயிலானது நிலவைப்போலத் தோற்றலால் மகிழ்ச்சி அடைந்திலன் என்பதாம். (௪௩)

அலையொலிமுழவெழவளியின்*கம்பலை
குலவியசுருதியாக்குயில்கள்பாண்செய
நிலவுபூந்தண்டலையரங்கினீடிய
கலவமாமயில்களித்தாடக்கண்டனன்

(இ-ள்) அலையொலி - அலையினொலியாகிய—முழவு - மத்தளவோசையானது—எழ-உண்டாகவும்—அளியின்-வண்டுகளது—கம்பலை-ஒலியானது—குலவிய- கொண்டாடப்பட்ட—சுருதியா-சுருதி

யாடவும்—குயில்கள்-குயில்களாகிய(பாடகர்)—பாண்செய-இசை பாடவும்—திலவு-விளங்குகின்ற—பூந்தண்டலை- பூஞ்சோலையாகிய—ஆங்கில்-சபையில்—நீடிய-நீண்ட—கலவம்-கலாபத்தையுடைய—மாமயில்-பெரியமயில்களாகிய (மகளிர்)—களித்து- மகிழ்ந்து—ஆட-கூத்தாட—கண்டனன்(அரசன்) பார்த்தான்—(எ-று)(கருத்து) மயில்களாடத் தான்கண்டான் என்பதாம். (சச)

நஞ்சுமிழ்வேலினன்கீர்த்திநாடொறு
மஞ்சொலார்பயிற்றலாலந்தண்காவினின்
மஞ்சரியிடையிடைவதிந்தபூவையும்
பைஞ்சிறைக்கிள்ளையும்பாடக்கேட்டனன்

(இ-ள்) நஞ்சு - நஞ்சத்தை—உமிழ்- கக்குகின்ற—வேலினன்-வேலையுடைய நளமாஜனனவன்—சீர்த்தி - (தன்) கீர்த்தியை—நாடொறும்-தினந்தோறும்—அஞ்சொலார்-அழகியசொற்களையுடைய மகளிரானவர்—பயிற்றலால்-கற்பித்தலாலே—அம்- அழகிய—தண்-தண்ணிய—காவினில்-சோலையிலே—மஞ்சரி- பூங்கொத்துக்களின்—இடையிடை-நடுநடுவே—வதிந்த - தங்கிய—பூவையும்-நாகணவாய்ப்பறவைகளும்—பைஞ்சிறை- பசியசிறைகளையுடைய—கிள்ளையும்-கிளிகளும்—பாட-படிக்க—கேட்டனன் (அரசன்) கேட்டான்—(எ-று) (கருத்து) நளமகாராஜன் தன் கீர்த்தியைப் பூவைகளும் கிளிகளும்பாடக்கேட்டான் என்பதாம். (சரு)

தேங்கமழ்மலர்நறுவருந்திச்சீர்கெழு
தாங்கிசையளிமுரல்சுண்ணமாடிமென்
பூங்கொடிமடந்தையராடப்போர்வள
மாங்குயிலுரைசெயவசந்தனெய்தினன்

(இ-ள்) தேங்கமழ்-பரிமளிக்கின்ற—மலர்-மலர்களது—நறு-தேனை—அருந்தி-உண்டு-சீர்கெழு- சிறப்புப்பொருந்திய—தூங்கிசை-நாட்டியராகத்தை—அளி - வண்டுகள்—முரல்-பாட—சுண்ணம்-பரிமளப்பொடியை—ஆடி - பூசிக்கொண்டு—மென்பூங்கொடி-மெல்லியபூங்கொடிகளாகிய—மடந்தையர்-மகளிர்—ஆட-கூத்தாட—போர்வளம்-போர்க்குரியவலத்தை—மா- மாவிலுள்ள—குயில்-குயிலாகிய(மந்திரி)—உரைசெய-சொல்ல—வசந்தன் - தென்றலாகிய(பகைவன்)—எய்தினன்-வந்தான்—(எ-று)(கருத்து)சோலையில்தென்றற்காற்றுவந்தது என்பதாம், (சசு)

மிடைந்திருவிசும்புறையமரர்வெற்பினுற்
கடைந்துதன்வளமெலாங்கவர்வராமெனக்

* தொல்காப்பியம் - (சம்பலைசூழ்மை) * சீர்த்தி-மிகுபுகழ்.

குடைந்துவண்டிமிர்பொழிலிடையிற் கொள்கட
லடைந்தனவாவியையண்ணனோக்கினான்.

(இ-ள்) இருவிசும்பு- பெரியவிண்ணுலகத்தில்— மிடைந்து-நெருங்கி—உறை-வாசஞ்செய்கின்ற-அமரர்-தேவரானவர்--வெற்பினால்-மந்தரகிரியினால்—கடைந்த-(ஒன்றும்வந்து) கடைந்து— நன்வளனெலாம்-தன்செல்வத்தையெல்லாம்—கவர்வாமென-வெளவுவாரென்றெண்ணி—குடைந்து-கிண்ட—வண்டு-வண்டுகளானவை—இமிர்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற—பொழில்-வனத்தினது—இடையில்-நடுவிலே—அடைந்து - அடைந்ததாகிய—கொள்- (அவ்வளங்களைக்கொண்ட)—கடலன-கடல்போல்கின்ற—வாவியை- தடாகத்தை—அண்ணல்-அரசன்—நோக்கினான் - பார்த்தான், (எ-று) (கருத்து) நளராஜன் தடாகத்தைக் கண்டான் என்பதாம், (௪௭)

தூவியஞ்சிறையனந் துயிலுநாண்மலர்
வாவியுட்டாமரைவளையந்தோன்றுவ
பூவலர்கற்பகப்பொதும்பர்நாட்டுறை
கோவிளங்களிற்றின்கோடுபோன்றவே

(இ-ள்) தூவி - இறகையும்—அஞ்சிறை - அழகியசிறையையுமுடைய— அனம்-அன்னங்களானவை--துயிலும்- தூங்குதற்கிடமாகிய—நாள்-அன்றுபூத்த-மலர்-மலர்களையுடைய—வாவியுள் - தடாகத்தினுள்ளே—தோன்றுவ-தோன்றுகின்றவையாகிய— தாமரை-தாமரைகளுடைய—வளையம்- தளிர்ச்சுருள்களானவை—பூ- அழகிய—அலர்-மலரையுடைய—கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச்சோலையையுடைய—நாட்டு - நாட்டின்கண்—உறை- வாசஞ்செய்கின்ற கோ- அரசனாகிய விந்திரனுடைய—இளங்களிற்று- (அதினுள்ளிருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளது—இனம்- இனத்தினுடைய—வெண்கோடுபோன்ற-வெள்ளைக்கொம்புகள்போன்றிருந்தன—(எ-று) (கருத்து) தடாகத்துள்ளேதோன்றிய தாமரைவளையங்களானவை தேவலோகத்தின்யானைகள் கொம்புகளை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (௪௮)

எந்தலோடவ்வழிப்பிறந்தவெண்ணறுங்
கூந்தன்மாநிழற்றடத்திடைக்குலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிர்காமுறும்
வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே

(இ-ள்) எந்தலோடு-அரசனோடு— அவ்வழி - அவ்விடத்தே—பிறந்த- அடைந்த— எண்ணறும்-எண்ணில்லாத—கூந்தல்-மயிர்நெருங்கிய—மா- குதிரைகளுடைய—தடத்திடை - தடாகத்தின்கண்,

குலாவுவ-தோன்றுவனவாகிய—நிழல்-சாயைகளானவை—காந்தள்-காந்தண்மலர்போலும்—அம்-அழகிய—கரத்து-கைகளையுடைய—அரமகளிர்-தெய்வமங்கையரால், சாமுறும்-இச்சிக்கப்படுகின்ற—வேந்தன்-இந்திரனுடைய—நல்-நல்ல—புரவியின்-குதிரைகளுடைய—வெள்ளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) கூட்டம்போன்றன—(எ-று) (கருத்து) தடாகத்தில்தோன்றிய குதிரைகளின் சாயலானவை இந்திரன் குதிரைகளை ஒத்திருந்தன என்பதாம், (௪௧)

வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழுநல்வள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவாய்
தரித்திடுங்களங்கமெய்த்தயங்கத் தண்ணெனுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

(இ-ள்) விளங்கி-பிரகாசித்து—தோன்றுவ-(தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய—வரிச்சிறை-கீற்றுகள்பொருந்தியசிறைகளையுடைய—தும்பிகள்-வண்டுகளால்—உழு-கிண்டப்படுகின்ற, நல்-நல்ல—வள்ளவாய்-கிண்ணம்போலும்வாயை—விரித்த-திறந்திருக்கிற—வெண்டாமரை-வெண்டாமரைமலர்களானவை—தரித்திடு-தாங்கப்பட்ட—களங்கம்-களங்கங்களானவை-மெய்-வடிவங்களிலே—தயங்க-தோன்ற—தண்ணெனும்-குளிர்ச்சியாயிருக்கிற—திரு-அழகினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—நிலவு-சந்திரிகையை—உமிழ்-கக்குகின்ற—திங்கள்போன்ற-(அதிலுள்ள) சந்திரர்கள்போன்றிருந்தன—(எ-று) (கருத்து) தடாகத்துத்தோன்றியவெண்டாமரைமலர்களானவை சந்திரர்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம்

சேயிதழ்க்குவளைமென்னனைகடெண்டிரைத்
தூயநற்றடத்திடைத்தோன்றுகின்றன
மேயவர்கண்கவர்வனப்பின்மிக்கவாய்ப்
பாயொளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றவே

(இ-ள்) தெண்டிரை-தெளிவுள்ளஅலைகளையுடைய—தூய-பரிசுத்தம்பொருந்திய—நற்றடத்திடை-நல்ல தடாகத்தினுள்ளே—தோன்றுகின்றன-காணப்படுகின்றவையாகிய-சேயிதழ்-சிவப்பிதழ்களையுடைய—குவளை-உற்பலங்களுடைய—மென்-மெல்லிய நனைகள்-அரும்புகளானவை—மேயவர்-அடைந்தவருடைய—கண்-பார்வையை—கவர்-வௌவுகின்ற—வனப்பில்-அழகில்—மிக்கவாய்-மிகுந்தனவாகி-பாயொளி-விரிந்தவொளியால்-சிறந்த-விசேஷித்த-செம்பவளம்போன்ற (அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள்போன்றன—(எ-று) (கருத்து) தடாகத்துத்தோன்றியசெங்குவளைஅரும்புகளானவை பவளத்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம், (௫௧)

வெண்ணிறத்தாமரை மலரும்வெரியந்
தண்கருங்குவளையுந் தடத்துட்டோன்றுவ
வெண்ணிருகலைமதி நிலவினீட்டமு
முண்ணிலவியவிடத் தொளியும்போன்றவே

(இ-ள்) தடத்துள்-தடாகத்தினுள்ளே—தோன்றுவ-தோன்றுகின்றவையாகிய—வெண்ணிறம்-வெள்ளைநிறம்பொருந்திய, தாமரைமலரும்-தாமரைப்பூக்களும்—வெரி-தேனையுடைய—தண்-தண்ணிய—கருங்குவளையும்-நீலோற்பலமலர்களும்,உள்-(அதி)னுள்ளே—நிலவிய-விளங்குகின்ற,எண்ணிருகலை-பதினாறுகலைகளையுமுடைய—மதி-சந்திரனது—நிலவினீட்டமும் - ஒளிச்செறிவும், விடத்து-ஆலகாலத்தினதுஒளியி(னீட்ட)மும் - ஒளிச்செறிவும், போன்ற-ஒத்திருந்தன—(எ-று)(கருத்து)தடாகத்துத்தோன்றிய வெண்டாமரைமலர்களும் நீலோற்பலமலர்களும்சந்திரனொளிக்கலையும்விஷத்தொளிகளையும் ஒத்திருந்தனஎன்பதாம். (௩௨)

குடவளையினமணி கொழிக்குந்தண்புனற்
றடமெறியலைகளி னலையுஞ்சைவலம்
படர்தருமழற்சிகை பரப்புஞ்செந்திற
வடவையின்புகை யெனவயங்கித்தோன்றின

(இ-ள்) குடம்-குடம்போலும்—வளை-சங்குகளானவை,—இனம்-இனமாகிய—மணி-முத்துக்களை—கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய—தண்புனல்-தண்ணீரையுடைய—தடம் - தடாகத்திலே, எறி-வீசப்படுகிற—அலைகளின்-அலைகளினாலே—அலையும்-அலைகின்ற—சைவலம்-கொடிப்பாசிகளானவை—படர்தரும்-வளர்கின்ற,அழல்-சூடுள்ள—சிகை-சுவாலைகளை—பரப்பும் - பரப்புகின்ற, செந்திறம்-சிவப்புநிறமாகிய—வடவையின்-(அதினுள்ள) வடவாமுகாக்கினியினது—புகையென-தூமம்போல,வயங்கி - விளங்கி—தோன்றின-காணப்பட்டன—(எ-று) (கருத்து)தடாகத்திலிருக்குங்கொடிப்பாசிகளானவை வடவாமுகாக்கினியின் புகைகளைப்போலக்காணப்பட்டன என்பதாம். (௩௫)

குருமணியிமைக்குநீள் கூலமேயவர்
றருநிழலலையிடை யலைவதன்கதி
ரருமணிப்பொலன்குவட் டணிமைநாகமால்
வரைசிறையடிக்கொளு மாட்சிபோன்றவே

(இ-ள்) அலையிடை-அலைகளாலே—அலைவ-அலைகின்றவையாகிய—குரு-நிறம்பொருந்திய—மணி-மணிகளால், இமைக்கும்-வி

ளங்குகின்ற—நீள்-நீளம்பொருந்திய—கூலம்-கரையின்கண், மேய-தங்கிய—வான்தரு-பெரியமரங்களுடைய—நிழல்-நிழல்களானவை, சிறை-சிறைகளை—அடிக்கொளும் - அடித்துக்கொள்ளுகின்ற, மாட்சி-அழகையும்—தண்-சீதளத்தையும்—கதிர்- கிரணங்களையும்—அருமணி-அரியமணியையும், பொலன்- பொன்னையும், குவட்டு-சிகரத்தையுமுடைய, அணி - அழகிய—மைநாகம்-மைநாகங்களாகிய—மால்வரை-பெரியமலைகள்—போன்ற-ஒத்திருந்தன—(எ-று) (கருத்து) தடாகத்துத்தோன்றிய தருக்களின் நிழல்களானவைமைநாக பர்வதங்களைஒத்திருந்தன என்பதாம். (௩௪)

தொலைவறுபல்வள மினையதொக்கவவ்
வலைதவழ்வாவியிற் பயிலுமாய்பெடை
கலவியின்குறிப்புரை காட்டப்பின்றொடர்
பொலனிறவன்னத்தின் பொற்புநோக்கினான்

(இ-ள்) தொலைவறு-ஒழியாத—இனைய-இத்தன்மையனவாகிய, பலவளம்-பலவிதவளங்களாலும்—தொக்க-நிறைந்த; அலை - அலைகளானவை—தவழ்-தவழப்பெற்ற—அவ்வாவியில் -அத்தடாகத்தில்—பயிலும்-வாசஞ்செய்கின்ற—ஆய்- ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட—பெடை-பெட்டையானது—கலவியின்-புணர்ச்சியினது, குறிப்பு-குறிப்பை—உரை-சொல்லுகளாலே—காட்ட-காண்பிக்க—பின்-(அதன்)பின்னே, தொடர்-தொடர்கிற, பொலன் - பொன்வடிவாகிய—நிறம்-ஒளியுள்ள—அன்னத்தின்- அன்னத்தினது, பொற்பு-அழகை--நோக்கினான்- (அரசன்) பார்த்தான்—(எ-று) [பொன்னன்னமென்றதால் பொன்னுலகத்தன்ன மெனவிளங்கிற்று)(கருத்து) நளராசன் அன்னத்தைத்தக்கண்டான் என்பதாம். ()

தண்ணறுந்தாமரை யணையிற்றங்கிய
வண்ணலோதிமந்துனிய கற்றிப்பேடையை
விண்ணிறச்சிறகராற் றழீஇருவிப்பொடு
முண்மகிழ்கூர்தரவுவந்துபுல்லிற்றே

(இ-ள்) தண்-தண்ணிய—நறு-நறிய, தாமரை-தாமரைப்பூவாகிய, அணையில்-சயனத்தின்கண்ணே, தங்கிய - வாசஞ்செய்கின்ற—அண்ணலோதிமம்-அவ்வரசவன்னமானது--துனி-ஊடலை, அகற்றி-நீக்கி, பெடையை-பெட்டையை, விண்- பொன்னுலகத்திலுள்ள, நிறம்-ஒளிபொருந்திய, சிறகரால்-சிறைகளினாலே, தழீஇ - தழுவி, விருப்பொடும்-ஆசையுடனே, உள்-(அத)னுள்ளத்தே, மகிழ்-மகிழ்ச்சியானது, கூர்தர- மிகும்படி, உவந்து-(தானு) மகிழ்ந்து—புல்லிற்று - புணர்ந்து—(எ-று) (கருத்து) அரசவன்னமான

று பெட்டையன்ன மகிழத்தானுமகிழ்ந்துபுணர்ந்ததுஎன்பதாம்

விழைவுறுகலவியின் மெலிந்தோர்தாளினின்
றெழிறிகழ்பொன்னிற வெருத்தங்கோட்டுபு
தழைவுறுசிறகரான் மூடித்தண்ணறு
வழிமலர்ச்சேக்கையி னன்னந்துஞ்சிற்றால்

(இ-ள்) விழைவுறு-விரும்பப்பட்ட—கலவியின் - புணர்ச்சியால்,மெலிந்து-இளைத்து—ஓர்தாளின்-ஒருகாலினால்—நின்று - நின்று,எருத்தம்-பிடரியை,கோட்டுபு-வளைத்து, தழைவுறு-தழைத்த, சிறகரால்-சிறையால்,மூடி(தலையை மறைத்துக்கொண்டு--தண்-தண்ணிய--நறு-தேனுனது, அழி-வழியப்பெற்ற--மலர்-தாமரைப்பூவாகிய, சேக்கையில்-சயனத்தில்--எழில்-அழகினால்--திகழ்-விளங்காநின்ற, பொன்-பொன்வடிவமாகிய--நிறம்-காந்தியுள்ள, அன்னம்-அவ்வன்னமானது,துஞ்சிற்று-தூங்கிற்று,(எ-று) (கருத்து) அவ்வரசவன்னந்தாமரையிடத்து நித்திரைசெய்ததுஎன்பதாம்.()

சூழ்வளியுடன்சுழல் சருகிற்றோன்றிய
ஊழ்வழிமனஞ்செல லுண்மையன்றுகொ
ருழ்புலன்வழிமனஞ் சாரவோதிமம்
பாழியந்தோளினன் கையிற்பற்றினன்

(இ-ள்) சூழ்வளியுடன்-அலகாற்றுடனே--சுழல்- சுழன்றுசெல்கின்ற, சருகின்-சருகுபோல--ஊழ்வழி - விதியின்வழியிலே,தோன்றிய-(அதன்பய) னுண்டாக—மனம் - (உயிர்களது)மனமானது,செல்ல-செல்லுதல்,உண்மையன்றுகொல்-சத்தியமன்றோ,தாழ்புலன்வழி-அற்பவிஷயமாகிய (அவ்வன்னத்தின்கண்),மனம்-மனமானது--சார-உளதாலுடைய--ஓதிமம்- அவ்வன்னத்தை, பாழி வலிபொருந்திய,தோளினன் - தோள்களையுடைய நளராஜன், கையில்-கையினாலே, பற்றினன்-பிடித்தான்,(எ-று) (கருத்து)நளமஹாராஜன்விதியின்படி மதியுஞ்செல்லஅவ்வன்னத்தைப்பிடித்தான்என்பதாம். (சூஅ)

கைப்படுசிறையனங் கலங்கிவாய்வெரீஇத்
துப்புறழ்தோலடி துடிப்பத்துன்பமுற்
றெய்ப்பொடுசிறையடித் தேகலாமையின்
மைப்புயலனைய கைம்மலரிற்கொத்திற்றால்

(இ-ள்) கை-(அரசனது) கைக்கு—படு- அகப்பட்ட—சிறை-சிறைகளையுடைய—அனம்-அன்னமானது, கலங்கி-அறிவழிந்து—வாய்வெரீஇ-அச்சமு வாவிகள்(செய்து,துப்புறழ் - பவளம்போலு

ம்—தோல்-தோலையுடைய—அடி-அடிகளானவை—துடிப்ப நடுங்க—துன்பமுற்று- துயரமடைந்து—இறையடித்து - சிறைகளாலடித்து—ஏதலானமடியின் - போகமாட்டாமையால்—எப்பொடு-இளைப்புடனே—மைப்புயலனைய-(கொடையாற்) கரிய மேகம்போலும், கைம்மலரில்-(அவன் கையாகிய)மலரில், கொத்திற்று-கொத்தியது—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானதுவருத்தமுற்றுநளன்கையைக்கொத்திற்றுஎன்பதாம். (௫௬)

இரைத்தயர்புள்ளினுக் கிரங்கிப்புட்குலம்
விரித்தெழுசிறைவளி வீசமெல்லிதழ்த்
திருத்தகுதாமரை யலைதல்சேர்தடம்
வருத்தலையென்றுகைம் மறித்தல்போன்றதே

(இ-ள்) புட்குலம்-பறவைக்கூட்டமானது—விரித்து- பரப்பி, எழு-எழும்புகையில்—சிறை சிறைகள்—வளி-காற்றை—வீச -எறிதலால்—மெல்-மெல்லிய—இதழ்- இதழ்களையுடைய—திருத்தகு-அழகுபொருந்திய—தாமரை-தாமரைமலர்களானவை, அலைதல்-அசைதலானது—சேர்-சேர்விடமாகிய, தடம்- தடாகமானது, இரைத்து-கூவி—அயர்-வருந்துகின்ற—புள்ளினுக்கு- அவ்வன்னத்திற்கு—இரங்கி-இரக்கமுற்று,வருத்தலையென்று-(அதனை)வருத்தாதேயென்று—கை-(தன்) கைகளினாலே—மறித்தல்போன்றது-தடுத்தல்போன்றது—(எ-று) (கருத்து) பறவைகளெழுதலால்தாமரைகளசைதலானது நளன்வருத்தானென்று தடுத்தல்போன்றிருந்தது என்பதாம். (௫௭)

வள்ளவாய்த்தாமரை வதிந்தபோதரு
புள்ளெலாந்தனித்தனி புலம்பல்வாவியி
னுள்ளுறுவறுமைகண் டொதுங்குபூமக
டெள்ளரிச்சிலம்புகள் சிலம்பல்போன்றவே

(இ-ள்) வள்ளம்-கிண்ணம்போலும்—வாய் -வாயையுடைய—தாமரை-தாமரைமலர்களில், வதிந்து- வாசஞ்செய்திருந்து,போதரு-அப்போதுபோகின்ற—புள்ளெலாம்- பறவைகளனைத்தும், தனித்தனி-வேறுவேறாக--புலம்பல்-புலம்புதலானது, வாவியினுள்-தடாகத்தினுள்ளே—உறு-நேரிட்ட,வறுமை(அரசவன்ன)மலல்லாமையை—கண்டு-பார்த்து—ஒதுங்கு- விலகுகின்ற—பூமகள்-திருமாதினுடைய—தெள்-தெள்ளப்பட்ட—அரி - பருக்கைக்கல்லுகளையுடைய—சிலம்புகள்- பாதச்சிலம்புகளானவை—சிலம்புதல்போன்றது - ஒலித்தல்போன்றது—(எ-று) (கருத்து) ஞானவும்

புலப்பலானது தடாகத்தைவிட் டிலக்குமிநீங்கும் பாதச்சிலம் பொலிபோலிருந்தது என்பதாம். (௬௧)

இன்னபொன்னிறவனங்கண்டிலேனெனு
மன்னர்மன்னவன்மதிவதனநோக்கியே
யன்னவன்கரமலரமர்ந்தவோதிம
நன்னயமொழிசிலநவிறலுற்றதே.

(இ-ள்.) இன்ன-இப்படிப்பட்ட—பொன்-பொன்மயமாகிய, நிறம்-ஒளிபொருந்திய—அனம்- அன்னத்தை--கண்டிலேனெனும்-(இதுவரையில்)பார்த்திலேனெனவியக்கின்ற, மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனது—மதி-சந்திரன்போலும்(விளக்கம்பொருந்திய)—வதனம்-முகத்தை—நோக்கி-பார்த்து—அன்னவன்- அகபடிப்பட்டவனது—கரம்-கையாகிய—மலர்-தாமரைப்பூவின்ப்ணை—அமர்ந்த-தங்கிய.ஓதிமம்-அன்னமானது, நல்-நல்ல--நயம்-நீதிநூலைப்பற்றிய—சிலமொழி சிலசொல்லுகளை, நவிறலுற்றது சொல்லத்தொடங்கிற்று—(எ-று.) (கருத்து) நளன்கையிலிருந்தவன்னமானது அவன்முகத்தைப்பார்த்துச்சிலநீதிசொல்லத்தொடங்கிற்று என்பதாம். (௬௨)

சிறையொளிர்பொனிறைசெல்வநல்குமோ
வறைகடல்பனியினிறைவதாங்கொலோ
கறைகெழுவேலினுய்கருத்தினுள்ளுற
நிறைதருவிழைவினைநீத்தல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) கறைகெழு-உதிரம்படிந்துள்ள—வேலினாய்- வேலையுடையநளராஜனே—சிறை-(என்)சிறைகளிலே—ஒளிர் -விளங்காநின்ற—பொன்-பொன்னானது—நிறைசெல்வம்-குறைவில்லாத செல்வத்தை—நல்குமோ-(உனக்குத்)தருமோ, அறை-ஒலிக்கின்ற--கடல்-(பெரியகடலானது)—பனியின்-(அற்பமாகிய)பனியினாலே—நிறைவதாங்கொலோ-நிறையுமோ—கருத்தினுள்-(உன்)மனத்தினுள்ளே—உற-பொருந்த—நிறைதரு-நிறைந்த—விழைவினை-அப்பொன்னாசையை—நீத்தல்வேண்டும்-(நீ ஒழிக்கவேண்டும்—(எ-று.) (கருத்து) நளமஹாராஜனே என்பொன்னிறகானது செல்வந்தருமோ கடலானது பனியால்நிறையுமோ நீ உன்னாசையை நீக்கவேண்டுமென் றன்னங்கூறியது என்பதாம். (௬௩)

கோறல்செய்தாலுயிர்க்கொலையொன்றேயலாற்
றேறினர்ப்பிழைத்தவன்பழியுஞ்சேருமாற்
றுறுபாய்கவுண்மதத்தறுகண்யானையாய்
மாறுகொள்பகைஞர்க்குமிதழனுங்கொளார்.

(இ-ள்.) தாறு-முட்கோல்—பாய்-பாயப்பெறுகின்ற—கவுள்-கதுப்பையும்—மதம்-மதத்தையும்—தறுகண்-கோபக்கண்களையும்உடைய—யானையாய்-யானைபோல்பவனே—கோறல்செய்தால்-(உன்னைவிசுவாசித்திருந்தஎன்னைநீ) கொல்லவேயானால்—உயிர்க்கொலையொன்றேயலால்-உயிரைக்கொல்லுதற்பாதகமொன்றேயல்லாமலும்—தேறினர்-நம்பினவர்க்கு—பிழைத்த-தீங்குசெய்த—வன்பழியும்-கொடியபாதகமும்—சேரும்-(உன்னை) யடையும்—மாறுகொள்-மாறுபாடுகொண்ட—பகைஞர்க்கும்-விரோதிகளுக்கும்—இது-இவ்விசுவாசகாதஞ்செய்தலை, மனங்கொளார்-நினையார்--(எ-று.) (கருத்து) நளமஹாராஜனேஎன்னைக்கொன்றாலுயிர்க்கொலை அல்லாமலும் நம்பினவர்க்குத்தீமைசெய்தபழியுமுன்னையடையுமென்றன்னங்கூறியது என்பதாம். (௯௪)

செருக்களத்தேற்றவர்ச்செகுத்தலன்றியுன்
னருட்கிடனாமெனையடர்த்தனீதியோ
முருக்கிதழ்மடந்தையர்முலைதிளைத்திடுங்
குருக்கிளர்மணிபுனைகுவவுத்தோளினாய்.

(இ-ள்.) முருக்கு-முருக்கம்பூப்போலும்—இதழ்-உதடுகளையுடைய—மடந்தையர்-மாதருடைய, முலை-முலைகளானவை--திளைத்திடும்-அழுந்தப்பெறும்—குரு-நிறத்தினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—மணி இரத்தினாபரணத்தால்—புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு-திரட்சியையுடைய—தோளினால்-தோள்களையுடையவனே—செருக்களத்து-போர்க்களத்தில், ஏற்றவர்-(உன்னோடே) யெதிர்த்தவரை—செகுத்தலன்றி-கொல்லுதல்(நீதியா)மன்றி, உன்-உனது—அருட்கு-கருணைக்கு—இடனாம்-பாத்திரமாகிய—எனை-(ஒருபுல்லியபறவையாகிய) என்னை—அடர்த்தல்-கொல்லுதல்—நீதியோ-நீதியாமோ—(எ-று.) (கருத்து) அரசனேபோரிலெதிர்த்தவரைக்கொல்லுதல்நீதி உம்மையடுத்தவென்னைக் கொல்லுதல் நீதியோவென்று அன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (௯௫)

கல்வியினகன்றிடுகருணைவேந்துளத்
தொல்கலுங்கருணையுமுவப்புந்தோன்றிட
வல்கலின்மொழிசிலவறைந்துபின்னரும்
பல்பலதுயர்மொழிபகரலுற்றதே.

(இ-ள்.) கல்வியின்-கல்வியறிவுபோல—அகன்றிடு-பெருக்கத்தையடைந்திருக்கின்ற—கருணை-அருளையுடைய--வேந்து-நளராஜனது—உளத்து-உள்ளத்தின்கண்—ஒல்கலும்-நாணமும்—கருணையும் அருளும்—உவப்பும்-மகிழ்ச்சியும்—தோன்றிட-எக்கால

த்தி வண்டாக—அல்கலில்-(பொருளாற்) சுருங்குதலில்லாத--சில
மொழி-சிலசொற்களை,அறைந்து-சொல்லி,பின்னரும்-(அதன்)
பின்பும்—பல்பல-பலபலவாகிய--துயர்மொழி-(அரசனுக்குத்)
துன்பத்தையுண்டாக்குகின்றசொற்களை—பகரலுற்றது-(அன்ன
ம்,சொல்லத்தொடங்கிற்று— எ-று)(கருத்து)அன்னமானதுநள
னுள்ளத்துநாணமுங்கிருபையுமகிழ்ச்சியுந்தோன்றிடச்சிலமொ
ழிகூறிப்பலதுயர்மொழிகூறத்தொடங்கிற்றுஎன்பதாம். (கூள)

பெருகியமூப்பினிற்றளர்ந்துபேதுறு
மிருமுதுகுரவருமென்செய்கிற்பரோ
கருவுயிர்த்தயர்வுறுகாதற்பேடையுள்
ளுருகுமேயென்னநெட்டுயிர்ப்புவீங்கிற்றே.

(இ-ள்.) பெருகிய-நிறைந்த—மூப்பினில்- முதுமையால்—த
ளர்ந்து-மெலிந்து—பேதுறும்- மதிமயக்கங்கொண்டிருக்கின்ற,
இருமுதுகுரவரும்-(என்னுடைய)தாயுந்தகப்பனும்—என்செய்
கிற்பரோ-(இனி)யாதுசெய்வரோ—கரு-கருப்பத்தை—உயிர்த்
து-ஈன்று—அயர்வுறு-சோர்வடைந்திருக்கின்ற, காதல்-(என்மே)
லன்புடைய—பேடை-மனைவியானவள்—உள்ளுருகுமே - மன
முருகுவாளே—என்ன-என்று—நெட்டுயிர்ப்புவீங்கிற்று- பெரு
மூச்சுவிட்டது—(எ-று.) (கருத்து)அரசனேஎன்தாயுந்தகப்பனு
மென்செய்வார்களோ என்மனைவிமனமுருகுவாளே என்று அன்
னம்சொல்லிற்று என்பதாம். (கூஎ)

அன்னைமூப்பழிதரவார்கொலாற்றுவார்
மன்னனெற்படுத்தலும்வெருவிவாவியிற்
றுன்னியாங்கிருந்தபுள்சொற்றபோழ்தினி
லின்னலுங்கடலுளாழ்ந்திறக்குமேகொலாம்.

(இ-ள்.) அன்னை-(என்னுடைய)தாயானவள்--மூப்பு-முதுமை
யினாலே—அழிதரவு-வருந்துதலை—ஆர்-எவர்—ஆற்றுவார்-நீக்கு
வார்—மன்னன்-இவ்வரசனானவன்—எற்படுத்தலும்- என்னைபிடி
த்தவளவிலே—வாவியில்-தடாகத்திலிருந்து—வெருவி- அஞ்சிப்
போய்—ஆங்கு-அவ்விடத்தே—துன்னி-நெருங்கி—இருந்த- தங்
கிய—புள்-பறவைகள்--சொற்றபோழ்தினில்- (இச்செய்தியைச்)
சொன்னபோது—இன்னல்-துன்பமாகிய--கடலுள்- சமுத்திரத்
தினுள்—ஆழ்ந்து-அமிழ்ந்து—இறக்குமே-(அவள்)இறந்துபோ
வாளே——(எ-று.) (கருத்து) அரசன் என்னைப்பிடித்துக்கொண்
டானென்று பறவைகள் சொன்னவளவில் என்தாய் இறக்குமென்
றன்னஞ்சொல்லியது என்பதாம். (கூஅ)

புல்லுவிட்டஞ்சிறைநெகிழினும்பொரு
தல்லல்கூர்பெடையவர்யாங்குற்றாரெனிற்
சொல்லரும்புட்குலங்கலுழத் துன்பமாய்த்
தெல்லையிறுயரொடுமிறக்குமேகொலாம்.

(இ-ள்.) புல்லுவிட்டு-தழுவுதலைவிட்டு—அஞ்சிறை-(என்) னழகியசிறைகளானவை—நெகிழினும்-விலகினாலும்—பொருது-மனம்பொறாமல்—அல்லல்கூர்-துன்பமிகுகின்ற—பெடை-(என்) மனைவியானவள்—அவர்-என்கணவர்—யாங்கு - எவ்விடத்தே—உற்றாரெனின் - வந்தாரென்றுவினாவில்—சொல்லரு-அதற்கு (உத்தரம்)சொல்லமாட்டாத—புட்குலம்-பரவைக்கூட்டமானது—கலுழும்-அழாநிற்கும்—துன்பம் - அத்துன்பத்தினாலே—ஆய்ந்து-(என்செய்தியை)ஆலோசித்தறிந்து—எல்லையில்-அளவில்லாத—துயரொடும்-துன்பத்துடனே—இறக்குமே-(அவள்) இறந்துபோவாளே—(எ-று.) [கொல்-ஆம்-அசைகள்] (கருத்து) என்மனைவியானவள் என்செய்தியைக்கேட் டிறந்துபோவாளென் றன்னஞ்சொல்லியது என்பதாம். (௬௯)

அனிச்சமென்மலரினுநொய்யவாய்ச்சிறைத்
தனிப்பெடையமைக்குமென்றளிர்க்கையாலயன்
றுனிப்படுபிரிவெனுஞ்சுடுசொலென்றலை
நினைத்துமுன்னெவ்வணநிலவக்கோட்டினான்.

(இ-ள்.) அனிச்சமென்-அனிச்சமென்னப்பட்ட—மலரினும்-பூவினும்—நொய்ய-மெல்லிய—ஆய்-தேடத்தக்க—சிறை-சிறைகளையுடைய—தனி-ஒப்பற்ற—பெடை-(என்)மனைவியை,அமைக்கும்-உண்டாக்குவதாகிய,மென்றளிர்-மெல்லியதளிர்போலும், கையால்-கையினாலே—அயன்-நான்முகக்கடவுள்,துனிப்படு-துன்பம்விளைதற்குக்காரணமாகிய -பிரிவெனும்-பிரிவென்கிற,சுடு-சுடாநின்ற—சொல்-சொல்லை—நினைத்து-கருதி,முன்- முன்னே, என்-எனது—தலை-தலையில்—எவ்வணம்-எவ்விதமாக—நிலவ- விளங்க—கோட்டினான்-எழுதினான்—(எ-று.) (கருத்து) பிரமனெப்படிக்கு என்றலையிலெழுதினான் என்பதாம். (௭௰)

வீழுமெற்படுத்தவிக்கொடுஞ்சொன்மென்னிறத்
தாழ்சிறைமடப்பெடைசெவியிற்சார்தலு
மாழ்துயர்க்கடலிடையாழ்ந்திடானிலாப்
பாழ்படுதிசையெலாமருண்டுபார்க்குமே.

(இ-ள்.) வீழும்-(தன்னா)லிச்சிக்கப்பட்ட—எற்-என்னை—படுத்த-பிடித்த—இக்கொடுஞ்சொல்- இக்கொடுமையையுணர்த்துகிற

சொல்லானது—செவியில்-(தன்)காதில்—சார்தலும் - சேர்ந்தவளவிலே—மெல்-மெல்லிய—நிறம்- ஒளிபொருந்திய—தாழ்-நீண்ட—சிறை- சிறைகளையும்,மடம்-பேதைமையையுமுடைய,பெடை(என்)மனைவியானவள், ஆழ்-ஆழம்பொருந்திய—துயர்கடலிடை- துன்பமாகியகடலின்ளே—ஆழ்ந்து - முழுகி—யான்- நான்—இலா-இல்லாமையால்—பாழ்படு-பாழடைந்த,திசையெலாம்- திக்குகளனைத்தையும்—மருண்டு-மயங்கி—பார்க்குமே - பார்ப்பாளே—(எ-று) (கருத்து) என்மனைவியானவள் துன்பக்கடலுளே மூழ்கிநானில்லாமையால் பாழடைந்ததிக்கனைத்தையும் மயங்கிப்பார்ப்பாளென்றன்னஞ்சொல்லியது என்பதாம். (எக)

பிரிவெனுமழல்சுடப்பெடையிறக்குமே
யரிதினிற்பெற்றவெம்பார்ப்பெலாமயர்ந்
திளைபெருக்குடம்பையுளாற்றியெய்திய
பரிவினிற்சாமெனப்பதைத்துச்சோர்ந்ததே

(இ-ள்) பிரிவெனும்-பிரிவென்கின்ற—அழல்- நெருப்பானது—சுட - (தன்னைச்) சுட—பெடை- (என்) மனைவியானவள்—இறக்குமே-இறந்துபோவாளே—அரிதினில் - அரியதவத்தினாலே—பெற்ற-ஈன்ற—எம்-எம்முடைய—பார்ப்பெலாம்- குஞ்சுகளெல்லாம்—அயர்ந்து-தளர்ந்து—இளை-இளைய—பெரு - பெருமல்—குடம்பையுள்-கூண்டினுள்ளே—ஆற்றி-கூவி—எய்திய- தமக்குநேரிட்ட—பரிவினில்- துன்பத்தினாலே—சாமம்,இறந்துபோம்,என-என்று—பதைத்து-துடித்து—சோர்ந்தது- (அன்னம்) மூர்ச்சித்தது—(எ-று) (கருத்து) பெண்சாதிபிள்ளைகள் இறக்குமென்றன்னமூர்ச்சித்தது என்பதாம். (எஉ)

அளிக்கொருகடலனைதனைக்கண்டுகண்
டுளித்திடுதண்புனற்றுவலைவீழ்தலித்
தளித்தமென்சிறையனந்தளர்வுநீங்கியுட்
களித்தது காவலன்கருணைநோக்கியே

(இ-ள்) அளிக்கு- அருளுக்கு—ஒருகடலனன்-ஒருகடல்போல்பவன்—அதனை-அம்மூர்ச்சையடைந்தவமையை—கண்டு-பார்த்து—கண்-பார்த்தகண்களால்—துளித்திடும் - (அவனாலே)சொரியப்படுகின்ற—தண்- குளிர்ச்சிபொருந்திய—புனல் - நீரினுடைய—துவலை-மழையானது—வீழ்தலின்-(தன்மேல்)வீழ்தலினாலே—தளிர்த்த-உணர்வடைந்த—மெல்-மெல்லிய—சிறை-சிறைகளையுடைய—அனம்-அன்னமானது—தளர்வுநீங்கி - ஆயாசத்தினீங்கி—காவலன் அரசனது, கருணை-அருளின்-(பெருக்கத்தை) நோக்கி-பார்த்து—

உள் - (தன்) னுள்ளே—களித்தது-மகிழ்ந்தது—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது அரசன்றிருவைபையைக்கண்டகமகிழ்ந்தது. (௭௫)

ஆகுலத்துடன்மடவனத்தைநோக்கிநின்
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகர்நோக்குறு
மோகமேபிடித்தனன்முழுதுநோக்கின
னேகுழியேகெனவிறைவிடுத்தனன்

(இ-ள்) இறை-நளராஜனானவன்—ஆகுலத்துடன் - துன்பத்துடனே—மடம்-இளமைபொருந்திய—அனத்தை - அவ்வன்னத்தை—நோக்கி-பார்த்து—உன் - உனது—சேகுறு - மாற்றுயர்ந்த—பொன்-பொன்மயமாகிய—நிறம்-ஒளிபொருந்திய—சிறகர்- சிறைகளை—நோக்குறும்- பார்க்கவேண்டுமென்கின்ற—மோகமே-ஆசையினாலேயே—பிடித்தனன் - (உன்னைப்) பிடித்தேன்—முழுதும்-முழுவதையும்—நோக்கினன்-பார்த்தேன்—ஏகுழி- (நீபோகத்தக்கவிடத்திற்கு—ஏகென-போவென்று—விடுத்தனன் (அதனை) விட்டான்—(எ-று) (கருத்து) அரசன்-அன்னத்தைவிட்டான்-எ-ம். (௭௪)

அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்- முற்றிற்று.

அன்னத்தைத்தூதுவிட்டபடலம்.

(அஃதாவது - நளமஹாராஜன் அன்னத்தைத் தூதுவிட்டதாகும்.)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறைவடங்கிடந்து சுணங்கு பூத்தொளிரும்பேரிளவனமுலை திளைப்ப, நறவுகொப்பளிக்குந்தெரியல்சூழ்மார்பனுண்மலர்பொருவுமென்கரத்திற், றுறவுகொண்டெழுந்தபொலன்சிறையன்னந்தொல்வினைத்தொடரறுத்தின்ப, நிறைகடற்றிளைக்குமவரிலின்புற்றுநீடினாவாவிடுக்கதுவே.

(இ-ள்) நறவு-தேனை—கொப்பளிக்கும் - கக்குகின்ற—தெரியல் பூமாலையினால்—சூழ் - சூழப்பட்ட—மார்பன் - மார்பையுடையநளமஹாராஜனானவன்—பிறைவடம்- சந்திரஹாரமானது—கிடந்து- தங்கியும்—சுணங்கு-தேமலானது—பூத்து- படர்ந்தும்—ஒளிரும்-விளங்கப்பெற்றுள்ள—பேரிளவனம்- பெருமையுமிளமையுமழகும்பொருந்திய, முலை- (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை—திளைப்ப-அனுபவிக்கும்படியாக—நாண்மலர்பொருவும்- அன்றுபூத்ததா

மரைமலர்போலும்—மென்கரத்தின்-மெல்லிய(அவன்) கையினின்றும்—துறவுகொண்டு- துறத்தல்கொண்டு— தொல்வினை-முன்னைச்செயலது—(தொடர்)-சம்பந்தத்தை—(அறுத்து)-ஒழித்து—எழுந்த-புறப்பட்ட—பொலன்- பொன்மயமாகிய—சிறை - சிறைகளையுடைய—அன்னம்- அன்னமானது—(துறவுகொண்டு) - துறவறத்தைக்கொண்டு—தொல்வினை - பழவினையாகிய—தொடர்-சங்கிலியை-அறுத்து- கட்டறுத்து, இன்பநிறைகடல்- பேரின்பக்கடலில்—திளைக்குமவரின்-முழுகியோர்போல—இன்புற்று - இன்பத்தினாலேமிகுந்து—நீள்-நீள்கின்ற—திரை- அலைகளையுடைய—வாவி-தடாகத்தின்கண்—புக்கது-சென்றது—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது தடாகத்தினிடத்துச்சென்றது என்பதாம். (க)

பொன்னிறத்தூவிப் பவளவாய்ச்செங்காற் பொற்புறு பசியசூட்
டரச, வன்னமெய்யுதறிச்சிறையுயர்ந்தயல்சூ ழனக்குழாத்திடைவ
திதாலும், கன்னவிறிரடோளிறை கரத்தழுந் துஞ்சிறையினைக்கா
ண்டலும்வெருவி, முன்னயதன்றென்றிருந்தபுட்குலங்கண் முளரி
யந்தடத்தகன்றனவே.

(இ-ள்) பொன் - பொன்வடிவமாகிய—நிறம்-காந்திபொருந்திய, தூவி-இறகையும்—பவளம்-பவளம்போலும்—வாய்-வாயையும்—செம்-சிவப்புநிறம்பொருந்திய—கால்- அடிகளையும்—பொற்புறு-அழகான்மிகுந்த—பசிய- பசுமைபொருந்திய-சூட்டு, உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய—அரசவன்னம்- அரசவன்னமானது—மெய்-(தன்)னுடம்பை—உதறி-(சிலிர்த்) துதறி—சிறை - சிறைகளை—உளர்ந்து- (மூக்கினாலே) கீறிக்கொண்டு—அயல் - பக்கத்தில்—சூழ்-(தன்னைக்கொண்டுவந்து)சூழ்ந்த— அனம் - அன்னங்களது—குழாத்து-கூட்டத்தினது—இடை- நடுவில்—வதிதாலும்- தங்கியவளவில்—இருந்த (அங்)கிருந்த—புட்குலங்கள் - அப்பறவைக்கூட்டங்களானவை—கல்-மலைபோல—நவில்- செய்யப்பட்ட—திரள்-குவிந்த—தோள்-தோள்களையுடைய—இறை - அரசனது—கரத்து-கையினால்—அழுந்தும்-அழுந்திய—சிறையினை-(அதன்)சிறைகளை—காண்டலும்-பார்த்தவளவில்—முன்னயது-அரசனாற்கொண்டுபோகப்பட்டவரசவன்னம்—அன்றென்று- அன்றென்றுநினைத்து—வெருவி- அஞ்சி—முளரி - தாமரையையுடைய—தடத்து-தடாகத்தினின்றும்—அகன்றன-நீங்கிப்போயின (எ-று) (கருத்து) தடாகத்திலிருந்தவன்னங்களானவை இவ்வன்னமுன்னையதல்லவென்று நீங்கிப்போயின என்பதாம். (உ)

புள்ளினமிரிய மதுக்குடம்விரிந்தாற் போலுமென் மலர்நறும் பொகுட்டி, னுள்ளுறையன்னங் கொலைத்தொழில்சிறிதுமுஞற்றி லனிறையெனத்தேறிக், கள்ளவிழ்கமலமலரெனவகன்ற கரத்தினின் மீட்டும்வந்தெய்தி, யள்ளிலைநெடுவே லண்ணற னுளத்தி னதிசயமிகவிளைத்துரைக்கும்.

(இ-ள்) புள்-பறவைகளது—இனம் - கூட்டமானது—இரிய- அஞ்சியோட—(அதன்பின்) மதுக்குடம்- தேன்குடமானது—விரிந்தால்-வாய்மலர்ந்ததாயின்—போலுமென்-ஒக்குமெனப்படுகின்ற—மலர்-தாமரைப்பூவினது—நறும்-பரிமளம்பொருந்திய—பொகுட்டினுள்-கொட்டையின்கண்ணே—உறை- தங்கிய—அன்னம்-அவ்வன்னமானது—கொலை-கொலையாகிய—தொழில் - தொழிலில்—சிறிதும்-சிறிதையாயினும்—இறை- அரசனானவன்—உஞற்றிலன் - (என்னிடத்தே) செய்திலனென்று—தேறி - தெளிந்து—கள்-தேனையுடைய—அவிழ்-மலர்ந்த—கமலமலரென- தாமரைப்பூவென்று(மயங்கியதுபோல)—அகன்ற (முன்னேதான்) நீங்கப்பெற்ற—கரத்தினில்-கையின்கண்ணே—மீட்டும்- திரும்பியும்—வந்து-வந்து—எய்தி-அடைந்து—அள்-கூர்மைபொருந்திய—இலை- இலைபோலும்—நெடு)நெடிய—வேல்-வேலையுடைய—அண்ணல்-அவ்வரசனது—உளத்தில்-மனத்தின்கண்ணே—அதிசயம் - ஆச்சரியத்தை—மிக- மிகுதியாக—விளைத்து - உண்டாக்கி—உரைக்கும்-சொல்லும்—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது திரும்பவும் நளன் கையில்வந்ததிசயம்விளைவித்துச்சொல்லும் என்பதாம். (௫)

அளியினமுரன்று துளிநறவருந்து மைங்கணைக் கிழவ நன்னெறிக, டெளிவருநூலோர் * வேட்டமன்னவர்தஞ் செய்தொழிலென்பரெற்படுத்து, மெளிவருமென்ற னயர்வினைநோக்கிவிடுத்தகலினிரங்குநீர்த்தரங்க, நளிர்கடலுடுத்தபுடவியிற் றருமராட்டிய துனது பேரளியே.

(இ-ள்) அளியினம்- வண்டினமானது—முரன்று- ஒலித்து—துளி-துளிக்கின்ற—நறு-தேனை—அருந்தும்- உண்ணப்பெறுகின்ற—ஐங்கணை-பஞ்சபாணத்திற்கு—கிழவ- உரியமன்மதனே—நன்னெறிகள்- நல்லவழிகளை—தெளிவரு- ஐயந்திரிபின்றியுணர்ந்த—நூலோர்-தருமநூலையுடையோராகிய—மன்னவர்- அரசரும்—வேட்டம்-வேட்டையை—தம்- தமக்கு—செய்-செய்தற்குரிய—தொழில்-தொழிலாகும்—என்பர்-என்றுசொல்லுவார்—(அப்படியிருக்க) இரங்கு-ஒலிக்கின்ற—நீர் - குணம் பொருந்திய—தரங்கம்-அ

* இலக்கணக்கொத்து-வினையியல்-௬.

லைகளையுடைய—நவிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கடல்-கடலை—உடுத்த-மருங்கிற்கொண்ட—படியில்-பூமியின் கண்—எற்படுத்தும்—(நீ) என்னைப்பிடித்தும்—எளிவரும்-எளிதிற்கிடைத்த—என்-எனது—அயர்வினை-வருத்தத்தை—நோக்கி - பார்த்து—விடுத்தலின்-விடுதலால்—தருமம்-இந்தத்தருமத்தை—நாட்டியது- (உன்னிடத்தே)நிறுத்தியது—உனது-உனது—பேர்- பெரிய—அளியே-கருணையே(இதற்கைய)மில்லை—எ-று. * இலக்கணக்கொத்து-முதனிலையன்றியுந் தொழிற்பெயர்மொழிகுவர் - இவ்விதியால் வேட்டம் என்றது-முதனிலையில்லாத தொழிற்பெயர். (கருத்து) அன்னமாசனைப்புகழ்ந்துசொல்லிற்று, எ-ம். (௪)

வருந்தமுன்புகன்றகொடியவென்மொழியின் வரும்பிழையனை
த்தையுமின்னே, திருந்தலர்கடந்தோய் மகிழுமாசெய்து தீர்க்குவ
ன்றினஞ்செய்வோன்வெய்தா, விரிந்ததன்கதிரினலைகட லுடுத்த
மேதினியிடைத்தபைங்கூழ்கள், கரிந்தனதளிர்ப்ப வெள்ளிவீழன்
னகணமழைபொழிவதுகடுப்ப.

(இ-ள்) திருந்தலர்-பகைவரை—கடந்தோய்-வென்றவனே—முன்-நான்பிடிபட்டிருந்தபோது—வருந்த-(நீ) வருந்தும்படி—புகன்ற-சொல்லப்பட்ட—என் - எனது—கொடிய-கொடிதாகிய—மொழியின்-சொல்லினால்—வரு-வந்த—பிழையனைத்தையும்-குற்றமுழுதையும்—மகிழுமா - (வருந்தியநீ) மகிழும்படியாக—செய்து-(ஒருபெரியவுபகாரத்தைச்)செய்து—அலை-அலைகளையுடைய—கடல்-கடலை—உடுத்த - மருங்கிற்கொண்ட—மேதினியிடத்த- பூமியிலுள்ளனவாகிய—பைங்கூழ்கள் - பயிர்களானவை—(வருந்த) வருந்தும்படி—தினஞ்செய்வோன் - சூரியனானவன்—வெய்தா-கொடிதாக—விரிந்த-விரிக்கப்பட்ட-தன்-தனது—கதிரின்-கிரணத்தினால்—(வரு)வந்த—பிழையனைத்தையும்- குற்றமுழுதையும்—கரிந்தன-வாடிய அப்பயிர்கள்—தளிர்ப்ப - செழிக்கும்படியாக—வெள்ளிவீழன்ன - வெள்ளிவிழுதுகள்போலும்—கணம் - துளிகளையுடைய—மழை - மழையை—பொழிவதுகடுப்ப - பொழிதல்போல—தீர்க்குவன் - (நான்) தீர்ப்பேன்—இன்னே-இப்போது—(எ-று) (கருத்து) அரசனே நான்செய்தகுற்றத்தைநீர்மகிழும்படி தீர்ப்பேனென் றன்னஞ்சொல்லியது, எ-ம். (௫)

மல்லலம்புவனம் பொதுவறப்புரக்குமன்னவர்மன்னநின்றனக்
கோர், புல்லியபறவையியற்றுங்கைம்மாறென் றிலதெனும்புணர்ப்
பறிந்தாலு, மொல்லையிற்கைம்மா றியற்றுதியென்று மருதியெ
ன்னுளத்தினதாகி, யல்லலுற்றழுந்த வீருமாலதனை யடிகள்கே
* டருடியென்றனையும்.

(இ-ள்) மல்லல்-வளம்பொருந்திய—புவனம்- பூமியை-பொதுப் பொதுமையினின்றும்—அற- நீங்க—புரக்கும் - காக்கின்ற—மன்னவர்மன்ன-ராஜாதிராஜனே—நின்றனக்கு-உனக்கு—ஓர்புல்லியப் றவை-ஒருசிறியபறவையால்—இயற்று- செய்யத்தகும்—கைம்மா றொன்று-ஓரெதிர்நன்றி—இலதெனும்-இல்லையென்கின்ற—புணர்ப்பு-நியாயத்தை—அறிந்தாலும் - (யா) னறிந்துப்—ஒல்லையில்-விரைவிலே—கைம்மாறு- ஓரெதிர்நன்றியை—இயற்றுதியென்னும்-செய்யென்றேவுகின்ற—அருத்தி- ஆசையானது—எஃ-எனது—உளத்தினதாகி-மனத்திலுள்ளதாகி—அல்லலுற்று-துன்பமிகுந்து—அழுந்த-(அதில்) அழுந்தும்படியாக—ஈரும் - அறுக்கின்றது—அடிகள்-சுவாமீ—அதனை - அந்நன்றியை—கேட்டருடியென்று-கேட்டருளென்று, அறையும் - (அன்னஞ்) சொல்லும்—(எ-று) (கருத்து) சக்கிரவர்த்தியே என்வார்த்தையைக் கேட்டருளுமென்றுசொல்லிற்று, எ-ம். (௬)

பொன்னின்ற்செய்தவள்ளவாயமுதம்பூவையைக்கிள்ளையையருத்திக், கன்னலினமிழ்திற்கனிந்தமென்சொற்கள் பயிற்றியுங்கேட்டுளங்களிப்பார், மன்னவர்மன்ன நின்னுளத்தேருமடமொழியாயினுமீதோ, ரன்னமென்சொல்லென்றதிசயஞ்சிறப்ப வகமலர்ந்தினிதுகேட்டருள்வாய்.

(இ-ள்) பொன்னினில்-கனகத்தினாலே—செய்த - செய்யப்பட்ட வள்ளவாய்-கிண்ணத்திலுள்ள—அமுதம் - அமிர்தத்தை—பூவையை-நாகணவாய்ப்புள்ளையும்—கிள்ளையை-கிளியையும்—அருத்தி-குடிப்பித்து—கன்னலின்-சர்க்கரையினும்—அமிழ்தின் - அமிர்தத்தினும்—கனித்த - மதுரமுதிர்ந்த-மெல் - மெல்லிய—சொற்கள்-சொற்களை—பயிற்றியும் - கற்பித்தும்—கேட்டு - (அவைபேசக்) கேட்டு—உளங்களிப்பார் - உலகத்தார்மனமகிழுவார் (ஆகையால்) மன்னவர்மன்ன-இராதிராஜனே, ஈது - இச்சொல்லானது - நின்னுளத்து-உனதுமனதில், ஏறாமாட்டாத—மடம்-அறியாமையோடுகூடிய, மொழியாயினும்-சொல்லாயினும், ஓரன்னம்-ஓரன்னத்தினது—மெல்-மெல்லிய—சொல்லென்று- மொழியென்று—அதிசயம்-ஆச்சரியமானது—சிறப்ப-சிறந்துதோன்ற—அகமலர்ந்து-மனமகிழ்ந்து, இனிது-இனிதாக—கேட்டருள்வாய்-(நீ)கேட்டருளு

---

* தொன்னூல்விளக்கம் - ஏவலொருமைக் கியலுமாயிமோ இவ்விதியால்- அருள்தி- அருடி- என்றாயிற்று.

—(எ-று) (கருத்து) அன்னம் தன்சொல்லை விரும்பிக் கேட்கவேண்டுமென்றுசொல்லியது என்பதாம். (எ)

குடவளையினங்கள் வயிறுளைந்தீன்ற குருமணி கருவெனவயிர்த்து, மடன்முறுக்கவிழுங் கமலமென்பொகுட்டில்வரிச்சிறைக்குருகடை கிடக்குந், தடதிரைவாளைபகட்டினுமுகளுந் தண்பணைவிதர்ப்பநாடுடையோன், விடுசுடர்பரப்பி விளங்குபொற்கழலான் வீமனென்றுளனொருவேந்தன்.

(இ-ள்) குடம்-குடம்போலும்—வளையினங்கள்- சங்கினங்களால், வயிறு-(தம்)வயிறு—உளைந்து - நொந்து—ஈன்ற - ஈனப்பட்ட—குரு-நிறம்பொருந்திய—மணி-முத்துக்களை—கருவென- முட்டைகளென்று—அயிர்த்து-மயங்கி—மடல் - இதழ்களது—முறுக்கவிழும்-கட்டவிழ்ந்த—கமலம்- தாமரைப்பூவினது—மென்-மெல்லிய—பொகுட்டில்-கொட்டையின்கண்ணே—வரி- நீட்சிபொருந்திய—சிறை-சிறைகளையுடைய—குருகு- நாரைகளானவை—அடைகிடக்கும்-அடைகாக்கப்பெறுகின்ற—தடம் - தடாகத்தையும்—திரை-பருத்த—வாளை-ஆண்வாளைகளானவை—பகட்டு- எருமைக்கடாக்களுடைய—இனம்-இனத்தின்மேல்—உகளும்- குதிக்கப்பெறுகின்ற—தண்-தண்ணிய—பணை - கழனிகளையும்உடைய—விதர்ப்பநாடு-விதர்ப்பதேசத்தை--உடையோன் - உடையவனும்--விடு-வீசப்படுகின்ற—சுடர்- கிரணங்களை—பரப்பி-விரித்து—விளங்கு-விளங்காநின்ற—பொன் பொன்னாலாகிய—கழலான்-வீரக்கழலையுடையவனும்ஆகிய—ஒருவேந்தன்- ஓரரசனானவன்--வீமனென்று-வீமனென்று சொல்லப்பட்டு, உளன் - இருக்கின்றான்—(எ-று) (கருத்து) விதர்ப்பதேசத்தையாளும் வீமராஜனென்னுமோ ராஜனிருக்கிறானென்றது என்பதாம், (அ)

அருந்தவத்தமனமுனியருள்வரத்தாலாயிழையரம்பையர் தம்மின், முறுந்திளமுறுவ னாகமங்கையரின் முகிழ்முலைப்புவி மடந்தையரின், வருத்தியுமுவமை கூறுதற்கரிதா வனப்பொருவடிவெடுத்தனைய, கருந்தடநெடுங்கட் கதிர்முலைத்துவர்வாய்க் கன்னியையரிதினிற் பயந்தான்.

(இ-ள்) அரு-அரிய—தவம் - தவத்தையுடைய—தமனமுனி- தமனமுனியினின்றும்—அருள்- அருளாற்பெறப்பட்ட—வரத்தால்-வரத்தினாலே—ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட—இழை- ஆபரணங்களையுடைய—அரம்பையர்தம்மின் - தெய்வ மங்கையருள்ளும்—முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும்—இளமுறுவல் - சிறியபல்லுகளையுடைய—நாகமங்கையரின்- நாகலோகமங்கையருள்ளும்—முகிழ்-

தாமரைஅரும்புபோலும்—முலை- முலைகளையுடைய--புவிமடந்தையரின்-பூலோகத்து மங்கையருள்ளும்—வருந்தியும் - வருத்தமுற்றும்—கூறுதற்கு-சொல்லுதற்கு—உவமை- உபமானம்— அரிதா- இல்லாததாக—வனப்பு அழகானது—ஒருவடிவு - ஒரு(மங்கை)வடிவத்தை— எடுத்தனைய எடுத்தாற்போலும்—கரு-கரிய—தடம்- விசாலம்பொருந்திய—நெடு-நெடிய--கண்- கண்களையும்—கதிர்- காந்திபொருந்திய—முலை-முலைகளையும்—துவர்-பவளம்போலும் —வாய்-வாயையுமுடைய—கன்னியை-ஒருபெண்ணை--அரிதினில்- அரியசெயலால், பயந்தான் - (அவ்வீமராஜன்) பெற்றான்—(எ-று) (கருத்து) தமனமுனிவரத்தால்வீமராஜன் ஒருபெண்ணைப்பெற்றானென்பதாம். (௧)

களைகடிந்தொதுங்குங் கடைசியர்நெடுங்கண் காவிமென்மலரெ
னக்கருதி, விளரிவண் டினங்க * ளலமருங்கழனி விதர்ப்பர்கோன்ற
வத்தினிற்றோன்றி, முளரியந்தவிசிலினிது வீற்றிருக்குமுகிழ்முலை
மதர்விழித்திருவே, தளிர்நலங்கவற்றுமலர்த்தக மலர்த்தாட் டமய
ந்தியெனும்பெயர்தரித்தாள்.

(இ-ள்)முளரி-தாமரைப்பூவாகிய—அம்-அழகிய—தவிசில்-ஆசனத்தில்—இனிது-இனிதாக—வீற்றிருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற—முகிழ்- தாமரையரும்புபோலும்—முலை - முலைகளையும்— மதர்-மதர்த்த—விழி-கண்களையுமுடைய—திருவே-சீதேவியே— களை(பயிர்களை—கடிந்து - பிடுங்கி - ஒதுங்கும்—நடக்கின்ற- கடைசியர்—உழத்தியருடைய-நெடுங்கண்—நெடியகண்களை, காவி நீலோற்பலங்களுடைய—மென்மலரென - மெல்லியமலர்களென்று—கருதி-நினைத்து—விளரி-விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற, வண்டு-வண்டுகளுடைய, இனங்கள் - இனங்களானவை, அலமரும்-சுழலுகின்ற—கழனி-கழனிகளையுடைய—விதர்ப்பர்- விதர்ப்பதேசத்தாருக்கு—கோன்- அரசனாகியவீமனது—தவத்தினில் - தவத்தினாலே, தோன்றி-பிறந்து-தளிர்நலம் - தளிர்களிற் சிறந்ததை—கவற்றும்-வருத்துகின்ற—அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக் குழம்பையுடைய, மலர்-செந்தாமரை மலர்கள்போலும், தாள்- பாதங்களையுடைய— தமயந்தியெனும்-தமயந்தியென்கின்ற, பெயர் - பெயரை—தரித்தாள்-தரித்திருக்கின்றாள்—(எ-று) (கருத்து) இலக்குமியேதமயந்தியென்னும்பெயரைத் தரித்திருக்கின்றாள் என்பதாம், (௨)

நீணிறமுகிலோ பசியசைவலமோ நெடுந்திரை கொழித்த தெள்
ளறலோ, பானலங்கொண்டபணிமொழித்துவர்வாய்ப்பைந்தொடி
கரியமென்கூந்த, றேனினமுரன்றுதுதைந்துதாதாடுஞ்சினைமலர்த்

---

* தொல்காப்பியம்-அலமரதெருமாலாயிரண்டுஞ்சுழற்சி.

தொடையொடும்வேய்ந்து, நானமும்புழுகுங்கமழ்தரநீவிநள்ளிருள்குடியிருந்ததுவே.

(இ-ள்) பால்-பாலினது—நலம்-தித்திப்பை—கொண்ட-(தன்னிடத்தே)கொண்ட-பணி-வணக்கம்பொருந்திய-மொழி-சொல்லையும்—துவர்-பவளம்போலும்—வாய் - வாயையும்உடைய—பைந்தொடி தமயந்தியினது—கரிய-கருமைபொருந்திய—மெல்-மெல்லிய, கூந்தல் -'கூந்தலென்றுசொல்லப்படுகிறபொருள்--நீனிறம்-நீலநிறம் பொருந்திய, முகிலோ-மேகமோ, பசிய-பசுமைபொருந்திய,சைவலமோ- கொடிப்பாசியோ, நெடுந்திரை-நெடியகடலலைகளாலே,கொழித்த - கொழிக்கப்பட்ட, தெள்ளறலோ,தெள்ளியகருமணலோ -தேன், வண்டுகளது-இனம்,கூட்டமானது,முரன்று-ஒலித்து—துதைந்து-நெருங்கி,தாது-மகரந்தத்தில், ஆடும்-விளையாடப்பெறுகின்ற—சினைமலர்- கோட்டுப்பூக்களாலாகிய—தொடையொடும்-மாலையையும், வேய்ந்து- சூடப்பெற்று, நானமும்-கஸ்தூரியையும், புழுகும்- புழுகையும், கமழ்தர-பரிமளிக்க—நீவி-தடவப்பெற்று, நள்ளிருள்-பாதியிரவினிருளானது, குடியிருந்தது-குடியிருக்கப்பெற்றுளது-(அப்பொருள்)—(எ-று) (கருத்து) அன்னந்தமயந்தி கூந்தற் சிறப்பைச் சொல்லியது. (யக)

கண்கவர்வனப்பிற்சிந்தூரந்தீட்டிக் கவின்செய் பொன்னிறத்ததாய்ச்சிறந்த, தண்பிறைக்கொழுந்தொன்றுளதெனிற்றிலதத்தையல்வாணுதலினைநிகர்க்குந், தெண்கடலமிழ்திற் கனிந்தவந் தீஞ்சொற்சேயிழைமுகத்தொளிர்புருவம், வெண்கதிக் குடையிலிரதியுமதனும் வைத்தனகவில்லிணைபொருவும்.

(இ-ள்) கண்-கண்களின்பார்வையை—கவர்-தன்னிடத்தேயிழுத்துக்கொள்ளுகின்ற—வனப்பின் (அழகையுடைய—சிந்தூரம்-சிந்தூரதிலகத்தை—தீட்டி-எழுதப்பெற்று,கவின்செய்-அழகைச்செய்கின்ற, பொன்னிறத்ததாய் - பொன்னிறத்தையுடையதாகி, சிறந்த-உயர்ந்த—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—பிறைக்கொழுந்தொன்று-ஓரிளம்பிறையானது—உளதெனின்-உளதாயின்—தையல்-தமயந்தியினது, திலதம்- சிந்தூர திலத்தையுடைய—வாள்-ஒளிபொருதிய—நுதலினை-நெற்றியை—நிகர்க்கும்-(அது)ஒக்கும்—தெள் தெள்ளிய--கடல்-பாற்கடலினது,அமிழ்தின்- அமிர்தம்போல்—கனிந்த-முதிர்ந்த—அம்-அழகிய—தீம்-மதுரம்பொருந்திய—சொல்-சொற்களையும்உடைய—சேயிழை-தமயந்தியினது—முகத்து-முகத்திடத்தே-ஒளிர்- விளங்காநின்ற—புருவம்-

இரண்டுபுருவங்களும்—இரதியும்-இரதிதேவியாலும்-மதனும்-ம ன்மதனுலும்—வெண்கதிர்-சந்திரனுகிய—குடையில்-குடையின் கண்ணே—வைத்த-வைக்கப்பட்ட—கையில்வீணை-(அவர்கை)வி ல்லிரண்டையும்—பொரும் - ஒத்திருக்கும்—(எ-று)(கருத்து) நெற்றிச்சிறப்பும்புருவங்களின்சிறப்புஞ்சொல்லியது என்பதாம்

குமிழ்மிசைமறிந்துகுழையெதிர்நடந்து கொலைத்தொழின்ம றலியைப்பயிற்றி, யமிழ்தினின்விளர்த்துணஞ்சினிற் கருகியைய ரிசிதறிமைதோய்ந்து, கமலமென்மலரா வனம்புகுத்திய வேற் கண்ணிணைமான்மருணோக்கந், தமதெனக்கவர்ந்துகொண்டவோ மடமான்றடங்கணின்செயல்கவர்ந்தனவோ.

(இ-ள்)குமிழ்-குமிழம்பூவினது—மிசை- மேற்பக்கத்தில்—ம றிந்து-மீண்டு—குழை- குழையெனப் படுகின்றகாதணி—எதிர்- முன்பாக—நடந்து-சென்று—கொலை- கொல்லுதலாகிய--தொ ழில்-தொழிலை—மறலியை-யமனுக்கு,பயிற்றி- கற்பித்து,அமிழ் தினில்-அமுர்தத்தினும்—விளர்த்து-சுற்றிடம்விளர்த்து, உள்-நடு வில்,நஞ்சினில்-விஷத்தினும்—கருகி-கறுத்து--ஐயரி-அழகியரே கைகள்—சிதறி-சிதறப்பெற்று--மை-அஞ்சனத்திலே,தோய்ந்து முழுகி—கமலமென்- தாமரையெனப்படுகிற—மலரா - பூவை —வனம்-காட்டிலே—நீரிலே-புகுத்திய—அடைவித்த-வேல்— வேல் போலும், கண்ணிணை - (தமயந்தியின்) கண்க ளிரண்டு ம், மான் - மானினது, மருள்-மாட்சிபொருந்திய,நோக்கம்-பா ர்வையை, தமதென-தம்முடைய தென்று—கவர்ந்து கொண்ட வோ-வௌவிக்கொண்டனவோ, மடமான்-தமயந்தியினுடைய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய,கண்ணின்-கண்களினது,செயல்-செ ய்கையை,கவர்ந்தனவோ-(அம்மான்)—கண்கள்-வௌவிக்கொ ண்டனவோ—(எ-று) * தடுமாறுருபுகடாஞ்சிலவுளவே இவ்விதி யால்மறலிக்கு-என்றதுமறலியைஎன உருபுமயங்கிற்று(கருத்து) கண்களின் சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம்.

வேனில்வேள்வனப்பு நோக்குதற்கமைத்த விளங்கு கண்ணுடி யோவொளிரும், பாலனங்கண்வாடீட்டியகிடந்தசாணையின்படி வமோகபோலங்,கான்வழிந்தொழுகுஞ் சண்பகமலராக்கடிந்து மென்குமிழினைத்துரந்துள், ளூனையுமுருக்கு மொழுகு பொற் கொடிமூககுவமையாமுராக்குமாறரிதே

(இ-ள் ஒழுகு-நேர்மைபொருந்திய—பொன்-பொன்மயமா கிய-கொடி-பூங்கொடிபோல்பவளது, கபோலம்-கதுப்பென்று

---

* இலக்கணக்கொத்து - வேற்றுமையியல்-உ-கு,

சொல்லப்படுகின்றபொருள்களானவை—வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய—வேள்-மன்மதனானவன்—வனப்பு - அழகை, நோக்குதற்கு-பார்த்ததற்காக—அமைத்த - (நான்முகனால் உண்டாக்கப்பட்ட—விளங்கு-விளங்காநின்ற, கண்ணாடியோ-கண்ணாடிகளோ—ஒளிரும்-விளங்காநின்ற—பானலம்- கருங்குவளைமலர்போலும்—கண்-கண்களாகிய—வாள்-(அவனுடைய) வாள்களை—தீட்டிய-தீட்டுதற்பொருட்டு—கிடந்த தங்கிய—சாணையின் - சாணைக்கல்லினுடைய, படிவமோ-வடிவங்களோ—கான்-வாசனையானது, வழிந்து-பெருகப்பெற்று—ஒழுகு - நீண்ட—சண்பகமலரை-சண்பகப்பூவை-கடிந்து, கோபித்து—மென்குமிழினை-மெல்லிய குமிழம்பூவை துரந்து—துரத்தி(உள்-கண்டோ)ருள்ளத்தையும், ஊனையும்-உடம்பையும்—உருக்கும் - உருக்காநின்ற, மூக்கு-அவளது)மூக்குக்கு—உவமை-உபமானத்தை—யாம்-நாம்—உரைக்குமாறு-சொல்லும்வழி—அரிது- இல்லை—(எ-று) கபோலங்களின்சிறப்பும்மூக்கின்சிறப்புஞ்சொல்லியதுஎன்பதாம். (௰௪)

வள்ளைவார்காதுநோக்கினருள்ள மகிழ்ந்தினிதாடு பொன்னூசல், கள்ளவிழாம்பற்செய்யவாய் பவளக்கடிகைவாணகையொளிர் தரளந், தெள்ளிதிற்கோத்துப்பவளவள்ளத்திற் சேர்த்தியதாகுமஞ்செறிசொல், கிள்ளையங்கிளவிகுயின்மொழியலதியா தெனக்கிளக்கலாவதுவே.

(இ-ள்) வள்ளை-வள்ளையிலேபோன்ற—வார் - நீட்சிபொருந்திய—காது-(அவள்) காதுகளானவை—நோக்கினர் - பார்த்தவருடைய—உள்ளம்-உள்ளங்களானவை—மகிழ்ந்து-களித்து—இனிது-இனிதாக—ஆடு ஆடப்பெறுகின்ற—பொன்னூசல் - பொன்னூஞ்சல்களாகும்—கள்-தேனையுடைய—அவிழ்-மலர்ந்த—ஆம்பல்-அல்லிமலர்போலும்—செய்ய - சிவப்புநிறம்பொருந்திய—வாய்(அவள்)உதடானது—பவளக்கடிகை- பவளத்துண்டாகும், வாள்-காந்திபொருந்திய—நகை-(அவள்)வாயைச்சேர்ந்த-பல்வரிசையானது—ஒளிர்-விளங்குகின்ற—தரளம்-முத்துக்களை—பவளவள்ளத்தில்-பவளக்கிண்ணத்திலுள்ளே—தெள்ளிதின்- தெளிவுடையதாக, கோத்து-கோத்தல்செய்து, சேர்த்தியதாகும்-சேர்க்கப்பட்டகோவையாகும்—அஞ்செறி-அழகானிறைந்த, சொல்(அவள்)சொல்லுக்கு—கிள்ளை-கிளியினது—கிளவி- சொல்லும், குயில் - குயிலினது, மொழி - சொல்லும்—அலது - (உபமானங்க)ளல்லாமல்—யாதென - (வேறே) யாதென்று—கிளக்கல்-சொல்லுதல்—ஆவது-ஆகும்—(எ-று)-(கருத்து) செவிவாய்பல்சொல் இவற்றின்சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். (௰௫)

ஒருகொளிவிரிந்த கதிர்மணிவண்ண னுந்தியந் தாமரையுறை
வோன், முழுமதிக்கலையு ணிறைந்தபேரழகைமொண்டுகொண்ட
ரிபரந் தகன்ற, மழைமதர்நெடுங்கட் டமயந்திவதனம் வகுத்தன
ன்கரத்தினலெடுத்த, புழைவழித்※ தோன்றும்விசும்பினையன்றே
களங்கமென்றின்னமும் புகல்வார்.

(இ-ள்) ஒழுகு-நீள்கின்ற—ஒளி-காந்தியையுடைய—விரிந்த-பரந்
த—கதிர்-கிரணங்களையும்—மணி - நீலமணிபோலும்—வண்ண
ன்-நிறத்தையுடைய திருமாலது—உந்தி - நாபியிலுண்டாகிய—
தாமரை-தாமரைப்பூவில்—உறைவோன்- வாசஞ்செய்கிறநான்மு
கக்கடவுள்—முழுமதிக்கலையுள் - பதினறுகலைகளாலு நிறைந்தசந்
திரனிடத்தே—நிறைந்த-நிரம்பிய,பேரழகை-உயர்வாகியசாரத்
தை—மொண்டுகொண்டு-(கையினலே) மொண்டுகொண்டு—அ
ரி-இரேகைகள்—பரந்து - படரப்பெற்று—அகன்ற-விசாலித்த,
மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - களித்திருக்கின்ற—நெடு-
நெடிய—கண்-கண்களையுடைய—தமயந்தி - தமயந்தியினது—
வதனம்-முகத்தை-வகுத்தனன்-படைத்தான்—கரத்தினல்-கையி
னல்—எடுத்த- எடுக்கப்பெற்ற—புழைவழி - துவாரத்தின்வழியி
லே—தோன்றும் -காணப்படுகிற—விசும்பினையன்றே- (நீலநிற
முள்ள) ஆகாயத்தையன்றே—களங்கமென்று- களங்கமென்று—
இன்னமும்-இப்போதும்—புகல்வார்-சொல்லுவார்(உலகத்தார்)
—(எ-று) ※ அறுதொகையறைகுவரறிவுடையார்பலர் - படுதொ
கையொடுதொகையேழென்பார்சிலர்-இவ்விதியால் தோன்றப்ப
டுவிசும்பெனப் படுதொகைவிரிக்க - (கருத்து) தமயந்தியினது
முகத்தின் சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். (௰௬)

செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்பத் திரண்டழகொழுகு
மென்றடந்தோள், பெய்வளைமுன்கைக் கிணையயன் வகுத்தபொ
ருள்களிற் பேசுவதெவனே, வெய்யவன்கதிர்களலர்த்து செங்கம
ல மெல்லடிக்குடைந்தன வென்றூற், கையிணை மலருக்கிணையெ
னவுரைத்தல் கழிமடனலது வேறிலையே.

(இ-ள்) மெல்-மெல்லிய—தடம்-பெரிய—தோள்-தமயந்தியி
னுடையதோள்களானவை—செய்யுறும்- கழனியிலிருக்கிற—அ
முதம்-அமிர்தத்தையுடைய,பசுங்கரும்பேயப்ப - பசியகரும்பு
போல,திரண்டு-திரட்சிபொருந்தி, அழகொழுகும்- அழகுபெரு
கப்பெற்றிருக்கும்,பெய்வளை-இடப்பட்டவளையல்களுடைய,மு
ன்கைக்கு-(அவள்)முன்னங்கைகளுக்கு—இணை-உபமானம்—அ

※ இலக்கணக்கொத்து-வினையில்-௰௫-௫:

யன்-நான்முகக்கடவுளால்—வகுத்த-படைக்கப்பட்ட, பொருள்களில்-பொருள்களுள்ளே—பேசுவது-சொல்லத்தகுவது; எவன்-யாது—வெய்யவன்-சூரியனுடைய—கதிர்கள்-கிரணங்களால்; அலர்த்து-மலர்த்தப்படுகின்ற—செங்கமலம்-செந்தாமரைமலர்களானவை—மெல்லடிக்கு-மெல்லியவடிகளுக்கு, உடைந்தனவென்றால்- தோற்றனவென்றுசொன்னால்—இணை-இரண்டாகும்—கை-கைகளாகிய—மலருக்கு-மலர்களுக்கு—இணையென-உபமானமென்று—உரைத்தல்-சொல்லுதற்குக்காரணம்—கழி-மிகுந்த—மடனலது-அறியாமையல்லாமல்—வேறு-மற்றொருகாரணம் இலை-இல்லை—(எ-று) (கருத்து) தோள்கள்முன்னங்கைகள்கைகள் இவற்றின்சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். (௰௭)

இழையிடைபுகாதுமார்பிடங்கொண்டவேரிளவனமுலைவள்
ளைக், குழைபொருங்கண்ணியெழிற் கடற்பிறந்தகுமிழியோ
வதனிடைநீந்த, விழைவுறுமதனும்பருவமுமமைத்துவிளங்
குபொற்குடங்கொலோவதனிற், றழைசிறைநேமிப்புட்கொ
லோகமல முகைகொலோவென்கோல் சாற்றுவதே

(இ-ள்) இழை-நூலும்—இடை-நடுவிலே, புகாது-நுழையாதிருக்கும்படி—மார்பு-மார்பை—இடம்-(தமக்)கிடமாக, கொண்ட-கவர்ந்த—ஏரிளவனம்-அழகும்—இளமையும்-சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய—முலை-முலைகளென்று, சொல்லப்படுகிறபொருள்களானவை—வள்ளை - வள்ளைபோலுங்காதுகளைச்சூழ்ந்த, குழை-குழைகளோடு, பொரும்-போர்செய்கின்ற, கண்ணி-கண்களையுடையவளது—எழில் அழகாகிய—கடல்-கடலின்கண்ணே, பிறந்த-உண்டாகிய—குமிழியோ-குமிழிகளோ, அதனிடை - அக்கடலின்கண்ணே—நீந்த-நீந்துதற்கு—விழைவுறு - ஆசைகொண்ட, மதனும்-மன்மதனாலும், பருவமும்-பங்கைப்பருவத்தினாலும், அமைத்து-உண்டாக்கப்பட்டு—விளங்கு-விளங்காநின்ற—பொற்குடங்கொல்-பொற்குடங்களோ, அதனில்- அக்கடலிலிருக்கின்ற—தழை-தழைந்த—சிறை - சிறைகளையுடைய—நேமிப்புட்கொல்-சக்ரவாகப்பறவைகளோ—(அதனில்) அக்கடலிலேதோன்றிய—கமலமுகைகொல்-தாமரையரும்புகளோ—என்-(இவற்றுள்ளே) யாது—சாற்றுவது-(என்னாற்) சொல்லப்படுவது—(எ-று) (கருத்து)முலைகளின்சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம். (௰௮)

மால்புரிமுலைமென் கமலநாண்முகையில் வண்டுவீழ்மாலை
யோபசும்பொற், சேலைமீதணிந்த மேகலைமணியினொருசு
டர்செவ்வணின்றதுவோ. நூலினுநுடங்கு மருங்கிரு * தந

ங்க னுண்ணிதிற்சலாகைசேர்த்தியதோ, வாலிளந்தளிரினழ
குவீற்றிருந்த வவ்வயிறணிமயிரொழுங்கே

(இ-ள்) ஆல்- ஆலினது—இளந்தளிரின் - சிறுதளிரினது—அழகு-அழகானது—வீற்றிருந்த-கொலுவிருக்கப்பெற்ற,அவ்வயிறு-அத்தமயந்திவயிற்றை—அணி- அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற—மயிரொழுங்கு-மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிறபொருளானது—மால் ஆசையை—புரி-செய்கின்ற—முலை - முலைகளாகிய—நாள்-மலரும்—பருவத்தையுடைய -மெல்-மெல்லிய—கமலம்-தாமரையினுடைய—முகையில்- அரும்புகளின்—(வீழ்)-(வந்து)விழுகிற—வண்டு-வண்டுகளது—மாலேயோ- வரிசையோ—பசும்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய—சேலைமீது-புடவையின்மேல்—அணிந்த-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற—மேகலை- மேகலாபரணத்தினது—மணியின் நீலமணியினது—செவ்வன் - நேராக.நின்றது - மேலெழுந்துநின்றதாகிய—ஒருசுடரோ - ஒருகதிரோ, நூலினும்-இழையினுமதிகமாக—நுடங்கும்- அசைகின்ற—மருங்கு-இடையானது, இறுது-ஒடியாதிருக்க—அநங்கன்-மன்மதனால்,நுண்ணிதின்-நுண்ணிதாக—சேர்த்தியது-சேர்க்கப்பட்டதாகிய, சலாகையோ-இரும்புக்கம்பியோ—(எ-று) ※ வடமொழித்திரிபினிலல்லென்மொழிகளி லற்சாரியையுமகரமுமுன்வரும்- இவ்விதியால்அங்கமிலான் அநங்கனென்றாயிற்று (கருத்து) வயிற்றுமயிரொழுங்கின் சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். (௰௯)

படைப்புழிவேதன் கமலமென்மலரைப்பழிக்குமென் கரத்
தினனடுவைப்,பிடித்தலும்விரல்களழுந்தியவரையோபெட்
புறுமங்கையம்பருவ,மடித்தலஞ்சேர்த்தியேறுதற்கமைத்த
படிகொலோவவ்வயிறணிந்த,மடிப்புறுவரையினழகினுக்கு
வமைமற்றுநாமுரைக்குமாறெவனோ

(இ-ள்) அவ்வயிறு - அத்தமயந்தியின் வயிற்றினால்—அணிந்த-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற—மடிப்பு-மடிப்புக்களென்று சொல்லப்படுகிறபொருள்களானவை,படைப்புழி-(அவளைப்) படைத்தபோது—வேதன்-நான்முகக்கடவுளானவன்,கமலமென்- தாமரையெனப்படுகிற—மலரை- பூவை—பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற—மெல்-மெல்லிய—கரத்தினால்-கையினாலே—நடுவை -இடையை—பிடித்தலும் - பிடித்தவளவிலே—விரல்கள்-(அவன்கை) விரல்களானவை—அழுந்திய-அழுந்துதலாலுண்டாகிய—வரையோ - மடிப்புக்களோ—பெட்புறு-விரும்பிப்படுகின்ற—மங்கையம்பருவம்

※ குவலயாநந்தம் அணியியல்-சூத்திரம்.

மங்கைப்பருவமாகிய(பெண்)—அடித்தலம்-அடித்தலங்களை,சேர்த்தி-ஊன்றி—ஏறுதற்கு-ஏறுதற்காக—அமைத்த-(அவனாலே)உண்டாக்கப்பட்ட—படிகொல்-சோபானங்களோ—வரையின்-அம்மடிப்புக்களது—உறு-மிகுந்த—அழகினுக்கு-சௌந்தரியத்துக்கு--உவமை-உபமானம்—நாம்-நாம்—உரைக்குமாறு - சொல்லுமாறு—எவன்-யாது—(எ-று) (கருத்து) வயிற்றுமடிப்புக்களின்சிறப்புச்சொல்லியது என்பார்தம். (உ௰)

சுணங்குபூத்தொருகாழ் மணிவடங்கிடந்த துணையிளவனமு
லைசுமந்து,வணங்கிநாடோறுந் தேய்ந்ததோபெருகும்வன
ப்பெனுங்கட லுளாழ்ந்ததுவோ, கணங்கொள்வண்டார்க்கு
ங்கணைமதன்கண்ணேறெய்தலுங்கழிந்ததோவன்றி, யணங்க
ரவல்குற்றேர்மிசைவதியு மநங்கனோவிடையறிகிலேமால்

(இ-ள்) இடை-(அத்தமயந்தினது) இடையென்று,சொல்லப்படுகின்றபொருளானது—சுணங்கு-தேமல்,பூத்து-படரப்பெற்று—ஒருகாழ்-ஓரளவாகியசரங்களையுடைய—மணிவடம் -ரத்நஹாரம்—கிடந்த-கிடக்கப்பெற்ற—துணை - இரண்டாகிய—இளவனம்-இளமையுஞ்சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய, முலை-முலைகளை, சுமந்து-சுமத்தலால்—வணங்கி- வளைந்து—நாடோறும் - தினந்தோறும்,தேய்ந்ததோ-(சிறிதுசிறிதாகத்) தேய்ந்துபோயிற்றோ, பெருகும்-பொங்குகின்ற—வனப்பெனும்-அழகென்கிற, கடலுள்-கடலுள்ளே—ஆழ்ந்ததுவோ- முழுகிப்போயிற்றோ—கணம் கூட்டத்தை—கொள்-கொண்ட—வண்டு- வண்டுகளானவை, ஆர்க்கும்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற—கணை-பூவம்பையுடைய,மதன் மன்மதனது—கண்ணேறு-பார்வைக்குற்றமானது,எய்தலும்- அடைந்தமாத்திரத்திலே—கழிந்ததோ-இறந்துபோயிற்றோ—அன்றி-அல்லாமல்—அணங்கு-அழகாகிய—அரவு - பாம்பின்படம்போலும்—அல்குல்-அல்குலாகிய—தேர் மிசை-தேரின்மேலே, வதியும்-இருக்கின்ற—அநங்கனோ - அங்கமில்லாதமன்மதனோ—அறிகிலேம்-(யாம்) அறிந்திலேம்—(எ-று)(கருத்து) இடையின்சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். (உக)

வெங்கதிர்க் ※ கடவுள்கொடிஞ்சியந்தேர்க்குவியப்புறவாழி
யொன்றமைத்த, பங்கமிறெழிலின் பயிற்சியால்நங்கள்பை
ங்கிளிக்கூந்தன்மான்றேர்க்குச், செங்கரம்வருந்த மலரயன்
வகுத்தகிரியோ செய்யபொற்றட்டோ வங்கரவல்குலதனை
ளவுரைக்கிருடவரவாவினதளவே.

(இ-ள்) அங்கு-அவ்வனாயிடத்தைச்சேர்ந்த, அரவு-பாம்பின்ப

டம்போலும், அல்குல்-அல்குலென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மலர்-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அயன்-நான்முகக்கடவுளானவன், வெங்கதிர்க்கடவுள்-சூரியதேவனுடைய, கொடிஞ்சி-மேன்மோட்டையுடைய, தேர்க்கு-இரதத்திற்கு, வியப்புற-ஆச்சரியப்பட, ஆழியொன்று-ஒருருளையை, அமைத்த-அமைவித்த, பங்கமில்-பழுதில்லாத, தொழிலின்- தொழிலினது—பயிற்சியால்-பழக்கத்தினாலே, அநங்கன்-மன்மதனது, பைங்கிளி-பச்சைக்கிளியாகிய, கூந்தன்மான்-குதிரையுடைய, தேர்க்கு -இரதத்திற்கு, செங்கரம் -செய்யகைகளானவை, வருந்த - வருத்தமுற, வகுத்த-(அவனாலே) படைக்கப்பட்ட, திகிரியோ- ஒருருளையோ, செய்ய பொற்றட்டோ-(அக்கடவுளால்அம்மன்மதனுக்குப்படைக்கப்பட்ட) செம்பொற்கோடிகமோ, அதன்-அவ்வல்குலினது, அளவு-(பரப்பி)னளவை, உரைக்கின்-சொன்னால், ஆடவர்-காளையரது, அவாவினது-(அதின்மேலுள்ளதாகிய) ஆசையினது, அளவே-அளவேயாகும் (அது,—(எ-று) * அதுவுமாதுவுமவ்வுமுடையவுமாறனுருபென்றறைதல்வேண்டும் இவ்விதியால் உடையவுருபுஞ் சிறப்பென்றறிக.(கருத்து)அல்குற்சிறப்புச்சொல்லிது என்பதாம்.()

மாந்தளிர்மேனியரம்பையை வனப்பின்வென்றமான்றிரண்
மணிக்குறங்கு, கூந்தலம்பிடியின்கொழுங் கரந்துரந்துகுல
வியகவின்குடியிருந்து, சேந்தநுண்பஞ்சின்மென்மையவாகி
ச்செழுமணிமேகலைதாங்கி, யேந்தெழிற்கன்னி யரம்பையி
ன்குலங்களியாவையு மெளிதின்வென்றனவே,

(இ-ள்) மா-மாவினது, தளிர் -தளிர்போலும், மேனி-வடிவத்தையுடைய, அரம்பையை-அரம்பையென்பவளை, வனப்பின்-அழகினாலே, வென்ற-வென்ற, மான்- தமயந்தியினுடைய—திரண்மணி-திரட்சியும்அழகும்பொருந்திய, குறங்கு-தொடைகளானவை கூந்தல்-கூந்தலையுடைய, பிடியின்-பெண்யானையினது—கொழுங்கரம்-செழிய துதிக்கையை, துரந்து-துரத்தி, குலவிய-விளங்குகின்ற; கவின்-காந்தியானது, குடியிருந்து- குடியிருக்கப்பெற்று, சேந்த-சிவந்த, நுண்-நுண்ணிய, பஞ்சின் - பஞ்சினுமதிகமான, மென்மையவாகி-மெல்லியகுணத்தையுடையனவாகி, செழுமணி-செழிய நவமணிகளாலாகிய, மேகலை-மேகலையை, தாங்கி- சுமந்து, ஏந்து-ஏந்தப்பட்ட, எழில்-அழகையுடைய, கன்னியரம்பையின்-இளவாழைகளது, குலங்களியாவையும்-குலங்களையெல்லாம், எளிதின்-வருத்தமில்லாமல், வென்றன-வென்றன—(எ-று) (கருத்து) தொடைகளின்சிறப்புச்சொல்லியது. (௨௫)

---

* அகத்தியச்சூத்திரம்.

பூங்கழைகுழைக்கும் வேனில்வேள்பகழி பொதிந்தபொன்னாவம்வெந்கொடுப்ப, வாங்கவன்வெற்றி குறித்திடவிரிஞ்சனமைத்தகாகளம்வெரீஇயரற்றத், தேங்கமழ்வாவி நீரிடைக்குளித்துச்சினைவரான்மறைந்திடவரையிற், றூங்குதேன்பெய்த பச்சிளங்கழையைத் தோழமைகொண்டனகணைக்கால்.

(இ-ள்.) கணைக்கால் - (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூங்கழை-அழகியகருப்புவில்லை—குழைக்கும்-வளைக்கின்ற, வேனில் வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள்-மன்மதனது, பகழி-பூவம்புகளால், பொதிந்த-நிறைந்த, பொன்-பொன்மயமாகிய, ஆவம்-அம்புக்கூடானது, வெந்கொடுப்ப-(தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு-அந்தக்காலத்தில், அவன்-அம்மன்மதனது, வெற்றி-வென்றியை--குறித்திட-குறிக்கும்படியாக—விரிஞ்சன்-நான்முகனால்—அமைத்த-படைக்கப்பட்ட—காகளம்-காகளமானது, வெரீஇயரற்ற-அஞ்சியொலிக்கவும்—தேங்கமழ்- தேன்மணக்கப்பெற்றிருக்கின்ற—வாவி-தடாகத்திலுள்ள—நீரிடை - நீரின்கண்ணே—குளித்து-மூழ்கி—சினை-சூலையுடைய—வரால்-வராலானது, மறைந்திட-ஒளித்துக்கொள்ளவும்(செய்து)--வரையில்-மலையின்கண்ணே, தூங்கு-தங்கிய—தேன்-தேனை—பெய்த- வார்த்துவளர்க்கப்பட்ட—பச்சிளங்கழையை-பசுமையுமிளமையும்பொருந்திய மூங்கிலோடு—தோழமை-நட்பை—கொண்டன-கொண்டிருந்தன—(எ-று.) (கருத்து) கணைக்கால்களின் சிறப்புச்சொல்லியது-எ-ம்.()

முருகவிழ்செய்ய கமலமுண்ணெகிழ்ந்து முகமலர்ந்துறுகணீர்சிந்தி, யொருபசுந்தாளின் வனத்தினின்றரிதினுஞற்றியதவத்தினாலன்றே, விரிமலரசோகின்றளிர்நலங்கவற்றி மென்சிறையனமெனமிழற்றும், பரிபுரமணிந்து பஞ்சிரூட்டியபொற் பதத்தினைச் சிறிதுபோன்றனவே.

(இ-ள்.) முருகு-பரிமளமானது—அவிழ்-விரியப்பெற்றிருக்கின்ற—செய்யகமலம்-செந்தாமரைமலர்களானவை, உண்ணெகிழ்ந்து-மனமுருகி, உட்கட்டுவிட்டு-முகமலர்ந்து-முகக்கிளர்ச்சிகொண்டு, நுனி-விரிந்து—உறு-மிகுந்த—கணீர்-ஆனந்தக்கண்ணீரை, (தேனாகியநீரை)சிந்தி-பொழிந்து--ஒருபசுந்தாளின்-பசியஒருகாலினாலே—ஒருநாளத்தினாலே—வனத்தில் - காட்டிலே—நீரிலே-நின்று-நின்று—அரிதின்-அரிதாக—உஞற்றிய-செய்த—தவத்தினாலன்றோ-யோகத்தினாலன்றோ—விரி-விரிந்த—மலர்- மலர்களையும்—அசோகின்-அசோகத்தினது—தளிர்நலம்- தளிர்களுயர்ந்ததையும், கவற்றி-துன்பப்படுத்தி--மென்சிறை-மெல்லியசிறைகளை

யுடைய—அனமென-அன்னம்போல—மிழற்றும்-ஒலிக்கின்ற--பரிபுரம்-சிலம்பை,அணிந்து-தரித்து,பஞ்சி-செம்பஞ்சை,ஊட்டிய-அப்பப்பெற்ற,பொன்- பொன்னிறம்பொருந்திய--பதத்தினை-அடிகளை—சிறிதுபோன்றன- சிறியவளவில்ஒத்தன—(எ-று.) (கருத்து) பாதங்களின்சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம். (௨௫)

இத்தகைவனப்பின் மடவரறன்னை யெவ்வுழிக்கண்டனை யென்னிற், பைத்தபாம்பல்கு லரம்பையர்வதியும் பதிதுறந்திம்பரிற்போந்து, மொய்த்தபூம்பொய்கை காணியதேய முழுவதுங்குறுகினனவற்றுட், கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனியிற் கண்டனன்விதர்ப்பர்கோனகரில்.

(இ-ள்.) இத்தகை-இப்படிப்பட்ட, வனப்பின்-அழகினையுடைய—மடவரறன்னை-மங்கையை—எவ்வுழி-எவ்விடத்தே,கண்டனையென்னின்-பார்த்தாயென்றுவினவினல்—பைத்தபாம்பு- படம்விரித்தபாம்புபோலும், அல்குல்-அல்குலையுடைய,அரம்பையர்-தெய்வமாதர்—வதியும்-தங்கும்—பதி-நகரத்தை—துறந்து-விட்டுநீங்கி—இம்பரில்-இவ்வுலகத்தில்—போந்து-வந்து, மொய்த்த-நெருங்கிய—பூ-மலர்களையுடைய—பொய்கை-தடாகங்களை, காணிய-பார்க்கும்படியாக—தேயமுழுவதும்- தேயங்களனைத்தையும்—குறுகினன்-அடைந்தேனுகி—அவற்றுள்- அத்தேயங்களுள்ளே—கைத்தலம்-உள்ளங்கையில்—அமர்ந்த-தங்கிய—நெல்லியங்கனியின்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல—விதர்ப்பர்கோன்- வீமராஜனது,நகரில்-பட்டணத்தில்,கண்டனன்-(அவளைப்) பார்த்தேன்—(எ-று.) (கருத்து)இவ்வழகுள்ளதமயந்தியைவீமராஜன்பட்டணத்திற்கண்டேனென்றன்னஞ்சொல்லியதுஎன்பதாம். (௨௬)

காண்டலுமவட்கு நிகரரமகளிர் தம்பிலுங்கண்டிலேன்கதித்துப், பூண்டயங்கிளைய வனமுலைதிளைக்கும்புயமுடையிளைஞன்※ யாரொன்னுத், தேண்டினன்மும்மை யுலகினுங்காணேன் றிருந்தலர்க்கசனியேறன்ன, வாண்டகாய்நின்னைக் காண்டலுநினைந்தேன வ்வளைத்தோளணங்கினையே.

(இ-ள்.) திருந்தலர்க்கு-பகைவருக்கு—அசனியேறன்ன-இடியுஞ்சிங்கமும்போலும்—ஆண்டகாய்- ஆண்மையுடையவனே--காண்டலும்-கண்டவளவிலே—அவட்கு-அவளுக்கு—நிகர்- நிகர்வாளை—அரமகளிர்தம்பிலும்-தெய்வமங்கையருள்ளும், கண்டிலேன்-பார்த்திலேன்—கதித்து-பருத்து—பூண்-ஆபரணங்களால், தயங்கு-விளங்காநின்ற—இளைய-இளமைபொருந்திய வனம்-சந்தனக்கோலத்தையுடைய—முலை-முலைகளை—திளைக்கும்- தழுவுதற்குத்தகுதியுள்ள—புயம்-தோள்களை—உடை-உடைய, இளைஞன்-

காளை—யாரொன்று - எவனென்று—தேண்டினன் - தேடினேன்,
மும்மையுலகினில்-மூன்றுலகங்களிலும், காணேன்-கண்டிலேன்,
நின்னை-உன்னை—காண்டலும்-பார்த்தவளவில்—அ- அந்த—வ
ளை-வளையல்களையும்,தோள்-தோள்களையுமுடைய—அணங்கினை-
கன்னியை—நினைந்தேன்-நினைத்தேன்—(எ-று.) * யாஅரொன்னு
ம் வினாவின்கிளவி-யத்திணைமருங்கின் முப்பாற்குமுரித்தே (கரு
த்து) இவனுக்குநாயகன் மூன்றுலகினுங்காணேன் உனைக்கண்ட
வளை நினைத்தேன் என்பதாம். (உஎ)

கேழ்கிளர்தரள வடமிளமுலையிற் கிடப்பினன்றேசிறப்பெ
ய்து, மாழையொண்கண்ணி மார்பிடங்கொண்டு வளர்வனமு
லைநினது, யாழியந்தடந்தோட் குவட்டினைநெருங்கப் புல்லின
ன்றேபயன்பயக்கு, மாழியாய்நினக்கு வனப்பவளிலளே லலர்
ந்தபாடலநிகராமால்.

(இ-ள்.) ஆழியாய்-சக்கரவர்த்தியே—கேழ்-நிறத்தினாலே,கிளர்
விளங்காநின்ற—தரளவடம்-முத்துமாலையானது—இளமுலையில்
இளமைபொருந்தியமுலையின்கண்ணே—கிடப்பினன்றே-கிடந்
தாலன்றே—சிறப்பெய்தும்-விளங்கும்—மாழை-மாவடுப்போ
லும்—ஒள்-ஒளிபொருந்திய—கண்ணி-கண்களையுடையவளது—
மார்பு-மார்பை—இடங்கொண்டு-இடமாகக்கொண்டு—வளர்- வ
ளர்கின்ற—இளவனமுலை-இளமையுஞ்சந்தனக்கோலமும்பொரு
ந்தியமுலைகளானவை—நினது-உன்னுடைய, பாழியந்தடந்தோ
ள்-வலிமையும்விசாலமும்பொருந்திய தோள்களாகிய—குவட்டி
னை-மலைகளை,நெருங்க அழுந்த,புல்லினன்றே-சேர்ந்தாலன்றே
பயன்பயக்கு-விளங்கும். நினக்கு-உனக்கு, அழகு-அழகானது,அ
வள்-அத்தமயந்தி—இலளேல்-இலளாயின்—அலர்ந்த - மலர்ந்த,
பாடலம்-பாதிரிப்பூவிற்கு—நிகராம்-ஒப்பாகும்—(எ-று. [பாதி
ரிபூத்துங்காயாது] (கருத்து) சக்கிரவர்த்தியேதமயந்திமுலைகளா
னவை உன்னுடையதோளைச்சேர்ந்தாற் பயனடையும் அவளில்
லாவிடில் உனக்கழகு பயன்படாது என்பதாம். (உஅ)

கரும்புயன்மறைக்கு மதிக்கதிர்வேட்டல் கைரவமலர்* பெ
றுதத்துபோ, லரும்பிளமுறுவலிளமுலைப்போக ஐயநீயெய்து
தற்கரிதால், விரும்பினராகி யமரருமிருந்தார் விண்ணவரிடத்தவ
ளார்வம், புரிந்திடாதுனது பேரொழிலவள னுளத்திடைப்பொறி
ப்பல்காணுதியால்.

---

* தொல்காப்பியம்- வினையியல்-௩௫-சூ.

(இ-ள்.) ஐய-அரசனே—அமரரும்-தேவர்களும்—விரும்பின
ராகியிருந்தார்-(அத்தமயந்தியை)விரும்பியிருந்தார்,கைரவமலர்

அல்லிமலரானது—கரும்புயல்- கரியமேகத்தினாலே—மறைக்கும்-மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற— மதி-சந்திரனது, கதிர்-கிரணத்தை—வேட்டல்-அனுபவித்தலை—பெறுது-பெறமாட்டாது—அது போல்-அம்மலர்போல—அரும்பிளமுறுவல்-அரும்புகின்ற புன்சிரிப்பையுடையவளாகிய—(அத்தேவரால் விரும்பப்பட்டிருக்கின்றதமயந்தியினது)இளமுலை-இளமுலையினது—போகம்- அனுபவமானது—நீ-நீ—எய்துதற்கு - அடைதற்கு—அரிது- அரிதாயிருக்கும்—விண்ணவரிடத்து-அத்தேவரிடத்தே—அவள்-அம்மங்கையானவள்—ஆர்வம்-ஆசையை—புரிந்திடாது- செய்யாதிருக்கும்படியாக—உனது-நினது—பேரொழில்-ஒப்புயர்வில்லாதவழகை—அவள்-அவளது—உளத்திடை-மனத்தின்கண்ணே--பொறிப்பல்-(யான்)எழுதிவைப்பேன்—காணுதி- (நீஎன்வல்லமையைப்)பார்—(எ-று) * எதிர்மறையெச்சத்திய லும்விகுதி- யாமலாதமையாவெனவாமே (கருத்து) உன்னழகை தமயந்தி உள்ளத்தெழுதுவேனென் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (உகூ)

செய்தொழில்பயனுலுரைப்பரோயன்றித்* தெளிகுனருரையினுலுரையா, ரையமுற்றுடன்பா டெய்துவான்முன்ன ரறைந்தனனெனமடவன்னம், பெய்தசொல்லமுத முள்ளெலாம்பரந்து பெருகிமேல்வழிதல்போ னகையாக், கையினற்பசும்பொற் சிறகர்தைவந்து காதல்கூர்மொழிசில புகன்ருன்.

(இ-ள்.) ஐய-அரசனே—தெளிகுநர்- விவேகிகள்,' செய்தொழில்-(தம்மாற்)செய்யப்படுமுபகாரத்தை—பயனல்-(அதன்) காரியத்தினாலே,உரைப்பரோயன்றி-சொல்லுவரோயல்லாமல், உரையினுல்-வாக்கினல்—உரையார்-சொல்லார்—முற்று-முழுதும், உடன்பாடு-(உன்)சம்மதியை—எய்துவான்-அடையும்பொருட்டாகவே,முன்னர்-முன்னுக—அறைந்தனனென-சொல்லினனென்று சொல்லியதாக—மடவன்னம்-இளமைபொருந்திய அன்னத்தினாலே,பெய்த-பெய்யப்பட்ட,சொல்லமுதம்-சொல்லாகிய அமிர்தமானது,உள்ளெலாம்-உள்ளிடமெல்லாம்,பரந்து-பரவி,பெருகி-பெருக்கெடுத்து—மேல்-மேலே,வழிதல்போல்-(வாய்வழியால்)வெளிப்படுதல்போலும்—நகையா-நகைசெய்து, கையினல்-கரத்தினாலே—பசும்பொன்-பசியபொன்வடிவமாகிய, சிறகர்-சிறகுகளை—தைவந்து-தடவி, காதல்கூர்மொழிசில- ஆசைமிகுசில மொழிகளை—புகன்ருன்-(அரசன்)சொன்னுன்—(எ-று) * தொ

* இலக்கணத்திரட்டு * தொன்னூல்விளக்கம்.
* இலக்கணத்திரட்டு - பொதுவியற்படலம்.

ழிற்பெயர்க்கிடையிற்றோன்றுமேநகரம்(கருத்து) அரசன் அன்ன
த்தைத்தடவிக்கொடுத்துஆசையொடுசிலவார்த்தைசொல்லுவான்

பொலன்சிறைப்பவளக்கடிகைவாயனநின் பொற்பினுக்குவ
மைவேறின்றுநலங் கெழுகுணனுமுரைப்பதற்கரிதுநல்லெழிலை
கருமுன்னூலோ, ரிலங்கெழிலளவுகுணமெனவுரைப்பரிதற்குமே
ற்கோளெனநின்னைத், துலங்குறக்கண்டேன்விரகநோய் தீர்க்குமம
ருந்துநின் சொல்லின்வேறுளதோ.

(இ-ள்) பொலன்-பொன்வடிவாகிய—சிறை -சிறைகளையும்—
பவளக்கடிகை-பவளத்துண்டுபோலும்—வாய்-வாயையும்,உடை
ய—அனம்-அன்னமே—நின்- உனது—பொற்பினுக்கு -அழகுக்
கு—உவமைவேறு-வேறுவமை-இன்று- இல்லை—நலங்கெழு -நன்
மைபொருந்திய,குணனும்-உன்குணமும்—உரைப்பதற்கு-சொ
ல்லுதற்கு—அரிது-அரிதாகும்—நல்லெழில் - தல்லவழகினிலக்க
ணத்தை,பகரும்-சொல்லுகின்ற,முன்னூலோர்-பழைய நூலோர்
—இலங்கு-(ஒருபொருளிலே)விளங்காநின்ற—எழிலளவு - அழகி
னளவாகவே,குணமென-குணமும்(அதிலிருக்கு)மென்று,உரைப்
பர்-சொல்லுவார்—இதற்கு-இந்தச்சித்தாந்தத்திற்கு—மேற்கோ
ளென-உதாரணமாக—துலங்குற-விளங்காநிற்க—நின்னை - உன்னை
—கண்டேன்-(நான்)பார்த்தேன்,விரகம் - விரகத்தாலாகிய,நோ
ய்-காமவியாதியை—தீர்க்கும்-நீக்குகின்ற—மருந்து- ஔஷதம்,
நின்சொல்லின்-உனதுசொல்லின்—வேறு-வேறாக, உளதோ- (எ
னக்கு)இருக்கின்றதோ-(எ-று.)(கருத்து) அன்னமேஎன்விரகநோ
ய்க்குமருந்து உன்சொல்லே யல்லாது வேறுண்டோ என்றான்ந
ளன் என்பதாம். (௫௧)

வெண்ணகைத்துவர்வா யணங்கெழில்பலரும்விளம்பினர்நி
ன்மொழியவளென்,கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலு மெய்த்துணை
யாற்கருத்தினுற்காண்டலேகாண்ட, னண்ணிமுற்றோன்றும் பொ
ருளுநுண்ணியதேனுடு தற்கரியலாமுகத்திற், பண்ணியநோக்க
நோக்குநர்க்கழகு பயப்பதையன்றிவேறுளதோ.

(இ-ள்) வெண்ணகை-வெள்ளியபற்களையும்—துவர்வாய்-பவள
ம்போலும்வாயையுமுடைய—அணங்கு-தமயந்தியினது,எழில்-
அழகை—பலரும்-(விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த)பலரும்—வி
ளம்பினர்-(எனக்குச்)சொன்னார்கள்(ஆயினும்)—நின்மொழி- உ
ன்சொற்களாலே—அவள்-அம்மங்கை—என்-எனது,கண்ணெதிர்
ப்பட்டாள்போலும் - கண்முன்பார்க்கப்பட்டவள் போல்கின்றா
ள்,மெய்-மெய்மையாக,துணையால்-நட்பாளனாலும்,கருத்தினால்-

(தன்)மனத்தினாலும்—காண்டலே- யாவுங்காணலே—காண்டல்-காட்சியாகும்—முன்-எதிரிடத்தே—நண்ணி-பொருந்தி, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற—பொருளும்-பொருளையும், நுண்ணியதேல்-நுட்பமானதாயிருக்கின்—நாடுதற்கரியலா- காணுதற்குச்சான்றாகாத—முகத்தில்- முகத்திடத்தே—பண்ணிய - உண்டாக்கப்பட்ட,நோக்கம்-கண்ணானது—நோக்குநர்க்கு- (அப்படித்துணைவனாலுங்கருத்தினாலுங், காண்கிறவறிவுடையோர்க்கு—அழகு- அழகை, பயப்பதையன்றி-(அம்முகத்துக்குச்)செய்வதல்லாமல்,வேறு-மற்றொருபயனைச்(செய்தற்கு)—உளதோ - இருக்கின்றதோ,—(எ-று) * உயர்திணையீறுபோ லஃறிணைவருதலு மஃறிணையீறுபோலுயர்திணைவருதலுமரு கல்விதியெனவறைந்தனரான்றோர்-இவ்விதியால்,துணை-வேந்து,அரசு-அமைச்சு,உயர்திணை அஃறிணையீறுபோலாயின(கருத்து) அன்னமேஉன்சொல்லானதுதமயந்தி என்முன்வந்தாற்போலு மிருக்கின்றதுஎன்றானளன்என்பதாம்.()

முருந்திளமுறுவலழகுணாத் தெவருமூட்டியகாமவெந்தீயித்,சொரிந்திடுநெய்யிற்குணமெலா முணாத்திசொல்லு மவ்வழலிடைப்பெய்து,கரிந்தபைந்தளிரின்வாடுமெற்குறித்துக்கனன்றுகூற்றுறுதிசையமர்ந்து, வருஞ்சிறுதென்றன்மலைய வெவ்விடங்கால் வாளராவுயிர்ப்பெனலாமால்.

(இ-ள்) முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும்—இளமுறுவல்- சிறியபற்களையுடையவளது—அழகு-அழகை—உணாத்தி - (எனக்குச்)சொல்லி—எவரும்-(விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த)பலராலும்,மூட்டிய- (அச்சொற்களாகியவிறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம்-காமமாகிய,வெந்தீயில் - வெப்பம்பொருந்தியநெருப்பிலே, சொரிந்திடு-சொரியப்பட்ட,நெய்யின்- நெய்யாக, குணமெலாம்-(அவ)ளழகையெல்லாம்—உணாத்தி-சொல்லினை, சொல்லும்-சொல்லப்பட்ட—அவ்வழலிடை-அக்காமநெருப்பில், பெய்து-இடப்பட்டு—கரிந்த-கருகின—பைந்தளிரின்-பசுந்தளிராக,வாடும்-வாடுகின்ற—எற்குறித்து-என்னைக்குறித்து,கனன்றுசுட்டுக்கொண்டு—கூற்று-யமனானவன்,உறு - வாசஞ்செய்யப்பெற்ற,திசை-தென்றிசையில்—அமர்ந்து-பொருந்தி—வரும்-வருகின்ற—சிறுதென்றல்-இளந்தென்றலை—மலயம்-பொதியமலையிலுள்ள—வாள்-ஒளிபொருந்திய—அரா-பாம்புகளது, வெவ்விடம் -கொடியநஞ்சத்தை—கால்-பொழிகின்ற—உயிர்ப்பெனலாம் -ஊதுகாற்றென்றுசொல்லலாம்—(எ-று) (கருத்து) தென்றற்காற்றைப்பாம்புகளினதுஉயிர்ப்பென்று சொல்லலாம்என்பதாம். (௫௫)

* இலக்கணத்திரட்டு - பொதுவியற்படலம்-எ-ரு.

வெண்கதிர்ப்பரப்பித்தணந்த வரிதயமெழுகெனவுருக்கும் வெண்டினங்கள், கண்கவர்வனப்பினணங்கினை நினைந்துகவலுமெ ன்னுளத்தினைக்கனற்றத், தண்கதிர்பெறுவென்றழற்று வெங்கதிர் கடனித்தனிக்கவர்வதற்கன்றோ, வொண்சுடரிரவியிடத்தினிற்றிங்க டொருமினிதுறவுசெய்குவதே.

(இ-ள்) வெண்கதிர்-வெள்ளியகிரணங்களை—பரப்பி - விரித்து, தணந்தவர்-பிரிந்தவரது—இதயம்-மனத்தை—மெழுகென- (தீ யிற்பட்ட) மெழுகென்னும்படி—உருக்கும்-உருக்காநின்ற, வெ ண்டிங்கள்-சந்திரனனது —ஒண்சுடர்- ஒள்ளியகிரணங்களையுடை ய,இரவியினிடத்தில்-சூரியனிடத்தே,திங்கடொறும் - மாதந்தோ றும்—இனிது-இனிதாக--உறவு- நட்பை—செய்குவது-செய்துவ ருகிறது—கண்-கண்களை—கவர்-கவர்கின்ற—வனப்பின்-அழகை யுடைய, அணங்கினை-அந்தத்தமயந்தியை—நினைந்து-எண்ணி— கவலும்-துன்பப்படுகின்ற—என்னுளத்தினை-எனதுமனத்தை— கனற்ற-சுடுதற்கு—தண்கதிர் - சீதளகிரணங்கள்—பெறுவென்று- (வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று— அழற்று-சுடுகின்ற, வெங்க திர்கள்-உஷ்ணகிரணங்களை—தனித்தனி-ஒவ்வொன்றாக, கவர்வத ற்கன்றோ-வௌவுதற்கன்றோ—(எ-று)(கருத்து) சந்திரன்என்னை ச்சுடுதற்கோமாதந்தோறுஞ்சூரியனிடத்தில்உறவுசெய்கின்றதுஎ ன்றுனளன்என்பதாம். (௯௪)

காதலங்கடலின்கரைபெறற்கயனுற் காரணமின்றியேகாட்ட ப்,போதரும்புணையதாதியென்னுள்ளம் புலம்புகொண்டினைவது தவிர்ப்பான், றூதுநீபோய்முன்னுரைத் தவாமுடித்தறோமறுபு கழ்நினக்கென்று, வாதரம்பெருகநன்மொழி புகன்றவ்வனத்தினை மடந்தைபால்விடுத்தான்.

(இ-ள்) காதல்-ஆசையாகிய—கடலின்-கடலினது—கரை - க ரையை—பெறற்கு-(நான்)பெறுதற்கு—காரணமின்றி -எதுவில் லாமல்—காட்ட-(அதனைக் காண்பிக்க, அயனுல்-விதியினுல், போ தரும்-வந்த—புணையதாதி-தெப்பமாகு—என்னுள்ளம்- என்மன மானது—புலம்புகொண்டு - துன்பத்தைக்கொண்டு—இனைவது- வருந்துதலை—தவிர்ப்பான்-தீர்க்கும்படியாக.நீ-நீ. தூது - தூதாக —போய்-சென்று—முன்-முன்னே,உரைத்தவா-(உன்னுற்)சொ, ல்லப்பட்டவாறு, முடித்தல்-நிறைவேற்றல், தோமறு-குற்றமற்ற புகழ்-கீர்த்தியாகும், நினக்கென்று-உனக்கென்று, ஆதரம் - அன் பானது,பெருக-வளர,நன்மொழி-முகமன்சொற்களை, புகன்று- சொல்லி,அவ்வனத்தினை-அவ்வன்னத்தை,மடந்தைபால் - தமயந்

தியிடத்து, விடுத்தான்-அனுப்பினன்—(எ-று) (கருத்து) நளமஹாராஜன் அன்னத்தைத்தமயந்தியிடத்துத் தூதுவிட்டான்-எ-ம்.

போதருநெறியினன் மைகள்பயக்க * பொருந்துறு கிளையொடுபுல்லி, யாதரம் பெருகு மளியனைமறவேலாயிழையருண் முகம்பெற்றுத், தீதறவிரைவில்வருதியென்றுரைத் துத்திங்களின ருஞ்சுவைதீற்று, தாதவிழ்தாமமாடமேற் றானுந்தனியுமா யிருந் துடறளர்ந்தான்.

(இ-ள்) போதரும்-போகின்ற—நெறியில்- வழியில்—நன்மைகள்-சுபங்களானவை—பயக்க-(உனக்கு) உண்டாகுக—பொருந்துறு-பொருந்திய—கிளையொடு-(உன்)சுற்றத்துடனே—புல்லி-கூடி, ஆதரம்-ஆசையானது—பெருகும்- வளரப்பெற்றிருக்கின்ற—அளியனை-எளியேனை—மறவேல்-மறவாதே—ஆயிழை-தமயந்தியினது—அருண்முகம்- அருளோடுகூடியவாக்கை—பெற்று-அடைந்து—தீதற-குற்றமற—விரைவில்-சீக்கிரத்தில்—வருதியென்று-வாவென்று—உரைத்து - சொல்லி—திங்களின்-சந்திரன்போலும்—அருஞ்சுவை-அரியசுண்ணச்சாந்தை—தீற்று-தீற்றுப்பெற்றுள்ள—தாது-பொடியையுடைய—அவிழ்- மலர்ந்த—தாமம்-பூமாலைகள்-பொருந்திய,மாடமேல்-மேல்வீட்டிலே-தானும்-தானும், தனியுமாய்-ஒருவருமில்லாமையுமாகி—இருந்து - இருந்து—உடல்-உடம்பு—தளர்ந்தான் - தளரப்பெற்றிருந்தான்-(எ-று) (கருத்து) நளன் அன்னத்தைத்தூதுபோய் வாவென்று சொல்லி யனுப்பித்தனித்திருந்துஉடல்வருந்தினன் என்பதாம்.( )

ஈங்கிவன்மாழாந்தன்ன மென்சொல்லாலின் னுயிர் தாங்கின னிருப்பத், தீங்கரும்பனுக்குமாங்குயிற் கிளவிசெவ்விகண் களிப் புறநோக்கி, யாங்கணுற்றிற்றைப்பகலைநற் பகல்தாக்குவலெனம னம்வலியாப், பூங்கனிநிறைநீர்ப் பொற்குட மெதிரப்போயது பொலஞ்சிறையன்னம்.

(இ-ள்) ஈங்கு-இவ்விடத்தே, இவன்-இவ்வரசன், மாழாந்து - அறிவுகலங்கி.அன்னம்- அனத்தினது, மென்சொல்லால் - மெல்லிய சொல்லால்.இன்னுயிர்-இனிதாகியவுயிரை—தாங்கினன் - தாங்கினவனாகி—இருப்ப-இருக்க—தீங்கரும்பு -மதுரமாகியகன்னலை, அனுக்கும்-கெடுக்கின்ற—மாங்குயில் - மாங்குயிலிசைபோலும், கிளவி-சொல்லையுடையவளது,செவ்வி-அழகை,ஆங்கண்-அவளிருக்கின்றவிடத்தை—உற்று-அடைந்து- கண்களிப்புற-(என்) கண்களிகூர,நோக்கி-பார்த்து,இற்றைப்பகலை- இத்தினத்தை--நற்பகல்

---

* அகத்தியம்-வியங்கோள்விகுதி- முன்னிலையியல்பாகும்.

தாக்குவலென-நல்லதினமாக்குவனென்று, மனம்வலியா-மனத்திலெண்ணி—பூங்கனி-அழகியபழமும்—நிறைநீர்- நிறைந்தநீரையுடைய—பொற்குடம்-பொற்குடமும்--எதிர- தனக்கெதிர்ப்பட, பொலன்சிறை-பொற்சிறைகளையுடைய—அன்னம்-அன்னமானது,போயது-போயிற்று—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது நற்சகுனங்காணச்சென்றது என்பதாம். (௫௭)

கட்புலன்கதுவா துயர்ந்துபின்னெவருங் காண்வரவெள்ளிடைப்பறந்து, புட்செறிவாவிப் புகாதகல்விசும்பிற்பொன்னுரைத்தாலெனப்போகி,‡நுட்பமாய்குநர்க்கு மதிசயம்பயப்ப நொடிவரைப்புகுந்ததவ் வன்னம், வட்கிவெண்மதியஞ்சவிகெடவொளிரு மாடமார்குண்டினபுரமே.

(இ-ள்.) அவ்வன்னம் அவ்வன்னமானது—கண்-கட்பொறிகளுக்கு—புலன்-விஷயமாக—கதுவாது!- பற்றப்படாமல்—உயர்ந்து-மேலெழும்பி—பின்-(அதன்)பின்பு,எவரும்-யாவரும், காண்வர-(தன்னைக்)காண—வெள்ளிடை-ஆகாயத்தில்—பறந்து-பறந்து—புள்-பறவைகளானவை,செறி-நெருங்கப்பெற்ற,வாவி-தடாகங்களிலே—புகாது-செல்லாமல்—அகல்விசும்பில்- விரிவுள்ளவாகாயமாகிய—(வுரைகல்)லில்-பொன்(தன்சிறைகளின்)பொன்னை, உரைத்தாலென-உரைத்ததுபோல,போகி-சென்று,நுட்பம்-காலநுட்பத்தில்—ஆய்குநர்க்கும்- ஆராய்கின்றவருக்கும்—அதிசயம் பயப்ப-ஆச்சரியமுண்டாக,நொடிவரை-நொடியளவில், வெண்மதியம்-வெள்ளைச்சந்திரனானது—வட்கி-நாணி—சவிகெட-அழகுகெட—ஒளிரும்-விளங்காநின்ற—மாடம்-மாளிகைகளால்—ஆர்-நிறைந்த—குண்டிபுரம்-குண்டினபுரத்திலே—புகுந்தது- சென்றது—(எ-று.) (கருத்து) அன்னமானது குண்டினபுரத்திற்சென்றது என்பதாம். (௫௮)

* (கலிவிருத்தம்.)

* மன்னுமாநகர்மேயவளனெலா
மன்னங்கண்ணுற்றதிசயித்தேகலு
முன்னங்கண்டதுமூசுவண்டார்த்தெழப்
பொன்னந்தாதவிழ்பூந்துணர்ச்சோலையே.

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னமானது--மன்னும்- நிலைபெற்ற--மா- பெருமைபொருந்திய—நகர்-குண்டினபுரத்தில்--மேய-தங்கிய, வளனெலாம்-சிறப்புக்களையெல்லாம்—கண்ணுற்று- பார்த்து,அதிசயித்து-ஆச்சரியப்பட்டு, ஏகலும்-போமளவிலே—முன்னம்-

*இலக்கணத்திரட்டு மிகனிலைகழிவசை யொழியிசையாக்கமன்.

(தன்)னெ திரோ—மூசு-மொய்க்கின்ற, வண்டு-வண்டுகளானவை—ஆர்த்து-ஒலிசெய்து—எழ-எழும்பாநிற்க—பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய,தாது-பொடியுடனே,அவிழ்-விரிகின்ற, பூ-மலர்கள்பொருந்திய—துணர்-கொத்துக்களையுடைய, சோலை-(தமயந்தியினது)வனத்தை—கண்டது-பார்த்தது—(எ-று.) *பத்தெழுத்தென்பநேரடிக்களவேயொத்த நாலெழுத்தோற்றலங்கடையே (கருத்து) அன்னமானது குண்டினபுரத்தைப்பார்த்துப் போம் போது தமயந்தி வனத்தைக்கண்டது என்பதாம். (௩௧)

சோலைவாயிற்சுடருநிலாமணி
யாலவாலத்தவிர்மதியாற்புனல்
காலவாய்ந்தகதிர்மணிமுல்லையின்
கோலநாண்மலர்கொய்வதற்கெய்தினாள்.

(இ-ள்.) சோலைவாயில் - அச்சோலையின்கண்ணே—ஆலவாலத்து-பாத்திகளில்—சுடரும்-விளங்குகின்ற—நிலாமணி-சந்திரகாந்திகள்,அவிர்-விளங்காநின்ற,மதியால்-சந்திரகிரணத்தினாலே, புனல்-நீரை,கால-கக்க—வாய்ந்த(அதனா)னிலைபெற்ற,முல்லையின்-முல்லைக்கொடிகளுடைய, கதிர்-கிரணத்தையுடைய—மணி-முத்துபோலும்—கோலம்-அழகிய,நாள்-அன்றுபூத்த,மலர்-மலர்களை, கொய்வதற்கு-பறிப்பதற்கு,எய்தினாள்,(தமயந்தி)வந்தாள் (எ-று) (கருத்து)தமயந்திமலர்கொய்தற்குசோலைக்குவந்தாள்-எ-ம். ()

மீதுலாயவெண்டாரகைநாப்பணிற்
சீதவொண்கதிர்த்திங்கள்கண்டாலென
மாதர்நோக்கின்மடந்தையர்நாப்பணிற்
காதல்கூர்தமயந்தியைக்கண்டதே.

(இ-ள்.)மீது-ஆகாயத்திலே—உலாய-திரிகின்ற,வெண்டாரகை உடுக்களது,நாப்பணில்-நடுவில்—சீதம்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—ஒள்-ஒள்ளிய,கதிர்-கிரணங்களையுடைய—திங்கள்- சந்திரனை—கண்டாலென-கண்டதுபோல—மாதர்-அழகிய, நோக்கின்-பார்வையையுடைய—மடத்தையர்-மாதரது,நாப்பணில்-நடுவில், காதல்கூர்-விரும்பப்படுகிற—தமயந்தியை- தமயந்தியென்பவளை—கண்டது(அவ்வன்னமானது)பார்த்தது—(எ-று.) (கருத்து) அன்னந்தமயந்தியைக்கண்டது என்பதாம். (௩௪)

கண்ணுங்கையுமுகமுங்கமலமா
நண்ணுஞ்சண்பகநாண்மலர்மேனியா

* தொல்காப்பியம்-செய்யுளில்-௩௭-௫.

வண்ணல்வேளை வழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலைகொ லென்றுமருண்டதே

(இ-ள்) கண்ணும்-கண்களும்—கையும்-கைகளும், முகமும்-வதனமும்--கமலமா-தாமரைமலர்களாகவும்—மேனி- வடிவமானது,நண்ணும்-பொருந்திய,நாள்-அன்றுபூத்த,சண்பகப்- சண்பகத்தினுடைய,மலரா-மலர்களாகவுங்காணலால்,அண்ணல்-தலைவனாகிய,வேளை-மன்மதனை—வழிபடற்கு-பூசித்தற்பொருட்டு, ஆற்றிய-செய்யப்பட்ட,வண்ணம் -அழகிய , மாலையென்று -தொடையென்று,மருண்டது-மயங்கிற்று(அன்னம்)—(எ-று)(கருத்து)அன்னமானது தமயந்தியை மாலையென்றுமயங்கியதுஎன்பதாம்.(

வழிந்துதெள்ளமு தூறவளர்ந்துமா
சொழிந்ததிங்களை யூர்வளைந்தாலெனச்
செழுந்தண்கோதை திருமுகமுள்ளுறச்
சுழன்றுதாழ்ந்தது தூய்ச்சிறையன்னமே

(இ-ள்.) தூ-பரிசுத்தமாகிய—சிறை-சிறைகளையுடைய,அன்னம்-அன்னமானது—வழிந்து-பெருக்கெடுத்து, தெள்ளமுது-தெள்ளியவமிர்தமானது--ஊற-சுரக்க--வளர்ந்து-நிறைந்து;மாசு-குற்றத்தின்—ஒழிந்த-நீங்கிய, திங்களை-சந்திரனை, ஊர்-பரிவேடமானது—வளைந்தாலென-சூழ்ந்ததுபோல,கோதை- தமயந்தியினது,செழுந்தண்- செழுமையுங்குளிர்ச்சியும்பொருந்திய , திரு-அழகிய,முகம்-முகமானது—உள்-நடுவில்,உற-பொருந்த— சுழன்று-சுற்றிவந்து —தாழ்ந்தது-இறங்கிற்று—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது தமயந்தியைச்சுற்றி வந்திறங்கிற்றுஎன்பதாம். (௨௫)

※ தெய்வத்தாமரைப் போதுறைசெல்வியுங்
கொவ்வைவாயயி ராணியுங்கூறுமித்
நவ்விநோக்கிக்கிணை யெனநாட்டுத
லெவ்வமென்ன விகழ்ந்துவியந்ததே

(இ-ள்) தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய—தாமரைப்போது-தாமரைப்பூவின்கண்—உறை-வாசஞ்செய்கின்ற—செல்வியும்-திருமாதும்—கொவ்வை - கோவைப்பழம்போலும்—வாய்-வாயையுடைய—அயிராணியும்-இந்திராணியும்—கூறும்-சொல்லப்பட்ட—இந்நவ்விநோக்கிக்கு-மான்கண்போலுங் கண்களையுடைய இவளுக்கு—இணையென-உபமானமாவவொன்று, நாட்டுதல்-நிறுத்துதல்—எவ்வமென்ன-குற்றமென்று—இகழ்ந்து- (அவ்விருவரையு) மிகழ்ந்து—வியந்தது-(இவளழகைக்குறித்து)ஆச்சரியப்பட்டது(அன்னம்)—(எ-று.) (கருத்து) அன்னமானதுஇ

லக்குமியையும் இந்திராணியையுமிகழ்ந்து தமயந்தியைப்புகழ்ந்ததுஎன்பதாம். ※ [தெய்வம்-அடங்காவழிச்சந்தி] (சச)

※ (இதுவுங்கலிவிருத்தம்.)

சுலவுற்றறெதிர்போகிய தூவியனங்
குலவுற்றபொலன் சிறையைக்குவியா
நிலனுற்றெரி நீள்சிறைமெல்வளியா
லலைவுற்றம ருங்கினளஞ்சினளால்

(இ-ள்.) சுலவுற்று-சூழ்ந்து—எதிர்-(தமயந்தி) முன்பு—போகிய-சென்ற—தூவி-இறகுகளையுடைய—அனம் - அன்னமானது, குலவுற்ற-வளைவுபொருந்திய—பொலன் - பொன்மயமாகிய—சிறையை-சிறைகளை—குவியா-குவித்து,நிலன் - பூமியின்கண்ணே—உற்று-பொருந்தி—எறி-(அப்போது)உதறப்பட்ட—நீள்-விரிந்த—சிறை-(அதன்) சிறைகளது—மெல்வளியால்- மெல்லியகாற்றோசையால்,அலைவுற்றமருங்கினள்-அசைவுற்றவிடையையுடையதமயந்தியானவள்—அஞ்சினள்-அச்சமுற்றாள்—(எ-று)※தொல்காப்பியம்-செய்யுளியல்-சகரு - ※ எழுத்தளவெஞ்சினுஞ்சீதநிலைதானே குன்றலு மிகுதலுமில்லெனமொழிப [(கருத்து) தமயந்தியானவள் அன்னத்திறகுகளின்காற்றோசையாலச் சமுற்றாள் என்பதாம். (சரு)

பொறியின்வழி நெஞ்சுபுகுத்தியிடா
ரறிவின்னறிவா யவரும்பொருளைப்
பிறிதோன்றற நோக்குதல்போற்பிறழு
மறியுண்கணின் மங்கையர்நோக்கினரால்

(இ-ள்) பொறியின்வழி- ஐம்பொறிகளின்வழியிலே—நெஞ்சு-மனத்தை—புகுத்தியிடார்-செலுத்தாதயோகிகள்—அறிவின்-ஞானக்கண்ணினாலே—அறிவாய-அறிவுருவாகிய,அரும்பொருளை-பிரமத்தை—பிறிதொன்று-மற்றொருவிஷயசம்பந்தம்—அற - நீங்க,நோக்குதல்போல்-பார்த்தல்போல்—மங்கையர் - தோழிகளானவர்—(பிறிதொன்று)மற்றொருவிஷயசம்பந்தம்—(அற)நீங்க, பிறழும்-புரளுகின்ற—மறி-மான்கண்போலும்—உண்- மையுண்ட—கணின்-முகக்கண்களாலே—(அறிவாய) அறிவையுடையதாகிய—அரும்பொருளை - அபூர்வமாகியஅன்னத்தை, நோக்கினர்-பார்த்தல்செய்தார்—(எ-று) (கருத்து) பாங்கிமார்களன்னத்தைப்பார்த்தார்கள் என்பதாம். (சசு)

அணித்தாயரிதா யவரும்பொருளைப்
பிணிப்பானசை வைத்தமர்பெற்றியர்போ

லணித்தாயவனங்கவர் ※ வானசையான்
மணிப்பூணசையாது வதிந்தனளால்

(இ-ள்) அணித்தாய் - தேகத்தினுளிருக்கின்றதாய்—அரிதாய (பெறுதற்) கரிதாகிய—அம்பொருளை - பிரமத்தை—பிணிப்பான்-கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு—நசைவைத்து-(அதனிடத்தே)ஆசைவைத்து—அமர்-அசைவற்றுநிற்கின்ற—பெற்றியர்போல்-மனச்செய்கையையுடையமுனிவர்போல்—அணித்(தாய்) சமீபத்திலுள்ளதாய்—(அரி)தாய-அபூர்வமாகிய—அனம்-அன்னப்பறவையை—கவர்வான்-பிடித்தற்பொருட்டு,நசையால்-(அதன்மேல்வைக்கப்பட்ட)ஆசையினாலே—மணி-நவமணிகளாலாகிய, பூண்-ஆபரணமானது—அசையாது-அசையாதிருக்கும்படி, வதிந்தனள்-(தமயந்தி)தங்கினள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்கும்படியசைவற்றிருந்தாள்என்பதாம். ※ இலக்கணத்திரட்டுவான்பான் பாக்குப்பொருட்டாமிறே. (சஎ)

அவிர்பூணொலியாம லடக்கினளாய்க்
கவர்வான்வரல்கண்டு மகன்றிலதாய்த்
துவர்வாய்மயி லொட்டிடலாகுமெனு
நவைதீரனமெல்ல நடந்ததுவே

(இ-ள்) அனம்-அன்னமானது—அவிர்-விளங்காநின்ற—பூண்-பூண்களை—ஒலியாமல்-ஒலியாதிருக்க—அடக்கினளாய் - அடக்கினவளாகிய,கவர்வான்-(தன்னைப்)பிடிக்கும்படியாக—வரல்-வருதலை—கண்டும்-பார்த்தும்,அகன்றிலதாய்-(தைரியத்தினு) லோடிப்போகாததாகி—துவர்-பவளம்போலும்—வாய் - வாயையுடைய—மயில்- மயில்போல்பவளாலே—தொட்டிடலாகுமெனும்-பிடிக்கக்கூடுமென்கின்ற—நவை-இகழ்ச்சியானது,தீர்- தீர,மெல்லநடந்தது-மெள்ளநடந்தது—(எ-று)(கருத்து) அன்னமானது தமயந்திதன்னைப்பிடிக்கும்படி மெள்ளநடந்தது-எ-ம். (சஅ)

புளினத்தடமேவிய போகுமென
மெளிதிற்றனகைம்மல ரெய்துறுமோ
வுளம்வைத்தமை யென்னெனவொண்ணுதலார்
நளினக்கைபுடைத்து நகைத்தனரால்

(இ-ள்) ஒள்-காந்திபொருந்திய—நுதலார்-நெற்றியையுடைய தோழிகள்—புளினம்-மணற்குன்றுகளையுடைய—தடம்- தடாகத்திலே—மேவிய-வாசஞ்செய்யும்படியாக—போகும் - போகின்ற,அனம்-அன்னமானது—எளிதில்-எளிதிலே—தன்-தன்னுடைய—கை-கைகளாகிய,மலர்-தாமரைமலர்களிலே , எய்துறுமோ-

அடையுமோ—உளம்வைத்தமை-(எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம்வைத்தமைக்குக்காரணம்—என்னை-யாதென்று, நளினம்-தாமரைமலர்போலும்—கை-(தங்)கைகளை —புடைத்து-தட்டி, நகைத்தனர்-சிரித்தார்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்கமனம்வைத்ததைப் பாங்கியர்கண்டுகைதட்டி நகைத்தார்களென்பதாம். (௪௯)

புனைமேகலையீர்கை புடைத்துநகைத்
தனமேகவியற்று தலன்புகொலோ
தனியேகுவ ※ னின்மினெனத்தகையாத்
துனியோடுரைசெய்து தொடர்ந்தனளே

(இ-ள்) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட—மேகலையீர்-மேகலாபரணத்தையுடையவரோ—கைபுடைத்து-கைதட்டி, நகைத்து-சிரித்து, அனம்- அன்னத்தை—ஏக - ஓடிப்போக—இயற்றுதல் - செய்ததற்குக்காரணம்—அன்போ-(என்மேலுள்ள)அன்போ—தனி-தனியாக—ஏகுவன்-(நான்)போவேன்—நின்மினென் -நீங்கள்நில்லுங்களென்று—துனியொடு-கோபத்தோடு, உரைசெய்து-சொல்லி, தகையா-ஆணையிட்டு—தொடர்ந்தனள்-(தமயந்தியானவள்) அதைபின்போயினாள்,(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியானவள் பாங்கிமாரைநிறுத்திவிட்டுத்தனியே அன்னத்தின்பின்போனாள்,எ-ம். ※ இலக்கணத்திரட்டு மின்னீறெதிர்மறை யேவற்பன்மையாம்.தொன்னூல்விளக்கம்-௱௰௪-சூத்திரத்திலுங்காண்க. (௫௰)

முகிழ்மென்முலைவாணுதன் மொய்குழலார்
நகைசெய்வதுகண்டுள நாணினளா
யகல்கின்றபொலன் சிறையன்னநிழ
னிகரென்னவொதுங் கினணேரிழையே

(இ-ள்) நேரிழை-தகுந்தவணியையுடைய தமயந்தியானவள்? முகிழ்- தாமரையரும்புபோலும்—மென்முலை-மெல்லிய முலைகளையும்—வாணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையும் — மொய்குழலார்-நெருங்கியகூந்தலையும் உடையதோழிகள்— நகைசெய்வது-பரிகாசஞ்செய்தலை—கண்டு-பார்த்து,உளம் - மனதிலே,நாணினளாய்-வெட்கமுற்றவளாகி—அகல்கின்ற-நீங்குகின்ற,பொலன்-பொன்மயமாகிய—சிறை-சிறைகளையுடைய, அன்னம் - அன்னத்தினது—நிழல்-நிழலானது--நிகரென்ன-(தனக்கு) நிகராமென, ஒதுங்கினள்-நடந்தாள்—(எ-று) (கருத்து) அன்னந்தன்னிழல்தன்னொடுசெல்லுதல்போல தமயந்தி அன்னத்தின் பின்சென்றாளென்பதாம். (௫௧)

வடிபுண்கணிமாமுலை தாங்கியதா
※ விடுகும்மிடை யென்படுமேகலெனப்
பிடிமென்னடை மங்கையர்பேசமறுத்
தடிமென்மலர் பேர்த்தனளாயிழையே

(இ-ள்) வடி-கூர்மைபொருந்திய—உண்-(மை) புண்ட,கணி-கண்களையுடையவளே—மாமுலை-பெரியமுலைகளை-- தாங்கியதால்-சுமத்தலால்—இடுகும்- துவளுகின்ற—இடை- (உன்னிடையானது, என்படும்-(நடித்தலாலே) என்னபாடுபடும்—ஏகலென-போகாதேயென்று—பிடி-பெண்யானைபோல்—மென்னடை- மெல்லியநடையையுடைய—மங்கையர்-தோழிகள்—பேச-சொல்ல, மறுத்து-(அதை)மறுத்து--ஆயிழை- ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டவணியையுடையவளாகிய தமயந்தியானவள், அடி- அடியுருக்கொண்ட—மென்மலர்- மெல்லியதாமரைமலர்களை—பேர்த்தனள்-எடுத்தாள்—(எ-று) (கருத்து) தோழிமார்தடுக்கத்தமயந்தியன்னத்தைத்தொடர்ந்தாள் என்பதாம். ※ தாதுவிளக்கம்-இடுதலிறுதலிதலசைதலாம். (௫௨)

செப்பட்டசெழுங் கமலத்தினலங்
கைப்பட்டது பட்டதெனக்கருதா
மைப்பட்டமலர்ப்பொழின் மாதவிவாய்ப்
பொய்ப்பட்டமருங்கினள் புக்கனளே

(இ-ள்) பொய்ப்பட்ட-பொய்கூறுதற்கிடமாகிய—மருங்கினள்-இடையையுடையதமயந்தியானவள், செய்யப்பட்ட - கழனியிலுண்டாகிய, செழுங்கமலத்தில்- செழியதாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—அனம்-அன்னமானது—கை-(என்)கையிலே—பட்டதுபட்டதென-அகப்பட்டதுஅகப்பட்டதென்று—கருதா- நினைத்துக்கொண்டு—மைப்பட்ட-மேகத்தையளாவிய--மலர்- மலர்களையுடைய—பொழில்-சோலையிலே—மாதவிவாய்- குருக்கத்தியினிடத்தே, புக்கனள்-சென்றாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திஅன்னமகப்பட்டதென்று குருக்கத்திமரத்தினிடத்தேசென்றாள், எ-ம்.)

தொடர்ந்தாள்கலுழ் தூமுகம்வேரொழுக
நடந்தாயிழையெய்த் தனளென்னநயந்
திடந்தேர்ந்தவ ளின்புறுநன்மொழிகண்
மடந்தாழிள வன்னம்வழங்கியதே

(இ-ள்) மடந்தாழ்-அறியாமைபோகிய, இளவன்னம்- இளமைபொருந்தியஅன்னமானது, தொடர்ந்தாள்-(என்பின்னே) தொடர்ந்தவளாகி—கலுழ்-விளங்குகின்ற—தூ- பரிசுத்தமாகிய,முக

ம்-முகதினித்தன்றும்—வேர்-வெயரானது—ஒருக - ஒழுகாநிற்க, நடந்து-நடந்து, ஆயிழை-தமயந்தியானவள், எய்த்தனளென்ன-இளைத்தாளென்று—நயந்து-விரும்பி—இடம்-தகுதியான(இடத்தை)—தேர்ந்து-அறிந்து—அவள்-அத்தமயந்தியானவள்—இன்பு-இன்பத்தை—உறு - அடைதற்குக்காரணமாவனவாகிய—நன்மொழிகள்-நல்லசொற்களை—வழங்கியது-சொல்லிற்று—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது தமயந்தியின்பமடைய நல்லவார்த்தைகள்சொல்லிற்று என்பதாம். (ருச)

கோ ※ டுந்தியகொம்மை முலைப்பொறையரல்
வாடும்மிடை மாமயில்வாரலெனத்
தோடுண்குழன் மங்கையரிற்றுணர்மா
வாடுந்தளிரங்கை மறித்தனபார்

(இ-ள்) துணர்-பூங்கொத்துக்களையுடைய—மா - மாமரங்களானவை—கோடு-யானைக்கொம்புகளை—உந்திய-கீழ்ப்படுத்திய—கொம்மை-திரட்சிபொருந்திய—முலை-முலைகளது, பொறையால்-பாரத்தினாலே—வாடும்-வாடுகின்ற—இடை- இடையையுடைய, மாமயில்-பெருமைபொருந்தியமயிலே,வாரலென - (நடந்து)வாராதேயென்று—தோடு-மலரிதழ்களை—உண் - உட்கொண்ட—குழல்-கூந்தலையுடைய—மங்கையரின் - (உன்னுடையதோழிகள்போல்—ஆடும் -அசைகின்ற—தளிர் - தளிர்களாகிய—அங்கை-அழகியகைகளாலே—மறித்தன-(உன்னை)விலக்குகின்றன—பார்-(நீஅவற்றைப்)பார்—(எ-று) (கருத்து) மாமரங்களானவை தளிர்களாகியவிரல்களாலே வாராதேஎன்றுவிலக்குகின்றன என்பதாம். ※ தாதுவிளக்கப்-உந்தறள்ளுதலுயர்ச்சி மேபறுதலே.(ருரு)

※ விண்ணின்னியங்கும் மெனமேவரநீ
மண்ணின்னடந் தெவ்வணம்வெளவுதியா
லெண்ணின்னிது கண்டவர்யார்நகையார்
பெண்ணின்னமுதேவ ரல்பேதைமையே

(இ-ள்) பெண்-பெண்களிலே—இன்னமுதே-இனியவமிர்தம்போல்விளங்குகின்றவளே—விண்ணின் - ஆகாயத்திலும்—இயங்கும்-திரிகின்ற—எனை-என்னை—மேவர-அடைதற்கு—நீ- நீ—மண்ணில்-பூமியின்மேல், நடந்து-நடந்துவந்து,எவ்வணம் - எவ்விதத்தினாலே—வெளவுதி-பிடிக்கமாட்டுவாய்,எண்ணின்- ஆலோசித்தகுமிடத்து—இது-இச்செய்கையை,கண்டவர் - பார்த்தவருள், யார்-யாவர்—நகையார்-சிரியார், வரல் - (மங்கைப்பருவமடைந்தவனது)வருதல்—பேதைமை- பேதைப்பருவத்தின்செயலாயிரு

க்கின்றது—(எ-று) * நன்னூல்-உயிரீற்றுப்புணரியல் - வலித்தன் மெலித்தனீட்டல்குறுக்கல்-விரித்தறொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி இவ்விதியால்விண்ணின்னியங்கு விரித்தல்விகாரமாம்(கருத்து)தமயந்தியே நீ என்னைப்பிடிக்கவருதலறிவீனமென்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம், (௫௬)

என்றின்மரபோதுமிவட்கியையயப்
பின்னம்மொழிபேசுவலென்றயனூ
ரன்னந்தனதன்புறுசுற்றமியாம்
பொன்னின்னகர்யாங்கள்பொருந்திடமே.

(இ-ள்) என்று-என்றுசொல்லி—இவட்கு-இவளுக்கு—இயைய-பொருந்த—பின்-பின்பு—அம்மொழி- அவ்வரசன்காரியத்தை—பேசுவலென்று-சொல்வேனென்றெண்ணிக்கொண்டு—இன்மரபு-இனிதாகிய(தன்)வரலாற்றை—ஓதும்-சொல்லுகின்றது—யாம்-யாங்கள்— அயன்-நான்முகக்கடவுளால்—ஊர்-செலுத்தப்படுகின்ற—அன்னந்தனது-அன்னவாகனத்தினது—அன்புறு-அன்புமிகுந்த, சுற்றம்-உறவினேம்—யாங்கள்-யாங்கள்—பொருந்து - தங்கப்பெற்ற—இடம்-இடமானது—பொன்னின்னகர்- தேவநகரமாகும்—(எ-று) [தன்னினத்தைத்தழுவியாமென்றும் யாங்களென்றுங் கூறிற்று] (கருத்து) அன்னமானது தன்சாதியையும் இருக்குமிடத்தையுங் கூறிற்று என்பதாம். (௫௭)

மலர்மேலயன்மானதவாவியினுட்
பொலன்மெல்லிதழ்*பூத்தசெழுங்கமல
நலனூர்வளையம்பலநாளுமயின்
றுலவாதொளிர்பொன்னிறமுற்றனமால்.

(இ-ள்) மலர்மேல்-தாமரைப்பூமேலுள்ள—அயன் - நான்முகனது, மானதவாவியினுள்-மானசதடாகத்திலுள்ள—பொலன் - பொன்மயமாகிய—மெல்-மெல்லிய,இதழ்-இதழ்கள்--பூத்த-விரியப்பெற்ற—செழுங்கமலம்-செழிய தாமரைமலர்களையும்— நலனூர்- நலம்பொருந்திய—வளையம்-இளவிலைச்சுருள்களையும்—பலநாளும்-பலதினமும்—அயின்று-தின்று—உலவாது-அழியாமல்—ஒளிர்- விளங்குகின்ற—பொன்னிறம்-பொன்னுருவத்தை—உற்றனம்- அடைந்தோம்—(எ-று) * தாதுவிளக்கம், தொழிற்பெயர்ப்பகுதிகள்விளக்குறுதாதாம் (கருத்து) அன்னமானது தன்வடிவு பொன்னிறமுற்றகாரணஞ் சொல்லிற்று என்பதாம், (௫௮)

களிமாமயிலன்னவர்காதலுறு
மளிநாண்மலரிணைவேளனையா

னளன்மாநகர்நாண்மலர்வாவியினல்
வளநோக்குறமண்ணிடைவந்தனமால்.

(இ-ள்) களி-களிப்பைத்தருகின்ற—மா-பெருமைபொருந்திய—மயிலன்னவர்-மயில்போலுஞ்சாயலுடையவராகியமகளிரால்—காதலுறும்-விரும்பப்படுகின்ற—அளிநாண்-வண்டுகளினொழுங்காகிய நாரியையும்—மலராங்கணை - மலர்களாகிய பஞ்சபாணத்தையுமுடைய—வேளனையான்-மன்மதன்போலழகினனாகிய—நளன்-நளமகாராஜனது—மாநகர்-பெரியபட்டணத்திலேயுள்ள—நாள்-அன்றுபூத்த—மலர்-மலர்களையுடைய—வாவியின்- தடாகத்தினது—நல்வளம்-நல்லவளத்தை—நோக்குற-பார்த்தற்பொருட்டு—மண்ணிடை-பூமியினிடத்துக்கு—வந்தனம்-(யாம்வானுலகத்தைவிட்டு) வந்தோம்—(எ-று) (கருத்து) நளனதுவாவியைப்பார்க்கப் பொன்னுலகத்தைவிட்டு இவ்வுலகிற்குவந்தோமென் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (௫௧)

விண்ணம்புவிபாதலமேவினு
நண்ணுந்துயரின்றெனநல்வரமுன்
றண்ணங்கமலத்திறைதந்தனன்மைக்
கண்ணென்றயில்கொண்டகனங்குழையாய்.

(இ-ள்) மை-மையெழுதப்பெற்ற-கண்ணென்றும்- கண்களென்று—(பெயர்வைத்து) அயில் - (நஞ்சம்பூசப்பெற்ற) வேல்களை—கொண்ட-கொண்டிருக்கிற—கனங்குழையாய் - கனம்பொருந்திய காதணியையுடையவளே—தண்ணங்கமலத்து - குளிர்ச்சிபொருந்தியதாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—இறை-தலைவன், விண்ணம்புவிபாதலம்-தேவலோகம் பூலோகம் பாதாளலோகம் இவ்வனைத்தையும்—மேவினும்-ஒழிவின்றியடைந்துதிரியினும்—நண்ணும்(உன்னை) யடையக்கடவதாகிய—துயர்-(தளர்ச்சித்) துயரமானது—இன்றென-இல்லையென்று—நல்வரம்-நல்லவார்த்தை—முன்-முன்பு—தந்தனன்-எனக்குக்கொடுத்தான்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியேயாங்கள் மூவுலகிற்சென்றாலும் துன்பமில்லையென்று பிரமன் வரங்கொடுத்தானென் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம், (௫௨)

கௌவைக்கடல்சூழ்தருகாசினியிற்
றெய்வத்திறமேவியசீர்நளனே
வௌவுற்றிடினன்றியிம்மானிடர்தா
மெவ்வெப்படிவௌவினுமெய்துவமோ.

(இ-ள்) கௌவை-ஒலியையுடைய—கடல்-கடலாலே—சூழ்தரு சூழப்பட்ட—காசினியில்-பூமியிலே—தெய்வத்திறம்-தேவபோக

த்தை—மேவிய-பொருந்திட—சீர்-பாக்கியத்தையுடைய—நளன்-நளராஜன்—வெளவுற்றிடிலன்றி- பிடித்தாலன்றி—இம்மானிடர்தாம்-இம்மனிதர்தாம்—எவ்வெப்படி- எத்தெந்தவிதமாக—வெளவினும்-பிடித்தாலும்,எய்வதுமோ-அகப்படுவமோ—(எ-று) (கருத்து) அன்னமானது யாம் நளன்கையிலகப்படுவதன்றி மற்றவர்கையிலகப்படோமென்றது என்பதாம், (௯௧)

ஒளிர்பொன்னுலகத்துறையும்பர்பிரா
னளியாற்புகலேவலு*மாற்றுகிலேம்
வளர்பூவுறைவானவனேவலுமிந்
நளனேவலுமேநனிசெய்குவமால்.

(இ-ள்) ஒளிர்-விளங்குகின்ற—பொன்னுலகத்து- தெய்வலோகத்தின்கண்—உறை-வாசஞ்செய்கின்ற—உம்பர்பிரான் - இந்திரனது—அளியால்-அன்பினாலே—புகல்-சொல்லப்பட்ட—ஏவலும்-ஏவலையும்—ஆற்றுகிலேம்-(யாஞ்)செய்வோம்—வளர்- வளர்கின்ற—பூ-தாமரைப்பூவின்கண்—உறை-இருக்கின்ற—வானவன்- நான்முகக்கடவுளது—ஏவலும்-ஏவலையும்—இந்நளன்- இந்தநளனது—ஏவலுமே-ஏவலையுமே—நனி-மிகுதியாக—செய்குவம்-(யாஞ்) செய்வோம்—(எ-று) [இலக்கணத்திரட்டு-பொதுவியற்படலம். எழுத்துச்சொற்பொருளெய்துநர்க்கு-இவ்விதியால்-ஆற்றுகிலேம் என்றது-சொற்றிரிபு] (கருத்து) பிரமனேவலும் நளனேவலுஞ் செய்வோம் என்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம், (௯௨)

துளிதூங்கியவானதிதோய்ந்துநறுங்
குளிர்தூங்குகுறுந்துளிமென்சிறையாற்
களிதூங்கியகாமவிடாயகல
நளன்மேனியில்வீசுவநன்குறவே.

(இ-ள்) துளி-துளித்தலோடு—தூங்கிய-தங்கிய—வானதி-ஆகாயகங்கையிலே—தோய்ந்து-முழுகி—நறுங்குளிர் - நல்லகுளிர்ச்சியானது—தூங்கு-நிலையுறப்பெற்ற—குறுந்துளி - சிறிய துளிகளை—மென்சிறையால்-மெல்லியசிறைகளினாலே—களி - களிப்பானது—தூங்கிய-தங்கும்படியாகவும்—காமம்- காமத்தாலாகிய—விடாய்-தளர்ச்சியானது—அகல - நீங்கும்படியாகவும்—நளன் - நளனது—மேனியில்-உடலில்—நன்குற-நன்றாகப்பட—வீசுவம்-(யாம்) வீசுவோம்—(எ-று) (கருத்து) ஆகாயகங்கையிலே மூழ்கித் துளிகள் பொருந்திய இறகுகளினாலே நளனது திருமேனியில் வீசுவோம் என்பதாம், * தருக்கசங்கிரகம்-அது உடல்பொறிவிடயமென மூவகைப்படும், (௯௩)

(கலித்துறை.)

தெள்ளாரமுதத்தெளிவொத்தசவந்தீஞ்சொனல்லாய்
வள்வார்முரசங்கறங்கும்மணிமுன்றில்வேந்தன்
கள்வாயுமிழ்பூங்கணையேந்தியகாமனன்னா
னள்ளார்வணங்குநளனென்னுமோர்நாமவேலான்

(இ-ள்) தெள்ளார்-தெளிவுபொருந்திய—அமுதம்-தேவாமிர்தத்தினது—தெளிவொத்த-சாரம்போன்ற—அம்-அழகிய—தீ- தித்திப்பாகிய—சொல்-வாக்கையுடைய—நல்லாய்-தமயந்தியே—வள்வார்-வாரினாலிறுக்கப்பட்ட—முரசம்-முரசவாத்தியமானது—கறங்கும் - ஒலிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற—மணி - நவமணிகளையுடைய—முன்றில்—வீட்டின்முன்னிடத்தையும்—நளனென்னும்- நளனென்றுசொல்லப்படுகிற—ஓர்நாமம்-ஒப்பற்றநாமதேயத்தையும் உடைய—வேந்தன்-அரச(னொருவன்)—கள்-தேனை—வாய் - இதழ்வாயினால்—உமிழ்-கக்குகின்ற—பூங்கணை-மலரம்புகளை—ஏந்திய- தாங்குகின்ற—காமனன்னான்-மன்மதன்போலழகுடையவன்—நள்ளார்-பகைவர்—வணங்கும்-(தன்னை)வணங்குதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற—வேலான்-வேற்படையையுடையவன்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே மன்மதனுக்கொப்பானவன் நளனென்னும் பெயரையுடையவன் என்பதாம், (௯௪)

வண்டார்மஞ்செய்துமதுவுண்டுமிழ்மாலைமார்பன்
திண்டோளெழில்கேட்டவரம்பையைச்செம்மன்மார்பந்
தண்டாதுபுல்லப்பெறுதாள்பெயர்ச்சார்புநாடி
யொண்டார்புனையுநளகூபரன்றன்னையுற்றாள்.

(இ-ள்) வண்டு-வண்டுகளானவை, ஆர்வஞ்செய்து - விரும்பி—மது-தேனை—உண்டு-குடித்து—உமிழ்- உமிழப்பெறுகிற—மாலை-பூமாலைபொருந்திய—மார்பன் - மார்பையுடைய நளனது—திண்டோள்-வலியதோள்களின்—எழில்-அழகை—கேட்டு- (எம்மிடத்திற்)கேட்டு—அரம்பை - அந்தவரம்பையானவள்—அச்செம்மல்- அவ்வரசனது—மார்பம்-மார்பத்தை—தண்டாது- நீங்காமல்—புல்ல-தழுவுதற்கு—பெறுதாள்-பெறுதகாரணத்தால்—பெயர்-(அவன்)பெயரினது—சார்பு-சம்பந்தத்தை—நாடி-ஆராய்ந்து, ஒண்டார்-ஒள்ளியபொன்னரிமாலையை—புனையும் சூடிய—நளகூபரன்றன்னை-நளகூபரனை—உற்றாள்-அடைந்தாள்—(எ-று)(கருத்து) நளனழகை யரம்பைகேட்டு நளனைக்கூடப்பெறாமையால் நளன்பெயர்கொண்ட குபேரன்மகனாகிய நளகூபரனைச்சேர்ந்தாள். (௯௫)

கோவிசும்பினளன்பாடலையாங்கள்கூற
மாகாதிபனிவ்வரிபாடல்வருங்கொலென்று
பாகூறவீணைபயில்வோன்முகம்பார்த்துரைப்ப
வாகாவெனலாலவற்கப்பெயர்சேர்த்தினரோ

(இ-ள்) யாங்கள் - யாம் — விசும்பின் - பொன்னுலகத்திற்கு — எகூ-(இவ்வுலகத்திருந்து) போய் — நளன் - நளராஜனது — பாடலை- இசைபாடுதற்சிறப்பை — கூற-சொல்ல — மகாதிபன் - தேவேந்திரன் — இவ்வரிபாடல்-இப்பாட்டுப்பாடுதல் — வருங்கொலென்று-உனக்குவருமோவென்று — பாகு-பாகின்சுவை(போலுஞ்சுவை) — ஊற-பெருக — வீணைபயில்வோன்-வீணைபாடுகிற-ஒருகந்தர்வனது — முகம்-முகத்தை — பார்த்து நோக்கி — உரைப்ப- சொல்ல — ஆகாவெனலால்-(யாம்) ஹா ஹாவென்று-இகழ்தலால் — அவற்கு - அக்கந்தர்வனுக்கு — அப்பெயர் - அந்தஹாஹா-என்கிற பெயரை — சேர்த்தினர்-வைத்தார் — (எ-று) * இலக்கணக்கொத்து- வினையியல்-௰-சூ-மறைஏழ்வகையாய் வழங்குவர்புலவர் இவ்விதியால் ஆகாவெனல்-எதிர்மறைவினையெச்சம், (கருத்து) இந்திரன்முன் னளன்பாடலையாங்கள்சொல்ல இந்திரன் கந்தருவனைப்பார்த்து இப்பாடல்பாட வருமோவெனக்கந்தருவனென்ன லாகாவெனலால்அவனுக்குஆகாவென்றுபேர்கொடுத்தார்கள் என்பதாம், (௬௬)

உலனூறுசெய்தவுயர்மாமணித்தூண்செய்தோளா
னலன்யாமுரைப்பநகைகூரயிராணிகொம்மை
முலைமேற்பொடித்தபுளகத்தினைமொய்த்தசெங்கண்
மலர்நீரரும்புவதிற்கண்டிலன்வானவேந்தன்

(இ-ள்) உலன் திரண்டகல்லை — நூறுசெய்த-பொடிசெய்த — உயர்- உயர்வாகிய — மா - பெரிய — மணித்தூண் - வச்சிரத்தூண்களி போல — செய்-செய்யப்பட்ட — தோளான்- தோள்களையுடைய நளராஜனது — நலன் - நற்குணத்தை — யாம் - யாங்கள் — உரைப்ப-சொல்லக்(கேட்டு) — நகைகூர் - (அவன்மே) லாசைமிக்க — அயிராணி இந்திராணியினுடைய — கொம்மை- இளமைபொருந்திய — முலைமேல்- முலைகளின்மேலே — பொடித்த - உண்டாகிய — புளகத்தினை-மயிர்சிலிர்த்ததை — மொய்த்த-(தன்வடிவத்திலே) நெருங்கிய — செம்-செவ்விய — கண்மலர்-நேத்திராரவிந்தங்களில் — நீர் - ஆனந்தநீரானது — அரும்புவதின்-தோன்றலால் — வானவேந்தன் தேவேந்திரனானவன் — கண்டிலன்-பார்த்திலன் — (எ-று) (கருத்து) நளன்கீர்த்தியைக்கேட்டிந்திராணிமுலைகள் பூரித்ததை இந்திரனுக்கானந்தக்கண்ணீர் தோன்றலாற் கண்டிலன்-எ-று. (௬௭)

முருகுண்டுவண்டுபயின்றார்நளன்வாண்முகத்தைப்
பெருவெண்மதியநிகரொய்தப்பெறுமையன்றே
கருதுங்கமலத்துறைநான்முகன்கைவருந்த
வருதிங்கடோறும்புதிதாகவகுத்தல்செய்வான்

(இ-ள்) கருதுவ - நினைக்கின்ற—கமலத்து - தாமரைப்பூவின்க ண்—உறை-இருக்கின்ற—நான்முகன்-நான்முகக்கடவுள்—வண்டு-வண்டுகளானவை—முருகு-தேனை—உண்டு- குடித்து—பயில்-வாசஞ்செய்யப்பெற்ற—தார்-மாலையையுடைய—நளன்- நளராஜனது—வாண்முகத்தை-காந்திபொருந்திய வதனத்திற்கு, பெருவெண்மதியம்-கலைநிறைந்தசந்திரன்—நிகர்-ஒப்பை—எய்த - அடைய—பெறுமையன்றே-பெறுமையாலன்றே—கை - (தன்) கைகள்—வருந்த-நோவ—வரு-வருகின்ற—திங்கடோறும்- மாதந்தோறும், புதிதாக-நூதனமாக—வகுத்தல்செய்வான் - உண்டாக்குகிறான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்முகத்துக்குச் சந்திரனொவ்வாமையாற்பிரமன் அச்சந்திரனை மாதந்தோறும் புதிதாகப்படைக்கின்றான்-எ-ம்

கோணைக்களிற்றுநளன்வாண்முகங்கூறுகென்று
யாணர்த்திருமாலலருள்செய்தலும்யாங்கள்கூற
நாணிக்கமலமயனோடுமுகிழ்ப்பநாடிப்
பூணிற்பொலிந்தமுலைப்பூமகட்புல்லுமன்றே

(இ-ள்) கோண் - மாறுபாடுபொருந்திய—களிற்று - யானைகளையுடைய—நளன்-நளராஜனது—வாள் - காந்திபொருந்திய—முகம்-முகச்சிறப்பை—கூறுகென்று- சொல்லக்கடவையென்ற—யாணர்-அழகிய—திருமால்-மகாவிஷ்ணு—அருள்செய்தலும் - சொல்லியவளவிலே—யாங்கள்-யாம்—கூற-சொல்ல—நாணி- வெட்கி—கமலம்-நாபிக்கமலமானது— அயனோடு - நான்முகனோடு—முகிழ்ப்ப-குவிய—நாடி (அததருணம்)பார்த்து—பூணின் - ஆபரணத்தினாலே—பொலிந்த-விளங்குகின்ற—முலை - முலைகளையுடைய—பூமகள்-திருமாதை—புல்லும் - (அக்கடவுள்) கூடுவான்(எ-று) ஐ - சாரியை, (கருத்து) விஷ்ணு நளன்முகத்தழகைச் சொல்லென யாங்கள் சொல்லத்தமது நாபிக்கமலம் பிரமனுடன்கூட அதைக்கண்டவிஷ்ணுவானவர் இலக்குமியை அணைந்தார்-எ-ம், (௬௬)

சிறைவண்டுதண்மென்முகைகுடைந்துடைநீதேறன்மாந்தி
யுறைகின்றதண்டார்புனையுந்திற * லாடல்வேந்தன்
பொறைதேரிணங்கட்புவியாதினைப்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளரனைவதிகவொன்னவியம்பலாமே

(இ-ள்) சிறை-சிறைகளையுடைய—வண்டு - வண்டுகளானவை—தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—முகை- அரும்புகளை—சூழ்ந்து-சுற்றிக்கொண்டு—பைந்தேறல்-பசியதேனை—மாந்தி-குடித்து—அறைகின்ற-ஒலிக்கப்பெற்ற—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—தார்-மாலையை—புனையும்-தரித்திருக்கின்ற—திறல் - வலிமையானுண்டாகிய—ஆடல் - வெற்றிபொருந்திய—வேந்தன் - நளராஜனுடைய, பொறை- குற்றம்பொறுத்தலையும் பூபாரந்தாங்குதலையும், தேரின்-ஆராய்ந்தால்— அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய—புவிமாதினை-பூமிதேவியையும்—பொங்கு - விளங்காநின்ற, செஞ்சூட்டு-சிவப்பாகியசூட்டையுடைய—வாள் - காந்திபொருந்திய—இறை-(பாம்புகளுக்கெல்லாந்) தலைவனாகிய, அரவை- ஆதிசேஷனையும், நிகரொன்ன (அவனுக்கு) உபமானங்களாகவியம்பலாம்- (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லுதல்கூடும்—(எ-று) (கருத்து) நளன் பொறுமையிலேபூமிதேவியையும் ஆதிசேஷனையும் ஒப்பானவன், * இலக்கணக்கொத்து-இ-உ-ஐ-ல-ள-ம-மெய்பிறுதொழிற்பெயர் என்பதாம்,

புற்றுறுமாவழுறை நவாளிப்புயங்கமுண்ணச்
செற்றார்தமாவிநுகர்விக்குஞ்சிலைக்கையார்க்குக்
குற்றேவல்செய்யுங்கொடியன்னவர்பானடக்கக்
கற்றாடரம்பைபயில்வானடை * காட்டுகிற்பேம்

(இ-ள்) ஆவமாகும்-தூணியாகிய—புற்று - புற்றினுள்— உறை-இருக்கின்ற—வாளி - அம்புகளாகிய—புயங்கம்-வாம்புகளானவை—உண்ண- உண்ணும்படியாக—செற்றார் - பகைவரது— ஆவி- பிராணவாயுவை—நுகர்விக்கும்- உண்பிக்கின்ற—சிலை-வில்லையேந்திய—கையார்க்கு- கையையுடைய நளனுக்கு—குற்றேவல் - சிறியவேவல்களை—செய்யும்-செய்கின்ற—கொடியன்னவர்பால்- பூங்கொடிபோல்பவரிடத்தே—நடக்க-நடத்தற்கு—கற்று-(யாம்) கற்றுக்கொண்டு, ஆடு-(தெய்வசபையி)லாடுகின்ற—அரம்பை - அரம்பையானவள் பயில்வான்-கற்கும்படியாக—நடை - அந்நடையை— காட்டுகிற்பேம்-கற்பிப்போம்—(எ-று) * இலக்கணக்கொத்து- ஒழிபியல்- ௬௮-கு-எழுத்துச்சொற்றிரி பிரண்டேயன்றிப் பொருட்டிரிபெங்கும் பொருந்துமென்ப, இவ்விதியால் காட்டுகிற்பேன் என்றது- சொற்றிரிபு. (கருத்து) யாங்கள் நளனிடத் தேவல்செய்யும் பெண்களிடத்து நடைபயின்று அரம்பைக்குக் கற்பிப்போம்-எ-ம், (௭௧)

அறைபொற்கழற்காலரசன்னகரந்தொனல்லார்
மறைசொற்களய வுமனையாமலெமக்குரைப்பார்
பொறிமுற்றடக்கிப்புலன்போம் வழிபோக்கல்செய்யா
நெறியிற்பிறர்க்குட்புகலாதெனரெஞ்சிலெண்ணி

(இ-ள்.) அறை-ஒலிக்கின்ற—பொன்-பொன்னாலாகிய—கழல்-வீரக்கழலையணிந்த—கால்-பாதத்தையுடைய—அரசன்-நளராஜனது—நகர்-அரண்மனையிலுள்ள—அஞ்சொல்-அழகியசொல்லையுடைய—நல்லார்-மாதரானவர்—பொறிமுற்று-ஐம்பொறிகளையும்—அடக்கி-அடக்கி—புலன்-ஐம்புலன்களிலும்—போம்வழி-செல்லும்வழியில்—போக்கல்செய்யா-(அவற்றைச் செலுத்தாத நெறியின்-ஒழுக்கத்தினாலே—பிறர்க்கு-அயலாருக்கு—புகலாதென-சொல்லாதென்று—நெஞ்சில்-மனதிலே—எண்ணி நினைத்து—மறை-மறைக்கத்தக்க—சொற்கள்யாவும்-எல்லாச்சொற்களையும்—மறையாமல்-ஒளிக்காமல்—எமக்கு-எங்களுக்கு—உரைப்பார்-சொல்லுவார்—(எ-று) (கருத்து) நளன்-அரண்மனைப்பெண்கள்-இரகசியங்களை எங்களிடத்திற்சொல்வார்கள்-எ-ம், (௭௨)

திங்கட்கலையின்செழும்பூங்கதிர்செவ்விவாய்ப்பக்
கங்குற்கமலமலர்தோய்ந்துகளிப்புறுமற்
றைபங்கட்குமுதமுறல்போலுநின்பாலுறுமத்
றொங்கற்புயத்தான்பிரமாதனைத்தோய்தன்மாதோ

(இ-ள்) திங்கட்கலையின்-சந்திரகலையினது—செழு-செழிய—பூ-அழகிய—கதிர்-அமுதகிரணத்தை—செவ்வி-அழகானது—வாய்ப்ப-பொருந்த—கங்குல்-இரவின்கண்—கமலமலர்-தாமரைமலரானது—தோய்ந்து-சேர்ந்து—களிப்பு-மகிழ்ச்சியை—உறுமல்-அனுபவியாதிருக்க—பைங்கள்-பசியதேனையுடைய—குமுதம்-(அத்தாமரைமலரிற்குறைந்த) அல்லிமலரானது—உறல்போலும்-(அப்படிஅம்மகிழ்ச்சியை) அனுபவித்தல் போலும்—நின்-உன்னுடைய—பால்-இடத்து—உறுமல்-பொருந்தாமல்—தொங்கல்-மாலையணிந்த—புயத்தான்-புயத்தையுடையநளராஜன்—பிரமாதனை-வேறுமாதனை—தோய்தல்-சேர்தல்—(எ-று) மாது-ஓ-இரண்டும் அசைகள். (கருத்து) நளனையல்லாது பிரமாதனைச்சேருதல்சந்திரனைத் தாமரைசேராது அல்லிசேருதல் போலிருக்கும்-எ-ம். ()

மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடிமென்னடைவாய்ந்தநல்லாய்
செயிர்தீர்விதியின்றிறம்யார்கொறெளிந்ததீரா
ரயில்வேனளன்றனைமுருகன்னெழிலொத்தவாற்றாற்
பயினேன் * வின்பநினைக்கன்றிப்பயன்படாதால்

(இ-ள்) மயிர்வாய்-மயிர்பொருந்திய, சிறுகண்-சிறியகண்களையுடைய, பிடி-பெண்யானைநடைபோலும்—மென்னடை-மெல்லியநடை, வாய்ந்த-பொருந்திய, நல்லாய்-தமயந்தியே, அயில்-கூர்மைபொருந்திய, வேல் வேலையுடைய, நளன்-நளராஜனது அழகு-அழகு

ம், உன்-உனது,எழில்-அழகும்,ஒத்த-தம்மிலொத்திருக்கின்ற ஆற்றால்-காரணத்தினால்,பயில்-தங்கிய,நேயம் (ஒப்புடை) யன்பாலுண்டாகும்,இன்பம்-இன்பமானது, நினக்கன்றி - உனக்கல்லாமல் (மற்றொருத்திக்கு)—பயன்படாது-கிடைப்பதில்லை, (அழகொத்திருந்தாலும் விதிசங்கற்பம் பிரதிகூலமாயிருந்தாலோவெனின்) செயிர்-குற்றத்தினின்றும்,தீர்-நீங்கிய,விதியின்-விதியினது,திறம்-கருத்தை,தெளிந்த-அறிந்த,நீரார்-குணத்தையுடையவர்,யார்-யெவர்—(என்று) (கருத்து)தமயந்தியேஉன்னழகும்நளனழகும்ஒத்திருக்கிறதால்அவனின்பமுனக்கேகிடைக்கும்வேறொருத்திக்கு பயன்படாதுவிதிவசமெவ்வாறோ-எ-ம். * சொற்பொருள்விளக்கம்-இன்பமெவ்வுயிர்க்கு மியற்பகைப்பொருட்குணம். (௭௪)

விரைசேர்கமலனறும்போதினில்வீற்றிருக்குந்
திருவோடுசெங்கட்டிருமாலினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமானைமுக்கட்பெருமானிடம்வைத்தலானு
மிரவோடுதண்ணென்கதிர்த்திங்களியைத்தலானும்.

(இ-ள்.) விரைசேர்-வாசனைபொருந்திய,கமலன்-உந்திக்கமலத்துற்றபிரமனானவன், நறும்போதினில்-நற்றாமரைமலரில், வீற்றிருக்கும்-எழுந்தருளியிருக்கும், திருவோடு-திருமாதோடு, செங்கண்-செய்யக்கண்களையுடைய, திருமாலினை-விஷ்ணுவை, சேர்த்தலானும்-கூட்டினமையாலும்,வரைமானை-பார்வதிதேவியை,முக்கண்-மூன்றுகண்களையுடைய, பெருமானிடம்-கடவுளிடத்தே—வைத்தலானும்-இருத்தினமையாலும், இரவோடு-இராத்திரியோடு,தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய, திங்கள்-சந்திரனை—இயைத்தலானும்-பொருத்தினமையாலும்-- (எ-று.) விரைசேர்கமலநறும்போதினில்வீற்றிருக்கும், எனப்பாடமோதிலிலக்குமிக்குஅடைமொழியாக்குவாருமுண்டு-அவ்வாறு அடைமொழிகூறில் எழுவாயின்மைபாற்பொருந்தாது இச்செய்யுளும்வருஞ்செய்யுளுங்குளகம் * தண்டியலங்காரம்குளகம்பலபாட்டொருவினைகொள்ளும் (கருத்து) பிரமதேவன் திருமகளையுந் திருமாலையும் பார்வதியையும் பரமசிவனையும் இரவையுஞ்சந்திரனையும் சேர்த்தமையாலும். (௭௫)

குயின்மென்குதலைத்திருவேநினைக்கூடுமின்ப
மயில்கொண்டவொள்வேனளற்காகவமைத்திலானே
லியைபெண்ணியன்றிவிதிகூட்டலென்னுஞ்சீர்த்தி
பயனின்றிமாறிப்பழியாகப்பயக்குமன்றே.

(இ-ள்.) குயில்-குயிலிசைபோலும்,மென்குதலை-மெல்லியமழ

லைச்சொற்களையுடைய—திருவே-தமயந்தியே,நினை-உன்னை,கூடு ம்-அனுபவித்தடைவதாகிய,இன்பம்-இன்பத்தை--அயில்கொண்ட-கூர்மைகொண்ட,ஒள்வேல்-ஒள்ளியவேலையுடைய,நளற்காக--நளராஜன்பொருட்டு—அமைத்திலானேல்-படைத்திலனாயின்,இயைபு தகுதியை—எண்ணியன்றி-நினைத்தல்லாமல்,விதி-நான்முகனவன்—கூட்டலினென்னும்-(ஒருவரோடொருவரைச்)சேர்க்கலனென்கிற—சீர்த்தி-கீர்த்தியான து—பயனின்றி-பயநில்லாமல்மாறி(வேறுபட்டு)—பழியாக-நிந்தையாக,பயக்கும்-(அவனுக்கு)விளையும்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே உன்னை நளனுக்காக படைத்திலனானல்பிரமனுக்குப்பழிவிளையுமென்றன்னங்கூறிற்று என்பதாம். (எகூ)

போர்வேணளன்றன்புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மேரார்மகள்யாரெனயானயனோடுகேட்பக்
காரோதிநின்பேர்கழறுற்றனன்போலு*மாங்குத்
தேரோதைதன்னாற்றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலேன்யான்.

(இ-ள்.) கார்-மேகம்போலும்,ஓதி-கூந்தலையுடையவளே,போர்-போர்செய்தற்குரிய,வேல் வேலையுடைய—நளன்-நளராஜனது—புனை-சூடப்பட்ட—தார்-மாலையுடைய—அகல்-பரந்த,மார்பு-மார்பை—புல்லும்-தழுவத்தகும்,ஏர்-அழகினால், ஆர்-நிறைந்த—மகள்-மங்கை—யாரென-எவளென்று—யான்- நான், அயனோடு-நான்முகனை—கேட்ப-வினவ—நின்-நினது—பேர்- நாமதேயத்தை,கழறுற்றனன்போலும்(அவன்)சொன்னான்போலும், ஆங்கு-அப்போது,தேர்(அவனது)தேரினது,ஓதைதன்னால்-ஓசையினாலே—தெளிவுற்றிட-ஐயந்திர—யான்-நான்—கேட்டிலேன்-(அதைக்)கேட்டறிந்திலேன்—(எ-று) *அகத்தியம்.எழன்விபத்தி முன்னெய்தும்வன்கணமிகும் * குவலயாநந்தம். விபத்தியென்பது வேற்றுமையெனப்படும் (கருத்து) நளனுக்குமனைவியாரென்று பிரமனையான்கேட்க அவனுன்பேர்சொற்றனன்போலுமிருந்தது தேரோசையாற்றெளிவுறக்கேட்டிலன் என்பதாம். ()

கருந்தாரைவாய்வாள்பொருவுங்கயற்*கண்ணிகேண்மோ
பொருந்ாதனயான்பகன்றேனவைநிற்கப்பூந்தாள்
வருந்தாவொதுங்கப்பிழைசெய்தனன்மாறவுள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப்புரிவேனென்பணித்தியென்னா.

(இ-ள்.)கருந்தாரைவாய்-கருவிழிபொருந்திய,வாள்-வாளையும், கயல்-கெண்டையையும்,பொருவும்-நிகர்க்கின்ற—கண்ணி-கண்களையுடையவளே,கேள்-(நீ)கேளு—யான்-நான், பொருந்தாதன-

இப்போதைக்குவேண்டாதசொற்களை, புகன்றேன்-சொல்லினேன்,அவைநிற்க-அவைநிற்பதாக,பூ-மலர்போல, (மெல்லிய)தாள்-உன்னடிகளானவை,வருந்தா-வருந்திஒதுங்க(என்பின்னே) நடந்துவரும்படியா,பிழை-குற்றத்தை,செய்தனன்-(உனக்குச்) செய்தேன்,மாற-(அது)தீர,உள்ளம்-உள்ளத்தில்,பரிந்து-அன்புற்று,ஆர்வம்-(உன்)விருப்பத்தை,முற்ற-நிறைவேற, புரிவேன்-செய்வேன்,என்(அவ்விருப்பம்)யாது,பணித்தி-(நீ) சொல்லு, என்று-என்றுசொல்லி—(எ-று)[மோமுன்னிலையசைஇதுகுளகம்](கருத்து) தமயந்தியே விருப்பற்றசொற்களைச்சொன்னேன் அவைநிற்கட்டும் உன்விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன் நீசொல்லென்றன்னஞ்சொல்லிற்று *தருக்கசங்கிரகம்-௨௧-சூ-உருவங்கவர்வது கருமணி நுணியதுகண்ணெனப் பெயரியத்தன்பொறியென்ப. (௭௮)

தோளாமணியைநிரைத்தன்னமென்றூயமூரற்
கோளார்மதிவாண்முகத்தாளுட்குறிப்புநாடித்
தாளாண்மையுள்ளங்குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
வாளாவதிந்ததணிபொற்சிறைவாய்த்தவன்னம்.

(இ-ள்.) அணி-அழகிய—பொன்- பொன்மயமாகிய—சிறை-சிறைகள்—வாய்ந்த-பொருந்திய—அன்னம் - அன்னமானது—தோளா-துளைக்கப்படாத—மணியை- முத்துக்களை—நிரைத்தன்ன-ஒழுங்குபடுத்ததுபோலும்—மென்-மெல்லிய— தூய- பரிசுத்தமாகிய—மூரல்-பல்லொழுங்கையும்—கோளார் - பெருமை பொருந்திய—மதி-சந்திரன்போலும்—வாள்- காந்திபொருந்திய—முகத்தாள்-முகத்தையுடையதமயந்தியினது—உட்குறிப்பு-உட்கருத்தை—நாடி-ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டு—ஆண்மை- ஆழமாகிய —உள்ளம்- ஒருவர்)கருத்தை—குறிப்பின் - அறியின்—தாள்-தமதுமுயற்சியை—தெரி-(அதன்பின்பு)தெரிவிக்கும், தன்மையோரின்-குணமுடையவர்போல்—வாளா- சும்மா—வதிந்தது-இருந்தது—(எ-று.) (கருத்து) அன்னமானது தமயந்தியுட்கருத்தை அறிந்து பேசாதிருந்தது என்பதாம். (௭௯)

இவ்வாறுசெங்கான்மடவன்னமிருத்தலோடு
மைவாணெடுங்கட்டமயந்திமனத்தினேர்ந்து
செய்வாம்பனீறுஞ்செழுந்தேறலளித்தலின்றி
யொவ்வாததீஞ்சொல்குயிலுணவுளாக்க*லுற்றாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு-இவ்விதமாக—செங்கால்- செய்யகால்களையுடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய—அன்னம்-அன்னமானது, இருந்தவேலோடும்-இருந்தவளவில்—மை- அஞ்சனமெழுதப்பெற்

று,வாள்-வாள்போலும்—நெடு-நீட்சிபொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியானவள்—மனத்தின்- மனத்தின்கண்,ஓர்ந்து-ஆலோசித்து—செவ்வாம்பல்- செவ்வல்லிப்பூவிலிருந்து—ஊறும்-சுரக்கின்ற—செழுந்தேறல்-செழியதேனானது—துளித்தலின்றி-சிந்துதல(தன்னிடத்)தில்லாமல்—ஒவ்வாத- நிகராகமாட்டாத—தீஞ்சொல்-(தன்செவ்வாயிலிருந்துவருகிற) மதுரவார்த்தையை—குயில்-கோகிலமானது—நாண் - வெட்கமுற—உரைக்கலுற்றாள்-சொல்லத்தொடங்கினாள்—(எ-று.) (கருத்து)தமயந்தி குயிலும்நாணச் சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம்.'* தொல்காப்பியம்-எஃகாறொற்றேமகடூஉவறிசொல். (௨௰)

கலிவிருத்தம்.

பேதைநீர்மையிற்பெட்புறின்யாங்கணு
மேதமெய்துறுமென்பர்சரதமே
யாதலானிற்றொடர்ந்தநாவெய்துறத்
தீதிழைத்தனன்யானுன்றிறத்தினே.

(இ-ள்.) பேதைநீர்மையில்-பேதமைக்குணத்தினாலே—யாங்கணும்-எல்லாவிடங்களிலும்—பெட்புறின்- விரும்பினால்—ஏதம்-குற்றமும்(அதனால்விளைவதாகிய)துன்பமும்--எய்துறும்- அடையும்,என்பா-என்றுசொல்லுவார்(பெரியோர்)சரதமே-(அது)சத்தியமே,ஆதலால்-ஆகையால்,நின்-உன்னை,தொடர்ந்து-பின்சென்று,அநர்-துன்பமானது,எய்துற-(என்னை) அடைய,யான்-நான்,உன்றிறத்தின்-உன்னிடத்தே—தீது-குற்றத்தை—இழைத்தனன், செய்தேன்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியானவள்அன்னமேஉன்னிடத்திற்குற்றஞ்செய்தேனென்றாள் என்பதாம். (௨௧)

பளிங்கிற்றுன்னியபல்பொருண்மற்றதில்
விளங்கித்தோன்றல்போல்யான்செய்தவெம்பிழை
களங்கமற்றவுன்னுள்ளத்திற்கண்டுகொற்
றுளங்கயான்பிழைத்தேனென்றுசொற்றதே.

(இ-ள்.) களங்கமற்ற-மாசற்ற—பளிங்கில்- கண்ணாடியிடத்து--துன்னிய-கிட்டியிருக்கின்ற—பல்பொருள்-பலபொருளும்,அதில்-அதனுள்--விளங்கித்தோன்றல்போல்-பிரதிபிம்பத்துத் தோன்றுதல்போல்—துன்னிய-(உன்னிடத்துக்)கிட்டியிருக்கின்ற—யான்-நான், செய்த-(உனக்குச்)செய்த, வெம்பிழை-கொடியபிழையானது—களங்கமற்ற-மாசற்ற—உன்-உனது—உள்ளத்தில்- நெஞ்சுள்—கண்டுகொல்-பிரதிபிம்பத்துத்தோன்றியோ—யான்-நான்—துளங்க-நடுங்கும்படியாக,பிழைத்தேனென்று- (உனக்குக்)

குற்றஞ்செய்தேனென்று,சொற்றது- (நீ)சொல்லியது—(எ-று) (கருத்து) கண்ணாடியானது தன்முன்னுள்ள பொருளைத்தான்காட்டுதல்போல என்குற்றத்தை நீயேற்றுக்கொண் டெடுத்துக்காட்டினையென் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (௮௨)

வேண்டல்செய்வலென்றாய் விழைவானினைக்
காண்டலன்றியென் வேண்டுங்கதிர்மதி
யீண்டுநோக்குநர் * கண்களிப்பெய் துறச்
சேண்டயங்குவதன்றி யென்செய்யுமால்

(இ-ள்) வேண்டல் - வேண்டப்பட்டதை—செய்வலென்றாய்-செய்வேனென்றுசொன்னாய், விழைவால்-ஆசையினாலே, (நினை-அழகிய)வுன்னை—கண்களிப்பு-(நேத்திரானந்தத்தை, எய்துற - அடைய—காண்டலன்றி-காணுதலல்லாமல்—என் - யாது,வேண்டும்-(எனக்கு)வேண்டும்—கதிர்-கிரணத்தையுடைய—மதி - சந்திரனானவன்—ஈண்டு-இவ்விடத்திருந்து—நோக்குநர்- பார்ப்பவர், கண்களிப்பு-நேத்திரானந்தத்தை -எய்துற-அடைய--சேண்-ஆகாயத்திலிருந்து—தயங்குவதன்றி- விளங்குவதல்லாமல், என்-யாது பயனை, செய்யும்-(அவர்க்குச்) செய்வான்—(எ-று.) * தொல்காப்பியம்-கிளவியாக்கவியல்-௬௨-ரு-கண்ணந்தோளு முலையும்பிறவும்-பன்மைச்சுட்டிய சினைநிலக்கிளவி பன்மைகூறுங் கடப்பாடிலவே-தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடையே. (கருத்து) தமயந்தியானவள்அன்னமே யான்விரும்பியதைச் செய்வேனென்றாய் உன்னைக்கண்டதேயல்லாமல்எனக்கென்னவேண்டுமென்றாள் என்பதாம்.

(கொச்சகக்கலிப்பா.)

விழையுமனத்ததுமனத்தை விட்டகல்வதெனினன்றே
தழையவுரைதருநாவாற் சாற்றலாந்தகைமைத்தா
மெழுபுவிவாழ் * கன்னியரிலிருவிசும்பிற் றருவினறுங்
கொழுநனைநல்குதியொன் று கூறுநருமுளர்கொல்லோ

(இ-ள்) விழையும் விரும்பப்படுகின்ற—மனத்தது-மனத்திலுள்ளதொன்று—மனத்தை - அம்மனத்தை—விட்டகல்வதெனினன்றே விட்டுவெளிப்படுவதாயினன்றே—தழைய-பெருக, உரைதரும்-பேசுகின்ற—நாவால்-நாவினாலே—சாற்றலாந்தகைமைத்தாம் - சொல்லப்படுந்தகுதியுடையதாகும்—எழுபுவி- எழுதீவுகளிலேயும்—வாழ்-வாழ்கின்ற—கன்னியரில்- பெண்களுள்—இருவிசும்பில்-பெரியவானுலகத்துள்ள,தருவின் - கற்பகதருவினது நறு-பரிமளம்பொருந்திய—கொழுநனை-செழியவரும்பை--நல்குதியொன்று-(கொணர்ந்து)கொடுவென்று, கூறுநரும்-சொல்வா

ரும்—ஊர்கொல்-இருக்கின்றாரோ(அப்படியே)—தருவின்-கற்பகதருப்போலும்—நறு-நற்குணம்பொருந்திய—கொழுநனை-நளராஜனை--நல்குதிரொன்று-கொணர்ந்துகொடுவென்று, கூறுநரும்-சொல்வாரும்,ஊர்கொல்-இருக்கின்றாரோ,(எ-று.) * தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்-எ-கூ-ரஃகாரனொற்றும்பகரவிறுதியு-மாரைக்கிளவியுளப்படமூன்று-நேரத்தோன்றும் பலரறிசொல்லே, (கருத்து) தமயந்தியானவள்கொழுநனைத்தாவென்றுசொல்பவளுமுண்டோவென்று சிலேடையாகச்சொன்னாள்-எ-ம். ()

தழைசிறையமடவனமே சாற்றுதியென்றிவ்வாறு
குழைகிழிக்குமதர்நெடுங்கட் கொம்பர்மகிழ்நாணினொடு
மொழிவதுகேட்டையுற்று முகிழ்நகைவாணுதலுளத்தில்
விழைவுறுநன்மொழிகள் சிலமடவன்னம்விளம்புமால்

(இ-ள்) தழை-தழைத்த—சிறைய-சிறைகளையுடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய—அனமே-அன்னமே—சாற்றுதியென்று-சொல்லென்று—இவ்வாறு-இவ்விதமாக,குழை-குழையையுடைய(காதை)—கிழிக்கும்-கிழிக்கின்ற—மதர்-மதர்த்த—நெடு-நீட்சிபொருந்திய—கண் கண்களையுடைய--கொம்பர்-பூங்கொம்புபோல்பவள்—மகிழ்-மகிழ்ச்சியோடும்—நாணினொடும்-வெட்கத்தோடும்—மொழிவது-சொல்வதை,கேட்டு-(தான்)கேட்டு—ஐயுற்று-சந்தேகித்து—முகிழ்-முல்லையரும்புபோலும்—நகை-பற்களையும்—வாள்-காந்திபொருந்திய,நுதல்-நெற்றியையுமுடையவளது, உளத்தில்-உள்ளத்தின்கண்ணே—விழைவுறு-விரும்பப்படும். நன்மொழிகள்சில-சில நல்லசொற்களை—மடவன்னம்-இளமைபொருந்தியவன்னமானது—விளம்பும்-அவளுக்குச்சொல்லும்,—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திசொற்களைக்கேட்டன்னஞ்சொல்லியதுஎன்பதாம். (அரு)

தருவினறுங்கொழுநனையார் தருகவெனவுரைப்பரொனு
மரியமறைப்பொருளதனை யான்கேட்கலாகாதோ,தெரி
யவருமறைப்பொருளைச் செவிப்புலத்திலுறநால்காம்
வருணமுடையவர்கேட்க லாகாதவாறேபோல்

(இ-ள்) தருவின்-கற்பகதருவினது—நறு-பரிமளம்பொருந்திய—கொழுநனை-செழியவரும்பை--யார்-எவர்.தருகவென-கொடுவென்று—உரைப்பரொனும்-சொல்லுவாரொன்றுசொல்லப்பட்ட, அரிய-அரிதாகிய,மறைப்பொருள்தனை-இரகசியப்பொருளை, யான்-நான்—கேட்கலாகாதோ-கேட்கத்தகாதா—தெரியவரு-அறிதற்கரிய—மறைப்பொருளை-வேதப்பொருளை, செவிப்புலத்தி

ல்-சுரோத்திரேந்திரியத்தினாலே—உற- பொருந்த—நாலேகாம்வ ருணமுடையவர-சூத்திரர், கேட்கலாகாதவாம்றபோல்- கேட்கத் தகாதவிதம்போல், எ-று.) (கருத்து) அன்னமானதுதமயந்தியே நீசொன்ன இரகசியப்பொருளையான் கேட்கலாகாதோ வென்று சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (௮௬)

மனமுறுமோர்பொரு ளடைதலரியதோமனத்தாலு
நினைவரியபொருளினையு நிறையுடையோரடைகுவராற்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப் புடையகன்றவகலல்குற்
கனியனையவந்தீஞ்சொற் கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்

(இ-ள்.) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட,மணிமேகலை-இரத்தினமேக லையை—தாங்கி-சுமந்து—புடையகன்ற-புடைபரந்த—அகல்-ப ரப்பையும்—அல்குல்-அரைக்கீழிடத்தையும்—கனியனைய-முக்க னிபோலும்—அம்-அழகிய—தீ- மதுரம்பொருந்திய—சொல்- சொல்லையுமுடைய—கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்-கற்பகத்தின்ம லர்க்கொம்புபோல்பவளே—மனம்-மனத்தின்கண்—உறும் - இ ருக்கின்ற—ஓர்பொருள்-ஒருபொருளை—அடைதல் - பெறுதல், அரியதோ-(கற்பகவருமபைபயடைதல்போல்)அரியதோ(அரியத ன்று)அரியதென்றேன்சொல்லக்கூடாதெனின்--நிறையுடையோ ர்-யோகிகள்—மனத்தாலும்-அம்மனத்தினாலும்—நினைவரிய- நி னைத்தற்கெட்டாத—பொருளினையும்-பரப்பிரமத்தையும்,அடை குவர்-பெறுவார்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தியேநினைத்ததைய டைதல் அரிதன்றென்றன்னஞ் சொல்லியதுஎன்பதாம்.இலக்கண த்திரட்டுஒருமைபன்மைக்குறுக்குச்சாரியை. (௮௭)

பொய்மைமொழிபுகன்றறியேம் புகலமனமெண்ணுகினு
மொய்ம்மையல * துரையாநாவேதநவில் பயிற்சியாற்
கொம்மைவருமுலைவாய்மையுடையோரைக்குறித்துரைப்பி
னெம்மைமுதலெடுத்துரைப்ப ரீர்ங்கமலத்திறைமூன்றும்

(இ-ள்.) கொம்மை- இளமைபொருந்தி—வரு-வளர்கின்ற, மு லை-முலைகளையுடையவளே—பொய்ம்மைமொழி- அசத்தியவார் த்தையை—புகன்றறியேம்-சொல்லியறியேம்—புகல - (ஒருசம யத்திலே) சொல்லுதற்கு.மனம் - மனமானது—எண்ணுகினும்- நினைத்தாலும்—நா-(எம்முடைய நாக்களானவை, வேதம்-வேத த்தை, நவில்- ஓதிவருகின்ற—பயிற்சியால்-பழக்கத்தினாலே, மெ ய்ம்மை(மொழி) யலது சத்தியவார்த்தையையல்லாமல்—உரை யா-சொல்லாவாம்—ஈர்ங்கமலத்து-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாம ரைப்பூவிலுள்ள—இறைமூன்றும்-நான்முகக்கடவுண்மூன்றும்,

வாய்மையுடையோனை-சத்தியத்தையுடையவனை,குறித்து கருதி, உணர்ப்பின்பேசின்—எம்மை-எம்மையே—முதல்-முதலில், எடுத்து-குறித்து—உணர்ப்பர்-சொல்லுவார்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே பொய்வார்த்தைகள்சொல்லி யறியோம்சொல்லநினைக்கில் வேதப்பயிற்சியால் நாக்கள்எழாவாம்,-எ-ம். * தொல்காப்பியம்-அ-ஆ-வ-என- வருஉமிறுதியப்பான் மூன்றேபலவறிசொல்

பாட்டுவரிச்சுரும்புமுரல் பங்கயமெல்லரும்பேய்க்கு[லே.
மோட்டிளவெம்முலையெனக்கு முடியாதபொருளுளதோ
சூட்டரவின்மேற்கிடந்த தொடுகடன்ஞாலத்திடைநீ
வேட்டதுகூறுதிகொணர் வல்விரைவினெனக்கூறியதால்

(இ-ள்) வரி-இரேகைகளையுடைய—சுரும்பு-வண்டுகளானவை, பாட்டு-பாட்டை—முரல்-பாடப்பெற்றிருக்கின்ற,பங்கயம- தாமரையினது—மெல்லரும்பு-மெல்லியவரும்பை—ஏய்க்கும்- நிகர்க்கின்ற—மோட்டிளவெம்-உயர்ச்சியும்,இளமையும்- விரும்பப்படுங்குணமும்பொருந்திய—முலை- முலைகளையுடையவளே, எனக்கு-என்றால்—முடியாத-முடிவுபெறாத, பொருள்- காரியமானது, உளதோ-ஒன்றிருக்கின்றதோ—சூட்டு - உச்சிக்கொண்டையையுடைய—அரவின்மேல்-ஆதிசேஷன்மேல்—கிடந்த-தங்கிய, தொடு-தோண்டப்பட்ட.கடல் - கடலாற்சூழப்பட்ட, ஞாலத்திடை - பூமியின்கண்—வேட்டது (உன்னால்) விரும்பப்பட்டபொருளை,நீ-நீ,கூறுதி-சொல்லு—விரைவில்-சீக்கிரத்தில்—கொணர்வல்-யான் (அதனைக்) கொண்டுவருவேன்—என-என்று—கூறியது-(அன்னந்தமயந்திக்குச்சொல்லியது—(எ-று)(கருத்து) தமயந்தியே, நீ இச்சித்ததைச்சொல் விரைவிற்கொண்டுவருவேனென்றன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (அகூ)

மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடக நல்யாழிசைகேட்
டுருகிநளன்பால்வேட்கை யுற்றனளென்றறிகில்லா
யரியபசும்பொன்னிறத்த வாய்தூவிமடவனமே
தெருமரலுற்றேன்விழைவுசெப்புமா * றெவனென்றாள்

(இ-ள்) அரிய-பெறுதற்கரிய, பசும்பொன்- பசியபொன்னினது—நிறத்த உருவமுள்ள—ஆய்-தேடத்தக்க—தூவி - இறகுகளையுடைய—மடம்- இளமைபொருந்திய—அனமே-அன்னமே—மருவு-சேர்ந்த,புரி-வலிக்கட்டுகளையும்--நரம்பு-தந்திகளை,இசைக்கும் - இசைவிக்கின்ற—மாடகம் - முறுக்காணிகளையுடைய—நல்யாழ்-நல்லவீணையினிசைபோல்கின்ற—இசை-(என்) சொல்லை—கேட்டு-(இவள்) கேட்டு—உருகினள்-மனங்குழைந்தவளாகி, அன்

யால்-ஆசையினாலே-வேட்கையுற்றனளென்று-(அச்சொல்லையே) கேட்கும்வண்டுதலுற்றாளென்று(இன்னுஞ்சிலேடையால்)-உருகு உளமுருகநின்ற—இன்-இனிமைபொருந்திய—நளன்பால் - நளனிடத்தே—வேட்கையுற்றனளென்று-ஆசையிருந்தாளென்று-அறிகில்லாய்- அறியாயா--தெருமராநின்றேன் - மனச்சுழற்சியையடைந்தநான்—விழைவு-அவ்வாசையை—செப்புமாறு-(வெளிப்படையாகச்)சொல்லுவிதம்—எவன்-யாது, என்றாள்-என்றுசொல்லினாள்(தமயந்தி)—(எ-று) (கருத்து) அன்னமேயிசைகேட்டுருகினளன்பாலாசையுற்றன ளென்றறியாயாஎன்பதாம்.※ நன்னூல்-எவனென்வினாவினைக் குறிப்பிழியிருபால். (௩௰)

வேட்கைதனதுளத்தடக்கி மெய்ந்நாணான்மறைத்திகலும், வாட்படைபோனெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற் பொருடேர்ந்
நாட்கமலவள்ளவாய் நறும்போதிலமர்செய்ய [து
தாட்பவளக்கடிகைவாய் மடவன்னஞ்சாற்றுமால்

(இ-ள்) நாள்-அன்றுபூத்த—கமலம்-தாமரையினது—வள்ளம் கிண்ணம்போலும்--வாய்-வாயையுடைய--நறும்போதில்-நல்லமலரில்--அமர்-வாசஞ்செய்கின்ற, செய்ய- சிவப்புநிறம்பொருந்திய,தாள்-அடிகளையும்--பவளக்கடிகை- பவளத்துண்டம்போலும், வாய்-வாயையும் உடைய,மடம்-இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது,இகலும்-போர்செய்தற்குரிய,வாட்படைபோல்-வாளாயுதம்போலும்--நெடுங்கண்ணாள்- நெடியகண்களையுடையவள்வேட்கை(நளன்மேலுண்டாகிய)வாசையை--தனது- தன்னுடைய,உளத்து-மனத்தின்கண்—அடக்கி- வெளிப்படாமல்வைத்து,நாணால்-வெட்கத்தினால்—மெய்-அவ்வாசைக்கொள்ளப்பட்ட பொருளை,மறைத்து-(சிலேடையால்) மறைத்து,வழங்கிய-சொல்லிய,சொற்பொருள்-வாக்கியார்த்தத்தை--தேர்ந்து- அறிந்து, சாற்றும் - சொல்லும்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திநளனிடத்திச்சைவைத்து மறைபொருளாகச்சொன்ன சொல்லையறிந்தன்னஞ் சொல்லும்என்பதாம். (௩௧)

தருவினறுங்கொழுநனையார் தருகென்பாரென்றதுஞ்சீர்
மருவுபுரிநரம்பிசைக்கு மாடகநல்லியாழிசைகேட்
டுருகினளன்பால்வேட்கை யுற்றனளென்றுரைத்ததும்யான்
கருதினனற்பலகலையுங் கற்றுணர்ந்ததெளிவினால்

(இ-ள்) தருவின்-கற்பகதருவினது—நறும்-வாசனைபொருந்திய—கொழுநனை-செழியவரும்பை,யார் எவர்--தருகென்பார்- தருகவென்றுசொல்லுவார்,என்றதும்-என்றுசொன்னதும், சீர்மரு

வும்-சிறப்புப்பொருந்தும்—புரி-கட்டுகளையும்—நரம்பு- தந்திக ளை—இசைக்கும்-இசைவிக்கின்ற—மாடகம் - முறுக்காணிகளையு முடைய—நல்-நல்ல—யாழ்-வீணையின், இசைகேட்டு- இசையை க்கேட்டு*உருகினளன்பால்-உருகினள்—அன்பால் - உருகினளன் பால்—வேட்கை-ஆசை—உற்றனளென்று- அடைந்தனளென்று, உரைத்ததும்-சொன்னதும்—யான்-நான், பலகலையும்-பலவகை நூல்களையும்—கற்றுணர்ந்த-கற்று,(அவற்றின்பொருளை)யறிந்த, தெளிவினால்-தெளிவைக்கொண்டு—கருதினன்(நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவையென்று)அறிந்தேன்—(எ-று.) (கருத்து) தம யந்தியே நீசிலேடையாகச்சொன்னதையானறிந்தேன்என்றன்ன ஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். * சிலேடை. (௬௨)

மறங்கிளருமதர்நெடுங்கட்கன்னியர் * தமனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன்பிரியுமெனத் தெளிவுடையோர் செப்புத
னறுந்துணரொண்சில்லோதிநயப்புறுநின்குறிப்புரைக[லா
ளறிந்துமறியேன்போலவை யுறவுற்றிருந்தனன்யான்

(இ-ள்) நறுந்துணர்-நறியமலர்களையும்,ஒண்சில்-ஒள்ளியபொ ன்வட்டத்தகட்டணியணிந்த—ஓதி - கூந்தலையுடையவளே, மறம் கொலைத்தொழிலால்—கிளரும்- விளங்காநின்ற—மதர்-மதர்த்த, நெடு-நெடிய—கண-கண்களையுடைய—கன்னியர்- கன்னியர்களி ன்—மனம்-மனங்களானவை—ஒன்றில் - ஒருபொருளில்,செறிந் தும்-அழுந்தியும்—உடன்-விரைவில்,பிரியுமென -(அந்நிலையில்) நீங்குமென்று—தெளிவுடையோர்-அறிவுடையோர்,செப்புதலா ல்-சொல்லுதலினாலே—நயப்புறு-விரும்பப்படுகின்ற—நின்- உ ன்னுடைய,குறிப்புரைகள் - குறிப்புச்சொற்களின்பொருளை,யா ன்-நான்—அறிந்தும்-தெரிந்தும்,அறியேன்போல-அறிந்திலேன் போல, ஐயுறவுற்று-சந்தேகமடைந்து, இருந்தனன்-இருந்தேன் (எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே, பெண்கள்மனங்கள் விரைவிற்பி ரியுமென அறிவுளோர்சொல்லுதலால் உன்குறிப்புச்சொற்களை நா னறிந்தும் அறியாதுபோலச்சந்தேகித்தேன் என்றது அன்னமென் பதாம்.*தொல்காப்பியம்-தாமெனகிளவிபன்மைக்குறித்தே. ()

உலகமெலாம்பொதுநீக்கி யோராழிதனையுருட்டி
யலகில்புகழ்ப்படாம்போர்த்த வரசர்பிரானதிருமுன்னர்
மலர்பொதுளுஞ்சில்லோதியை யுற்றுமடநாணுற்
சிலமொழிசொற்றனளென்றுச்செப்புவதுஞ்சீர்மைத்தோ

(இ-ள்) உலகமெலாம்-பூமிமுழுதையும்-பொது(பலவரசர்க்கு ம்)பொதுமையினின்றும்—நீக்கி-நீங்குவித்து—ஓராழிதனை-ஒருச

க்கரத்தை--உருட்டி-செலுத்தி--அலகில்- அளவில்லாத--புகழ்-புகழாகிய, படாம்-ஆடையை,போர்த்த(அந்தப்பூமியின்மேற்)போர்த்தல்செய்த,அரசர்பிரான்-இராஜாதிராஜனது, திருமுன்னர்-சந்நிதானத்தில்,மலர்-மலர்கள்,பொதுள்-நெருங்கப்பெற்ற,அம்- அழகிய--சில்-பொன்வட்டத்தகட்டணியணிந்த--ஓதி-கூந்தலையுடையவள்--ஐயுற்று-சந்தேகித்து,மடம்- அறியாமையோடுகூடிய, நாணால்-வெட்கத்தினாலே--சிலமொழி-(உன்னைக்குறித்துச்சிலசொற்களை,சொற்றனளென்று-சொல்லினாளென்று,செப்புவதும்- சொல்லுவதும்--சீர்மைத்தோ- சிறப்புடைத்தாமோ—(எ-று) * இலக்கணக்கொத்துஒழிபியல்-௩௪-௬. வேற்றுமைவழியோடல் வழியன்றியுமவ்விருவழியுமடங்கும்பொதுவழி - யம்மூன்றுள்ளேயடங்காவழியுமெனநான்கொன்றே யியம்புவர்சந்தி- இவ்விதியால்உலகம்பேடு-தெய்வம்அலிஇவற்றிற்குச் சொற்பொருடிணைபால் தொடுக்கிற்சிறப்புமன்றுபொதுவுமன்று அடங்காவழிஎனக் (கருத்து) தமயந்தியே,நளராஜன்திருக்கொலுவின்முன்னேயான்போய்அரசனேஉன்னைக்குறித்துத் தமயந்திவெட்கத்தாற்சிலசொற்கள்சொன்னாள்என்றுசொல்லுவதுசிறப்பாகுமோ, என்றன்னஞ்சொல்லி [ற்று-எ-ம்

கந்தடுகிம்புரிகோட்டுக்கழைசுளியுங்கடாயானை
மந்தரத்தாற்பகைக்கடலை மதித்தடையும்வயவேந்தன்
சிந்தையைநின்பாற்பிணிப் பிற்றெள்ளமுதத்திருவேயுன்
றந்தைபிறற்களித்திடினென் வாய்மைதவறுகாதோ

(இ-ள்) தெள்ளமுதம்- தெள்ளிய பாற்கடற்பிறந்த—திருவே திருமாதே—கந்து-கட்டுத்தறியை, அடு-ஒடிக்கின்ற—கிம்புரி பூணையணிந்த—கோட்டு-கொம்புகளையுடைய—கழை-கரும்புகளை—சுளியும்-முறிக்கின்ற—கடாயானை-மதயானையாகிய—மந்தரத்தால்-மந்தரகிரியினாலே—பகை-பகைவரது, கடலை- (சேனையாகிய)பாற்கடலை—மதித்து-கடைந்து, அடையும்-அடையப்பட்ட, வயம்-வெற்றித்(திருவை)யுடைய—வேந்தன்- நளராஜனது—சிந்தையை-மனத்தை—நின்பால்-உன்னிடத்தே,பிணிப்பின் (யான்) கட்டிவைத்தால்—உன்-உன்னுடைய—தந்தை- தகப்பனானவன்--பிறற்கு-மற்றொருவனுக்கு—அளித்திடின்-(உன்னைக்)கொடுப்பானேயானால்—என்-எனது—வாய்மை- வாய்ச்சொல்லின்றன்மையானது—தவறுகாதோ-வழுவாகாதோ—(எ-று)(கருத்து) தமயந்தியேநளன்மனதையான் உன்னிடத்தில் வசப்படுத்தி வைத்தால் உன்பிதாஉன்னைப்பிறனுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் என்சொற்பழுதாமென்றன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (௬௫)

என்னுளத்தினையுறல்போல் யார்க்களிப்பான்றந்தையென
வுன்னுளத்துமையமுளதாதலாலிஃதொழிக
பின்னரெவையுரைத்திடினு முடிப்பலெனப்பேரொழில்கூ
ரன்னமடவரலுள்ள மறியுமாறுரைத்ததுவே

(இ-ள்) பேரொழில்-பெரியவழகினால்—கூர்-மிகுந்த, அன்னம்-அன்னப்பறவையானது—என்னுளத்தில்-எனது*மனத்தில், ஐயுறல்போல்-சந்தேகமிருத்தல்போல், தந்தை-தகப்பனானவன், யார்க்கு-யாருக்கு—அளிப்பானென- கொடுப்பானோவென்று—உன்னுளத்தும்-உனதுமனத்திலும்—ஐயம்-சந்தேகமானது, உளது இருக்கின்றது—ஆதலால்-ஆகையினாலே—இஃது இக்காரியம், ஒழிக-நீங்கக்கடவது—பின்னர் அதுவன்றி--எவை-எந்தக்காரியங்களை—உரைத்திடினும்-(நீஎனக்குச்) சொன்னாலும்—முடிப்பலென(யான்)முடிப்பேனென்று—மடவரல்-தமயந்தியினது, உள்ளம்-கருத்தை—அறியுமாறு-உணரும்படியாக,உரைத்தது - சொல்லிற்று—(எ-று.) * தருக்கசங்கிரகம்-உஎ-ம்-கு- விசும்பேகாலந்திசையோடான்மா-மனமெனுமைந்துநிலைப்பொருளாங்கண் - முன்னையநான்குநிறைவுடையவ்வே - இவ்விதியால்மனம் நிலையுள்ளபொருளாம். (கருத்து) தமயந்தியே என்மனதிற்சந்தேகமிருக்கிறதுபோல உன்மனதிலுஞ்சந்தேகமிருக்கிறது இதுநீங்கவேறுகாரியமிருந்தாற்சொல்முடிப்பேன் என்றன்னஞ்சொல்லிற்று-எ-ம்

கன்னிமனஞ்சூழ்கிடந்த நாணென்னுங்கடியரண
மன்னமொழியெனும்படைகள் வழங்குதலுமழிந்ததான்
முன்னியுளந்தனிற்சிறிது முறுவலித்துமுகங்கோட்டி
யின்னமுதமுகுவதுபோல் வெளிப்படையினியம்பினள்

(இ-ள்.) கன்னி-தமயந்தியானவள்—மனம்- மனத்தை—சூழ்கிடந்த-சூழ்ந்துகிடந்த,நாணென்னும்-நாணமென்கின்ற,கடி-காவலாகிய—அரணம்-மதிலானது—அன்னம்-அன்னத்தினது, மொழியெனும்-சொற்களென்கிற—படைகள்-ஆயுதங்கள்—வழங்குதலும்-மேற்சென்றவளவில்—அழிந்ததால் -கெட்டமையால்—சிறிது-சிறிதுபொழுது—உளந்தனில் - (தன்) மனத்திலே, முன்னி-ஆலோசித்து—முறுவலித்து-சிரித்து--முகங்கோட்டி-முகங்கவிழ்த்து—இன்னமுதம்-இனியவமிர்தத்தை—உகுவதுபோல்-சொரிவதுபோல்—வெளிப்படையின்- வெளிப்படையினாலே—இயம்பினள்-சொல்லுவாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியானவள் வெளிப்படையாகச்சொல்லுவாள்என்பதாம். (௬௭)

விரையுயிர்க்குந்தாமரைக்கு வெய்யவனுஞ்சேதாம்பன்
மருவுயிர்க்குநாண்மலர்க்கு மரமதியுமல்லாம

லுரைபெறுநற்றலைவர்பிறருளர்*கொல்லோபொலஞ்சிறை
வரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால். [ய

(இ-ள்.) பொலன்-பொன்மயமாகிய, சிறைய-சிறகைகளையுடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய—அரசவனம்-அரசவன்னமே—விரை-வாசனையை—உயிர்க்கும்-வீசுகின்ற, தாமரைக்கு-தாமரைப்பூவிற்கு—வெய்யவனும்-சூரியனும், சேதாம்பல்-செவ்வல்லியினது—மரு-வாசனையை—உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற—நாள்-பருவமுள்ள—மலர்க்கு-பூவிற்கு—மாமதியும் - பெரியசந்திரனும்—அல்லாமல்-அன்றி, பிறர்-அன்னியர்களாகிய உரைபெறு-புகழ்பெற்ற—நற்றலைவர்-நல்லநாயகர், உளர்கொல்லோ-இருக்கின்றாரோ இல்லை—எனையும்-என்னையும், அன்னளாய்-அப்படிப்பட்டவளாய், எண்ணுதி-நளனன்றிநாயகனில்லையென்றெண்ணக்கடவாய்—(எ-று) (கருத்து) அன்னமே தாமரைக்குச்சூரியனும் அல்லிக்குச் சந்திரனும் அன்றிவேறு நாயகனில்லாதுபோல எனக்குநளனையன்றி நாயகனில்லையென்றெண்ணக்கடவாய் என்றாள் என்பதாம். *தொல்காப்பியம்-கொல்லையியம். (௬௮)

ஐயமுறேனளன்மார்பிலணியலணிகுவனன்றி
மையல்புரிவேள்வரினுமன்றலந்தார்சூட்டுவனோ
நெய்யொழுகுவேற்றாதைபிறர்க்களிப்பநேர்குவனேல்
வெய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டுனுரைநிறுத்துவனால்.

(இ-ள்.) ஐயமுறேல்-(அன்னமேநீ) சந்தேகப்படாதே, நளன்-நளராஜனது—மார்பில்-மார்பின்கண்—அணியல்-மாலையை—அணிகுவனன்றி-சூட்டுவனல்லாமல், மையல்புரி-மயக்கத்தைச்செய்கின்ற—வேள்-மன்மதனானவன்—வரினும்-வந்தானாயினும், மன்றல்-வாசனைபொருந்திய—அம்-அழகிய—தார்-மாலையை, சூட்டுவேனோ-(யான்)சூட்டுவேனோ—நெய்-நெய்யானது—ஒழுகு ஒழுகப்பெற்ற, வேல்-வேலையுடைய, தாதை-(என்)தகப்பனானவன், பிறற்கு மற்றொருவனுக்கு—அளிப்ப-(என்னைக்)கொடுக்க, நேர்குவனேல் உடன்படுவானாயின்—வெய்யதழல் - வெப்பம்பொருந்தியநெருப்பினுள்—புகுந்து-புகூகி, ஆவிவிட்டு-உயிரைவிட்டு, உன்-உனது—உரை-சொல்லை—நிறுத்துவன்-(நளனிடத்தில்)நிலைபெறுவிப்பேன்—(எ-று.) (கருத்து) அன்னமேயான் நளனுக்கே மாலையிடுவேன் என்பிதாபிறனுக்கென்னைக்கொடுக்கவுடன்பட்டால் அக்கினியில் வீழ்ந்திறந்துன்சொல்லை நிலைநிறுத்துவேன் என்றாள் தமயந்தி என்பதாம். (௬௯)

ஊழியல்பிற்றிறல்வேந்தைவேட்டுள்ளமுருகுமெனை
வாழிமடவனங்கூட்டலரிதென்னமதித்திடேல்

கேழ்கிளர்தாமரையின்முகைகிளரொளித்தண்ணோற்கலரா
தேழ்பரித்தேரவர்காணினலர்ந்திடுதலியல்பன்றே.

(இ-ள்.) மடம்-இளமைபொருந்திய—அனம்-அன்னமே—வாழி-வாழக்கடவாய்—ஊழ்-விதியானது,'இயல்பின்-சம்பந்தத்தினுல்—திறல்-வலிமையுள்ள—வேந்தை-நளராஜனை—வேட்டு-விரும்பி—உள்ளமுருகும்-மனமுருகாநின்ற—எனை-என்னை, கூட்டல்-அவனுக்குமனைவியாக்குதல்;அரிது-(உனக்கு)பெரிது,என்ன-என்று,மதித்திடேல்-நினைத்திடாதே—கேழ்-நிறத்தினுலே, கிளர்-விளங்காநின்ற—தாமரையின்-தாமரையினது—முகை-அரும்புக்கு,கிளர்-விளங்காநின்ற—ஒளித்தண்ணோற்கு-சீதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனுல்,அலராது-மலராமல்,எழ்பரித்தேரவன்-சூரியனை--காணின்-கண்டால்,அலர்ந்திடுதல்-மலர்தல்--இயல்பன்றே-சுபாவமன்றோ—'எ-று, (கருத்து) அன்னமேவிதியின்சம்பந்தத்தினுலேநளனையிச்சித்துமனமுருகுமென்னை அந்நளனோடுகூட்டுவித்தல்உனக்குப்பெரியகாரியமல்லவென்றுசொன்னுள்-எ-ம். (௱)

வாட்டிறல்சேர்வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென்முலைதிளைப்
கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வல்கூட்டாயே லுலகறிய [பக்
மூட்டழலிற்புகுந்தாவிமுடித்திடுவலொளிகெழுசெஞ்
சூட்டுமடவனமிவற்றுளென்செய்வான்றுணிந்தனையால்.

(இ-ள்.) ஒளிகெழு-காந்திபொருந்திய, செஞ்சூட்டு- செய்யவுச்சிக்கொண்டையையுடைய,மடம்-இளமைபொருந்திய,அனம்-அன்னமே,வாள்-வாளினது,திறல்-போரினுலே,சேர்-சேர்ந்த, வயம்-வெற்றிபொருந்திய,வேந்தின்,நளராஜனுடைய,மணி-அழகிய,புயத்து-தோள்களிடத்து,என்-என்னுடைய--முலை- முலைகளானவை திளைப்ப-அழுந்தும்படியாக—கூட்டுதியேல்-(என்னைஅவனோடு,சேர்ப்பாயாகுல்,உயிர்வாழ்வல்-உயிர்வைத்திருப்பேன்—கூட்டாயேல்-சேர்க்காயாகுல்,உலகறிய-உலகத்தாரறிய, மூட்டு-மூட்டப்பட்ட—அழலில்-நெருப்பினுள்,புகுந்து-முழுகி,ஆவி-உயிரை,முடித்திடுவல்-விட்டுவிடுவேன் இவற்றுள் (கூட்ட லுங்கூட்டாமையுமாகிய)இவ்விரண்டினுள்,என்செய்வான் - எதுசெய்யும்படியாக,துணிந்தனை-(நீ)நிச்சயித்தாய்—(எ-று) (கருத்து) அன்னமேநீஎன்னை நளனோடுசேர்த்தால்உயிர்வைத்திருப்பேன் சேர்க்காவிட்டால்உயிரைவிட்டுவிடுவேனென்ருள்என்பதாம். (௱க)

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன்றுற்றக்கா லுணர்வுடையோர்
செயிரறுதம்முயிரளித்துச்செய்நன்றிக்கடன்கழிப்பார்

மயர்வறவென்னுயிரினுஞ்சீர்வாய்ந்ததளன்றனையளிப்பி
னயர்வறுமோதிமமதற்குக்கைம்மாறேததறிகிலன்யான்.

(இ-ள்.) அயர்வறு-மனச்சோர்வற்ற—ஓதிமம்-அன்னமே—உணர்வுடையோர்-அறிவுடையோர்—உயிருதவிசெய்தவர்க்கு-(ஆபத்துவந்தபோது தம்முயிரைக்காப்பாற்றினவர்க்கு—ஒன்று-ஓராபத்து—உற்றக்கால்-வந்ததாயின்—செயிரற்று-குற்றமற்று—தம்-தம்முடைய—உயிர்-உயிரை—அளித்து-கொடுத்து—செய்-(அவராற்)செய்யப்பட்ட நன்றி-உபகாரமாகிய—கடன்-கடனை—கழிப்பார்-தீர்ப்பார்—மயர்வு-மயக்கமானது—அற-நீங்க—என்னது,உயிரினும்-உயிரைக்காட்டிலும், சீர்வாய்ந்த-சிறப்புபொருந்திய,நளன்றனை-நளராஜனை,அளிப்பின்-கொடுப்பாயானால்,அதற்கு-அவ்வுபகாரத்திற்கு,கைம்மாறு-எதிருபகாரம்,எது-யாது-யான்-நான்,அறிகிலன்-(அதனை)யறியேன்--(எ-று) [யாதுஅறியேனெனவேயில்லையென்றதாயிற்று] ※ தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்-கிளவியாக்கம்-௫௮-காலமுலகமுயிரேயுடம்பே பால்வரைதெய்வம்வினையேபூத-ஞாயிறுதிங்கள்சொல்லெனவருமாயிரைந்தோடுபிறவுமன்ன-வாவயின்வரூஉங்கிளவியெல்லாம்-பால்பிரிந்திசையாவுயர்திணைமேன (கருத்து) அன்னமேஉயிர்க்குதவிசெய்தவர்க்குஉயிர்க்குதவிசெய்வார்கள் உணர்வுடையவர்கள் என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நளனை நீஎனக்குக்கொடுத்தால் உனக்கென்னபிரதிஉபகாரஞ்செய்வேன் என்றாள் என்பதாம். (௱௨)

கைம்மாறுநினக்காற்றலரிதெனினுங்களிப்பினுளஞ்
செம்மாந்துன்செயிரறுசீரோவாதுசெப்புவல்யா
னெம்மாவியிறந்துபடாதிருக்குங்கொல்விரைவினிற்போய்த்
தெம்மாறுசுடர்வேலான்றிருவருள்பெற்றிடாயெனினே.

(இ-ள்.) கைம்மாறு-பிரதியுபகாரத்தை—நினக்கு உனக்கு;ஆற்றல்-செய்தல்—அரிதெனினும்-இல்லையாயினும்—களிப்பின்-மகிழ்ச்சியினாலே—உளம்-உள்ளத்தில்—செம்மாந்து-இறுமாந்து, உன்-உனது—செயிரறு-குற்றமற்ற—சீர்-குணத்தை--ஓவாது-இடைவிடாமல்—யான்-நான்—செப்புவல்-சொல்லுவேன் (ஆனால் அதைநன்றாகவாலோசித்துவிரையாமற் செய்வேனென்பாயின), விரைவினில்-சீக்கிரத்தில்—போய்-சென்று—தெம்-பகைவரும், மாறு-(நட்பினராய்)வேறுபடுதற்குக்காரணமாகிய—சுடர்-ஒளிபொருந்திய—வேலான்-வேலையுடையவனது—திரு-அழகிய—அருள்-அருளை,பெற்றிடாயெனின்-பெறாயாயின்,எம்-எம்முடைய;ஆவி-உயிர்களானவை—இறந்துபடாது-நீங்கிப்போகாமல்—இருக்குங்கொல்-இருக்குமோ—(எ-று.) [தாய்மார் பாங்கிமாரை

யுஞ்சேர்த்துப்பன்மையாக எம்மாவினவென்றாள்] (கருத்து) அன்னமேநானுக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்தலரிதென்றாலும்உன்புகழ்ச்சியைஇடைவிடாதுசொல்லுவன் நீவிரைவிற்போய்நளனருளைப்பெறாவிடில்எங்களுயிர்களிருக்குமோஎன்றாள்என்பதாம்.*தருக்கசங்கிரகம்அறிவிற்பண்பிற்றானமாவதுதானிலைநயுமுயிருமென்றுயிருவகைத்தே (௱௩)

என்குறைநீவயவேந்தற்கியம்புதியேல்வடங்கிடந்து
பொன்பிதிர்மின்சுணங்கார்ந்தபொம்மலிளமுலையினர்பா
லன்புறுநல்லமயமதிலறையற்கவறைகுதியே
னன்குரைதீங்காமவர்பானயப்புற்றதன்மையினால்.

(இ-ள்.) என்-என்து—குறை-குறையை—நீ-நீ—வயம் - வெற்றியையுடைய—வேந்தற்கு - நளராஜனுக்கு—இயம்புதியேல்-சொல்வாயாயின்—வடம்-முத்துவடமானது—கிடந்து - தங்கப்பெற்று,பொன்பிதிர்-பொன்பொடிபோல்,மின் - விளங்குகின்ற, சுணங்கு-தேமலால்,ஆர்ந்த-நிறைந்த,பொம்மல்-பொலிவும்,இள் இளமையும்பொருந்திய,முலையினர்பால்-முலையினரிடத்து,அன்புறு- அன்புற்றிருக்கின்ற—நல்லமயமதில்-நல்லசமயத்தில்,அறையற்க (அதனைச்)சொல்லாதே,அறைகுதியேல்-அப்போதுசொல்வையேயானால்,அவர்பால்-அவரிடத்தே.நயப்புற்ற-இன்பமுற்ற, தன்மையினால் குணத்தினாலே,நன்குரை(உனது)நல்லசொல்லும் தீங்காம்-(அவனுக்குக்)குற்றமுள்ளதாகும்—(எ-று.) (கருத்து) அன்னமேநீஎன்குறைகளை அரசனிடத்திற் சொல்லுவையேயானால் அரசன்பெண்களிடத்தன்புள்ளசமயத்திற்சொல்லாதே சொன்னால்நல்வார்த்தையும் குற்றமாய்விடும் என்றாள்-எ-ம். (௱௪)

வேற்றரசர்திறைகொணரும்வேலையினுஞ்சொல்லற்க
மாற்றரசர்பால்வெகுளுமமயத்தும்வகுத்துரையே
றேற்றமுடைமதிவல்லோர்தேர்ச்சியினுந்தெரிந்துரையேல்
சாற்றினுரைத்தனவெல்லாந்தவறுதலறிதியே.

(இ-ள்.)வேற்றரசர்-பிறவரசருடைய,திறை-இறைப்பொருளை, கொணரும்-வருவிக்கின்ற, வேலையிலும்-காலத்திலும், சொல்லற்க-சொல்லாசொல்லாதொழிக, மாற்றரசர்பால்- பகையரசரிடத்து--வெகுளும்-கோபஞ்செய்கின்ற,அமயத்தும்-காலத்திலும்,வகுத்துரையேல்-சொல்லாதே,தேற்றம்-தெளிவை,உடை-உடைய மதிவல்லோர்-மந்திரிகளோடு, தேர்ச்சியிலும்- ஆலோசனைசெய்யுங்காலத்திலும், தெரிந்துரையேல்-சொல்லாதே—சாற்றின்(நீ) சொல்லின்,உரைத்தனவெல்லாம்-உன்னாற்சொல்லப்பட்டனவெ

ல்லாம்—தவறுதல்-குற்றமுடையனவாகலே—அறிநீ- (நீ) அறிவாய்—(எ-று) * இலக்கணத்திரட்டு, எதிர்மறையேவற்கேலேயெல்லேயன்மோவற்கவாகுமொருமைச்-காமினன்மினற்பீர்பன்மை- இவ்விதியால் அற்கவிகுதி ஒருமையில்வந்தது (கருத்து) அன்னமே, அரசர்திறைதரும்போதும் பகையரசனைக் கோபிக்கும்போதும்மந்திரிகள்மதிசொல்லும்போது என்வார்த்தைகளைச் சொல்லாதேயான் சொன்னதெல்லாஞ்சொல்லென்றார்- என்பதாம். (௱௫)

பொறிசெறித்தமாண்பினராய்ப்பொருந்தலர் செற்றிருநிதிய
ஞ், செறிதருமாறீட்டியருவினை வாங்குசெயலினரு
முறுபிழையுட்சிறிதியற்றினொறுத் * திடுவர்வயவேந்த
ரறுதிபெறநீமொழியுமமயமறைந்துரைத்தியால்

(இ-ள்) பொறி-ஐம்பொறிகளையும்—செறித்த - அடக்கிய—மாண்பினராய்-நற்குணமுடையவராகி—பொருந்தலர்- பகைவரை—செற்று-வென்று—இருநிதியம் - அதிகதிரவியத்தை, செறிதருமாறு-நெறுங்குமாறு—ஈட்டி-சேர்த்து—அருவினை- பெரியதொழில்களை—வாங்கு- (சம்மிடத்து) வாங்கிய—செயலினரும்- செய்கையைஉடையவரும்—உறு-(பலவா)யுறுகின்ற—பிழையுள் - குற்றங்களுள்—சிறிது-சிறியவொருகுற்றத்தை—இயற்றின்-செய்தாலும், வயம்-வெற்றியையுடைய—வேந்தர் - அரசாயினோர்—அறுதி- (தம்மினெழிவை—பெற- அடைய—ஒறுத்திடுவர் - (அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார்—(ஆதலால்) நீ-விவேகியாகிய)—நீ - மொழியும்சொல்லுதற்குரிய— சமயம்-காலத்தை—அறிந்து - தெரிந்து—உரைத்தி-சொல்லு—(எ-று)(கருத்து) அன்னமே பகைமன்னரைவென்றுபாக்கியஞ்சம்பாதித்துத்தரும் வல்லவர்களும் அற்பகுற்றஞ்செய்தால் அரசர் தண்டிப்பாராகையால் குற்றமின்றிக்காலமறிந்துகூறென்றார் * தாது விளக்கம் இடுவிடு முதலியவினையிடைச்சொல்லே. (௱௬)

உளத்தனவாண்முகத்தனவாயுதிக்குமவைகுறிப்பினாற்
றெளிந்துணரத்தல்சீர்மைத்தேதூதர்செயலிற்றருகும்
விளக்கமுறநீயலதியாரறிவரிவைமெலியுமென
யளித்திடுதிவினாவினிற்போயாய்தூவிமடவனமே

(இ-ள்) ஆய்-மிகமெல்லிய—தூவி- இறகையையுடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய—அனமே- அன்னமே—உளத்தன - (ஒருவர்) மனத்திலுள்ளகுணங்களானவை—வாள்-ஒளியுள்ள—முகத்தனவாய்-முகத்திடத்தனவாகி—உதிக்கும்-தோன்றும், அவை - அக்குணங்களை—குறிப்பினால்- (அம்முகக்)குறிப்பினாலே—தெளிந்து-அறி

ந்து—உணாத்தல்-சொல்லுதல்—சீர்மைத்தே -சிறப்புடைத்தாகும், தூதர்-தூதரது—செயல்-தொழிலானது—இற்றாகும்- இத்தன்மைத்தாகும்—இவை - (நளன்மனத்திலுள்ள) விவற்றை—விளக்கமுற-விளங்குதலுற—நீயலது-நீயல்லாமல்—யார்-(வேறே)யாவர்—அறிவர்-அறியவல்லவர்—வினைவினில்-சீக்கிரதில்—போய்-(நளராஜனிடத்துப்) போய்—மெலியும்- வருந்துகின்ற—எனை - என்னை, அளித்திடுதி-காப்பாற்று—(எ-று) (கருத்து) அன்னமே, அகத்திலுள்ளவைமுகத்திற்காட்டும் முகக்குறிப்பறிந்து சொல்லுதல் தூதர் திறமாகும், நளன்மனத்துள்ளவை நீயல்லாமல் யாரறிவார்கள் சீக்கிரம்போய் என்னைக்காப்பாற்று என்றாள் என்பதாம். (௱௭)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)

என்னவாங்குவெளிப்படையிற்குயிலுநாண * வின்னமிழ்தித்
கன்னற்பாகிற்கோற்றேனிற்கனியிற்கனிந்தமொழிநவிலும்
பொன்னம்பாவையன்னாடன்னுள்ளந்தேர்ந்துமகிழ்புரியா
வன்னங்கண்ணாலருந்துதல்போனோக்கிச்சிலசொல்லறையுமால்

(இ-ள்.) என்ன-என்று—அன்னம்- அன்னமானது—ஆங்கு-அந்தச்சோலையினிடத்து—வெளிப்படையின்- வெளிப்படையினாலே, குயிலும்-கோகிலமும்—நாண-வெட்கமுற—இன்னமிழ்தின்- இனிதாகியவமிர்தத்தினும்—கன்னற்பாகின் - சர்க்கரைக் குழம்பினும், கோற்றேனின்-கொம்புத்தேனினும்—கனியின்- முக்கனியினும்—கனிந்த - சுவைமிகுந்த—மொழி - இந்தச்சொற்களை—நவிலும்-சொல்லிய—பொன்-பொன்மயமாகிய—அம்- அழகிய—பாவையன்னாள்-பாவைபோல்பவளது—உள்ளம்-கருத்தை-தேர்ந்து - அறிந்து—மகிழ்புரியா - மகிழ்ந்து—கண்ணாலருந்துதல்போல்-கண்களால்விழுங்குதல்போல—நோக்கி- (அவளைப்) பார்த்து—சிலசொல்-சிலசொற்களை—அறையும் - சொல்லும்— எ-று) * தாதுவிளக்கம், சாரியைவிகுதிதாங்கெடலுரித்தே, இவ்விதியால் இனிப்பு, என்றதில்இகரச்சாரியையும்-பு விகுதியும்கெட்டன- (கருத்து) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்த்துச் சிலசொற்களைச் சொல்லும்(௱௮)

சுணங்குபூத்துக்குலிகச்செப்பெனலாய்ச்சுருங்கிநுழைநுசுப்பு
வணங்கிததேப்பவருமுலையாயுரைத்தமாற்றமெய்யாமே
லிணங்குவாயில்யார்வேண்டுநளற்குநினக்குமிதயத்து
லணங்குநோய்வெய்தலர்தூற்றுமநங்கனொருவனிருக்கவே

(இ-ள்) சுணங்கு- தேமலானது—பூத்து-படரப்பெற்று—குலிகச்செப்பெனலாய் - இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புக்களென்றதாகி—நுழை-நுண்ணிய— நுசுப்பு இடையானது—சுருங்கி இளைத்து—

வணங்கி-வளைந்து—தேம்ப-வருந்த—வரு - வளர்கின்ற—முல்லயாய்-முல்லைகளையுடையவளே—உரைத்த- (உன்னால்) சொல்லப்பட்டமாற்றம்-சொல்லானது—மெய்யாமேல்-சத்தியமாயின்—நளற்கும்-நளராஜனுக்கும்—நினக்கும்-உனக்கும்—இதயத்துள்- மனதின்கண், அணங்கு- வருத்தஞ்செய்கின்ற—நோய் - (காம) நோயை—செய்து-உண்டாக்கி—அலர்தூற்றும்-பழமொழியைப்பரப்புகின்ற, அநங்கனொருவன்-மன்மதனொருவன்—இருக்க - உளனாகை—இணங்கு-(உம்மிருவரையும்) பொருந்துதற்கு—வாயில்-சந்திசெய்வோர்—யார் - எவர்—வேண்டும் - (உங்களுக்கு) வேண்டும்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே, நீசொன்னசொல் மெய்யானால் இருவரையுங்கூட்டிவைக்க இடையில்மன்மதனொருவனிருக்கவேறேயொருவர்வேண்டுமோவென வன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (௩௧)

* கடல்சூழ்புவியிற்பாதலத்திலமரருலகிற்கவின்றிகழுங்
கொடிநேரிடையாள்யாரொன்னநினையாங்கள் கூறுதலும்
படியேழ்புரக்கும்வேந்தனத்துப் படைவேள்பகழிபுகும்வழிபோய்; மடமானோக்கி நீயுறைதன்மறந்தாய்கொல்லோமறைத்தனையோ

(இ-ள்)மடம்-இளமைபொருந்திய—மான்- மான்(கண்போலும்)—நோக்கி-கண்களையுடையவளே—படியேழ் - எழுதீவுகளையும—புரக்கும்-காக்கின்ற—வேந்து- நளராசனானவன்—கடல் - கடலானது—சூழ்-சூழப்பெற்ற—புவியில்- பூலோகத்திலும், பாதலத்தில்-நாகலோகத்திலும்—அமரருலகில் - தேவ லோகத்திலும்—கவின்-அழகினாலே—திகழும்-விளங்காநின்ற, கொடிநேரிடையாள்- கொடிபோலிடையையுடையமங்கை—யாரொன்ன - எவளொன்றவினவ, யாங்கள்-நாங்கள்—நின்னை-உன்னை—கூறுதலும்- சொல்லுதலும், படை-படையையுடைய—வேள்-மன்மதனது, பகழி- பாணமானது—புகும்-சென்ற—வழி- வழியால்—போய்-சென்று, உளத்து-(அவன்)மனத்தின்கண்—நீ-நீ—உறைதல் - இருக்கையை—மறந்தாய்கொல்-மறந்தாயோ—மறைத்தனையோ-(எனக்கு) ஒளித்தனையோ—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே நளமகாராசன் அழகுள்ளபெண்யாரென் றெங்களைக்கேட்க யாங்களுன்னைச் சொல்லுதலும் மன்மதபாணஞ்சென்றவழியே நீபோயிருந்ததை மறந்தாயோ அல்லது மறைத்துச்சொல்லுகிறாயோ என்றன்னஞ்சொல்லியது* திருக்கசங்கிரகம்-௰௩-சூகடல்யாறுதியவிடயமாகும் (௩௨)

ஈட்டுமணிகள்பலதெளித்துன்னெழுதற்கரிய* திருவுருவங்
கோட்டுங்கிழிதான்முலைக்கோட்டப்பரப்பின் றென்னுங்கொடிமரு

ங்கு, நீட்டவனைகோனுதி நுண்மையிலதென்றெண்ணித் திகைக் குமுளம், வேட்டுநெடுங்கண்ணிமையாம நோக்கித்தளரும் வேல் வேந்தே.

(இ-ள்) வேல்-வேற்படையையுடைய—வேந்து - நளராசனானவ ன்—உன்-உனது—எழுதற்கரிய(சித்திரக்காரரா)லெழுதற்கரியதாகிய—திரு-அழகிய—உருவம்-(உனது) வடிவத்தை—ஈட்டு- (தன்னாற்)சம்பாதிக்கப்பட்ட—பல-பலவகையாகிய—மணிகள்-மணிகளை—தெளித்து-பதித்து—கோட்டும்- எழுதுகிறான்—முலை-(உன்) முலைகளை—கோட்ட - எழுதுதற்கு—கிழி- படத்தில்—பாப்பு-அகலம்—இன்றென்னும்-இல்லையென்கிறான்—கொடி- பூங்கொடிபோலும்—மருங்குல்-(உன) திடையை—தீட்ட - எழுதுதற்கு—வனை கோல்- தூரிகைக்கோலினது—நுதி- நுனியின்கண்—நுண்மை-கூர்மையானது—இலதென்று- இல்லையென்று—எண்ணி- நினைத்து—திகைக்கும்-திகைக்கிறான்—உளம்-மனத்தில்—வேட்டு விரும்பி—நெடுங்கண் - நெடியகண்களானவை—இமையாமல்- இமையாதிருக்க—நோக்கி-(அவ்வடிவத்தைப் பார்த்து—சோரும்- வருந்துகிறான்—(எ-று) * இலக்கணத்திரட்டு-கனவுநினைவு கட்பொறி செவிப்பொறி யென நான்காகுமெவ்வகைக்காட்சியும்- இவ்விதியால் சித்திரக்காட்சிசொல்லப்பட்டது, (கருத்து) நளமகாராசன் உனதுதிருவுருவத்தையெழுதுகிறான் உன்கனதனங்களை யெழுதப்பட மகலமில்லையென்கிறான் உனதிடையை எழுதுதற்குத் தூரிகைக்கோல் கூர்மையில்லையென்கிறான் உன்னுருவத்தை இமையாதுநோக்கிவருகிறான் என்பதாம், (௱௰௧)

பருந்துங்கழுகுங்கொடியினமுமருந்தைப்பகைஞருடலறடிந்து
விருந்துசெய்யுஞ்சுடர்வடிவேல்வேந்தனுயிருநீயென்னும்
பொருந்துங்காமப்பிணிநீக்கிப் புலம்புதீர்த்தின்னுயிரளிக்கு
மருந்துநீயேயென்றெண்ணிமகிழ்' தூங்குளத்தோடிருந்தயரும்

(இ-ள்) பருந்தும் - செனங்களும்—கழுகும் - எருவைகளும்—கொடியினமும்-காக்கைக்கூட்டங்களும்—அருந்த - தின்னும்படியாக—பகைஞர்-பகைவருடைய—உடல்- உடம்புகளை—தடிந்து-துணித்து—விருந்துசெய்யும்-(அவற்றிற்கு) விருந்து செய்கின்ற, சுடர்-ஒளியும்—வடி-கூர்மையும்பொருந்திய—வேல்-வேலையுடைய—வேந்தன்-நளராஜனானவன்—உயிரும்- (தன்னுயிரும்—நீயென்னும்-நீயாக—வேண்டுகிறான் - பொருந்தும்—(தன்னைப்)பற்றிய காமப்பிணி- காமநோயை—நீக்கி - ஒழித்து—புலம்பு (அதனால

கின்ற) துன்பத்தை—தீர்த்து-தீர்வித்து—இன்- இனிதாகிய—உயிர்-(தன்) னுயிரை—அளிக்கும் - காப்பாற்றும்—மருந்தும்-ஔஷதமும்—நீயேயென்று-நீயேயாக—எண்ணி - இடைவிடாது நினைத்து—மகிழ்-மகிழ்ச்சியில்—தூங்கு-பரவசப்பட்டிருக்கின்ற—உளத்தோடு-மனத்துடனே—இருந்து-தங்கி—அயரும்- வருந்துகிறான்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திநளமகாராசன் உன்னைத் தன்னுயிராகநினைக்கிறான் அன்றியுந் தன்காமநோயைத் தீர்த்து உயிரைக்காப்பாற்று மருந்தும் நீயே என்றெண்ணுகிறான் என்றுசொல்லிற்று என்பதாம், (௱௰௨)

தேற்றாரொளிருமணிமௌலியிடறித்தேய்ந்து விளங்குநகக்
கூற்றமென்னுமால்யானைப்பிடரிற்றோன்றுமெழில்குறியா
வாற்றாராகியாடவரும்பெண்மைவிரும்புமடல்வேந்தன்
வேற்றோர்பொருளிலைம் புலனும்விழையாவாக*மெலியுமால்

(இ-ள்) தேற்றார்-பகைவரது—ஒளிரும் - விளங்காநின்ற—மணி-நவமணிகளாலாகிய—மௌலி-மகுடத்தில்—இடறி- தாக்குண்டு—தேய்ந்து-தேய்தலால்—விளங்கு-விளங்காநின்ற—நகம் - நகங்களையுடைய—கூற்றமென்னும் - (கொலையிலே) யமனெனப்படுகின்ற—மால்-பெரிய—யானை - யானையினது—பிடரில் - எருத்தத்தில்—தோன்றும் - காணப்படுகின்ற—எழில்-(தன) தழகை—குறியா-நினைத்து—ஆடவரும்-புருஷரும்—ஆற்றாராகி-பொறுக்கமாட்டாதவராகி—பெண்மை-பெண்வடிவத்தை—விரும்பும்- விரும்பப்பெறுகின்ற—அடல்வேந்தன்-வெற்றிவேந்தனானவன் - வேற்றோர்பொருளில்-(உன்னிடத்தன்றி)வேறொருபொருளிடத்து—ஐம்புலனும் பஞ்சவிஷயங்களும்—விழையாவாக- விரும்பப்படாதனவாக—மெலியும்-தளர்கின்றான்—(எ-று) * நன்னூல்-பல்லோர்படர்க்கைமுன்னிலைதன்மையிற்-சொல்லாதாகுஞ்செய்யுமென் முற்றேஇவ்விதியால்மெலியும் என்றது மெலிகின்றானென்றாயிற்று, (கருத்து) நளமகாராசனானவன் உன்னையல்லாமல் வேறொருபொருளிடத்திலிச்சை வைத்திலன் என்றுசொல்லிற்று-எ-ம், (௱௰௩)

கார்க்கும்வெண்மையளித்திருண்டகரியகூந்தற்கனங்குழையா
யார்க்குஞ்சுரும்புமிசைத்தேனுவண்டுஞ் சுழலுமங்கணைவேள்
போர்க்குமெலிந்தோவெண்டிங்கள் பொழியுநிலவிற்றேம்பியோ
பார்க்குந்தோறும்புதிதாக* வுடலமெலியும்பார்வேர்க்கே

(இ-ள்) கார்க்கும்-மேகத்திற்கும்-வெண்மை-வெள்ளைநிறத்தைத்
-அளித்து-கொடுத்து-இருண்ட-கறுத்த-கரிய-பெரிய-கூந்
தல்-கூந்தலையும்-கனம்-கனம்பொருந்திய-குழையாய்-குண்ட
லத்தையுமுடையவளே-பார்-பூமியையுடைய-வேந்து-நளராச
ன்-ஆர்க்கும்-ஒலிசெய்கின்ற-சுரும்பும்-பொறிவண்டுகளும்-
இசை-இசைபாடுகின்ற-தேனும்-தேன்வண்டுகளும்-வண்டும்-
கருவண்டுகளும்-சுழலும்-சுழலப்பெறுகின்ற-ஐங்கணை-பஞ்சபா
ணத்தையுடைய-வேள்-மன்மதனது-போர்க்கு-சண்டையினா
ல்-மெலிந்தோ-இளைத்தோ-வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரன
து-பொழியும்-சொரியப்பட்ட-நிலவின்-நிலாவினாலே-தேம்பி
யோ-வருந்தியோ-பார்க்குந்தோறும்-காணுந்தோறும்-புதிதா
க-நூதனமானதாக-உடலம்-உடம்பு-மெலியும்-இளைக்கப்பெ
றுகின்றான்-(எ-று) * தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல்-௨௨ சூ-
இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப்புலம்பல் எதிர்பெய்துபரிதலே
தமாய்தல்-பசிபடநிற்றல் பசலைபாய்தல் உண்டியிற்குறைதலுடம்பு
நனிசுருங்கல் கண்டுயின்மறுத்தல் கனவொடுமயங்கல்இவ்விதியால்
உடல்மெலிவுகூறினர் (கருத்து) தமயந்தியே நளமகாராசனானவன்
மன்மதன்போரினாலேயோ சந்திரகிரணங்களாலேயோ உடலிளைக்
கப்பெறுகின்றான் என்றுசொல்லிற்று-எ-ம், (௱௰௪)

அலர்வார்பகழிதூர்ந்துதூர்ந் தாகமெலிவித் திடுதலன்றிச்
சிலைவேள்வேந்தனியல்பனைத்துங்கவர்ந்தான் போலுந்தீங் கிழைத்
துன்முலைமேற்கூடப்பெறுமெனிலோவதுவுமியற்றும்முதக்குறை
வற்றுலையாக்காமக்கொடுந்துயரமுழந்து நாணுமிழக்குமால்

(இ-ள்) சிலை-கருப்புவில்லையுடைய-வேள் - மன்மதனானவன்-
வார்-நெடிய- அலர்-மலர்களாகிய-பகழி- பாணங்களை-தூர்ந்து
தூர்ந்துசெலுத்திச்-செலுத்தி; ஆகம்- உடம்பை-மெலிவித்திடுத
லன்றி-இளைப்பித்தலல்லாமலும்-வேந்தன்- அரசனுடைய-இய
ல்பனைத்தும்(பாவத்தையஞ்சுதல் இழிதொழிலொழிதல் முதலாகிய)(சு
பாவகுணமுழுவதையும் கவர்ந்தான்போலும்-வௌவிக்கொண்டா
னே-ஏனென்றால்(தீங்கு)பாவத்தை-இழைத்து-செய்தலினாலே
-உன்முலைமேல்- உன்கொங்கைகளின்மேலே-கூடப்பெறமெ
னிலோ-கூடப்பெறலாமென்றாலோ-அதுவும்-அப்பாவத்தையும்
-இயற்றும்-(அஞ்சாது)செய்வான்-முதுக்குறைவற்ற-பேரறிவ
ற்ற-உலையா-கெடாத-காமம்-காமமாகிய-கொடு-கொடிய-
துயரம்-துன்பத்தில்-உழந்து-வருந்தி-நாணும்- நாணத்தையு
ம்- இழக்கும்-விட்டுவிடுகிறான்-(எ-று)(கருத்து)தமயந்தியேநள
ன்பாவஞ்செய்தாவதுன்னைக் கூடப்பெறுவானாகில்அதுவுஞ்செய்வா

ன்போதிவிழந்து காமத்திலழுந்து நாணத்தையும் விடுகின்றான் என்பதாம், (௱௰௫)

நின்சீருருவுவெளிப்படுதனோக்கிநோக்கிநிலைதளரு
மென்பூடுருகவிளமுலைமேற்புல்லுமுனிந்தாயெனவருந்து
மன்போடூடறீர்த்தனன்போனகைக்குமகன்றாயெனவெளியிற்
பின்போதருநல்லுணர்விழந்தபித்தர்போலப்பேதுறுமால்

(இ-ள்) நின்-உனது—சீர்-சிறப்புப்பொருந்திய—உருவு-வடிவமானது—வெளிப்படுதல்-தோன்றுதலை—நோக்கிநோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து—நிலை-(தன்னறிவு)நிலை—தளரும்-தளரப்பெறுகின்றான்—என்பு-எலும்பும்—ஊடுருக-உள்ளுருக-இள-இளமைபொருந்திய—முலைமேல்-(அவ்வடிவத்தின் முலைகளின்மேல்—புல்லும்-தழுவுகின்றான்—முனிந்தாயென-ஊடினையென்று—வருந்தும்-வருந்துகின்றான்—அன்போடு-ஆசையினால்—ஊடல்-அவ்வூடலை, தீர்த்தனன்போல்-நீக்கினவன்போல்—நகைக்கும்-சிரிக்கின்றான்—அகன்றாயென-நீங்கினையென்று—வெளியில்-வெறுவெளியில்—பின்-(அவ்வடிவத்தின்)பின்னே—போதரும்-போகின்றான்—நல்லுணர்வு நல்லறிவை இழந்த-துறந்த—பித்தர்போல-பித்தநோயினர்போல—பேதுறும்-மறவியுற்றிருக்கின்றான்—(எ-று) * இலக்கணவிளக்கம்-அகத்திணையியல்-௯௯-ஞ-காட்சிவேட்கையுள்ளுதன்மெலிதல்-ஆக்கஞ்செப்பனாணுவரையிறந்த-னோக்குபவெல்லாமவையேபோறன் மறத்தன்மயக்கஞ் சாக்காடென்ற-வையிரண்டவத்தையும்பெருகழர்காளையும்புருமுகம்புரிதன்முதலவாகக்-காட்சிமுதன்மூன்றையுங்கருதி நாற்நான்காய-மாட்சியினமைந்தவீரறுமெய்ப்பாடு-முருந்திளமுறவலும்பொருந்துதலுறினே-மெய்யுறுபுணர்ச்சியெய்துதற்குரித்தே இவ்விதியால்மயக்கங்காண்க-(கருத்து தமயந்தியே நளன் உன்னுருவெளிதோற்றத்தைக்கண்டுநிலைதளருகிறான்-உன்னுருவெளியைத் தழுவுகிறான் பிணங்கினையென்றுவருந்துகிறான் பிணக்குநீக்கினவன்போல நகைக்கிறான் உருவெளியின்பின்போகிறான் நல்லறிவிழந்திருக்கிறான் என்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம், (௱௰௬)

புலவுநாறும்வேல்வேந்தர்சேனைப்புணரிகடந்தெதிரற்
றுலவுநிடதத்தடாயனையுனதுவிரகப்பேராற்றி
னிலையினிலைகாண்டரிதாகிபந்தோவாழ்ந்து * மயங்கியதாற்
சிலைகொணுதலாய்பின்னர்வருமவத்தைசோராதருள்புரியாய்

(இ-ள்) சிலை - வில்வடிவத்தை—கொள் - கொண்ட—நுதலாய்- நெற்றியையுடையவளே—புலவு-(பகைவ)ருடைய—நாறும்- நாறுகின்ற—வேல்-வேலைத்தாங்கி—வேந்தர் - அரசர்களுடைய—சேனை- சேனையாகிய—புணரி-கடலை—கடந்து-தாண்டி—எதிரற்று-எதிரியில்லாமல்—உலவும்- திரிகின்ற—நிடதக்கடாயானை - நள்னாகிய களிறனது—உனது-உன்சம்பந்தமாகிய—விரகம்- விரகமென்கின்ற- பேர்-பெயரையுடைய—ஆற்றின்-ஆற்றினது—அலையின் - அலையில்—நிலை-நிலையை—காண்பரிதாகி - காணமாட்டாததாகி—ஆழ்ந்து முழுகி—மயங்கியது-மூர்ச்சித்தது--அந்தோ-ஐயோ—பின்னர்வரும்-(அம்மயக்கத்தின்பின்)வருவதாகிய—அவற்றை-(சாக்காடாகிய) அவஸ்தையை—சோராது - அடையாமல் - அருள்புரிவாய்- அருள்செய்வாயாக—(எ-று) * தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல்-௫-ரு நகையேயழுகை-யிளிவரன்மருட்கை-யச்சம்பெருமிதம்வெகுளியுவகையென்-றப்பாலெட்டே மெய்ப்பாடென்ப, இவ்விதியால்மயக்கமாகிய மருட்கைவந்தது மெய்ப்பாடென்க (கருத்து) தமயந்தியே நளனென்னும்யானையானது உனதுகாமக்கடல்யாற்றில் முழுகிமயங்கியது அதற்கு மரணமாகியபத்தாமவற்றைச் சாராதருள் புரிவாயாகவென்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம், (௱௰௭)

குடங்கையணையிற்பகைவேந்தர்துயிலுங்கொற்றமுற்றத்து
மடங்கலனையபோர்மீளியின்னவாறுமதிமயங்கித்
தடங்கொண்முலையாயெனைத்தூது நின்பால் விடுத்தான்றளர்ந்திடேன், முடிந்ததுவுமிரு வீருமுன்னர்ச்செய்தத்தவப்பேற்றால்

(இ-ள்) தடம் - மலைவடிவத்தை, கொள் - கொண்ட, முலையாய்- முலைகளை யுடையவளே, பகை - (தன்னோடு) பகைத்த, வேந்தர்- அரசரானவர், குடங்கை - உள்ளங்கையாகிய, அணையில் - தலையணையில், துயிலும்-நித்திரைசெயப்பெற்ற, கொற்றம்- வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து-முற்றத்தையும், மடங்கலனைய - ஆண்சிங்கம் போலும், போர் - போர்த்தொழிலையுமுடைய, மீளி - அக்காளையானவன், இன்னவாறு - இப்படிப்பட்ட விதமாக, மதிமயங்கி- அறிவுகலங்கி, நின்பால் - உன்னிடத்து, தூது - தூதாக, எனை-என்னை, விடுத்தான் - அனுப்பினன், தளர்ந்திடேல் - (நீ) வருத்தாதே, இருவீரும்- நீங்களிருவரும் முன்னர்முற்பிறப்பிலே, செய்த-செய்துவைக்கப்பட்ட, தவப்பேற்றால் - தவங்களைப் பெற்றிருக்கையினாலே; அதுவும் - அக்காரியமும், முடிந்தது - முடிவுபெற்றது—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே நளமகாராசனானவன் இவ்வாறுமதிமயங்கி உன்னிடத் தென்னையனுப்பினன் - நீவருத்தாதே

முற்பிறப்பி லிருவருஞ்செயப்பெற்றதவத்தாலதுவுமுடிந்ததுஎ
ன்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (௱௰அ

முருகன்வேலுமுக்கண்ணன் முடித்தபுனிற்றுப்பிறைக்
கொழுந்துந்-திருவின்கொழுநன்பாயலுங்கண்டிலகநு
தல்பேரகலல்கு-லுருவமாகத் தனிக்கவர்ந்தவுனக்குகக
லுழிமதமொழுகுங்- கரடக்களிற்றுநளனுள்ளங் கவரு
மாறுவியப்பாமோ.

(இ-ள்.) முருகன்-சுப்பிரமணியனது—வேலும்- வேலையும்,மு
க்கண்ணன்-பரம வனது—முடித்த-முடியிற்சூடப்பட்ட-புனிற்
று-புதிய-பிறைக்கொழுந்தும் -பிறைப்பிள்ளையையும்—திருவின்
கொழுநன்-திருமாலினது—பாயலும்-(பாம்பாகிய)சயனத்தை
யும்,கண்-கண்ணினதும் திலகம்-பொட்டையுடைய நுதல்- நெற்
றியினதும்,பேர்-பெரிய—அகல்-பரந்த,அல்குல் - அல்குலினது
ம்,உருவமாக-வடிவங்களாக,தனி-தனித்து—கவர்ந்த-வௌவிய,உ
னக்கு-நினக்கு—கலுழி-கான்யாறுபோல்—மதம்- மதநீரானது,
ஒழுகும்-இழியப்பெற்ற—கரடம் - கதுப்பையுடைய—களிற்று-
களிறுபோலும்—நளன்-நளராஜனது—உள்ளம்- உள்ளத்தை,கவ
ருமாறு-வௌவுமாறு—வியப்பாமோ- ஆச்சரியமாமோ,(எ-று)
(கருத்து) தமயந்தியே நளமஹாராஜனதுமனதைவௌவுதலுன
க்காச்சரியமாமோ என்றன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (௱௰௯)

பொன்னேயமுதேமொழிக்கரும்பே பூந்தாமரையிற்
றிருவேநின்-மின்னேரிடைதேய்ந்தறவருந்தவிம்முமுலை
யினல்லாமலென்னேதொய்யிற்றொழி லெனத்துமெ
ழுதலாமேயென்றெண்ணி - மன்னேயுனக்குமெங்க
ளுடன்மதுவார்பொழிலி னிடையிருந்தே.

(இ-ள்) பொன்னே-தங்கமே—அமுதே-அமிர்தமே, மொழி-
சொல்லாகிய(சாரத்தை)யுடைய—கரும்பே-கன்னலே—பூ-அழ
கிய—தாமரை தாமரைமலரிடத்து—இல்- இல்லாத, திருவே - ஸ்ரீ
தேவியே—நின்- உனது,மின்னேர்-மின்போலும்,இடை - இடை
யானது—தேய்ந்து-இளைத்து—அற-மிகவும்—வருந்த - நோவ,
விம்மும்-பருக்கின்ற—முலையினல்லாமல்- முலைகளிடத்தல்லாம
ல், தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தினது—தொழிலெனத்தும்-வேலை
முழுவதும்,என்னேஎன்னலும்—எழுதலாமேயென்று-(மற்றொ
ன்றி)லெழுதலாமோவென்று—எண்ணி-ஆலோசித்து,மன்னே-ந
ளராஜனே—மது-வண்டுகளானவை--ஆர் - ஒலிசெய்யப்பெற்றி
ருக்கின்ற, யொழிலினிடை-சோலையின்கண்,இருந்து - தங்கி-எங்க

ளுடன்-எங்களோடு,உரைக்கும்-(இனிச்)சொல்லுவான், (எ-று) (கருத்து) தமயந்தியேஉன்னை நளன்மணந்துன் முலைகளிற்றொய்யி லெழுதிப்பார்த்துவியந்துசொல்வான் என்பதாம். (௱௨௰)

இன்பக்கலவிக்கரணங்களி யாவுமியற்றியிருவீரு
மன்புற்றவசமுறுமேனி யயர்தீர்வதற்கெம்பொலன்சி
றையான்-முன்புற்றுயர்வானதிப் புனலின்மூழ்கித்தண்
ணென்குறுந்திவலை-நன்கிற்றெறிப்பவீசுதற்குக்காலம
ணித்தாய் நண்ணியதே,

(இ-ள்) இருவீரும்-நளராஜனுநீயும்—இன்பம்-சுகத்தைத்தருகின்ற—கலவி-புணர்ச்சியினுடைய—கரணங்கள்யாவும்-கரணங்கள்யாவற்றையும்,இயற்றி-செய்து, அன்புற்று-(ஒருவர்மேலொருவரன்புமிக்கு,அவசமுறும்-பரவசப்படுமாறுண்டாகும்,மேனி-(உங்க)ளுடம்பினுடைய—அயர்-தளர்ச்சியானது—தீர்வதற்கு-நீங்குதற்பொருட்டு—உயர்-உயர்வாகிய,வானதி-ஆகாயகங்கையினது,புனலின்-நீரின்கண்—மூழ்கி-முழுகிவந்து,முன்புற்று-முன்னிருந்து—எம்-எமது, பொலன்-பொன்னுருவமாகிய—சிறையால்-சிறைகளினாலே—தண்ணென-குளிர்ச்சிபொருந்திய,குறுந்திவலை-சிறியதுளிகள்—நன்கின-நன்றாக,தெறிப்ப-பட,வீசுதற்கு-வீசுதல்செய்தற்கு--காலம்-காலமானது, அணித்தாய்-சமீபித்து, நண்ணியது-வந்தது (எ-று.) கலவிக்கிரணங்களாவன- ஆலிங்கனம் (௫)சும்பனம்(௰௧)அமிர்தநிலை (௰௬) நகக்குறி(௮)பற்குறி(௮) குரல்-(௮)தாடனம்-(௮)ஆக(௬௪) கொக்கோகத்திற்காண்க-(கருத்து) தமயந்தியே நீங்களிருவரும்புணர்ந்திளைப்புறுந் திருமேனியிலேஆகாயகங்கை நீர்த்துளிபொருந்திய என்னிறகுகளினால் வீசுதற்குக்காலஞ் சமீபமாயிற்றுஎன்றது-எ-ம். (௱௨௧)

கொல்லும்வேலுங்கூர்வாளுங் கூற்றுங்கொடியகடல்விட
மும், வெல்லுநெடியகருங் கண்ணாய்வேல்வேந்திடத்தி
யான்விரைவிற்,செல்லுமளவுநீவருந்தேல்செல்லிற்றிக
ழ்பூண்வனமுலைகள்-புல்லும்வேட்கைத்தேருர்ந்துவே
ந்துன்னகரம்புகுவானால்.

(இ-ள்) கொல்லும்-கொலைசெய்கின்ற—வேலும்-வேலையும்—கூர்-கூரிய, வாளும்-வாளையும்—கூற்றும்-யமனையும்—கடல்-கடலிற்பிறந்த,கொடிய-தீய—விடமும்-ஆலகாலத்தையும், வெல்லும்-வெல்லுகின்ற—நெடிய-நீட்சிபொருந்திய—கரு-கரிய—கண்ணாய்-கண்களையுடையவளே—யான்-நான்,வேல்-வேலையுடைய—வேந்திடத்து-அரசனிடத்தே—விரைவில்-சீக்கிரத்தில், செல்லும

ளவும்-போமளவும்—நீ-நீ—வருந்தேல்-வருந்தாதே—செல்லின் போனல்—திகழ்-விளங்காநின்ற--பூண்-ஆபரணத்தையும்,வனம்-சந்தனக்கோலத்தையுமுடைய—முலைகள்-முலைகளை—புல்லும்-தழுவுதலைக்குறித்துண்டாகிய—வேட்கை-ஆசையினாலே, வேந்து அரசனானவன்--தேர்-தேரை—ஊர்ந்து-செலுத்தி, உன்-உனது, நகரம்-பட்டணத்தில், புகுவான்-வருவான்—எ-று) (கருத்து தமயந்தியே நீவருத்தப்படாதே நான்போனால்நளன்உனது நகரத்திற்குவருவான்என்றன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (௱௨௨

மடைவாய்த்தவழுஞ்சூற்சங்கம் வனசப்பொகுட்டின்ம
ணியுயிர்ப்பப், பெடைநாரை தங்கருவென்றடை
சேர்நிடதப்பெருமான்பால்,விடைதாவென்னமடவன்
னஞ்சிறகர்நீவி விருப்பினொடும், படைவாணெடுங்கட்ப
சுந்தோகைமுகமனுரைகள் பணித்தனளால்.

(இ-ள்) மடைவாய்-மடையின்கண்—தவழும்- ஊர்கின்ற—சூல் கருப்பத்தையுடைய--சங்கம்-சங்குகளானவை—வனசம்-தாமரைமலர்களுடைய—பொகுட்டில்-கர்ணிகையில், மணி-முத்துக்களை,உயிர்ப்ப-ஈன்றிட—பெடைநாரைகள்- பெண்ணாரைகளானவை,தம்-தம்முடைய,கருவென்று-முட்டைகளென்று, அடைசேர்-அடைகாக்கின்ற,நிடதம்-நிடததேயத்தையுடைய - பெருமான்பால் அரசன்கட்(செல்ல)—விடை-உத்தரவை—மடம்- இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது,தாவென்ன - கொடுவென்றுசொல்ல,சிறகர்-(அத)னிறகை நீவி - தடவி,விருப்பினொடும்-ஆசையோடும், படைவாள் - வாட்படைபோலும்—நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய—பசுந்தோகை- பச்சைமயில்போல்பவள் முகமனுரைகள்-உபசாரவார்த்தைகளை,பணித்தனள்- சொல்லினள்--(எ-று.) (கருத்து) அன்னமானது நளனிடத்துச்செல்ல உத்தரவுதாவென்றுகேட்கத் தமயந்திஉத்தரவுகொடுத்தாள்-எ-ம். ()

இவ்வாறிருந்துநன்மொழிக ளியம்பும்வேலையமுதூறு
ஞ், செவ்வாய்மடந்தைசிறடியின் சுவடுநோக்கிச்சிலதிய
ரு, மைவ்வாணெடுங்கட்டோழியரும் வரக்கண்டயிர்ப்பு
ரிவதொன்று,வைவாய்வடிவேல் வேந்தன்பாலன்னம்வி
ரைவினேகியதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறிருந்து-இவ்விதமாயிருந்து,நன்மொழிகள்- நல்லவார்த்தைகளை, இயம்பும்வேலை- சொல்லிமுடித்தசமயத்தில், அமுது-அமிர்தமானது—ஊறும்-சுரக்கின்ற, செவ்வாய்-செய்யவாயையுடைய,மடந்தை-தமயந்தியினது, சிறடியின-சிறியவழக

ளது—சுவடு-சுவட்டை—நோக்கி பார்த்துக்கொண்டு—சிலதிய ரும்-தாதிகளும்—மை-அஞ்சனம்பொருந்திய, வாள்-வாள்போ லும், நெடு-நெடிய—கண்-கண்களையுடைய, தோழியரும்-பாங் கிகளும்,வர-(தேடிக்கொண்டு,வர—கண்டு- (அவர்களைப்) பார்த் து,இவர்-இம்மங்கையர்,அயிர்ப்பாரென்னு-சந்தேகிப்பாரென்று நினைத்து,வெவ்வாய்-வெவ்வியவாயின்கண், வடி-கூர்மைபொருந் திய, வேல்-வேலையுடைய—வேந்தன்பால்-அரசனிடத்து, அன்ன ம்-அன்னமானது—விரைவில்-விரைவிலே—ஏகியது-போயிற்று (எ-று.)(கருத்து) தமயந்திஇவ்வாறுசொல்லுகையில்பாங்கியருந் தோழியரும்வருதலைக்கண்டு அன்னமிவர்கள்சந்தேகிப்பார்களெ ன்றுநளனிடத்துச் சென்றதுஎன்பதாம். (௱உசு)

அன்னமுரைத்த மொழியமுத மருந்தித்தெவிட்டவா
ரமுதக,கன்னற்குதலையிருகண்ணுங் கருத்துமதன்பின்
ரொடர்ந்தேகப்,பொன்னம்பாவைதழற் பெய்தாலெ
ன்னவுருகிப்புலம்புகொண்டாங், கின்னற்கடலின்கரை
காணாதிருந்தாளிருந்த வேலைதனில்.

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னத்தினால்—உரைத்த-சொல்லப்பட்ட, மொழி-சொல்லாகிய,அமுதம்-அமிர்தத்தை—அருந்தி- உட்கொ ண்டு,தெவிட்டா-வெறுக்காத—ஆர்-உண்டற்குரிய-அமுதம்,-அமி ர்தமும்-கன்னல்,சர்க்கரையும்போலும்—குதலை-மழலைச்சொற்க ளையுடையவள்—இருகண்ணும்-(தன்) னிருகட்பார்வையும்,கருத் தும்-மனமும்,அதன்பின்-அவ்வன்னத்தின்பின், தொடர்ந்து-பற் றிக்கொண்டு—ஏக-போக—பொன்னம்பாவை- பொன்மயமாகி யபாவையை—தழல்-நெருப்பின்கண்,பெய்தாலென்ன - இட்டா லதுபோல—உருகி-கரைந்து--புலம்புகொண்டு-இரங்குதல்கொ ண்டு,ஆங்கு- அவ்விடத்து,இன்னல்-துன்பமாகிய,கடலின் - கடலி னது,கரை-கரையை—காணாது-காணாமல்,இருந்தாள்-இருந்தனள் இருந்தவேலைதனில்-(அப்படி)யிருந்தசமயத்தில்—(எ று)(கருத் து) தமயந்தி கருத்துங்கண்ணும் அன்னத்தின்பின்செல்லத் துன் பக்கடலின்கரைகாணாதிருந்தாள் இருந்தசமயத்தில். (௱உரு)

ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி யனிச்சமலரின்முதுறைப்
பச்,சேயநிறமாஞ்சீறடிகள் கன்றச்செங்காலனத்தொ
டர்ந்து, மேயதென்னமதிகொல்லோ முருகுவிம்மந
றவுமிழுந்,தூயமலர்ப்பங்கயப் போதைத்துறந்தெம்
மனையிற்புகுந் * திருவே.

(இ-ள்)ஆயவெள்ளம்-வெள்ளம்போலும், மங்கையர்கூட்டமான

துபுடை-பக்கத்தில்—எய்தி-அடைந்து--முருகுவாசனையானது, விம்ம-பெருக—நறவு-தேனை—உமிழும்- கக்குகின்ற—தூயமலர்-பரிசுத்தமலராகிய—பங்கயப்போதை-தாமரைப்பூவை—துறந்து-விட்டு—எம்மனையில்-எமதுவீட்டின்கண்—புகும்- வந்த—திருவே ஸ்ரீதேவியே—அனிச்சமலரின் - அனிச்சப்பூவினது—தாது-மகரந்தமானது—உறைப்ப-உறுத்த—சேயநிறமாம்-சிவப்புநிறமாகின்ற—சீறடிகள்-சிறியவடிகள்—கன்ற வாட—செங்கால்-செய்ய கால்களையுடைய—அனம் - அன்னத்தை—தொடர்ந்து-(பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று—மேயது(இங்கே)யடைதற்குக்காரணமாயது—என்னமதி-என்னவறிவு—(எ-று) தொல்காப்பியம் - விளிமரபியல்-௰-சூ-அண்மைச்சொல்லே யியற்கையவாகும்-இவ்விதியால் திருவே என்றதண்மை விளி யியல்பாயிற்று. (கருத்து) தமயந்தியேஅன்னத்தைத்தொடர்ந்துசென்றதென்னமதிஎன்றார்கள் பாங்கிமார்கள். (௱௨௬)

மையன்மத வெங்களியானை வீமன் வரத்தால் வருந்திருவே
கையுமுகமுமரி பரந்தகண்ணுமுருகுகொப்புளிக்குஞ்
செய்யகமலமெனவீழுமளிகளோச்சுந்திறத் தானோ
தொய்யிலெழுந்தடமுலைகள்சுமந்தோமேனிதுவண்டதுவே.

(இ-ள்.) மையல்- மயக்கஞ்செய்கின்ற—மதம் - மதத்தாலுண்டாகிய—வெங்களி-வெவ்வியசெருக்கையுற்ற—யானை-யானையையுடைய—வீமன்-வீமராஜனது—வரத்தால்- வரத்தினாலே—வரும்-(மகளாய்ப்பிறந்த—திருவே- திருமாதே—கையும்- (உன்) கைகளையும்—முகமும்-முகத்தையும்—அரி - இரேகையானது—பரந்த-படரப்பெற்ற-கண்ணும்-கண்களையும்—முருகு-தேனை—கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற—செய்யகமலமென - செந்தாமரைமலர்களென்றுமயங்கி—வீழும்-(வந்து)வீழ்கின்ற--அளிகள் - வண்டுகளை—ஓச்சுந்திறத்தானோ- ஓட்டுஞ்செயலாலோ—தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தை—எழுது - எழுதப்பெற்ற—தடம்-மலைபோலும்—முலைகள்-முலைகளை—சுமந்தோ - தாங்கியோ—மேனி - உடம்பானது—துவண்டது வாடியது—(எ-று) (கருத்து) வீமராஜன்பெற்றெடுத்ததமயந்தியே உனதவயவத் தாமரைகளில்விழுந்த வண்டுகளை ஓட்டும் வகையினாலோ உனது கனதனங்களைச் சுமந்தோ திருவுருவந் தளர்வடைந்ததுஎன்றார்கள் என்பதாம். (௱௨௭)

அன்னந்தொடருமயர்வதுவோவயலார்விழியூறடைந்ததுவோ
பன்னும்பொழில்வாய்ப்பல்வலகையெதிர்ந்தேமருட்டப்பயந்த

துவோ, பொன்னங்கிளியேமடமயிலே புகல்வாய்க்குயிலேபூங்க
மல, மன்னுந்திருமானேயன்னவணங்குவாய்ந்தமரகதமே.

(இ-ள்.) பொன்னங்கிளியே-அழகியபொற்கிளியே—மடமயிலே-இளமயிலே—புகல்-கூவுப்—வாய்- வாயையுடைய—குயிலே-குயில்போல்வாளே—பூ-அழகிய—கமலம் - தாமரையில்—மன்னுப்-நிலைபெற்றிருக்கும்—திருமானேயன்ன - இலக்குமிக்கொப்பான—அணங்கு-அழகு—வாய்ந்த - பொருந்திய—மரகதமே-மரகதம்போல்பவளே—அன்னம் - அன்னப்பறவையைப் பற்றி—தொடரும்-தொடர்ந்த—அயர்வதுவோ-வருத்தமோ—அயலார்-அயலவர்களது—விழியூறு - கண்ணேறு—அடைந்ததுவோ-சேர்ந்ததுவோ--பன்னும்-சொல்லும்—பொழில்-சோலையின், வாய்-இடத்து, பல்வலகை-பலபேய்கள்—எதிர்ந்து- எதிர்ப்பட்டு—மருட்ட-வெருட்ட—பயந்ததுவோ - பயமடைந்ததுவோ - (அம்மேனி)—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியே அன்னத்தின்பின்சென்றவருத்தமோ அயலார்கண்பட்டதோ பேயால்வந்ததோ ளே என்பதாம். ※ இக்கவி சிலபுத்தகங்களி லிருக்கின்றது ஆகையிற்சேர்த்துக் கொள்ள (௱௨௮)

தாதுகமழுமலர்த்திருவேயென்னச்செவிலித்தாயர்பலர்
பூதியணிந்தாங்கயினிநீர்சுழற்றித்தெய்வம்பராப்ப்போற்றிக்
காதன்மயிலைக்கொடுவந்து கடிமாமனையிற் பசுந்தேறற்ற
சீதமலர்மெல்லணைமீதுசேர்த்தாரவளுஞ் ※ செயலிழந்தாள்

(இ-ள்.) தாது-மகரந்தமானது—கமழும்- மணக்கப்பெற்ற—மலர்-தாமரைப்பூவிலுள்ள—திருவே-திருமாதே—என்ன-என்று சொல்வ—பலர்-பலராகிய—செவிலித்தாயார்-வளர்த்ததாய்மாரானவர்—பூதி-திருநீற்றை, அணிந்து-(தெற்றியி)லிட்டு, அயினிநீர்-ஆலாத்தியை—சுழற்றி-சுற்றி—தெய்வம்-குலதெய்வத்தை, பராய்-பிரார்த்தித்து—போற்றி-துதிசெய்து, காதல்-ஆசையைத்தருகின்ற—மயிலை-மயில்போல்பவளை—கொடுவந்து- கொண்டுவந்து—கடி-காவலையுடைய—மா-பெரிய—மனையில்- மாடத்தின்கண்—பசுந்தேறல்-பசியதேனையும், சீதம்-குளிர்ச்சியையுமுடைய—மலர்-மலர்களாலாகிய—மெல்-மெல்லிய—அணைமீது - சயனத்தின்மேல், சேர்த்தார்-கிடத்தினார்—அவளும்-அத்தமயந்தியும்—செயல் (தன்)செய்கையை-இழந்தாள்-இழந்தனள், (எ-று) தொல்காப்பியமெய்ப்பாட்டியல்-௩-கு- நகையேயழுகை யிளிவரன்மருட்கை யச்சம்பெருமிதம்வெகுளியுவகையென்-றப்பாலெட்டேமெய்ப்பாடென்ப- இவ்விதியால் செயலிழந்தாள் என்றது

மருட்கையாகிய மெய்ப்பாடுவந்த வாறுணர்க. (கருத்து) என்று சொல்லல்வளர்த்ததாய்மார்கள்தமயந்திக்குவிபூதியணிந்து ஆலஞ் சுற்றிக் குலதெய்வத்தைப்போற்றி மனையிற்கொண்டுவந்து மலரணையிற்சேர்த்தார்கள்-எ-ம். (௱௨௩)

ஈங்கிவ்வாறுமயில்வருந்தி யிருப்பவினவண்டிசைமிழற்றுந்
தேங்கொள்பொழில்வாய் முகையவிழ்ந்து செந்தேனிறைக்கு ம
லர்வாவிப், பாங்கரமளிமிசைவிரித்தபனி மென்போது கரியவள
ரோங்கிற்றிணிதோள் வயவேந்தை யன்னங்கண்ணுற்றுவந்ததால்

(இ-ள்.)மயில்மயில்-போல்பவள்—ஈங்கு- இக்குண்டினபுரத்தின்கண்,இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக—வருந்தி-(காமநோயால்)வருந்தி—இருப்ப-இருக்க—அனம்-அன்னமானது—இனம்-கூட்டமாகிய—வண்டு-வண்டுகளானவை—இசை- இராகத்தை—மிழற்றும்-பாடப்பெற்ற—தேம்-வாசனையை—கொள்-கொண்ட—பொழில்வாய்-சோலையின்கண்—முகை-அரும்புகளானவை—அவிழ்ந்து-விரிந்து—செந்தேன்-செய்யதேனாலே—நிறைக்கும்-நிறைக்கப்பெறுகின்ற—மலர்-மலர்களையுடைய—வாவி-தடாகத்தினது—பாங்கர்-பக்கத்தில்—அமளிமிசை-சயனத்தின்மேல்—விரித்த-பரப்பப்பட்ட—பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மெல்-மெல்லிய—போது மலர்களும்—கரிய-கருகும்படியாக—வளர்-படுத்திருக்கின்ற—ஓங்கல்-மலைபோலும்—திணி-திரண்ட—தோள்-தோள்களையும்—வயம்-வெற்றியையுமுடைய—வேந்தை-நளராஜனை—கண்ணுற்று-பார்த்து, உவந்தது-மகிழ்ந்தது,(எ-று) *தொன்னூல்விளக்கம் - சொல்லணியியல் - மறிநிலையுரிமைமாறணியாயவை - குணமுதல்காரணங்குறிப்பொழுக்கமைந்தே- இவ்விதியால்மலர்வாவினன்றது முதற்பொருளாகியதாமரையை நீக்கிச்சினைப்பொருளைக்காட்டினதால் முதன்மறிநிலையலங்காரமாயிற்று, (கருத்து) இவ்வாறுதமயந்தி குண்டினபுரத்தில் வருந்தமுற்றிருக்க அன்னமானது நளனைக்கண்டு மகிழ்வடைந்தது என்பதாம். இதுபுராணிகர்கூற்று. (௱௨௪)

பொன்னஞ்சிறைமடவன்னம் போதுமுன்னர்வேல்வேந்து
தன்னந்தனியோதுணையென்னுந் தடங்கண் பொருந்தாதோவெ
ன்னு, மின்னுந்தூதேகியவன்ன மீளாதிருந்ததென்னென்னு
மின்னினுருவு வெளிப்படுதேனேக்கிநோக்கிவெய்துயிர்க்கும்.

(இ-ள்) வேல்-வேலையுடைய—வேந்து-நளராஜனானவன், பொன்-பொன்மயமாகிய—அம்-அழகிய—சிறை-சிறைகளையுடைய,

மடம்-இளமைபொருந்திய—அன்னம்-அன்னமானதுபோதமுன்னர்-செல்லுதற்குமுன்—தன்னந்தனியோ -தன்னந்தனியாகவிருக்கையோ துணையென்னும்-எனக்குத்துணையென்று சொல்லுவான்-தடங்கண்-விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடையவள்--பொருந்தாதோவென்னும் - உடன்படாளோவென்று சொல்லுவான், தூது-தூதாக—ஏகிய-சென்ற—அன்னம்- அன்னமானது—இன்னும்-இதுவரையிலும்—மீளாதிருந்தது-திரும்பிவராமைக்குக்காரணம்—என்னென்னும்-யாதென்றுசொல்லுவான்மின்னின் - மின்னல்போல்பவளது—உருவு - வடிவமானது—வெளிப்படுதல்-வெளியிலேதோன்றுதலை- நோக்கிநோக்கி - பார்த்துப்பார்த்து-வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்செறிவான்--(எ-று) (கருத்து)அன்னம்போகுமுன்னம் நளனுனவன்எனக்குத்தனித்திருத்தலோ துணைதமயந்தியுடன்படாளோ அன்னம்வராதிருந்த தென்னவோ என்றுஉருவெளியை நோக்கிபெருமூச்செறிவான் என்பதாம்.(௱௩௧)

மீண்டதன்னமெனவெண்ணி வினவுமொருகாழ் மணிமுத்தம்
பூண்டபொம்மன்முலையென்னே புகன்றதென்னு மருந்தாமற்
காண்டல்செயினுங்கேட்பினுமென் னுள்ள மயக்குங் களிநறவைத்
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைக்கொணர்ந்தாய் கொல்லோவெனச்சோரும்.

(இ-ள்) அன்னம்-அன்னமானது—மீண்டதென-திரும்பிவந்ததென்று—எண்ணி-நினைத்து—வினவும்-வினவுவான், மணி - அழகிய, முத்தம்-முத்துக்களையுடைய, ஒருகாழ்-ஒருசரத்தை,பூண்ட-மேற்கொண்ட, பொம்மல்- பொலிவுபொருந்திய, முலை-முலைகளையுடையவள், என்னே-என்னவசயத்தியையோ, புகன்றது- சொல்லினுள், என்னும்-என்றுசொல்வான், அருந்தாமல் - உண்ணப்படாமல்-காண்டல்செயினும், காண்டலும் - கேட்பினும்-கேட்டாலும், என்-எனது, உள்ளம்-மனத்தை, மயக்கும் - மயக்காநின்ற, களிநறவை-தேன்குழம்பை,தூண்டல்செய்யா-தூண்டப்படாத, மணிவிளக்கை-இரத்தினதீபத்தை, கொணர்ந்தாய் கொல்லோவென-கொண்டுவந்தாயோவென்று, சோரும்-தளருவான்---(எ-று) *தொல்காப்பியமெய்ப்பாட்டியல்-எ-சூ-புதுமைபெருமைசிறுமையாக்கமொடு - மதிமைசாலாமருட்கைநான்கே, இவ்விதியால்சோரும் என்றது மருட்கையாகிய மெய்ப்பாடாகும் (கருத்து) நளனுனவன்அன்னம்வந்த தென்பான்,தமயந்தியென்னசொன்னுளென்பான்,தமயந்தியைக்கொண்டுவந்தாயோவென்பான் என்பதாம் (௱௩௨

திருந்தார்மௌலிமணியுரிஞ்சித்திகழுங்கழற்காற்றேர்
வேந்தே,வருந்தேல்வருந்தேனீவேண்டின்வாராதனவு
முளகொல்லோ முருந்தேர்முறுவன்முகம்பெற்றுவந்
தேனெனலுமூர்ச்சைதெளிந், தருந்தாவமுதமருந்தி
னன்போற்பலகாற்கேட்குமகமகிழும்.

(இ-ள்) திருந்தார்-பகைவருடைய—மௌலி-மகுடத்திலுள்ள—மணி-நவமணிகளை—உரிஞ்சி-தேய்த்து—திகழும்- விளங்காநின்ற—கழல் - வீரக்கழலையுடைய—கால் - பாதத்தையும்—தேர்-மஹாரதத்தையுமுடைய—வேந்தே-அரசனே-வருந்தேல் வருந்தேல்- வருந்தாதேவருந்தாதே—நீ- இப்படிப்பட்ட)நீ—வேண்டின்-பெறவிரும்பினால்,வாராதனவும்-(உனக்குக்)கிடையாதபொருள்களும்—உளகொல்- (உலகத்தி) லுண்டோ—முருந்தோ-மயிலிறகினடிபோலும்—முறுவல்- பற்களையுடையதமயந்தியது-முகம்-முகத்தை—பெற்று-அடைந்து—வந்தேனெனலும்- வந்தேனென்றவளவில்--அருந்தா(முன்) னுண்ணப்பட்டிலாத, அமுதம்-தேவாமிர்தத்தை—அருந்தினன்போல்-உண்டவன்போல், மூர்ச்சைதெளிந்து-மூர்ச்சைதீர்ந்து—பலகால்- பலதரம்—கேட்கும்-கேட்பான்—அகம்-உள்ளத்தின்கண்—மகிழும் - களிப்பான், (எ-று) (கருத்து) நளச்சக்கிரவர்த்தியே வருந்தாதே வருந்தாதேநீவேண்டினால் வாராதபொருள்களுளவோ தமயந்திதிருமுகம்பெற்றுவந்தேன் என்றன்னஞ்சொன்னவுடன் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்துநளன்பலகால் மனமகிழுவான்கேட்டு-எ-ம். (௨௩௩)

அன்னமுரைத்தவின்சொல்லினாவி தாங்கியதனோடு, பி
ன்னுமடமான்பேரழகும் பெருகுதுயரும்விளம்பிய
து, மின்னு*முரைத்தியுரைத்தியெனாக் கேட்டிங்கிவ்வா
றிவனிருப்ப, மின்னுண்மருங்குறுயரமுமேல் விளைந்
தவாறும்விளம்புவாம்.

(இ-ள்) அன்னம்-அன்னத்தினால்—உரைத்த- சொல்லப்பட்ட, இன்சொல்லின் - இனியசொற்களால்—ஆவி - உயிரை—தாங்கி-பொறுத்திருந்து—பின்னும்-(அதற்குப்) பின்னும்—மடமான்-இளமைபொருந்திய, மான்போல்பவளது- பேரழகும்--பெரியவழகையும்—பெருகுதுயரும்-(காமத்தாலவளிடத்தே) வளர்கின்றதுன்பத்தையும்—விளம்பியதும் - (தன்னைக்குறித்து அவளாற்) சொல்லப்பட்டசெய்தியையும்—இன்னும்-இன்னமும், உரைத்தியுரைத்தியெனா-சொல்லுசொல்லென்று—கேட்டு - வினாவிக்கொ

ண்டு, அதனோடு-அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு - இவ்விடத்தே, இவ்வாறு-இவ்விதமாக—இவன்-அந்நளன்—இருப்ப- இருக்கும்போது, (உண்டாகிய) மின்-மின்போலும்—நுண் - நுண்ணிய—மருங்குல்-இடையையுடையவளாகிய தமயந்தியினது—துயரமும்- துன்பத்தையும்—மேல்-பின்பு—விளைந்தவாறும்- நடந்த செய்தியையும்—விளம்புவாம்-(யாம்) சொல்லுவாம் (எ-று) [* தொல்காப்பியம் வினையியல்-௨௬-சூ-அவற்றுள்-முன்னிலைக்கிளவி இ ஐ ஆய் என வரூஉ மூன்றும் ஒப்பத் தோன்றும் ஒருவற்கும் ஒன்றற்கும்- இவ்விதியால் உரைத்தி என்றது முன்னிலையொருமையிகரவிகுதி] (கருத்து) அன்னஞ்சொன்ன இனிய சொற்களால் நளமஹாராஜனவன் உயிரைவிடாதிருந்து தமயந்தியென்னசொன்னாளின்னுஞ்சொல்லு சொல்லென்று கேட்டு நளனிருக்கத் தமயந்திபடுந்துயரத்தைச்சொல்லுவாமென்பதாம் புராணிகர்கூற்று. (௱௩௪

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம் - முற்றிற்று.

கைக்கிளைப் படலம்.

(*)

*கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம்- அது ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற்கைக்கிளையும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் இது பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.

கை-சிறுமை கிளை - உறவு.

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

கொங்குவிம்முகோதையோடு கோதைதாழவாண்முகம்
பங்கயத்தைமற்றொர்பங்கயத்து வைத்தபான்மைபோ
லங்கைசேர்த்திமைக்கணீல வாலிசிந்தவைகிய
மங்கைமென்முலைத்தடத்து மாரன்வாளியேவினான்

(இ-ள்) கொங்கு-வாசனையானது—விம்மு- விரியப்பெற்ற—கோதையோடு-பூமாலையோடு—கோதை- கூந்தலானது—தாழ-அவிழ்ந்துதொங்கவும்—பங்கயத்தை- ஒருதாமரைப்பூவை—மற்றொர்பங்கயத்து (மற்றொருதாமரைப்பூவிலே—வைத்தபான்மைபோல்-வைத்தன்மைபோல்—வாள் - ஒளிபொருந்திய— முகம்-முகத்தை—அங்கை-உள்ளங்கையிலே, சேர்த்தி-வைத்து- மை-மையெழுதப்பெற்ற—கண்-கண்களிலிருந்து—நீலம் - கரிய—ஆலி-நீர்த்துளிகளானவை—சிந்த- உதிரவும்—வைகிய - இருக்கின்ற—மங்கை-தமயந்தியினுடைய—மென்முலைத்தடத்து-மெல்லிய மு

லைகளிடத்து—மாரன்-மன்மதனானவன்—வாளி-பூவம்புகளை—ஏ
வினான்-செலுத்தினான்—(எ-று. [*அகப்பொருள்விளக்கம் - அவ
ற்றுள்-கைக்கிளையுடையதொருதலைக்காமம்.] (கருத்து) தமயந்தி
கனதனத்திடத்துமன்மதன்கணைதொடுத்தான்என்பதாம். (க)

செப்புநேர்முலைக்கண்வேனில் வேடொடுத்ததேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மை செய்யவாற்றலாமையா,லெ
ப்புவிக்கும்வேந்தெழிற்கடற்படிந்து மீண்டுமால்,வெ
ப்புநோயர்நீரின்மூழ்கின்வெம்மையாறுமேகொலாம்

(இ-ள்.) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய—வேள்-மன்மதனால்—தொடுத்த-செலுத்தப்பட்ட,தேமலர்-வாசனைபொருந்தியமலராகிய—அப்பு-அம்பாகியநீரினது,மாரி-மழையானது, செப்புநேர்-செப்புப்போலும்--முலைக்கண்-முலைகளையுடையவளாகியதமயந்தியிடத்து—காமவெம்மை-காமசுரத்தை—செய்ய - உண்டாக்க,ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையால்— எப்புவிக்கும்-எல்லாத்தேசங்களுக்கும்—வேந்து-அரசனாயுள்ளோனாகிய நளனது,எழில்-அழகாகிய—கடல்-கடலுள்ளே,படிந்தும்- முழுகியும், ஈண்டும்(அக்காமசுரமானது அவளுக்கு)மிகும்—வெப்புநோயர்-சுரவியாதியையுடையவர்—நீரில்- நீரினுள், மூழ்கின்-முழுகினால், வெம்மை-அச்சுரமானது—ஆறுமேகொல்- தீருமோ—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியானவள்காமாக்கினியால் நளனழகென்னுங்கடலிற்படிந்தும் அவளுக்குக்காமக்கனல்மிகும் என்பதாம். (உ)

அல்லலுற் *றழுங்கும்வாடுமாவிசோருமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கடீயுமாறு பாயலிற்படுத்திடு
மொல்லையிற்பதைக்குநெட்டுயிர்ப்பு விங்கும்வார்கழை
வில்லிவாளிதன்னையார் விலக்குவார்கொலென்னுமால்

(இ-ள்) அல்லலுற்று-துன்பமுற்று-அழுங்கும் - வருந்துவாள், வாடும்-வாடுவாள்,ஆவிசோரும்-உயிர்சோர்வாள்,மெல்லிதழ்-மெல்லியபூவிதழ்களும்--பல்லவங்கள்-தளிர்களும்,தீயுமாறு-(தன்னுடலின்வெப்பத்தால்) கருகும்படியாக—பாயலில்-சயனத்தின்கண்-படுத்திடும்-படுப்பாள்—ஒல்லையில்-விரைவில்,பதைக்கும்-துடிப்பாள்,நெட்டுயிர்ப்புவிங்கும்-பெருமூச்செறிவாள், வார்கழல்வில்லி-நெடியகருப்புவில்லையுடையமன்மதனது—வாளிதன்னை-அம்பை,யார்- யாவர்,விலக்குவார்- விலக்கவல்லவர்,என்னும் - என்று சொல்லுவாள்,(எ-று.) * தொல்காப்பியப்-மூப்பேபிணியேவருத்தமென்மையோ-டியாப்புறவந்தவிளிவரனான்கே- இவ்விதியால் அழுங்கும் என்றவருத்தமாகியமெய்ப்பாடறிக(கருத்து)தமயந்

தியானவள் மன்மதபாணத்தை யார்விலக்குவார்களென்று சொல்லுவாள் என்பதாம். (ரு)

மைம்மறந்த * நீலவொண்கண்வார்புனற்சொரிந்தியாழ், கைம்மறந்தகூடலெண்ணி மெல்விரல்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங்க லன்றுறந்தபூமறந்
தம்மலோதிசோர்ந்ததுள்ள மார்வமோடழிந்ததே

(இ-ள்.) நீலம்-கருங்குவளைமலர்போலும்—ஒள்-ஒள்ளிய,கண்-கண்களானவை—வார்-தாரையாயிழிகின்ற—புனல்-நீரை, சொரிந்து-பொழிந்து—மை- அஞ்சனத்தை—மறந்த - மறந்தன,கை-கைகளானவை—யாழ் வீணை(வாசித்தலை)—மறந்த- மறந்தன, கூடல்-கூடற்(சுழிகளை)—எண்ணி-(தொட்)டெண்ணி—மெல்-மெல்லிய—விரல்கள்-விரல்களானவை— கன்றின-வாடின, பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய—வெம் விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்களானவை—கலன்-ஆபரணங்களை, துறந்து-நீத்தன,அம்-அழகிய—மெல்-மெல்லிய-ஓதி-கூந்தலானது:பூமலரை—மறந்து-மறந்து,சோர்ந்தது-தளர்ந்தது,உள்ளம் - நெஞ்சமானது—ஆர்வமோடு-ஆசையோடு(கூடி)—அழிந்தது-நிலைகெட்டது—(எ-று) * தண்டியலங்காரம்-பண்புந்தொழிலும்பயனுமென்றிவற்றி-னொன்றும்பலவும்பொருளொடுபொருள்புணர்ந்-தொப்புமைதோன்றச் செப்புவதுவமை-இவ்விதியால் நீலவொண்கண்என்றது பண்புவமையலங்காரம்-(கருத்து)தமயந்திகண்கள்மைமறந்தன-கைகள்வீணையைமறந்தன - விரல்கள் கூடற்குறியெண்ணிவாடின-முலைகள்ஆபரணங்களைநீத்தன—கூந்தல் பூமறந்துசோர்ந்தது-நெஞ்சமாசையிலழிந்தது என்பதாம். (சு)

மழைமதர்க்கண்முலைகள்செய்ய மார்பனைத்துமென்மைநே
ரிழைபுகப்பெறாதுவிம்மி யேர்பெறக்கவர்ந்ததாற்
கழைகுழைத்துமாரனெய்த கணையினுள்ளமூடுபோய்
நுழைவதற்கிடம்பெறாது நொய்துதைத்துமீளுமால்

(இ-ள்) மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - செருக்கையுற்ற, கண்-கண்களையுடையவளது—முலைகள் - முலைகளானவை—செய்ய-சிவப்பாகிய,மார்பனைத்தும்-மார்பிடமுழுதையும், மென்மைநேர்-மென்மையுநேர்மையும்பொருந்திய—இழை-ஒருநூலும், புக-நுழைதற்கு—பெறாது சந்தில்லையாக—விம்மி-பருத்து, ஏர்பெற-அழகுபெற—கவர்ந்ததால்-வளவினதால்—கழை- கரும்பு(வில்லை)—குழைத்து-வளைத்து,மாரன்-மன்மதனால்,எய்த- செலுத்தப்பட்ட—கணையின்-அம்புகளால்,உள்ளம்- நெஞ்சமானது

—ஊடுபோய் உள்ளுடைந்து—நுழைவதற்கு - (அவ்விருமுலைகளுக்கும்நடுவே) புகுந்துவெளிப்படுதற்கு, இடம்பெறாது- வழிபெறாமல்—நொய்து-சிறிது--உதைத்து-(அவற்றினடியையுதைத்து, மீளும்-திரும்பிவிடும்— எ-று (கருத்து) தமயந்திமுலைகள் மிகவும் பூரித்ததால் மன்மதபாணந் தைகசாமற்றிருமும். (௫)

சுழித்தகூடல்கூடுறாதநீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்கடுயிலும்வேலையணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவாரமுலைதிளைப்பவெய்துபோழ்திலிறைவனை
விழித்துநீரடக்குமாயமென்கொலென்று* மெலியுமால்

(இ-ள்.) சுழித்த-சுழிக்கப்பட்ட—கூடல்-கூடற்(சுழியானவை)—கூடுறாது-கூடாமற்போக—நீர்-நீரை--சொரிந்து-பொழிந்து, நாடொறும்-தினந்தோறும்—அழித்த- கெடுத்துக்கொண்டுவந்த—கண்கள்-கண்களே—துயிலும் - தூங்கப்பெறுகின்ற—வேலை-காலத்திலே—அணி- ஆபரணங்களால்—தயங்கும்-விளங்காநின்ற, மார்பகத்து-(என்)மார்பிலுள்ள—இழைத்த-தேய்க்கப்பட்ட—ஆரம்-சந்தனத்தையுடைய—முலை- (என்) முலைகளை—திளைப்ப-தழுவ—எய்துபோழ்தில் - அடைகின்றசமயத்தில்—விழித்து-இமைகளைத்திறந்து—நீர்-நீங்கள்—இறைவனை- (என்னுடைய)தலைவனாகியநளராஜனை—அடக்கும்- மறைக்கின்றதாகிய—மாயம்-வஞ்சவித்தையானது—என்னென்ன - எத்தன்மைத் தாகுமென்று சொல்லி, மெலியும்-தளர்வாள்—(எ-று) * தொல்காப்பியமெய்ப்பாட்டியல்-௫ ௯ இளிவேயிழவேயசைவேவறுமையென- விளிவில்கொள்கையழுகைநான்கே-இவ்விதியால்மெலியுமென்றது அழுகையாகியமெய்ப்பாட்டையுய்த்துணர்க. (கருத்து)கண்களே நித்திரையிலேநளனைக் கூடுஞ்சமயத்திலேவிழித்துக்கொண்டுஅந்நளனையடக்கும் வஞ்சனையென்னவென்பாள்என்பதாம். (௬)

வாட்டடங்கண்மானையாவிவாட்டமாரன் வார்சிலை
பூட்டியெய்தபகழிதைத்தபுழைநுழைந்துதென்றல்போ
யீட்டுகின்றகாமவெந்தழற்பிழம்பையெரியெழ
மூட்டிமேலெழுந்ததாகுநெட்டுயிர்ப்புமுடிவினே

(இ-ள்.)நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது—மாரன்-மன்மதனாகிய(வேடனா)னவன்—வாள் - வாள்போலும்—தடம் - விசாலம்பொருந்திய—கண்-கண்களையுடையவளாகிய—மானை-மானை—ஆவி-உயிரின்கண்—வாட்ட-வருத்துதற்கு—வார்சிலை- நெடியவில்லிலே—பூட்டி-தொடுத்து—எய்த செலுத்தப்பெற்ற—பகழி-அம்புகளானவை—தைத்த-தைத்தலாகிய—புழை- துளைகளில்—நுழைந்து ஒருவருமறியாமற் புகுந்து—போய்- சென்று—ஈட்

டுகின்ற-(நட்பாகச்)சேர்க்கப்படுகின்ற—காமம்-காமமாகிய—வெம்-வெப்பம்பொருந்திய—தழல்-நெருப்பினது—பிழம்பை செறிவை, எரியெழ-எரிய,மூட்டி-மூள்வித்து,முடிவின் (அச்செய்கை)முடிவில்—மேல்-புறத்தே, எழுந்தது-புறப்பட்டதாகிய, தென்றல்-தென்காற்றே—ஆகும்-ஆகும்—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது—'எ-று)* இலக்கணத்திரட்டு-சொல்லினைமடக்கலே சொன்மடக்கணியாம். (கருத்து) தமயந்திபெருமூச்சானதுமன்மதபாணந் தைத்தபுழையிலே தென்றற்காற்றானதுநுழைந்தக்கினியைமீளவித்து மேலெழுந்ததற்கொப்பாகும் என்பதாம். (எ)

செயிர்ப்பின்மாரனெய்யவாவியில்லையுண்டுசிறிதென
வயிர்ப்பவாடிவிரகவெம்மையழலின்மூழ்கியஞருறும்
பயிர்ப்பில்கோதைநெஞ்சுநோய்கள் பரிவினோடுமழலுநெட்
டுயிர்ப்புனாத்ததோநடுக்கமுற்றதுத்தரீயமேல்

(இ-ள்) மாரன்-மன்மதனானவன்—செயிர்ப்பின்-கோபத்தினால்—எய்ய-(அம்புகளைச்)செலுத்த—ஆவி-உயிரானது—இல்லை-இல்லையெனவும்—உண்டுசிறிதென-சிறிதுண்டெனவும், அயிர்ப்ப-ஐயங்கொள்ள—வாடி-தளர்ந்து—விரகம்-விரகமாகிய—வெம்மை-வெப்பம்பொருந்திய—அழலின்-நெருப்பினுள்,மூழ்கி-முழுகி—அஞர்-வருத்தத்தை—உறும்-அடைந்த—பயிர்ப்பில்-அருவருப்புக்குணமிழந்திருக்கிற—கோதை-மங்கையினது—நெஞ்சுள்-நெஞ்சத்திலுண்டாகிய—நோய்கள்-நோய்களை—பரிவினோடும்-இரக்கத்தினாலே—அழலும்-சூடும்பொருந்திய—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது—உனாத்தது-சொல்லியதனால்—மேல்-(அந்நெஞ்சத்தின்)மேலிடத்துள்ள—உத்தரீயம்-உத்தரீயமானது—நடுக்கம்-நடுக்கத்தை—உற்றதோ-அடைந்ததோ, (எ-று) ஓகாரம்உற்றதிற்கூட்டப்பட்டது.(கருத்து)தமயந்திநெஞ்சுநோய்களைநெட்டுயிர்ப்பானது காட்டியது-எ-ம். (அ)

மையரிக்கண்வதனமங்கைவடிவமைந்தசீறடிச்
செய்யபங்கயங்களுண்டுமிழ்ந்தசெய்யகதிர்கொலோ
தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ்சுமந்துநொந்துவாடிய
வையநுண்மருங்குண்மெய்யழன்றெழுந்தவெம்மையே

(இ-ள்) தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தினையுடைய—வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற—முலை-முலைகளாகிய-தடம்-மலைகளை—சுமந்து-தாங்கி—நொந்து-வருந்தி—வாடிய-இளைத்த—ஐயம்-(உண்டோவில்லையோவென்று)ஐயத்தைத்தருகின்ற, நுண்-நுண்ணிய—மருங்குல்-இடையையுடையவளது-மெய்-உடம்பிலிருந்து,

அழன்று-சுட்டுக்கொண்டு—எழுந்த-புறப்படுகின்ற—வெம்மை-வெப்பமானது—மை-அஞ்சனத்தையும்--அரி-இரேகைகளையும் உடைய--கண்-கண்களும்—வதனம்-முகமும்—அங்கை-உள்ளங்கைகளும்—வடிவு-அழகால்—அமைந்த-நிறைந்த—சிறு சிறிய--அடி-அடிகளுமாகிய—செய்யபங்கயங்கள்-செந்தாமரைமலர்களாலே—உண்டு-(அதற்குமுன்)னுட்கொண்டு—உமிழ்ந்த-(அப்போது) கக்கப்படுகின்ற---செய்யகதிர்கொல் - சூரியகிரணமோ—(எ-று) * தொல்காப்பியம்-இடைச்சொல் லியல்-௯ ௫. தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெண்ணே யீற்றிசையில்வந்தேகாரம்மே-இவ்விதியால் ஏகாரமீற்றசை. (கருத்து) தமயந்தி உடம்பிலெழுந்தருடானது இவளது அவயவத்தாமரைகள் உண்டுமிழ்ந்தசூரியகிரணமோ என்பதாம் (௯)

அலைத்தடங்கணருவிபாயவாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினூடுதோன்றுமுகமுநீலவொண்கணுஞ்
சிலைத்தடக்கைமாரன்மா துசிந்தைமீதழுந்திட
வுலைத்துவிட்டகமலம்வெய்யவுற்பலத்தையொத்தவே

(இ-ள்) தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கண்-கண்களிலிருந்து—அலை-அலையையுடைய—அருவி-வெள்ளமானது—பாய-பாய்தலினாலே—ஆரம்-சந்தனத்தினது—வண்டல்-குழம்பானது—அழியும்-அழியப்பெற்ற—மெல்-மெல்லிய—முலைத்தடத்தினூடு-முலைப்பரப்பினுள்ளே—தோன்று-காணப்பட்ட—முகமும்-முகத்தினது(நிழலும்)—நீலம்-கருமைபொருந்திய—ஒள்-ஒள்ளிய—கணும்-கண்ணினது(நிழலும்)—சிலை-(கருப்பு)வில்லையுடைய, தடம்-பெருமைபொருந்திய—கை-கையையுடைய—மாரன்-மன்மதனால்—மாது-மங்கையினது, சிந்தைமீது-நெஞ்சின்கண்—அழுந்திட-அழுந்த—உலைத்து-இழுத்து—விட்ட-விடப்பட்ட--கமலம்-தாமரைப்பூ(வம்பையும்—வெய்ய - கொடிய—உற்பலத்தை-நீலோற்பலப்பூ வம்பையும்)—ஒத்த-ஒத்திருந்தன(எ-று) (கருத்து) தமயந்திமுலையினிடத்துத்தோன்றுமுகமுங் கண்களும் மன்மதனது தாமரைப்பூங்கணையையும் நீலோற்பலக்கணையையும் ஒத்திருந்தன-எ-ம். (௰)

வேயைவென்றபசியதோளணங்குகாமவெம்மையாற்
றீயின்மேயதளிரின்வாடியழிதல்கண்டுசிந்தியர்
நேயநெஞ்சமழியமைக்கணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
* தாயவெள்ளம்விரகவெம்மையாற்றுவான்றுணிந்தவே

(இ-ள்.) ஆயவெள்ளம் (வெள்ளம்போலும்) மகளிர்கூட்டமானது—வேயை-மூங்கிலை—வென்ற-ஜயித்த—பசிய-பசுமைபொருந்திய—தோள்-தோள்களையுடைய—அணங்கு - தெய்வப்பெண்போல்பவள்—காமம்-காமத்தினது—வெம்மையால்- வெப்பத்தால்—தீயில்-நெருப்பில்—மேய-விழுந்த—தளிரின்-தளிர்போல்—வாடி-மெலிந்து—அழிதல்-வருந்துதலை -கண்டு-பார்த்து—சிந்தியா (இதற்குநாஞ்செய்யக்கடவதியாதென்று) ஆலோசித்து; நேயம்-அன்பையுடைய—நெஞ்சம்-மனமானது—அழிய-வருந்தவும்—மை-மையையணிந்த—கண்-கண்களானவை--நீர்-நீரை இறைப்ப-பொழியவும்--நிலைதளர்ந்து - நிலைசோர்ந்து—விரகவெம்மை-விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்பத்தை, ஆற்றுவான்—தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது- நிச்சயித்தது—(எ-று.) ✻ தொல்காப்பியம்-எச்சவியல்- உதமைத்தொகையேயுவமவியல்- இவ்விதியால் ஆயவெள்ளம் இதில்போலும் என்னுமுவமை யுருபுகுறைந்தது, (கருத்தி) தமயந்தியினது காம வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டுப்பெண்கள்கூட்டந் துணிந்து புறப்பட்டது, எ-ம்;

மதுப்பிலிற்றுசோலைவாயின்மணிதெளித்த நீரதாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்துகாந்தவேதியைப்புறத்
துதித்ததிங்கள்வான்முகத்தணங்கைமாரனொண்கணை
வெதுப்புகின்றதொழியவாசமெல்லணைக் ✻ கிடத்தினார்

(இ-ள்.) மது - தேனை, பிலிற்று- துளிக்கின்ற—சோலைவாயில்-பொழிலின்கண்—மணி - முத்துக்களை—தெளித்த - தெளித்தலாலாகிய—நீரதாம் - குணமுடையது போல்வதாகிய—புது-புதிய-புனல்-நீரையுடைய—தடத்தில்-குளக் (கரை) யில்—இந்துகாந்தம் - சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, வேதிகைப்புறத்து - மேடையின்மேல், வாசம்-பரிமளம்பொருந்திய—மெல் - மெல்லிய—அணை - (பூ) வணையின்மேல்—உதித்த - உதயமாகிய—திங்கள்-சந்திரன்போலும்—வாள்-காந்திபொருந்திய—முகத்து- முகத்தையுடைய—அணங்கை- தெய்வமாதுபோல்பவளை, மாரன்-மன்மதனது—ஒள் - ஒள்ளிய—கணை- அம்பானது—வெதுப்புகின்றது-சுடுகின்றது—ஒழிய - நீங்கும்படியாக, கிடத்தினார்- படுக்கவைத்தார்கள், (எ-று) ✻ வீரசோழியம்பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல் வகைமேதகமவிரிப்பின் மெய்க்கட்பட்டுவிளங்கியதோற்றஞ் - செவ்விதிற் றெரிந்து செப்பின்மற்றதுவே சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகஞ் சோகமோக மரணமென்னு - மைவகைக் கணையுளாக்கியல்காமம்பைய முறுகிடப் படருமவற்றுட், சுப்பிரயோகஞ் சொல்லு நினைப்பும் - விப்பிரயோகம் வெய்துயிர்ப் புறுதல், சோகம் வெப்புஞ் சோறுண்ணாமையு, மோகமய

க்கமுமொழிபலபிதற்றலு - மாணமணங்கலுமானுறுமென்பா-ரா-ணுஞ்சான்றவதிவிளேரோ இவ்விதியால்மோகத்தாற்கிடத்தப்பட்டாள் (கருத்து) பாங்கியர்தமயந்தியைச்சோலையிற்றடாகக்கரையில்சந்திரகாந்தமேடைமேற்பூவணையிற்கிடத்தினர்கள் என்பதாம், (௰௨)

மலையவெற்புயிர்த்தோர்காதம்வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்குமணிகொள்கோவையாரமு
முலையின்வெப்பினீறதாகிமுழுமெய்யும்புதைத்தலாற்
சிலைமதற்குவெருவிஈசனுருவெடுத்தல்சிவணுமே.

(இ-ள்) மலையவெற்பு-பொதியமலையினல்—உயிர்த்து - தரப்பட்டு—ஓர்காதம்-ஒருகாதமளவாக—வாசநாறும்- வாசனைசெய்கின்ற—ஆரமும்-சந்தனமும்—அலை-அலைகளையுடைய—கடல் - கடலின்கண்—பிறந்து-உண்டாகி—இலங்கு-விளங்காநின்ற, அணி-அழகை, கொள்-கொண்ட—கோவை-வடங்களிலுள்ள—ஆரமும்- முத்துக்களும்—முலையின்-முலைகளது—வெப்பின்-(காமசுர) வெப்பத்தினல்—நீறதாகி-சாம்பலாகி—முழுமெய்யும்- (தமயந்தியி) னுடம்புமுழுதையும்—புதைத்தலால்-மறைத்தலால்—(தமயந்தியானவள்) சிலை-வில்லையுடைய—மதற்கு-மன்மதனுக்கு—வெருவி- அஞ்சி—ஈசன்-பரமசிவனது—உருவு-வடிவத்தை—எடுத்தல்-சிவணும், எடுத்தவள்போலும்—(எ-று) (கருத்து) சந்தனமும் முத்துக்களுந்தமயந்திமுலை வெப்பத்தினலே நீறாகித் திருமேனிமுழுதையுமறைத்தலால் மன்மதனுக்குப்பயந்து சிவனைப்போலவடிவெடுத்தாள்போலுமிருந்தது என்பதாம், (௰௩)

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீரவாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசநீர்நிறைத்துமுத்தணிந்தசெவ்விவான்
முளைத்ததிங்கடாரகைக்குலங்களோடுமொய்த்துமா
துளைத்துவேளையார்வமோடுகாணவந்ததொத்ததே.

(இ-ள்) வளை-வளையல்களையணிந்த—தடம்-பெரிய—கை-கைகளையுடையவளது—வெம்மை-(காமசுர வெப்பமானது—தீர- நீங்க, ஆரம்-சந்தனத்தால்—மேல் - (மார்பின்) மெல்—வளைத்து-(கனா) கோலி—அதில்-அதனடுவில்—தெளித்த-தெளிந்த—வாசநீர்- பனிநீரால்—நிறைத்து-நிறைவித்து—முத்து- முத்துக்களை—அணிந்த செவ்வி-(சுற்றிலு)மணித்தமையாலுண்டாகிய அழகானது—மாது-தமயந்தியினது—உளத்து-நெஞ்சிலிருக்கின்ற—வேளை - மன்மதனை—காண-பார்க்க—வான்-ஆகாயத்திலே—முளைத்த- தோன்றுகின்ற—திங்கள்-சந்திரனனவன்—தாரைக்குலங்களோடு- உடுக்கூட்டங்களுடனே—மொய்த்து-நெருங்கி—வந்தது-(அங்கே)வந்திரு

த்தலானுண்டாகிய வழகை—ஒத்தது - நிகர்த்தது—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திமார்பில் சந்தனத்தை வளைத்து பனிநீரை விட்டு முத்துக்களையணிந்த அழகானது சந்திர நட்சத்திரங்களோடு தமயந்தி வுள்ளத்து மன்மதனைக் காணவந்ததை ஒத்திருந்தது என்பதாம், (௰௪)

பூசுசாந்தமெய்யினிற்பொருக்கெழுந்து*தீந்தன
வீசுமாலவட்டநெஞ்சில்விரகவெம்மைமூட்டின
வாசம்வீசுநெட்டுயிர்ப்பினமாலைதீந்துவாடின
வாசைநோயின்வெம்மைதன்னையாற்றலாகுமேகொலாம்.

(இ-ள்) பூசும்-பூசப்பட்ட—சாந்தம்-சந்தனங்களானவை—மெய்யினில்-உடம்பின்கண்—பொருக்கு - பொருக்காக—எழுந்து-எழும்பி—தீந்தன-கரிந்தன—வீசும்-வீசப்பட்ட—ஆலவட்டம் விசிறிகளானவை—நெஞ்சில்-நெஞ்சிலுள்ள—விரகம்-விரகத்தாலாகிய—வெம்மை-நெருப்பை—மூட்டின-மூள்வித்தன—மாலை - மாலைகளானவை—வாசம்-வாசனையை—வீசும்-வீசுகின்ற—நெட்டுயிர்ப்பின்-பெருமூச்சியினாலே—தீந்து-கருகி—வாடின-புலர்ந்தன, ஆசைநோயின் காமநோயினது—வெம்மைதன்னை-வெப்பத்தை, ஆற்றலாகுமோகொல்-(ஒருவரா)லாற்றலாமோ—(எ-று) [* தொல்காப்பியம்வினையியல் அஆவெனவரு உமிறுதி, யப்பான்மூன்றே பலவற்றுப்படர்க்கை,இவ்விதியால்இந்தன, என்றதன் அகரவீறுபலவின்படர்க்கை] (கருத்து) சந்தனங்கள்தீந்தன ஆலவட்டங்களக்கினியைமூட்டின பெருமூச்சால்மாலைகள்வாடின ஆகையால் காமாக்கினியை யவிக்கலாகுமோ என்பதாம், (௰௫)

ஐயரிக்*கண்மாதின்மெய்யழன்றவெம்மையாற்றலாத்
தொய்யில்வெம்முலைப்புதைத்ததோடவிழ்ந்ததாமரை
மையன்மாமதத்தயானைநளன்மணந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பனென்றுகாட்டுமாறுபோன்றவே.

(இ-ள்) ஐயரி-பஞ்சவரிகள்பொருந்திய—கண் -கண்களையுடைய, மாதின்-மங்கையினது—மெய் உடம்பின்கண்—அழன்ற- சுடுகின்ற—வெம்மை-(காம)வெப்பத்தை—ஆற்றலா-பொறுக்கமாட்டாமல்—தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தையுடைய—வெம் - விருப்பஞ்செய்கின்ற—முலை-முலைகளை—புதைத்த-கருங்கியமுச்குகின்றனவு—தோடு-இதழ்களானவை—அவிழ்ந்த-விரியப்பெற்றனவும் ஆகிய—தாமரை-தாமரைமலர்கள்—மையல்-மயக்கத்தைத்தருகின்ற, மா-பெரிய—மதத்த-மதம்பொருந்திய—யானை - யானையையுடைய—நளன்- நளராஜனானவன்—மணந்து-(உன்னை)விவாகஞ்செய்து—இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக—தன்-தன்னுடைய—கையினால்- கை

ளாலே—பிடிப்பனென்று - பற்றுவானென்று—காட்டுமாறுபோன்ற-காட்டுந்தன்மையைபோன்றன—(எ-று) ஏ-அசைநிலை, * வீரசோழியமேற்கோள் - சூ - வடிவேவண்ணமொழிதன்மையென-னொடிவகண்ணிநோக்கியவெப்பே, இவ்விதியால் கட்புலவிடயமதிக (கருத்து) தமயந்தி முல்லைகளைப்பாங்கியரால் அழுக்கப்பட்டதாமணமலர்களானவை நளன்விவாகஞ்செய்து அவன்கையாலிவ்வாறுபிடிப்பானென்றுகாட்டல்போன்றிருந்தன என்பதாம். (௰௬)

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண்முகங்குளிர்ந்ததிங்களென்
றுருகியிந்துகாந்தநீருகுப்பவெம்பியுரைசெய்வா
ளிரவுதிங்களென்றுபேர்மறைத்தெழுந்தவிரவியும்
வருதலின்றியிரவிகாந்தமழல்வதென்னவாறெனா.

(இ-ள்.) அவிழ்ந்த-மலர்ந்த—குரவு-குராமலர்களைக்கொண்ட—கோதை-கூந்தலையுடையவளது—வாள்-காந்திபொருந்திய—முகம் முகத்தை—குளிர்ந்த-சீதளம்பொருந்திய—திங்களென்று-சந்திரனென்று, மயங்கி-இந்துகாந்தம்-(தனக்கிடமாகிய) சந்திரகாந்தமானது—உருகி-உருகி—நீர்-நீரை—உகுப்ப—பொழிய—வெம்பி-வெந்து—இரவு-இரவில்—திங்களென்று-சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு—பேர்மறைத்து-(சூரியனென்கிறதன்னியற்) பெயரைமறைத்து—எழுந்த-உதயமாகக்கொண்டிருந்த—இரவியும்- சூரியனும்—வருதலின்றி-வாராதிருக்க—இரவிகாந்தம்-சூரியகாந்தமானது—அழல்வது தீயைப்பொழிவது—என்னவாறெனா-என்னகாரணத்தினாலென்று— உரைசெய்வாள் - சொல்லுவாளானாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியானவள் காமமிகுதியால் சந்திரனைச் சூரியனென்றும் சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும் நீர்பொழிதலைத் தீப்பொழிதலென்றுஞ்சொன்னாள் என்பதாம். (௰௭)

உருவிலானெதிர்ந்துவெய்யகன்னல்விற்குனித்துட
னருணவெண்ணிறத்தசோகவனலவம்பிறைத்தலும்
புரிநரம்பிரங்குசொல்லிபுருவவில்குனித்துநேர்
வருணவாளிவிடுதல்போன்மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

(இ-ள்) உருவிலான்-மன்மதனானவன்—எதிர்ந்து-முன்னுற்று—வெய்ய-கொடிய—கன்னல்வில்-கருப்புவில்லை—குனித்து - வளைத்து—உடன்-உடனே—அருணவொண்ணிறத்து- சிவப்பாகியவொள்ளியநிறத்தையுடைய—அசோகம் - அசோகமலர்களாகிய—அனலவம்பு-ஆக்கினேயாஸ்த்ரத்தை,இறைத்தலும்-செலுத்தியவளவில் புரி-கட்டையுடைய—நரம்பு- (வீணையினது) தந்தியானது—இரங்

கு-இரங்கப்பெறுகின்ற—சொல்லி- சொல்லையுடையவள்—புருவவில்-(தன்)புருவமாகியவில்லை—குனித்து-வளைத்து—நேர்-(அவ்வாக்கினேயாஸ்த்ரத்துக்கெதிராக—வருணவாளி- வருணாஸ்திரத்தை—விடுதல்போல்-செலுத்துதல்போல்—மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கண்-சண்களால்—அம்பு-நீரை—இறைக்கும்- பொழிவாளானாள்—(எ-று)(கருத்து)மன்மதனக்கினியாஸ்திரந்தொடுத்தவளவில்தமயந்தி புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக் கண்ணீராகிய வருணாஸ்திரந் தொடுத்தாள் என்பதாம். (௰௮)

தூயதிங்கள்வெண்குடைக்கருப்புவில்லிதொடுமலர்ச்
சேயதேறல்வருணவாளிமுனிவினிற்செலுத்தலும்
வேயைவென்றதோளினாள்வெதும்பியுள்ளம்விம்முறு
வாயுவாளிபோலநெட்டுயிர்ப்பெறிந்துவாடுமே.

(இ-ள்) தூய-பரிசுத்தமாகிய—திங்கள்- சந்திரனாகிய—வெண்குடை-வெள்ளைக்குடையையுங்—கருப்புவில்லி - கருப்புவில்லையுமுடையமன்மதனால்—தொடு- தொடப்பட்ட—மலர் - மலர்களது—சேயதேறல்-செந்தேனாகிய—வருணவாளி-வருணாஸ்திரத்தை—முனிவினில்-கோபத்தால்—செலுத்தலும்- செலுத்தியவளவில்—வேயை-மூங்கிலை—வென்ற-ஜயித்த—தோளினாள்- தோள்களையுடையவள்—வெதும்பி-வெம்பி—உள்ளம்-உளத்தில்—விம்முறு- வருந்தி—வாயுவாளிபோல்-வாயுவாஸ்திரத்தைச் (செலுத்தல்) போல்—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை—எறிந்து-விட்டு—வாடும் - சோர்வாளானாள்—(எ-று) (கருத்து) மன்மதனானவன் மலர்த்தேனாகிய வருணாஸ்திரந்தொடுத்தபோது தமயந்தியானவள் பெருமூச்சாகிய வாயுவாஸ்திரந்தொடுத்தாள் என்பதாம், (௰௯)

கூறுமங்கையீருளங்கொதித்துவெம்புகாமநோய்
தேறுகின்றிலீரிதென்கோறேவியைப்பிரிந்ததா
லாறணிந்தும்விரகவெம்மையழல்வெடித்ததன்றுகொ
ணீறணிந்தகடவுளுக்குநெற்றியற்கண்ணதே,

(இ-ள்) கூறு-(என்னிடத்தேகுறைவைச்) சொல்லுகின்ற—மங்கையீர்-மாதரே—உளம்-(என்)னுள்ளமானது—கொதித்து-கொதிப்புற்று—வெம்பு-வெம்புதற்குக்காரணமாகிய—காமநோய்- காமநோயின்(கொடுமையை)—தேறுகின்றிலீர் - அறிகின்றீரில்லை—இது-இது—என்-என்னபேதமை—நீறு-விபூதியை, அணிந்த-பூசிய, கடவுளுக்கு-பரமசிவனுக்கு—நெற்றியில்-நெற்றியினிடத்து, கண்ணது-(நெருப்புக்)கண்ணானது—தேவியை- (தன்) மனைவியை, பிரிந்ததால்-நீங்கியதால்—ஆறு-கங்கையை— அணிந்தும்-முடியி

ன்மேலே) தரித்தும்—வெடித்தது (அந்நெற்றியைப்பிளந்துதோ ன்றியதான—விரகம்-காமமாகிய—வெம்மை- வெப்பத்தையுடைய —அழலன்றுகொல்-நெருப்பன்றோ—(எ-று) (கருத்து) பெண்க ளே காமக்கனற்கொடுமையை நீங்களறியவில்லை - சிவனுமையைப் பிரிந்தகாலத்துக் கங்கையைத்தரித்தும் அக்காமாக்கினி நெற்றிக் கண்ணாகவெடித்ததல்லவோ என்பதாம். (உ௰)

பண்ணமைமந்ததீஞ்சொலீர்பழிப்பதென்னைமாநிலத்
துண்ணயந்தநல்லவர்வீயினுயிரனையன்னமாதரா
ரெண்ணுகின்றகாமமென்னுமெரியழற்குவெந்தழ
றண்ணிதென்றுமூழ்கியந்தவெம்மையைத் தணிப்பரால்

(இ-ள்) பண்-பாட்டிசைபோல்—அமைந்த-நிறைந்த— தீ- மது ரம்பொருந்திய,சொலீர் - சொற்களையுடையவரே—பழிப்பது - ப ழிப்பதற்குக்காரணம்— என்னை-யாது—மாநிலத்து- பெரியபூமியி ன்கண்—உள்-உள்ளத்தில்—நயந்த - விரும்பப்பட்ட—நல்லவர்-(த ங்)கணவரானவர்—வீயின்- இறந்துபோனால்—உயிரனையன்ன-(அக் கணவ) ருயிர்போலும்—மாதரார் - மங்கையரானவர்—எண்ணுகி ன்ற-சிந்திக்கப்படுகின்ற—காமமென்னும்- காமமாகிய—எரியழற் கு-நெருப்புக்கு—வெந்தழல்-வெப்பம்பொருந்தியநெருப்பானது —தண்ணிதென்று-குளிர்ச்சியுடையதா யிருக்கின்றதென்றுநினைத்து,மூ ழ்கி-(இந்நெருப்பினுள்ளே)மூழ்கி—அந்தவெம்மையை- அக்காம நெருப்பின்வெப்பத்தை—தணிப்பார்- நீக்குவார்கள்—(எ-று)(கரு த்து)மாதர்களே உலகிற்பெண்கள் தங்கள்கணவர்க ளிறந்தபோது காமாக்கினிக்குப் பயந்தல்லவா தீப்பாய்கிறார்கள் என்பதாம், (உக)

என்றுகூறிநன்மைநுசுப்பிறுங்கொலென்னவினமணிக்
குன்றுபோலெழுந்துவீங்குகொம்மைவெம்முலைத்தடம்
பொன்றயங்குபசலைபோர்ப்பமம்மர்நோய்பொறுக்கலா
மன்றலோதிதுயருழந்துமதிமயங்குகாலையில்

(இ-ள்) என்றுகூறி-என்றுசொல்லி—நன்மை - நுண்ணிய—நுசு ப்பு-இடையானது—இறுமென்ன- ஒடியுமென—இனம் - இனமா கிய—மணி - மணிகளின் மயமாகிய—குன்றுபோல் - மலைபோல், எழுந்துஉயர்ந்து—வீங்கு-பருத்திருக்கின்ற—கொம்மை- இளமை பொருந்திய—வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற-முலைத்தடம்- முலை களினிடங்கள்—பொன் பொன்போல்— தயங்கு-விளங்காநின்ற— பசலை-பசப்புநிறத்தினால்—போர்ப்ப- (தம்மை) மூடிக்கொள்ள— மம்மர்நோய்-காமநோயை—பொறுக்கலா - பொறாமல்—மன்றல்- வாசனைபொருந்திய—ஓதி-கூந்தலையுடையவள் - துயர்- துன்பத்தி

ல்—உழந்து-வருந்தி—மதிமயங்கு - அறிவுகலங்கப்பெறுகின்ற—காலையில்-காலத்திலே—(எ-று) * இலக்கணத் திரட்டு - புணராக்காலைப்பொன்பசலைபாயும், (கருத்து) தமயந்தியானவள் காமவிரகத்தைச்சகியாமல் அறிவுகலங்குங்காலத்தில் என்பதாம், (௨௨)

நையுநுண்மருங்குல்காம * வெம்மைபற்றுநாண்மலர்
கையிலங்குவாண்முகங்கருந்தடங்கண்மெல்லடித்
துய்யபங்கயந்தொடிற்சுடுங்கொலென்னவெண்ணியோ
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கிவேலைபுக்கொளித்ததே

(இ-ள்) நையும்-தேய்கின்ற—நுண் - நுண்ணிய—மருங்குல் - இடையையுடையவளது—காமம்- காமத்தீயினது—வெம்மை-வெப்பத்தை—பற்று- கொண்டிருக்கின்ற-கை - கைகளும்—இலங்கு-விளங்காநின்ற—வாள் ஒளிபொருந்திய—முகம் - முகமும்—கரு-கரிய—தடம்- விசாலம்பொருந்திய—கண் - கண்களும்—மெல்-மெல்லிய—அடி- அடிகளுமாகிய—நாண்மலர்- அன்றுபூத்த—துய்ய-பரிசுத்தம்பொருந்திய—பங்கயம்- தாமரைமலர்களை--தொடின்-தொட்டால்—சுடுமென்ன-சுடுமென்று- எண்ணியோ-நினைத்தோ—வெய்யவன் - சூரியனானது—கரம் தன்) கிரணமாகியகைகளை—சுருக்கி-சுருக்கிக்கொண்டு—வேலை-மேல்கடலுள்ளே,புக்கு - முழுகி—ஒளித்தது-மறைந்தது—(எ-று) * தொல்காப்பியம் - எச்சவியல்-௰எ-சூ. அவற்றுள்வேற்றுமைத்தொகையே வேற்றுமையியல், இவ்விதியால் வெம்மைபற்றுஇதில்ஐயுருபுதொக்கது, (கருத்து) சூரியனானவன் தமயந்தியினுடைய அவயவத்தாமரைகளைத்தொட்டால்சுடுமென்றுநினைத்தோ அஸ்தமானமாயினான் என்பதாம்- இது புராணிகர்கூற்று. (௨௩)

கைக்கிளைப்படலம் - முற்றிற்று.

மாலைப்படலம்.

இப்படலத்தான்முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காமநோய்மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலையின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை.)

ஒற்றையாழியான்படமெனவுறுபகற்சிறுவன்
கற்றைவார்கதிர்க்கயிற்றினால்விடுதலுங்கதித்து

முற்றுறாமுலைநெட்டுயிர்ப்பெறிதலான்மொத்துண்
டற்றுவீழ்ந்தபோற்குடதிசைக்கடலுளாழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்) ஒற்றையாழியான்-சூரியனது—படமென-(தனக்குக்) காற்றாடியாக—உறு-உறப்பெற்ற—பகல்-பகலாகிய—சிறுவன்-சிறியோனானவன்—கற்றை-திரளாகிய—வார்-நெடிய—கதிர் - கிரணமாகிய—கயிற்றினால்-கயிற்றைக்கொண்டு—விடுதலும்- (ஆகாயத்தின்கண்)விட்டவளவில்—கதித்து-பருத்து—முற்றுறா- முற்றாத, முலை-முலைகளையுடையதமயந்தியானவள்—நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சை—எறிதலான்-விடுதலினால்—மொத்துண்டு-தாக்குண்டு—அற்று-(அக்கயி)றற்று—வீழ்ந்தபோல் - வீழ்ந்ததுபோல—குட திசை-மேற்குத்திசையிலுள்ள—கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள்—ஆழ்ந்தது-(அது)மூழ்கிற்று—(எ-று) வீழ்ந்த என்கிறதில் துவ்விகுதி குறைந்தது (கருத்து) பகலென்னுஞ்சிறுபிள்ளை சூரியனைக்காற்றாடியாகக்கிரணக்கயிற்றாற்கட்டிவிட்டவளவில்தமயந்தி பெருமூச்சால் அக்காற்றாடியற்று மேற்கடலில் வீழ்ந்து மூழ்கிற்று-எ-ம், (௧)

புதைத்தகாரிருட்படமொழித்தித்துணைப்போது
முதித்த*கீழ்த்திசைமகட்புணர்ந்தாயெனவூடிக்
கொதித்துமேற்றிசையணங்கலத்தகப்பதங்கொடுமே
லுதைத்ததாமெனச்சிவந்ததுவெய்யவனுடலம்.

(இ-ள்) புதைத்த-மறைத்த—காரிருள்-கரியவிருளாகிய—படம்-போர்வையை—ஒழித்து-களைந்து—இத்துணைப்போதும் - இவ்வளவுகாலமும்—உதித்த-(நீ)யுதயம்செய்யப்பெற்ற—கீழ்த்திசை-கிழக்குத்திக்காகிய—மகள்-மாதை—புணர்ந்தாயென—கூடிக்கொண்டிருந்தாயென்று—மேற்றிசை - மேற்குத்திக்காகிய—அணங்கு மாதானவள்—ஊடி-பிணங்கி—கொதித்து-வெப்பமுற்று—அலத்தகம்-செம்பஞ்சிகூட்டப்பெற்ற, பதங்கொடு-அடிகளைக்கொண்டு, மேல்-வடிவத்தின்மேல்—உதைத்ததாமென- உதைக்கப்பெற்றதுபோல்—வெய்யவன்-சூரியனது—உடலம் வடிவம்—சிவந்தது- சிவப்பையடைந்தது—(எ-று) *தருக்கசங்கிரகம்-௬௰-௫- கிழக்குமுதல்வழக்கிற்கேதுத்திசையே (கருத்து) மேற்குத்திசைப் பெண்காலுதைபட்டதுபோலுஞ் சூரியன்மேனிசிவந்தது-எ-ம். (௨)

சகரர்தொட்டவெண்டிரையெறிதடங்கடற்புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க்கடவுண்முன்போக்கியகதிர்க
ணிகரினித்திலங்குளிப்பவர்நீர்நிலையறிவா
னகநெடுங்கடல்விடுத்தபொற்கலமெனலாமல்.

(இ-ள்.) சகரர் - சகரரென்னப்பட்ட வரசர்களாலே—தொட்ட-

தோண்டப்பட்டிருக்கின்ற—வெள்-வெள்ளிய—திரை- அலைகளை—எறி-வீசுகின்ற—தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கடல்-கடலின்கண்—புகுதும்-புகுகின்ற—புகரில்-குற்றமில்லாத—வெங்கதிர்க்கடவுள், சூரியதேவனாலே—முன்-முன்னே—போக்கிய-செலுத்தப்பட்ட—கதிர்கள்-கிரணங்களானவை—நிகரில்-ஒப்பில்லாத—நித்திலம்-முத்துக்களைக் (குறித்து)—குளிப்பவர்- (அக்கடலிலே) மூழ்குவோர்—நீர்நிலை-நீராழத்தை—அறிவான்-அறியும்பொருட்டு—அகல் விரிந்த—நெடுங்கடல்-நெடியகடலிலே—விடுத்த—விடப்பட்ட, பொற்கழையெனலாம்-பொன்மூங்கில்களென்றுசொல்லலாம்—(எ-று) ஆல்-அசை (கருத்து) கடலிற்சூரியனாற்செலுத்தப்பட்டகிரணங்களானவை அக்கடலின்முத்தெடுக்கமூழ்குவோர் ஆழம்பார்க்கவிடுத்த மூங்கில்கள்போன்றிருந்தன-எ-ம், (௩)

மையுண்கண்ணியைமதிவரின்வருத்துமென்றிரங்கி
யையபோகலென்றாம்பல்வாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கையினாலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தனகமலம்.

(இ-ள்) மையுண்கண்ணியை-அஞ்சனத்தைக்கொண்ட கண்களையுடையதமயந்தியை—மதி சந்திரனானவன்—வரின்- வந்தால்—வருத்துமென்று-வருத்துவானென்று—இரங்கி- உள்ளிரங்கி—ஐய-சாமி—போகலென்று(இவளைக்கைவிட்டுப்)போகாதேயென்று(சொல்வனபோல்)—வாவி-குளங்களிலே—ஆம்பல்- அல்லிமுகைகள்—வாய்மலர்ந்தன-முகமலர்ந்தன—வெய்யவன்-சூரியனது—செழும் செழிய—கரங்களை-(கிரணங்களாகிய)கைகளை—விழைவொடும்-ஆசையோடும்—தமது-தம்முடைய—கையினால் -கைகளால்—உற-பொருந்த—பிடித்தென-பிடித்தனபோல—கமலம்- தாமரைமலர்கள்—குவிந்தன-கூம்பின—(எ-று) வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தன தாமரைகுவிந்தனவெனக்கூட்டுக (கருத்து) தமயந்தியைச்சந்திரன்வரில் வருத்துவானென்றுசொன்னதுபோல ஆம்பல்களலர்ந்தன சூரியனைப்போகாதேயென்று கையாற்பிடித்தல்போலுங் கமலங்கள் குவிந்தன என்பதாம். (௪)

பொருவிலாழியொன்றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மிரவிமன்னவனிறத்தலுமெதிர்ந்தபுன்மாலை
பாரவைமாநிவமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப
விரவுவெந்தொழிற்குறுநிலவேந்துபோன்றுளதே.

(இ-ள்) பொருவில் ஒப்பில்லாத—ஆழியொன்று-ஒருசக்கரத்தை—உருட்டி-செலுத்தி, எப்புவனமும்-எல்லாவுலகங்களையும், விளக்

கும்-ஒளிர்விக்கின்ற—இரவிமன்னவன்-சூரியனாகியவரசன்-இறந்தலும்-இறந்தவளவில்—எதிர்ந்த-தோன்றிய-புன்மாலை - புல்லிய மாலைக்காலமானது—பரவை-கடலையுடைய- மாநிலமுழுவதும்-பெரியவுலகமுழுதையும்—பரிப்பவன்-காப்பாற்றுகின்றவரசன், இறப்ப-இறத்தலைச்செய்ய (விரவு (அத்தருணத்திலே) வியாபிக்கின்ற,வெந்தொழில் கொடியசெய்கையை யுடைய--குறுநிலவேந்துபோன்றுளது-சிறியநிலத்தையாளுமரசன்போலிருந்தது, (எ-று) (கருத்து) சூரியன்சென்றவளவிலே மாலைக்காலம்வந்துசம்பவித்தது, தனிச்செங்கோல்வேந்தனிறந்தபின்பு குறுநிலவேந்தன் பெருநிலமாளவந்ததுபோலுமென்பதாம் (௫)

காலமென்னுமோர்வணிகன் மேலகன்றவான்கல்லின்
ஞாலநீளிருள்சீப்ப வனலங்கொள்பொன்னாக
வேலுமாறுரைத்தன வொளிர்செக்கர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுயிர்சுட வெழுந்தசெந்நெருப்பே

(இ-ள்)காலமென்னுமோர்வணிகன்- காலமாகிய வொருவைசியனவன்-மேல்-மேலாக—அகன்ற-பரந்த—வான்கல்லின்-ஆகாயமாகிய—வுரை-கல்லிலே—ஞாலம்-பூமியினிடத்து— நீளிருள்-மிக்கவிருளை—சீப்பவன்-கெடுப்பவனாகிய சூரியனை—நலங்கொள்-நற்குணத்தைக்கொண்ட,பொன்னாக-கனகமாக,ஏலுமாறு- பொருந்துமாறு—உரைத்தன-உரைத்ததுபோல்,ஒளிர் - விளங்குகின்ற செக்கர்வான்-செவ்வானமானது—இருண்ட-இருளுற்ற, நீலம்நீலநிறம்பொருந்திய—வார்-நெடிய—குழல்- கூந்தலையுடையதமயந்தியினது,உயிர்-ஆவியை,சுட-சுடுதற்பொருட்டு,எழுந்த-தோன்றிய—செந்நெருப்பு-செந்தீயே(யாம்)(எ-று) (கருத்து)செவ்வானந்தோன்றியது-தமயந்தியுயிரைச்சுட வெழுந்தசெந்தீக்கொப்பாயிருந்ததுஎன்பதாம். (௬)

செய்யவெங்கதிரிறத்தலு மவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள்பேரொளிவனிதை மூட்டுசெந்தழலின்
வெய்யநீரதாய்ப்பரந்தெழு செக்கர்வான்மெலிந்த
வையநுண்ணிடையணங்கினுக் கென்கொலாயமையும்

(இ-ள்)செய்ய-செந்நிறம்பொருந்திய—வெங்கதிர் சூரியனானவன்-இறத்தலும்-இறந்தவளவில்- உவனுழை-அவனிடத்தே, சிறந்த-சிறப்புற்றிருந்த—மொய்கொள்-மொய்த்தல்கொண்ட, பேர்-பெரிய,ஒளிவனிதைக்கு-சாயாதேவிக்கு,மூட்டு - மூட்டப்பட்ட செந்தழலின்-செந்நெருப்புப்போல்-வெய்யநீரதாய் - கொடிய குணத்ததாய்,பரந்து-விரிந்து—ஒளிர்- விளங்காநின்ற, செக்கர்வா

ன்-செவ்வானமானது, மெலிந்த-காமநோயாலிளைத்த,ஐயம்-ஐய
த்துக்கிடமாகிய,நுண்ணிடை-நுண்ணியவிடையையுடைய,அண
ங்கினுக்கு-தமயந்திக்கு—என்கொலாயமையும்- எப்படிப்பட்ட
தாயிருக்கும்— (எ-று) (கருத்து) சூரியனிறந்தவுட னவன் மனைவி
சாயாதேவிக்குமூட்டுநெருப்பைப்போலிருக்குஞ் செவ்வானமா
னது தமயந்திக்கெவ்வாறுயிருக்கும்என்பதாம் (எ)

தணத்தலெண்ணிமெய் தளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிட் டொழிய நெட்டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமௌவல்வண்டூத நீள்கங்குன்முன்றோன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப்பாசிழை யல்குலென்படுமே

(இ-ள்) தணத்தல்-பிரிவை—எண்ணி- நினைத்து—மெய் - உட
ம்பு—தளர்வுறு தளர்ச்சியடைகின்ற—நேமியம்பறவை - சக்கர
வாகப்பறவைகள்—நெட்டுயிர்ப்பால்- பெருமூச்சோடு—புணர்
த்த-கலந்த—அம்-அழகிய—சிறை-சிறைகளின்—புல்லு - தழுவு
தலை—விட்டு-விடுத்து—ஒழிய- நீங்கவும்—வண்டு - வண்டுகளான
வை—துணர்த்த-கொத்துக்களைச்செய்த—மௌவல்- முல்லைமல
ரிலே—ஊத-ஆரவாரிக்கவும்—நீள்-நெடிய—கங்குன்முன்-மாலை
யானது—தோன்றில்-உதிக்குமாயின்—பணைத்த - பருத்தவெம்-
விருப்பஞ்செய்கின்ற—முலை-முலைகளையும்—பாசிழை-பசியவா
பரணத்தைக்கொண்ட—அல்குல்- அல்குலையுமுடைய தமயந்தி
யானவள்—என்படும்-என்படுவாள்—(எ-று (கருத்து) சக்கோரங்க
ள்புணர்ச்சிவிட்டு நீங்கவும்வண்டுகள்சத்திக்கவும் மாலைக்காலமுதி
க்குமானால் தமயந்திஎன்னபாடுபடாள் என்பதாம். (அ)

அங்கண்வானகமுழுவது மவிரொளிபரப்பிக்
கங்குல்வாயடர்தாரகை யெழுந்தனகடலுட்
பொங்குவெங்கதிர்மணிவிழுந் தெனத்திசைபுரப்பே
ரொங்குநாடுதற்கெடுத்தவஞ் சுடரொனவியையும்

(இ-ள்) கங்குல்வாய்-இரவின்கண்—அங்கண்-அழகியவிடத்தை
யுடைய,வானகமுழுதேதும்-ஆகாயத்தினிடமெங்கும்—அவிர்- வி
ளங்காநின்ற—ஒளி- ஒளியை—பரப்பி-விரித்துக்கொண்டு, எழுந்
தன-தோன்றினவையாகிய—அடர்-நெருங்கிய—தாரகை-உடுக்க
ளானவை—கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள்—பொங்கு- விளங்காநின்
ற—வெங்கதிர்-சூரியனாகிய—மணி-மணியானது—விழுந்தென-
விழுந்ததென்று—திசைபுரப்போர்-திக்குப்பாலகர்—எங்கும்-எ
வ்விடங்களிலும்,நாடுதற்கு-தேடுதற்பொருட்டு—எடுத்த-ஏந்திய
—அஞ்சுடரென-அழகியதீபங்கள்போல,இயையும் - பொருந்து

ம்—(எ-று) (கருத்து) நட்சத்திரங்களின் தோற்றங்களானவை சூரியனாகியமணிகடலில் வீழ்ந்ததென்றுதிக்குப்பாலகரம்மணியைத்தேடஎடுத்ததீபங்களைப் போன்றிருந்தன-எ-ம். (௯)

கருத்தினூடெழுகாமமென் கொடுங்கனல்கனற்ற
வருத்தியுற்றவராருயிர்க் குளகினையயில்வா
னுருத்துவெங்கதிர்ப்பாகெறிந் துடுப்புகர்முகத்த
விருட்கடாக்களிறிருநிலத் திறுத்ததையன்றே

(இ-ள்) உடுபுகர்-தாரகைகளாகியபுள்ளிகள்பொருந்திய—முகத்த-முகத்தினையுடைய—இருட்கடாக்களிறு-இருளாகியமதயானை—உருத்து-கோபித்து—வெங்கதிர்ப்பாகு - சூரியனாகியபாகனை எறிந்து-வீசி—கருத்தினூடு-நெஞ்சினுள்—எழு - வளர்கின்ற,காமமென்-காமமென்கிற—கொடுங்கனல் - கொடியதீயானது,கனற்ற-சுடாநிற்க,அருத்தி-ஆசையை,உற்றவர்- பொருந்தினவருடைய,ஆர்-நிறைந்த—உயிர்க்குளகினை - உயிராகியதழையை—அயில்வான்-உண்ணும்பொருட்டு—இருநிலத்து-பெரியபூமியினிடத்து—இறுத்தது-தங்கியது—(எ-று) (கருத்து) இருளாகியமதயானையானது சூரியனாகியபாகனைக்கொன்றுகாமிகளதுஉயிராகியதழைகளையுண்ணும்பொருட்டுபூமியில்வந்தது என்பதாம். (௰)

※ தோட்டுமென்மலர்ப்பூங்கணை துரப்பமெல்லளிநாண்
பூட்டுபைங்கழைகுழைத் தெதிர்வேனிலான்புகழைத்
தீட்டுதாரகையெழுத்தொளி சிறந்திடவணிவான்
கூட்டுமையெனச்செறிந்தது கூரிருட்பிழம்பே

(இ-ள்) தோட்டு-இதழ்களையுடைய—மெல்- மெல்லிய--மலர்-பூக்களாகிய—பூங்கணை-அழகியவம்புகளை—துரப்ப-செலுத்த—மெல் மெல்லிய—அளிநாண்-வண்டுகளாகிய நாரியை— பூட்டு-பூட்டிய—பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லை—குழைத்து- வளைத்து, எதிர்-எதிர்க்கின்ற—வேனிலான்-மன்மதனது,புகழை-கீர்த்தியை—தீட்டு-எழுதப்பட்ட—தாரகை-உடுக்களாகிய—எழுத்து- எழுத்துக்களினது—ஒளிசிறந்திட-ஒளிவிளங்குதற்கு—அணிவான்-அழகியவாகாயத்தால்—கூட்டு-கூட்டிய,மையென - மைபோல்,கூர்-மிகுந்த—இருள்-இருளினது,பிழம்பு-திரட்சியானது,செறிந்தது-நெருங்கியது—(எ-று) [※ தொல்காப்பியமரபியல்-அ௬-சூ-தோடேமடலேயோலையென்று,வேடேயிதழேபாளையென்றுவீர்க்கேகுலையென நேர்ந்தனபிறவும்,புல்லொடுவருஉமெனச் சொல்லினர்புலவர்-இவ்விதியால் தோடுஎன்றதுபுறக்காழென்னும் புல்லாம்](கருத்து)இருட் கூட்டமானதுமன்மதனது கீர்த்தியையெழு

தப்பட்டநட்சத்திர வெழுத்தொளி சிறப்படைய ஆகாயத்தினூற் கூட்டியமைபோலிருந்தது என்பதாம். (௰க)

பட்டகாரிருட்கங்குல் போதரப்படர்திசைக
ளெட்டினுள்ளனபொருள் கவர்ந்தேகிலனென்னு
விட்டிலங்கொளிவெய்ய வன்றனதுமெல்விரலாற்
சுட்டியெங்கணுங்காட்டல் போற்சுடர்வனசுடர்கள்

(இ-ள்) பட்ட-உண்டாகிய—கார்-கரிய,இருள்- இருளையுடைய—கங்குல்-இரவானது—போதரவர-படர்-பரந்த—திசைகளெட்டின்-எட்டுத்திக்குகளிலும்—உள்ளன-இருக்கின்றனவாகிய, பொருள்-பொருள்களை—கவர்ந்து- அபகரித்துக்கொண்டு, ஏகிலனென்னு-நான்போகவில்லையென்று—ஒளி-காந்தியை—விட்டு-வீசி, இலங்கு-விளங்காநின்ற—வெய்யவன்-சூரியனானவன்,தனது- தன்னுடைய—மெல்விரலால்-மெல்லியவிரலினுல்—சுட்டி-குறித்து, எங்கணும்-எவ்விடங்களிலும்—காட்டல்போல்- காட்டுதல்போல், சுடர்கள்-தீபங்கள்—சுடர்வன-விளங்குவன—(எ-று) (கருத்து) சூரியனெண்டிக்கிலுமுள்ள பொருள்களைக்கவர்ந்தேகிலனென்றுஇரவினுக்குத்தன்விரலாற் சுட்டிக்காட்டல்போல் பிரகாசிக்கின்றன தீபங்கள்என்பதாம். (௰உ)

மாலைப்படலம்-முற்றிற்று.

நிலாத்தோற்றுப்படலம்.

இப்படத்தலால்- அம்மாலைக்குப்பின்வரும் நிலவினது தோற்றஞ்சொல்லப் படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை.)

வெவ்வராவினைவிண்டொடர் மந்தரம்பிணித்துக்
கவ்வைமிக்கெழக்கடவுளர் கடைந்திடுங்காலைப்
பவ்வவெண்டிரையுயிர்த்த செம்பதுமைவாண்முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர் பரப்பியீதெழுந்ததுதிங்கள்

(இ-ள்) கடவுளர்-தேவர்கள், வெம்-வெவ்விய—அராவினை-வாசுகியென்னும்பாம்பை—விண்-ஆகாயமுகட்டை—தொடர்-அளாவிய—மந்தரம்-மந்தரமலையின்கண், பிணித்து-கயிருகக்கண்டி, கவ்வை-ஒலியானது—மிக்கெழ-அதிகரிக்க, கடைந்திடுங்காலை - மதி

க்குங்காலத்தில்—வெண்டிரை-வெள்ளிய அலைகளையுடைய—பவ்வம்-பாற்கடலானது—உயிர்த்த-ஈன்ற--செம்பதுமை-செந்தாமரையிலிருக்கின்றஇலக்குமியினது,வாள்-காந்திபொருந்திய--முகம்போல்-முகத்தைப்போல்--தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள—ஒண்கதிர்-ஒளிபொருந்தியகிரணங்களை—பரப்பி-விரித்து—திங்கள்-நிலாவானது—மீது-ஆகாயத்தின்கண்—எழுந்தது- உதித்தது, (எ-று)(கருத்து திருப்பாற்கடல்கடையும்போததிற்பிறந்ததிருமகள்திருமுகத்தைப்போலுஞ்சந்திரனுதயமாயிற்றுஎன்பதாம். ( )

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுழைச்சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர்பலருமுள்ளுவந்து
நிறைந்ததெண்டிரைநீர்குடைந்தாடலினிகலி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்ததுதிங்கள்.

(இ-ள்.) செறிந்த-மிகுந்த—ஆழ்- ஆழ்ந்த—கடற்செல்வனும்-சமுத்திரராஜனும்—அவனுழை-அவனிடத்து, சிறந்து-சிறப்பையடைந்து—ஆங்கு-அச்சமுத்திரத்தின்கண்—உறைந்த- தங்கிய—ஆர்-நிறைந்த—உயிர்-உயிர்போன்ற—துணைவியர்பலரும்- மனைவியரனைவரும்—உள்ளுவந்து-மனமகிழ்ந்து, நிறைந்த-நிறைவையடைந்த,தெண்டிரை-தெளிந்தவலைகளையுடைய—நீர்- நீரில்—குடைந்து-குளித்து—ஆடலின்-விளையாடற்கண், இகலி-பகைத்து, எறிந்த-வீசிய—மெல்-மெல்லிய—மலர்ப்பந்தென-பூச்செண்டுபோல—திங்கள்-நிலாவானது, எழுந்தது-தோன்றிற்று—(எ-று) இகலியென்பதை வலிந்தெனினுமொக்கும்(கருத்து)சமுத்திரராஜனுமவன்மனைவியரும் நீராடும்போது அவர்கள்பகைத்தெறிந்த பந்தைப்போலுமெழுந்தது சந்திரன் என்பதாம். (௨)

கதிர்செய்நித்திலங்கறங்குதெண்டிரைக்கரத்தெறியு
முதிர்பனிக்கடன்முகட்டினின்முளைத்தொளிர்திங்கள்
விதியின்மாலையாந்துணிவியைவீங்கிருட்டலைவன்
வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனயங்கும்.

(இ-ள்.) கதிர்செய்-கிரணத்தைச்செய்கின்ற--நித்திலம்-முத்துக்களை--கலங்கு-ஒலிக்கின்ற, தெண்டிரை-தெளிந்தவலைகளாகிய,கரத்து-கைகளால்—எறியும்-வீசுகின்ற—முதிர்- முதிர்ந்த—பனிக்கடல்-குளிர்ச்சியையுடையகடலினது—முகட்டினில்- உச்சியில்—முளைத்து-தோன்றி—ஒளிர்-விளங்காநின்ற—திங்கள்-நிலவானது, விதியின்-விதியினால்—மாலையாம்-மாலைக்காலமாகிய,துணைவியை மனைவியை—வீங்கு-மிகுந்த—இருள்-இருளாகிய, தலைவன்-நாயகன்,வதுவையாற்றுவான்- மணஞ்செய்யும்பொருட்டு—வைத்த-

வைக்கப்பெற்ற—பொற்குடமென-பொன்னாலாகியகுடத்தைப் போல, வயங்கும்-விளங்கும்—(எ-று) (கருத்து) சந்திரனுதயமான துஇருளாகிய நாயகன்மாலைக்காலமாகியமனைவியைக்கலியாணஞ்செய்யும்பொருட்டுவைத்தகுடம்போலுமிருந்தது-எ-ம். (௩)

தெள்ளுதெண்டிரைக்கருங்கடலெழுந்த*வெண்டிங்கள்,
புள்ளவாங்கணைமதனனைப்பூம்புனலாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங்குவளைபெய்திரவெனுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமேந்தினளாமெனவிளங்கும்.

(இ-ள்.) தெள்ளு-கொழிக்கின்ற—தெண்டிரை-தெளிந்தவலைகளையுடைய--கருங்கடல்-கரியகடற்கண்—எழுந்த-தோன்றிய, வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரனானது—புள்-வண்டுகளானவை;அவாம்-விரும்புகின்ற—கணை-மலர்க்கணைகளையுடைய--மதனனை-மன்மதனுக்கு—பூம்புனல்-அழகியநீரினாலே,ஆட்ட-அபிஷேகஞ்செய்ய,இரவெனுமடந்தை-இரவாகியமடந்தையானவள்,வள்ளிதழ்-கூரியவிதழ்களையுடைய, கருங்குவளை-நீலோற்பலப்பூவை, பெய்து-மேலேசூட்டி—வெள்ளி-வெள்ளியினாலாகிய—,வெண்குடம்-வெள்ளியகுடத்தை, ஏந்தினளாமென-ஏந்தினளென்றுசொல்லும்படியாக,விளங்கும்-(களங்கத்தோடு)விளங்கும்—(எ-று)*இலக்கணத்திரட்டு - பொதுவியற்படலம்-௩௰-௫-அவற்றுளின்மையை வகையாகும்-இவ்விதியால்கருந்திங்களில்லையென்றறிக இலக்கணக்கொத்திலுமிதுவே (கருத்து) சந்திரனுதயமானதுஇரவென்னும் பெண்ணானவள் மன்மதனுக்கபிஷேகஞ்செய்ய நீலோற்பலஞ்சூட்டிவெள்ளிக்குடத்தையேந்தினள்போலும்விளங்கும்-எ-ம். (௪)

புலவுநாறுவெஞ்சுறவெறிபொருதிரைமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித்துயரியநிகரில்வெண்மதிய
மலகிறாரகைமீன்பயிலாரிருட்கடலி
* லுலகமாழ்தலுமெழுந்தபுற்புதமெனவொளிரும்.

(இ-ள்.) புலவுநாறு-புலானாற்றநாறுகின்ற—வெம்-வெவ்விய--சுறவு சுறாமீன்களை—எறி-எறியும்—பொரு-கரையின்மோதுகின்ற—திரை-அலைகளையுடையகடலினது—முகட்டு-உச்சியில்—நிலவு சந்திரிகையை—கொப்புளித்து-உமிழ்ந்து, உயரிய-எழுந்த—நிகரில்-ஒப்பில்லாத—வெண்மதியம்-வெள்ளியசந்திரனனது; அலகில்-கணக்கில்லாத—தாரகை-உடுக்களாகிய—மீன் - மீன்களானவை—பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற—ஆரிருள் நிறைந்தவந்தகாரமாகிய, கடலில்-சமுத்திரத்தில், உலகமாழ்தலும்-உலகமுழுகிப்போதலும்,எழுந்த-அதிலிருந்துமேலெழுந்த, புற்புதமென-குமிழியைப்

போல—துளிரும்-விளங்கும்—(எ-று) * தொல்காப்பியமரபில்-௮௮-சூ-நிலந்தீநீர்வளி விசும்போடைந்துங்-கலந்தமயக்க முலக மாதலி- னிருதிணையைம்பாலியனெறிவழாமைத் - திரிவில்சொல்லொடுதழாஅல்வேண்டும்- இவ்விதியால் உலகமைம்பூதமுடைத்து (கருத்து) சமுத்திரத்திடத்துதித்தசந்திரனானது இருட்கடலிலெழுந்த நீர்க்குமிழியை ஒக்குமென்பதாம். (௫)

திரைநெடுங்கடல்வயிறுளைந்தீன்றவெண்டிங்க
ணிரைசெழுங்கதிர்ககரங்களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந்தெரிவையுள்வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவவித்தாள்.

(இ-ள்.) திரை-அலைகளையுடைய—நெடுங்கடல்- நெடியகடலானது,வயிறுளைந்து-வயிறுநொந்து,ஈன்ற-பெற்ற, வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரனானவன்—நிரை - வரிசையாகிய—செழுங்கதிர்-செழுமையுள்ளகிரணங்களாகிய—கரங்களால்-கைகளால், அம்பரம்-ஆகாயமென்னுந்தனதாடையை—நீவ-தடவ--விரவுகின்ற-கலக்கின்ற—புல்-புல்லிய—மாலையாம்-மாலைக்காலமாகிய, தெரிவைபெண்ணானவள்,உள்-உள்ளத்தில்—வெள்கி-நாணி, அருணம்-சிவப்பாகிய—வெங்கதிர்-சூரியனாகிய—சுடரினை- தீபத்தை—ஒளியற-ஒளிநீங்க,அவித்தாள்-அவித்தனள்—(எ-று.)(கருத்து)சமுத்திரமீன்ற சந்திரனானவன் கிரணங்களால் மாலைக்காலமாகிய பெண்வஸ்திரத்தைத்தடவ அப்பெண் வெட்கிச் சூரியனாகிய விளக்கை அவித்தாள் என்பதாம். (௬)

குறைவில்வெண்மதிதோன்றமென்குமுதநாண்முகையிற்
சிறகர்வண்டுபாண்முரலநும்முயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்திரைக்கடன்முகட்டெழுந்தனனென்று
வறையவந்ததூதர்கள்சொலிற்றோன்றியதன்றே.

(இ-ள்.) குறைவில்-கலைகணிரம்பிய—வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனானவன்—தோன்ற-உதயமாக,மென்-மெல்லிய--குமுதம்-அல்லிகளுடைய—நாள்-புதிய—முகையில்-அரும்புகளில்--சிறகர்-இறகுகளையுடைய—வண்டு-வண்டுகள்—பாண்-இசைகளை, முரலல்-ஒலிசெய்தல்—நும்-உம்முடைய—உயிரினில்-உயிரைக்காட்டிலும்—சிறந்த-சிறந்திருக்கின்ற—இறைவன்-நாயகனானவன்,வார்நெடிய—திரை-அலைகளையுடைய—கடல்-கடலினது—முகட்டு-உச்சியில்—எழுந்தனனென்று-புறப்பட்டானென்று, அறையவந்த-சொல்லவந்த—தூதர்-தூதர்களுடைய,சொலில்-சொல்லைப்போல்—தோன்றியது-தோன்றியது—(எ-று.) (கருத்து) சந்திர

னுதயமாக் அல்லிமலரில் வண்டுகளொலிசெய்தல் உங்கள்நாயகன் புறப்பட்டானென்று சொல்லவந்த தூதர் சொல்லைப்போலுமிருந்தது என்பதாம். (எ)

தெண்பனிக்கடற்றிரையினி துயிர்த்தவெண்டிங்க
டன்புனற்றடத்தாம்பன்மெல்லிதழ்த்துகிலைறவந்
தொண்கரத்தினானெகிழ்த்தலுநாணமீதூரக்
கண்புதைத்தெனக்குவிந்தனகடிகமழ்கமலம்.

(இ-ள்.) தெள்-தெள்ளிய—பனி குளிர்ச்சிபொருந்திய--திரை-அலைகளையுடைய—கடல்-கடலானது—இனிது-இனிதாக, உயிர்த்த-ஈன்ற—வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரன், தண்-தண்ணிய, புனல்-நீரையுடைய—தடத்து-தடாகத்திலுள்ள, ஆம்பல்-அல்லியினுடைய—மெல்-மெல்லிய—இதழ்-இதழ்களாகிய—துகில்-ஆடையை—ஒள்-ஒள்ளிய—கரத்தினால்-கிரணமாகியகையினால்—உறவந்து தடவி—நெகிழ்த்தலும்-அவிழ்த்தவளவிலே, கடி-வாசனை—கமழ்-மணக்கின்ற—கமலம்-தாமரை, நாணம்-அச்செய்கையைக் கண்டுண்டாகிய நாணம்—மீதூர-அதிகரிக்க—கண்புதைத்தென-கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல்—குவிந்தன-முகிழ்ந்தன—(எ-று.) (கருத்து) கடலீன்றசந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால்அல்லிகளிதழாகியவஸ்திரங்களையவிழ்த்தவளவில்தாமரைகள்வெட்கிக்கண்களைமூடிக்கொண்டனபோலுங் குவிந்தன-எ-ம். (அ)

களிசெய்காமநோய்விளைத்திடுமிரவெனுங்கன்னி
நளிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர்வாண்முகமதனாற்
றெளிநிலாக்கதிர்த்தேறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிறந்த
வொளிகொள்வான்மகிழ்பூத்தெனவிளங்கினவுடுக்கள்.

(இ-ள்.) களிசெய்-களிப்பினைச்செய்கின்ற—காமநோய்-காமமாகியநோயை—விளைத்திடும்-உண்டாக்கும்--இரவெனுங்கன்னி-இரவென்னுமங்கையானவள்—நளிகொள்-குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வெள்-வெள்ளிய—மதி-சந்திரனாகிய, நலங்கிளர்-நன்மைவிளங்காநின்ற, வாள்-காந்திபொருந்திய, முகமதனால்-முகத்தைக்கொண்டு, தெளி-தெளிந்த--நிலா-ஒளிபொருந்திய—கதிர்-கிரணமாகிய, தேறல்-மதுவை—கொப்புளித்தலும்-உமிழ்தலும்—சிறந்த-சிறக்கப்பெற்ற, ஒளிகொள்-ஒளியைக்கொண்ட, வான்-ஆகாயமாகிய, மகிழ்-மகிழமரமானது—பூத்தென-மலர்ந்ததுபோல, உடுக்கள்-தாரகைகள்—விளங்கின-ஒளிசெய்தன— எ-று.)(கருத்து இரவாகியபெண்ணானவள் சந்திரனாகியமுகத்தைக்கொண்டு கிரணமாகியதேனைக் கொப்புளிக்கச் சிறப்புற்றவாகாயமாகியமகிழமரங்கள் பூத்தனபோலும் நட்சத்திரங்களுதயமாயின என்பதாம். (௯)

நள்ளிருட்குறும்பெறிந்தெழு நளிர்மதிச்செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங்குலாந்தெரிவையைவேட்ட
வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண்பொரியெனவமைந்த
புள்ளிமீனினமகலிருவிசும்பினிற்பொடித்த.

(இ-ள்.) அமைந்த-நிறைந்த—புள்ளி-பொறிகளாகிய—மீனினம்-தாரகைகளுடையகூட்டங்களானவை—நாள்- மிக்க—இருள்-இருளாகிய—குறும்பு-குறுநிலமன்னனை—எறிந்து-அழித்து, எழு-தோன்றிய—நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதி- சந்திரனாகிய—செல்வன்-அரசிளங்குமரனானவன்—விள்ளும்- மலர்கின்ற—ஆம்பல்-செவ்வல்லிப்பூவாகிய—வாய் -வாயையுடைய—கங்குலாம்-இரவாகிய—தெரிவையை-மங்கையை—வேட்ப-மணஞ்செய்ய, வான்-ஆகாயமாகிய—மகள்-மாதானவள்—அள்ளி - கைகளாலள்ளி, சிதறு-இறைத்த—வெண்பொரியென-வெள்ளிய பொரிகளைப்போல, அகல்-அகன்ற, இருவிசும்பினில்-பெரியவாகாயத்தின்கண், பொடித்த-தோன்றினவென்பதாம்—(எ-று.) (கருத்து) சந்திரன் இரவென்னும்பெண்ணை மணஞ்செய்ய வாகாயமென்னும் பெண்ணானவள் அள்ளித்தூவிய பொரிகளைப்போல நட்சத்திரங்களுதயமாயின என்பதாம். (௰)

திங்கள்வேந்துவெண்டாரகைத்துணைவியர்செறிய
வங்கண்வானகத்தெழுதலுமாரமுதுகுக்கும்
பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியம்பிரம்புபார்போர்த்த
துங்கவல்லிருட்குறுநிலவேந்தினைத்துரந்த.

(இ-ள்.) திங்கள்-சந்திரனாகிய—வேந்து - அரசனானவன்—வெண்டாரகை-வெள்ளியவுடுக்களாகிய—துணைவியர் - மனைவியர்—செறிய-தன்னோடுநெருங்கிவர—அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, வானகத்து-ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும்- தோன்றியவளவில்—ஆர்-நிறைந்த—அமுது-அமிர்தத்தை—உகுக்கும்-சிந்துகின்ற—பொங்கு-மிகுந்த—வெள்-வெள்ளிய—கதிர் - கிரணங்களாகிய—வெள்ளியம்பிரம்பு-வெள்ளிப்பிரம்புகளானவை—பார்-பூமியை, போர்த்த-மூடிய—துங்கம்-உயர்வுள்ள—வல்-வலிய, இருள் -இருளாகிய—குறுநிலவேந்தினை-குறுநிலமன்னனை, துரந்த-துரத்தின—(எ-று.) அம்-சாரியை, (கருத்து) சந்திரனாகியவரசன் நட்சத்திரமனைவிகளோடு வானத்திலுதித்தவளவில் அவன்கிரணமாகிய பிரம்புகள் இருளாகிய குறுநிலவரசனைத் துரத்தின-எ-ம். (௰௧)

தாழ்வண்டிமிர்தண்மலர்த்தடஞ்சினைத்தருவி
னீழலிலங்கணுந்துயல்வருகின்றனநெடுநீ

ராழிவெண்டிரைமுகட்டெழுமவிர்மதிக்கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பனபோலும்.

(இ-ள்.) வண்டிமிர்-வண்டுகளொலிக்கின்ற;தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர்-மலர்களையுடைய—தாழும்-தாழ்ந்த—தடம்-விசாலமுள்ள—சினை-கிளைகள்பொருந்திய, தருவின்-மரத்தினுடைய,நீழல்-நிழல்களானவை—எங்கணும்-எவ்விடத்தும்;துயல்வருகின்றன-அசைகின்றன—நெடுநீர்-நெடியநீரையுடைய—ஆழி-கடலினது—வெண்டிரைமுகட்டு-வெள்ளிய அலைகளினுடையவுச்சியில்,எழும்-தோன்றும்,அவிர்-காந்திபொருந்திய,மதி-சந்திரனானவன்—கதிர்வாள்-கிரணங்களாகியவாளினாலே—போழும்-பிளக்கப்பட்ட—வல்-வலிய—இருள்-இருளினது—துணி-துண்டங்கள்—பல-அனேகம்—பதைப்பனபோலும்-பதைப்பனவற்றையொக்கும்—(எ-று.) (கருத்து) தருக்களினிழல்களசைவன எவைபோலவெனின் சந்திரகிரணங்களென்னும் வாட்களால்வெட்டுப்பட்ட இருட்டுண்டங்கள் பதைப்பனபோலாம் என்பதாம். (௰௨)

செருவின்மாண்டவரரம்பையர்ச்சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிகதிர்வாளினாற்போழ்ந்த
விருளுமின்னகிற்கொழும்புகையுருவெடுத்தெழில்சே
ரரமடந்தையர்கருங்குழற்கற்றைசென்றடைந்த.

(இ-ள்.) செருவில்-போரின்கண்—மாண்டவர்-இறந்தவர்—அரம்பையர்-அரம்பையரை—சேர்குவர் - அடைகுவர்—அன்றே-அன்று—பொருவில்-ஒப்பில்லாத—வெண்மதி- வெள்ளியசந்திரனானவன்—பொழி-பொழிகின்ற—கதிர்- கிரணமாகிய—வாளினால்-கத்தியினால்—போழ்ந்த-வெட்டப்பட்ட—இருளும்- அந்தகாரமும்—இன்-இனிய—அகில்- அகிற்கட்டைகளினது--கொழும்புகை-கொழுமிய தூமத்தினது—உருவெடுத்து- வடிவெடுத்து—எழில்சேர்-அழகுபொருந்திய—அரமடந்தையர்-தெய்வமங்கையருடைய—கரும்-கரிய—குழற்கற்றை-மயிர்முடியை—சென்று-போய்—அடைந்த-சேர்ந்தன—(எ-று.) (கருத்து) போரின்மாண்டவரரம்பையரைச்சேர்குவர் ஆகையால் சந்திரகிரணவாளால் வெட்டப்பட்டவிருட்களும் அகிற்புகைவடிவெடுத்தரம்பையின் கூந்தலையடைந்தன என்பதாம். (௰௫)

களிகொள்வண்டினமாம்பல்சேர்ந்திசைபயில்காட்சி
யொளிரும்வெண்மதிதுரத்தலுமுடைந்தகாரிருள்போ
யளியின்மெல்லுருவெடுத்தவணருந்துணைவியர்பா
லெளிமையினாயிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பனவினையும்.

(இ-ள்.) களிகொள்-மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட--வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள்—ஆம்பல்சேர்ந்து - அல்லிமலர்களையடுத்து—இசைபயில் இராகத்தைப்பாடுகின்ற—காட்சி-தோற்றமானது—ஒளிரும்-விளங்காநின்ற—வெண்மதி - வெள்ளியசந்திரனானவன்—தூரத்தலும்-தூரத்தியவளவிலே—உடைந்த-சிதைந்த—காரிருள்-கரியவிருளானது—போய்-(தன்னுருவ)நீங்கி—அளியின்- வண்டுகளுடைய—மெல்லுருவெடுத்து- மெல்லியவுருவங்கொண்டு—அவன்-அச்சந்திரனுடைய—அரும்- அருமையாகிய—துணைவியர்பால்-மனைவியரிடத்து—எளிமை-எளிமையாகிய—இன்னுரை-இனியசொற்களை—இரங்கி-புலம்பி—வீழ்ந்து-அடிபணிந்து, இசைப்பனவியையும்- சொல்வனவற்றையொக்கும்—(எ-று.) (கருத்து) அல்லிமலர்களில்வண்டுகள்சேர்ந்திசைபாடுங்காட்சியானது சந்திரன்தூரத்தியவளவில் சிதைப்பட்ட விருட்களானவை வண்டுருக்கள்கொண்டு அச்சந்திரன் மனைவியரிடத்திரங்கிச் சொல்வன போலுமிருந்தது என்பதாம். (௰சு)

முள்ளரைச்செழுமுளரியுமுருகுகொப்புளிக்கு
மள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவறிந்தேங்
கள்ளுலாமலர்முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க்கமலப்
பிள்ளைவண்டினுக்கூறுதேன்பெரிதளித்ததனால்.

(இ-ள்.) கள்ளுலாம்-தேனொழுகுகின்ற--மலர்-அல்லிப்பூவானது—முகிழ்த்த-குவிந்த—அக்கடிமலர்க்கமலம்-அப்படிப்பட்ட, வாசனையுள்ள-தாமரைமலரினது—பிள்ளைவண்டினுக்கு - பிள்ளையாகியவண்டுக்கு—ஊறு-சுரக்கின்ற—தேன்-தேனை, பெரிது-மிகவும்—அளித்ததனால்-கொடுத்ததனால்--அள்ளல்- சேற்றையுடைய, அம்-அழகிய—கயத்து-கயத்திலுள்ள—முள்- முட்களையுடைய--அரை-தாள்பொருந்திய—செழு-செழிய—முளரியும்-தாமரைப்பூவும்—முருகு-தேனை—கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற—ஆம்பலும்-அல்லிப்பூவும்—உறவென- தம்முளுறவுடையனவென்று—(நாம்) அறிந்தோம் - அறிந்துகொண்டோம்—(எ-று.) (கருத்து) அல்லிமலர்களானவை தாமரைகளிலுள்ள வண்டுகளுக்குத் தேன் கொடுத்தமையால் இரண்டுமுறவென்றறிந்தோம்-எ-ம். (௰ரு)

கங்குலெய்திய காரிருட் கருங்கடறெளியத்
திங்களென்சுடர்த்தேற்றினற்றேற்றலுஞ்சிறந்து
பொங்குவெண்ணிலாதெளிந்தநன்னீரெனப்பொலிந்த
பங்கமென்னநீடருநிழல்படியினிற்படிந்த.

(இ-ள்.) கங்குல்-இரவில்—எய்திய-அடைந்த—கார்-கரிய—இ

ருள்-இருளாகிய—கருங்கடல்-கரியகடலானது—தெளிய- கலக்க ந்தீர—திங்களென்-சந்திரனென்னும்—சுடர்- காந்தியையுடைய, தேற்றினல்-தேற்றுவித்தினலே—தேற்றலும்-உரைத்துத்தெளி வித்தவளவில்—சிறந்து-சிறப்புப்பெற்று—பொங்கு - விளங்குகி ன்ற—வெண்ணிலா - வெள்ளியசந்திரிகைகள்—தெளிந்த- தெளி வையடைந்த—நன்னீரென-நல்லநீர்போல்—பொலிந்த - பொ லிவையடைந்தன—நீள்-நெடிய—தருநிழல்-மரங்களுடையநிழ ல்களானவை—படியினில்-பூமியின்மேல்—பங்கமென்ன - சேறு போல்—படிந்த-படிந்தன—(எ-று)(கருத்து இருட்கடலானது தெளியச்சந்திரனென்னுந் தேற்றுவித்தினலே உரைத்துத்தெ ளிவித்தவளவில் அவன்கிரணங்களே நீர்போலிருந்தன தருக்களி னிழல்களானவை சேற்றைப்போலிருந்தன என்பதாம். (௬௬)

அகல்விசும்பெனுமாவின்மென்மடியெனத்தோன்றித்
திகழுவெண்மதியுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த்தீம்பான்
முகைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற்றியமுல்லையம்புறவி
னுகள்புனிற்றிளங்கன்றெனச்சகோரநின்றுண்ணும்.

(இ-ள்.) அகல்-அகன்ற—விசும்பெனும்-ஆகாயமென்கின்ற—ஆவின்-பசுவினது—மெல்-மெல்லிய,மடியென-மடியைப்போல—தோன்றி-உண்டாகி—திகழும் - விளங்காநின்ற—வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரன்—உமிழ்தரு-சொரிகின்ற—செழும்- செழிய, கதிர்-நிலாவாகிய—தீம்-மதுரம்பொருந்திய—பால்- பாலை—முகை-அரும்புகள்—நெகிழ்ந்து-விரிந்து—தேன்- தேனை--பிலிற்றிய-துளித்த—முல்லை-முல்லைக்கொடியையுடைய—அம்-அழகிய, புறவின்-முல்லைநிலத்தின்கண்—சகோரம்- சகோரப்பறவையானது—உகள்-துள்ளுகின்ற--புனிற்றிளம்-மிகுந்தவிளமையையுடைய—கன்றென-கன்றுபோல்—நின்று-நிலைபெற்று--உண்ணும்- குடிக்கும்—(எ-று.)(கருத்து) ஆகாயமென்னும் பசுவினதுமடியாகத்தோன்றுஞ் சந்திரனதுகிரணமாகிய பாலை முல்லைநிலத்திளங்கன்றைப்போற் சகோரங்களுண்ணும் என்பதாம். (௬௭)

நன்கமைந்தசாளரத்துறுநகைநிலாக்கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர்வாயினுற்சகோரங்களருந்தன்
மின்செய்வெள்ளிவெண்கம்பியையிளங்குநாலச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர்குறட்டினல்வாங்குதல்போலும்.

(இ-ள்.) நன்கமைந்த-அழகுபொருந்திய--சாளரத்து-பல்கணியினுள்—உறு-அடைகின்ற—நகை-ஒளிபொருந்திய, நிலாக்கொழுந்தை-சந்திரனுடையவிளங்கிரணங்களை,அன்பின்-ஆசையோடு

—நீடு-நீண்ட—கூர்வாயினால்- கூரியவாயினால்—சகோரங்கள்-சகோரப்பறவைகள்—அருந்தல்-உண்ணுதல், மின்செய்-காந்தியைச்செய்கின்ற,வெள்ளி-வெள்ளியினாலாகிய,வெண்கம்பியை-வெள்ளியகம்பியை(மாட்டி)—விளங்கு- விளங்காநின்ற— நூலச்சில்-கம்பியச்சென்னுங்கருவியில்—பொன்செய்கம்மியர்- பொன்வேலைசெய்யுங்கம்மாளர்—குறட்டினால்-குறட்டினாற்பற்றி—வாங்குதல்போலும்-இழுத்தலையொக்கும்—(எ-று) (கருத்து பல்கண்யுட்பொருந்துஞ்சந்திரகிரணங்களைச் சகோரங்களுண்ணுதல் எது போலெனின்- பொற்கொல்லர்வெள்ளிக்கம்பியைக் கம்பியச்சிற் குறட்டால்இழுத்தல்போலும் என்பதாம். (௧௮)

துலங்குவெண்மதித்தூநிலாக் கதிரினின்றிலங்கு
பொலங்கொண்மாடமேற்புது நிலாமணிபுனல்பொழித
னலம்பெய்நேமியம் புட்குலம்பிரிவுள நலியப்
புலம்புமாறுகண்டுள்ள நெக்குருகுதல்போலும்

(இ-ள்) துலங்கு-விளங்குகின்ற—வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனது—தூ-பரிசுத்தமாகிய—நிலாக்கதிரில்- சந்திரிகையில்—நின்று-நிலைபெற்று—இலங்கு-ஒளிர்கின்ற—பொலங்கொள்- அழகினைக்கொண்ட—மாடமேல்-உப்பரிகைமேற்பதித்த—புது-புதிய, நிலாமணி-சந்திரகாந்தங்கள்—புனல்-நீரை,பொழிதல்-சொரிதலானது—நலம்பெய்-சுகத்தைத்தருகின்ற—நேமியம்புள்- சக்கரவாகப்பறவைகளது,குலம்-கூட்டத்தினது,பிரிவு- ஆண்பெண்களின்பிரிவானது—உளம்-அவற்றின்மனத்தை—நலிய-வருத்த—புலம்புமாறு-அவைவருந்துந்தன்மையை—கண்டு-(அச்சந்திரகாந்தங்கள்)கண்டு—உள்ளம்-தமதுள்ளம்,நெக்குருகுதல்போலும்-கனிந்துருகுதல்போலும்,(எ-று)(கருத்து) சந்திரகிரணங்களால்சந்திரகாந்தம் நீரைப்பொழிதலானது சகோரங்கள் பிரிதலைக்கண்டுருகுதல்போலும் என்பதாம். (௧௯)

இன்னகாரிருட்கங்குலுக் கெல்லைகாண்கிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுங்கழனி சூழ்விதர்ப்பநாடளிக்கு
மன்னர்மன்னவனருந்தவப் பேற்றினால்வந்த
பொன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலைப் பூங்கொடி * புலம்பும்

(இ-ள்) கன்னல்-கரும்புகளையுடைய—அம்-அழகிய, செழும்-செழுமையுள்ள—கழனிசூழ்-வயல்கள்சூழ்ந்த, விதர்ப்பநாடு-விதர்ப்பதேசத்தை—அளிக்கும்-காக்கின்ற—மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகியவீமனது அருந்தவப்பேற்றினால்-அரியதவப்பலத்தினால்,வந்த-தோன்றிய—பொன்னவாம்-பொன்விரும்புகின்ற

—சுணங்கணி-தேமலமணிந்த,முலை-தனத்தினையுடைய, பூங்கொடி-மலர்க்கொடிபோல்பவளாகிய தமயந்தி,இனைய- இத்தன்மைத்தாகிய—காரிருள்-கரியவிருளையுடைய—கங்குலுக்கு- இரவிற்கு, எல்லைகாண்கிலளாய்-அளவுகாணாதவளாகி,புலம்பும்-புலம்புவாள், (எ-று)*வீரசொழியம்-பொருளதிகாரமேற்கோள்-௬-அகமெய்ப்பாடேயணையுங்காலை - விளர்ப்பேபசப்பேமெலிவே விதிர்ப்பேதுளக்கந்துயர்தல் தும்மல்சோர்தல்-வியர்த்தல்வெருவுதல்விம்முதல்விரும்புதல்-ஒப்பிலாமையுருகுதன்மயங்குதல்-மூரியுயிர்ப்புமூர்ச்சனைமுறுவல்-காரிகைகிடத்தல்கழிகண்ணோட்ட- மிருந்துழிபிராமையாரமிழ்கமழ்தல்-வருந்திக்காட்டுதல்வாய்நனி யுறுதல்-சிந்தனைகூர்தல்சேர் துயிலின்மை-கண்டதுமறுத்தல்காட்சிவிரும்ப-லுண்டிவிரும்பாமையுணர்த்துமறுத்தல்- கண்ணீர்வழித்தல்கனவுநனிகாண்டலென-வெண்ணாற்றுணையுமென்மனார் புலவர்-இவ்விதியாற்புலம்புவாள்.(கருத்து)தமயந்தியானவள்இவ்விராக்காலத்தளவுகாணாதவளாய்ப் புலம்புதலுறுவாளாயினள்-எ-ம்.()

நிலாத்தோற்றுப்படலம்-முற்றிற்று.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்.

(*)

இப்படத்தலால்மேலுதித்தசந்திரனை விரகநோய்கொண்டதமயந்தியானவள்நிந்தித்தல்சொல்லப்படுகின்றது-

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய - விருத்தம்.)

விரிதெண்டிரைநீர்க்கருங்கடல்வான்முகட்டிலெழுந்த
வெண்டிங்காண், மருவுதிரைநீர்ச்சுவற்றுசி லைகவடவை
யிடத்தோனைவிளர்ப்பக்,கருகுங்கொடியவெவ்விடத்
தின்கண்ணேதணந்தாருயிர்பருக,வெரிவெங்கதிராலு
டல்வெதுப்பயாண்டுக் கற்றுயறியேமால்.

(இ-ள்)விரி-விரிந்த—தெள்-தெள்ளிய—திரை-அலைகளையுடைய—நீர்-நீரையுள்ள—கருங்கடல்-கரியகடலினது,வான்-உயர்ந்த—முகட்டில்-உச்சியில்,எழுந்த உதயஞ்செய்த - வெண்டிங்காள் வெள்ளியசந்திரனே,தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய,உயிர் பருக உயிரைக்குடிக்க—எரி-எரிகின்ற—வெங்கதிரால்-வெவ்விய கிரணத்தினால்—உடல்வெதுப்ப-உடலைச்சுட,மருவு- பொருந்துகின்ற,

திரைநீர்-அலையையுடையநீரினை—சுவற்று-சுவறச்செய்கின்ற—சி
கை-கொழுந்தினையுடைய—வடவையிடத்தோ-வடவைத்தீயிடத்
தோ—மைவிளர்ப்ப-அஞ்சனமும்வெள்ளிதாக—கருகும்- கருகி
ய—வெவ்விடத்தின்கண்ணோ- வெவ்வியவிடத்தினிடத்தோ—யா
ண்டுக்கற்றாய் (இவ்விரண்டினுள்)எதனிடத்துக் கற்றுக்கொண்டா
ய்—அறியேம் (யாம்)அதனைஅறிந்திலேம்—(எ-று) (கருத்து) ச
ந்திரனேவெவ்வியகிரணங்களாலேபிரிந்தவருடலைச்சுடவடவாமு
காக்கினியிடத்துக்கற்றாயோ விஷத்தினிடத்துக்கற்றாயோ எவ்வி
டத்திற்கற்றாய் என்பதாம். (௧)

செய்யகமலமலர்கூம்பச்சேர்ந்தகொடியவெண்டிங்காள்
வெய்யகதிர்வாள்விசியியர்விட்டியதனாற்புகழ்பெறுக
பொய்யிறவத்தினிற்பயந்தபுணரிவேந்தின்குலம்வாழ்க
மையல்கூமொன்றனை நாளும்* வருத்தாதொழியல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) செய்ய-சிவந்த—கமலமலர்-தாமரைப்பூக்களானவை,
கூம்ப-குவிய—சேர்ந்த-அடைந்த—கொடிய-கொடுமைபொரு
ந்திய—வெண்டிங்காள்-வெள்ளியசந்திரனே—மையல்கூர்-மயக்
கமிகுந்த,என்றனை-என்னை—நாளும்-எந்நாளும்,வருத்தாது-வரு
த்தஞ்செய்யாமல்,ஒழியல்வேண்டும்- தவிரல்வேண்டும்--வெய்ய-
வெவ்விய,கதிர்வாள்விசி-கிரணமாகியவாளைவிசி--உயிர்விட்டி- எ
ன்னுயிரைக்கொன்று,அதனால்-அக்கொலைத்தொழிலினாலே,புகழ்-
கீர்த்தியை—பெறுக-பெறக்கடவாய்,பொய்யில்-பொய்தவிர்ந்த
தவத்தின்-தவத்தினால்—நிற்பயந்த- உன்னைப்பெற்ற—புணரிவே
ந்தின்-கடலரசனுடைய—குலம்-மரபு—வாழ்க-வாழக்கடவது—
(எ-று.) வீரசோழியம்-பொருளதிகாரமேற்கோள்-௬-புறமெய்
ப்பாட்டே திறனுளிப்புகலி-லாரணங்காயவக்காமந்தானே காரண
ம்பற்றிக்கருத்துவேறுபட்டு- மற்றுமோரேழாய் மெய்க்கண்டத
னொடு-மெட்டாமென்பரியல்புணர்ந்தோரே இவ்விதியால்ஆரண
ங்காகிய துவருத்தம்இதையுற்றாள்(கருத்து)கொடுமையுள்ளசந்திர
னே என்னைவருத்தாதொழிவாயாக கிரணவாளால் வெட்டிப்புகழ்
பெறுவாயாகஉன்னைப்பெற்றவருணராஜன் குலமும்வாழ்க-எ-ம்.

விரவுகரியகூரிருள்வாய்வெய்யோனெனக்கதிர்பரப்பி
மருவுகொழுநர்ப்பிரிந்தாரைவருத்தாநிற்குமாமதியே [யெழு
திரைசெய்கடல்பொன் னுருக்கியபோற் செங்கேழெய்தப்புலரி
மிரவிகதிராற்சவிமழுங்கியிருத்தல்யானேகாண்குவனால்.

(இ-ள்.) விரவு-(உலகமெங்கணும்)கலந்த—கரிய-கறுத்த—கூரிருள்வாய்-மிக்கவிருளினிடத்தில்--வெய்யோனென்ன- சூரியனென்றுசொல்ல—கதிர்-கிரணங்களை—பரப்பி-விரித்து--மருவு- தம்மைமணந்த, கொழுநர்ப்பிரிந்தாரை-தலைவரைப்பிரிந்தமாதரை-வருத்தாநிற்கும்-வருத்துகின்ற—மாமதியே- பெரியசந்திரனே, திரைசெய்-அலைகளையுண்டாக்குகின்ற, கடல்-கடலானது, பொன்னுருக்கியபோல்-பொன்னையுருக்கியதுபோல்—செங்கேழெய்த செந்நிறமடைய, புலரி விடியற்காலத்தில், எழும்-எழுகின்ற, இரவிகதிரால்-சூரியகிரணத்தினால், சவிமழுங்கி ஒளிகெட்டு, இருத்தல் இருக்கையை—யானே-நானே காண்குவன்-பார்ப்பேன், (எ-று.) (கருத்து) மகிழ்நரைப்பிரிந்தமாதரை வருத்துகின்றசந்திரனே நீ சூரியகிரணத்தால்ஒளிமழுங்கியிருத்தலையானேகாண்பேன்-எ-ம்.

கன்றுகுணிலாக்கனியுகுத்தோன் கடலினமுதங்கடைந்தெடுப்பக்
குன்றமிடலுங்கலையனைத்துந்தகர்ந்துள்ளாவிகுறைந்திலையே
துன்றுகதிர்வெண்கலைமதியேசுலவுதிரைநீர்க்கடல்குடித்த
வன்றுகலசமுனிவயிற்றிலற்றாயென்னிலழலாயே.

(இ-ள்.) துன்று-நெருங்கிய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—வெள்-வெள்ளிய—கலைமதியே-கலைகளையுடைய சந்திரனே—கன்று-பசுவின்கன்றை—குணிலா-குறுந்தடியாகக்கொண்டு—கனி-விளங்கனியை—உகுத்தோன்-உதிர்த்தநாரணனானவன்—கடலில்-பாற்கடலிலே—கடைந்து-மதித்து—அமுதம்-அமிர்தத்தை, எடுப்ப எடுத்தல்வேண்டி—குன்றம்-மந்தரமலையை—இடலும்- இட்டவளவில்—கலையனைத்தும் - பதினாறுகலைகளும்—தகர்ந்து- உடைந்து—உள்ளாவி-உள்ளேயிருக்கின்றவுயிர்—குறைந்திலை- நீகுறைந்தாயில்லை—கடல்-கடலினுடைய—சுலவு- சுழல்கின்ற—திரை-அலைகளையுடைய—நீர்-நீர்முழுவதையும்—குடித்த-பானம்பண்ணின—அன்று-அந்நாளில்—கலசமுனி - அகத்தியமுனிவனுடைய (வயிற்றினிடத்தில்)—அற்றாயென்னில்-நீசீரணித்தாயானால், அழலாய்—(இன்று)சுடமாட்டாய்—(எ-று.) (கருத்து) வெள்ளியசந்திரனே திருமாலானவர் திருப்பாற்கடலி லமுதங்கடைந்தெடுக்க மந்தரமலையைவிட்டவளவில் கலைகள்கெட்டாவிகுறைந்திலை அந்நாளில் கடலைக்குடித்த அகத்தியர்வயிற்றிற் சீரணித்தாயென்னில் என்னைச்சுடாய் என்பதாம். (௬)

மட்டுவிரியுமலர்வாளிவருந்தத்தமியேனுயிர்சோரப்
மட்டபுனழையிலழலுமிழுங்கதிர்கள்சுருக்கிப்பார்வேந்தி

னெட்டுவரையுமிகழ்ந்துபொலங்கிரியோடிகலுமிருதடந்தோ, டொட்டகதிர்மென்கரத்தாலென்னுடலந்தொடுவாய்சுடர்த்திங்காள்.

(இ-ள்) சுடர்த்திங்காள்-ஒளியையுடையசந்திரனே—(நீ)வருந்தும்- (விரகத்தினால்) வருந்துகின்ற—தமியேன் - தனியேனாகிய வென்னுடைய—வுயிர்சோர - ஆவிசோர—மட்டுவிரியும் - தேனொழுகுகின்ற—மலர்வாளி-மலர்ப்பாணங்கள்—பட்ட-தைத்த—புழையில்- துவாரத்தில்—அழலுமிழும் - அக்கினியையுமிழ்கின்ற—கதிர்கள் கிரணங்களை—சுருக்கி- அடக்கிக்கொண்டு—பார்வேந்தன் - புவிக்கரசனாகிய நளமகாராஜனுடைய—எட்டுவரையும்- அட்டகுலகிரிகளையும்—இகழ்ந்து - இகழ்ச்சிசெய்து — பொலங்கிரியோடு-மேருமலையுடனே—இகலும்-பகைக்கின்ற—இரு- இரண்டாகிய—தடந்தோள்-பெரியபுயங்களை—தொட்ட- தீண்டிய—கதிர் - கிரணங்களாகிய—மென்கரத்தால் - மெல்லியகரங்களால்— என்னுடலம் என்னுடையதேகமுழுவதையும்—தொடுவாய் - தீண்டுவாயாக—(எ-று) (கருத்து) சந்திரனே - நளனைத்தொட்டகரத்தாலென்னைத்தொடுவாயென்றாள்- எ-ம். (ரு)

அல்லிருண்மாக்கடல்சுவற்றியளியன்முலைமேலழலூற்றிக்
கொல்லுங்கொடியவெண்டிங்காள் கொழிக்குநினதுகதிர்சிறிது
புல்லும்பொழுதிலொழியாது புனல்கான்றிந்துகாந்தமென்னுங்
கல்லுமுருகுமெனிலுலகிலெவரோயாவிகரையாதார்,

(இ-ள்) அல்லின்-இரவின்கண்—இருள் - இருளாகிய—மா - பெரிய—கடல்-கடனீரை,சுவற்றி- சுவறச்செய்து—அளியன் - எளியவளாகியவென்னுடைய—முலைமேல் - தனத்தின்கண்—அழலூற்றி- அக்கினியைச்சொரிந்து—கொல்லும் - கொல்லாநின்ற—கொடிய- கொடுமைபொருந்திய—வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே—கொழிக்கும்-கொப்புளிக்கின்ற—நினதுகதிர் - உன்னுடையகிரணங்கள்—சிறிது-கொஞ்சம்—புல்லும்பொழுதில் - பொருந்தும்பொழுதில்—ஒழியாது-ஒயாமல்-இந்துகாந்தமென்னுங்கல்லும்-சந்திரகாந்தமென்னுங்கல்லும்—புனல்கான்று - நீரைக்கக்கி—உருகுமெனில்- கரையுமேயானால்—உலகில் - உலகத்தில்—ஆவிகரையாதார்-(மென்மையாகிய)உயிர்கரையாதவர்—எவர்-யாவர்(எ-று) (கருத்து) சந்திரனேஉன்கிரணங்களாற்கல்லுமுருகுமானால் உலகத்தில்யார்தாமுருகாதவர்என்றாள் என்பதாம், (௬)

பணந்தாழரவுண்டுமிழ்மதியே யமிழ்திலேயுடம்பலைதே
வகணந்தாம்வெருவும் விடத்தொடும்வந்ததனலன்றே

கணவர்புய், மணந்தாருள்ளங்குளிர்ப்பேறத்தண்ணெ
ன்கதிர்கள்வழங்குவதுந், தணந்தாருள்ளமிகவெதும்ப
அழல்போலுருக்குந்தன்மையுமே,

(இ-ள்) தாழ்-வளைந்த—பணம் படத்தையுடைய—அரவு-சர்ப்பமானது—உண்டு-விழுங்கி—உமிழ்மதியே - உமிழ்கின்றசந்திரனே—கணவர்புயம்-தலைவருடையபுயத்தை—மணந்தார்-சேர்ந்தவர்களது—உள்ளம்-மனமானது,குளிர்ப்பேற குளிர்ச்சியையுடைய—தண்ணென்கதிர்கள்- குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றகிரணங்களை—வழங்குவதும் கொடுப்பதும்—தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய—உள்ளம்-மனமானது—மிகவெதும்ப-மிகவும்வாட—அழல்போல்-அக்கினியைப்போல்,உருக்கும்-உருக்குகின்ற—தன்மையும் - குணமும்—அமிழ்தினோடும்-அமிர்தத்துடனேயும்--பலதேவகணம்-பலவாகியதேவகூட்டங்கள்—வெருவும்-பயப்படுகின்ற—விடத்தொடும்-நஞ்சுடனும்—வந்ததனலன்றே- வந்ததனலன்றே—(எ-று)
(கருத்து) அரவுண்டுகக்கிய சந்திரனே மணந்தார்க்குத்தண் கதிர்களும் தணந்தார்க்கு வெங்கதிர்களும்வழங்குவது அமிர்தத்துடனும் விஷத்துடனும்பிறந்தகுணமோ என்றாள்-எ-ம். (எ)

வடவானலத்தினுடன்பிறந்தாய்வளர்பூங்கலையொன்றெ
ய்தியபின், படர்வார்சடையோனழல்பரப்புநுதற்கணோ
டுபயின்றிருந்தாய், சுடர்கால்கலைகணிறைந்துமுழுமதி
யாங்காலைத்தொடரரவின்,விடவாயுறைந்தாய்மதியே*நீ
வெம்மைகால்வதரிதேயோ,

(இ-ள்) மதியே-சந்திரனே—வடவானலத்தினுடன் - வடவாமுகாக்கினியுடனே—பிறந்தாய் - உதித்தாய்—வளர்- வளர்கின்ற—பூ-அழகிய,கலையொன்று,கலையொன்றதனை, எய்தியபின் அடைந்தபின்பு, படர் - படர்கின்ற—வார்- நெடிய—சடையோன்-சடையினையுடையபரமசிவனது—அழல்-அக்கினியை—பரப்பும்- விரிகின்ற—நுதற்கணோடு- நெற்றிக்கண்ணுடனே—பயின்றிருந்தாய் - பழகிக்கொண்டிருந்தாய்—சுடர்-கிரணங்களை—கால்-உமிழ்கின்ற—கலைகணிறைந்து-பதினாறுகலையுநிறைந்து—முழுமதியாங்காலை- பூரணசந்திரனைபொழுது—தொடர் - தொடருகின்ற—அரவின் - பாம்பினுடைய—விடவாய்-விடமுள்ளவாயிலே—உறைந்தாய் தங்கினாய்(ஆகையால்)—நீ-நீ—வெம்மைகால்வது-வெப்பத்தைத்தருவது,அரிதேயோ - அரிதாகுமோ—(எ- று) *தொல்காப்பியம்-பெயரியல்-௱௩௬-தீயென்கிளவியொருமைக்குரித்தே—(கருத்து)சந்திரனே வடாமுகாக்கினியுடன் பிறந்தாய் ஒருகலைபெற்றபின்பரமசிவ

னெற்றிக்கண்ணோடுபழகியிருந்தாய் பாம்பின்வாயிலுறைந்தாய் நீ அக்கினியைக்கக்குதலரிதோஎன்றாளென்பதாம், (அ)

தொய்யின்முலைகள்பசப்பூரத் துணைவர்ப்பிரிந்து துயிறு
றந்த, மையன்மடவாருயிர்கவர்வான்கூற்றம்போலவரு
மதியே, ஐயமிலையுன் னுடற்களங்கமழலுங்கொடியவி
டமன்றே,வெய்யபகுவாய்க்கரும்பாந்தள் விழுங்கியாற்
றாதுமிழ்ந்ததுவே,

(இ-ள்) துணைவர்ப்பிரிந்து-கணவரைப்பிரிதலினாலே—தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தையெழுதப்பெற்ற—முலைகள் - தனங்களானவை—பசப்பூர-வேறுபட்டநிறத்தையுடைய— துயிறுறந்த- நித்திரையையொழிந்த—மையல் மயக்கத்தையுடைய;மடவார்-மங்கையரது—உயிர்-ஆவியை—க்வர்வான் - கொள்ளையிடும்பொருட்டு—கூற்றம்போல - கூற்றுவனைப்போல— வருமதியே - வருகின்றசந்திரனே—ஐயமிலை-(அதற்குச்) சந்தேகமில்லை—உன் - உன்னுடைய, உடற்களங்கம்-உடலிலுள்ளகறையானது---அழலும்-சுடாநின்ற—கொடிய-கொடுமைபொருந்திய—விடமன்றே- நஞ்சமன்று—வெய்ய-வெவ்விய—பகுவாய் - பிளப்பாகியவாயையுடைய—கரும்பாந்தள்-இராகுவென்னும்பாம்பானது—விழுங்கி-உண்டு—ஆற்றாது தாங்கமாட்டாமல்—உமிழ்ந்தது-கக்கியது—(எ-று) (கருத்து) மாதருயிரைக்க ரும்பொருட்டுயமன்போல்வந்தசந்திரனே உன்னுடற்களங்கம் கொடியவிடமென்றல்லவா கரும்பாம்புவிழுங்கியுமிழ்ந்ததுஎன்றாள் என்பதாம். (௯)

சுடர்கான்றெழுந்தவெண்டிங்காளென்னே சுடுதியாரமு
தத், துடனீபிறந்தபாற்கடலின்றன்மையுணராயானாலு
மடலார்கமலப்பொகுட்டுறையும்புத்தேள்காணுமறைக்
கொழுந்தின், படர்வார்சடையில்வீற்றிருக்கும்பான்மை
யேனுமறிந்திலையே.

(இ-ள்) சுடர்-கதிர்களை—கான்று-வீசிக்கொண்டு— எழுந்த - உய்த்த— வெண்டிங்காள்- வெள்ளியசந்திரனே—சுடுதி-சுடுகின்றாய், என்னே (இது)யாதாகவிருந்தது— ஆர்-நிறைந்த— அமுதத்துடன்-அமிர்தினுடனே— நீபிறந்த-நீபிறக்கப்பெற்ற—பாற்கடலின்-பாற்கடலினுடைய— தன்மை-குணத்தை—உணராயானாலும்- அறியாயென்னினும்—மடலார்-இதழ்கணிறைந்த—கமலப்பொகுட்டு-தாமரைமலர்க்கொட்டையில்—உறையும்-தங்குகின்ற—புத்தேள்-பிரமன்—காணு-காணக்கூடாத—மறைக்கொழுந்தின் - வேதத்துச்சியிலிருக்கும்பரமசிவனுடைய—படர்-படர்ந்த—வார் - நெடி

ட—சடையில்-சடாபாரத்தில்—வீற்றிருக்கும்- வீறுடனேயிருக்கின்ற—பான்மையேனும்-தன்மையையானாலும்—அறிந்திலை - அறிந்தாயில்லை—(எ-று)(கருத்து) சந்திரனேஎன்சுடுகின்றாய் தேவாமிர்தத்தோடு திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த தன்மையையறிந்திலை-ஆனாலும் சிவனது திருமுடியில்வீற்றிருக்குந்தன்மையுமறிந்திலையோஎன்றாள் என்பதாம். (௰)

தருவுமணியுமிருநிதியுந் தண்ணங்கமலமலர்த்தவிசிற்
றிருவுமுயிர்த்தபாற்கடலிற் றெள்ளாரமுதத்துடன்பிற
ந்தாய், பெருவெண்மதியேநீயுறைதல்பெம்மான்மௌ
லிகதிரமிழ்தி, னுருவமநங்கனுறவொன்றும்விடுத்தியே
ன்மற்றுனைநிகரார்.

(இ-ள்) பெரு-பெரிய—வெண்மதியே -வெள்ளியசந்திரனே—தருவும்-ஐந்தருவையும்—மணியும்-சிந்தாமணியையும்—இருநிதியும்-சங்கநிதிபதுமநிதியென்னுமிரண்டினையும்—தண் - குளிர்ந்த—அம்-அழகிய—கமலமலர்-தாமரைமலராகிய—தவிசில் - ஆசனத்திலிருக்கின்ற—திருவும்-திருமகளையும்—உயிர்த்த-பெற்ற - பாற்கடலில்-பாற்கடலினிடத்தே—தெள்-தெள்ளிய-ஆர்-நிறைந்த --அமுதத்துடன்-அமிர்தத்துடனே—பிறந்தாய்-தோன்றினாய்—நீயுறைதல் - நீவாசம்பண்ணுமிடம்—பெம்மான் - பரமசிவனுடைய—மௌலி-சடைமுடி—கதிர்-உன்னுடையகிரணங்கள்— அமிழ்தினுருவம்-அமிர்தத்தினுடையவடிவம்(ஆகையால்)—அநங்கன- மன்மதனுடைய—உறவொன்றும்-சம்பந்தமொன்றனையும், விடுத்தியேல்-விடப்பெற்றாயானால் —உனைநிகர்-உன்னைநிகராவார்—ஆர்-யாவர்—(எ-று)! (கருத்து) சந்திரனே ஐந்தருகௌத்துவமணி இருநிதி அமிர்து திருமாது இவற்றொடுபாற்கடலிற்பிறந்தாய் நீவாசம் பண்ணுதல்சிவனது திருமுடி உனதுகிரணங்களமிர்தத்தினுருவம்- மன்மதனுறவொன்றும் விடுத்தால் உன்னை நிகர்ப்பவர்யார் என்றாளென்பதாம்.

திங்கட்புலியைவீழ்த்தியுயிர்செகுப்ப * மடவீரமியத்
திற், றங்கப்படிமக்கலன்சேர்மினதனுட்புகுதுந்தாழா
மே, தூங்கக்கருந்தாதுகப்புடைக்குந்தொழிலோர்க்கூ
விக்கூடமெடுத், தங்கைத்தலத்தாலறைதிரெனப்பணிப்
பீராவியளிப்பீரோ,

(இ-ள்.) மடவீர்-தோழியரோ—திங்கட்புலியை- சந்திரனாகிய வியாக்கிரத்தை—வீழ்த்தி வீழச்செய்து, உயிர்செகுப்ப - உயிரைநீக்க—அரமியத்தில்-நிலாமுற்றத்தில்—தங்கப்படிமக்கலம்- தங்கத்தி

ளால்வரம்புசெய்யப்பட்டகண்ணாடியை—சேர்மின்- வையுங்கள்—அதனுள்-அக்கண்ணாடியினுள்—புகுதும் - திங்கட்புலி நுழையும், தாழாமே-தாமதியாமல்— துங்கம்-உயர்ச்சிபொருந்திய—கருந்தாது-இரும்பை—உக- உதிர—புடைக்கும் - அடியாநின்ற—தொழிலோர்-தொழில்செய்வோராகிய-கொல்லரை—கூவி - அழைத்து—கூடமெடுத்து - சம்மட்டியெடுத்து— அங்கைத்தலத்தால்-அழகியகையினாலே, அறைதிரென - அடியுங்களென்று, பணிப்பீர் - சொல்லுவீர்களானால்—ஆவி-எனதுயிரை—அளிப்பீர்- காப்பவராவீர், —(எ-று) * தொல்காப்பியம் களவியல்-௩௪-௬-தோழிதானேசெவிலிமகளே-(கருத்து) தோழிமார்களே சந்திரனென்னும்புலியை நிலாமுற்றத்திற்றள்ளிக் கண்ணாடியைச்சேருங்கள் அதற்குள்ளப்புலிவந்துபுகும் - கொல்லரைக்கூப்பிட்டுச்சம்மட்டியெடுத்தடிக்கச்சொல்லுங்கள் என்னுயிரைக்காப்பீர்கள் என்றாள் என்பதாம் (௰௨)

சுடரும்வடவையுலகழலத்தோன்றாதமைத்ததிரையாழி
யடருமழன்மாமதியதனையாற்றாதாற்றி விடுத்ததெனிற்
படருமிதழிப்புரிசடையெம்பரமனமரருயிர்புரப்பான்
கொடியவிடமுண்டதுபோலவுண்டாலதனாற்குறையுண்டோ

(இ-ள்) சுடரும் - பிரகாசியாநின்ற—வடவை - வடவைத்தியானது—உலகு-உலகத்தை—அழல-சுட—தோன்றாது - வெளிப்படாமல்—அமைத்த-(அதைத்) தன்னுளடக்கிய—திரை- அலைகளையுடைய—ஆழி-கடலானது—அடரும்-நெருங்கிய—அழல்- சுடாநின்ற, மா-பெரிய—மதியதனை- சந்திரனை—ஆற்றாது - பொறுக்காமல்—ஆற்றி-அழுது—விடுத்ததெனில்- விட்டதானால்—படரும் - படராநின்ற—இதழி-கொன்றைமாலையையணிந்த—புரி - கட்டப்பட்ட, சடை-சடாபாரத்தையுடைய—எம்பரமன்-எம்முடையகடவுள்—அமரர் - தேவர்களினது—உயிர் - ஆவியை—புரப்பான் - காக்கும்பொருட்டு—கொடிய-கொடுமைபொருந்திய—விடம்- விடத்தை, உண்டதுபோல- புசித்ததுபோல—உண்டல்-(இதனையும்) புசித்தால்—அதனால் - அச்செய்கையால்—குறையுண்டோ - குறைபாடுளதோ—(எ-று) (கருத்து) வடவாக்கினி யுள்ளகடலும் கடலாகியசந்திரனைக்கக்கிவிட்டது-பரமசிவன் தேவர்களைக் காக்கும்பொருட்டுவிடத்தையுண்டதுபோலச் சந்திரனையுண்டாற்குறையுண்டோ வென்றாள் என்பதாம். (௰௫)

விரிந்ததிரைப்பாற்கடற்பிறந்த விடமாரிரண்டிலோர்கடவுண்
மருந்தினுகர்ந்தகரியவிட மீட்டுமுலகில்வந்ததோ
பார்ந்துகனலுமதிக்கலையாம்வெள்ளைவிடத்தைத்தேவர்பல
ருந்தவருந்தநாளுநம்வளர்வதெவன்கொலறியேமால்

(இ-ள்) விரிந்த - விரியப்பெற்ற—திரை - அலைகளையுடைய—பா
ற்கடல்-பாற்கடலிலே—பிறந்த - தோன்றிய—விடமோரிரண்டில்-
விடமிரண்டில்—ஓர்கடவுள் - ஒப்பற்றபரமசிவனானவன்—மருந்தி
ன்-அமிர்தத்தைப்போல—நுகர்ந்த-புசித்த—கரியவிடம்- கறுத்த
விடமானது—மீட்டும்-மீளவும்—உலகில்-உலகத்திலே--வந்ததோ
தோன்றியதோ—பரந்து -பரவி—கனலும் - சுடாநின்ற—மதிக்க
லையாம்-சந்திரனதுகலையாகிய—வெள்ளைவிடத்தை - வெண்ணிறத்
தையுடையவிடத்தை—தேவர்பலர் - தேவர்களனேகர்—அருந்தவ
ருந்த புசிக்கப்புசிக்க—நாளுநாளும்-நாடோறும்—வளர்வது- வளரு
கின்றது—எவன்கொல்- என்னகாரணமோ—(யாம்) அறியேம்-அ
றிகிலேம்--(எ-று)(கருத்து) சிவனுண்ட விடமீண்டு முலகில்வந்த
தோ வெள்ளைவிடத்தைத் தேவர்களருந்த வருந்த வளர்வ தெவன்
கொலோவென்றாள்-எ-ம், (௰௪)

நிரைத்தண்டரளக்கோவையென நிலவுகாலும்வெண்ணகையீர்
விரைத்தண்கலவைச்செழுஞ்சேறென்றழலையிறைத்துமெய்வெ.து
ப்பித்,திருத்தமலர்ப்பூஞ்சேக்கையெனவில்வேள்பிரிந்தாருயிர்செ
குக்கு, மரத்தந்தோய்ந்தவாளியணைகிடத்தலென்மேலன்பேயோ

(இ-ள்) நிரை-வரிசையான—தண் - தண்ணிய—தரளக்கோவை
யென-முத்துக்கோவையைப்போல—நிலவு-ஒளியை, காலும்- தரு
கின்ற—வெள்-வெள்ளிய—நகையீர் - பற்களையுடையமங்கையரே,
விரை-வாசனைபொருந்திய, தண்-தண்ணிய, செழும்-செழிய, கல
வைச்சேறென்ற-கூட்டுவருக்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக் குழம்பென்று,
அழலையிறைத்து-தீயைவீசி—மெய் -தேகத்தை—வெதுப்பி-சுட்
டு—திருத்தும்-காம்புகளையைப்பெற்ற, மலர்-மலரினாற்செய்யப்ப
ட்ட—பூ-அழகிய—சேக்கையென - மெத்தையென்று—வில்வேள்-
மன்மதனானவன்—பிரிந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய—உயிர் - ஆவி
யை—செகுக்கும் - போக்குகின்ற—அரத்தந்தோய்ந்த - உதிரந்
தோய்ந்த—வாளியணை- பாணமெத்தையின்மேல்—கிடத்தல்-படு
க்கவைத்தல்—என்மேல்-என்னிடத்து—அன்பேயோ - அன்புகா
ணே—(எ-று) (கருத்து) முத்துவரிசையையொத்தபற்களையுடை
யபெண்களே கலவைச்சாறென்று கனலையிறைத்துடலைச் சுட்டு
மலர்ச்சயனமென்று மன்மதபாணத்தி லென்னை வளர்த்தலன்புகா
ணேவென்றாள் என்பதாம். (௰௫)

பணைந்தாழல்குற்பைந்தொடியீர்பதுமத்திறைக்கும்வானவர்க்குங்
கணஞ்சேருலகின்மன்பதைக்குங்காலங்கணித்தகலைவல்லோர்

மணந்தார் தமக்கோரிமைப்பொழு தமாறுக்காதன்மகிழ்நர்புயந்
தணந்தார்க்கூழியாகுமெனச்சாற்றாதிருந்த தகையென்னே

(இ-ள்) பணம்-பாம்பின்படம்—நாழ்-வணங்குகின்ற—அல்குல்-அல்குலையுடைய—பெற்றொடியீர்-பசியபொன்னாற்செய்தவளையல்களையணிந்தமங்கையரே, பதுமைத்திறைக்கும்-தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமனுக்கும்—வானவர்க்கும்-தேவர்களுக்கும்—உலகின்-மண்ணுலகில்—கணம்-கூட்டமாக—சேர்-சேரப்பெற்ற-மன்பதைக்கும்-மனிதர்க்கும்—காலம்-வாழ்நாளை—கணித்த-நிச்சயித்த—கலைவல்லோர்-சோதிடநூல்வல்லோர்—மாறுக்காதல்-நீங்காதவிருப்பமுள்ள—மகிழ்நர்புயம்-தலைவர்புயங்களை—மணந்தார்க்கு-கூடினவர்களுக்கு—ஓரிமைப்பொழுது-ஒருமாத்திரையாயிருந்த-காலம்—தணந்தார்க்கு-(அப்புயங்களைப்) பிரிந்தவர்க்கு—ஊழியாகுமென-ஊழிக்காலமாகுமென்று—சாற்றாதிருந்தகையென்னே-சொல்லாமலிருந்த முறையென்ன காரணம்—(எ-று) (கருத்து) பெண்களே பிரமனுக்கும் தேவர்களுக்கு மக்களுக்கும் காலத்தைக்குறித்த கலைவல்லோர் மணந்தார்க்குமைப்பொழுதானது தணந்தார்க்கூழிகாலமாகுமென்று சொல்லாதிருந்ததென்னவென்றாள்-என்பதாம். (௰௬)

✻ குதலைமொழியீர்மெய்வெதுப்புங் கொடுந்தீயாற்ற
வேண்டுதிரேற்,பொதியவரையினறுஞ்சாந்தம்பூசிமுலை
மேற்புகைதழலக், கதலியிளம்பூங்குருத்ததனால்வீசிவீ
சிக்கனற்றுவதென், மதியின்றழலையவிப்பதற்கோர்ம
ருந்துண்டாகிற்செய்வீரோ.

(இ-ள்) குதலைமொழியீர்-மழலைச்சொற்களையுடையமங்கையரே—மெய்-உடலத்தை—வெதுப்பும்-சுடுகின்ற—கொடுந்தீ-கொடியவெப்பத்தை—ஆற்ற-தணிக்க—வேண்டுதிரேல்-விரும்புவீர்களானால்--பொதியவரையின்-பொதியமலையிற்பிறந்த—நறு-பரிமளம்பொருந்திய—சாந்தம்-சந்தனத்தை—பூசி-பூசுதல்செய்து, முலைமேல்-தனத்தின்மேல்—புகைந்தழல-புகைவிட்டெரிய—கதலி-வாழையினுடைய—இளம்பூங்குருத்ததனால்-அழகியவிளங்குருத்தால்—வீசிவீசி-இடைவிடாமல்வீசுதல்செய்து--கனற்றுவது-சுடும்படிமூள்விப்பது—என்-என்னகாரணம்—மதியின்றழலை-சந்திரகிரணமாகியநெருப்பை—அவிப்பதற்கு-தணிப்பதற்கு—ஓர்மருந்து-ஒருமருந்து—உண்டு-உள்ளது—ஆகில்-உம்மாற்செய்யக்கூ

டோனால்—செப்பீர்-அதனைச்செய்வீர்களாக—(எ-று) * தொல்காப்பியம் - களவியல்-௬௰-சூ - தோழியின் முடிபுமிடனு மாருண்டே இவ்விதியால் உங்களாற்செய்யக்கூடுமோனாற் செய்யுங்க ளென்றாள், (கருத்து) பெண்களே காமாக்கினியைநீக்க விரும்புவீர்களானால்முலைமேற் சந்தனத்தைப்பூசி வாழைக் குருத்தால்வீசிச் சுடுவதென்னசந்திரகிரணமாகிய நெருப்பையவிப்பதற்கோர் மருந் துண்டுஉங்களாற்கூடுமாகிற்செய்யுங்கள் என்றாள்-எ-ம், (௰௭)

அந்தாமரையின்மடநல்லீர் மலயமுயிர்ப்ப வலர்பொதுளுஞ் சந்தாடவியிற்றவழ்ந் துநறுந் தண்ணெனருவி தோய்ந்துமலர்ப், பைந்தாதாடிமுருகுயிர்த்தும் பசும்பொற்சிறுசாளரநுழைய, மந்தாநிலமின்றழல்வதெல்லாந் தமியேனிழைத்த வல்வினையே.

(இ-ள்) அம்-அழகிய—தாமரையின் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற—மடநல்லீர்-திருமகளையொத்தமங்கையரே—மலயம்-பொதியமலையானது—உயிர்ப்ப-பெற—அலர் -மலர்கள்—பொதுளும்-நிறைந்திருக்கின்ற—சந்தாடவியில்-சந்தனக்காட்டிலே—தவழ்ந்து-ஊர்ந்து—நறு நல்ல—தண்ணெனருவி- குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றவருவிநீரில்—தோய்ந்து - படிந்து—மலர் - மலர்களினுடைய—பைந்தாதாடி- பசியமகரந்தங்களையளைந்துகொண்டு—முருகு - வாசனையை—உயிர்த்து-வீசி—பசும்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த—சிறு-சிறிய—சாளரம்-பலகணிவழியால்—நுழையும்-நுழைகின்ற—மந்தாநிலம்-தென்றற்காற்றானது—இன்று- இன்று—அழல்வதெல்லாம்-சுடுவதெல்லாம்—தமியேன்-தனிமையுடையேனாகியயான்—இழைத்த-செய்த—வல்வினையே - தீவினையே—(எ-று) (கருத்து) இலக்குமிக்கொப்பானபெண்களே தென்றற் காற்றானது பலகணிவாயில்நுழைந்து என்னைச்சுடுவது யான்செய்த கொடுவினையாகும் என்றாளென்பதாம், (௰௮)

கொங்குவிரியுமலர்க்குழலீர்கொழுநர்ப் பிரிந்தார் வருந்துறவானெங்குங்குருதியிறைத்ததுபோற்குடபாற் றிசையினெழுஞ்செக்கர், பொங்குவடவைக்கொழுந்தீயேயதனாலன்றேபூசுரர்களங்கைநிறையப்புனல்வாரியிறைத்துநாளுமவிப்பதுவே

(இ-ள்) கொங்கு-வாசனையானது—விரியும்- விரியப்பெற்ற—மலர்-மலரையணிந்த—குழலீர்- கூந்தலையுடையமங்கையரே—கொழுநர்-கணவரை, பிரிந்தார்-நீங்கினவர்கள், வருந்துற- வருத்தத்தையடைய—வானெங்கும்-ஆகாயமுழுவதும், குருதி-உதிரத்தை, இ

றைத்ததுபோல்-வீசப்பெற்றதுபோல், குடபாற்றிசையின்-மேற்குத்திசையிலே—எழு- எழுகின்ற—செக்கர் - செவ்வானமானது, பொங்கு மிகுந்த, வடவை- வடவையென்னும்பெயரையுடைய--கொழு-செழிய—தீயே-அக்கினியே. அதனாலன்றே- அதனாலன்றே—பூசுரர்கள்-பிராமணர்கள்—அங்கைநிறைய- அழகியகைநிறைய—புனல்-சலத்தை—வாரி-அள்ளி—இறைத்து - சொரிந்து; நாளும்-நாடோறும்—அவிப்பது-அத்தீயையவிப்பது (எ-று) (கருத்து) கூந்தலையுடையபெண்களே கணவரைப்பிரிந்தமாதரைவருத்தும்பொருட்டெழுந்த செவ்வானமானது வடவாமுகாக்கினியே அதனாலல்லவா பிராமணர்கள் நாள்தோறு நீரைவாரிஇறைத்தவிக்கிறார்களென்றுற் என்பதாம். (௰௬)

புனைமென்கொடியீர்நிலவருந்தென்புள்ளின் * பார்ப்
பையருட்கலச, முனிவன்றன்பாலலைபுரட்டுமுந்நீர்கு
டிக்கும்வித்தையினை, யினிதினுணரவைத்திடுமின்வை
த்தாற்குணபா லெழுந்துவெய்தாய்க், கனலுங்கொடி
யவெண்டிங்கட் கதிர்வெங்கடலையருந்தாதோ.

(இ-ள்) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட—மெல்-மெல்லிய, கொடியீர்-மலர்க்கொடிபோன்றமங்கையரே—நிலவு-சந்திரிகையை. அருந்து புசிக்கின்ற—என்-என்னுடைய--புள்ளின்பார்ப்பை- சகோரக்குஞ்சினை—அருள்- கிருபையுடைய, கலசமுனிவன்பால்- கும்பத்திற்பிறந்தஅகத்தியமுனிவனிடத்து, அலைபுரட்டும்-அலைகளைப்புரட்டுகின்ற—முந்நீர்-கடற்சலத்தை—குடிக்கும் - பானம்பண்ணுகின்ற—வித்தையினை-கல்வியை—இனிதின்- இனிதாக, உணர-அறிய—வைத்திடுமின்-வையுங்கள்—வைத்தால்- வைக்கப்பெற்றால்—குணபால்-கீழ்த்திசையில்—எழுந்து உதயமாகி, வெய்தாய்-வெவ்வியதாய்—கனலும்-சுடுகின்ற—கொடிய - கொடுமைபொருந்திய—வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரனுடைய, கதிர்-கிரணமாகிய—வெம்-வெய்ய, கடலை-சமுத்திரத்தை. அருந்தாதோ (அது) குடியாதோ—(எ-று) * தொல்காப்பியமரபியல்-௬-௫-அவற்றுள் பார்ப்பும்பிள்ளையும்பறப்பவற்றிளமை-இவ்விதியால்பறவைக்குஞ்சென்றறிக. (கருத்து) பெண்களேஎனதுசகோரக்குஞ்சினை அகத்தியரிடத்து கடலைக்குடிக்கும்வித்தையைக் கற்பியுங்கள்கற்பித்தால் சந்திரகிரணக்கடலைக்குடியாதாவென்றாள் என்பதாம். (உ௰)

பதுமமலர்மெல்லணைகிடத்திப்பனிநீர்தெளித்துச்சா
ந்தணித்து, முதிர்வெங்காமக்கனலவிப்பான்முயலாநி
ன்றமொய்குழலீ, ரதிருங்கடல்வான்முகட்டிலெழுந்த

ழற்றுங்கொடியகதிர்பரப்ப, மதியங்குளிரமருந்தறி
வீர்வடவைத்தழலுமவிப்பீரோ.

(இ-ள்) பதுமமலர்-தாமரைமலரிதழ்பரப்பிய, மெல்லணை-மெல்லியமெத்தையில்—கிடத்தி-படுக்கவைத்து--பனிநீர்-பனிநீரை, தெளித்து-இறைத்து, சாந்து-சந்தனத்தை; அணிந்து-பூசி; முதிர்-முதிர்ந்திருக்கின்ற—வெம்-வெவ்விய—காமக்கனல்-காமத்தீயை--அவிப்பான்-தணிக்கும்பொருட்டு; முயலாநின்ற-முயலுகின்ற—மொய்குழலீர்-மங்கையரே—அதிரும்-ஒலிக்கின்ற—கடல்-கடலினது—வான்-மேலாகிய—முகட்டில்-உச்சியிலே, எழுந்து-உதித்து, அழற்றும்-சுடுகின்ற—கொடிய-கொடுமைபொருந்திய—கதிர்-கிரணங்களை—பரப்பும்-விரிக்கின்ற—மதியம்-சந்திரன்--குளிர-குளிர்ச்சிபெற—மருந்து-மருந்தை—அறிவீர்-அறிவீர்கள், வடவைத்தழலும்-வடவாமுகாக்கினியையும்—அவிப்பீர்-தணியச்செய்வீர்—(எ-று) (கருத்து) தாமரையணையிற்கிடத்திப்பனிநீர் தெளித்துச் சந்தனத்தைப்பூசிகாமாக்கினியை யவிக்கும்பொருட்டுமுயற்சிசெய்யும் பெண்களேசந்திரன்குளிரமருந்தறிவீர்கள் வடவாமுகாக்கினியையுமவிப்பீர்களென்றான் என்பதாம். (உக)

துணர்த்தாரளகமட நல்லீர்சுடுவெங்*காமக்கொடுந்தீ
யைத், தணிப்பானெண்ணிக்கொடுவந்ததண்ணென்க
திர்கால்வெண்டரள, மணித்தாழ்வடமும்வியன்சினைத்
தேமாவின்றளிருமெஞ்ஞான்று, மணித்தாயிருந்தவ
டவையும் வெங்கானிற்றீயு மமைத்தனவே.

(இ-ள்) துணர்-பூங்கொத்துக்களையுற்ற, தார்-மாலையையணிந்த—அளகம்-கூந்தலையுடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய, நல்லீர்-மங்கையரே—சுடு-சுடுகின்ற—வெம்-வெவ்விய—காமம்-ஆசையாகிய—கொடுந்தீயை-கொடியதீயை—தணிப்பான்-தணிக்கும்பொருட்டு—எண்ணி-கருதி—கொடுவந்த-கொண்டுவந்த—தண்ணென-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கதிர்-கிரணங்களை, கால்-வீசுகின்ற—வெள்-வெள்ளிய—தரளமணி-முத்துக்களாலாகிய—தாழ்-தொங்கிய—வடமும்-கோவையும், வியன்-பருத்த, சினை-கிளைகளையுடைய, தேம்-வாசனைபொருந்திய, மாவின்றளிரும்-மாங்கொழுந்தும்—எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும்—அணித்தாயிருந்த-சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற, வடவையும்-வடவாமுகாக்கினியாகவும், வெம்-வெவ்விய—கானிற்றீயும்-காட்டுத்தீயாகவும், அமைந்தன-ஆயின (எ-று) *தொல்காப்பியம்-புறத்திணையியல்-உஅ-ஞு-காமப்பகுதி கடவுளும்வரையா-ரேனோர்பாங்கினுமென்மனார்புலவர்-இவ்விதி

யால்காமம்நீங்காளாயினுள் - (கருத்து) கூந்தலையுடையமாதர்களேகாமாக்கினிதணிக்கும்பொருட்டுக்கொண்டுவந்த முத்தாரங்களுமாந்தளிர்களும்வடவாக்கினிபோலும்காட்டுத்தீயைப்போலுமிருந்தனஎன்றுள் என்பதாம். (௨௨)

மழலைத்தீஞ்சொன்மதர்நெடுங்கண் மடவீர்கொடுந்தி
க்கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட்பகுவாய் நிருதியுங்காரிரு
ள்போனிறத்தசுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட்கூற்றுமுவந்து
றையுந்தென்பாற் றிசைநின்றசைந்துவருங், குழவித்
தென்றலாருயிரைக்குடியா தன்புகூராதே.

(இ-ள்) தீ-மதுரம்பொருந்திய—மழலைச்சொல் - குதலைச்சொல்லையும், மதர்-களிப்புப்பொருந்திய—நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுமுடைய--மடவீர்-மங்கையரே,கொடுந்திக்கடவுளும்-கொடிய அங்கினிதேவனும்—வெம்-வெவ்விய—சுழல்கண்- சுழல்கின்றகண்களையும்—பகுவாய்-பிளப்பாகியவாயினையுமுடைய, நிருதியும்-நிருதியென்னுமரக்கனும்—கார்-கரிய—இருள்போல்- இருளைப்போன்ற—நிறத்த-நிறத்தினையும்—சுடர்க்குஞ்சி- செந்நிறச்சிகையையும், அழல்-அழலைச்செய்கின்ற—கண்-கண்களையுமுடைய—கூற்றும்-யமனும்—உவந்து-மகிழ்ந்து--உறையும்- வசிக்கின்ற,தென்பாற்றிசையினின்று-தென்றிசையிலிருந்து—அசைந்துவரும்-உலாவிவருகின்ற,குழவித்தென்றல்-இளந்தென்றலானது, ஆர்-நிறைந்த—உயிரை-விரகிகளுடையவுயிரை--குடியாது-பானம்பண்ணுமல்—அன்புகூராது-அன்புமிகாது— (எ-று)(கருத்து)மங்கையரே தீக்கடவுளும்நிருதியும் யமனும்வாசம்பண்ணும்தென்றிசையிலிருந்துவரும் இளந்தென்றலானதுஎன்னுயிரைக்குடியாதன்புகொள்ளாதுஎன்றுள் என்பதாம். (௨௩)

விளர்ச்சுரும்பர்பாண்முரல விரிதண்படலைத்துழாய்
மார்ப, ஞெளிருந்திகிரிச்சுடர்ப்படையென்றோராது
ள்ளம்வெருவியதோ, குளிர்வெண்மதியை நஞ்சுயிர்க்
குங்கூர்முள் ளெயிற்றுக்கரும்பாந்த, ளெளிதிற்கவர்ந்
தும்விழுங்காமலென்னே வாளாவுமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்) விளரி-விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற—சுரும்பர்- வண்டுகளானவை—பாண்முரல-இசையைப்பாட—விரி-விரிந்த, தண்-தண்ணிய--துழாய்ப்படலை-துளபமாலையையணிந்த, மார்பன்-மார்பினையுடையநாரணனது—ஒளிரும்-பிரகாசியாநின்ற—திகிரி-சக்கரமாகிய—சுடர்-காந்திபொருந்திய, படையென்று-ஆயுதமென்றெண்ணி—ஓராது- இன்னதென்றறியாமல்—உள்ளம்- மனம்—

வெருவியதோ-பயந்ததோ—குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, வெண்மதியை-வெள்ளியசந்திரனை,நஞ்சுயிர்க்கும் - விடத்தைத்தருகின்ற—கூர்முள்-கூரியமுட்கள்போன்ற—எயிற்று- பற்களையுடைய,கரும்பாந்தள் இராகுவென்னும்பாம்பானது,எளிதில் இலேசாக, கவர்ந்தும்-பற்றியும்—விழுங்காமல்-உட்கொள்ளாமல்,என்ன-என்னகாரணம்—வாளா-வீணு--உமிழ்ந்தது-உமிழ்ந்து, விட்டது (எ-று)(கருத்து)கரும்பாம்பானதுசந்திரனைத் திருமாலின்சக்கரமென்று பயந்தோவிழுங்கியும் உமிழ்ந்துவிட்டது என்றாள் எ-ம்,

முழைவாய்திறந்துதெழித்தடருமூரி யெருமைப்பெ
ரும்பகடூர்ந், தொழியாதுவரிசூழ்கிடந்தவுலகில் வாழ்
பல்லுயிர்கவர்ந்து,பழிகூர்வெய்யகருங்கூற்றைத்தரு
மனெனப்பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்,கழன்மாமதியைத்த
ண்மதியென்றுரைக்குமாற்றமரிதேயே.

(இ-ள்) முழை-குகையையொத்த—வாய்திறந்து- வாயைத்திறந்து—தெழித்து-பேரொலிசெய்து—அடரும்- போர்செய்கின்ற மூரி-வலிமைபொருந்திய—பெரு-பெரிய, எருமைப்பகடு-எருமைக்கடாவை—ஊர்ந்து-செலுத்தி—ஒழியாது- நீங்காமல், உவரி-கடலானது—சூழ்கிடந்த-சூழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில்-உலகத்திலே—வாழ்-வாழ்கின்ற—பல்லுயிர்-பலவாகியவுயிர்களை,கவர்ந்து-வௌவி—பழிகூர்-நிந்தைமிகுந்த—வெய்ய- வெவ்விய, கருங்கூற்றை-கரியயமனை—தருமனென - தருமராஜனென்று—பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்கு-பேர்சொல்லுவோர்க்கு—அழல் - வெம்மையாகச்செய்கின்ற—மாமதியை- பெரியசந்திரனை—தண்மதியென்று-குளிர்ந்தசந்திரனென்று, உரைக்கும்-சொல்லுகின்றமாற்றம்-சொல்லானது,அரிதோ-அரிதோ,(எ-று) (கருத்து) உலகிற்பல்லுயிரைக்கொல்லும் யமனைத்தருமராஜனென்றுபேர் சொல்வோர்வெம்மதியைத்தண்மதியென்றுசொல்வதரிதோ வென்றாள்,

※ அறுகான்முரலுநறுங்கூந்தற் சீதை யொருத்தியாவி
யுய்யப், பெறுவான்வரைகளனைத்து நெடுங்கடல்வாய்
ப்பெய்தபெருங்கவிகள்,சிறுகாலுயிர்க்குந்தமிழ்வரை
யைமுந்நீரகத்திற்சேர்த்தியவே, லுறுகாதலரைத்தண
ந்துறையுமடவார் பலருமுய்வாரோ.

(இ-ள்.) அறுகால்-வண்டுகளானவை, முரலும்-ஒலிக்கப்பெற்ற—நறும்-நறுவிய—கூந்தல்-அளகத்தையுடைய —சீதையொருத்தி - சீதையென்னுமொருமங்கையானவள், ஆவியுய்யப் பெறுவான் -உயிர்பிழைக்கப்பெறும்பொருட்டு—வரைகளனைத்தும்-மலை

தீயாவையும், நெடுங்கடல்வாய்-நெடியகடலினிடத்தே--பெய்த-இட்ட—பெருங்கவிகள்-பெரியவானரங்கள்—சிறுகால்-தென்றற்காற்றை—உயிர்க்கும்-பெறுகின்ற—தமிழ்வரையை- பொதியமலையை—முந்நீரகத்தில்-அக்கடலினிடத்து—சேர்த்தியவேல்-சேர்த்தனவாகில்—உறு-பொருந்தப்பெற்ற—காதலனா-துணைவனாதணந்து-நீங்கி—உறையும்-வசிக்கின்ற—மடவார்பலரும்- பலராயுள்ளமாதர்களும்—உய்வார்-பிழைப்பார்கள்—'எ-று.) * இலக்கணக்கொத்து-ஒழிபியல்-௩அ-ஞு-எழுத்துச்சொற்றிரி பிரண்டேயன்றிப்-பொருட்டிரிபெங்கும்பொருந்துமென்ப- இவ்விதியால் ஆறுகால் அறுகால் என்றெழுத்துத்திரிந்தது (கருத்து) சீதையின் பொருட்டு மலைகளைக்கடலிற்போட்ட குரங்குகள் பொதியமலையையுங் கடலிற்போட்டிருக்குமேல் கணவனைப்பிரிந்தமாதர்கள் பலருமுயிர்வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதாம். (உ௬)

சீதையொருத்திகாதலனைத்தணந் துளாரிற்சிறப்புடைய, ளாதலுணர்ந்தே மருகிருந்தோ ரரக்கமாதராதலினாற், காதலுளர்போற்றோழியர்சூழ்ந் திவ்வாறியற்றிற் கழிதுயரா, லேதமுழந்துள்ளுயிர்சோரு மென்போலயர்வுற் றிருப்பாளே.

(இ-ள்.) சீதையொருத்தி-சீதையென்னுமொருத்திமாத்திரம்--காதலனா-கணவனை—தணந்துளாரில்- நீங்கினவர்களில்—சிறப்புடையளாதல்-சிறப்பையுடையளாதலை—உணர்ந்தேம்- அறிந்தேம், அருகிருந்தோர்-பக்கத்திலிருந்தவர்கள்—அரக்கமாதராதலினால்-இராக்கதமங்கையராகையினாலே—தோழியர்-தாதியர்கள், காதலுளர்போல்-ஆசையையுடையகர்களைப்போல—சூழ்ந்து-சுற்றிக்கொண்டு—இவ்வாறு-இந்தப்பிரகாரம்—இயற்றில்-செய்தால், கழி-மிகுந்த—துயரால்-துன்பத்தினாலே—ஏதமுழந்து- வருத்தமிகப்பொருந்தி, உள்-உள்ளேயிருக்கிற—உயிர்- ஆவி—சோரும்-சோர்வையடைந்திருக்கின்ற எ்போல்-என்னைப்போல், அயர்வுற்று-துன்பத்தைப்பொருந்தி, இருப்பாள் - இருப்பாள்—'எ-று) (கருத்து) கணவனைப்பிரிந்தவரிற்சீதையொருத்திகாமச்சாந்தியால்வருத்தமடையாதவள்தோழியர் எனக்குச்செய்தல்போலவளுக்குஞ்செய்யில் வருத்தமடைந்திருப்பாள் என்பதாம். (உ௭)

கொங்கிற்பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்தொடையலணிகுழகன், றிங்கட்கலைகளனைத்துமொளிர்செம்பொற்சடையிற் கரந்தனனோ, வெங்கட்டுளைவாளெயிற்றரவம் விழுங்கியுமிழா திருந்ததோ, கங்குற்பொழுதுத்தனியாழி செலுத்தாநிற்குங் கதிரோனே.

(இ-ள்.) கொங்கில்-வாசனையினாலே—பொலிந்து-பிரகாசித்து, நறவு-தேனை—உயிர்க்கும்-துளிக்கின்ற—கொன்றைத்தொடையல்-கொன்றைமலராற்செய்தமாலையை—அணி-தரிக்கப்பெற்ற—குழகன்-பரமசிவன்—திங்கட்கலைகளனைத்தும்-சந்திரனுடையபதினாறுகலையையும், செம்பொன்-சிவந்தபொன்வடிவமாயிருக்கானின்ற—சடையில்-சடாபாரத்தில்—கரந்தனனோ ஒளித்துவைத்தானோ, வெங்கண்-வெவ்வியகண்களையும்—வாள்-ஒளிபொருந்திய—துளை-துளையுள்ள—எயிறு-பற்களையுமுடைய—அரவம்-பாம்பானது, விழுங்கி-உட்கொண்டு, உமிழாதிருந்ததோ-கக்காமலிருந்துவிட்டதோ—கங்குற்பொழுதும்-இராத்திரிகாலத்திலும்—தனி-ஒப்பற்ற—ஆழி-சக்கரத்தை—கதிரோன்-சூரியனானவன்—செலுத்தாநிற்கும்-செலுத்துகின்றான்— எ-று.) (கருத்து) இரவிலுஞ்சூரியனானவன் சக்கரத்தைச்செலுத்தி நிற்கின்றான் சந்திரகிரணங்களனைத்தையுஞ் சிவன்சடையிலொளித்துவைத்தானோ கரும்பாம்புண்டுமிழாதிருந்ததோ என்றாள் என்பதாம், (௨௮)

வடுக்கண்டுயிலாதறவருந்து மடவார்தமையும்படைத்
தவரைத், துடைக்கும்படிவெவ்விடங்காலுஞ்சுடர்மா
மதியுமமைத்தழலின், விடுக்குங்கதிர்தொடிற்கனற்று
ம்வெம்மைக் காற்றாதிதழ்க்கதவ, மடைக்குங்கமலத்தி
டையொளிக்கு மருமாமறையோன்*வாழியவே.

(இ-ள்.) வடு-மாவடுபோன்ற—கண்-கண்கள்—துயிலாது-நித்திரைசெய்யாமல்—அற-மிகவும்—வருந்தும்-வருந்தப்பெற்ற—மடவார்தமையும் மகளிரையும்—படைத்து-உண்டாக்கி, அவரைத்துடைக்கும்படி-அம்மகளிரையழிக்கும்படி—வெவ்விடம்-வெவ்வியவிடத்தை—காலும்-கக்கப்பெற்ற—சுடர்-காந்திபொருந்திய, மாமதியுமமைத்து-பெரியசந்திரனையும்படைத்து—அழலின்-தீயைப்போல, விடுக்கும் (அவனால்) விடப்பட்ட—கதிர்கள்-கிரணங்கள்—தொடில்-தொட்டால்—கனற்றும்-சுடுகின்ற—வெம்மைக்கு-வெப்பத்திற்கு—ஆற்றாது-தரிக்காமல்—இதழ்க்கதவம்-இதழாகியகதவுகளை—அடைக்கும்-அடைக்கப்பெற்ற—கமலத்திடை-தாமரைவீட்டில்—ஒளிக்கும்-ஒளித்துக்கொள்ளும், அரு-அரிய, மா-பெரிய, மறையோன்-வேதநூற்குரியபிரமன், வாழிய-வாழக்கடவன்—(எ-று.) *நன்னூல்-வாழியவென்பதனீற்றினுயிர்மெய்-ஏகலுமுரித்தஃதேகினுமியல்பே-இவ்விதியால் இயல்பாயிற்று (கருத்து) பெண்களையும்படைத்து அவர்களையழிக்கச்சந்திரனையும்படைத்து அவன்கிரணம்படிற்சுடுமென்று தாமரையிலொளிக்கும் பிரமதேவன் வாழக்கடவன் என்றாள் என்பதாம். (௨௯)

தண்ணங்கதிர்வெண்மதியென்பார் தழலாய்முடிந்ததென்னளவும்
வண்ணவரிவின்மதன்பகழிமலராமென்பாரவையுமுயி
ருண்ணுமரவக்கணைபோலவுடற்றுநின்றவொருபாவிப் [கே.
* பெண்ணென்றயறூற்றிடப்பிறந்தேற் கின்னுமேதாம்பேருல

(இ-ள்.) (சந்திரனை) தண்-தண்ணிய—அம்-அழகிய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—வெண்மதியென்பார்- வெள்ளியசந்திரனென்றுசொல்லுவார், தழலாய்முடிந்தது-அது அக்கினியாய்விட்டது, என்னளவும்-என்மட்டும்—வண்ணம்-அழகிய--வரி- நெடிய—வில்-கருப்புவில்லையுடைய—மதன்பகழி-மன்மதனுடைய பாணங்கள்—மலராமென்பார்-மலரென்றுசொல்லுவார்கள்-- அவையும்-அம்மலர்களும்—உயிருண்ணும்-உயிரையுண்கின்ற—அரவக்கணைபோல-சர்ப்பபாணங்கள்போல—உடற்றுநின்ற- கொல்லுகின்றன—ஒரு-ஒப்பற்ற—பாவிப்பெண்ணென்று-பாவியாகியபெண்ணென்று—அயறூற்றிட-அயலார்தூற்ற—பிறந்தேற்கு - பிறந்தவெனக்கு—பேருலகு-பெரியவிவ்வுலகிலுள்ளவைகளில்--இன்னுமேதாம்- இனிஎதுவெதுவாமோ—(யான்) அறியேன்—(எ-று.) குவலயாநந்தம்பலபொருட்பெயரே பெயர்ச்சொல்லாகும் இவ்விதியால் உலகுபெயர்ச்சொல் * அகத்தியம் பெயரின்பொருட்டுத் திணைவகுத்ததுவே என்றாரகத்தியர் (கருத்து)சந்திரனைக்குளிர்ச்சியென்பார்கள் அதென்னளவில் நெருப்பாயிற்று மன்மதபாணங்களை மலரென்பார் அவையென்னுயிரைக்கொல்லு மரவக்கணையாயின என்றாள் என்பதாம். (௯௰)

திரைசெய்கரியகடற்பிறந்ததிங்கட்கொழுந்துந்தமிழ்ப்பொதிய
வரையில்வளர்ந்தநறுஞ்சாந்துவயவாள்வேந்தர்மார்பேற்குந்
தரளவடமுமுருகுயிர்க்குந்தண்ணென்மலரும்பைந்தொடிதன்
விரகவனலைமேன்மேலுமூட்டும்விறகுபோன்றனவே.

(இ-ள்.) திரைசெய்-அலைகளைச்செய்கின்ற, கரிய- கருமைபொருந்திய—கடற்பிறந்த - கடலினிடத்தேதோன்றிய—திங்கட்கொழுந்தும்-பாலசந்திரனும்—தமிழ்-தமிழ்தோன்றிய—பொதியவரையில்-பொதியமலையில்—வளர்ந்த-வளரப்பெற்ற—நறுஞ்சாந்தும்-நறியசந்தனமும்—வயம்-வலிமைபொருந்திய—வாள்- வாட்படையையுடைய—வேந்தர்-அரசர்களது—மார்பு-மார்புகள், ஏற்கும் ஏற்றற்குரிய—தரளவடமும்- முத்துமாலையும்—முருகுயிர்க்கும்-வாசனையைத்தருகின்ற—தண்ணென்மலரும்- குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றமலரும், பைந்தொடிதன்-பசியவளையலணிந்த தம

யந்தியினுடைய—விரகவனலை-விரகத்தாலாகியதீயை, மேன்மே லும்-மேலுமேலும்—மூட்டும்- மூளச்செய்கின்ற—விறகுபோ ன்றன-விறகுகளைப்போலிருந்தன—(எ-று.) (கருத்து) சந்திரனு ம், சந்தனமும், முத்துவடமும், மலர்களும், தமயந்தி காமாக்கி னியை மூட்டும் விறகுகளைப்போலிருந்தது என்பதாம். (௯௧)

நறைகொப்புளிக்குமலர்வாளி நலியவாற்றாதுயிர்ப்பொறைகொ
ண்டுறைதற்கரிதென்றிகல்வேழமுண்டகனிபோலுள்ளுடைந்து [ண்
மறுவற்றொளிருமதிமுகத்துமானேர்நோக்கிவிடுத்திடவும்
பெறுதற்கரியவுருவிதெனப்பிரியாதிருந்ததின்னுயிரே.

(இ-ள்.) நறை-தேனை—கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற—மலர்வா ளி-மலர்க்கணையானவை—நலிய-வருத்துதல்செய்ய—ஆற்றாது- பொறாதவளாகி—உயிர்ப்பொறைகொண்டு- உயிர்ப்பாரஞ்சுமந் து,உறைதற்கு-தங்குதற்கு—அரிதென்று-அருமையதென்று—இ கல்-பகைமைபொருந்திய—வேழமுண்டகனிபோல்- யானையுண் டவிளங்கனிபோல்—உள்ளுடைந்து-மனந்தளர்ந்து, மறுவற்று- களங்கமற்று—ஒளிரும்-விளங்காநின்ற—மதி- சந்திரன்போன்ற, முகத்து-முகத்தையுடைய—மானேர் மானையொத்த—நோக்கி- பார்வையையுடையதமயந்தி—விடுத்திடவும் தன்னைவிட்டுவிடவு ம்—பெறுதற்கு-பெற்றிடுவதற்கு—அரியவுருவிதென - இஃதரிய வடிவமென்று—இன்னுயிர்-(அவளை) அவளினியவுயிரானது—பிரி யாதிருந்தது-(விட்டு)நீங்காமலிருந்தது—(எ-று (கருத்து) மலர்க் கணைவருத்துதல்செய்யதமயந்திவேழமுண்டகனிபோலாகிப்பெ றுதற்கரியதிருவுருவென்று உயிரைவிடாதிருந்தாள் என்றாள்என்பதா ம். [வேழம்என்றது வைத்தியசாத்திரத்தின்படி ஓர்வியாதியாம் அது மரத்திற்காய்த்திருக்கும் விளங்கனியையுங் குடுக்கையாக்கு பிரத்தியட்சபிரமாணமாக விளாமரத்திற்குடுக்கைகாணலாம் ஆத லில் இக்கருத்தும் பொருந்தும்.] (௯௨)

தார்வாய்முரலுமினவண்டின்சிறைமெல்வளியாலிடைதளர்ந்து
சோர்வாடிதலைபரந்தமுலைத்துணையினுப்பண்மைதோய்ந்த
கூர்வாமெடுங்க*ணீர்வார்தல்கொற்றமாரன்விரகமெனு [வே.
பீர்வாள்கைக்கொண்டுயிர்போழ்தற்கெற்றுநூல்போன்றிருந்தது

(இ-ள்.) தார்வாய்-மலர்மாலையினிடத்தில்—முரலும்-ஒலிக்கின் ற—இனம்-கூட்டமாயுள்ள—வண்டின்-வண்டுகளின்—சிறை-இற கினுடைய—மெல்வளியால்-மெல்லியகாற்றால், இடைதளர்ந்து-

கள்இடைவருந்தி—சோர்வாள்-சோர்பவளாகிய, மயந்தியனது, தி தலைப்பரந்த, வேறுபட்ட நிறைத்தையடைந்த; முலைத்துணையின், இரண்டுதனங்களின்—நடப்பண்-நடுவே—மை - அஞ்சனமானது— தோய்ந்த-கலந்த—கூர்வாள் - கூரியவாட்படையையொத்த—நெடுங்கண் - நெடியகண்களினின்றும்—நீர்வார்தல்- நீரொழுகுதல்— கொற்றம் வெற்றிபொருந்திய—மாரன் - மன்மதனுனவன்—விரகமெனும் - பிரிவென்கின்ற—ஈர்வாள்- அரிவாளை—கைக்கொண்டு, கையிற்கொண்டு—உயிர் உயிரை—போழ்தற்கு-பிளத்தற்கு- எற்றுநூல்போன்று-எற்றியநூலையொத்து—இருந்தது- இருந்தது— (எ-று) [தொல்காப்பியமெய்ப்பாடியல் - ரு - சூ-இளிவேயிழவேயசையேவறுமையென, விளிவில்கொள்கையழுகைநான்கே, இவ்விதியால் அழுகைவந்தவாறுணர்க] (கருத்து) தமயந்தி இருதனங்களினடுவேமைக்கண்ணின் நீரொழுகுதல்மன்மதனுனவன் வாளைக்கைக்கொண்டு உயிரைப்பிளத்தற்கு நூல்போட்டதையொத்திருந்தது, என்பதாம். (௫௫)

புலவுத்திரைசூழ்நிலவலயம்புரக்கும்வேந்தையிப்பிறப்பி
னலமுற்றுறவிண்டணைவதற்குநவைதீர்த்தவமுன்னியற்றேனே
னிலவத்துயர்வாய்மடநல்லீரின்னும்பிறந்துபுணர்வனென
நிலவுத்தழலிற்புகுந்திறப்பநினையாநிற்குநேரிழையே.

(இ-ள்) புலவு-புலால்நாற்றத்தையுடைய—திரைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த—நிலவயம்-பூமண்டலத்தை—புரக்கும்-காக்கின்ற - வேந்தை நளராஜனை—இப்பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில்—நலம் - இன்பமானது, முற்றுற-நிறைவுபெற, ஈண்டு-இவ்விடத்தில்— அணைவதற்கு-தழுவுதற்கு—நவைதீர்-குற்றநீங்கிய—தவம்-தவத்தை-முன், முற்பிறப்பில்—இயற்றேன் - செய்யாதயான், இலவு-இலவிதழ்போன்ற, துவர்-சிவந்த—வாய்-வாயையுடைய—மடம்- இளமைபொருந்திய—நல்லீர்-மடவீர்—இன்னும்-இன்னமும்—பிறந்து- உதித்தாவது, புணர்வனென- கூடுவேனென்று—நிலவு-சந்திரிகையாகிய-தழலிற்புகுந்து - தீயின்மூழ்கி—இறப்ப-உயிரைநீக்க—நேரிழை, தமயந்தியானவள்—நினையாநிற்கும்:- நினைக்கின்றாள்—(எ-று)(கருத்து) நளனை இப்பிறப்பிற்கூடுதற்கு முப்பிறப்பிற்றவஞ்செய்யாததமயந்தியானவள் இனிப்பிறந்துநளனைப்புணர்வனென்று சந்திரகிரணத்தணலிற்புகுந்திறக்கநினைக்கின்றாள் என்பதாம். (௫௬)

மன்றற்குழலார்வளிவிலக்கிவயங்குசுடர்காத்தெனமாரன்
வென்றிக்கொடியினுருவமைந்தமடமான் முலையில்வீசாமற்

குன்றிற்பிறந்துதாதளைந்துகுளிர்தூங்கருவிதோய்ந்துநறுந்
தென்றற்குழவிநுழைந்துவருஞ்சிறுசாளரங்கடாழ்செறித்தார்.

(இ-ள்) மன்றல்-பரிமளம்பொருந்திய—குழலார்- கூந்தலையுடை யமகளிர்—வளிவிலக்கி- காற்றினுலுண்டாகுமிடையூற்றைநீக்கி—வயங்கு-பிரகாசியாநின்ற—சுடர்,விளக்கை—காத்தெண- காத்தாற்போல—மாரன் - மன்மதனுடைய-வென்றி—வெற்றிபொருந்திய, கொடியின் - கொடியைப்போல—உருவு-வடிவமானது—அமைந்த- அமையப்பெற்ற—மடமான் - தமயந்தியினுடைய—மூலேயில், சனத்தில்—விசாமல்-மோதாமல்—குன்றில் - பொதியமலையில்—பிறந்து-தோன்றி—தாது - மலர்ப்பொடியை—அளைந்து, பூசிக்கொண்டு, குளிர்தூங்கு - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அருவி—அருவிநீரில்,தோய்ந்து-முழுகி - நறும் - நறிய, தென்றற்குழவி - இளந்தென்றல்—நுழைந்து-புகுந்து—வரும்-வருகின்ற—சிறு- சிறிய—சாளரங்கள் - பலகணிகளினுடைய—தாழ்- தாழை—செறித்தார்-பந்தித்தார்கள்—(எ-று) (கருத்து)பாங்கிமார்கள்தென்றற்காற்றுநுழையும்சாளரவாயற்கபாடங்களைச்சாத்தினர்கள், (ரு௫)

வெந்தீயதனிற்பெய்தளிர்போன் மெலிந்துவிளையாட்டயர்செழும்
*பந்தோடரியகழங்கணிகள்பலவுந்துறந்துமலர்மகளை [பூம்
யந்தாமகலத்திருத்தியபோர்வேந்தன்பெயரோயறைகுதலாற்
செந்தார்பசியகிள்ளையொன்றுந்துறவாதிருந்தாள்சேயிழையே.

(இ-ள்) வெந்தீயதனில்-வெவ்வியநெருப்பினில்—பெய் - போடப்பட்ட—தளிர்போல்-தளிரைப்போல—மெலிந்து - விரகாக்கினியால்வாடி, விளையாட்டயர் - விளையாடுவதற்குரிய—செழு - செழிய—பூ - அழகிய-பந்தோடு - பந்துடனே, அரிய—அரியவாகிய, கழங்கு - அம்மனைகளையும்; அணிகள்பலவும்- பலவாபரணங்களையும், துறந்து- நீக்கி-மலர்களை - திருமாதை, அம்—அழகிய - தார் - மாலையணிந்த—அகலத்து - மார்பினிடத்திலே, இருத்திய, இருக்கச்செய்த-போர்—போரைவிரும்பிய - வேந்தன் - நளராஜனது - பெயரோ—பெயரினையே, அறைகுதலால்—சொல்லுதலால் - செம்—சிவந்த- தார்—இரேகையையுடைய - பசிய—பசுமைநிறத்தைப்பொருந்திய—கிள்ளையொன்றும் - கிளியொன்றனையும்—சேயிழை-தமயந்தியானவள்— துறவாது -நீக்காமல்—இருந்தாள் - இருந்தனள்—(எ-று) [*அகத்தியம் - பொருளேபதார்த்தசந்திரவியமெனப்,திருதிணையாலுமியலுமற்றதுவே,இவ்விதியாற்பந்துமுதலியனசுட்டபதார்த்தம்.](கருத்து) தமயந்தியானவள்தீயிற்போட்ட

த்தினைபோலமெலிந்து பந்துமுதலிய வாபரணங்களை நீக்கி நளன்பெயரைச்சொல்லுங்கிளியொன்றையேநீக்காதிருந்தாள் -எ-ம்.()

அலைவாய்விடத்தினுடன்றோன்றியாவிகவரும்வெண்ணெருப்பே
யுலையாப்புவனமனைத்துமழலொருங்குகொளுத்துநுதற்கண்ணான்
றலைமேலுனதுகலையொன்றேதரித்தானென்றான்மிகவுமுயிர்க்
கொலைசூழ்குநரினின்போலுங்கொடியாருளரோகூறென்றாள்

(இ-ள்) அலைவாய்-கடலினிடத்தே-விடத்தினுடன்றோன்றி-விடத்தினுடனேபிறந்து—ஆவி-உயிரை—கவரும்-வௌவுகின்ற-வெண்ணெருப்பே-(சந்திரனென்னப்பட்ட)வெள்ளியநெருப்பே, உலையா-கெடாத—புவனமனைத்தும்-உலகம்யாவையும், அழல் - தீயால், ஒருங்கு-ஒன்றாய்—கொளுத்தும் - கொளுத்துகின்ற—நுதற்கண்ணான்-நெற்றிக்கண்ணினையுடையபரமசிவன்—தலைமேல் - தலைமீது—உனதுகலையொன்றே- உன்னுடையபங்கொன்றனையே—தரித்தானென்றால்-தரிக்கப்பெற்றேனேயனால்—மிகவும் - அதிகமாக—உயிர்- உயிரை—கொலைசூழ்குநரில் - கொல்லக்கருதவோர்களில்—நின்போலும்-உன்னைப்போலும்—கொடியார் - கொடுமையையுடையவர்கள்—உளரோ-இருக்கின்றார்களோ—கூறென்றாள் - சொல்லென்றாள்—(எ-று) (கருத்து) விஷத்துடன்பிறந்து உயிரைக்கவரும்சந்திரனே உலகம்யாவையுங்கொளுத்தும் பரமசிவன்தலைமேலுன்கலையொன்றைத் தரித்தானென்றால் உயிரைக்கொல்பவர்களினின்போலுங்கொடியவண்டோவென்றாள் என்பதாம். (௫௭)

தென்றல்செக்கர்முதலியவற்றைவெறுப்பனவாகச்சிலசெய்யுளிருப்பினும்சந்திரனைநிந்தித்தல் பெரும்பான்மைபற்றிகமுகந்தோட்டமென்றாற்போலவிப்படலத்திற்கு அப்பெயரிடப்பட்டது.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்- முற்றிற்று.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

முன்னேசந்திரனைநிந்தித்ததமயந்தியானவள்
இப்படலத்தால்மன்மதனைநிந்தித்தல்சொல்லப் படுகின்றது

(கலிவிருத்தம்.)

மங்குலூடுமறைந்துயிர்வாட்டுமித்
திங்கடன்னைவெறுத்ததுநீங்கென

வங்கமூடொளித்தாருயிர் கூட்டுணுந்
துங்கவேளைவெறுக்கத்தொடங்கினாள்.

(இ-ள்) (தமயந்தியானவள்) மங்குலூடு - மேகத்தினிடத்திலே - மறைந்து-ஒளித்திருந்து — உயிர்-ஆவியை — வாட்டு-வாட்டுகின்ற, இத்திங்கடன்னை- இந்தச்சந்திரனை -வெறுத்தது - வெறுத்துப்பேசினது, தீங்கென-குற்றமென்றுநினைத்து — அங்கமூடு-தேகத்தினுள்ளே — ஒளித்து - மறைந்துநின்று — ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - ஆவியை — கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்கின்ற — துங்கம்-உயர்வுபொருந்திய — வேளை-மன்மதனை — வெறுக்க- வெறுத்தல்செய்ய — தொடங்கினாள்-ஆரம்பித்தாள் — (எ-று) கருத்து) தமயந்தியானவள் சந்திரனைவெறுத்ததுகுற்றமென்று மன்மதனை வெறுக்கத்தொடங்கினாள்- (க)

இஃது புராணிகர்கூற்று,

நையுமென்னுயிர் நாமறப்பூங்கணை
யெய்யும்வேளொன்றியம்புவல்கேட்டியால்
வெய்யசெந்தழலேந்திவெண்ணீறணி
யையன்முன்னுறிலாண்டொழில்காண்பனால்

(இ-ள்) நையும்-வாடுகின்ற — என்னுயிர்-என்னுடைய உயிரினது — நாமற-பேரற — பூங்கணையெய்யும்- பூவம்பையெய்கின்ற — வேள்-மன்மதனே — ஒன்றியம்புவல்-ஒன்றுசொல்லுவேன் — கேட்டி-கேட்பாயாக — வெய்ய-வெவ்விய — செந்தழல் சிவந்ததீயை — ஏந்தி-தாங்கி — வெள்-வெள்ளிய — நீறணி-விபூதியைத்தரித்திருக்கின்ற — ஐயன்முன்-பரமசிவமெதிரே — உறில் அம்பெய்யப்பொருந்துவையானால் — ஆண்டொழில்- நின்னாண்மைச்சேவகத்தை. காண்பன்-காணுவேன் — (எ-று); (கருத்து) என்னுயிர்ப்பெயர்நீங்கமலர்க்கணையெய்யுமன்மதனேகேள் சிவனிடத்திற்சென்றுகணை செலுத்துவையேயானால் உன்சேவகத்தைக்காண்டேன் என்றாள்-எ-ம். (உ)

அலரின்மீதுறையந்தணனெய்திட
மலரையன்றிவடிக்கணைநல்குமேற்
சிலையெனக்கழைகொண்டதிறலினோ
யுலகில்யாவருயிர்கொண்டிருப்பரோ.

(இ-ள்) அலரின்மீது — தாமரைமலரின்மேல் — உறை-வசிக்கின்ற — அந்தணன்-பிராமணனவன் — உய்திட- எய்யும்படி — மலரையன்றி-பூங்கணையல்லாமல் — வடி- வடிக்கப்பெற்ற — கணை - (இரும்புமுதலியவற்றாலாகியபாணங்களை — நல்குமேல் - கொடுப்பானேயானால் — கழை-கரும்பினை — சிலையெனக்கொண்ட- வில்லாகக்கொண்ட — திறலினோய்-வலிமைபொருந்தியமன்மதனே, உலகில்-உலகத்தில் — யாவர்- எவர்கள் — உயிர்கொண்டு - ஆவியைக்கொண்டு — இருப்

ப்-இருப்பார்கள்—(எ-று)(கருத்து) மன்மதனே பிரம தேவன்மலர்க்கணையல்லாது வடிக்கணைகொடுப்பானாகில் உலகத்தில்யாருயிர்வைத்திருப்பார்கள் என்றாள் என்பதாம், (௩)

அருவமாயணுவாய * மனத்தையும்
விரைகொள்வாளிவிடுத்துப்பிளத்தலாற்
பொருவில்வேள்கட்புலனிற்புலப்படு
முருவுபோழ்தலுனக்கரிதன்றரோ

(இ-ள்) அருவமாய் - அரூபமாகியும்—அணுவாய்-அணுவடிவாயுமிருக்கின்ற—மனத்தையும்-மனத்தினையும்—விரைகொள்-வாசனையைக்கொண்ட—வாளி-மலரம்புகளை—விடுத்து- எய்து—பிளத்தலால்- பிளக்கின்றபடியால்—பொருவில் - ஒப்பில்லாத—வேள்-மன்மதனே—கட்புலனில்-நேத்திரேந்திரியத்திற்கு—புலப்படும்-விடயப்படுகின்ற—உருவு-வடிவங்களை—போழ்தல்-பிளத்தல்—உனக்கரிதன்று-உனக்கெளிதாம்—(எ-று) * தொல்காப்பியம்- மரபியல்-௨௬-௯-ஒன்றறிவதுவேயுற்றறிவதுவே - யிரண்டறிவதுவே யதனொடுநாவே-மூன்றறிவதுவேயவற்றொடுமூக்கே - நான்கறிவதுவேயவற்றொடுகண்ணே யைந்தறிவதுவேயவற்றொடுசெவியே-யாறறிவதுவேயவற்றொடுமனனே- நேரிதினுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரோ-இவ்விதியால் மனம் என்றது ஓரறிவுதான் (கருத்து) மன்மதனே அருவத்தைப்பிளக்கு முனக்கு உருவத்தைப் பிளத்தலரிதோ என்றாள் என்பதாம். (௪)

மன்றனாறுமதுமலர்வாளிகொண்
டின்றெனாருயிரீருந்தகைமையாற்
குன்றவில்லிகொடுந்தழற்கண்ணில்வேள்
பொன்றினனெனல்பொய்யெனவேண்டுமால்

(இ-ள்) மன்றல் - வாசனையானது—நாறும்- மணக்கின்ற, மது-தேனையுடைய—மலர்வாளிகொண்டு - மலரம்புகளைக்கொண்டு—இன்று-இப்பொழுது—என்-என்னுடைய—ஆர்- நிறைந்த—உயிர்-ஆவியை—ஈருந்தகைமையால்-அறுக்கின்ற முறைமையினாலே—குன்றவில்லி- மேருவில்லேந்தியபரமசிவனுடைய—கொடு-கொடிய—தழற்கண்ணில்-தீவிழியில்—வேள் - மன்மதனானவன்—பொன்றினனெனல்- இறந்தானென்றுசொல்வது—பொய்யெனவேண்டும்-பொய்யென்றுசொல்லவேண்டும்—(எ-று) (கருத்து) மன்மதனானவன் பூவம்புகொண்டென்னுயிரைப் பிளத்தலால் சிவனெற்றிக்கண்ணாலெரிந்தானெனல் பொய்யென்றாள் என்பதாம். (௫)

கூற்றமென்னக்கொலைபுரிவேனிலா
னாற்றிதழ்க்கமலத்திறைநோன்மையு

வாற்றல்சான்றமலர்க்கணையைந்தல
தேற்றநல்கினுலகினையென்செயான்

(இ-ள்) கூற்றமென்ன-யமனென்னும்படி—கொலைபுரி- கொலைத்தொழிலைச்செய்கின்ற—வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரியமன்மதன்—நாற்றிசைக்கமலத்திலை - நாலிதழ்களையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமனானவன்—நோன்மைய- நுட்பமாகிய—ஆற்றல்சான்ற-வலிமையுள்ள—மலர்க்கணை- பூவம்புகளை—ஐந்தலை-ஐந்தன்றி—ஏற்றம்- அதிகமாக—நல்கின் கொடுத்தால்—உலகினை-உலகத்தை—என்செயான்-என்ன துன்பஞ்செய்யமாட்டான், (எ-று) (கருத்து) யமன்போற்கொலைசெய்யு மன்மதனானவன்பிரமனுங்கணைமே லதிகக்கணைகளைத்தரிலுலகத்தை யென்செய்யமாட்டான்என்றாள் என்பதாம், (௬)

அருவமாயுமென்னாவிபதைத்துளம்
வெருவுமாறுவினைசெயும்வேனிலான்
கருமிடற் *றிறைகண்ணிலெரிந்திடா
துருவமெய்தினுலகமுமுய்யுமே

(இ-ள்) அருவமாயும் - அருவமடைந்தும்—என்-என்னுடைய, ஆவிபதைத்து-உயிர்பதைத்து—உளம்-மனம்—வெருவுமாறு-பயங்கொள்ளும்படி—வினைசெயும் - மலர்க்கணைகளைத்தொடுகின்ற—வேனிலான்- வசந்தகாலத்திற்குரியமன்மதனானவன்—கருமிடற்றிறை - நீலகண்டத்தையுடையபரமசிவனது—கண்ணில் - நெற்றிக்கண்ணில்— எரிந்திடாது- எரிந்திடாமல்—உருவமெய்தில்-வடிவத்தைப்பெற்றிருப்பானானல்—உலகமும் - உலகமும்— உய்யுமே-பிழைக்குமா—(எ-று) * தருக்கசங்கிரகம்-௫௫-௫- இறையேயீசன் முற்றறிவனோர்முதல்வ, (கருத்து) அருவமடைந்திருந்தும்என்னாவிபதைக்கவம்பெய்யுமன்மதனானவன் உருவமடைந்தா லுலகம் பிழைக்குமாஎன்றாள் என்பதாம், (௭)

விரிந்தவேணிவிமலன்வெகுளியா
லெரிந்துளாரிற்பிழைத்தவர்யாவரோ
கரிந்தவேள்பிழைத்தெய்வதுகன்னியர்
புரிந்ததீவினையின்புணர்ப்பாகுமே

(இ-ள்) விரிந்த-விரியப்பெற்ற—வேணி- சடையையுடைய—விமலன்-பரமசிவனது—வெகுளியால் - கோபத்தினால்—எரிந்துளாரில்-எரிக்கப்பட்டவர்களிலே—பிழைத்தவர்-பின்னும்பிழைத்தவர்கள்—யாவர்-எவர்—கரிந்தவேள்- கரிந்துபோனமன்மதன்--பிழைத்து-பின்னும்பிழைத்து—எய்வது- பாணங்களையெய்வது, கன்னிய

ர்-மாதர்கள்—புரிந்த-செய்த—தீவினையில்-பாவத்தினுடைய—புணர்ப்பாகும்-சம்பந்தமாகும் (எ-று) (கருத்து) இவன்கோபத்தாலெரிந்தவரிற் பிழைத்தவர்யாவர் மன்மதன்பிழைத்தெய்வதுமாதர்கள்செய்ததீவினையின்சம்பந்தமாமென்றாள் என்பதாம், (௮)

சடிலமன்றுபைந்தார் குழற்பின்னல்கார்
* மிடறுதோன்றல்விட மன்றுநானமே
யுடல்விளர்ப்புவெண்ணீறன்றுருவிலா
யடர்வதென்னையா னலன்காண்டியால்

(இ-ள்) உருவிலாய்-வடிவமில்லாதமன்மதனே—அடர்வதென்னை-என்னுடன்போர்செய்வதென்ன—சடிலமன்று-சடையன்று, பை-பசிய—தார்-பூவாலையயணிந்த—குழல்-கூந்தலினது—பின்னல் வேணி—கார்-கருமை—மிடறு-கருத்திலிடத்தில்—தோன்றல்-தோன்றுதல்—விடமன்று-நஞ்சமன்று—நானமே-கஸ்தூரியாம்—வெள்-வெள்ளிய—நீறன்று-விபூதியன்று—உடல்விளர்ப்பு-சரீரத்தினது வெண்ணிறமாம்—யானலன் (ஆதலால்) பரமசிவனல்லன்—காண்டி-(நீ)காண்பாக—(எ-று) * குவலயாநந்தம்-உறுப்பியல்-௰எ-ரூ-கைகால்கண்செவிமார்புபுயமுலை-தலைமுகமிதழ்விரலிவைசினையாகும்-இவ்விதியால்மிடறுசினைப்பொருள் (கருத்து) மன்மதனேசடையல்ல கூந்தலின்பின்னல்கண்டங்கறுப்பு-விஷமல்ல-கஸ்தூரி பூசும்வெண்ணீறல்ல உடல்வெளுப்பு நான்சிவனல்ல என்னிடத்திலேன்போர்செய்கிறாய் என்றாள் என்பதாம், (௯)

கொஞ்செய்வாளிகுளித்தசெம்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தத்தழல்சொரிந்தாலென
வன்பர்போலநின்றாரமிறைப்பரா
லென்செயாருயிர்த்தோழியரின்னுமே

(இ-ள்) உயிர்த்தோழியர்-உயிரையன்ன தோழியராயிருந்தவர்கள்—அன்பர்போல-இப்பொழுதென்னிடத்தன்புடையவர்போல, நின்று-என்னைச்சூழ்ந்துநின்று—கொஞ்செய்-அச்சத்தைச்செய்கின்ற—வாளி-மன்மதபாணங்கள்—குளித்த-தைத்த—செம்-சிவந்த—புண்ணிடை-புண்ணினிடத்திலே—துன்பமெய்த-யான்றுன்பத்தையடைய—தழல்சொரிந்தாலென-நெருப்பைச்சொரிந்ததுபோல—ஆரம்-சந்தனக்குழம்பை—இறைப்பவர்-வீசுவார்கள், இன்னும்-இன்னமும்—என்செயார்-யாதுசெய்யார்கள், (எ-று) (கருத்து) தோழிமார்கள் மன்மதபாணம்பட்ட புண்ணிடத்துத்தீயைப்போலுஞ் சந்தனத்தை யிறைக்கிறார்கள் இன்னுமென்செய்யமாட்டார்கள் என்றாள்-எ-ம், (௰)

தேற்றுவார்சிலர்தேங்கமழ்வாசநீர்
ஆற்றுவார்சிலர் தொல்குலதெய்வதம்
போற்றுவார்சிலர் பூண்முலைச்சாந்தினு
லாற்றுவாரினழற்றுகின்றூர்சிலர்

(இ-ள்) சிலர்-தோழிகளிற்சிலரானவர்—தேற்றுவார்- தேறச்சொல்லுவார்கள்—சிலர்-சிலரானவர்—தேம் - வாசனையான து—கமழ்-மணக்கின்ற—வசாநீர்-பனிநீரை—தூற்றுவார் - வீசுவார்கள்—சிலர்-சிலரானவர்—தொல் தொன்றுதொட்டாராதித்துவருகின்ற—குலதெய்வம்-குலதெய்வத்தை—போற்றுவார் - பிரார்த்தனைசெய்வார்கள்—சில்-சிலரானவர்—பூண் - ஆபரணத்தையணிந்த—முலை-தனத்தின்வெப்பத்தை—சாந்தினல்- சந்தனக்குழம்பினல்—ஆற்றுவாரின்- தணிப்பவர்களைப்போல- அழற்றுகின்றூர்-வெப்பமிகச்செய்வார்கள்—(எ-று) (கருத்து) சிலர்தேத்துவார்கள் - சிலர்பனிநீரைஊற்றுவார்கள்-சிலர்குலதெய்வத்தைப்போற்றுவார்கள்-சிலர்சந்தனத்தா லாற்றுவார்கள்போலச் சுடுகின்றூர்கள், (௰க)

இன்னவாறுமகளிரியற்றவுங்
கன்னன் மாரன்கணையுயிரீரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும்மறந்தாடமயந்தியே

(இ-ள்) இன்னவாறு-இவ்விதமாய்—மகளிர்-தோழிகள்—இயற்றவும்-உபசாரஞ்செய்யவும்—கன்னல் - கருப்பு வில்லேந்திய—மாரன்-மன்மதனுடைய—கணை-பாணங்களை—உயிர்- ஆவியை—ஈரவும்-பிளக்கவும்—பொன்னின்-பொன்னுற்செய்த, வார்-கச்சையணிந்த—முலை- தனங்களின்மீதிற்றரித்த—முத்தம்-முத்துக்கள், பொரிந்திட- நீருகவும்—தமயந்தி - தமயந்தியானவள்—தன்னையுமறந்தாள்-தன்னையுமறந்துவிட்டா—(எ-று) (கருத்து) இவ்வாறுபெண்கள்செய்யவும், மன்மதன்பாணமெய்யவும், முத்துக்கள்பொரிந்திடத்துறந்தாள் - தமயந்திதன்னையுமறந்தாள் - எ-ம், (௰உ)

நாவிமென்குழனன்னுதற்றேழியர்
காவியங்கட்கதிர் முலைக்கன்னியைப்
* பூவின்மெல்லணைசேர்த்திப்புடையிருந்
தாவியுண்டுகொலோவென்றயுங்குவார்

(இ-ள்) நாவி-கஸ்தூரியணிந்த—மெல் - மெல்லிய—குழல்-கூந்தலையும்—நன்னுதல்-நல்லநெற்றியையுமுடைய—தோழியர்-தோழிகள்—காவி-கருங்குவளைப்போன்ற—அம் - அழகிய —கதிர்-காந்திபொருந்திய, முலை-தனங்களையுடைய, கன்னியை- தமயந்தியை,

பூவின் மலரினாற்செய்யப்பட்ட—மெல்-மெல்லிய—அணை-மெத்தையின்மேல், சேர்த்தி-சேர்த்து, புடையிருந்து-பக்கத்திலிருந்து—ஆவி-உயிரானது, உண்டுகொலோவென்று, உண்டோவில்லையோவென்று-அழுங்குவார், வருந்துவார்-(எ-று) *தொல்காப்பியமரபியல் ௮௬-ரூ-இலையேமுறியேதளிரேதோடேசினையே குழையே பூவேயரும்பே-நனையுள்ளுறுத்தவனையவையெல்லா, மரனொடுவரூஉங்கிளவியென்ப-இவ்விதியால், பூ-என்றது-மரனொடுவந்தது. (கருத்து) தோழிமார்கள் தமயந்தியை மலரணையிற் கிடத்தி உயிருண்டோவில்லையோவென்றழுவார்கள்-எ-ம். (௰௫)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்னுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளலள்
வண்ணமென்றுவர்வாய் துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தன காணுமென்பார்சிலர்.

(இ-ள்) சிலர்-அத்தோழிகளிற்சிலர்—எண்ணியெண்ணி-நினைத்துநினைத்து—இரங்குவதென்-புலம்புவதென்ன—உள்-உள்ளே—உயிர்ப்பு-மூச்சு—நிகழ்ந்தது-அசைந்தது—உயிர் - ஆவி—துறந்தாளலள் - நீங்கினவளல்லள்—வண்ணம்-அழகிய—மெல்-மெல்லிய—துவர் - பவளம்போன்ற—வாய்-வாயானது—துடிக்கின்றது - துடியாநின்றது—கண்-கண்களானவை—இமைத்தன-இமைத்தல் செய்கின்றன — காணுமென்பார் - பாருமென்பார்கள்—(எ-று)(கருத்து)தோழிகளிற்சிலர் அழவேண்டியதென்ன - உயிரிருக்கின்றது, வாய்துடிக்கின்றது, கண்களிமைக்கின்றன - பாரென்பார்கள்-எ-ம். (௰௬)

மைத்தடங்கணீர்மாற்றுமின்சோர்ந்துவீ
*ழுத்தரீகமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோடுங்குலைந்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

(இ-ள் சிலர்-தோழிகளிற்சிலரானவர்—மை - அஞ்சனந்தீட்டிய—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கண்ணீர்- கண்களினீரை—மாற்றுமின் - மாற்றுங்கள்—சோர்ந்து சோர்வையடைந்து—வீழ்-வீழ்கின்ற—உத்தரீகம்-மேற்போர்வையை—உயர்-உயர்ந்த—முலை-தனத்தின்மேல்—சேர்த்துமின்-சேருங்கள்—கொத்து - கொத்தாகிய, நாள்-அன்றலர்ந்த—மலரோடும்-பூக்களுடனே, குலைந்து-அவிழ்ந்து—சோர் - சோர்கின்ற—மொய்த்த-நெருங்கிய.—கூந்தல்-குழலை—முடிமினென்பார் - முடியுங்களென்றுசொல்லுவார் - எ-று) [* குவலயாநந்தம்உறுப்பியல்-௰௬ ரூ - மண்ணினி

யலாற்கடமெனும்பொருளாய் நூலினியலாற்படமெனும்பொருளாய்த், திரிந்துவருதல்சமவாயமென்ப, இவ்விதியால் நூல்சமவாயமென்கஅகத்தியம், சமஞ்சமம்விசேடஞ்சமுதாய்முமுள இதுவுமதிக.] (கருத்து) தோழிகளிற்சிலர் கண்ணைத்துடையுங்கள். மேற்போர்வையால் மூலையை மூடுங்கள். அவிழ்ந்தகூந்தலைமுடியுங்கள் என்பார்கள்-எ-ம். (௰௫)

சுடரும்வெண்மதிதாற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுன
மடவரற்கிடர்மாற்றுவன்யானெனக்
கடன்முகட்டிற்கதிரவன்றோன்றினான்.

(இ-ள்) சுடரும்-பிரகாசியாநின்ற—வெள்-வெள்ளிய—மதி-சந்திரனுனவன்—தாற்று-தூற்றுகின்ற—தழல்-தீயானது—சுட-சுடுதல்செய்ய—இடரில்-துன்பத்தில்—மூழ்கி-முழுகி—இறந்துபடுமுனம்-உயிர்நீங்குமுன்னே—மடவரற்கு-தமயந்திக்கு—இடர்-துன்பத்தை—யான்-நானே—மாற்றுவன்-நீக்குவன்—என-என்பவன்போல்—கடன்முகட்டில்-கடலினுச்சியில்—கதிரவன்-சூரியன், தோன்றினான்—உதயமானான்—(எ-று) (கருத்து) சந்திரனாகிய நெருப்புச்சுடதமயந்தி துன்பத்திலமுழ்தி யிறக்குமுன் சூரியனுதயமாயினான்-எ-ம். (௰௬)

மன்மதோபாலம்பனப்படல முற்றிற்று.

இந்திரப்படலம்.

இப்படலத்தால்தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குஇந்திரன் முதலியதேவர் வரவுசொல்லப்படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்.)

இடுக்கணெய்தவிகந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்
விடுத்ததண்கதிர்த்திங்கள்விளங்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன்றினான்.

* இ-ள்) இடுக்கண்-துன்பத்தை—எய்த-அந்நாட்டிலுள்ளோரடைய—இகந்து-அதிக்கிரமித்து—களித்துளார்-செருக்கடைந்தகுறுநிலமன்னர்—நடுக்கம்-நடுக்கத்தை—எய்த-அடைய, நலித

ரு-வருத்துகின்ற—வேந்தரின்-அரசரைப்போல-விடுத்த-(தமயந்தி வருந்தும்படி) விடுக்கப்பெற்ற—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கதிர்-கிரணங்கள்நிறைந்த—திங்கள்-சந்திரனுடைய—விளங்கு-விளங்குகின்ற-ஒளி-காந்தியை—கெடுத்து-அழித்து—வெய்யவன் சூரியனானவன்—கீழ்த்திசை-கீழ்த்திசையில்—தோன்றினான்-உதித்தான்(எ-று) [*குவலயாநந்தம்சிறப்புப்பாயிரம்-௨-ரு-என்னசொல்லினுமியன்றமருங்கிற்-பன்னியுரைப்பதுபதப்பொருளாமே.இவ்விதியால்பதவுரைவந்தவாறறிக.] (கருத்து) குறுநிலமன்னர்துன்பமடையப்பெருநிலமன்னர்புறப்பட்டாற்போலச்சந்திரபிரகாசத்தைக்கெடுத்துச்சூரியனுதயமாயினான்-எ-ம். (க)

வையமேழுடைமன்னனிறத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்டகல்வேளிரி
னையசெங்கதிராதவன்றோன்றுமுன்
செய்யவான்விட்டகன்றதுதிங்களே.

(இ-ள்) வையமேழுடை-எழுதீபங்களையுமுடைய—மன்னன்-அரசனானவன்—இறத்தலும்-வந்துதங்கினமாத்திரத்தில்—வெய்ய-வெவ்விய—பாசறைவிட்டு-படைவீட்டைவிட்டு—அகல்-நீங்குகின்ற—வேளிரின்-குறுநிலவேந்தரைப்போல்—ஐய-அழகிய—செங்கதிர்-சிவந்தகிரணங்களுள்ள—ஆதவன்-சூரியனானவன், தோன்றுமுன்-உதிக்குமுன்னே—செய்ய-சிவந்த—வான்விட்டு-ஆகாயத்தைவிட்டு—திங்கள்-சந்திரனானது—அகன்றது-நீங்கியது (எ-று) [இதுஉவமையணி] (கருத்து) சூரியனுதயமாகுமுன்னே சந்திரனீங்கினான்-எ-ம். (உ)

அன்னகாலையிலாய்வளைத் *தோழியர்
நென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி
யின்னுமெய்திலிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகூறினார்.

(இ-ள்) அன்னகாலையில்-அப்பொழுதில்—ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட—வளை-வளையலையணிந்த—தோழியர்-தோழிகள்—நென்னல்-நேற்றைப்பொழுதில்—வாட்டு-வாட்டிய—நிலவு-பிரகாசப்பொருந்திய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—மதி-சந்திரனானவன், இன்னும்-இன்னமும்—எய்தில்-வந்தால்—இறந்துபடுமென-தமயந்திமரணத்தையடைவாளென்று—உன்னி-நினைத்து, அன்னையொடு-தாயுடனே—உற்றவை-அடைந்தகாரியங்களை—கூறினார்-சொல்லினார்கள்(எ-று)*அகப்பொருள்விளக்கம்-அகத்திணையியல்-சூ-ரு - தலைவிபாங்கிக்கறத்தொடுநிற்கும்பாங்கிசெவிலிக்கறத்தொடுநி

ற்கும்செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடுநிற்கும் நற்றாய்தந்தைதன்னையர்க்கறத்தொடு நிற்குமென்பநெறியுணர்ந்தோரேஇவ்விதியால்தோழிகள் கூறினர்- (கருத்து) தோழிமார்கள் தமயந்தியாகியகாஞ்சனமாலையிடத்துநடந்தகாரியங்களைச்சொன்னார்கள் எ-ம். (௫)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமூரன்முதுக்குறைந்தாளென
வுய்த்துரைத்தனளோடைப்புகர்முக
மத்தமால்கரிமன்னவர்மன்னர்க்கே.

(இ-ள்) அத்திறந்தெரிந்து-அச்செவிலிசொல்லியதிறத்தைத்தெரிந்துகொண்டு—ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட—மலர்-மலர்களையணிந்த—கோதை-கூந்தலையுடையநற்றாயானவள்—வெள் - வெள்ளிய—முத்தம்-முத்துக்களையொத்த—மூரல்-பற்கள்பொருந்திய(தமயந்தியானவள்)—முதுக்குறைந்தாளென-பேரறிவடைந்தாளென்று-ஓடை-பட்டமணிந்த—புகர்முகம்- புள்ளிபெற்றமுகமுள்ள, மத்தம்-மதங்கொண்ட; மால்பெரிய—கரி- யானையையொத்த, மன்னவர்-மன்னற்கு வீமராஜனுக்கு—உய்த்து-அவ்விடத்திற்கருத்தைச்செலுத்தி—உரைத்தனள்-சொல்லினாள் எ-று (கருத்து) காஞ்சனமாலையதையறிந்ததமயந்தி பேரறிவடைந்தாளென்று தன்கணவனாகியவீமராஜனுக்குச்சொன்னாள்என்பதாம். (௬)

தடங்கொள்வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
நுடங்குசிற்றிடையாக்கமுநோக்கிய
மடங்கலேறனையாண்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

(இ-ள்) தடங்கொள்-பருமையைக்கொண்ட—வெம்- விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை- தனத்தைப்பெற்றதுணைவியானவள்—சாற்றிய-சொல்லிய—மாற்றமும்- சொல்லையும்—நுடங்கு-வளையாநின்ற—சிற்றிடை-சிறியவிடையையுடைய தமயந்தியினது—ஆக்கமும்-பருவத்தையும்—நோக்கிய - கண்ட—மடங்கலேறனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீமராஜனானவன்—மணம்- விவாகநாளை, நாட்டிய-குறிக்கப்பெற்ற—முடங்கல்-ஓலையை—மொய்- நெருங்கிய-கழல்-வீரக்கழலணிந்த — வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கு—போக்கினன்-செலுத்தினான்—(எ-று)(கருத்து வீமராஜன்தன்மனைவிசொன்னசொல்லையும்தமயந்தி பருவத்தையும் பார்த்துத்திருமணஓலையைத்தேசத்தரசர்களுக் கனுப்பினான்-எ-ம். (௭)

வேலைசூழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
னோலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கற்பக

மாலைதாழ்முடிவாசவற்கோதுவான்
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போயினான்.

(இ-ள்) வேந்தர்கோன்-வீமராஜனானவன்—வேலைசூழ்-கடல்சூழ்ந்த—புவிமன்னர்க்கு-பூமண்டலத்தையாளுகின்றவரசர்க்கு—ஓலை-ஓலையை—போக்கியது-செலுத்தியதை—ஓர்ந்து அறிந்து—உயர்-உயர்ந்த—கற்பகமாலை- கற்பகத்தினுடையமலர்மாலை—தாழ்-தாழ்கின்ற—முடி- மகுடமணிந்த—வாசவற்கு இந்திரனுக்கு, ஓதுவான்-சொல்லும்பொருட்டு—ஞாலம் - உலகத்தார்—ஏத்து-துதிக்கின்ற—இசை- புகழ்பெற்ற—நாரதன் - நாரதமுனிவன்—போயினான்-போனான்—(எ-று) கருத்து நாரதமுனிவனானவன்வீமராஜன் அரசருக் கோலைவிட்டதையறிந்து தேவேந்திரனுக்குச் சொல்லும்பொருட்டுப்போனான்என்பதாம். (கூ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

வானவரொண்சுடரெறிக்குமுடிதாழ்த்துவனைகழற்கால்
வணங்கிப்போற்றத், தேனிமிருங்கற்பகநாண்முகையு
டைந்துபசியநறுந்தேற * லூற்ற.மேனகைசாமரையி
ரட்டவுருப்பசிவெள்ளடையுதவவிளரித்தீஞ்சொற், பா
னலங்கட்டிலோத்தமைமென்சதிமுறையிற் பதம்பெய
ர்க்கும்பாணிதூங்க.

(இ-ள்)வானவர்-தேவர்களுடைய—ஒள்-ஒள்ளிய—சுடர்-காந்தியை—எறிக்கும்-வீசுகின்ற—முடி-மகுடங்களை—தாழ்த்து - தாழச்செய்து—வனைகழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்தபாதத்தை, வணங்கி-தாழ்ந்து—ஏத்த-புகழவும்—தேன் - வண்டுகளானவை—இமிரும்-ஒலிக்கின்ற—கற்பகம்-கற்பகத்தினுடைய—நாள் -அன்றலர்ந்த—முகை-அரும்புகள்—உடைந்து-உடைபட்டு—பசிய - பசுமைபொருந்திய—நறும்-நறிய—தேறல்-தேனை—ஊற்ற-சொரியவும்—மேனகை - மேனகையானவள்—சாமரை-கவரிகளை—இரட்ட-அசைக்கவும்—உருப்பசி-உருப்பசியானவள், வெள்ளடை-தாம்பூலத்தை—உதவ -கொடுக்கவும்—விளரி - விளரியென்னுமிசையையொத்த—தீ-மதுரம்பொருந்திய—சொல்-சொல்லையும், பானல்-நீலோற்பலம்போன்ற—அம்-அழகிய—கண் கண்களையுமுள்ள, திலோத்தமை-திலோத்தமையானவள்—மென்-மெல்லிய, சதிமுறையில்-தாளவொத்தின்முறைப்படி—பதம்பெயர்க்கும் - பதம்பெயர்த்தற்குரிய—பாணிதூங்க -அபிநயஞ்செய்யவும்—(எ-று) * தொன்னூல்விளக்கம்- இயைபிசைசொல் லுருவீற்றிலோத்தாதலே இவ்விதியால் போற்ற-ஊற்ற எனவீற்றிலடுக்குவருதலால் இயைபி

சையலங்காரம். (கருத்து தேவர்கள்வணங்கவும், கற்பகத்தருக்க ள்தேன்சொரியவும், மேனகைசாமரைபோடவும், உருப்பசிதாம்பூலங்கொடுக்கவும், திலோத்தமைபிநயஞ்செய்யவும் - இதுமுதல ஐந்துங்குளகம். (எ)

தண்டாளமணிமுறுவலயிராணிவரிபரந்ததடங்கட்காம
ர், வண்டுபகட்டெழின்மார்பின்மந்தாரநறுந்தெரியன்
மலரின்வீழப், புண்டரிகச்செழுங்காடுபூத்ததெனவிழி
மலர்கள்பொலிந்துதோன்றத், தெண்டிரைவாயமிழ்த
மெனத்தெள்விளித்தேனரமகளிர்செவியினூற்ற.

இ-ள். தண் - குளிர்ந்த — தாளம் - முத்துகள்போன்ற — மணி அழகிய — முறுவல் - பற்களையுடைய — அயிராணி - இந்திராணியின் வரி - இரேகைகளானவை — பரந்த - பரவப்பெற்ற — தடம் - விசாலம் பொருந்திய, கண் - கண்களென்னும் — காமர் - அழகிய — வண்டு - வண்டுகளானவை — பகடு - பெருமைபொருந்திய — எழில் - அழகிய, மார்பின் - மார்பிலணிந்த — மந்தாரம் - மந்தாரத்தின் — நறும் - நல்ல — தெரியல் - மாலையினுடைய — மலரில் - பூவில் — வீழ - மொய்க்கவும் — புண்டரிகம் - தாமரையின் — செழுங்காடு - செழுமையுள்ளவனம். பூத்ததென - பூத்ததென்னும்படி, விழிமலர்கள் - நேத்திரகமலங்கள், பொலிந்து - பிரகாசித்து, தோன்ற விளங்கவும் — தெள் - தெள்ளிய — திரைவாய் - கடலிடத் துண்டாகிய — அமிழ்தமென - அமிர்தமென்றுசொல்ல — தெள்விளித்தேன் - தெள்விளியென்னுமிசைத்தேனை — அரமகளிர் - அரம்பையரானவர்கள் — செவியின் - காதினிடத்திலே — ஊற்ற - சொரியவும் — (எ-ற) (கருத்து) இந்திராணிகண்கள்மந்தாரமாலைமலரில்வீழவும், ஆயிரங்கண்கள்விளங்கவும், அரம்பையர்கள்பாடவும் என்பதாம். (அ)

மருவுயிர்க்குநறுந்துணர்மென்மலர்பொதுளும்பொ
லந்தருவுமணியுமானு மிருநிதியும்விழிக்கடையினரு
ணோக்கிமுறைமுறைநின்றேவல்கேட்பக் கருதினர்கண்
கவர்வனப்பிற்கந்தருவமடமகளிர்கனிந்தபாடற், சுருதி
முறைபிறழாமன்மாடகயாழ்நரம்புளருந்திமழ்ஒலி * யா
ர்ப்ப.

(இ-ள் மரு - வாசனையை — உயிர்க்கும் வீசுகின்ற — நறும் - நறிய — துணர் - கொத்திக்கிய — மெல் - மெல்லிய, மலர் - மலர்களானவை, பொதுளும் - நெருங்கிய, பொலம் - பொன்மயமாகிய, தருவும் - ஐந்தருவும் — மணியும் - சிந்தாமணியும், ஆனும் - காமதேனுவும், இருநிதியும் - சங்கநிதிப துமநிதியென்னுநிதிகளிரண்டும் — விழிக்கடையின் கடைக்கண்களினுடைய — அருள் - அருளை, நோக்கி - பார்த்து

—முறைமுறைநின்று-வரிசைவரிசையாய்நின்று, ஏவல்-ஏவலை, கேட்ப-கேட்கவும்—கருதினர்-நினைத்தவர்களுடைய, கண்-கண்களை, கவர்-பற்றிக்கொள்கின்ற—வனப்பின்-அழகினைப்பொருந்திய கந்தருவர்-கந்தருவருடைய—மடம்-இளமைபொருந்திய—மகளிர்-மாதர்கள்—கனிந்த-முதிர்ந்த—பாடல்-பாடல்களாலே—சுருதி-ஒலியினது—முறை-வரிசைகள்—பிறழாமல்-வேறுபடாமல், மாடகம்-முறுக்காணியோடுங்கூடிய—யாழ்-வீணையின்—நரம்பு-நரம்பினை—உளரும்-தடவுகின்றது, மனி-ஒலியானது—ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும் (எ-று) ✻குவலயாநந்தம்-பலதொழிற்பெயரோவினைச்சொல்லென்ப-(கருத்து) ஐந்தருவும், சிந்தாமணியும், காமதேனுவும் சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், ஏவல்கேட்கவுங்கந்தருவமாதர்கள் வீணைவாசிக்கவும் என்பதாம். (௯)

மருங்கிலொருபுடைவிசித்தசுற்றுடைவாள்வட்டுடையி
ன்வயங்கவோர்பால், பொருங்குலிசப்படைகமஞ்சூன்
முகிலினிடைவிளங்குமின்னிற்பொலிவுகாட்டச், சுரும்
பிமிருஞ்சில்லோதிப்புலோமசைசெம்பஞ்சடியமென்சு
வடுதோய்ந்து, விரிந்ததடம்புயம்பவளக்கொடிபடர்ந்த
குலவரையின்விளங்கித்தோன்ற.

இ-ள்.மருங்கின்-இடையில்—ஒருபுடை-ஒருபக்கத்தில்—விசித்த-கட்டிய, சுற்றுடைவாள்-குறியசுரிகையானது, வாட்டுடையின்-அரைக்கவசத்தின்மீது—வயங்க-பிரகாசிக்கவும், ஓர்பால்-ஒருபக்கத்தில்—பொரு-போர்செய்கின்ற—குலிசப்படை வச்சிராயுதமானது—கமம்-நிறைவுபொருந்திய, சூல்-கருப்பத்தையுடைய, முகிலினிடை-மேகத்தினிடத்திலே, விளங்கு பிரகாசிக்கின்ற, மின்னில்-மின்னலைப்போல், பொலிவு காந்தியை—காட்ட-காண்பிக்கவும், சுரும்பு வண்டுகளானவை—இமிர்-ஒலிக்கின்ற—சும் அழகிய, சில்-பொன் வட்டத்தகட்டினையணிந்த—ஓதி-கூந்தலையுடைய புலோமசை-இந்திராணியினது, செம்பஞ்சு-செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த, அடி-பாதங்களின்—மெல்-மெல்லிய, சுவடு-தழும்பு, தோய்ந்து-பொருந்தி—விரிந்த-விரியப்பெற்ற, தடம் விசாலம்பொருந்திய, புயம்-தோள்களானவை, பவளக்கொடி-பவளக்கொடிகள், படர்ந்த-படரப்பெற்ற—குலவரையின்-குலகிரிகளைப்போல்—விளங்கித்தோன்ற பிரகாசித்துத்தோன்றவும்— எ-று (கருத்து) ஒருபக்கத்திலுடைவாள் பிரகாசிக்கவும், மற்றொருபக்கத்தில் வச்சிராயுதம் பிரகாசிக்கவும், இந்திராணிகாற்சுவடுபட்டபுயங்கள்பிரகாசிக்கவும்.

விஞ்சையரிந்நாரவுணருரகர்புவிமுழுதாளும்வேந்த
ர்யாரு, மஞ்சலிசெய்திருமருங்கும்புடைசூழமுனிவர்

குழாமாசிகூற, வெஞ்சலில்பல் வளஞ்சிறப்பவரியணை
யில்வீற்றிருக்குமிமையோர்வேந்தைக், கஞ்சமலரயன
ளித்தமறைபயினாரதனிருகண்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்) விஞ்சையர்-விச்சாதரர்களும், கிந்நரர்-கிந்நரர்களும், அவுணர்-அசுரரும், உரகர்-நாகரும், புவிமூபூதாளும்-பூலோகமுழுதையுமாட்சிசெய்கின்ற, வேந்தர்யாரும்-அரசர்கள்யாவரும், அஞ்சலிசெய்து-வணக்கஞ்செய்து — இருமருங்கும்- இரண்டுபக்கத்திலும், புடைசூழ நெருங்கிச்சூழவும், முனிவர்குழாம்-முனிவர்கூடங்கள் — ஆசிகூற-ஆசீர்வதிக்கவும் எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, பல்-பலவாகிய — வளஞ்சிறப்ப-வளங்களான வைபிக, அரியணையில்-சிங்கவாதனத்தில் — வீற்றிருக்கும்-வீற்றிருக்கின்ற, இமையோர்வேந்தை-இந்திரனை — கஞ்சமலர்-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, அயன்-பிரமனானவன் — அளித்த-பெற்ற — மறை-வேதத்தை — பயில்-பயிற்சிசெய்கின்ற — நாரதன்-நாரதமுனிவன், இருகண் - தன்னிருகண்களும், களிப்ப-களிப்பையடைய — கண்டான்-பார்த்தான், (எ-று) (கருத்து) விஞ்சையர்களும், கிந்நரர்களும், அசுரர்களும், நாகர்களும், புவியரசர்களும் புடைசூழ்கவும் முனிவர்களாசீர்வதிக்கவும் சிம்மாதனத்திலிருக்குமிந்திரனை நாரதன் கண்டான் என்பதாம். (௰௧)

பொன்னகரந் தனிப்புரக்கும்புரந்தரனாரதமுனிவன் புகுதலோடு, முன்னரியற்றியதவத்தினெய்துபயனிப்பிறப்பின் முடிந்ததாமென், றன்னமுனிவனுவப்பவருக்கியபாத்தியமுதலாவனைத்துநல்கி, யின்னமுதமுகுவனபோலினிதுரைக்குமுகமனொடுமிருக்கை *யீந்தான்.

(இ-ள், பொன்னகரம்-அமராவதியை — தனி-ஒப்பற — புரக்கும் அளிக்கப்பெற்ற — புரந்தரன்- இந்திரனானவன் — நாரதமுனிவன்-நாரதமுனிவன் — புகுதலோடும் - அடைந்தமாத்திரத்தில் — முன்னர் - முற்பிறப்பில் — இயற்றிய - யான்செய்த — தவத்தின் - தவத்தினாலே — எய்து-அடையவேண்டிய — பயன்-பிரயோசனம் — இப்பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில் — முடிந்ததாமென்று - முற்றுப்பெற்றதாயென்று — அன்னமுனிவரன்- அந்தநாரதமுனிவன் — உவப்ப மகிழ்ச்சியடைய — அருக்கியபாத்தியமுதலா-அருக்கியபாத்தியமுதலாக — அனைத்தும்-யாவையும் - நல்கி - கொடுத்து — இன்னமுதம் இனியவமிர்தமானவை — உகுவனபோல் - சொரிவனபோல் — இனிது-இனிதாக — உரைக்கும்-சொல்லுகின்ற — முகமனொடும் - உபசாரத்துடன் — இருக்கை - ஆசனத்தை — ஈந்தான்-

கொடுத்தான்—(எ-று)[* குவலயாநந்தம்உறப்பியல்-ம-ரு-பாடல்படித்தல்கொள்ளல்கொடுத்த, லணிதல்புனைதலாம் பலதொழிலுமுயர்திணைமுப்பாற்குரியவாகும், இவ்விதியால்கொடுத்தலறிக] (கருத்து) தேவேந்திரன் நாரதன்வந்தமாத்திரத்தில் ஆசனங்கொடுத்தான் என்பதாம். (கஉ)

உருகியுளங்களிசிறப்பவாயிரங்கண்மலராலுமொருங்கு
நோக்கி, யருமறையோயிவணிங்கிநெடுங்காலமெவ்வுல
கிலடைந்தாயென்னப், பொருவரியதவமுனிவன்வான
வர்கோன்முகநோக்கிப்புனரிசூழ்ந்த, விருநிலத்திற்கட
வுணதிப்புனலாடியித்துணைநாளிறந்ததென்றான்.

(இ-ள்) உருகியுளம்-மனமுருகி—களிசிறப்ப - களிப்புமிக—ஆயிரங்கண்மலராலும்-ஆயிரங்கண்களாகிய தாமரைமலராலும்—ஒருங்கு-ஒருமிக்க—நோக்கி - பார்த்து—அருமறையோய் - நாரதமுனியே—இவணிங்கி- இவ்விடம்விட்டு—நெடுங்காலம் - நெடுநாளாக—எவ்வுலகில்-எந்தவுலகத்தில்—அடைந்தாயென்ன - போயிருந்தாயென்றுகேட்க—பொருவரிய-ஒப்பில்லாத—தவமுனிவன்-தவத்தையுடையநாரதமுனிவன் - வானவர்கோன் - இந்திரனது, முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து—புனரிசூழ்ந்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, இருநிலத்தில் - பெரியபூமியினிடத்தில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நதிப்புனலாடி-நதிதீர்த்தங்களில்ஸ்நானஞ்செய்து-இத்துணைநாள்—இவ்வளவுநாள் - இறந்ததென்றான்— கழிந்ததென்றான் (எ-று) (கருத்து தேவேந்திரன் நாரதனைப்பார்த்து இவ்வளவுநாளெங்கே போனீரென்றுகேட்க, நாரதன்பூலோகத்திற்றீர்த்தமாடப்போனேனென்றான் என்பதாம். (கங)

என்றுமுனிவரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ்நிலவலயத்தி
கல்வேன்மன்னர், துன்றுசமர்துறந்தனர்கொல்சுடர்க்
கதிர்போழ்ந்தரமகளிர் துணைமென்கொங்கை, மன்றல்
விழைந்திங் கெமக்கோர்நல்விருந்தாய் வரவொழிந்த
வாறேதென்றான், குன்றினிருஞ்சிறையரிந்த சுடர்வை
ரப்படைசுமந்தகுவவுத்தோளான்.

(இ-ள்) என்று-இப்படியென்று—முனிவரன் - நாரதமுனிவன்—உரைப்ப - சொல்ல—குன்றின் - பர்வதங்களுடைய— இரும்-பெரிய—சிறை - இறகுகளை—அரிந்த- அறுத்த—சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய—வைரப்படை-வச்சிராயுதத்தை—சுமந்த- தாங்கிய—குவவு திரட்சிபொருந்திய—தோளான் - புயங்களையுடையவனாகியவிந்திரன்—கடல்புடைசூழ்-கடலாற்புடைசூழப்பட்ட—நி

லவலயத்து-பூமண்டலத்தில்—இகல் - போர்செய்கின்ற— வேல்-வேற்படையேந்திய—மன்னர்-அரசரானவர்—துன்று- நெருங்கிய—சமர்-போனா—துறந்தனர்கொல் - விடுத்தனரோ—சுடர்க்கதிர்போழ்ந்து - சூரியமண்டலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு—அரமகளிர்-அரமங்கையர்களின்—துணை-இரண்டாகிய—மெல் - மெல்லிய—கொங்கை- தனத்தினுடைய—மன்றல் - மணத்தை—விழைந்து-விரும்பி— இங்கு-இவ்விடத்தில்—எமக்கு - எமக்கு—ஓர் - ஒப்பற்ற—நல்விருந்தாய்-நல்லவிருந்தாகி—வரல்-வருதலை—ஒழிந்தவாறு - நீங்கியவிதம்—ஏதென்றான் - என்னகாரணமென்றான்—(எ-று) (கருத்து) இப்படிநாரதன்சொல்லத் தேவேந்திரன் உலகத்தரசர்யுத்தத்தைவிட்டார்களோ, வீரசொற்கத்துக்கு வாராதிருந்தவகையென்னவென்றான். (௧௪)

கன்னல்கழுகெழில்காட்டுந்தண்பணைசூழ்விதர்ப்பநகர்
காவல்பூண்ட, மன்னனருந்தவப்பேற்றாலுலகில்வனப்
பனைத்துமொருவடிவமாகி, யன்னநடைவாய்ந்துமதர்
விழியெனவாண்முகத்தினிரண்டயில்வேருங்கிப், பொ
ன்னவிர்பூண்முலையென்னப்பொருப்பேந்தி யிருநிலத்
திற்பொலிந்ததன்றே.

(இ-ள்) கன்னல்-கரும்புகளானவை—கழுகு - கழுகைப்போலும்—எழில்காட்டும்—அழகுடையதாய்வளர்ந்துகாட்டுகின்ற,தண்-தண்ணிய—பணைசூழ்-வயல்களாற்சூழப்பட்ட, விதர்ப்பநகர் விதர்ப்பதேசத்தை—காவல்பூண்ட-காக்குந்தொழிலையடைந்த—மன்னன்-வீமராஜனுடைய, அருந்தவப்பேற்றால்-அரியதவப்பேறினாலே—உலகில்-உலகத்திலிருக்கின்ற, வனப்பனைத்தும்-அழகெல்லாம்,ஒருவடிவமாகி-ஒருருவாகி, அன்னநடை-அன்னத்தினடையை-வாய்ந்து-பொருந்தி—மதர்- மதர்த்த—விழியென - கண்களென்றுசொல்லும்படி—வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகத்தின்- முகத்தினிடத்திலே—இரண்டயில்வேல்-கூரியவிரண்டுவேற்படைகளை, தாங்கி-தாங்கிக்கொண்டு—பொன்- பொன்னினாற்செய்யப்பட்டு, அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற—பூண்- ஆபரணங்களையணிந்த—முலையென்ன-தனங்களென்றுசொல்லும்படி—பொருப்பு-இரண்டுமலைகளை, ஏந்தி-தாங்கி—இருநிலத்தில்-பெரியபூவுலகில்,பொலிந்தது-பிரகாசித்தது, எ-று (கருத்து) விதர்ப்பதேசத்தரசனாகியவீமன்றவத்தால் உலகத்தழகெல்லாமொருவடிவாக்கித்தமயந்திஉதித்தாள் எ-ம். ( )

ஆங்கவண்மேல் விழைவினாய் நின்னுலகிற் போகரு
*மின்னமிர்தமன்னாண் மாங்குயிலின்நீங்குதலைமொழி

க்கிணையாச்சிறிதேனுமதிக்ககில்லார், பூங்கமலமுகைய
னையபொறிசுணங்காரிளமுலையின்பூசல்வேட்டு, வீங்கு
தடம்புயமெலிய விளைத்திடும்வாளமர்துறந்தார்வேந்
தரெல்லாம்.

(இ-ள்) ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—அவண்மேல் - அந்தமயந்தியெ
ன்னுமாதின்மேல்—விழைவினராய்-விருப்பையுடையவராகி,நின்
னுலகில்-உன்னுடையவுலகத்தில்—போகமும்- போகத்தையும்—
இன்னமிர்தம்-இனியவமிர்தத்தையும்—அன்னாள் - அவளுடைய,
மாங்குயிலின்- மாமரத்திலுள்ளகுயின்மொழியையொத்த—தீ-ம
துரம்பொருந்திய—குதலைமொழிக்கு- மழலைச்சொல்லுக்கு—இ
ணையா-ஒப்பாக—சிறிதேனும்- அற்பமாயினும்—மதிக்ககில்லார்
மதியாதவர்களாய்—பூ- அழகிய—கமலமுகையனைய - தாமரையரு
ம்பையொத்த—பொறி-புள்ளிகள்போன்ற—சுணங்கு-தேமல்,
ஆர்-நிறைந்த—இளமுலையின்-இளமைபொருந்தியதனங்களில்—
பூசல்-போரை—வேட்டு-விரும்பி—வீங்கு-பருத்த—தடம்-விசா
லம்பொருந்திய—புயம்-தோள்கள்—மெலிய-வாட,விளைத்திடும்
செய்கின்ற-வாளமர்-வாட்படையாற்செய்யும்போரை, வேந்தரெ
ல்லாம்-அரசர்யாவரும்—துறந்தார்-விட்டனர்கள்,(எ-று) [*குவ
லயாநந்தம்உறுப்பியல் ௰௩-சூ-நாவலறிவன சுவையுளபொருளே,
இவ்விதியால்அமிழ்தசுவையுள்ளபதார்த்தம்](கருத்து)அரசர்கள்
தமயந்தியின் கனதனப்போரைவிரும்பிவாட்போரைவிட்டார்கள்
என்றான் என்பதாம். (௧௫)

அத்தகையமடவரலோராண்டகையை *யுளத்தமைத்
தாளவளையீன்ற, முத்தநெடுங்குடைவேந்தனிலவலய
மினிதளிக்குமுதல்வர்க்கெல்லா, முய்த்துணரச்சுயம்வ
ரமென்றோலை போக்கினனதனையுணாப்பானெண்ணி,
யித்தலையெய்தினனென்றானின்னிசை நான்முழுதுண
ர்ந்தயாழ்வல்லோனே.

(இ-ள்)அத்தகைய-அப்படிப்பட்டகுணமுள்ள—மடவரல் - த
மயந்தியானவள், ஓர்-ஒரு—ஆண்டகையை-ஆண்மகனிற்சிறந்த
வனை—உளத்து-மனத்தின்கண்—அமைத்தாள்-வைத்தாள்,அவளை
யீன்ற-அவளைப்பெற்ற,முத்தம்- முத்தினாற்செய்த, நெடுங்குடை-
நெடியகுடையையுடைய—வேந்தன்-வீமராஜனெனுமவன்,நிலவலய
ம்-பூமண்டலத்தை—இனிது-இனிதாக—அளிக்கும்-புரக்கின்ற—
முதல்வர்க்கெல்லாம்- தலைமைபூண்டவரசனைவர்க்கும்—உய்த்து-
கருத்தைச்செலுத்தி—உணர-அரிய—சுயம்வரமென்று- சுயம்வர
நாளித்தாளென்று—ஓலைபோக்கினன்- எழுதப்பட்டவோலையைச்

செலுத்தினான்—அதனை-அச்செய்தியை—உரைப்பான்- உனாக்கும்படிக்கு—எண்ணி-நினைந்து—இத்தலை-இவ்விடத்தில்— எய்தினனென்றான்-வந்தேனென்றுசொன்னான்—இன்னிசைநூல்- இனியவிசைநூல்—முழுது-முழுவதையும்—உணர்ந்த-அறிந்த—-யாழ்வல்லோன்-யாழில்வல்லநாரதமுனிவன், (எ-று)*குவலயானந்தப்—உயர்திணையஃறிணையிருதிணைதனிலும்வருபொருள்பலவும்பொருளெனவறைய-இவ்விதியால்-ஊளம்-அஃறிணை (கருத்து) அத்தமயந்திநானேயிச்சித்தாள்-அவளைப்பெற்றவீமன் உலகத்தரசர்க்கெல்லாம்சுயம்வரமென்றோலைவிட்டான்- அதைச்சொல்லும்பொருட்டிங்குவந்தேன் என்றான் என்பதாம். (சஎ)

*விண்ணகத்தும் பெறற்கரிய விழுப்பொருணீபெற
வேண்டில்விரிநீர்சூழ்ந்த-மண்ணகத்துவருதியெனமக
பதிவான்முகநோக்கிமகிழ்ந்துகூறிப்-பண்ணமைந்ததீ
ங்குதலைத்தமயந்திசுயம்வரத்திற்பாரில்வேந்தர் - நண்
ணியமர்விளைப்பரதுகாண்குவலென்றாசிபல நவின்று
போனான்.

(இ-ள்)விண்ணகத்தும் தேவருலகத்தும்—பெறற்கரிய - பெறுதற்கருமையாகிய—விழுப்பொருள்-சிறப்புப்பொருளை, நீபெறவேண்டில்-நீபெறவிரும்பினையாயின்—விரிநீர்சூழ்ந்த-கடலாற்சூழப்பட்ட—மண்ணகத்து-பூவுலகத்தில்—வருதியென -வருவாயென்று—மகபதி-இந்திரனுடைய—வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து—கூறி-சொல்லி—பண்ணமைந்த-பண்பொருந்திய,தீ - தித்திப்புள்ள—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியினது—சுயம்வரத்தில்-சுயம்வரநாளில்—பாரில்-பூமியிலிருக்கின்ற, வேந்தர்-அரசரானவர்கள்—நண்ணி-அடைந்து, அமர்- போர்த்தொழிலை—விளைப்பர்-செய்வார்கள்—அது-அப்போரை, காண்குவலென்று-பார்ப்பேனென்று—ஆசிபல - அனேகஆசீர்வாதங்களை —நவின்று-சொல்லி— போனான் - நாரதமுனிவன்போயினான் (எ-று) அன்று-ஏ-அசைகள் *குவலயாநந்தம் - உயிர்ப்பொருளுயிரிலாப்பொருளிருவகைய-இவ்விதியால்விண்ணகமுயிரிலாப்பொருள் என்றறிக-(கருத்து)விண்ணிற்பெறுதற்கரியபொருளைமண்ணிற்பெறவிரும்புவையாகில் வாவென்றுவாழ்த்திப்போரைக்காண்பேனென்று நாரதன்போனான் என்பதாம். (சஅ)

அருந்தவனேகலுமிறைவனடன்மாரன்பகழிபொரவா
நீருருகிக்-கருந்தடங்கட்டமயந்திகதிர்முலையும்வார்கா

தோங்கழைமென்றோளு, முருந்தினிளமுறுவலும்வாண்
முகமதியுமுருவெளியாய்முன்னர்த்தோன்ற,வருந்திய
யிராணிமுதலரம்பையர்பாலுறுநலனுமறந்தானன்றே.

(இ-ள்) அருந்தவன்-நாரதமுனிவன் — எகலும் போனவளவில், இறைவன்-இந்திரனானவன் — அடல்-வலுமைபொருந்திய, மாரன்-மன்மதனது — பகழி-பாணங்கள் — பொர-போர்செய்ய — ஆற்றாகி-பொறுக்கமாட்டாதவனாய் — கரு-கரிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய — கண்-கண்ணையுற்ற — தமயந்தி- தமயந்தியினுடைய — கதிர்முலையும்-காந்திபொருந்தியதனங்களும் — வார்காதும்-நெடிய செவிகளும் — கழை-மூங்கில்போன்ற, மென்றோளும்- மெல்லிய தோளும் — முருந்து- மயிலிறகின்முதன்முள்போன்ற, முறுவலும்-பற்களும் — வாள்-ஒளிபொருந்திய — முகமதியும்- முகமாகியசந்திரனும் — உருவெளியாய் உருவெளித்தோற்றமாய், முன்னர்-எதிரே, தோன்ற-தெரிய — வருந்தி- வருத்தப்பட்டு — அயிராணிமுதல்-இந்திராணிமுதலாகிய, அரம்பையர்பால் - அரமகளிரிடத்தில் — உறு-மிகுந்த — நலனும்-நலத்தையும் — மறந்தான்-மறந்துவிட்டான் — (எ-று) (கருத்து) தேவேந்திரன் - மன்மதபாணத்தைச் சகியாதவனாய்த் தமயந்தியுருவெளியாகத்தோற்ற வருத்தப்பட்டிந்திராணி முதலியோரின்பங்களை மறந்தான்-எ-ம். (௧௧)

மண்ணுலகின்மடவரலைவிழைந்தனனமிறைவனெனவ
ருந்திமாழாந், தெண்ணிநமதெழினலனு மிளமையுந
ன்றாயவெனவிகழ்ந்துகூறி, வெண்ணிலவுபொழிதாள
முறுவலயிராணிமுதல்விண்ணில்வாழு, மொண்ணுதன்
மங்கையர்மடநாண் மீதாரவோவியம்போன்றுணர்வு
திர்ந்தார்.

(இ-ள்) மண்ணுலகின்-பூவுலகத்திலிருக்கின்ற — மடவரலை - ஒரு பெண்ணாகிய-தமயந்தியை, விழைந்தனன்-விரும்பினான், நம்மிறைவனென-நம்முடையவரசனென்று — வருந்தி- வருத்தப்பட்டு, மாழாந்து மயக்கமடைந்து — எண்ணின் - எண்ணுமிடத்தில் — நமது-நம்முடைய — எழினலனும்-அழகினுடையநன்மையும் — இளமையும்-இளமைப்பருவமும் — நன்றாயவென-நல்லதாயவென்று — இகழ்ந்துகூறி-பழித்துச்சொல்லி — வெள்-வெள்ளிய, நிலவு-பிரகாசத்தை, பொழி-பொழிகின்ற, தாளம் - முத்தினையொத்த - முறுவல் பற்கள்பொருந்திய, அயிராணிமுதல் - இந்திராணிமுதலாகிய, விண்ணின்வாழும் - தெய்வலோகத்தில்வாழ்கின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, நுதல்-நெற்றியையுடைய, மங்கையர் - மாதர்கள், மடம் - அறியா

மையும், நாண் - நாணும், மீதூர - அதிகரிக்க, ஓவியம்போன்று-
சித்திரத்தையொத்து, உணர்வுதீர்ந்தார்-அறிவுநீங்கினார்கள்.(எ-று)
(கருத்து) இந்திராணிமுதலான மங்கையர்கள்நமதரசன் தமயந்தி
யையிச்சித்தானென்றுசித்திரத்தையொத்தறிவிழந்தார்கள் எ ம்.()

மதர்நெடுங்கண் மகளிரிவ்வாறு யருழப்பமனத்திறோ
ராத், தைதமலர்க் ※ கற்பகநறுந்தார் மணிமார்பன்று
யர்கூர்ந்துதருமன்வெய்ய, கதமெரிப்புத்தேள்வருண
னுடனேகக்கொடிஞ்சியந்தேர்கடிதிற்றூண்டி, யதிரு
நெடுந்திணையாழிசூழ்புவியினொல்லையில்வந்தடைந்தா
ன்மன்னோ.

(இ-ள்) மதர்- மதர்த்த, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய,
அரமகளிர்- அரம்பையரானவர்கள், இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம்,
துயருழப்ப-துன்பப்பட, மனத்தின் - மனத்தினிடத்திலே, ஓரா-
எண்ணாமல், ததை - நெருங்கிய, மலர் - மலரையுடைய, கற்பகந
றுந்தார்- நறியகற்பகமாலையணிந்த, மணிமார்பன் - அழகியமார்
பையுற்றவிந்திரன், துயர்கூர்ந்து- துயரமிகுந்து, தருமன் - யம
னும், வெய்ய-வெவ்விய, கதம்-வேகம்பொருந்திய, எரிப்புத்தே
ள் அக்கினிதேவனும், வருணன்-வருணனும், உடனேக - உடனாக
வர, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, அம் - அழகிய, தேர்
இரதத்தை, கடிதில் - சீக்கிரத்திலே, தூண்டி - செலுத்தி, அதிரு
ம் - அதிர்கின்ற, நெடுந்திரை - நெடியஅலைகளையுடைய, ஆழிசூ
ழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட, புவியின் - பூவுலகில், ஒல்லையில்- விரைவி
ல், வந்தடைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான்,(எ-று) மன்-ஓ - அசை ※
குவலயாநந்தம் ஊருதல்பாத்தனடத்தலெனவே - மூவகையாகு
மூயிர்ப்பொருளினமே இவ்விதியால்கற்பகம் உயிர்ப்பொருள். (க
ருத்து)இந்திரன் அரம்பையர்முதலானவர்கள் துன்பப்படுதலையறி
யாமல்துன்பப்பட்டுயமன்- அக்கினிதேவன் - வருணன்-இவர்களு
டன் தேரிலேறிப்பூமியில் வந்தான் என்பதாம். (உக)

இந்திரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

உ

நளன்றூதுப்படலம்.

இப்படலத்தால்இந்திரன்முதலியநால்வர்பொருட்டுத் தமயந்தியி
னிடத்துநளன்றூதுசென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.

கலிவிருத்தம்.

அண்டருலகத்திறைவனவ்வழியிருப்ப
மண்டு * புனல்வாளைவளர்பூகமடல்கீறுந்
தண்டலையுடுத்தநிடதந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறலுடைக்குரிசில்செய்திறமுரைப்பாம்.

(இ-ள்) அண்டருலகத்து-தேவருலகத்தையாளுகின்ற—இறைவன்-இந்திரன்—அவ்வழி-அவ்விடத்தில்—இருப்ப - தங்க—மண்டு-நெருங்கிய—புனல்-நீரிலிருக்கின்ற—வாளை-வாளைமீன்களானவை—வளர்-வளர்கின்ற—பூகப்-கமுகினுடைய—மடல் பாளைகளை—கீறும்-கிழிக்கின்ற, தண்டலை-சோலைகளை-உடுத்த - உடுக்கப்பெற்ற, நிடதம்-நிடததேசத்தை, தனி-ஒப்பற, புரக்கும்-காக்கின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, திறலுடை - வலிமையையுடைய, குரிசில் - நளமஹாராஜன், செய்திறம் - செய்தகாரியத்தை, உரைப்பாம் (யாம்) சொல்லுவோம் - (எ-று *குவலயாநந்தம் - இயற்கைசெயற்கையிருவகையினவு-முயிரிலாப்பொருளெனவுரைத்தனர்புலவர்இவ்விதியால் புனல்உயிரிலாப்பொருளென்றறிக கருத்து) தேவேந்திரனவ்விடத்திலிருக்கநளன் செய்கையைச்சொல்லுவாம்-எ-ம். (௧)

அன்னமுரைசெய்தவெழிலாயிழையைநெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயிருண்டிலைகொலென்னக்
கன்னன்மதனைங்கணைகருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிவாழ்கியயர்காலை.

(இ-ள் அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, உரைசெய்த- சொல்லிய-எழில்-அழகிய, ஆயிழையை - தமயந்தியை, நெஞ்சத்து - மனத்தினிடத்து, உன்னி-நினைந்து, அயர்வோடும் - சோர்வுடனே, உயிர் உயிரானது, உண்டிலைகொலென்ன - உண்டோவில்லையோவென்றுசொல்ல, கன்னல் - கருப்புவில்லேந்திய மதன்-மன்மதனுடைய, ஐங்கணை-பஞ்சபாணங்களும், கருத்திடை - கருத்தினிடத்து, குளிப்ப-தைக்க, மன்னவர்கண்மன்னன் - நளமகாராஜன், மதிமாழ்கி-அறிவுமயங்கி, அயர்காலை - துன்பப்படுஞ்சமயத்தில், (எ-று)(கருத்து) நளன்தமயந்தியைநினைந்து வருத்தப்படுங்காலத்தில் இதுமுதலிரண்டுபாடலுங்குளகம். (௨)

பூகமடல்கீறியிளவாளைபுனல்காலு
மேகமிசைதாவிடும்விதர்ப்பநகர்மன்ன
னோகையொடளித்தவுயிரோவியநிகர்க்குந்
தோகைமணவோலைகொடுதூதுவரடைந்தார்.

(இ-ள்) பூகமடல் - கமுகம்பாளையை, கீறி - கிழித்து, இளவாளை - இளமைபொருந்திய வாளைமீன்களானவை, புனல்காலும் - நீரைச்சொரிகின்ற, மேகமிசை - மேகத்தின்மீது, தாவிடும் - தாவுகின்ற, விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பதேசத்தையாளுகின்ற, மன்னன் - வீமராஜனானவன், ஓகையொடு - மகிழ்ச்சியுடனே - அளித்த பெற்ற உயிர் - உயிரையுடைய, ஓவியம் - சித்திரத்தை, நிகர்க்கும் - ஒப்பாயிருக்கின்ற தோகை - தமயந்தியினது - மணவோலைகொடு கலியாணவோலையைக்கொண்டு - தூதுவர் - தூதர்கள் - அடைந்தார் சேர்ந்தார்கள், (எ-று) (கருத்து) தூதர்கள்தமயந்தி கலியாணவோலையைக்கொண்டுவந்தார்கள் என்பதாம். (௩)

முடங்கலின்வரைந்தவுரைமுற்றுமுணராமுன்
றடம்புயம்வளர்ந்தனவரைக்குமவைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழிகோநகரிசெல்வான்
மடங்கலனையானுளமகிழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

(இ-ள் முடங்கலின் - ஓலைச்சுருளில், வரைந்த - எழுதப்பட்ட, உரை - சொல்லுகளை, முற்றும் முழுவதும், உணராமுன் - அறியாமுன்னே, தடம் - பெரிய, புயம் - தோள்களானவை, வரைக்கு - பர்வதங்களுக்கு - உவமைசால உவமைபொருந்த, வளர்ந்தன - பருத்தன குடங்கையின், உள்ளங்கைபோல, அகன்ற - பரந்த விழி, கண்களையுடையதமயந்தியினது கோநகரி குண்டினபுரத்துக்கு, செல்வான் - செல்லும்பொருட்டு, மடங்கலனையான் - சிங்கவேற்றினையொத்த நளமஹாராஜன், உளமகிழ்ச்சியொடு - மனக்களிப்பினுடனே, எழுந்தான் எழுந்தனன், (எ-று) (கருத்து) நளன்திருமணவோலையின்செய்தியறியுமுன் புயங்கள்பூரித்தன விதர்ப்பதேசத்துக்குச் செல்லும்பொருட்டெழுந்தான் என்பதாம். (௪)

கொய்யுளைவயப்புரவிகோடியுழைபோத
மையல்மதவாரணமருங்குறநெருங்க
வெய்யதிறல்வாளுழவர்வேலைபுடைசூழ
மொய்த்திரையளக்கரினியம்பலமுழங்க.

(இ-ள்) கொய் - கொய்துகட்டிய, உளை - பிடரிமயிரையுடைய, வயம் - வலிமைபொருந்திய, புரவிகோடி - கோடிகுதிரைகள், உழைபோத - பக்கங்களிலேவரவும், மையல் மயக்கம்பொருந்திய, மத

வாரணம்-மதயானைகள்—மருங்குற-பக்கத்திலே, நெருங்க-நெருங்கிவரவும்—வெய்ய-வெவ்விய,திறல்-வலிமைபொருந்திய, வாள்-வாட்படையையுடைய, உழவர்வேலை-காலாள்களாகியகடலானது, புடைசூழ-பக்கங்களிலேசூழ்ந்துவரவும்—மொய்-மொய்க்கப்பெற்ற—திரை-அலைகளுள்ள—அளக்கரின்-கடல்போல—இயம்பல-பலவாத்தியங்கள்—முழங்க-ஒலிக்கவும்—(எ-று) (கருத்து) கோடிகுதிரைகள்சூழ்க-யானைகள்நெருங்க - சுத்தவீரர்கள்சூழ்க—கடல்போலவாத்தியமுழங்க—இதுமுதலிரண்டுங்குளகம். (௫)

விரிகதிரெறிக்குமதி * வெண்குடைநிழற்றத்
தரளநகைமாதர்பலர்சாமரையிரட்ட
வெரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிறைஞ்சத்
திருவளருமார்பனுயர்தேரின்மிசைபோனான்.

(இ-ள்) விரி-விரியப்பெற்ற—கதிர் - கிரணங்களை—எறிக்கும்-வீசுகின்ற—மதி-சந்திரனையொத்த—வெண்குடை - வெள்ளியகுடைகள்—நிழற்ற நிழலைச்செய்யவும்—தரளம் - முத்தினையொத்த—நகை-பற்களையுடைய—மாதர்பலர் - அநேகமகளிர்கள்—சாமரையிரட்ட-கவரிகள்வீசவும்—எரிமணி-காந்திபொருந்தியமணிகள்—இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற—முடி-மகுடத்தையுடைய—மன்னவர்-அரசர்கள்—இறைஞ்ச - வணங்கவும்—திரு - திருமாதானவள்—வளரும்-வளர்கின்ற—மார்பன்- மார்பையுடையவனாகிய நளமஹாராஜன்—உயர்-உயர்ந்த—தேரின்மிசை-தேரின்மேல்—போனான்-போயினான்—(எ-று) [*தொல்காப்பியமரபியல்-சூ-கூரு-படையுங்கொடையுங் கொடியுமுரசு, நடைநவில்புரவியுங் களிறுந்தேருந், தாருமுடியுநேர்வனபிறவுந், தெரிவுகொள்செங்கோலரசர்க்குரிய, இவ்விதியால் கொடைமுதலங்கங்களரசர்க்குரித்தே] (கருத்து) வெண்குடைபிடிக்க—பெண்கள்சாமரைவீச,மன்னவர் வணங்க, நளன்தேர்மேற் சென்றான் என்பதாம். (௬)

தேர்நடவுகம்பலைசெவிப்புகுதலோடும்
வார்கடன்முழக்கொலிகொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவையமுறும்வானவர்கடம்மு
னேர்கெழுமுமாட்டிடத்திறையெதிர்ந்தான்.

(இ-ள்) தேர்-தேரை—நடவு- செலுத்துகின்ற—கம்பலை - ஒலியானது—செவி-காதினிடத்து—புகுதலோடும்-நுழைந்தமாத்திரத்தில், வார்-நெடிய—கடன்முழக்கொலிகொலோ-கடலொலியோ, மழைமுழக்கோ-மேகத்தினொலியோ—சார்வதென - அடைவதென்று-ஐயமுறும்-ஐயமடைகின்ற—வானவர்கண்முன்-தேவர்களுக்

குமுன்னே—ஏர்-அழகானது—கெழுமு-பொருந்திய—மாடம்-மாளிகைகளையுடைய—நிடதத்திறை-நிடததேசத்தரசன்—எதிர்ந்தான்-எதிர்ப்பட்டான்—, எ-று) (சொல்-ஐயப்பொருள்) (கருத்து) நளன்தேவர்களுக்கு முன்சென்றான் என்பதாம். (௭)

இதுவுங்கலிவிருத்தம்.

பொற்றடந்தேர்மிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளினன்வனப்புநோக்கினா
ருற்றதோர்வியப்பினுக்குள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினார்விண்ணுளோரெலாம்.

(இ-ள் பொன்-அழகிய—தடம்-பெரிய—தேர்மிசை- தேரின்மீது—பொலிந்து - பிரகாசித்து—தோன்றிய - வந்த—மல்-மற்போர்செய்கின்ற—தடம் பெரிய—தோளினன்- தோள்களையுடைய நளமஹாராஜனது—வனப்பு-அழகை—நோக்கினார் - பார்த்தார்—உற்றது-உற்றது—அதனு - லடைந்ததாகிய—ஓர் ஒப்பற்ற—வியப்பினுக்கு - ஆச்சரியத்துக்கு—உள்ளமீந்து- மனத்தைக்கொடுத்து—விண்ணுளோரெலாம்- இந்திரன்முதலியநால்வரும்—வெற்றுடம்பாயினார்-உயிர்நீங்கியவுடம்புபோலானார் எ-று)(கருத்து) இந்திரன்முதலானவர்கள் தேரின்மேலேறிய நளனழகைக்கண்டு மனதை நளனிடத்திற்செலுத்திவெறியவுடம்பினராானார்கள், எ-ம்.

மா * யிருஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
னேயபேரழகுகண்டிமைப்பினாட்டமோ
ராயிரம்பெற்றபேறடைந்துளேனெனச்
சேயுயிர்விசும்பினுக்கிறைவன்செப்பினான்.

(இ-ள்) மா-மகத்தாகிய—இரு-பெரிய— ஞாலத்துவந்து-பூமியில்வந்து—மன்னர்கோன் - நளனுடைய—ஏய-பொருந்திய—பேரழகு - பெரியஅழகினை—கண்டு - பார்த்து—இமைப்பில்- இமைத்தலில்லாத—நாட்டமோராயிரம் - ஆயிரங்கண்களை—பெற்றபேறு-பெற்றபேற்றினை— அடைந்துளேனென - இன்றுஅடையப்பெற்றேனென்று—சேய்-தூரமாக— உயர்-உயர்ந்த—விசும்பினுக்கிறைவன் - சுவர்க்கத்துக்கரசனாகியஇந்திரன்—செப்பினான் சொல்லினான்—(எ-று) [*அகத்தியம் மாமுன்னுயிர் வரின்யகரமெய்தோன்றும்.] கருத்து) இந்திரன்பூமியில்வந்துநளனழகைக் கண்டுதான் ஆயிரங்கண்பெற்றதற்கு இன்று பயன்பெற்றேனென்றான் என்பதாம். (௮)

மல்லடமார்கடந்தவேன்மன்னர்மன்னனைக்
கண்டுமற்றொருவர்தோள்காமுற்றீர்ந்தொடை

தொண்டைவாய்மடமயில்சூட்டுமோவெனாத்
தெண்டிரைக்கனைகடற்செல்வன்கூறினான்.

(இ-ள்) மண்டு-நெருங்கிய — அமர்-போரை — கடந்த-செயித்த — வேல்-வேற்படைபொருந்திய — மன்னர்மன்னனை-நளனை, கண்டு- பார்த்து — மற்றொருவர்தோள் - வேறொருவர்புயங்களை — காமுற்று-ஆசைப்பட்டு — தொண்டை-கோவைக்கனிபோன்ற, வாய்-வாயையுடைய — மடமயில் - தமயந்தியானவள் — ஈர்ந்தொடை-குளிர்ச்சிபொருந்தியமாலையை — சூட்டுமோவெனா-தரிப்பாளோவென்று — தெள்-தெள்ளிய — திரை-அலைகளையுடைய — கனை - ஒலிக்கின்ற — கடற்செல்வன் - கடலுக்கரசனாகியவருணன் — கூறினான்-சொல்லினான் — எ-று (கருத்து நளனைக்கண்டதமயந்தியானவள் வேறொருவனுக்கு மாலையிடுவாளோவென்று சமுத்திரராஜன்சொன்னான் என்பதாம். (௧௦)

பாந்தண்மேற்கிடந்தபார்பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடைவேய்ந்திலாளெனி
லேந்திழையெழினலமென்கொலாமெனக்
காந்துவெங்கதழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ-ள்) பாந்தண்மேல் - ஆதிசேடன்மீது — கிடந்த - இருந்த — பார்-பூமியை — பரிக்கும்-சுமக்கின்ற — திண் - திண்ணிய — திறல்-சௌரியத்தையுடைய — வேந்தனுக்கே- நளமஹாராஜனுக்கே — தொடை-மாலையை, வேய்ந்திலாளெனில்-சூட்டாளேயானால், ஏந்திழை-தமயந்தியினது — எழில் - அழகினது — நலம்-நன்மை — என்கொலாமென-என்னபிரயோசனமாகுமென்று — காந்து - காந்துகின்ற — வெம்-வெவ்விய — கதழ் - வேகத்தையுடைய — எரிக்கடவுள்-அக்கினிதேவன் — சாற்றினான்-சொல்லினான் — (எ-று) கொல்-அசைநிலை, கருத்து) நளனுக்குத்தமயந்திமாலையிடாளேயானால் இத்தமயந்தியழகு என்னபயன்படும் என்றக்கினிதேவன் சொன்னான் என்பதாம். (௧௧)

கழைசுளிபுகர்முகக்களிநல்யானையா
னிழைசுடரெறிப்பவந்திறுத்ததேந்திழை
விழவினுக்காயின்யாமீண்டுபோதலே
யழகிதென்றறந்தகனறைந்திட்டானரோ.

(இ-ள்) கழை-கரும்புகளை — சுளி- முறிக்கின்ற — புகர்முகம் - புள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய — களி - களிப்புப்பொருந்திய, நல்-நல்ல — யானையான்-யானையையொத்தநளமஹாராஜன் — இழை-ஆபரணங்கள், சுடர்-காந்தியை, எறிப்ப-வீச, வந்திறுத்தது - வந்தி

தங்கியது—ஏந்திழை தமயந்தியினது—விழவினுக்காயின்- விவாகத்திக்கானால்— யாம்-நாம்—மீண்டுபோதலே-திரும்பிச்செல்லுதலே—அழகிதென்று- அழகையுடையதென்று—அந்தகன் - யமனானவன்—அறைந்திட்டான்-சொல்லினான்—(எ-று)(கருத்து நளன்தமயந்திக்குநாயகனானால்நாம்மீண்டுபோதலுத்தமமென்றுயமன்சொன்னான்,எ-ம். (கஉ)

போர்த்தொழில்வைரவாட்பொருவிலண்ணல்செந்
தார்ப்பசுங்கிளியனாடார்பெறாதுபோய்க்
கார்க்குழலரம்பையர்கமலவாண்முகம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப்பரிவிற்கூறினான்.

(இ-ள் போர்-போர்செய்கின்ற—தொழில் - தொழிலையுடைய, வைரவாள்-வச்சிராயுதமேந்திய—பொருவில்-ஒப்பில்லாத—அண்ணல்- இந்திரனானவன்—செம்-சிவந்த—தார் - இரேகையையுடைய—பசும்-பசுமைபொருந்திய,கிளியனாள்-கிளியைநிகர்த்தவளாகியதமயந்தியினது—தார்-மாலையை,பெறாது - பெற்றுக்கொள்ளாமல்—போய்-சென்று—கார்-கரிய—குழல்-கூந்தலையுடைய—அரம்பையர்-அரம்பைமாதருடைய, கமலம் தாமரைமலர்போன்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகம்-முகத்தை—பார்ப்பது- நோக்குவது—எவ்வாறென-எவ்வாறென்று—பரிவில்-துன்பத்தினால்—கூறினான்-சொல்லினான், (எ-று)சந்தேகத்தாலிந்திரனிவ்வாறு கூறினான் (கருத்து)இந்திரன்தமயந்திமாலையைப்பெறாதுபோய்அரம்பைமுதலியோர்முகத்தைஎப்படிப்பார்ப்பதென்றுசொன்னான் என்பதாம். (கரு)

அரத்தமுண்டொளிரும்வாளவுணர்ச்செற்றுநந்
திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநல்கிய
விரைத்துணரலங்கலான்வீரசேனன்போன்
றிருத்தலாலிவனளனென்னவேண்டுமால்.

(இ-ள்)அரத்தம்-உதிரத்தை—உண்டு - பானம்பண்ணி—ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற—வாள் - வாட்படையுள்ள—அவுணர் - அசுரர்களை—செற்று-கொன்று—நம்-நம்முடைய—திருத்தகு- திருவிற்குத்தக்க—செல்வமும்-செல்வத்தையும்—சிறப்பும்- சிறப்பையும்—நல்கிய-கொடுத்த—விரை-வாசனைபொருந்திய—துணர் - பூங்கொத்துக்களையுற்ற—அலங்கலான்-மாலையையுடையவனாகிய—வீரசேனன்போன்று-வீரசேனராஜனையொத்தவனாகி, இருத்தலால்-இருந்திடலால்—இவன்-இவனை, நளனென்னவேண்டும்-நளமஹாராஜனென்றுசொல்லவேண்டும்—எ - று (கருத்து) அசுரர்களைக்

கொன்று நமதுசெல்வத்தைக்கொடுத்த வீரசேனனை ஒத்திருத்த
லால் இவன் அவன்மகனாகிய நளனெனச்சொல்லவேண்டுமென்றா
னிந்திரன் என்பதாம். (௧௪)

சேற்றிதழ்த்தாமரைமலரத்தெண்கட
லூற்றுச்செங்கதிரெனத்தோன்றுநின்னையா
மேற்றநல் * லோரையிலெழுந்ததாலன்றோ
வாற்றெதிர்ப்பட்டனமலங்கல்வேலினாய்.

(இ-ள்) அலங்கல்-வெற்றிமாலையணிந்த—வேலினாய்-வேற்படை
யேந்தியநளமஹாராஜனே—சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்- இ
தழ்களையுடைய—தாமரை- தாமரைகள்—மலர-விகசிக்க—தெள்-
தெள்ளிய, கடல்-கடலினிடத்து—தோற்று-தோன்றுகின்ற—செ
ங்கதிரென-சூரியனைப்போல— தோன்றுநின்னை வந்தவுன்னை, யா
ம்-யாங்கள்—ஏற்ற-தக்க—நல்-நல்ல—ஓரையில்-இராசியில்—எழு
ந்ததாலன்றோ-புறப்பட்டபடியாலல்லவா—ஆறு-வழியில்—எதிர்
ப்பட்டனம்-எதிர்ப்பட்டோம், (எ-று) அகத்தியம்-இறப்பெதிர்வு
நிகழ்வோரையிருள்பகல்வாரம்-உடுதிதியோகம்வாரங்காலமே-இவ்
விதியால்-ஓரைகாலத்தின்பாற்பட்டது (கருத்து) சூரியன்போலத்
தோற்றுமுன்னைநல்லஇலக்கினத்திற் புறப்பட்டபடியால் வழியிற்
கண்டனமென்றார்கள் என்பதாம். (௧௫)

இவனழற்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கூற்றவ
னுவனெறிகடற்கிறையொழித்துநின்றயான்
கவனவாம்பரியுள * முணருங்காவல
வவிரொளிமணிமுடியமரர்வேந்தனே.

(இ-ள்) கவனம்-வேகத்தையுடைய—வாம் - தாவுகின்ற—பரியு
ளம்-குதிரையினதுகருத்தை—உணருங்காவல - அறியும்நளமஹா
ராஜனே—இவனழற்கடவுள்- இவனக்கினிதேவன், இவன்வெங்கூற்
றுவன்-இவன்வெப்பம்பொருந்தியயமன், உவன்-அவன்—எறிகட
ற்கிறை - அலையைவீசுகின்றகடற்கரசனாகியவருணன், ஒழித்துநின்
ற-இவரொழியநின்ற—யான்- யானோவெனில்—அவிர்-பிரகாசிக்கி
ன்ற—ஒளி-காந்திபொருந்திய—மணி-மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட
—முடி-கிரீடத்தையுடைய—அமரர்வேந்தன்- தேவர்க்கரசனாகிய
விந்திரன்—(எ-று) குவலயாநந்தம்-உறுப்பியல்- நன்மைதன்மை
வேட்கைசினமன- முறவுவெறுப்புபுத்தியறிகுணம் - இவ்விதியால்
உணர்தல்புத்திக்குரித்து (கருத்து) குதிரைக்கருத்தையறியு நளரா
ஜனே இவனக்கினிதேவன்-இவன்யமன்- இவன்வருணராஜன்- யான்
இந்திரன் என்றான் என்பதாம். (௧௬

உன்னுழைவேண்டுவதொன்றுண்டாங்கது
பின்னர்யாங்கூறுதுமென்றுபெட்புறும்
பொன்னகர்க்கிறைவனிருந்தபோதினின்
மன்னவனவரடிவணங்கினுனரோ.

இ-ள். உன்னுழை-உன்னிடத்தில்—வேண்டுவது-யாம்விரும்புவது—ஒன்றுண்டு-ஒருகாரியமுண்டு—அது-அதனை—பின்னர்-பின்பு-யாங்கூறுதுமென்று-யாம்சொல்லுவேமென்று—பெட்புறும்-விருப்பமடைந்த—பொன்னகர்க்கிறையவன்-இந்திரனுனவன், இருந்தபோதினில்-இருந்தபொழுதில், மன்னவன்-நளமஹாராஜன்—அவரடி-இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர்பாதங்களையும்—வணங்கினுன்-வணங்குதல்செய்தான்—(எ-று (கருத்து) உன்னிடத்தில் வேண்டுவதொன்றுண்டு-அதைப்பின்னே சொல்வேனென்றிந்திரன் சொல்லநளனிந்திரனைவணங்கினுன்-எ-ம். (கஎ)

உண்ணெகிழ்ந்திறைஞ்சியவுலங்கொடோளினுன்
விண்ணுலகாள்பவர்க்கரியமேன்பொருண்
மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டுவைகுமோ
வெண்ணின்மற்றிவருளம்யாவதாங்கொலோ.

இ-ள். உள்-உள்ளம்—நெகிழ்ந்து-குழைந்து—இறைஞ்சிய-வணங்கிய—உலங்கொள்-திரள்கல்லினுடையவலிமையைக்கொண்ட—தோளினுன்-தோள்களையுடைய நளமஹாராஜன்—விண்ணுலகாள்பவர்க்கு-தெய்வலோகத்தையாளுகின்றவர்க்கு—அரிய-அருமையாகிய—மேன்பொருள்-மேன்மைப்பட்டபொருள், மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டு-மண்ணுலகாள்பவரிடத்து—வைகுமோ-இருக்குமோ—எண்ணில்-எண்ணுமிடத்தில், இவருளம்-இவருடையமனம்—யாவதாங்கொலோ-யாதாகுமோ—(எ-று) கொல்-ஐயம்-(கருத்து) அவ்வாறுவணங்கியநளன் விண்ணுட்டரசர்க்கரியபொருள்மண்ணுட்டரசர்க்குக்கிடைக்குமோ இவர்கருத்தென்னமோஎன்றான் என்பதாம். (கஅ)

குறிப்பறிந் ❊ தீதலேகொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகேட்டபின்வழங்கலாதலிற்
பெறற்கருமாவியும்பெட்பினீகுவன்
மிறப்படவிவருளந்தெரிந்ததில்லையால்.

இ-ள். குறிப்பறிந்து-ஒருவர்குறிப்பினைத்தெரிந்து—ஈதலே-கொடுத்தலே—கொடை-கொடுத்தலாகும், கேட்டபின்-கேட்டபின்பு—வழங்கல்-கொடுத்தல்—இன்றென-இல்லையென்று—மறுத்தலே-தடுத்தலேயாகும்—ஆதலின்-ஆகையினாலே, பெறற்கரும்-

பெறுதற்கரிய — ஆவியும்-உயிரையும் — பெட்பின்-அன்பினாலே-ஈகுவன்-கொடுப்பேன் — திறப்பட்ட-நிச்சயமாக — இவருளம்-இவருடையமனம் — தெரிந்ததில்லை-தெரியவில்லை — எ-று. உம்மை-உயர்வுசிறப்பு* அகத்தியம்குவலயாநந்தம் வினையேதொழிலென விளம்பப்படுமே-வினைப்பெயரனைத்துந் தொழிலெனப்படுமே, இவ்விதியால்ஈதல் தொழிற்பெயர் (கருத்து) குறிப்பறிந்துகொடுத்தலேகொடையாகும்-கேட்டபின்கொடுத்தல்மறுத்தலாகும் - ஆகையால் என்னுயிரையுங் கொடுப்பேன் உண்மையாக இவருள்ளத்தையறிந்திலன் என்றான்-எ-ம். (கக)

ஒளிமுகமிழப்பவந் துற்றநாணமீக்
கிளர்தரவில்லெனக்கிளக்குமூர்ச்சனை
தெளிதருமுகத்தினிற்றெளித்தற்கன்றகொல்
நளிபுனல்பொருளொடுநல்குகின்றதே.

இ-ள் முகம்-முகமானது — ஒளியிழப்ப-ஒளிநீங்க — வந்து - வந்து — உற்ற-மிகுந்த — நாணம்-நாணமானது — மீக்கிளர்தர- அதிகரிக்க — இல்லெனக்கிளக்கும்-இல்லையென்றுசொல்லும் — மூர்ச்சனை-மூர்ச்சையானது — தெளிதர-தெளியும்படி — முகத்தினில்-முகத்தினிடத்தில் — தெளித்தற்கன்றுகொல்-தெளித்ததற்கல்லவா — நளி-குளிர்ந்த — புனல்-நீரை — பொருளொடு-திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது - கொடுகின்றது — எ-று கருத்து அகமலர்ந்துகொடுத்தல்முகமலரும்பொருட்டு,எ-ம். (உ0)

ஐந்தருநீழலினரசுவைகிய
விந்திரன்முதலினோரீகென்றென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினாரிவர்
சிந்தனைமகிழ்வுறவென்கொல்செய்வதே.

இ-ள் ஐந்தருநீழலின் - பஞ்சதருவினிழலிடத்து — அரசுவைகிய-அரசிருக்கின்ற — இந்திரன்முதலினோர் - இந்திரனாதியோராகிய நால்வரும் — ஈகென்று-தருவாயென்று, என்னுழைவந்து-என்னிடத்தில்வந்து — உயர்-உயர்ந்த — பெரும்புகழ்-பெரிய சீர்த்தியை — வழங்கினார்-கொடுத்தார்கள் — இவர்-இவர்களுடைய, சிந்தனை-மனங்கள் — மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சிபொருந்த — என்செய்வது- யாது செய்வது — எ-று கருத்து இந்திரன்முதலானவர்க ளென்னிடத்தில்வந்து ஈந்தருள்செய் என்றார்கள்இவர்கள்மனமகிழும்படி என் செய்யலாமென்றான், எ-ம். (உக)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுடுத்தமாநிலத்
தொருளுடனிம்மையினளித்தவான்பொருண்

மருவியமறுமையில்வழங்குபான்மையா
லிரவலர்தமரினுமினியராவரோ.

இ-ள் உரவு-ஒலிக்கின்ற — நீர்-நீரையுடைய — கருங்கடல் - கரிய கடலை — உடுத்த-ஆடையாகத்தரித்த — மாநிலத்து - மகத்தாகியபூமியில் — அருளுடன்-கருணையுடனே — இம்மையில் இப்பிறப்பில், அளித்த-கொடுத்த — வான்பொருள்-மேலாகியபொருளை, மருவிய-பொருந்திய — மறுமையில்- மறுபிறப்பில், வழங்குபான்மையால்-கொடுக்கின்றதன்மையால் — இரவலர்-யாசகர்கள் — தமரினும்-தம்மவரினும் — இனியராவர் - இனிமையுடையவராவர் — எ-று தம்மவர் - உறவோர், கருத்து இப்பிறப்பிற் கொடுத்தபொருள் மறுபிறப்பில்வருமாதலால்யாசகர்கள்உறவினைாப்பார்க்கினும்இனிமையுடையவர்களாவார்கள், எ-ம். (உஉ)

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகிலூதியங்
கிடைப்பதற்களித்தலிற்கிளர்திறப்பினு
லடுத்துவந்தேற்குநர்க்கார்வமீதுறக்
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

இ-ள் உடை-தமதாகவுடைய — பெரும்பொருளினை- பெரியதிரவியத்தை — உலகில்-உலகத்தில் — ஊதியம்- இலாபம், கிடைப்பதற்கு-கிடைக்கும்பொருட்டு, அளித்தலில்-கொடுப்பதினும், கிளர்-மிகுந்த, திறப்பினல்-வறுமையினல், அடுத்துவந்து - அனுசரித்துவந்து, ஏற்குநர்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, ஆர்வம்-ஆசை, மீதுற-அதிகரிக்க, கொடுக்கில் - கொடுத்தால், ஒன்றே-ஒருபொருளே, பலகோடியாகும்-பலகோடிப்பொருளாகும் எ-று கருத்து தமக்குள்ளபொருளை இலாபங்கிடைக்கும்பொருட்டுக்கொடுப்பதினும் யாசகருக்குக்கொடுக்குமொன்றே பலகோடியாகும், எ-ம். (உ௩)

என்றுமற்றினையனவெண்ணிவண்ணவான்
குன்றெனப்பணைத்துயர்குவவுத்தோளினன்
வன்றிறல்வாசவன்வதனநோக்கிமற்
றென்றுநீகேட்டியென்றுரைத்தன்மேயினன்.

இ-ள் என்று-இப்படியென்று, இனையன - இத்தன்மையவாக, எண்ணி-நினைந்து, வண்ணம்-அழகிய, வான்- மேலாகிய, குன்றென,மலையைப்போல, பணைத்து பருத்து உயர்-உயர்ந்த, குவவு-திரட்சிபொருந்திய, தோளினன் தோளையுடையநளமஹாராஜன், வன்றிறல்-மிகுந்தவலிமையடைத்த,வாசவன் இந்திரனுடைய வதனநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து ஒன்று ஒருசெய்தி, நீகேட்டியென்று-நீகேட்பாயாகவென்று, உரைத்தன்மேயினன்-சொல்லத்தொ

டங்கினான்—(எ-று) மற்றிரண்டும்-அசைநிலைகள் (கருத்து) நளனி வ்வாறுநினைத்துத் தேவேந்திரன் முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்லத் தொடங்கினான்.எ-ம். (உச)

என்னருந்தவத்தினன்றெனதுதொல்குல
முன்னையோரருந்தவமுயன்றபான்மையாற்
பொன்னகர்துறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவைமறுக்கிலன்சொல்கவென்றனன்.

இ-ள் என்-என்னாற்செய்யப்பட்ட—அருந்தவத்தின் - அரியதவத்தினாலே—அன்று-அன்றாகும்—எனது- என்னுடைய—தொல்குலம்-பழையகுலத்திற்றோன்றிய—முன்னையோர் - பெரியோர்கள்—அருந்தவம் - அரியதவத்தை—முயன்றபான்மையால்-முயன்றுசெய்தபடியினாலே—பொன்னகர்- தெய்வலோகத்தை—துறந்து-நீங்கி—நீர்போதப்பெற்றனன்-நீவிர் இங்கேவரப்பெற்றேன்—சொன்னவைமறுக்கிலன்-சொல்லியசெய்திகளைமறுக்கமாட்டேன் சொல்கவென்றனன்-சொல்லக்கடவீரென்றான்— எ-று)(கருத்து) என்றவத்தாலல்ல, என்குலத்தோர்செய்தவத்தால் நீங்களிங்கேவரப்பாக்கியம்பெற்றேன், தாங்கள்சொல்பவற்றைத்தடுக்கேன் சொல்லுங்களென்றான் என்பதாம். (உரு)

ஆங்கதுகேட்டவானரசன் * பொற்பினால்
வீங்குதோண்மாரனைவென்றநீயலால்
யாங்குளரவன்றொடுத்தெய்துமின்னறாப்
பூங்கணையால்வருந்துயரம்போக்குவார்.

இ ள். ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—அது - அம்மொழியை — கேட்ட-கேள்விப்பட்ட—வானரசன்- இந்திரனானவன்—பொற்பினால்- அழகினால்—வீங்கு-மிகுந்த—தோள் - தோளையுடைய—மாரனை- மன்மதனை—வென்ற- வெற்றிகொண்ட—நீயலால் - நீயொருவனல்லாமல்—அவன் - அம்மன்மதனானவன்— தொடுத்து - நாரியிற்றொடுத்து—எய்யும்-பிரயோகஞ்செய்கின்ற— இன்-இனிய—நறுதேனொழுகுகின்ற — பூங்கணையால்-மலரம்பால்—வரும் - வருகின்ற—துயரம்-துக்கத்தை—போக்குவார் - நீக்குவார்—யாங்குளர்-எவ்விடத்திலுளர்—(எ று [*குவலயாநந்தம், வடிவுநிறங்குணம்வயலமீத, னிதிகல்விவலியுவங்கருமம், கருணைவாய்மையெனும்பதினொன்று, மாண்பாற்செல்லாமணியும்புனைபொருள், இவ்விதியால் பொற்பு ஆண்பாற்புனைபொருள்.] (கருத்து) அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட இந்திரனானவன் உன்னையல்லாது மன்மதபாணத்தை நீக்குபவர்யார் என்றான் என்பதாம். (உசா)

வெயில்விரிமணிமுடிவீமனல்கிய
மயிலியன்மதர்விழிவளைக்கைமங்கைபாற்
செயிரறுதூதுநீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிரப்போரினுமுளையக்கூறினான்.

இ-ள். வெயில் - பிரகாசம் — விரி - விரிக்கின்ற — மணி - மணிகள்பதித்த — முடி-முடியையுடைய, வீமனல்கிய-வீமராஜன்பெற்ற — மயில்-மயிலையொத்த — இயல்- சாயலும் — மதர் - களிப்புமிக்க — விழி-கண்களும் — வளைக்கை-வளையலையணிந்தகைகளைப்பெற்ற — மங்கைபால் - தமயந்தியிடத்தில் — செயிரறு- குற்றமற்ற — தூதுநீசெல்லவேண்டுமென்று - நீதூதுபோகவேண்டுமென்று — உயிரிரப்போரினும்-உயிரைக்கொடுவென்றிரப்பவரைப்பார்க்கினும் — உளைய-வருந்த — கூறினான்-சொல்லினான் — (எ-று) (கருத்து) இந்திரன் நளனைப்பார்த்துத் தமயந்தியிடத்துத் தூதுசெல்லவேண்டுமென்றான் என்பதாம். (உஎ)

திருத்தகுசெவியிடைச்சிலையினூடுற
வுருக்கியசெம்பினையூற்றினென்ன
மருத்துவன்றீமொழிகேட்டுமன்னர்கோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினானரோ.

இ-ள். திருத்தகு- அழகுபொருந்திய — செவியிடை - காதினிடத்திலே — சிலையினூடு-உலைமூக்கில் — உற-பொருந்த — உருக்கிய-உருக்கப்பெற்ற — செம்பினை-செம்பை — ஊற்றினாலென- ஊற்றியதுபோல — மருத்துவன்-இந்திரனது — தீமொழி - தீயையொத்தசொல்லை — கேட்டு-கேள்விப்பட்டு — மன்னர்கோன் - நளனானவன் — கருத்தழிந்து- நினைவுமறந்து — ஆர்- நிறைந்த — உயிர்-ஆவி, கலங்கினான்-கலக்கமுற்றான் — (எ-று) (கருத்து) நளன் உருக்கியசெம்பினைக்காதிலூற்றினாற்போலும் இந்திரன் கொடுமொழிகேட்டுக் கருத்தழிந்துஉயிர்க்கலக்கமடைந்தான் என்பதாம். (உஅ)

குருமணிமேகலைக்குவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொய்மைதீதெனுந்
தருமமோவுயிர்நிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமமீதூன்றியவாளிற்போழ்வதே.

இ-ள். குரு - நிறம்பொருந்திய — மணி - இரத்நங்கள்பதிக்கப்பெற்ற — மேகலை-மேகலாபரணமணிந்ததமயந்தியினது, குவளை-நீலோற்பலம்போன்ற — கண்கொலோ-கண்ணோ — பொரு - போர்செய்கின்ற — மதன்-மன்மதனுடைய — பகழியோ - பாணமோ, பொய்ம்மை - பொய்யுரை — தீதெனும் - குற்றமென்றசொல்லு

ம் — தருமமோ-அறமோ — உயிர்நிலை-ஜீவநிலையானது, தளர்ந்து-
தளர்ச்சியடைந்து — வாடுமென் - மெலிவேனாகியவென்னுடைய,
மருமமீது-மார்பினிடத்தில் — ஊன்றிய - தைக்கச்செய்த — வாளி
ல்- வாளாயுதத்தைப்போல் — போழ்வது - பிளக்கின்றது — எ-று.
(மேகலை-எழுசாருள்ளது.) கருத்து தமயந்தியின் கண்ணோ - மன்
மதன்பாணமோ, பொய்யுரைத்தென்னுந் தருமமோ, என்னுடைய
மார்பில்வாளாயுதம்போலும்பிளக்கப்பட்டதுஎன்றான்நளன் எ-ம்

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேழுறந்
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமநன்றெனப்
புன்னகைகோட்டுமெய்புழுங்கும்வெய்துயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமென்னுமால்.

இ-ள். என்னும் - இப்படியென்றுசொல்லுவான் — விள்ளாது-
பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும்-துன்பப்படுவான் — ஏழுறும்-மயங்
குவான் — தன்னையுமறக்கும்-தன்னையுமறப்பான் — மெய்-உண்மை
பொருந்திய — தருமம்-அறம் — நன்றென - நல்லதென்று — புன்
னகைகோட்டும்-புன்சிரிப்புக்கொள்ளுவான் — மெய்புழுங்கும்-உ
டல்வெதும்புவான் — வெய்துயிர்த்து-அச்சமடைந்து, அன்னம்-
அன்னப்புள்ளானது, முன்னுரைத்தவையனைத்தும் - தூதுபோய்
வந்து முன்சொல்லியசெய்தியானவையையும், என்னும்- நினைப்பா
ன் — எ-று. கருத்து இவ்வாறுசொல்வான், பேசாதுதுன்பப்படு
வான், மயங்குவான், தன்னையுமறப்பான், நல்லதருமமென்றுசிரிப்
பான், வெதும்புவான், அன்னஞ்சொன்னவற்றைநினைப்பான்-எ-ம்.

முற்றிழைவனமுலைமுயங்குநன்னலம்
பெற்றிலனெனினும்வேள்பெய்யும்வாளியான்
மற்றுயிரிறப்பினும்வானவேந்தொடு
சொற்றதுமறுக்கிலனென்றுசொல்லுவான்.

இ-ள். முற்று-முற்றிய — இழை - ஆபரணங்களையணிந்ததமயந்
தியினது — வனம்-அழகிய — முலை-தனங்களை — முயங்கும் - தழுவு
கின்ற — நன்னலம்-நல்லசுகத்தை — பெற்றிலனெனினும்- பெறாம
ற்போனேனாயினும் — வேள்-மன்மதனானவன் — பெய்யும்-சொரி
கின்ற — வாளியால்-பாணங்களினாலே — உயிரிறப்பினும்-ஆவிமாயி
னும் — வானவேந்தொடு-இந்திரனுடன் — சொற்றது- சொல்லிய
தை — மறுக்கிலென்-தடுக்கமாட்டேனென்றுநிச்சயித்துக்கொண்டு
சொல்லுவான்-சொல்லுவான் — எ-று. முற்றுதல்-வளைத்தல் - மற்
று அசைநிலை.) [*குவலயாநந்தம் உறுப்பியல், பொருளிடங்கால
ஞ்சினைகுணந்தொழிலென, வருமிவையாறுங்காரணப்பொதுவாய்

த்,திரிசொல்லெழுமெனச்செப்பினர்புலவர் இவ்விதியால்நன்னலம்என்றதுபண்பிற்றிரிசொல்.] கருத்து) தமயந்தி இன்பத்தைப் பெறேனாகினுமுன்மதன்கணையா லுயிர்போயினும் இந்திரரோடு சொன்னதைமறுக்கிலேன் என்றான் என்பதாம். (௫௧)

எப்பொருளாயினும்யாவருள்ளமுங்
கைப்படுநெல்லியங்கனியிற்காணுநீர்
துப்பிதழ்மடந்தைபாற்றூதுபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொலென்சிந்தையோர்ந்துமே.

இ-ள் எப்பொருளாயினும்-எந்தப்பொருளானாலும் — யாவருள்ளமும்-எவர்களுடையமனமும் — கைப்படு- உள்ளங்கையிற்பட்ட — நெல்லியங்கனியில்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல-காணும்-அறிகின்ற — நீர்-நீவிர் — துப்பு-பவளம்போன்ற — இதழ் - அதரத்தையுற்ற, மடந்தைபால்-தமயந்தியினிடத்து — தூதுபோகென- தூதுபோவென்று — என் என்னுடைய — சிந்தை - மனதை — ஓர்ந்தும்-தெரிந்தும் — செப்பியது-சொல்லியது — எவன்கொல்- என்கொல் — எ-று. (கருத்து) எல்லாமறிந்தநீர் தமயந்தியிடத்துத்தூதுபோவென்றுசொல்லிய தென்னவோவென்றான்என்பதாம், நெல்லிக்கனி யுள்ளும்புறமுந்தோற்றும். (௫௨)

வழங்கியநும்முரைமறாதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினுமுன்னரேயெனை
விழைந்தவத்தளிரியல்வெள்குறாதுளங்
குழைந்துநும்பான்மணம்பொருந்தல்கூடுமோ.

இ-ள். வழங்கிய - சொல்லிய — நும்முரை - உம்முடையசொல்லை — மறாது-மறுக்காமல் — யான்சென்று-யான்போய் — மொழிந்தனனாயினும்-சொன்னேனானாலும் — முன்னரே-முன்னமே, எனை விழைந்த-என்னைவிரும்பிய — அத்தளிரியல் - அத்தமயந்தி — வெள்குறாது-நாணாமல் — உளங்குழைந்து-மனங்கரைந்து, நும்பால்-உம்மிடத்தில் — மணம்-விவாகத்திற்கு, பொருந்தல்கூடுமோ- சம்மதிப்பாளோ — எ-று. (கருத்து) உமதுசொல்லைநான்சொன்னேனாலும் என்னைவிரும்பியதமயந்தி உம்மைவிரும்புவாளோஎன்றான் என்பதாம். (௫௩)

என்னவேந்துரைத்தலுமிசைத்தசொன்மறு
நின்னைமெய்ப்பரதனைநிகரில்பார்த்தனை
முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலேதரியதாகுமே.

இ-ள். என்ன-இப்படியென்று—வேந்து- நளமஹாராஜனானவன்—உரைத்தலும்-சொல்லலும்—இசைத்த-சொல்லிய—சொல்-சொல்லினை—மறா-மறக்காத—நின்னை-உன்னையும்—மெய்- உண்மையையுடைய, பரதனை-பரதனையும்—நிகரில்-ஒப்பில்லாத—பார்த்தனை-அருச்சுனனையும்—முன்னினும்- நினைத்தாலும்—நினைத்தவையனைத்தும்-நினைத்தகாரியங்களியாவும்—முற்றும்- முடியும்—அன்ன-அத்தன்மையையுடைய—நீ - நீயே—ஏகில்-போனால்—அது-எந்தக்காரியம்—அரியதாகும் - அருமையையுடையதாகும்—(எ-று) ஆல்-அசைநிலை (கருத்து) உன்னையும் பரதனையும் அருச்சுனனையும் நினைத்தால் நினைத்தகாரியமுடியும்- நீயேபோனால்காரியமரிதோஎன்றானிந்திரன் என்பதாம். (௧௪)

இனையனவாசவனியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன்வயத்தனாகியுந்
தனியறனிழுக்குறாத்தகையனாதலி
னனையதற்கிசைந்தனனலங்கல்வேலினான்.

இ-ள். வாசவன்- இந்திரனானவன்—இனையன - இத்தன்மையவாகியசொற்களை—இயம்புமெல்லையின்-சொல்லுகின்றபொழுதில்—வனை-கட்டுகின்ற, மலர்க்கோதைதன்-மலரையணிந்தகூந்தலையுடையதமயந்தியினது—வயத்தனாகியும் - வசப்பட்டவனாயிருந்தும்—தனி-ஒப்பற்ற—அறன்- தருமத்தினின்றும்—இழுக்குறா- கெடுதலடையாத—தகையனாதலின்-குணத்தையுடையவனாதலால்- அனையதற்கு-அவ்விந்திரன்சொன்னதற்கு—அலங்கல்- வெற்றிமாலையைத்தரித்த—வேலினான்- வேற்படையேந்தியநளமஹாராஜன், இசைந்தனன் - உடன்பட்டான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்றூதுபோகச்சம்மதித்தான் என்பதாம். (௧௫)

பொருந்தியமன்னர்கோன்பொம்மல்வெம்முலைத்
திருந்திழைகடிநகர்ச்சேமமாகிய
வருந்திறல்வாயிலோரறிவுறாதுபோய்
வருந்திறன்யாதெனமதித்துங்கூறினான்.

இ-ள். பொருந்திய-சம்மதிப்பட்ட—மன்னர்கோன்- நளன்—பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய—வெம்- விருப்பத்தைத்தருகின்ற -முலை-தனங்களையும்—திருந்திழை-திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமணிந்ததமயந்தியினுடைய—கடிநகர்-புதுமைபெற்றநகரம்—சேமமாகிய-காவலாகிய, அருந்திறல்- அரியவல்லமைபொருந்திய—வாயிலோர்-வாயில்காப்பவர்—அறிவுறாதுபோய்-அறியாமற்படிபுகுந்து—வருந்திறம்-வருகின்றவிதம், யாதென-எப்படியென்று—மதித்தும்-மறுபடியும்—கூறினான் - சொல்லினான்—(எ-று

(கருத்து) நளன் தமயந்தியரண்மனைக்காவலாளரறியாதுபோய் வரும்விதமெப்படியென்றான் என்பதாம். (௬௬)

விட்புலந்தனிபுரந்தருளும்வேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியனநவின்றியாவர்க்குங்
கட்புலனுருக்காண்கிலாததோர்
நுட்பநூல்விஞ்சையைநுவன்றிட்டானரோ.

இ-ள். விட்புலம் - விண்ணுலகத்தை — தனி - ஒப்பற்ற — புரந்தருளும் - காக்கின்ற — வேந்தர்கோன் - இந்திரனானவன், நட்பொடும் - சிநேகத்துடனே, இனியன - இன்சொற்களை, நவின்று - சொல்லி, யாவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், கட்புலனால் - கண்ணறிவினால், உரு - வடிவத்தை, காண்கிலாது - அறியப்படாததாகிய, ஓர் - ஒரு, நுட்பநூல் - நுண்ணிய நூலிற்சொல்லும், விஞ்சையை - மந்திரத்தை, நுவன்றிட்டான் - சொல்லினான், (எ-று) விஞ்சை மந்திரத்துக்காதலால்-ஆகுபெயர் (கருத்து) இந்திரன் நளனுக்கரூபமாகும்வித்தையைக்கற்பித்தான் எ-ம். (௬௭)

பெறலரும்விஞ்சையும்பெற்றுவானவர்க்
கிறையவனிணையடியிறைஞ்சிவண்டிமிர்
நறைமலர்க்கூந்தலாணகரிநண்ணுவா
னறைகழலிலங்குதாளரசனேகினான்.

இ-ள். பெறலரும்-பெறுதற்கரிய, விஞ்சையும் - மந்திரத்தையும், பெற்று - பெற்றுக்கொண்டு, வானவர்க்கிறையவன் - இந்திரனது, இணையடி - இரண்டுபாதங்களையும், இறைஞ்சி - வணங்கி, வண்டு - வண்டுகள் இமிர் - ஒலிக்கின்ற, நறை - தேனொழுகுகின்ற, மலர்-மாலையணிந்த, கூந்தலாள் - அளகபாரத்தையுற்றதமயந்தியினது, நகரி-குண்டினபுரத்திலே, நண்ணுவான் - சேரும்பொருட்டு, அறை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலானது இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, தாள் - பாதத்தையுடைய, அரசன் - நளன், ஏகினான்-போனான், (எ-று (கருத்து) நளன்மந்திரத்தைக்கற்று இந்திரனை வணங்கிச்சென்றான் எ-ம். (௬௮)

பண்ணமைகூந்தன்மான் * றேரிற்பார்புக
ழண்ணலுமிமையவரார்வம்பின்செல
மண்ணிடைவானவர்மகளிர்தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தனநகரமேயினான்.

இ-ள். பண்ணமை கல்லணையமைந்த, கூந்தல் - பிடர்மயிரையுற்ற, மான் - குதிரைகட்டிய, தேரில்- இரதத்தில், பார் - பூமியிலுள்ளார், புகழ் - புகழ்கின்ற, அண்ணலும் - நளமஹாராஜனும், இ

மையவர்-தேவர்களுடைய--ஆர்வம்-ஆசையானது—பின்செல-பின்னேடுந்தொடர---மண்ணிடை-மண்ணுலகத்தில்- வானவர்மகளிரொடும்-அரம்பையருடன்—விண்-சுவர்க்கமானது- இழிந்திருந்தனை-இழிந்திருந்ததை யொத்த—நகரம்-குண்டினபுரத்தை - மேயினன்-பொருந்தினன் எ-று. *குவலயாநந்தம் உறப்பியல்-௬-௫-
அருந்துதல்ணிதல் வாகனம்விருதோ, டாயுதமாடைகாதலிதோற்றம்-தந்தைதாய்கிளையாதிபஞ்செல்வ-மிசை யெனவருமீமொழிவையான்யாற்-கோட்பொருளெனவேகூறப்படுமே - இவ்விதியால் தேர்ஆண்பாற்குங்கொள்பொருள்.(கருத்து) நளன்குண்டினபுரத்திற்போயினன் என்பதாம். (௩௯)

வாம்பரித்தேரினின்றிழிந் தவண்டுளர்
தேம்பொதிநறுமலர்த்தெரியன்மார்பினன்
காம்புறழ்தோளினாள்செவ்விகாண்குறு
மேம்பலிற்கோநகரெய்தினனரோ.

இ-ள். வாம்-தாவுகின்ற-பரி - குதிரையையுடைய—தேரினின்றிழிந்து-தேரினின்றுமிறங்கி. வண்டு-வண்டுகளானவை, உளர் - ஒலிக்கின்ற, தேம்-வாசனை, பொதி - நெருங்கிய, நறும் - பரிமளம் பொருந்திய, மலர்-மலராற்றொடுத்த - தெரியல்-மாலையணிந்த, மார்பினன்-மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராஜன், காம்பு-மூங்கிலை, உறழ்-ஒத்த, தோளினாள் - தோளினையுடையவளாகிய தமயந்தியினது—செவ்வி - அழகை, காண்குறும் - காணவேண்டுமென்கிற, எம்பலின் - ஆசையினாலே, கோநகர் - குண்டினபுரத்தை, எய்தினன் அடைந்தான், எ-று, (கருத்து)நளன் தமயந்தியைக்காணவாசையால்குண்டினபுரத்தையடைந்தான்-எ-ம். (௪௦)

உருகுதங்கொழுநர்பாலூடிநீத்தநல்
விரைகமழ்தெரியலும்மின்செயாரமுங்
குருமணிக்கலன்களுங்குலவுவீதிவா
யெரிமணிப்பூணினனிடறியேகினான்.

இ-ள். உரிய - உரிமையையுடை, தம் - தம்முடைய, கொழுநர்பால் - கணவரிடத்து, ஊடி-பிணங்கி, நீத்த-நீக்கிய, நல் - நல்ல, விரை-வாசனை, கமழ் - வீசுகின்ற, தெரியலும் - மாலையும், மின்செய்-பிரகாசத்தைச்செய்கின்ற, ஆரமும்-பதக்கமும், குரு - நிறம்பொருந்திய, மணிக்கலன்களும்-ரத்தினாபரணமும், குலவு - பிரகாசிக்கின்ற, வீதியாய்-வீதியினிடத்தில், எரி- ஒளிபொருந்திய, மணி- மணிகள்பதித்த, பூணின் - ஆபரணத்தையுடை யநளமகாராஜன்-இடறி-காலினாலிடறிக்கொண்டு, ஏகினான்-போனான்— எ-று.

(கருத்து) நளன்பூமாலை இரத்தினாபரணமிவற்றை இடறிநடந்தான் என்பதாம். (௪௧)

மனங்கவர்வனப்பமைவடிவினன்றியுங்
கனப்பயில்வாயிலோர்காண்குறுவகை
சினங்கொள்கூரிலையவேற்செம்மல்போதலா
லநங்கனென்றுரைப்பதற்கையமில்லையே.

இ-ள். மனம்-மனதை, கவர் - கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு-அழகு, அமை- அமைந்த, வடிவின் - வடிவினாலும், அன்றியும் அல்லாமலும், கனப்-மேகங்கள்-பயில், சஞ்சரிக்கின்ற, வாயிலோர் வழியிலிருக்குங்காவலாளர்கள், காண்குறுவகை - காணுமவிதம், சினங்கொள்-கோபங்கொண்ட, கூர்-கூர்மைபொருந்திய, இலைய இலையையுடைய, வேல்-வேற்படையேந்திய, செம்மல் - நளமகாராஜன், போதலால்-செல்கின்றபடியால், அநங்கனென்று- அருவத்தையுடையவனாகியமன்மதனென்று, உரைப்பதற்கு - சொல்லுவதற்கு, ஐயம்-சந்தேகம், இல்லை - இல்லை, எ-று. இதுதற்குறிப்பணி (கருத்து) நளன் அரூபமாய்ச்செல்லுதலால்மன்மதனென்றுசொல்லுவதற்குச்சந்தேகமில்லை-எ-ம். (௪௨)

கண்ணகன்மணிக்கடைக்காவலாளர்தா
நண்ணினரெவரெனவெவரைநாடினுந்
தண்ணறுந்தெரியலான்றன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்கலினெருத்தங்கோட்டுமான்.

இ-ள். கண்ணகல் - இடமகன்ற, மணி-அழகிய, கடை - வாயிலிலிருக்கின்ற காவலாளர்தாம்-காவல்செய்வோர், நண்ணினர்-வந்தவர்கள், எவரென-யாவரென்று, எவரைநாடினும்-யாரைநாடிப்பார்க்கினும், தண்-தண்ணிய, நறும்-பரிமளம்பொருந்திய, தெரியலான்-மாலையையுடையவனாகிய,நளமகாராஜன், தன்னையாமென தன்னையாகுமென்று, எண்ணி-நினைத்து, வெம்-வெவ்விய, மடங்கலின்-சிங்கத்தைப்போல, எருத்தங்கோட்டும் - திரும்பிப் பார்ப்பான், எ-று. (கருத்து)வாயில்காப்பார்யார்யாரென-நளன்தன்னையென்றுதிரும்பிப்பார்ப்பான்-எ-ம். (௪௩)

மலர்பயில்வாவிதோய்மாதர்நுண்டுகி
லலைபுனலனைதனுமல்குலோன்றலாற்
கலைவலான்கண்முகிழ்த்தேசக்காண்குறுன்
முலைமுகடூர்ந்துறவொருத்திமுட்டினள்.

இ-ள். மலர்பயில் - மலர்கள்நெருங்கிய, வாவி-தடாகத்தில், தோய் - முழுகிய, மாதர் - மடவாருடைய, நுண் - நுண்ணிய, துகி

ல்-ஆடையானது — அலை-அலைவீசுகின்ற — புனல்- நீரிலே, நனைத
லும்-நனைந்தவளவில் — அல்குல்-நிதம்பமானது — தோன்றலால்-
தெரிதலால் — கலைவலான்-அறநூலில்வல்லவனாகிய நளமகாராஜன்
— கண்முகிழ்த்தேக-கண்களைமூடிக்கொண்டுபோக — காண்குறு
ள்-காணுளாகி — முலை-தனங்களினுடைய — முகடு உச்சி — அழுந்
தற-அழுந்தும்படி — ஒருத்தி- எதிர்ப்பட்டவொருமங்கை — முட்
டினுள்-முட்டினுள் — எ-று. (கருத்து) நளன்வாவியிலாடு மாதரல்
குலைக்கண்டு கண்மூடிச்செல்லுதலால் எதிரில்வருமொருத்தி முலை
முகடழுந்தமுட்டினுளென்பதாம். (சச)

காமுறுமொருத்திதன்வதனங்கண்டகண்
கோமகன்முகிழ்த்தலாற்கோதைமார்முக
மாமதியென்பதுமன்னன் செய்யகண்
※டாமரையென்பதுந்தக்கவாயவே.

இ-ள். காமுறும்-விரும்புதற்குரிய — ஒருத்தி - ஒருமங்கையினு
டைய, வதனம்-முகத்தை — கண்டகண்- பார்த்தகண்களை, கோமக
ன்-நளமகாராஜன் — முகிழ்த்தலால்-மூடிக்கொள்ளுதலால் — கோ
தைமார்முகம்-மாதருடையமுகம் — மா-பெரிய, மதியென்பதும்-
சந்திரனென்றுசொல்வதும் — மன்னன் - இந்நளமஹாராஜனின்
செய்ய-சிவந்த, கண்-கண்கள் — தாமரையென்பதும் - தாமரைமல
ரென்றுசொல்வதும், தக்கவாய-தகுதியாயின, எ-று. ※குவலயாநந்
தம்- ஒருமொழிதொடர்மொழிபொதுமொழியெனவரு - மிருதி
ணைப்பொருட்பெயர்க்கிடுகுறியாமே - இவ்விதியால்தாமரைஎன்ற
துபொதுமொழிஇடுகுறி - (கருத்து) நளன் ஒருபெண்முகத்தைக்
கண்டுகண்களைமூடலால் பெண்கள்முகஞ்சந்திரனென்பதும் நள
ன்கண்கள்தாமரையென்பதுஞ்சரியேயென்பதாம். (சரு)

செய்யகண்முகிழ்த்திடல்விழித்தறீதென
வையனுங்கடைக்கணேநோக்கவன்பிதென்
றெய்யும்வேள்கணைமலரிதயமோர்ந்துமால்
பொய்யெனவருச்சனைபுரிதல்போன்றதே.

இ-ள். செய்ய-சிவந்த — கண் - கண்களை — முகிழ்த்திடல் - மூடி
க்கொள்வதும் — விழித்தல்-விழிப்பதும் — தீதென- குற்றமென்று
நினைத்து — ஐயனும்-நளமஹாராஜனும் — கடைக்கணேநோக்க - க
டைக்கண்ணினாலேபார்க்க — அன்பிதென்று - இதுஆசையினாலே
பார்ப்பதென்று — எய்யும்-பிரயோகஞ்செய்கின்ற — வேள்-மன்ம
தனுடைய — கணைமலர்-பாணமலர்கள் — இதயம்-கருத்தை, ஓர்ந்
து-அறிந்து — மால்-மயக்கமானது — பொய்யென - பொய்யென்

று — அருச்சனை-பூசை — புரிதல்போன்றது - செய்வதுபோலுமா யிற்று — எ-று. கருத்து நளன் கடைக்கண்ணாற்பார்க்க அன்பான பார்வையென்றுமன்மதனிற்றுபாணந்தொடுக்க அப்பாணம் அருச்சனைசெய்தமலருக்கொப்பாயிற்று என்பதாம். (௬௬)

தெரிவையென்றுருவெளியொடுசெப்பிய
வரசனதுரையசரீரியாமென
வெருவியமாதர்சொற்கேட்டுவெள்குரு
வுருவெளியிதுவெனவுள்ளந்தேறினன்.

இ-ள். தெரிவையென்று - தமயந்தியென்று — உருவெளியோடு உருவெளித்தோற்றத்துடனே — செப்பிய - சொல்லிய, அரசனது நளமகாராஜனது — உரை - சொல்லை — அசரீரியாமென - அசரீரி வாக்கென்று — வெருவிய-பயந்த — மாதர்-மாதருடைய — சொற் கேட்டு-சொல்லைக்கேட்டு — (அந்நளனென்பவன்) வெள்குறு - நாணி, உருவெளியிதுவென-உருவெளித்தோற்றமிதுவென்று — உள்ளம்- மனம் — தேறினன்-தெளிவையடைந்தான் — எ-று. கருத்து, உரு வெளியொடு சொல்லிய நளன்சொல்லைமாதர் அசரீரிவாக்கென்று சொல்லநளன் தெளிவடைந்தான் என்பதாம். (௬௭)

விழைவெனும்பாகெறிந்தமரர்விஞ்சையாந்
தழைமுகபடாத்தமைதறுகண்வாரணங்
கழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்படுகுழியாழ்ந்ததில்லையால்.

இ-ள். விழைவெனும் - ஆசையென்கின்ற — பாகு-பாகனை — எ றிந்து-தள்ளி — அமரர்-தேவர்களுடைய — விஞ்சையாம் - மந்தி ரமாகிய — தழை-தழைந்த — முகபடாத்து - முகப்போர்வையினு லே — அமை-பொருந்திய — தறுகண் - அஞ்சாமையையுற்ற — வா ரணம்-யானையானது — கழைமதன் - கருப்புவில்லேந்தியமன்மத ன் — இயற்றிய- செய்த — கருங்கண் - கரியகண்களையுடைய — மங் கையர்-மாதரது — அழகெனும்-அழகென்றுசொல்லும், படுகுழி பள்ளத்தில் — ஆழ்ந்ததில்லை - அழுந்தியதில்லை — எ-று. ஆல்-அசை (கருத்து) நளனென்னும்யானைமாதரழகென்னும்படுகுழியில்வீழ் ந்ததில்லையென்பதாம். (௬௮)

அங்கவுழ்மேனிய*வணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்காண்குறுமயக்கமேனைய
பங்கயவாண்முகப்பாவைமாரையும்
மங்கையெனிறென்னுமயக்கந்தீர்த்ததே.

இ-ள். அம்-அழகானது—கலுழ்-ஒழுகுகின்ற—மேனிய - மேனியையுடைய—அணங்கை-தமயந்தியை—நாடொறும்-எந்நாளும்—எங்கணும்-எவ்விடத்திலும்—காண்குறும் - உருவெளித்தோற்றமாகக்காணுகின்ற—மயக்கம் - மயக்கமானது—ஏனைய-மற்றைய—பங்கயம்-தாமரைமலர்போன்ற—வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகம்-முகமுள்ள—பாவைமாரை-மகளிரை, அம்மங்கையென்று-அந்தத்தமயந்தியென்று—என்னுறும் - நினைக்கின்ற—மயக்கம்-மயக்கத்தை—தீர்த்தது - நீக்கியது—எ-று. அழகுமிகுதிபற்றிக் கழலெனப்பட்டது [* அகத்தியம்-எவ்வொற்றிகரமுகரமைகாரம், பெண்பால்விகுதி பிறங்குமென்க, இவ்விதியால் அணங்கு உகரவீற்றுப் பெண்பாற்சொல்] (கருத்து) நளனுக்குத் தமயந்தியென்கிற மயக்கமற்றது என்பதாம். (௪௯)

கணங்குழைமுகத்தியர்கதிர்த்துவிம்மிய
சுணங்கவிரிளமுலைச்சுவடுதாக்கியு
மணிந்தகுங்குமமெழிலகலமூழ்கியு
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னரேறனான்.

இ-ள். மன்னர்-அரசர்களுக்கு, ஏறனான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்தநளன்—கணம் - கூட்டமாகியமணிபதித்த—குழை-குண்டலந்தரித்த—முகத்தியர்-முகத்தையுடையவராகியமாதர்—கதிர்த்து-காந்திபொருந்தி—விம்மிய-பருத்த—சுணங்கு- தேமலானது—அவிர்-பிரகாசியாநின்ற—இளமுலை - இளமைபொருந்தியதனங்களுடைய—சுவடு-தழும்புகள்—தாக்கியும்- மோதப்பெற்றும்—அணிந்த-தரித்த—குங்குமம்-குங்குமக்குழம்புகள்—எழில்- அழகிய—அகலம்-மார்பினிடத்து—மூழ்கியும்- மூழ்கப்பெற்றும்—மணந்தனர்-கூடினவர்களை—போன்றனன்-ஒத்தனன்—எ-று. (கருத்து) நளன்மார்பில் மாதர்தனங்களழுந்தப் பெற்றும் குங்கும மூழ்கப்பெற்றும் புணர்ந்தவரை ஒப்பாயினான் என்பதாம். (௫௰)

விளங்கிழையொருத்திபேரணியில்வேந்தெழி
றுளங்கலு மதிசயந்தோன்றநோக்கினள்
வளங்கெழுபுகழினன்மறையக்காண்கிலா
ளுளம்புகுந்தொளித்ததவ்வுருவென்றெண்ணினள்.

இ-ள் விளங்கு-பிரகாசியாநின்ற—இழை-ஆபரணத்தையணிந்த—ஒருத்தி-ஒருமாதானவள்—பேர்-பெரிய—அணியில்-தன்னுபரணத்தில்—வேந்து-அரசனுடைய—எழில்- அழகானது—துளங்கலும்-பிரகாசித்தலும்—அதிசயம்-ஆச்சரியம்—தோன்ற- உண்டாக—நோக்கினள்-பார்த்தாள்—வளங்கெழு- வளம்பொருந்திய—புகழினன்-கீர்த்தியையுற்றநளன்—மறைய-மறைந்துபோக—கா

ணிலாள்-காணாதவளாகி—உளம்-மனத்தினிடத்து—புகுந்து-நுழைந்து—ஒளித்தது ஒளித்துக்கொண்டது—அவ்வுருவென்று-அவ்வடிவமென்று—எண்ணினாள்-நினைத்தாள்—எ-று. (கருத்து) ஒருத்தி தன்னாபரணத்தில் நளன் வடிவுதோன்றப்பார்த்தாள் நளன் மறைய அவ்வடிவு தன்னுளத்திட்புகுந்ததென் றெண்ணினாள் என்பதாம். (௫௧)

வாட்டிறன்மன்னவன்வனிதைபேரெழி
றீட்டியொண்கதிருமிழ்செய்யவார்வடஞ்
சூட்டினனகலவிவ்வுருவுதோன்றயார்
கோட்டினரெனச்சிலர்குறிப்பினாடுவார்.

இ-ள் வாள்-வாளாயுதத்திலே—திறல்-வல்லமைபெற்ற—மன்னவன்-நளமஹாராஜனானவன்—வனிதை-தமயந்தியினது—பேர்-பெரிய—எழில்-அழகை—தீட்டி-எழுதி—ஒள்-ஒள்ளிய—கதிர்-கிரணங்களை—உமிழ்-உமிழ்கின்ற—செய்ய-சிவந்த, வார்-நெடிய—வடம்-ரத்நமாலைகளை—சூட்டினன்-தரித்தனனாகி—அகல-நீங்க—இவ்வுருவுதோன்ற-இந்தவடிவந்தெரிய—யார்-எவர்கள்—கோட்டினரென-செய்தாரென்று—சிலர்-சிலர்கள்—குறிப்பின்-குறிப்பினாலே—நாடுவார்-தேடுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தி வடிவத்தையெழுதி அரத்னாபரணஞ் சூட்டிப்போக வடிவத்தை யாரெழுதினாரென்று சிலர்தேடுவார்கள் என்பதாம். (௫௨)

பூந்துகள்செறிந்தகோமறுகிற்போகிய
வேந்தறாளழுந்துமவ்விடங்கணோக்குறு
மாந்தளிர்மேனியர்வையங்காவல்செய்
வேந்தர்தாளிலக்கணமேயதென்னென்பார்.

இ-ள் பூந்துகள்-மகரந்தப்பொடிகள்—செறிந்த-நெருங்கிய—கோமறுகில்-அரசவீதியில்—போகிய- சென்ற—ஏந்தல்-நளமகாராஜனின்—தாள் பாதங்கள்—அழுந்தும்-அழுந்துகின்ற—அவ்விடங்கள்-அந்தவிடங்களை—நோக்குறு- பார்த்து—மாந்தளிர்-மாந்தளிர் போன்ற—மேனியர் வடிவத்தையுடைய மங்கையர்—வையம்-உலகத்தை—காவல்செய்- காத்தல்செய்கின்ற—வேந்தர்-அரசரின்—தாள்-பாதங்களிலிருக்கும், இலக்கணம்-இலக்கணங்கள்—மேயது-இவ்வடிச்சுவட்டிற்பொருந்தியது—என்னென்பார் - என்ன ஆச்சரியமென்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) மகரந்தநிறைந்த இராஜவீதியில் நளன் அடிவைத்தவிடத்தை மாதர்கள்கண்டு அரசர்களடிச்சுவடு பொருந்திய தென்னவென்பார்கள் என்பதாம். (௫௩)

கள்ளவிழ்கோதையரெறிந்தகந்தகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர்மறித்துவீழ்சலுந்

தள்ளருமதிசயமெய்தித்தத்தமில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண்*மீண்டதென்னென்பார்.

இ-ள் கள்ளவிழ்-தேனொழுகுகின்ற—கோதையர் - மாலையைய ணிந்தமாதர்—எறிந்த-வீசிய, கந்துகம்-பந்துகள்—வள்ளல்-நள மஹாராஜனுடைய—மார்பு- மார்பினிடத்திலே—உற்று-பொரு ந்தி—எதிர்-எதிராக—மறித்து-மறிபட்டு—வீழ்தலும்- வீழ்ந்தவ ளவில்—தள்ளரும்-தள்ளுதற்கரிய—அதிசயம்-ஆச்சரியத்தை—எ ய்தி-அடைந்து—தத்தமில்-தங்கள் தங்களுக்குள்ளே, வெள்ளிடை ப்பட்டு-வெளியிடத்திற்பட்டு—இவண்-இவ்விடத்தில்—மீண்டது திரும்பியது—என்னென்பார்- என்னவென்றுசொல்லுவார்கள்— எ-று. [*குவலயாநந்தம். வினைச்சொல்லினைத்தூங் காரியச்சொல் லே, இவ்விதியால்மீண்டதுகாரியம்.] (கருத்து) மாதர்களெறிந்த பந்துக்கள் நளன்மார்பில்பட்டெதிராக வீழுந்தமாத்திரத்தில் பெ ண்களிதென்ன வாச்சரியமென்பார்கள் என்பதாம். (௪௪)

எதிர்முகமாயிருந்திருவர்பைந்துணர்ப்
புதுமலர்தொடுத்தலுநடுவட்புக்கவன்
கதுமெனவேகலுமறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயக்குறமுகமறைத்ததென்னென்பார்.

இ-ள் எதிர்முகமாயிருந்து-அபிமுகமாகவிருந்து—இருவர்-இ ரண்டுபேர்—பைந்துணர்- பசியபூங்கொத்துக்களிலிருக்கின்ற— புதுமலர்-அன்றலர்ந்தமலரை—தொடுத்தலும்- கட்டலும்—நடுவ ண்-அவருக்கிடையில்—புக்கவன்-புகுந்தநளன், கதுமென-விரை ந்து—ஏகலும்-போனவளவில்—மறைப்ப- மறைக்க—கன்னியர்- அம்மாலைதொடுத்தமாதர்கள்—மதி-புத்தி—மயக்குற-மயக்கத்தை ப்பொருந்த—முகமறைத்தது - முகத்தைமறைத்துவிட்டது—எ ன்னென்பார்-என்னஆச்சரியமென்றுசொல்லுவார்கள்—எ-று. (க ருத்து) மாலைகட்டுமாதரிருவர்நடுவே நளன்போனவ்வளவில் அம் மாதர்கள் முகத்தை மறைத்துவிட்ட தென்னவென்பார்கள் என் பதாம். (௪௫)

அண்ணறன்மார்பகத்தணிந்தபேரணி
மண்ணியமணிவயின் வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறநோக்குவாள்கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடையெனதுருவிளங்கலென்னென்பாள்.

இ-ள் அண்ணறன் - நளமஹாராஜனுடைய—மார்பகத்து- மார் பினிடத்து—அணிந்த-தரித்த—பேர்- பெரிய—அணி ஆபரணங் களிலுள்ள—மண்ணிய-தெளிந்த—மணிவயின் -மணியினிடத்தில்,

வடிவு-உருவமானது—தோன்றலும்-தெரிதலும்—கண்ணுற-கண்ணினாற்பொருந்த—நோக்குவாள்-பார்ப்பாளாகியவொருத்தி—கன்னிமாரொடும்-மாதர்களுடன்—விண்ணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து—எனதுரு-எனதுவடிவம்—விளங்கல்-பிரகாசித்தல், என்னென்பாள்-என்ன ஆச்சரியமென்றுசொல்லுவாள்—எ-று. (கருத்து) நளனுபரணத்தில் ஒருத்தி தன் வடிவுதோன்றியவளவில் என்வடிவு வெளியிற்றோன்றியதென் னென்பாள் என்பதாம். (௫௬)

வெற்பினெழில்கெடவிளங்குதோளினன்
பொற்பொளிர்பித்திகைப்புறத்திற்றோன்றலு
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினாற்
கற்புடைமகளிருநிலைகலங்கினார்.

இ-ள் வெற்பினது-மலையினது—எழில் அழகு—கெட-கெடும்படி—விளங்கு-பிரகாசியாநின்ற—தோளினன்-தோளினையுடைய நளமஹாராஜனது—பொற்பு-அழகானது—ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற—பித்திகைப்புறத்தில்-சுவர்த்தலத்தினிடத்து—தோன்றலும்-தோன்றுதலும், அற்புதமிதுவென-ஆச்சரியமிதுவென்று—நோக்கி-பார்த்து—அன்பினால்-ஆசையினால்—கற்புடைமகளிரும்-கற்புடையமாதர்களும்—நிலைகலங்கினார்-மயங்கினார்கள்—எ-று. கருத்து; நளன்வடிவு சுவரிற்றோன்ற கற்புள்ளமாதரும் நிலைகலங்கினார்கள் என்பதாம். (௫௭)

இழைவளர்முலையினரொருவனேர்பெறு
நிழலிவணோக்கினனெனவுநீளிடை
மொழிவனகேட்டனனெனவுமொய்ம்புறத்
தழுவினனென்னவுந்தம்மிற்கூறுவார்.

இ-ள். இழை-ஆபரணத்தோடுகூடி—வளர்-வளர்கின்ற—முலையினர்-முலையையுள்ளமாதர்கள்—ஒருவன்-ஒரு ஆண்மகனுடைய, ஏர்பெறு-அழகைப்பெற்ற—நிழல்-நிழலை, இவண்-இவ்விடத்தில், நோக்கினனெனவும்-பார்த்தேனென்றும்—நீளிடை-இந்நீண்டவிடத்தில்—மொழிவன-பேசுவனவற்றை—கேட்டனனெனவும்-கேட்டேனென்றும்—மொய்ம்புற-தோள்கள்பொருந்த—தழுவினனென்னவும்-தழுவினேனென்றும்—தம்மில்-தங்களுக்குள்ளே—கூறுவார்-பேசிக்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. கருத்து மாதர்கள் ஒருவனிழலைக்கண்டேனென்றும்-ஒருவன்சொல்லைக்கேட்டேனென்றும் ஒருவனைத்தழுவினேனென்றும் சொல்லிக்கொள்வார்கள். ( )

இன்னிசையளிபயில்பொழிலினேர்தன்முன்
பொன்னவிர்முலைத்தமயந்திபோதலு

மன்னமுன்கூறியவற்றைநாண்முதன்
முன்னுறுமுருவெனமுன்னினனரோ.

இ-ள். இன்-இனிய — இசை - இசையைப்பாடும் — அளி - வண்டு
கள் — பயில்- சஞ்சரிக்கின்ற — பொழிலின்-சோலையிடத்தில், ஏந்
தல்-நளமஹாராஜன் — முன்-தன்னெதிரே — பொன் - பொன்னை
யொத்த — அவிர்-பிரகாசியாநின்ற — முலை-முலையையுடைய, தம
யந்தி-தமயந்தியானவள் — போதலும்-வருதலும், அன்னம் - அன்
னப்புள்ளானது — முன்கூறிய-முன்சொல்லிய — அற்றைநாண்மு
தல்-அன்றையநாண்முதலாக — முன்னுறும் - எதிர்தோன்றுகிற,
உருவென-உருவெளித்தோற்றமென்று, முன்னினன் - நினைத்தான்,
எ-று. அரோ - அசை. (கருத்து) சோலையில்நளன்முன்னேதமயந்
திவருதலும்அவனுருவெளியென்றெண்ணினன் — எ-ம். (௫௯)

மடவரலுருவெளிமன்னன்றோண்மிசை
யிடையறுவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலைவேலினன்றோளில்வீழ்ந்ததே.

இ-ள். மடவரல்-தமயந்தியானவள் — உருவெளி- உருவெளியாய்த்
தோன்றிய — மன்னன் - நளமஹாராஜனுடைய — தோண்மிசை
தோளின்மேல் — இடையறு-இடைவிடாத — விழைவுடன் - ஆசை
யுடனே, என்றும்-என்றைக்கும், சூட்டல்போல் - சூட்டுதல்போ
ல, மிடை-நெருங்கிய, மலர்-மலராற்றொடுத்த, பூந்தொடை - பூ
மாலையை, சூட்ட-தரிக்க, மேவிய - அங்கிருக்கின்ற, சுடர்-காந்தி
பொருந்திய, இலைவேலினன் - இலைபோன்றவேற்படையுள்ளந
ளமஹாராஜன், தோளில்-புயங்களில், வீழ்ந்தது - விழுந்தது,
எ-று. (கருத்து) தமயந்தியானவள் உருவெளித்தோற்றமென்று
மாலைசூடஅம்மாலை நளனுடையதோளில்விழுந்ததுஎன்பதாம்.

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதல்
மருமலர்மாலிகைவனைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினனவளுஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலனெனத்தெருமந்தாளரோ.

இ-ள். உருவெளியாக - உருவெளித்தோற்றமாக, யான்கண்ட-என்
னாற்காணப்பட்ட, ஒண்ணுதல் - ஒள்ளியநெற்றியையுடையதம
யந்தியானவள், மருமலர்மாலிகை - வாசனைபொருந்தியபூமாலை
யை, வனைந்ததென்னென-சூட்டியதென்னகாரணமென்று, அர
சனும்-நளமஹாராஜனும், எண்ணினன்-நினைத்தான், அவளும்-
அத்தமயந்தியும், சூட்டிய-தரித்த, தெரியல் - மாலையை, காண

இலனென-கண்டிலேனென்று, தெருமந்தாள் - மனஞ்சுழன்றுள், எ-று. (கருத்து) உருவெளியாகக்காணப்பட்ட தமயந்திமாலை சூடியதென்னவென்று நளன் எண்ணினன் தமயந்தியுமாலையைக் காணேனென்றுமயங்கினுள்என்பதாம். (௬௧)

முருகவிழ்குழலினுடனையுமுன்னுறு
முருவெளியெனவிறையுவந்துபுல்லினு
னரிவையுமன்னவாறெண்ணியாங்கெதிர்
*புரவலன்மார்புறப்புல்லினுளரோ.

இ-ள். முருகவிழ்-வாசனைவீசுகின்ற, குழலினுடனையும் - கூந்தலையுடையதமயந்தியையும், முன்னுறும் - முன்னேதோன்றுகின்ற உருவெளியென - உருவெளித்தோற்றமென்று, இறை - நளமகாராஜன், உவந்து-மகிழ்ச்சியையடைந்து, புல்லினன் - தழுவினுன், அரிவையும்-தமயந்தியும், அன்னவாறு - அந்தப்பிரகாரம் எண்ணி-நினைத்து, ஆங்கு-அவ்விடத்திலே, எதிர் - எதிரேவந்த, புரவலன் - அரசனது, மார்புற - மார்புபொருந்த, புல்லினுள்-தழுவினுள், எ-று. [*குவலயாநந்தம். பெயர்ச்சொல்லனைத்துங் காரணச்சொல்லே, இவ்விதியால்புரவலன்காரணச்சொல்.] (கருத்து) நளன்உருவெளித்தோற்றமென்றுதமயந்தியைப்புணர்ந்தான் தமயந்தியு மப்படியேநினைத்து நளனைப்புணர்ந்தாள்என்பதாம்.

சொல்லருமின்பமீதூரத்தோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினுன்
மெல்லியலவ்வுறுவிழியிற்காண்குறு
தல்லலுற்றணிவளையங்கைநீக்கினுள்.

இ-ள். சொல்லரும்-சொல்லுதற்கரிய, இன்பம் - இன்பமான து மீதூர-அதிகரிக்க, தோன்றலும்-நளனும், புல்லுவிட்டு - தழுவலைநீக்கி, அவ்வுரு-அந்தவடிவினுடைய, பொலிவு - காந்தியை நோக்கினுன்-பார்த்தான், மெல்லியல்-தமயந்தியானவள், அவ்வுருவாகியவடிவத்தை, விழியில் - கண்ணினுல், காண்குறு - காணுதலால், அல்லலுற்று-பயத்தையடைந்து, அணிவளை - அழகியவளையலையணிந்த, அங்கை - அழகியகையை, நீக்கினுள் - விடுத்தாள், எ-று. (கருத்து) நளன்இன்பந்தோன்றப்புணர்ந்துதமயந்தியின் வடிவத்தைப்பார்த்தான், தமயந்தி அவ்வடிவத்தைக்காணுதலைவிட்டாள். எ-ம். (௬௨)

பொன்னடிப்பூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்னரிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பெழ

மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
தன்னமர்கோயிலுட்டையலெய்தினாள்.

இ-ள். பொன்-பொன்னினாற்செய்த — அடிப்பூஞ்சிலம்பு- பாதத்திலணிந்த அழகியசிலம்புகள் — ஒலிப்ப - ஒலித்தலைச்செய்ய — மேகலை-மேகலையிலிருக்கின்ற — இன்-இனிய — அரி- பருக்கைக்கலையுடைய — கிண்கிணி சதங்கைகள் — இசலி- ஒன்றோடொன்றுதாக்கப்பட்டு — ஆர்ப்பெழ-ஒலியெழும்ப — மின்- மின்னல் — நடைகற்பதுபோன்று-நடத்தலைக்கற்பதொத்து, மெல்லென-மிருதுவாக — தன்-தனது — அமர்-அமர்கின்ற — கோயிலுள்-கன்னிமாடத்தில் — தையல்-தமயந்தியானவள், எய்தினாள்-அடைந்தாள், எ-று. (கருத்து) தமயந்தி கன்னிகாமாடத்திற் சேர்ந்தாள்-எ-ம். (௫௪)

கருந்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புல்லியும்
பொருந்தியவுருவெளியென்றுபோக்கிநல்
லருந்தனம்பெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

இ-ள். கரும்-கரிய — தடம்-விசாலம்பொருந்திய — கண்ணியை-கண்களையுடையதமயந்தியை — கையிற்புல்லியும்- கையினாலேதழுவியும் — பொருந்திய-பொருந்தப்பெற்ற — உருவெளியென்று-உருவெளித்தோற்றமென்று — போக்கி-விட்டு — நல்-நல்ல — அருந்தனம்-அரியதிரவியத்தை — பெற்று- எளிதிற்பெற்று — இழந்தாரில்-இழந்தவர்களைப்போல் — ஐயனும்-நளமஹாராஜனும் — வருந்தி-வருத்தமடைந்து — வெந்துயரொடு- வெவ்விய துன்பத்துடன் — மதிமயங்கினான்-புத்திமயங்கினான் — எ-று. (கருத்து) நளன் கைப்பொருளிழந்தவர்கள்போலத் தமயந்தியைப்புணர்ந்து துன்புற்று மயங்கினான் என்பதாம். (௫௫)

பாணிகர்வண்டினம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிவந்தசெய்குன்றுந்தேடியுங்
காணலனாகியகளிநல்யானையான்
மாணிழையுறைதருமாடமெய்தினான்.

இ-ள். பாண்-இசைப்பாட்டுக்கு — நிகர் - நிகராக — வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள் — பாடும்-பாடுகின்றது, சோலையும்-சோலையிடத்திலும் — சேண்-ஆகாயத்தில் — உற- பொருந்த — நிவந்த-உயர்ந்த — செய்குன்றும்-கட்டுமலையினிடத்திலும் — தேடியும்- தேடுதல்செய்தும் — காணலனாகிய-காணாதவனாகிய — களிநல்யானையான்-நளமஹாராஜாவானவன் — மாணிழை-தமயந்தி — உறைதரும்-வசி

க்கின்ற, மாடம்-கன்னிமாடத்தை, எய்தினான்- அடைந்தான்-எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தி கன்னிமாடத்திற்சேர்ந்தான் எ-ம். ( )

மின்னிடையரம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையயிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்பநோக்கினான்.

இ-ள். மின்-மின்னலையொத்த — இடை-இடையையுடைய — அரம்பையர்குழாத்துள்-தெய்வமாதர்கள்கூட்டத்துள், மேவிய-பொருந்திய, அன்னம்-அன்னநடைபோன்ற, மென்-மெல்லிய, நடை-நடையையுடைய — அயிராணியாமென - இந்திராணியாமென்று சொல்லும்படி — நல்-நல்ல — நுதல்- பருவத்தையுற்ற — மடந்தையர்-மாதர்களது — நாப்பண்-நடுவே — இன்- இனிய — நகை புன்சிரிப்பையுடைய — கன்னி - தமயந்தியானவள் — வீற்றிருத்தல் - வீற்றிருத்தலை — கண்களிப்ப-கண்களிக்க — நோக்கினான்-பார்த்தான், எ-று. அயிராணியாமென வென்றமையால்-உவமையணி (கருத்து) நளன் தமயந்தியைக்கண்டான் என்பதாம். (௯௭)

மண்டமர்கடந்தவேனளன்வந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர்நாளுஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளிபயின்றுகூறலுங்
கண்டதோவிஃதெனக்காளையெண்ணினான்.

இ-ள். மண்டு-நெருங்கிய — அமர்-போரை — கடந்த-வென்ற — வேல்-வேற்படையையுள்ள — நளன்வந்தானென - நளமஹாராஜன்வந்தானென்று — தொண்டைவாய் - கொவ்வைக்கனிபோன்றவாயையுடைய — மடந்தையர்-மாதர்கள் — நாளும் - நாடோறும் — சொல்வன-சொல்வனவற்றை — பண்டரும்- இசையைத்தருகின்ற, கிளி-கிளிப்பிள்ளை — பயின்று-பழகி — கூறலும்-சொன்னவளவில், இஃது-இந்தக்கிளிப்பிள்ளை — கண்டதோவென பார்த்ததோவென்று — காளை-நளமகாராஜன் — எண்ணினான்- நினைத்தான் — எ-று. ※ (கருத்து, கிளி வழக்கமாக நளன்வந்தானென்றுசொல்ல நளன் இது தன்னையறிந்ததென்று சந்தேகித்தான் என்பதாம். ※ அகத்தியம் [☞ பொருளென நல்லோர்புகல்வது கருத்து அதுவோ தொகைவகையாகுமெனக், பிண்டப்பொருளாய்ப் பேசுவதே தொகை; கற்றோர்க்கினிதாகக் காட்டுவதேவகை என்பதாம். (௯௮)

ஒருத்தியாளனைவிருப்பவுள்ளுறும்
விருப்பினுலொருத்தியான்வீமன்மாதென
மருக்கமழ்பூந்தொடை சூட்டமன்னவன்
பொருப்புறழ்தடம்புயப்புளகம்பூத்தவே.

இ-ள். உள்ளூறும்-உள்ளேயிருக்கின்ற—விருப்பினால்-ஆசையினால்—யானளனென-நானளமஹாராஜனென்று,ஒருத்தியிருப்ப.ஒருமங்கையிருக்க—ஒருத்தி-ஒருமங்கையானவள்—யான்-நான்—வீமன்மாதென-தமயந்தியென்றுசொல்லி—மருக்கமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற—பூந்தொடை-மலர்மாலையை—சூட்ட-தரிக்க—மன்னவன்-நளமகாராஜனுடைய—பொருப்புறழ்-மலையையொத்த உடம்-பருத்த—புயம்-தோள்களானவை—புளகம்பூத்த-மயிர்க்குச்செறிந்தன—எ-று.(கருத்து ஒருத்திநளனாகவும் மற்றொருத்திதமயந்தியாகவும்மாலைசூட்டக்கண்டநளன்மகிழ்ந்தான் எ-ம்.

மலர்ந்தசெந்தாமரைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுகிரினாலெழுதுபாசுர
நலம்பெறக்காண்டலுநண்ணலார்புக
ழுலம்பொருதோளினனுவகையெய்தினான்.

இ-ள். மலர்ந்த-விரிந்த—செந்தாமரைமென்மடலின்மேல்-சிவந்ததாமரைபினுடையமெல்லியவிதழின்மேல்—தனக்கு-தனக்கு இலங்கிழை-தமயந்தியானவள்—உகிரினால்-நகத்தினாலே, எழுது-எழுதப்பட்ட—பாசுரம்-வசனங்களை—நலம்பெற-நன்மைபெற—காண்டலும்-பார்த்தவளவில்—நண்ணலார்-பகைவரால், புகழ்-புகழப்பட்ட—உலம்-திரள்கல்லை—பொரு-ஒத்த—தோளினன்-தோள்களையுடையநளமகாராஜன்—உவகை-சந்தோஷித்தை—எய்தினன்-அடைந்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதாமரைமடலிலேநகத்தினாலேநளன்றனக்கெழுதும் வசனங்களைப்பார்த்தவளவில்மகிழ்ச்சியடைந்தான் எ-ம். (௭௦)

செழுமணிப்பித்திகைத்தலத்திற்றீதறு
மழவிடையனையவன்வடிவந்தோன்றலுங்
கழையமைதோளினர்காளைபேரெழி
லெழுதியவுருவிலொன்றென்னவெண்ணினார்.

இ-ள். செழுமணி-செழுமையுள்ளமணிகள்பதித்த—பித்திகைத்தலத்தில்-சுவர்த்தலத்தில்—தீதறு-குற்றமற்ற மழ-இளமைபொருந்திய—விடையனையவன்-இடபத்தையொத்த நளமகாராஜனின்—வடிவம்-உருவம்—தோன்றலும்-தெரிந்தவளவில்—கழை-மூங்கில்போல—அமை-பொருந்திய—தோளினர்-தோளையுடையமாதர்கள்—காளை-நளமகாராஜனது—பேர்-பெரிய—எழில்-அழகை—எழுதிய-தம்மாலெழுதப்பட்ட, உருவில்-வடிவத்தில்—ஒன்றென்ன-ஒருவடிவென்று—எண்ணினார்-நினைத்தார்கள்—எ-று. (கருத்து)இரத்தினச்சுவரில்நளன்வடிவுதோன்றியவளவில்பெண்கள் எழுதியவுருவிலொன்றென்றெண்ணினார்கள்-எ-ம். (௭௧)

நாமவேல்வலனுயர்நளனுக்காங்கமர்
வாமமேகலையினர்நடுவண்வைகுவா
டாமமார்குழற்றமயந்தியென்றவள்
காமருபேரெழில்காட்டுகின்றதே.

இ-ள். நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற—வேல் - வேற்படையால் —வலனுயர்-வெற்றிமிகுந்த—நளனுக்கு - நளமகாராஜனுக்கு— ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—அமர்-அமர்ந்த—வாமம்- அழகிய—மேக லையினர்-மேகலாபரணமுள்ளமகளிருடைய—நடுவண் - நடுவே, வைகுவாள்-இருப்பவள், தாமம்-மாலைகள்—ஆர்-நிறைந்த, குழல் கூந்தல்பொருந்திய—தமயந்தியென்று- தமயந்தியென்னும் பெ யரையுடையவளென்று—அவள்-அவளது—காமர் - ஒளியுள்ள— பேர்-பெரிய—எழில்-அழகானது—காட்டுகின்றது-காண்பிக்கின் றது—எ-று (கருத்து) அழகினால்தமயந்தியென் றறியப்பட்டது என்பதாம். (எஉ)

ஏதமில்குணத்தினனினையனாகநண்
டாதவிழ்பூங்குழற்றையல்பாற்றம
தாதரம்பெருகியவமரரேவிய
தூதியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

இ-ள். ஏதமில்-குற்றமற்ற, குணத்தினன்-குணத்தையுடையநள மகாராஜன்—இனையனாக - இத்தன்மைபொருந்தியவனாக — நூ ண்-நுட்பமாகிய—தாது-மகரந்தப்பொடிகள்—அவிழ்- உதிர்கின் ற—பூ-மலரையணிந்த—குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல்பால் த மயந்தியிடத்தில்—தமது-தமது—ஆதரம் -ஆசையானது—பெ ருகிய-மிகுந்த—அமரர்-தேவர்களால், ஏவிய-ஏவப்பட்ட—தூதி யர்-தூதிகள், செய்திறம்-செய்தவகையை—சொல்லுவாம் - சொ ல்லுவாம்—எ-று. (அரோ-அசை) கருத்து) நளனிப்படியிருக்கத் தேவர்கள் தமயந்தியிடத்து ஏவப்பட்ட தூதிகள் செய்கையைச் சொல்லுவாம்-எ-ம். (எங)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

கானமரலங்கன்மாலைக்கடவுளர்விடுப்பவந்த
பானலங்கடந்தநீஞ்சொற்பணைமுலைபாவைநல்லா
ரூனெனுடுபழகிநெய்த்தோருமிழ்ந்துவெம்புலவுநாறு
மானவேல்வீமனீன் றவணிதையையினிதுகண்டார்.

இ-ள். கான்-வாசனை—அமர்- பொருந்திய—அலங்கல் - அசை யாநின்ற—மாலை-மாலையையுடைய—கடவுளர் - தேவர்களால், வி

டுப்ப-அனுப்பப்பட்டு—வந்த-வந்த, பால்-பாலினது, நலம் - ந
ன்மையை, கடந்த-வென்ற - தீ - தித்திப்புப்பொருந்திய,சொல்-
சொல்லையும், பணை-பருத்த, முலை - முலையையுமுடைய - பாவை
நல்லார்-பாவைபோலுமிருக்கின்றமாதர், ஊடுறுடு-மாமிசத்துட
ன், பழகி- பழகுதல்செய்து, நெய்த்தோருமிழ்ந்து - உதிரத்தை
யுமிழ்ந்து, வெம் - வெம்மைபொருந்திய புலவு - புலானுற்றம்,
நாறு-நாறுகின்ற, மான ஒப்பற்ற வேல் - வேற்படைபெற்ற, வீ
மனீன்ற-வீமராஜன்பெற்ற- வனிதையை - தமயந்தியை,இனிது-
இனிதாக, கண்டார் - கண்டார்கள், எ று. (கருத்து)தேவர்கள்விடு
க்கப்பட்டதூதிகள் தமயந்தியைக்கண்டார்கள் எ-ம். (எ௪)

பொருவருவனப்பின்மிக்கபுலோமசைமுதல்வராய
வரிவிழிக்குமுதச்செவ்வாய்வானவர்மகளிர்தாமித் [ன்று
தெரியிழை* செவ்விநோக்கிற்சேணிடைப்பொலிந்துதோ
மிரவிமுன்மதியமாவொனவுளத்தெண்ணினரால்.

இ - ள். பொருவரு-ஒப்புச்சொல்லுதற்கரிய—வனப்பின் - அழ
கினாலே, மிக்க-மிகுந்த, புலோமசைமுதல்வராய் - இந்திராணிமு
தலியராகிய, வரி-இரேகையுள்ள, விழி-கண்களையும், குமுதச்செ
வ்வாய் - அல்லிமலர்போன்றசிவந்தவாயினையுமுடைய, வானவர்
மகளிர் - தெய்வமாதர், இத்தெரியிழை - இந்தத்தமயந்தியினது,
செவ்வி-அழகை, நோக்கில் - பார்த்தால், சேணிடை - ஆகாயத்தி
னிடத்து, பொலிந்து-பிரகாசித்து, தோன்றும் -தோன்றுகின்ற,
இரவிமுன் - சூரியன்முன்னே, மதியமாவொன - சந்திரன்போ
லாவனென்று, உளத்து-மனத்திலே, (தூதியர்) எண்ணினர் - சிந்தி
த்தார்கள், எ-று. (தாம்) - ஆல்-அசைகள்) [*குவலயாநந்தப்உறப்
பியல், வடிவுநிறங்குணமவையவநடைநலக, பார்வைவசனமெனு
மிருநான்கும்,பெண்பால்வதிமையணியும் புனைபொருள் இவ்வித
யால்செவ்வியென்பாற்புனைபொருள்.](கருத்து) தமயந்திஅழகு
க்குமுன்னே தேவமாதரழகு சூரியன்முன்னே தோன்றுஞ்சந்திர
ன்போலும் என்றெண்ணினார்கள் என்பதாம். (எ௫)

எய்தியமகளிர்தம் மிலிமையவர்தலைவன்றூதி
யையரிநெடுங்கட்செவ்வாயணங்கிற்குடணங்குபோல்வாய்
கொய்தூணர்த்தருவின்மூந்கோமகன்பணியாற்போந்த
செய்திநீகேட்டியென்றுசீறடிவணங்கிச்சொல்வாள்.

இ - ள். எய்திய-அடைந்த,மகளிர்தம்மில்-தூதியர்நால்வருள், இ
மையவர்தலைவன் - இந்திரனது, தூதி - தூதியானவள், ஐ - அழ
கிய, அரி - இரேகைகளையுற்ற, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையு

ம், செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும்- தெய்வமங்கைக்கும், அனைத்துபோல்வாய் - தெய்வமாதையொத்தவுடைய நீதியே, கொய் - கொய்கின்ற, தணர் - பூங்கொத்துக்களுள்ள, தருவினிழல்-ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற, கோமகன் - இந்திரனது, பணியால் ஏவலினாலே போந்த-வந்த, செய்தி-செய்தியை, நீகேட்டியென்று - நீகேட்பாயாகவென்று, சிறடி - சிறியபாதங்களை, வணங்கி - வணங்குதல்செய்து, சொல்வான் - சொல்வான். எ - று (கருத்து) இந்திரன் தூதியானவன் தமயந்தியை வணங்கிச்சொல்வானாயினான் - எ - ம்.

(எசு)

இருவிசும்பொருகோலோச்சியேதிலர்க்கடந்துதேவர்
பரவிநின்றிறைஞ்சநாளும்பனிமலர்த்தருவினீழ
லரியணைப்புறத்துவைகுமண்ணலுக்கமிர்தமன்னா
யுருவிலாவொருவன்செய்யுமுறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

இ-ள். இரு-பெரிய, விசும்பு-வானுலகை, ஒருகோலோச்சி - ஒருசெங்கோல்செலுத்தி, ஏதிலர் - சத்துருக்களை, கடந்து -வென்று, தேவர் - தேவர்கள், பரவிநின்று - துதிசெய்துநின்று, இறைஞ்ச-வணங்க, நாளும்-நாடோறும், பனி- குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலரானிறைந்த, தருவினீழல்-ஐந்தருவினிழலில், அரியணைப்புறத்து- சிங்காதனத்தினிடத்து, வைகும்- தங்கிய, அண்ணலுக்கு-இந்திரனுக்கு, அமிர்தமன்னாய் - அமிர்தத்துக்கொப்பானவளே, உருவிலான் வடிவமில்லாதவனாகிய, ஒருவன்- மன்மதனானவன், செய்யுஞ் செய்கின்ற, உறு - மிகுந்த, பகை - பகையைநீக்கி, காத்தல்வேண்டும் (நீ) காக்கவேண்டும், எ - று. (கருத்து) இந்திரனுக்கமிர்தம்போன்ற தமயந்தியே நீமன்மதபாணத்தைநீக்கிக்காக்கவேண்டுமென்றான் எ ம்.

(எஎ)

எம்மிறையிளவற்காகவிருங்கடல்கடைந்துவாசச்
செம்மலர்த்திருவையீந்ததேவர்வாசவற்குமின்னுங்
கைம்மலர்வருந்தவிக்குக்கடல்கடைந்துழலாவண்ணம்
பொம்மல்வெம்முலையாயன்றேற்கின்னருள்புரிதல்வேண்டும்.

இ-ள். எம்மிறை எங்களரசனது, இளவற்காக உபேந்திரனுக்காக, இரும் பெரிய, கடல்கடைந்து பாற்கடலைக்கடைந்து, வாசம்-வாசனைபொருந்திய, செம்மலர்த்திருவை செந்தாமரைமலரிலிருக்கின்றதிருமகளை, ஈந்த தந்த, தேவர் - தேவதைகள், வாசவற்கும் - இந்திரனுக்கும் இன்னும் - இன்னமும், கைம்மலர்வருந்த-கைகளாகியமலர்கள்வருந்த, இக்குக்கடல்கடைந்து - கருப்பிரதக்கடலைக்கடைந்து, உழலாவண்ணம் - அலையாதவிதம், பொ

ம்மல்-பொலிவினையுடைய—வெம்-விரும்பத்தக்கவாகிய—முலை
யாய்-முலைகளுள்ளதமயந்தியே, அன்னோற்கு-அவ்விந்திரனுக்கு,
இன்னருள்-இனியவருளை—புரிதல்வேண்டும் (நீ) செய்தல்வேண்டு
ம் எ-று. (கருத்து) இந்திரனுக்கருள்செய்யவேண்டுமென்றாள், எ-ம்.

மாயிருஞாலந்தன்னின்மகம்பலவியற்றிப்பெற்ற
மீயுயர்பசும்பொனாட்டின்மேதகுசெல்வமெல்லா
மேயினநின்பாலன்றோவிமையவர்க்கிறைவன்பானின்
சேயரிக்கடைக்கணோக்கஞ்சிறிதருள்புரியின்மாதோ.

இ-ள். மா-மகத்தாகிய—இரு-பெரிய—ஞாலந்தன்னின்-பூமியி
லே—மகம்பலவியற்றி-நூறுவேள்விசெய்து—பெற்ற-பெற்றுக்
கொண்ட—மீ-மேலாக-உயர்-உயர்ந்த—பசு-பசுமைபொருந்
திய—பொன்னாட்டின்-பொன்னுலகத்தில்—மேதகு-மேன்மையு
டைய—செல்வமெல்லாம்-பாக்கியமெல்லாம்—நின்பால்-உன்னி
டத்து—எயினவன்றோ-பொருந்தியவனல்லவா—இமையவர்க்கி
றையவன்பால்-இந்திரனிடத்தில்—நின்-உன்னுடைய, சேயரி-செ
வ்வரிபரந்த—கடைக்கணோக்கம்-கடைக்கண்பார்வையானது—சி
றிது-கொஞ்சம், அருள்புரியின்-அருள்செய்தால், எ-று. (கருத்து)
உன்கடைக்கண்பார்வைசிறிது இந்திரனிடத்தில்வந்தால் அவன்செ
ல்வமெல்லாம் உனக்குடையவாமென்றாள் தூதி-எ-ம். (எ)

※ மண்ணினிற்சிறந்துவாழுமன்பலைத்தொகுதிதன்னி
லெண்ணிடிற்சிறந்தாரன்றோவியக்கரவ்வியக்கர்தம்மில்
விண்ணவர்சிறந்தாரன்றோவிண்ணவர்தலைமையுமாளு
மண்ணனின்னேவல்கேட்பினதனினுஞ்சிறந்ததுண்டோ.

இ-ள். மண்ணினில்-பூவுலகத்தில்—சிறந்து-சிறப்பைப்பொருந்
தி—வாழும்-வாழ்கின்ற, மன்பலைத்தொகுதிதன்னில்-மக்கட்கூட்
டத்துக்குள்—எண்ணிடில்-நினைக்குமிடத்தில், இயக்கர்-இயக்கரா
லவர்கள்—சிறந்தாரன்றோ-சிறந்தவர்களல்லவா—அவ்வியக்கர்த
ம்மில்-அந்தவியக்கருக்குள்ளே—விண்ணவர்-தேவர்கள்—சிறந்
தாரன்றோ-சிறப்பைப்பொருந்தினவர்களல்லவா—விண்ணவர்த
லைமையுமாளும் அத்தேவர்களையுமாட்சிசெய்கின்ற—அண்ணல்-இந்
திரனானவன்—நின்னேவல்கேட்பின-உன்னுடையஏவற்றொழிலைக்
கேட்பானாயின—அதனினும்-அதைக்காட்டிலும்—சிறந்தது-சிற
ப்பையுடையது—உண்டோ-ஒருபொருளுண்டோ இல்லை, எ-று.
குவலயாநந்தம்-உறுப்பியல்-யிசு-ரு- இம்மணிக்கிம்மணிவிசேடஞ்
சித்திரமிம்மணிக்கிம்மணிவிசேடஞ்சோதி-யெனமேவவிளங்கும் வி
சேடத்தின்பொருள்-இவ்விதியால்-ஒன்றற்கொன்றுவிசேடமாக,

(கருத்து) இந்திரனுனக்கேவல்செய்தால் இதிலுஞ் சிறந்ததில்லை
யென்றாள் என்பதாம். (அ௰)

தாதொடுநறவுதூற்றுந்தருநிழலினிதுவைகு
மேதகுநிதியுமானும்வேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலரம்பைமாதர்முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமரர்யாருநிற்றொழப்பணித்தியென்றாள்.

இ-ள். தாதொடு-மகரந்தப்பொடியோடு, நறவு-தேனையும், தூ
ற்றும்-தூற்றுகின்ற, தருநிழல்-ஐந்தருநிழலில், இனிது-இனிதாக,
வைகும்-தங்கிய, மேதகு-மேன்மைபொருந்திய, நிதியும் சங்கநிதி
பதுமநிதிகளும், ஆனும்-காமதேனும், வேட்டன-விரும்பியவை
களை, உவந்து-மகிழ்ந்து, நல்க-கொடுக்க, ஏதமில்-குற்றமில்லாத,
அரம்பைமாதர்-தெய்வமடவார்கள், முறைமுறை-வரிசைவரிசை
யாக, ஏவல்கேட்ப-ஏவற்றொழிலைக்கேட்க, நீதொழும்-நீவணங்குகி
ன்ற, அமரர்யாரும்-தேவர்கள்யாரும், நிற்றொழ-நின்னைவணங்க,
பணித்தியென்றாள்-சொல்லென்றாள், எ-று. (கருத்து) நீ வணங்க
ப்படுந்தெய்வங்களுன்னை வணங்கச்செய்யென்றாள்-எ-ம். (அக)

இனையனவுரைத்தலோடும்யாவர்தமுளமுந்தேரும்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பரவவீற்றிருக்கும்வேந்தன்
மனநிலையுணரான்போலுமழைமதர்நெடுங்கணல்லா
யுனைவிரைந்திங்ஙன்றூதுவிடுத்ததென்னுரைத்தியென்று.

இ-ள் இனையன-இத்தன்மையவாகியசொற்களை, உரைத்தலோடு
ம்-சொன்னமாத்திரத்தில், யாவர்தம் எவர்களுடைய, உளமும்-ம
னமும், தேரும்-தெரியாநின்ற, பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு-
பெரிய, விசும்பில்-தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற, தேவர்-தேவர்க
ள், பரவ-வணங்க, வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற, வேந்து-இந்திர
னானவன், என்மனநிலை-என்மனத்திநிலையை, உணரான்போலும்-
தெரியாதவன்போல, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-மதர்த்
த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய, நல்லாய்-தூதியே, உனை-
உன்னை, விரைந்து-சீக்கிரமாக, இங்ஙன்-இவ்விடத்தில், தூதுவிடு
த்தது-தூதாகவனுப்பியது, என்-யாதுகாரணமாக, உரைத்தியெ
ன்று-சொல்லென்று, எ-று. அறியான்போலு மென்றமையால் த
ற்குறிப்பணி, (கருத்து) தமயந்தியானவள் தூதியே, இந்திரனெ
னது மனதையறியாதவன்போல உன்னை யென்னகாரணமாகத் தூ
துவிட்டானென்றுசொல்லி—எ-ம். (அஉ)

என்னுளத்தென்றுநீங்காதிருப்பவனளனேயாகும்
பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பாற்பொருந்துதியென்னுந்தூது
அன்னவனியையுங்கொல்லோவெனமறைந்தயலேநிற்கு [க்
மன்னவன்மகிழ்ச்சிகூரமடவரலினிதுசொன்னாள்.

இ-ள். என்னுள்ளத்து-என்னுடையமனத்தில்—என்றும்-எந்நா
ளும்—நீங்காதிருப்பவன் - பிரியாமனிலைநிற்பவன்—நளனேயாகு
ம்-நளமகாராஜனேயாகும், பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பால்-இந்
திரனிடத்து—பொருந்துதி - நீபொருந்தக்கடவாய்—என்னுந்
தூதுக்கு-என்றுசொல்லுந்தூதுக்கு—அன்னவன்- அந்தநளமகா
ராஜன்—இயையுங்கொல்லோவென-சம்மதிப்பானோவென்று—ம
றைந்து-ஒளித்து—அயலேநிற்கும்-பக்கத்திலேநிற்கின்ற—மன்ன
வன்-அரசன்—மகிழ்ச்சிகூர-மகிழ்ச்சிமிக—மடவரல்-தமயந்தி—
இனிது-இனிதாக—சொன்னாள்-சொல்லினாள், எ-று. (கருத்து)
என்னுள்ளத்திருப்பவனளனாகும், இந்திரனுக்கு பொருந்தென்
னுந் தூதுக்கு நளனிசைவானோவென்றாள் என்பதாம். (௮௩)

கோற்றொடிநளன்மேலுற்றகாதலைக்குறித்துநோக்கி
மாற்றுதலரிதென்றெண்ணிவாசவன்றூதியேக
வாற்றல்வாசவற்குநேராவணங்கெவர்க்கியையுமென்னுந்
தேற்றமோடுரையாமற்றைத்தேவர்தூதியரும்போனார்.

இ-ள். கோற்றொடி-தமயந்தியானவள்—நளன்மேல்-நளனிடத்
தில்—உற்ற-வைத்த—காதலை-ஆசையை—குறித்துநோக்கி- குறித்
துப்பார்த்து—மாற்றுதல்-அதனைநீக்குதல்—அரிதென்று - அரிதா
குமென்று—எண்ணி-நினைத்து—வாசவன்றூதி - இந்திரனுடைய
தூதி—ஏக-தன்னிடத்துக்குச்செல்ல—ஆற்றல்-வலிமைபெற்ற—
வாசவற்கும்-இந்திரனுக்கும்—நேரா- உடன்படாத—அணங்கு-த
மயந்தி—எவர்க்கு-யாவர்க்கு—இயையுமென்னும் - சம்மதிப்பா
(ளொருவருக்குஞ்சம்மதியா)ளென்கின்ற—தேற்றமோடு-தெளிவு
டனே—உரையார் - பேசாதவர்களாய்—மற்றைத்தேவர்தூதியரு
ம்-மற்றைத்தேவர்கள்விடுத்ததூதிகளும்—போனார்-சென்றார்கள்,
எ-று. உம்மையிறந்ததுதழீஇயவெச்சம் (கருத்து) தமயந்தி நள
ன்மேல்வைத்த வாசையைக்கண்டு இந்திரன்றூதிபோக மற்றதூதி
யரும்போனார்கள், எ-ம். (௮௪)

தூதியரேகக்கண்டதோன்றல்செங்கமலக்கண்கண்
மேதகுசெல்வமிக்கவிதர்ப்பர்கோன்றவத்திற்றோன்று
மாதர்மென்றோக்கிநுடங்க வடிவினிலழுந்திப்பின்னு
மாதரம்பெருகியின்பவாரியினாழ்ந்தவன்றே.

இ-ள். துதியர்-தேவர்துதிகள்—ஏக - தம்மிடத்துக்குப்போத லே—கண்ட-பார்த்த—தோன்றல்- நளமகாராஜன்—செங்கமலக்க ண்கள்-செந்தாமரைபோன்றநேத்திரங்கள், மேதகு-மேன்பட்ட, செல்வம்-செல்வத்தினாலே—மிக்க-மிகுந்த—விதர்ப்பர்கோன்-வீ மராஜனுடைய—தவத்திற்றோன்றும்-தவத்தினாலவதரித்த—மாதர் அழகிய — மெல்-மெல்லிய—நோக்கினுடன் - பார்வையையுற்றத மயந்தியினது—வடிவினில்-உருவத்தில்—அழுந்தி - ஆழ்ந்து—பி ன்னும்-பின்னும்—அதரம்பெருகி - ஆசைமிகுந்து—இன்பவாரி யின்-இன்பக்கடலிலே—ஆழ்ந்த-அழுந்தின, எ-று. (கருத்து) ந ளன்கண்கள் தமயந்தி உருவத்திலழுந்திப் பின்னு மின்பக்கடலில் மூழ்கின என்பதாம். (அரு)

பாசிழைபரந்தவல்குற்பனிமொழிக்குமுதச்செவ்வாய்
மாசறுமதியமன்னவாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையாங்கடலுளாழ்ந்துகரைபெறாவரசனோக்க
வேசுவதொன்றுமில்லாமுலைவரையிவர்ந்தவன்றே.

இ-ள். பாசிழை-பசும்பொன்னாற்செய்தவாபரணங்கள்—பரந் த-பரவப்பெற்ற—அல்குல்-அல்குலையும்—பனிமொழி- குளிர்ச்சி பொருந்தியசொற்களையும்—குமுதம்-அல்லிமலர்போன்ற—செ வ்வாய்-சிவந்தவாயினையும்—மாசறு- குற்றமற்ற—மதியமன்ன-ச ந்திரனையொத்த—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகத்து- முகத்தையு டைய—அணங்கை-தமயந்தியை—நோக்கி-பார்த்து—ஆசையங் கடலுள்-ஆசையாகியகடலுள்—ஆழ்ந்து-முழுகி—கரைபெறா-க ரையைப்பெறாத—அரசனோக்கம் - நளராஜனதுபார்வை—ஏசுவ தொன்றுமில்லா-பழிப்பதொன்றுமில்லாத, முலைவரை முலைகளா கியமலையின்மேல்—இவர்ந்த-ஏறின, எ-று. (கருத்து) நளன்கண்க ள் ஆசைக்கடலிலேமூழ்கித் தமயந்திமுலைகளாகிய மலைகள்மே லேயேறின என்பதாம். (அசு)

போர்க்களிறனையவீமன்புரிந்தமெய்த்தவத்திற்றோன்றுங்
கார்க்கருங்கூந்தலாண்மைக்கண்வலையதனுட்பட்டோ
வீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலிளமுலைநெருக்கிற்புக்கோ
பார்த்தசெங்கமலக்*கண்கள்பறிப்பறியலவாய்நின்ற.

இ-ள். போர்—போர்செய்கின்ற—களிறனைய - யானையையொ த்த—வீமன்-வீமராஜன்—புரிந்த-செய்த—மெய்த்தவத்தில் - உ ண்மையானதவத்தினாலே—தோன்றும்-அவதரித்த—கார்- மேகம் போன்ற—கருங்கூந்தலாள்-கரியவளகபாரத்தையுடைய தமயந்தி யினது, மை-மையையணிந்த,கண்வலையதனுட்பட்டோ-கண்ணாகி ய வலையிலகப்பட்டோ, ஈர்க்கு-ஈர்க்கானது, இடை-மத்தியத்திலே, புகாத-நுழையாத, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற,இளமுலை-இள்ளமை

பொருந்தியஸ்தனபாரங்களின்—நெருக்கில் - நெருக்கத்தில்—புக்கோ-புகுந்தோ—பார்த்த-நோக்கிய—செங்கமலக்கண்கள் - செந்தாமரைமலர்போன்ற நேத்திரங்கள்—பறிப்பரியனவாய்-பறிப்பதற்கரியவாகி—நின்ற - நின்றன - எ-று. [*அகத்தியம் காரணமின்றிக்காரியந்தோன்றாது, காரியமின்றிக்காரணந்தோன்றாது. இவ்விதியால்காமங்காரணமாகக்கண்கள்நின்றன] (கருத்து) நளன்கண்கள் தமயந்திகண்வலையிற்பட்டோ தனநெருக்கிற்பட்டோபறிப்பதற் கரியவாகநின்றனவென்பதாம். (௮௭)

விண்ணவர்மகளிர்யாரும்வெள்குறவனப்புவாய்ந்து
பெண்ணலங்கனியநின்றபேதைபேரழகுமுற்றும்
கண்ணொடுபிணித்தாலென்னவியப்புறக்களித்துநோக்கும்
புண்ணுறுபுலவுவேலானுளத்தொடுபுகலலுற்றான்.

இ-ள். விண்ணவர்-தேவர்களுடைய—மகளிர்யாரும் மங்கையரெல்லாம், வெள்குற-நாணமடைய—வனப்புவாய்ந்து-அழகைப்பெற்று—பெண்-பெண்களுக்குரிய—நலம்-நற்குணங்கள்—கனிய-முதிர—நின்ற-நிற்கப்பெற்ற—பேதை-தமயந்தியினது—பேர்-பெரிய—அழகுமுற்றும்-அழகுமுழுவதும், கண்ணொடு-கண்களுடனே—பிணித்தாலென்ன-கட்டினதையொப்ப- வியப்புற-ஆச்சரியமிக—களித்து-களிப்பையடைந்து—நோக்கு - பார்க்கின்ற—புண்ணுறு-மாமிசத்தையுற்ற—புலவு- நாற்றத்தையுடைய—வேலான்-வேற்படையேந்தியநளமகாராஜன்—உளத்தோடு - மனத்துடனே—புகலலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான்எ-று. உளத்தொடுபுகலல் (சிந்தித்தல் (கருத்து) தமயந்தியழகைக்கண்டுநளன் தன்னுள்ளத்தொடுசொல்வானென்பதாம். (௮௮)

வடிவமைநூலிற்சொல்லும்வனப்பெலாமமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டியவுருவுகொல்லோ
வடிகணைவேனிலானின்னமுதுகோருய்த்துத்தீட்டும்
படிவமோவுயிரைவாட்டும்பாவைதன்வடிவந்தானே.

இ-ள். உயிரைவாட்டும்-என்னுயிரைவாட்டுகின்ற, பாவை-இப்பாவைபோல்வாளுடைய—வடிவம்-உருவமானது, வேதன் - பிரமனானவன்—வடிவமைநூலில்-சாமுத்திரிகநூலிலே, சொல்லும்-சொல்லாநின்ற — வனப்பெலாம்-அழகனைத்தும்— அமைத்து - அமையச்செய்து—கடி-புதுமைபெற்ற— மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—செங்கைவண்ணம் - தனதுசிவந்தகைகளின்குணத்தை—காட்டிய-காண்பித்த—உருவுகொல்லோ- உருவமோ, அடு-கொல்லாநின்ற—கணை-பூங்கணையுடைய—வேனிலான் - மன்மதனானவன்—

இன்-இனிய—அமுது-அமிர்தத்தில்—கோல்-தூரியக்கோலை—தோய்த்து-நனைத்து—தீட்டும்-எழுதப்பட்ட—படிவமோ-உருவமோ—எ-து. (கருத்து) நளன் தமயந்திவடிவம்பிரமன்கைத்திறமோ,மன்மதனெழுதியவுருவமோ-என்றான்-எ-ம். (௮௯)

குழையெதிர்நடந்துபைம்பொற்குமிழ்மிசைமறித்துநீண்ட
வுழை*பொருநெடுங்கணுடனுறுப்பினுக்குவமையாகச்
செழுமலர்முதலவாயபொருள்களைத்தெரிந்துகூறி
னழகினுக்குவமைதீர்ந்தவவற்றினுக்கிகழ்ச்சியாமே.

இ-ள். குழை-குழையென்னுங்காதணிக்கு-எதிர்நடந்து-முன்பாகச்சென்று—பைம்பொன்-பசியபொன்போன்ற—குமிழ்-குமிழம்பூவினது—மிசை-மேற்பக்கத்தில்—மறித்து-மறிபட்டு-நீண்ட-நீட்சியையடைந்த—உழைபொரு-மான்போன்ற,நெடுங்கணுடன்-நெடியகண்களையுடையதமயந்தியினது—உறுப்பினுக்கு-அவயவத்துக்கு—உவமையாக-உவமானமாக—செழும்-செழுமைபெற்ற—மலர்முதலவாய-தாமரைமலர்முதலவாகிய, பொருள்களை-வஸ்துக்களை—தெரிந்துகூறின்-தெரிந்துசொல்லின்—அழகினுக்கு-அழகுக்கு—உவமைதீர்ந்த-உவமைநீங்கிய—அவற்றினுக்கு-அவ்வுறுப்புக்களுக்கு—இகழ்ச்சியாம்-பழிப்பாகும்—எ-று. குமிழென்பது-அதுபோன்றமூக்கெனக்கொள்க. [*அகத்தியம்,காரியமூர்த்தியுங்காரணம்பித்தியும்-வருவனகாரியகாரணச்சொல்லே-இவ்விதியால்பொருநெடுங்கண்காரியகாரணச்சொல்] (கருத்து) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானப்பொருள்களிகழ்ச்சியவாம்என்றான்-எ-ம். (௯0)

குடைந்துவண்டிமிருஞ்செய்யகொழுமலர்த்திருவினோடுந்
தடஞ்சினைபொதுளுமென்பூந்தருநிழலுறையுந்தெய்வ
மடந்தையர்தம்மையெல்லாம்வைகலும்படைத்துச்செங்கை
படிந்தபினிந்தமாதைப்படைத்தனன்கமலத்தோனே.

இ-ள். வண்டு-வண்டுகளானவை-குடைந்து-மூக்கினாலேகிண்டி—இமிரும்-ஒலிக்கின்ற—செய்ய-சிவந்த—கொழு-செழுமைபெற்ற—மலர்-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற—திருவினோடும்-இலக்குமியுடனே—தடம்-பருத்த—சினை-கிளைகள், பொதுளும்-நெருங்கிய—மென்-மெல்லிய, பூ-மலர்களையுடைய—தருநிழல்-ஐந்தருநிழலில்—உறையும்-வசிக்கின்ற, தெய்வமடந்தையர்தம்மையெல்லாம்-தெய்வமங்கையரனைவரையும்—வைகலும்-நாள்தோறும், படைத்து-சிருட்டித்து—செங்கைபடிந்தபின்-தன்னுடையசிவந்தகைகள்பழகியபின்பு—இந்தமாதை-இந்ததமயந்தியை—கமல

த்தோன்-பிரமனானவன்—படைத்தனன் - சிருட்டித்தான்—எ-று.
ஏ அசைநிலை. (கருத்து) பிரமன் இலக்குமியையும், தேவமாதர்க
ளையும் படைத்துக் கைதேர்ந்தபின் இவளைப்படைத்தான் என்று
னளன் என்பதாம். (௬௧)

விரிந்தசெங்கமலத்தண்பூம்பொகுட்டில்வீற்றிருக்குமேலோன்
முருந்திள்முறுவற்செவ்வாய்முகிழ்முலைக்கரியகூந்தற்
றிருந்திழையழகுவாய்ந்ததிருமுகந்திங்களாகப்
புரிந்தனன்களங்கமன்றேருபுருவமாவியற்றினனே.

இ-ள். விரிந்த-விரியப்பெற்ற— செங்கமலம் - செந்தாமரையி
னது—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, பூம்பொகுட்டில்- மலர்க்கொ
ட்டையின்மேல் —வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற—மேலோன்-பிர
மனானவன்—முருந்து-மயிலிறகின்அடிமுள்போன்ற— இள-இ
ளமைபொருந்திய—முறுவல்-தந்தங்களையும், செவ்வாய்- சிவந்த
வாயினையும்—முகிழ்-அரும்பையொத்த—முலை- முலைகளையும்—
கரிய-கறுத்த—கூந்தல்-அளகபாரத்தையுமுடைய— திருந்திழை-
தமயந்தியினது—அழகுவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய—திருமுக
மாக-திருமுகமாக— திங்கள்-சந்திரனை—புரிந்தனன்- செய்தான்-
களங்கமன்றே-அதன்களங்கத்தையல்லவா—புருவமா-புருவமாக
—இயற்றினான் -செய்தான்—எ-று. (கருத்து) பிரமனிவள்முகத்
தைச்சந்திரனாகப்படைத்தான் என்றுஞ் என்பதாம். (௬௨)

*மணிமுடியதனைக்கொம்மைமுலையெனவமைத்துமார
னணிமலர்க்கணைகளைந்திலான்றமூவுலகுமூன்று
கணைகளால்வென்றுமற்றைக்கணைகளுக்கெதிரில்லாமை
யிணைவிழியென்றுபேரிட்டிவண்முகத்திருத்தினனே.

இ-ள். மாரன் - மன்மதனானவன்—மணிமுடியதனை - தன்னு
டையமணிகள்பதித்தகிரீடத்தை—கொம்மை- இளமைபொருந்தி
ய—முலையென-ஸ்தனங்களென்றுசொல்ல, அமைத்து - பொருத்
தி—அணி-அழகிய—மலர்க்கணைகளைந்தில்-புஷ்பங்களைந்தனுள்—
ஆன்ற-நிறைந்த— மூவுலகும் - திரிலோகங்களையும், மூன்றுகணை
களால் - மூன்றுபாணங்களால், வென்று - வெற்றிகொண்டு, மற்
றைக்கணைகளுக்கு - மற்றையிரண்டுபாணங்களுக்கு, எதிரில்லா-எ
திரில்லாத, மை-அஞ்சனந்தீட்டிய, இணைவிழியென்று - இரண்டு
கண்களென்று, பேரிட்டு-பேர்வைத்து, இவண்முகத்து - இந்தத்
தமயந்தியினுடையமுகத்தில், இருத்தினான் - இருத்திவைத்தான்,
எ-று. *அகத்தியம்.(காரணமூர்த்தியுங் காரியம்பிறந்தியும், ஒருவன
காரணகாரியச்சொல்லே, இவ்விதியால்மணிமுடி காரணகாரியச்

சொல்) (கருத்து) மன்மதன் தன்றூடியையுமூலையாகவுங்கணைகளைக் கண்களாகவும் அமைத்தால் என்றான் என்பதாம். (௬௩)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேனெடுங்கண்ணினுடன்
றிதலைவெம்முலைபோன்முத்தந்தெரிதரவணிந்திடாமன்
மதமழைகொழிக்கும்வேழமருப்பினைவெருவியன்றே
கதிர்மணிமுத்தமுள்ளேகரந்துவைத்திருக்குமாறே.

இ-ள். வெதிர்புரை-மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமைபொருந்திய, மென் - மெல்லிய, தோள்-தோளையும், வேல் - வேற்படைபோன்ற, நெடு-நெடிய, கண்ணினுடன் - கண்களையுமுற்றதமயந்தியின், திதலை - தேமலையுடைய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைபோல் - ஸ்தனங்களைப்போல், முத்தம் - முத்துக்களை, தெரிதர - தெரியும்படி, அணிந்திடாமல் - தரித்துக்கொள்ளாமல், மதமழை - மதமாகியமழையை, கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற, வேழம் - யானையின், மருப்பினை - கொம்பிரண்டும், வெருவியன்றே - பயந்தல்லவா-கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணி - அழகிய, முத்தம் - முத்துக்களை, உள்ளே - தடக்குள்ளே, கரந்து - ஒளித்து-வைத்திருக்குமாறு - வைத்திருக்கும்விதம், எ - று. கொழித்தல், பெருக்குதல்.) (கருத்து) தமயந்தி முலைகளைப்போல முத்துக்களை வெளிப்படுத்தாமல் அம்முலைகட்குப்பயந்தல்லவாயானைக்கொம்புகள் முத்துக்களை உள்வைத்திருக்கின்றன என்றானளன் என்பதாம். (௬௪)

மடலவிழ்கமலப்புத்தேள்வடிவினையமைத்துவெய்ய
தடமுலையமைப்பமாதினுறுப்பலாற்றமின்றென்று
விடையினுக்கமைத்தகூற்றையெடுத்தெடுத்தமைத்தலாலோ
கொடியெனத்தேய்ந்துதேய்ந்துகுறைந்ததுமருங்குறானே.

இ-ள். மடல் - இதழ்களானவை — அவிழ் - விரிந்த — கமலப்புத்தேள்-தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனானவன் — வடிவினை - உருவத்தை — அமைத்து முன்புசெய்து, வெய்ய - வெவ்விய, தடம் - பருத்த — முலை ஸ்தனங்களை, அமைப்ப பின்புசெய்ய, மாதின் - தமயந்தியினுடைய, உறுப்பலால் - அவயவமல்லாமல், தரமின்றென்று தகுந்தபொருளில்லையென்று, இடையினுக்கு மருங்குற்கு, அமைத்தகூற்றை வைத்தபங்கை, எடுத்தெடுத்து கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவெடுத்துக்கொண்டு, அமைத்தலாலோ செய்தபடியாலோ, கொடியென கொடியென்றுசொல்ல, தேய்ந்துதேய்ந்து தேய்பட்டுத்தேய்பட்டு, மருங்குல் இடையானது, குறைந்தது குறைபட்டது, எ-று. (கருத்து) பிரமன் இடைக்கமைத்த பங்

கையெடுத்து மூலைக்கமைத்தபடியினு லல்லவோ இவளுக்கிடைசுருங்கிற்று என்றானளன் என்பதாம். (௯௫)

மௌவலந்தெரியல்வேய்ந்துமணங்கமழ்கரியகூந்தற்
கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதைகுவிமுலைக்களிநல்யானை
செவ்விதிற்பிணித்தநீலச்செழுமணிவல்லிபோலு
மவ்வயிறணிந்தகோலவணிமயிரொழுக்கந்தானே.

இ-ள். மௌவல்-முல்லையினுடைய — அம்-அழகிய — தெரியல் வேய்ந்து-மாலையைத்தரித்து — மணம்-வாசனை — கமழ்- கமழ்கின்ற — கரிய-கறுத்த — கூந்தல்- அளகபாரத்தையும் — கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதை - கொவ்வைக்கனிபோன்றவாயையுள்ள தமயந்தியின் — குவி-குவிந்த — முலை- ஸ்தனங்களாகிய — களி - களிப்பையுடைய — நல்யானை நல்லயானையை — செவ்விதின்- நேராக — பிணித்த-கட்டிய — நீலச்செழுமணிவல்லிபோலும்- செழுமையுள்ள நீலரத்னக்கொடிபோலும் — அவ்வயிறு- அந்தவயிற்றின — அணிந்த-தரித்த — கோலம் ஒப்பனையமைந்த — அணி- அழகிய — மயிரொழுக்கம்-மயிரொழுங்கு — எ-று. (தான்-ஏ-அசைகள்) கருத்து) மயிரொழுங்கானது தமயந்திமுலைகளாகிய யானைகளைக்கட்டிய வல்லி போலிருந்தது என்றானளன் என்பதாம். (௯௬)

ஐங்கணைக்கிழவன்வைகுமணியாசிருக்கைப்பாங்கர்
தங்குறவமைத்தவாழைத்தண்டுகொறறாகட்சீற்றத்
துங்கம்வெம்பருமயானைத்தடக்கைகொறுணிதறேற்றுஞ்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருந்திழைகுறங்குதாமே.

இ-ள். செங்கயல்-சிவந்தகயல்போன்ற — கருங்கண்- கரியகண்களையும் — செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையும் — திருந்திழை-திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, குறங்கு-துடைகள் — ஐங்கணைக்கிழவன்-மன்மதன் — வைகும்-தங்குகின்ற — அணி- அழகிய — ஆசிருக்கை அத்தாணியிடத்தின் — பாங்கர் - பக்கத்தில் — தங்குற-தங்கும்படி — அமைத்த-செய்த — வாழைத்தண்டுகொல் - வாழைத்தண்டோ — [illegible]றாகண் - அஞ்சாத — சீற்றம்-கோபத்தையுற்ற, துங்கம்-உயர்ச்சிபொருந்திய — வெம்-வெவ்விய — பருமம்-ஒப்பனையமைந்த — யானை-யானையினது — தடம் பருத்த — கைகொல்-துதிக்கையோ — துணிதல் - இன்னதென்றுதுணிதலை — தேற்றும்- (யாம்) தேறும் — எ-று. கருத்து தமயந்தியுடைகள் மன்மதன் அத்தாணிமண்டபத்து வாழைஸ்தம்பங்களோ யானைத்துதிக்கைகளோ-அறியோம் என்றானளன் என்பதாம். (௯௭)

பைந்தருநீழல்வைகும்பாலவயர்பதுமபீடத்
திந்திராக்கனைக்குசெய்யுமேர்திமையெழிற்குத்தோற்று

வந்தடிபணியுந்தோறும்வாணுதல்கவினத்தீட்டுஞ்
சிந்தூரத்திலகந்தோய்ந்தோசீறடிசிவந்தவாறே.

இ-ள் பைந்தருநீழல்-பசியவைந்தருநீழலில் — வைகும்-தங்கிய, பாவையர்-அரம்பையர்கள் — பதுமபீடத்து-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற — இந்திரைக்கு-திருமாதுக்கு — அணங்குசெய்யும்-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற — எந்திழை-தமயந்தியினது — எழிற்கு - அழகிற்கு — தோற்றுவந்து-தோல்விபெற்றுவந்து — அடிபணியுந்தோறும்-அடிகளில்வணங்குந்தோறும் — வாள்-ஒளிபொருந்திய — நுதல்-நெற்றியானது — கவின-அழகுபெற — தீட்டும் - எழுதப்பட்ட — சிந்தூரத்திலகம்-சிந்தூரப்பொட்டு — தோய்ந்தோ-தோயப்பெற்றோ — சீறடி-சிறியபாதங்கள் — சிவந்தவாறு-சிவந்தவிதம் — எ-று. (கருத்து) தேவமாதர்கள் தமயந்தியழகுக்குத்தோற்று அடியை வணங்குதலால் அவர்கள் நெற்றித்திலகம் பட்டுப்பாதஞ்சிவந்ததோ என்றானளன் என்பதாம். (கூஅ)

இன்னவாறுளத்தினெண்ணியெறுழ்வலிமடங்கலன்னான்
மின்னவிர்குலிசவேந்தன்விஞ்சையிற்புணர்ப்பினீங்கி [ன்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த பொம்மல்வெம்முலையினாண்மு
கன்னலஞ்சிலைவேளென்னக்கட்புலன்கதுவநின்றான்.

இ-ள். இன்னவாறு இந்தப்பிரகாரம் — உளத்தில்-மனதிலே — எண்ணி-சிந்தித்து — எறுழ்வலி- மிகுந்தவலுமைபெற்ற — மடங்கலன்னான்-சிங்கத்தையொத்தநளன் — மின்னவிர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, குலிசவேந்தன்-வச்சிரப்படையையுடைய விந்திரனது — விஞ்சையின்-வித்தையில் — புணர்ப்பினீங்கி - சம்பந்தத்தினின்று நீங்கி — பொன்-பொன்போலும் — அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு-தேமல், பூத்த-உண்டாகிய, பொம்மல்-பொலிவினையுற்ற, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலையினாண்முன்-தனங்களையுள்ள தமயந்திக்குமுன்னாக, கன்னலஞ்சிலைவேளென்ன-கருப்புவில்லேந்தியமன்மதன்போல, கட்புலன்-கண்ணறிவு, கதுவ பற்றும்படி, நின்றான்-நின்றனன் — எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்திக்குமுன் அருவத்தைவிட்டு உருவமாய்நின்றான் என்பதாம். (கூகூ)

விரைகமழ்நறியதண்டார்விதர்ப்பர்கோனளித்தபாவை
யரசிளங்குமரன்றன்னையாரிவமோடினிதுகண்டா
ளொருவெளிகண்டுநாணாமுவந்துள்மயர்வாண்முன்னந்
தெருளுறக்காணிலெய்துமுவகையார்தெரிக்கற்பாலார்.

இ-ள். விரை - வாசனை — கமழ் - கமழ்கின்ற, நறிய - நல்ல, த

ண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையணிந்த — விதர்ப்பர்கோன் வீமராஜன் — அளித்த-பெற்ற — பாவை-தமயந்தியானவள் — அரசிளங்குமரன்றன்னை- நளமஹாராஜனை — ஆர்வமோடு - ஆசையுடன் — இனிது-இனிதாக — கண்டாள்- பார்த்தாள் — உருவெளிகண்டு- உருவெளித்தோற்றத்தைக்கண்டு — நாளும் - நாடோறும் — உவந்து-உவப்படைந்து, உளம்-மனம் — அயர்வாள்-வருந்துகின்றவள், முன்னம்-முன்னாக — தெருளுற-தெளிவுபொருந்த, காணில்- கண்டால் — எய்தும்-அப்போதடைகின்ற — உவகை-மகிழ்ச்சியை, யார்-எவர்கள், தெரிக்கற்பாலார்-தெரியப்படுத்தவல்லவர்கள் (ஒருவருமில்லை) — எ-று. (கருத்து) தமயந்திநளனை ஆசையோடுகண்டாள் அவள்மகிழ்ச்சியையார்சொல்லவல்லார்-எ-ம். (௱)

அங்கண்மாஞாலங்காக்குமன்னன்மேலனங்கனுடன்
செங்கயற்கருங்கண்வாளிசிறிதுசென்றழுந்தாமுன்னம்
பைங்கழைதாங்கியாவம்பரித்திடப்பார்த்துநின்ற
துங்கவேள்விடுத்தவாளிதூவன்மாட்டாழ்ந்தவன்றே.

இ-ள். அம்-அழகிய — கண் - இடமகன்ற — மா - மகத்தாகிய — ஞாலம்- பூமியை — காக்கும்-அளிக்கின்ற — அன்னன்மேல்- நளமஹாராஜன்மேல் — அனங்கனுடன்- தமயந்தியினுடைய — செங்கயல்-சிவந்தகயல்போன்ற — கருங்கண்-கரியகண்ணாகிய — வாளி-பாணங்கள் — சிறிதுசென்று-கொஞ்சம்போய் — அழுந்தாமுன்னம்- அழுந்துவதற்குமுன்னமே, பைங்கழை- பசியகருப்புவில்லை — தாங்கி-சுமந்துகொண்டு- ஆவம்பரித்து- அம்பறுத்தூணியைத்தாங்கிக்கொண்டு — இடம்பார்த்துநின்ற-இடநோக்கியிருந்த — துங்கம்- உயர்ச்சிபொருந்திய — வேள்-மன்மதனானவன் — விடுத்த-பிரயோகம்பண்ணின — வாளி-பாணம் — தூவன்மாட்டு-தூதவனாயும், ஆழ்ந்த அழுந்தின — எ-று. (கருத்து) தமயந்திகண்கணையெய்திமுன்னே நளன்மேல்மன்மதன்கணையெய்தான், எ-ம். (௱௧)

கழிபெருங்காதலாள் *கட்கருவிளைமலர்கள்வெய்ய
மழவிடையனையான்செய்யமணிப்புயவரையிற்பூத்த
விழைவொடுமகிழ்ச்சிகூரும்வேனில்வேளனையான்செங்கண்
முழுநெறிக்கமலமன்னான்முலைத்தடத்தலர்ந்தமாதோ.

இ-ள். கழி-மிகுந்த — பெருங்காதலாள்- பேராசையுள்ளதமயந்தியின் — கண்-கண்ணாகிய — கருவிளைமலர்கள்-சாக்கணம்பூக்கள் — வெய்ய-வெவ்விய — மழவிடையனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமஹாராஜனது — செய்ய-சிவந்த — மணி- அழகிய — புயவரையில்-தோளாகியமலையில் — பூத்த-மலர்ந்தன, விழைவொடும்-அன்

புடனே—மகிழ்ச்சிகூரும்-மகிழ்ச்சியடைகின்ற, வேனில்வேளனை யான்-நளமஹாராஜனுடைய—செங்கண்-சிவந்தகண்ணாகிய—மு முநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய—கமலம்-தாமரைகள்— அன்னாள்-அத்தமயந்தியின், மூலத்தடத்து தனதடமாகிய குளத்தினிடத்து, அலர்ந்த பூத்தன—எ-று. தடமென்பது-மலையும்- குளமும். மாது-ஓ-(அசைகள்) [*அகப்பொருள்விளக்கம் அரிவைநாட்டத் தகத்திகழ்வேட்கை, தெரியவுணர்த்துங் குறிப்பிற்கென்ப, இவ்விதியால்ஆசைகொண்டதறிக.] (கருத்து) தமயந்திகண்களாகிய நீலோற்பலமலர்கள் நளன்மேற்கவிற்பூத்தன, எ-ம். (௱௨)

படவரவல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிக்கொடியன்னாளை
மடலவிழ்கமலப்போதின்மடந்தையென்பதற்குவெற்றிக்
கடகளிறென்னநின்றகாமருகாளைதன்னை
யிடையறாதினிதுநோக்கியிமைப்புறுகுறையுந்தீர்ந்தாள்.

இ-ள். படவரவல்குல்- அராப்படம்போன்றவல்குலையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்—பனிமொழி-குளிர்ந்தசொல்லையுமுள்ள, கொடியன்னாளை-தமயந்தியை—மடலவிழ்- இதழ்விரிந்த, கமலப்போதின்- தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, மடந்தையென்பதற்கு-இலக்குமியென்றுசொல்வதற்கு—வெற்றி-சயத்தைப்பெற்ற— கடகளிறென்ன-மதயானையைப்போல—நின்ற-அருகிலிருந்த, காமர்- அழகிய—காளைதன்னை-நளமஹாராஜனை-இடையறாது-இடைவிடாமல்,இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்பார்த்து—இமைப்புறு-(இதவளையும்)இமைப்பினையடைந்த—குறையும்-குறையையும், தீர்ந்தாள்-நீங்கினாள்—எ-று. (கருத்து)தமயந்திநளனைப்பார்த்துக்கண்குறைதீர்ந்தாள், எ-ம். (௱௩)

உண்ணிறைவுடையகாமமுருவெடுத்தென்னநின்ற
வண்ணலுமணங்கன்னாளுமழகெனுமினியதேற
லெண்ணருங்காதல்கூரவினிதினின்மாறிமாறிக்
கண்ணினாற்பருகியின்பக்களிப்பெனுங்கடலுளாழ்ந்தார்.

இ-ள். உள்-உள்ளே—நிறைவுடைய-நிறைவினையுடைய— காமம்-ஆசையானது-உருவெடுத்தென்ன,- ஒருவடிவுகொண்டதுபோல்,நின்றவண்ணலும்-நின்றநளனும்—அணங்கன்னாளும்-தமயந்தியும்— அழகெனும்-அழகென்றுசொல்லும், இனியதேறல்- இனிப்புள்ளதேனை—எண்ணம்-எண்ணுதற்கரிய—காதற்கூர - ஆசைமிக, இனிதினின்-இனிமையினாலே— மாறிமாறி- ஒருவர்க்கொருவரடிக்கடிமாறிக்கொண்டு—கண்ணினால்-நேத்திரோத்திரியங்களினால்—ப

ருகி உலவு—இன்பம்-இன்பத்தைத்தரும்—களிப்பெனும்-களிப்பென்கின்ற—கடலுள்-கடலின்கண்—ஆழ்ந்தார்-அழுந்தினார்கள், எ-று [* குவலயாநந்தம்உறுப்பியல். எ-கு-கண்ணாலறிதனிறமொடுநெடுமை, குறுமைதூரஞ்சமீபம்வடிவு கூடல்பிரிதலவையுள பொருளே, இவ்விதியால் கண்ணாற்கண்டுகளித்தனர்.] (கருத்து) நளனுந் தமயந்தியும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து மகிழ்ச்சிக்கடலிலேமூழ்கினார்கள், எ-ம். (௬௪)

இருதடம்புயமுமந்தாரகலமுமியைந்ததாலென்
றெரிவருமாவியென்றுதெரிவையுமண்ணறுனு
முருகவிழ்குழலும்வெய்யமுகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு
முருவுடைத்தாங்கொலென்றனுயிரெனவியந்துநின்றான்.

இ-ள். தெரிவையும்-தமயந்தியும்—என்-எனது—தெரிவரும்-தெரிதற்கரிய—ஆவி-உயிரானது, இருதடம்புயமும்-பருத்ததம்தோள்களிரண்டையும்—அம்-அழகிய—தார்-மாலையணிந்த, அகலமும்-மார்பையும்—இயைந்ததென்றாள்-பொருந்தியதென்றாள்—அண்ணறுனும் நளனும்—என்றனுயிர்-என்னுடையவுயிரானது—முருகவிழ்-தேனொழுகப்பெற்ற—குழலும் கூந்தலையும்—வெய்ய-வெவ்விய—முகிழ்-அரும்பையொத்த—முலைத்துணையும் - இரண்டுஸ்தனங்களையும்—தாங்கும் - சுமக்கப்பெற்ற—உருவுடைத்தாமென-உருவுடையதாமென்று, வியந்து-அதிசயித்து—நின்றான்-நின்றான் எ-று (கருத்து) தமயந்தி நளன்றோட்களையு மார்பையும் தன்னுயிரென்றாள் நளன் தமயந்திகூந்தலையும் தனங்களையுந் தன்னுயிரென்றான் என்பதாம். (௬௫)

மாதுபால்விழைவினேகுமனத்தினையல்லல்செய்த
றூதினுக்கியல்பன்றென்னாத்தோன்றல்பேரறிவின்மீட்பக்
காதலினவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினைக்கமலத்தண்பூம் [றே
போதுறைமடந்தையன்னாட் பொருந்துநாண் டடுத்ததன்

இ-ள். அல்லசெய்தல்-தூதுக்குரிய வல்லவைகளைச்செய்தல்—தூதினுக்கு-தூதுக்கு—இயல்பன்றென்னா- இயற்கையன்றென்று, தோன்றல்-நளமஹாராஜாவானவன்—மாதுபால்- தமயந்தியிடத்து—விழைவின-ஆசையினாலே—ஏகும் - செல்லுகின்ற—மனத்தினை-மனத்தை—பேரறிவின்-பேரறிவினால்—மீட்ப- மீட்க—கமலத்தண்பூம்போதுறை-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற—மடந்தையன்னாள்-இலக்குமியையொத்ததமயந்தியை, பொருந்துநாண்-பொருந்தியநாணமானது—காதலின்- ஆசையினால், அவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினை- அந்நளமஹாராஜனிடத்திற்சென்றமனத்தை—தடுத்தது-தடுத்துவிட்டது, எ-று. (கருத்து) நளன்

இச்செய்கை தூதற்குத்தகாதென்று மனதைமீட்கத் தமயந்தி நாணந் தன்மனதைத்தடுத்தது என்பதாம். (௱௬)

நாணமீதூரநின்றநகைமதிமுகத்தினாளும்
பூணினுக்கழகுசெய்யும்புணர்முலைத்தோழிமாரு
நீணகர்க்கடிகொள்வாயினீங்கிவந்தருகுநின்முன்
சேணுறையமரன்கொல்லோதிருந்தெழிலியக்கனேயோ.

இ-ள். நாணம்-நாணமானது—மீதூரநின்ற-அதிகரிக்கவிருந்த, நகை-ஒளிபொருந்திய—மதி திங்கள்போன்ற, முகத்தினாளும் முகத்தையுடையதமயந்தியும்—பூணினுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு—அழகுசெய்யும்-அழகைச்செய்கின்ற—புணர்-ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுள்ள—தோழிமாரும்-தோழிகளும்—நீள்-நீண்ட—நகர்-இந்நகரத்தினது—கடிகொள்-காவலைக்கொண்ட வாயில்-வாயிலை, நீங்கிவந்து-கடந்துவந்து—அருகுநின்முன்-நம்மருகேநின்றவன்—சேணுறை-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற—அமரன்கொல்லோ-தேவனோ—திருந்து-திருந்தப்பெற்ற—எழில்-அழகையுற்ற—இயக்கனேயோ-இயக்கனோ, எ-று (கருத்து) தமயந்தியுந்தோழிமார்களும், இவன்தேவனோ, இயக்கனோ, இதுமுதல் மூன்றுங்குளகம்.] எ-ம். (௱௭)

கடிகமழ்கமலச்செல்விகண்கவர்வனப்புவாய்ந்த, வடிவுறுகு
வவுத்திண்டோள்வண்டுழாய்மாயன்கொல்லோ, மிடல்கெழு
வெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ,
முடியுடையமரர்போற்றுமொய்கழற்குமரன்கொல்லோ.

இ-ள். கடி-வாசனை—கமழ்-கமழ்கின்ற—கமலச்செல்வி - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமாதினுடைய—கண் கண்களை—கவர்-கவர்கின்ற—வனப்புவாய்ந்த- அழகுபெற்ற—வடிவுறு-வடிவின்மிக்க—குவவு-திரட்சிபொருந்திய—திண்டோள்- திண்ணியபுயங்களையுள்ள—வண்-அழகிய—துழாய் - துளபமாலையணிந்த—மாயன்கொல்லோ-திருமாலோ—மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய—வெள்ளிவெற்பின்- வெள்ளிமலைக்கணுற்ற—விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ-விஞ்சையர்க்கரசனோ—முடியுடை- மகுடத்தையுடைய—அமரர்போற்றும்-தேவர்களால்வணங்கப்பட்ட—மொய்-நெருங்கிய—கழல்-வீரக்கழலையணிந்த—குமரன்கொல்லோ- குமாரக்கடவுளோ—எ-று (கருத்து) விஷ்ணுவோ, விஞ்சையர்க்கரசனோ, சுப்பிரமணியனோ-எ-ம். (௱௮)

விரும்பியவனைத்துநல்குமேதகுதவத்தின்மாய்ந்தோர்
திருந்தெழில்யாக்கைபெற்றுத்திகழ்வரொன்றுரைக்குநீராற்
கரும்புறழ்கிளவிபாகன்கட்டழற்பாய்ந்துதுஞ்சி
யரும்பெறல்யாக்கைபெற்றகாமனை*வறிகிலேமால்.

இ-ள். விரும்பியவனைத்தும் - இச்சித்தவைகளெல்லாம்—நல்கும்-தருகின்ற—மேதகு-மேம்பட்ட—தவத்தின்- தவத்தினால்—மாய்ந்தோர் இறந்தவர்கள்—திருந்து-திருத்தமாகிய—எழில்- அழகு பொருந்திய—யாக்கைபெற்று - தேகத்தைப்பெற்று—திகழ்வரொன்று- விளங்குவர்களென்று—உரைக்குநீரால் - சொல்லுகின்றதன்மையால்—கரும்புறழ் - கரும்பிரதத்தையொத்த—கிளவி-சொல்லையுடையவுமைமாதை—பாகன்-தனதிடப்பாகத்தில்வைத்த கடவுளது—கண்-நெற்றிக்கண்ணினுடைய, தழல்-நெருப்பிலே—பாய்ந்து-புகுந்து—துஞ்சி-இறந்து, அரும்பெறல்- பெறுதற்கரிய, யாக்கைபெற்ற- (அழகுள்ள) தேகத்தைப்பெற்ற—காமனை-மன்மதனை, அறிகிலேம்- (யாம்) அறியேம்—எ-று. [*அகத்தியம். கண்டவைகேட்டவை கண்முனடக்கின்றவை, பிறந்தபி னிறந்தவை பிறங்குமாந்தர்க்கே இவ்விதியால் அறியோமென்றார்கள்.] (கருத்து) மன்மதனை அறியோமென்றார்கள்-எ-ம். (௱௯)

மங்கையர்நிறையுநாணுங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
விங்கிவன்றன்னைஞாலமின்புறப்படைத்திலானேற்
றிங்களங்கண்ணிவேந்தர்செஞ்சடைக்கடவுளெங்ஙன்
பைங்கழைமதனைக்கொன்றபடுபழிதீருமாறே.

இ-ள். மங்கையர்-மாதர்களின்—நிறையும்- கற்பையும்—நாணும்-நாணையும், கவர்ந்திட-கொள்ளையிடத்தக்க, வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற, இங்கு-இவ்விடத்து, இவன்றன்னை-இப்புருடனை, ஞாலம்-உலகம், இன்புற-இன்பத்தையடைய, படைத்திலானேல் சிருட்டியாதிருப்பானேல், திங்களங்கண்ணிவேந்தர் - மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த, செஞ்சடைக்கடவுள்- சிவந்தசடாபாரத்தையுற்றபரமசிவன், பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லேந்திய மதனைக்கொன்ற-மன்மதனைக்கொன்ற, படுபழி கொலைப்பழி, தீருமாறு-தீரும்விதம், எங்ஙன்-எப்படி, எ-று. உலகமென்பது அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகுபெயர் (கருத்து) சிவன் மன்மதனைக்கொன்ற பழிதீர இவனைப்படைத்தான், எ-ம். (௱௰)

மாயிருஞாலத்தானேன்மண்ணினிற்பொலிந்ததில்லை
மீயுயர்விசும்புளானேல்விசும்பினிற்சிறந்ததுண்டோ
பாயொளிபரிதிவேலான்பாதலத்துள்ளானாயின்
மேயகீழுலகேயெல்லாவுலகினுமேலதாமால்.

இ-ள். பாய்-தாவுகின்ற, ஒளி-காந்திபொருந்திய, பரிதி - சூரியனையொத்த, வேலான்-வேற்படையையுடையவிப்புருடன், மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலத்தானேல்-பூவுலகிலிருப்பவனாகில், மண்ணினில்-அப்பூவுலகைவிட, பொலிந்தது-பிரகாசமுள்ளதாகியவுலகம், இல்லை இல்லை, மீ-மேலாக, உயர்-உயர்ந்த, விசும்புளானேல்-தெய்வலோகத்தானாகில், விசும்பினில் - அத்தெய்வலோகத்தைக்காட்டிலும், சிறந்தது - சிறக்கப்பெற்றதாகியவுலகம், உண்டோ-இல்லை, பாதலத்துள்ளானாயில்-கீழுலகத்திருப்பவனாகில், மேய-பொருந்திய, கீழுலகே-பாதாளவுலகமே, எல்லாவுலகினும்-உலகங்களனைத்தினுக்கும், மேலதாம்-மேற்பட்டதாகும், எ-று. (கருத்து) இவனிருக்குமுலகமெதுவோ அதுவே எவ்வுலகினுஞ்சிறப்புற்றது-எ-ம். (௫௰௧)

யாவனோவிவனென்றெண்ணி யிருநிலத்திலங்குபைம்பொற்
* சேவடிபொருந்துநீராற்றேவரினொருவனல்லன்
றூவியஞ்சிறையவன்னஞ்சொல்லியவனப்புவாய்ந்த
காவலனுங்கொலென்னக்கருதியொன்றுரைக்கலுற்றார்.

இ-ள். யாவனோவிவனென்று - இவனெவனோவென்று, எண்ணி-சிந்தித்து, இருநிலத்து-பெரியபூமியிடத்து, இலங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசியபொற்கழலணிந்த, சேவடி சிவந்தபாதங்கள், பொருந்துநீரால்-பொருந்துகின்றதன்மையால், தேவரின்-தேவர்க்கூட்டத்துள், ஒருவனல்லன்-ஒருத்தனல்லனாகும், தூவி-தூவியென்னும்பெயரைத்தரித்த, அம்-அழகிய, சிறைய-சிறகுள்ள, அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, சொல்லிய-முன்புசொல்லிய, வனப்புவாய்ந்த அழகுபெற்ற, காவலனுங்கொலென்ன - அரசனாகுமென்று, கருதி-நினைத்து, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, உரைக்கலுற்றார்-(தோழிகள்) சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ-று. [* அகப்பொருள் விளக்கம்-எழுதியவல்லியுந்தொழில்புனைகலனும் வாடியமலருங்கூடியவண்டு, நடைபயிலடியும்புடை பெயர்க்கண்ணுமச்சமும்பிறவுமவன்பானிகழுங், கச்சமிலையங்கடிவனவாகும், இவ்விதியால்நிலந்தோயும் பாதங்கண்டு தேவனல்லவெனல் (கருத்து) இவன்தேவனல்ல, நளனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-ம். (௫௰௨)

கலைநிலாத்தவழுமாடக்கடிநகர்கடந்துபோந்த
சிலைவலாய்நீயிங்கெய்தச்சிறப்புடைப்புவனந்தம்மிற்
பொலிவிழந்திருந்ததெந்தப்புவனநீபொருளதாக
நலனுறுபுனிதமாயதெப்பெயர்நவிற்றுகென்றார்.

இ-ள். கலைநிலா - கலைகணிறைந்தசந்திரன் — தவழும் - தவழ்கின்ற — மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, கடிநகர் - காவலைப்பெற்றநகரத்தை — கடந்துபோந்த - கடந்துவந்த, சிலைவலாய் - விற்றொழிலில்வல்லவனே — நீயிங்கெய்த - நீயிங்கேவர - (அதனாலே) சிறப்புடைய - சிறப்பினையுற்ற — புவனந்தம்மில் - தேசங்களுக்குள்ளே — பொலிவிழந்து - அழகிழந்து — இருந்தது - இருக்கப்பெற்றது — எந்தப்புவனம் - எந்தத்தேசம் — நீபொருளதாக - நின்னைப்பொருளாகவுடைய — நலனுறு - நன்மைபொருந்திய — புனிதமாயது - பரிசுத்தமானது — எப்பெயர் - எந்தப்பெயர் — நவிற்றுகென்றார் தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள் — எ-று. (கருத்து) தோழிகள் நளனைப்பார்த்து உமது பேரென்ன ஊரென்ன என்றார்கள் என்பதாம். (௱௰௫)

கானமர்கரியகூந்தற்கன்னியரிவ்வாறோதத்
தேனிமிர்தெரியல்வேய்ந்துசிலைத்தழும்பிருந்ததோளான்
பானலங்கடந்ததீஞ்சொற்பைந்தொடிவதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்ததூதன்யானெனவழங்கலுற்றான்.

இ-ள். கானமர் - வாசனைபொருந்திய — கரியகூந்தல் - கறுத்தகுழலையுடைய — கன்னியர் - மாதர்கள் — இவ்வாறோத - இப்படிச்சொல்ல — தேன் - வண்டுகள் — இமிர் - ஒலிக்கின்ற — தெரியல் - மாலையை — வேய்ந்து - தரித்து — சிலைத்தழும்பு - விற்றழும்பு, இருந்த - தங்கிய - தோளான் - தோளையுடையநளன், பால் - பாலினது, நலங்கடந்த - நலத்தைச்செயித்த - தீஞ்சொல் - இனியசொற்களுள்ள - பைந்தொடி - தமயந்தி, வதுவைவேட்டு - நின்விவாகத்தையிச்சித்து - வானவர் - தேவர்களால், விடுத்த - விடுக்கப்பட்ட - தூதன்யானென - தூதுவன்யானென்று, வழங்கலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான் — எ-று. (கருத்து) நளன்தேவர்கள்விட்டதூதன் யானென்றான் என்பதாம். (௱௰௬)

ஐந்தருநீழல்வேந்தனார்கலிக்கிறைவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிநின்னைவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமரலெய்துகின்றார்.

இ-ள். ஐந்தருநீழல்வேந்தன் - இந்திரன் - ஆர்கலிக்கிறைவன் - வருணன் - வெய்ய - கொடிய, செந்தழற்கடவுள் - அக்கினிபகவான் - தென்பாற்றிசையுற - தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற, தருமன் - யமன். இன்னோர் - ஆகியஇன்னால்வரும், பைந்தொடி - தமயந்தி, நின்னைவேட்டு - உன்மேல்விருப்புற்று, படை - சேனைகளையுடைய மதன்பகழி - மன்மதன்பாணங்கள், பாய - தங்கண்மேற்றைக்க, (அதனால்) சிந்

தனை-மனம், பிறிதாய்- வேறுபட்டு - மாழ்கி-மயங்கி, தெருமரல்-சுழற்சியை, எய்துகின்றார் - அடைகின்றார்கள், எ - று.(கருத்து) இந்திரன்,வருணன்,அக்கினி,யமன்-இந்நால்வருந்தமயந்தியேஉன்னைவிரும்பிமன்மதபாணத்தால்வருந்துகின்றார்களென்றானளன்.()

இங்கிவர்தம்மையாசைக்கிறைவரென்றறைவதெல்லாந்
தங்கிய*திசையின்பேராற்சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கவிழ்குழையிற்றாவிக்குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்நின்னாசையால்வந்ததாமால்.

இ-ள். இங்கு - இவிடத்தில், இவர்தம்மை - இந்நால்வரையும் ஆசைக்கிறைவரென்று - ஆசைக்கரசரென்று, அறைவதெல்லாம்-சொல்லுவதனைத்தும், தங்கிய - இவர்களிருக்கின்ற, திசையின் பேரால்-திக்கினதுபெயரினாலே, சாற்றிய - சொல்லப்பட்ட, மாற்றமன்று - சொல்லன்றாகும், கொங்கு-வாசனை, அவிழ் - விரிகின்ற, குழையில் - காதணியில், தாவி - பாய்ந்து, குமிழ் - குமிழம்பூவினது, மிசை-மேற்பக்கத்தில், மறியும் - மீளுகின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுற்ற, அம் - அழகானது, கலுழ்-ஒழுகுகின்ற, மேனியாய்-வடிவையுடையதமயந்தியே,நின்-உன்மேல்வைத்த, ஆசையால் - ஆசையினால், வந்ததாம் - வந்ததாகும், எ-று. [*குவலயாநந்தம்உ.றுப்பியல் - விண்மண்புனலனல்வாயுதிசைமனங், காலமோடான்மாவொன்பதுபொருளிடம்,இவ்விதியால்திசைஇடப்பொருளென்றறிக.](கருத்து) தமயந்தியே-இந்நால்வரும்உன்மேல்வைத்த ஆசையினாலே ஆசைக்கிறைவரென்றபேர் பெற்றார்கள்[ஆசை-என்பது திசை-பொன்-அன்பு]எ-ம். (௱௰௯)

பற்றியகாமத்தீயாற்பைம்பொனாட்டமரர்க்கெல்லாங்
கொற்றவன்வருந்தாவண்ணங்கொய்துகொய்தணையிற்சேர்த்தே
யுற்றவர்வறுமைதீர்க்குமுயர்சினைத்தருக்களைந்து
நற்றளிரின்மையாகிநல்குரவடைந்தமாதோ

இ-ள். பை-பசிய, பொன்னாடு - பொன்னுலகத்திலிருக்கின்ற, அமரர்க்கெல்லாம்- தேவரனைவர்க்கும், கொற்றவன் - அரசனாகிய இந்திரன், பற்றிய - தன்னைப்பற்றிய, காமத்தீயால் - காமாக்கினியால், வருந்தாவண்ணம் - வருந்தப்படாதவிதம், உற்றவர் - தம்மையடைந்தவர்களுடைய வறுமை இல்லாமையை, தீர்க்கும்-நீக்கும், உயர் உயர்ந்த, சினை கிளைகளையுற்ற, தருக்களைந்தும் - பஞ்சதருக்களும் கொய்துகொய்து பறித்துப்பறித்து, அணையிற் சேர்த்து படுக்குமெத்தையிற்சேர்த்து, (அதனால்; நல் நல்ல, தளிர் தளிர்களை, இன்மையாகி இல்லாமையாய், நல்குரவு வறு

மையை—அடைந்த-சேர்ந்தன, எ-று. (கருத்து) இந்திரன் உன்மேல் விருப்புற்றடைந்தகாமந் தணிக்கும்பொருட் டைந்தருக்களுந் தழைகளிழந்தனஎன்பதாம். (௩௰௭)

கடிமலர்க்கூந்தனின்மேற்காதன்மீதூரநின்ற
வடுதொழிற்கூற்றமஞ்சவடர்கின்றானநங்கன்வெய்ய
வடவையோடிகலுமுந்நீர்க்கிறைவனையும்வருத்தியாவுஞ்
சுடுதழற்கடவுண்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தீயே.

இ-ள். கடி-வாசனைபொருந்திய—மலர்-மலரையணிந்த—கூந்தல்-அளகபாரத்தையுற்றதமயந்தி—நின்மேல் - உன்னிடத்தில—காதல்-ஆசை—மீதூரநின்ற-அதிகரிக்கவிருந்த, அடுதொழில்-கொல்லுந்தொழிலையுடைய—கூற்றம்-யமனும்—அஞ்ச-பயங்கொள்ள—அநங்கன்-மன்மதனானவன்—அடர்கின்றான்- நெருக்குகின்றான்—வெய்-கொடிய—வடவையோடு-வடவைத்தீயுடனே—இகலும்-பகைகொள்ளும்—முந்நீர்க்கிறைவனையும்- கடற்கரசனாகியவருணனையும்—வருத்தி-வருத்தப்படுத்தி—யாவும்-எவற்றையும்—சுடு-சுடுகின்ற—தழற்கடவுண்மீதும்-அக்கினிபகவான்மேலும்—காமத்தீ-காமாக்கினி—சுட்டது-சுட்டது. எ-று. (கருத்து) தூமத்தீயைப் பார்க்கிலும் காமத்தீகொடிதென்பதாம். (௩௰௮)

முருக்கிதழணங்கனாய்நின்முகிழ்முலைவேட்டஞான்றே
செருக்கிளரநங்கன்மாளிச்செழுமலர்வருத்தவாடி
யிருத்தலாற்பழிச்சுகின்றோரேடவிழ்நறியபோதா
லருச்சனைபுரியுந்தோறுமஞ்சுவரமரர்மாதோ.

இ-ள். முருக்கு-முருக்கலரையொத்த—இதழ்- அதரத்தையுடைய—அணங்கனாய்-தமயந்தி—நின்-உன்—முகிழ்- அரும்பையொத்த, முலை-ஸ்தனங்களை—வேட்டஞான்றே-விரும்பியபொழுதே, செரு-போர்த்தொழிலில், கிளர்-கிளர்ச்சியுள்ள—அநங்கன்-மன்மதனுடைய—வாளி-பாணங்களாகிய—செழுமலர் - செழுமையுள்ளமலர்கள், வருத்த-வருத்தஞ்செய்ய—வாடி- அவைகளால்வாட்டமுற்று—இருத்தலால்-இருக்கையினால்—பழிச்சுகின்றோர் பரவுகின்றவர்கள்—ஏடவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த—நறியபோதால் - நல்லமணமுள்ளமலரால், அருச்சனைபுரியுந்தோறும்-பூசைசெய்யுந்தோறும்—அமரர் - (அருகிலிருக்குந்) தேவர்கள்—அஞ்சுவர் - பயங்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) இந்திரன் மன்மதபாணத்தால் வருந்தியிருத்தலால் அவனைக் காணவருபவர்மலரா லருச்சிக்குந்தோறும் அப்பாணமென்று தேவர் பயப்படுவர் என்பதாம். ()

இன்னணந்தேவர்மாழாந்திருநிலவரைப்பிற்போந்துன்
பொன்னவிர்திதலையார்ந்தபுணர்முலைப்போகம்வேட்ட [ன்
முன்னமெத்தவஞ்செய்தாய்கோலிவையவதேமுறைமையென்று
கன்னல்வில்லொளித்துநின்றகாமனேயனையநீரான்.

இ-ள். இன்னணம்-இவ்விதம்—தேவர்- தேவர்கள்—மாழாந்து-மயங்கி—இரு-பெரிய—நிலவரைப்பிற்போந்து பூவுலகில்வந்து, உன்-உனது—பொன்- பொன்போலும்—அவிர்-விளங்குகின்ற—திதலையார்த்த-தேமலானிறையப்பெற்ற—புணர்- ஒன்றோடொன்றுநெருங்கிய—முலை-ஸ்தனங்களினுடைய, போகம்-போகத்தை, வேட்ப-விரும்ப—முன்னம்- முற்பிறப்பில்— எத்தவஞ்செய்தாய் சொல் - என்னதவஞ்செய்தனையோ—இவையவதே- சம்மதிப்பதுவே, முறைமையென்றான்-கிரமமென்றான், கன்னல்வில்-கருப்புவில்லை—ஒளித்துநின்ற-மறைத்துவைத்துநின்ற—காமனேயனைய-மன்மதனையேயொத்த, நீரான்-தன்மையையுள்ளநளமகாராஜன், எ-று. (கருத்து) இந்திரன்முதலியோருன்னையிச்சிக்க நீ முன்னென்னதவஞ்செய்தாயோ, அவர்களுக்குச் சம்மதிப்பதே ஒழுங்கென்றான், எ-ம். (௱௨௰)

என்றிவன்மொழிதலோடுமினையனேநளனென்றெண்ணி
மன்றலங்குழலாணணிவருத்தமோடெருத்தங்கோட்டி
நின்றனன்மருங்குசூழ்ந்ததோழியர்நிடதங்காக்கும்
வென்றிகொள்சுடர்வேல்வேந்தற்கெதிர்மொழிவிளம்பலுற்றார்

இ-ள். என்று-இப்படியென்று—இவன் - இந்தநளன்—மொழிதலோடும்-சொல்லியவளவில்—இனையனே - இவனே—நளனென்றெண்ணி நளனென்றுநினைத்து—மன்றலங்குழலாள்-தமயந்தி, நாணி-நாணமடைந்து— வருத்தமோடு- வருத்தத்துடனே—எருத்தங்கோட்டி-தலையைவளைத்துக்கொண்டு—நின்றனள் - நின்றாள், மருங்கு பக்கத்தில்—சூழ்ந்த சுற்றியிருக்கின்ற—தோழியர் - தோழிகள்—நிடதங்காக்கும் - நிடததேசத்தைப்புரக்கின்ற— வென்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட—சுடர் - கிரணங்களையுடைய—வேல்-வேற்படையையேந்திய—வேந்தற்கு- நளமகாராஜனுக்கு—எதிர்மொழி- எதிருத்தரத்தை, விளம்பலுற்றார்-சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-று. (கருத்து) தமயந்தி இவனே நளனென்று நாணி நின்றாள், நளனுக்குத் தோழியர் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் என்பதாம். (௱௨௧)

ஆற்றல்சானளனேயன்றியாருயிர்பிறிதென்றென்னும்
வேற்றடங்கண்ணினுடன்மெய்பதைத்தாவிசோரச்
சாற்றியமாற்றந்தன்னுற்றழலுமிழ்தருசட்பேழ்வாய்க்
கூற்றுவன்றூதனென்றுகூறியதியற்கையாமே

இ-ள். ஆற்றல்சால் - வலிமைமிக்க — நளனேயன்றி - நளமஹாராஜனையல்லாமல், ஆருயிர்-நிறைந்தஆவியானது — பிறிதென்றொன்றும் - வேறொன்றில்லையென்கின்ற — வேற்றடங்கண்ணினுடன்-தமயந்தியினது, மெய்பதைத்து-தேகநடுங்கி — ஆவி-உயிரானது, சோர.சோர்வையடைய — சாற்றிய-நீசொல்லிய, மாற்றந்தன்னால்-சொல்லினால் — தழலுமிழ்- நெருப்பையுமிழ்கின்ற — தறுகண்-கொடியகண்களையும் — பேழ்வாய்- பெருவாயையுமுற்ற — கூற்றுவன்றூதனென்று-யமதூதனென்று — கூறியது- முன்)சொல்லியது — இயற்கையாம் - உனக்குத்) தகுதியாம் — எ - று. (கருத்து) நளனே தன்னுயிரென்று நினைத்திருக்குந் தமயந்தி உயிர்சோர நீசொல்லியசொல்லால்யமதூதனென்பது சரியேயென்றாள்-எ-ம்.

வையகமொருகோலோச்சிவான்புகழ்*நிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன்றியரிமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்த்
தையல்வேறொருவர்நாமஞ்சாற்றினுமாற்றாளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கிவிளிவதற்கையமின்றே.

இ-ள். வையகம்-பூவுலகத்தை — ஒருகோலோச்சி - தனிச்செங்கோல்செலுத்தி — வான்புகழ் மிகுந்தபுகழையுடைய — நிடதங்காக்கும் நிடததேசத்தைப்புரக்கும் — ஐயனை-நளமஹாராஜனை — மணப்பதன்றி-விவாகஞ்செய்துகொள்வதல்லாமல் — அரி- செவ்வரிபரந்த — மதர்-களிப்பையுடைய — நெடுங்கண்- நெடியகண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய — தையல்-தமயந்தியானவள் — வேறொருவர்நாமம் - வேறொருவர்பெயரை — சாற்றினும்-சொல்லினும் — ஆற்றாளாகி - பொறுக்கமாட்டாதவளாய், வெய்ய-கொடிய — செந்தழலில்-நெருப்பினில் — மூழ்கி - முழுகி — விளிவதற்கு-இறப்பதற்கு — ஐயமின்று- ஐயமில்லை — எ-று. *குவலயாநந்தம், ஒருபொருள்விளக்குமிடுகுறிகாரண-மாகியவினைமுதல்விசேடியமாகும்-இவ்விதியால் நிடதங்காக்குமையன் விசேடியமாம்-(கருத்து)தமயந்திநளனை விவாகஞ்செய்வதன்றிவேறொருவர்பெயரைச்சொன்னாலுமக்கினியில்விழுந்திறப்பாள் என்பதாம்.)

என்றவர்மொழியவேந்தனியம்புவானெரியின்வீழ்ந்து
பொன்றில்வெங்கனலிதன்னைப்புணர்ந்ததாம்புகன்றசெந்தீ
யன்றிவார்புனலின்வீழ்ந்துள்ளாருயிர்விடுத்தாளேனுந்
தன்றுசீர்வருணன்றன்னைத்தோய்ந்ததாய்விளையுமன்றே.

இ-ள். என்று-இப்படியென்று — அவர்மொழிய - அந்தத்தோழிகள்சொல்ல — வேந்தன்- நளமஹாராஜன், இயம்புவான்-சொல்லுவான், எரியின்வீழ்ந்துபொன்றில-நெருப்பில்வீழ்ந்திறந்தால்,

வெங்கனலிதன்னை-அக்கினிபகவானை புணர்ந்ததாம் ... யதாகும் —புகன்ற- இப்பொழுது சொல்லிய—செந்தீயன்றி-அக்கினியல்லாமல்—வார்-நெடிய—புனலின்வீழ்ந்து-நீரிலேவிழுந்து, உள்-உள்ளே—ஆர்-நிறைந்த—உயிர்விடுத்தாளேனும்- உயிரைவிட்டாளாயினும்—துன்று-நெருங்கிய—சீர்-சிறப்பையுடைய—வருணன்றன்னை-கடலரசனை—தோய்ந்ததாய்விளையும்-கலந்ததாகிவிளையும்-எ-று. கருத்து அக்கினியில்வீழ்ந்திறந்தால் அக்கினியைச்சேர்ந்ததாயிருக்கும் நீரில்வீழ்ந்திறந்தால்வருணனைச்சேர்ந்ததாயிருக்கும் எ-ம். (௱௨௪)

அன்றிபுங்கனலிசான்றுயல்லதுவதுவையாற்றற்
கொன்றுமோவருணனொவ்வாதுதகமோடளிக்குந்தூய
மன்றலெவ்வாறுமுற்றும்வானவரருளில்லாமற்
றுன்றுநீர்ப்புவியில்யார்க்குஞ்சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

இ-ள். அன்றியும்-அப்படியல்லாமலும்—கனலிசான்றுயல்லது அக்கினிசாட்சியாயல்லாமல், வதுவையாற்றற்கு-விவாகஞ்செய்தற்கு—ஒன்றுமோ-பொருந்துமோ—வருணன்-கடலரசன்—ஒவ்வாது-சம்மதியாமல்—உதகமோடளிக்கும் - நீரோடுகொடுப்பதாகிய—தூய-சுத்தமாகிய—மன்றல்-விவாகம்— எவ்வாறுமுற்றும்-எவ்வழிமுடியும் ஆதலால்)—வானவர்- தேவர்களுடைய—அருளில்லாமல்-கிருபையில்லாமல்—துன்றுநீர்- கடல்சூழ்ந்த, புவியில்-பூமியிலே—யார்க்கும்-எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும்—சூழ்வினை-நினைக்கப்பட்ட கருமங்களை—முடிக்கலாமே - முடிக்கக்கூடுமோ— எ-று. (கருத்து) எப்படிப்பட்டவர்க்கும் தீயுநீருமில்லாமல்விவாகமுடியாது இதற்கிவர்களருள்வேண்டுமென்றுனென்பதாம்(௱௨௫)

*வேயினைப்பழித்தமென்றோள்வேற்றடங்கண்ணினுடனேயபேரழகுமாந்தரிருகணானோக்கவற்றோ
தீயுமிழ்வைரவொள்வாளேந்தியதேவர்கோமா
னாயிரங்கண்களாலுநோக்குதற்கமைந்ததன்றே.

இ-ள். வேயினை - மூங்கிலை—பழித்த-நிந்தித்த, மென்-மெல்லிய—தோள் -தோளையுடைய—வேற்றடங்கண்ணினுடன் - தமயந்தியிடத்து—எய-பொருந்திய—பேரழகு-மிகுந்தஅழகானது—மாந்தர்-மனிதரின்—இருகணால்- இரண்டுவிழிகளால்—நோக்கவற்றோ-பார்க்கவல்லதோ—தீயுமிழ்- நெருப்பையுமிழ்கின்ற - வைரவொள்வாள்-வச்சிராயுதத்தை—ஏந்திய- தாங்கிய—தேவர்கோமான்-இந்திரனானவன்—ஆயிரங்கண்களாலும்- ஆயிரம்விழிகளாலும் —நோக்குதற்கு-பார்க்கும்பொருட்டு, அமைந்தது- பொருந்திய

தாகும்-எ-று. * அகத்தியம் - பலவகைபுவமமும்பண்பு மடையாய் நலனுறவுரைக்கினவையில்விசேடமாம்-இவ்விதியால் வெயினைப்பழித்தமென்றேள் விசேடமாம் (கருத்து) இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாற்பார்த்தற் கமைந்த தமயந்தியழகை மனிதர்களிருகண்களாற் பார்த்தல்பயன்படாது-எ-ம். (௱௨௬)

வெந்திறற்களிநல்யானைவிதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துபிரளித்தியென்னத்தனியிருவிசும்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதிலெண்ணியவனைத்துநல்கு
மைந்தருவழங்கினும்மாலன்றெனமறக்கலாமோ.

இ-ள். தனி-ஒப்பற்ற — இருவிசும்பு - பெரிய விண்ணுலகத்தை, காக்கும்-காக்கின்ற — இந்திரன்-இந்திரனானவன் — வெந்திறல் - வெவ்விய வலிமைபெற்ற — களி-களிப்புள்ள — நல்-நல்ல — யானை-யானையையுடைய — விதர்ப்பர்கோன்-வீமனானவன் — அளித்த-பெற்ற — மாதை-தமயந்தியை — தந்து-கொடுத்து; உயிர் - என்னுயிரை — அளித்தியென்ன-காப்பாற்றென்று — கேட்டபோதில்-கேட்டாலப்பொழுது — எண்ணியவனைத்தும்- நினைத்தனவகளையெல்லாம், நல்கும்-தருகின்ற — ஐந்தரு-பஞ்சதருக்கள் — வழங்கின் - கொடுத்தால் — நும்மால்-உங்களால் — அன்றென - அன்றென்று — மறக்கலாமோ- மறக்கக்கூடுமோ — எ-று. (கருத்து) இந்திரன் ஐந்தருக்களைக்கொடுத்துத் தமயந்தியைத்தாவென்றால் உங்களால்மறக்கக்கூடுமோ-என்பதாம். (௱௨௭)

என்றிவன்புகன்றமாற்றமிருசெவிவெதுப்பக்கேட்டு
நின்றுளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயிர்ப்போடுஞ்சோரு
மன்றலங்குழலினுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணாலி
குன்றெனப்பணைத்துவிங்குங்குவிமுலைவார்ந்தவன்றே.

இ-ள். என்று-இப்படியென்று — இவன்-இந்நளனானவன் — புகன்றமாற்றம்-சொன்னசொற்கள் — இருசெவி - இரண்டுகாதுகளையும் — வெதுப்ப-சுடுதலைச்செய்ய — கேட்டு- அவைகளைக்கேள்விப்பட்டு — நின்று-நின்று — உளம்-மனமானது, பதைப்ப- பதைப்படைய — வாடி-வாட்டமுற்று — நெட்டுயிர்ப்போடும்-பெருமூச்சுடனே — சோரும்-சோர்வையடைகின்ற, மன்றலங்குழலினுடன்- தமயந்தியின் — மதர்-களிப்பையுடைய — நெடுங்கயற்கண் - நெடியகயல்போன்றகண்களினின்றும் — ஆலி - நீர்த்துளிகள் — குன்றென-மலைகளென்றுசொல்ல — பணைத்து-பருத்து-விங்கும்-விங்கிய — குவிமுலை-குவிந்தஸ்தனங்களின்மேல் - வார்ந்த - ஒழுகின-எ-று. (கருத்து) நளன்சொன்னசொல்லைத்தமயந்திகேட்டு அவளிருகண்ணீர்த்துளிகளிருமுலைமேல்விழுந்தன-எ-ம். (௱௨௮)

மாதுகண்பனிப்பநோக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநிற்பபெய்வளைத்துயரமெல்லாந்
தூதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லியதென்னிற்சற்று
மாதரமின்றியிவ்வாறுரைக்குமோவரசனென்றார்.

இ-ள். மாது-தமயந்தியின்—கண்-கண்கள்-பனிப்ப-நீரைச்சொரிய-நோக்கி-பார்த்து, தோழியர்-தோழிகள், மாழாந்து-மயங்கி-உள்ளம்-மனமானது, பேதுறவெய்தி-கவலையடைந்து, நிற்பபெய்வளை-நிற்கின்றதமயந்தியின், துயரமெல்லாம் - துன்பமனைத்தையும்—தூது-தூதாக—நாம்விடுத்த-நம்மால்விடுக்கப்பட்ட, அன்னம்-அன்னப்பறவையானது, சொல்லியதென்னில்-சொல்லியிருந்தானால்—சற்றும்-கொஞ்சமும்—ஆதரமின்றி- ஆசையில்லாமல்—இவ்வாறு-இப்படி—அரசன்-நளனானவன் - உரைக்குமோவென்றார்-சொல்லுவானோவென்றார்கள்—எ-று. கருத்து, தோழிகள் தூதுசென்றவன்னம்தமயந்தி துயரத்தைச்சொல்லியிருக்குமானால்நளனிப்படிச்சொல்வானோவென்றார்கள்-எ-ம். (௱௨௭)

இன்னணமணங்கனாளுமாயமுமிரங்கநோக்கி
மன்னனுமறிவுதீர்ந்துமனஞ்சிறிதயரும்வேலைப்
பொன்னிறப்பவளச்செவ்வாய்ப்பொற்புறபசியமென்சூட்
டன்னமும்விசும்பினீங்கியவ்வுழியடைந்ததன்றே.

இ-ள். இன்னணம்-இப்படி— அணங்கனாளும்-தமயந்தியும்—ஆயமும்-தோழிகளும்—இரங்கநோக்கி-வருந்துவதைப்பார்த்து, மன்னனும்-நளனும்—அறிவுதீர்ந்து-மதிமயங்கி— மனம்-மனமானது—சிறிது-கொஞ்சம், அயரும்வேலை - தளர்வடையும்போது, பொன்னிறம்-பொன்போன்றநிறத்தையும், பவளம்-பவளம்போன்ற செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்—பொற்புறு- அழகான்மிகுந்த, பசிய-பசுமைபொருந்திய, மென்சூட்டு-மெல்லியவுச்சிக்கொண்டையையுமுடைய அன்னமும் அன்னப்பறவையும் விசும்பினீங்கி ஆகாயத்தினின்றுநீங்கி அவ்வுழி அந்தவிடத்தில் அடைந்தது-வந்தது—எ-று. (கருத்து இப்படித்தமயந்தியுந்தோழிகளும்நளனும்அறிவுகலங்கிவருந்தும்வேளையில்அன்னம்வந்தது-எ-ம். ௱௨௮)

எய்தியதூவியன்னமின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மையவாங்கரியகூந்தல்வாண்முகமினிதுநோக்கி
நெய்தவழ்புலவுவைவேனிடதர்கோனிவனேயுள்ளத்
தையுறேல்கமலப்போதிலணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்.

இ-ள். எய்திய அங்குவந்த—தூவி- இறகையுடைய—அன்னம்-அன்னப்பறவை—இன்னகை- இனியநகையையும்—பவளச்செவ்வாய்-பவளம்போன்றசெவ்வாயையும்—மை-மேகங்கள்—அவாம்-விரும்புகின்ற—கரியகூந்தல்-கறுத்தகுழலையுமுடைய தமயந்தியினது—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகம்- திருமுகத்தை—இனிது நோக்கி-இனிதாகப்பார்த்து—கமலப்போதிலணங்கிற்கும் - தாமரைமலரிலிருக்குந் திருமாதுக்கும்—அணங்குபோல்வாய்-திருமாதுபோன்றதமயந்தியே—தெய்தவழ்- திணைந்தவழ்கின்ற—புலவு-புலானாற்றம்பொருந்திய—வைவேல்- கூரியவேலையேந்திய—திடர்சோனிவனே-இவனேநளமகாராஜன்—உள்ளத்து- மனத்தில்—ஐயுறேல்-ஐயப்படவேண்டாம், எ-று. * அகத்தியம்-அவனிவனென்பது விஞவுத்தரமே, இவ்விதியால் தமயந்தி முன்கேட்டதற்கு விஞவுத்தரமறிக (கருத்து) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்த்து இவனே நளமகாராஜனென்றது, எ-ம். (௱௬௯)

மழைமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்வளர்முலைமடந்தாய்நின்மேல்
விழைவிகந் துரைத்தானல்லன்விண்ணவர்க்கியைந்தமாற்றம்
பழுதுறுமென்னுமாற்றாற்பகர்ந்தனன்பரிதிவேலா
னழுதகங்குலைழந்திடேலென்றன்பினாலறைந்ததன்றே.

இ-ள். மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும்—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்—வளர்முலை-வளர்கின்றஸ்தனங்களையுமுடைய—மடந்தாய்- தமயந்தியே—பரிதிவேலான்-நளமகாராஜன்—நின்மேல்- உன்னிடத்தில், விழைவிகந்து-ஆசைநீங்கி—உரைத்தானல்லன் - சொன்னவனல்லனாகும்—விண்ணவர்க்கு- தேவர்களுக்கு—இயைந்ததாதின்பொருட்டுச்- சம்மதித்தமாற்றம்—சொல்பழுதுறுமென்னுமாற்றால்- பழுதாகுமென்கின்றபடியால்—பகர்ந்தனன் (இவ்வாறு) பேசினன் (அதனால்) அழுது-நீயழுது—அகங்குழைந்திடேலென்று-மனங்குழையவேண்டாமென்று—அன்பினால் - விருப்பத்தினால்—(அன்னம்) அறைந்தது-சொல்லியது - எ-று. (கருத்து) தமயந்தியே, நளனுன்மேல் ஆசையவயாது சொன்னவனல்ல தூதுக்குப் பழுதில்லாமற்சொன்னான் அழாதேயென்று சொல்லிற்று என்பதாம். ()

வடிவெழிரனையவுன்கண்மடந்தையோடிவ்வாறோதிக்
கடைகளிறென்னநின்றகாளைதன்முகத்தைநோக்கா
வுடையபேரறிவாற்காமமுள்ளமைத்தின்னகூறிற்
கொடிநெடுந்தானைவேந்தேகோற்றொடியாற்றுங்கொல்லோ

இ-ள். வடு-மாவடுவினது — வகிரனைய - பிளப்பையொத்த — உண்கண்-மையுண்டகண்களையுற்ற — மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே — இவ்வாறேஉதி- இவ்விதமாகச்சொல்லி — கடகளிறென்னநின்ற-மதயானையென்னும்படிநின்ற — காளைதன்முகத்தை- அரசனது முகத்தை — நோக்கா-பார்த்து — கொடிநெடுந்தானைவேந்தே- நளமகாராஜனே — உடையபோறிவால்- பேரறிவுடைமையால் — காமம் ஆசையை — உள்ளடைத்து- உள்ளேயடக்கி — இன்னகூறில்-இப்படிப்பட்டவார்த்தைகளைப்பேசினால் — கோற்றொடி-தமயந்தி — ஆற்றுங்கொலோ-பொறுப்பாளோ எ-று. (கருத்து) அன்னமநளனைப்பார்த்துத் தமயந்திக் கிவ்வாறுசொன்னாற்பொறுப்பாளோ என்றது என்பதாம். (௱௩௩)

மாங்குயிற்குதலைப்பேதைமனமுநீயிவைந்தவண்ணந்
தீங்கறவுரைத்தவாறுந்தேவர்மற்றுணரரல்ல
ஈங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயினிகழ்ந்தவெல்லா
மாங்கவர்தம்பாலேகியறைதியென்றறைந்ததன்னம்.

இ-ள். மாங்குயில் - மாமரத்திலிருக்குங்குயிற்சொல்லையொத்த, குதலை மழலைச்சொல்லையுடைய — பேதைமனமும் - தமயந்தியினது மனமும் — நீயிவைந்தவண்ணம்- நீசம்மதித்துவந்தபடி — தீங்கற-நீக்குநீங்க — உரைத்தவாறும்-சொல்லியவிதமும் — தேவர்- தேவர்கள் — உணரரல்லர்-அறியாதவர்களல்லர் — ஈங்கு- இவ்விடத்தில், இனியுரைப்பதென்னை - இனிப்பேசவேண்டுவதென்ன — இவ்வயின்-இவ்விடத்திலே — நிகழ்ந்தவெல்லாம்- நடந்தவையனைத்தும் — ஆங்கவர்தம்பால்-அத்தேவரிடத்துக்கு, ஏகி-போய், அறைதியென்று-நீசொல்லுவாயாகவென்று, அன்னம்- அன்னப்பறவை, அறைந்தது-சொல்லியது, எ-று. [* அகத்தியம்-திரிகாலமறிதறெய்வதவியற்கை, இவ்விதியால் எல்லாந் தேவர்களறிவர்] (கருத்து) இங்கு நடந்தவையெல்லாந் தேவர்களறிவார்கள் நடந்தபடி நீ போய் சொல்லென்றது, எ-ம். (௱௩௪)

அவ்வுரைகேட்டலோடுமடையலர்ச்செருக்கும்வேலான்
மவ்வலங்குழலினுடன்மனவலியினிதுணர்ந்து
செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாருக்
கவ்வைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிற்காந்துபோனான்.

இ-ள். அவ்வுரை-அந்தவார்த்தையை, கேட்டலோடும்-கேட்டவளவில் — அடையலர்-சத்துருக்களை, செருக்கும்-கொல்லுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடையநளன், மவ்வலங்குழலினுடன்-தமயந்தியினது, மனவலி- நெஞ்சினதுவலியை, இனிதுணர்ந்து-இனிதினறிந்து, செவ்விதின்- செம்மையையுற்ற, மனமும்-த

ளமனத்தையும் — கண்ணும் - கண்களையும் — தெரிவைமேற்கிடப்ப அத்தமயந்தியின்மேலிருக்கவைத்து — மாறா - நீங்காத — கௌவைகொள்-ஒலித்தலைக்கொண்ட — வாயினீங்கி-வாயிலைக்கடந்து — விஞ்சையின்-மந்திரத்தினால் — கரந்துபோனான் - ஒளித்துச்சென்றான் — எ-று. (கருத்து) நளன்கண்களுமனமுந்தமயந்தியிடத்திருக்க வுருவமறைத்து அரூபமாகப்போனான் என்பதாம். (௫௫)

காரிகையுளமுநாணுங்கவர்ந்தனன்கரந்துபோய
மூரிவெஞ்சிலைக்கைவீரன்கடவுளர்முன்னரேகி
நேரிழைதன்பாற்றூதுபோயபினிகழ்ந்தவெல்லாஞ்
சோர்வுறாதுரைத்தான்றேவர்தோன்றல்பான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்.

இ-ள். காரிகை-தமயந்தியின் — உளமும்-மனத்தையும் — நாணும்-நாணையும் — கவர்ந்தனன் - கொள்ளைகொண்டவனாகி — கரந்துபோய்-மறைந்துசென்ற — மூரி-வலிமைபெற்ற, வெஞ்சிலைக்கைவீரன் நளமகாராஜன் — கடவுளர்முன்னர் - தேவர்களெதிரே — ஏகி-சென்று — நேரிழைதன்பால் தமயந்தியினிடத்து — தூதுபோயபின்-தூதுபோனபின்பு — நிகழ்ந்தவெல்லாம்-நடந்தவைகளனைத்தையும் — சோர்வுறா-குறைவுபடாமல் — உரைத்தான்-சொல்லினான் — தேவர் - தேவர்கள் — தோன்றல்பால்-அந்நளமகாராஜனிடத்தில் — மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்-உவகையடைந்தார்கள் எ-று. (கருத்து) நளன் தேவர்கள்முன்றுசென்று தமயந்திசொன்னவை யெல்லாம் சொன்னான்தேவர்கள் நளனிடத்தில் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்கள் என்பதாம்.

நளன்றூதுப்படலம்-முற்றிற்று.

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்வரமாவது, அரசமங்கையானவள் - தனக்குமூத்தோர்கள்தனை விழைந்துவந்த அநேகஅரசர்களை ஏககாலத்தில்வருவிக்க அவரிற் றனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத்தானே மாலையிட்டுத் தலைவனாகக்கொள்ளுதலாம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

இன்னவைநிகழும்வேலையெழுகடல்வளைப்பின்மேவு
மன்னவர்குழாமும்விண்ணோர்தொகுதியுமணிச்செஞ்சூட்டுப்
பன்னகநாட்டுவேந்தர்வெள்ளமும்பரித்தேர்வீமன்
கன்னியம்புரிசைசூழ்ந்தகடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

[௫௬]

இ-ள். இன்னவை-இப்படிப்பட்டவைகள்—நிகழும்வேலை-நடக்கின்றபொழுது—எழுகடல்வரைப்பின்மேவும்-எழுகடல்சூழ்ந்த தீவுகளிலிருக்கின்ற—மன்னவர்குழாமும்-அரசர்கூட்டமும்—விண்ணோர்தொகுதியும் தேவர்கூட்டமும்—மணி-இரத்நங்களாகிய—செஞ்சூட்டு-சிவந்தசூட்டையுடைய—பன்னகநாட்டு-நாகலோகத்துள்ள—வேந்தர்வெள்ளமும்-அரசர்கள் கூட்டமும், பரித்தேர்-குதிரைகட்டியதேரோடும்—வீமன்-வீமராஜனது—கன்னி-அழிவில்லாத—அம்-அழகிய—புரிசைசூழ்ந்த-மதிலாற்சூழப்பட்ட—கடிநகர்க்கு-காவலுள்ளகுண்டினபுரத்துக்கு—எழுந்த-எழுந்தன—எ-று. (கருத்து) அரசர்கூட்டங்களும் தேவர்கூட்டங்களும் நாகலோகத்தரசர்கூட்டங்களும் குண்டினபுரத்திற் கெழுந்தன என்பதாம். (க)

பண்ணமைகலினப்பாய்மாபசியபொற்கொடிஞ்சித்திண்டேர்
கண்ணழற்சீற்றத்துப்பிற்கடாம்பொழிகளிநல்யானை
மண்ணமைமுழவுத்திண்டோள்வாகைவேலுழவரீட்ட
மெண்ணிடவிடமொன்றின்றியெங்கணும்பரந்தவன்றே.

இ-ள். பண்ணமை-கல்லணையமைந்த—கலினம்-கடிவாளம்பெற்ற—பாய்-தாவுகின்ற—மா-குதிரைகளும்—பசியபொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—கொடிஞ்சி-பேன்மோட்டையுடைய-திண்-வலிமைபெற்ற—தேர்-தேர்களும்—கண்-கண்களில்—அழலை-தீயையும்—சீற்றத்துப்பின்-மிகுந்தகோபத்தைப்பொருந்திய—கடாம்பொழி-மதம்பொழிகின்ற—களிநல்யானை-களிப்புள்ளநல்லயானைகளும்—மண்ணமை-ஒப்பனையமைந்த—முழவு-மத்தளம்போன்ற—திண்டோள்-வலிமைபெற்றபுயங்களையும்—வாகைவேல்-வெற்றிபெற்றவேலையுமுடைய—உழவரீட்டம்-காலாள்கள்கூட்டமும்—எண்ணிட-எள்ளையிடுதற்கு—இடமொன்றின்றி-வெற்றிடமொன்றுமில்லாமல்—எங்கணும்-எவ்விடங்களிலும், பரந்த-பரவின—எ-று. (கருத்து) குதிரைகளும், தேர்களும், யானைகளும், காலாள்களும், எங்கும்பரவின-எ-ம். (உ)

* கொய்யுளைக்கலினமாவின்குரத்துகளெழுந்துவிம்மி
வையகமுழுதுஞ்சூழ்போய்மறிகடற்கிடங்குதூர்த்து
மொய்பெருநசலத்தேரோடுமுரணியெண்டிசையுங்காக்குந்
தொய்யின்மாமுகத்தயானைக்கவுட்குழிதூர்த்தவன்றே.

இ-ள். கொய்-கொய்யப்பட்ட—உளை புறமயிர்பொருந்திய—கலினமாவின்-கடிவாளம்பூண்டகுதிரைகளின், குரத்துகள்-குளம்புபட்டுண்டாகும்புழுதிகள்—எழுந்து-எழும்பி—விம்மி-பரவி—

வையகமுழுதும்-பூவுலகமுழுவதும்—சூழ்போய்-வளைத்துக்கொ
ண்டு -- மறிகடல்-மடங்குகின்ற அலைகளையுடையகடலாகிய—இட
ங்கு-அகழை—தூர்த்து-தூர்த்துவிட்டு—மொய்பெருது- போரி
பெருமல்—அசலத்தோடுமுரணி- குலகிரியுடன்மாறுகொண்டு—
எண்டிசையுங்காக்கும்- திசைகளெட்டையும்புரக்கின்ற—தொய்யி
ல்-சித்திரமெழுதப்பெற்ற—மா-மகத்தாகிய—முகத்தயானை-முக
த்தையுடையயானைகளின்—கவுட்குழி- கன்னத்துளைகளை—தூர்த்
த-தூர்த்தன—எ-று. ※ தொன்னூல்விளக்கம் சாதிநிலநிறந்தருநா
ன்ராசிகோ-ளோதினநாறுமொவ்வொருபாவிற்றே. ஞு யாப்பரு
ங்கலமேற்கோள்-வெண்பாமுதலாநால்வகைப்பாவு-மெஞ்சாநாற்
பால் வருணர்க்குரிய-பாவினத்தியற்கைதிமதனோற்கே - இவ்விதி
யால் இச்செய்யுளாசிரியவிருத்தம் அரசசாதி. கருத்து குதிரைக
ளின் குளம்பாலுண்டாகும் புழுதிகள் கடலையுந்தூர்த்து அட்ட
கஜங்களினகவுட்குழிகளையுந் தூர்த்தன என்பதாம். (௬)

※ மண்ணகவளைப்பின்வேந்தர்வளைபுயத்தெழுதுசாந்தம்
விண்ணகத்தமரர்மார்பங்கமழ்ந்தனவிண்ணோர்வேய்ந்த
தண்ணறவொழுகுமன்றற்றருமலர்ப்பசும்பொற்றாது
கண்ணகன்ஞாலங்காக்கும்வேந்தர்மெய்கமழ்ந்தமாதோ.

இ-ள். மண்ணகவளைப்பின்-பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற—வேந்த
ர்-அரசர்களின்—வளைப்புயத்து- மலைகளையொத்ததோள்களில்—
எழுது-தூரியக்கோலாற்றீட்டிய—சாந்தம் - சந்தனங்கள்—விண்
ணகத்து-ஆகாயத்திடத்திருக்கின்ற—அமரர் - தேவர்களது—மார்
பம்-மார்பிலே, கமழ்ந்தன-மணந்தன—விண்ணோர்-தேவர்கள்—
வேய்ந்த-தரித்த—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறவொழுகு-தே
னொழுகுகின்ற—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—தருமலர்-பஞ்ச
தருக்களினுடையமலர்களின்—பொற்றாது - மகரந்தங்கள்—கண்
ணகல இடமகன்ற—ஞாலங்காக்கும்-பூமியைப்புரக்கின்ற—வேந்
தர்மெய்-அரசர்கள்தமது தேகத்தில்—கமழ்ந்த-மணந்தன—எ-று
※ தருக்கசங்கிரகம்·௬-௫-மண்ணெனப்படுவது நாற்றமுடைத்தா
ய் நில நிலையில்லதெனவிருவகைத்தே-இவ்விதியால் மண்ணியல்ப
றிக. கருத்து) அரசர்கள் தோட்களிலணிந்த சந்தனங்கள் .தேவர்
கள்மார்பிற் பரிமளித்தன-தேவர்களணிந்த கற்பகமலர்த்தாதுகள
ரசர்களுடலிற் பரிமளித்தன—எ-ம். (௭)

காந்தெரிகதுவுஞ்செங்கட்கரிமதக்கலுழியாறுங்
கூந்தன்மாவுமிழ்விலாழிப்பெருக்கும்வேற்குமரனன்ன
வேந்தர்திண்புயத்தில்வார்ந்தவிரைகமழ்நாணச்சேறும்
பார்தண்மேற்கிடந்ததாலமெங்கணும்பரந்தவன்றே.

இ-ள். காந்து-முதிர்கின்ற—எரி-தீயானது—கதுவும் - பற்றுகின்ற—செங்கண்-சிவந்தகண்களையுடைய—கரி- யானையினது—மதம்-மதநீராகிய—கலுழியாறும்- காலுறும்—கூந்தல் - புறமயிர் பொருந்திய—மா-குதிரைகள்—உமிழ் - சொரிகின்ற—விலாழிப் பெருக்கும்-நீர்ப்பெருக்கும்—வேல்- வேற்படையேந்திய—குமரனன்ன குமாரக்கடவுளையொத்த—வேந்தர்-அரசர்களுடைய—திண்புயத்தில்-வலிமையுள்ளதோள்களில்—வார்ந்த- ஒழுகிய—விரைகமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற—நானச்சேறும் - கஸ்தூரிச்சேறும்—பாந்தண்மேல்-ஆதிசேடன்மேல்—கிடந்த-இருந்த—ஞாலமெங்கணும்-பூமியெங்கும்—பரந்த-பரவின—எ-று. (கருத்து) யானைகளின்மதமும், குதிரைகள்வாய்நீரும், அரசர்கள்புயத்தொழுகிய கஸ்தூரிச்சேறும் பூமியெங்கும்பரவின—எ-ம். (௫)

வெள்ளியங்கிரியின்மேயவிஞ்சையரியக்கர்விண்ணோ
ரொள்ளொளியெறிக்கும்பைம்பொன் விமானமுமுலகில்வேந்தர்
நள்ளிருஞ்சீக்குஞ்செய்யநகைமணிகொடிஞ்சித்தேருந்
தெள்ளிதினுணர்ந்துளோர்க்குந்தெரிவிலமயங்குமன்றே.

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியின்-கைலாசமலையில்—மேய-பொருந்திய—விஞ்சையர்-விச்சாதரரும்—இயக்கர்- இயக்கர்களும்—விண்ணோர்-தேவர்களும் ஆகியவிவர்களுடைய—ஒள்ளொளி- மிகுந்தவொளியை—எறிக்கும்-வீசுகின்ற—பைம்பொன்-பசும்பொன்னாற்செய்த—விமானமும்-விமானங்களும்—உலகில் - பூவுலகிலிருக்கும்—வேந்தர்-அரசர்களுக்குரிய—நள்ளிருஞ்சீக்கும்-மிகுந்தவிருளினையோட்டுகின்ற, செய்ய-சிவந்த—நகை-ஒளிபொருந்திய—மணி-இரத்னங்கள்பதித்த—கொடிஞ்சி-மேன்மாட்டையுடைய—தேரும்-தேர்களும்—தெள்ளிதின்-தெளிவாக—உணர்ந்துளோர்க்கும்- அறிந்தவர்களுக்கும்—தெரிவில் - தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமையாகி—மயங்கும்-ஒன்றோடொன்றுமயங்கும்—எ-று. (கருத்து) தேவர்கள் விமானங்களும், அரசர்கள்தேர்களும், பகுத்தறியப்படாவாம்-எ-ம். (௬)

சிற்பநூல்கழியக்கற்றோர்சித்திரித்தென்னவாய்ந்த
பொற்புறநெடியவேற்கட்பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்
பற்பலதேயவேந்தர் * தொகுதலிற்பாடைதேர்வா
னற்புடனெவருந்தேவபாடையினறைவர்மாதோ.

இ-ள். சிற்பநூல்-சிற்பசாத்திரத்தை—கழிய-மிகவும்—கற்றோர்-படித்தவர்கள்—சித்திரித்தென்ன- சித்திரித்ததுபோல—வாய்ந்த-பொருந்திய—பொற்புற - அழகான்மிக்க—நெடிய - நீட்சியு

ள்ள—வேற்கண்- வேல்போன்றகண்களையுடைய—பூங்கொடி-தமயந்தியினது—வதுவைவேட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி—பற்பல- அனேகமாகிய—தேயவேந்தர் - தேயங்களிலிருக்கும் அரசர்கள்—தொகுதலில்-கூட்டங்கொண்டிருத்தலால்—யாடைதேர்வான் (எல்லோர்க்குஞ்)—சொற்பொருள்- தெரியும்பொருட்டு—அற்புடன்-அன்புடனே—எவரும்-எவர்களும்—தேவபாடையின்- கீர்வாணபாஷையால்—அறைவர்-பேசிக்கொள்வார்கள்—எ-று. [*தொல்காப்பியம்வினையியல்-௩௧-௫ - செய்துசெய்யூச்செய்புசெய்தெனச், செய்யியர்செய்யிய செயின்செயச்செயற்கென, வவ் வகையொன்பதும் வினையெச்சுகிளவி, இவ்விதியால் தொகுதலில்என்றது செயின்என்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சம்] (கருத்து) யாவருந்தேவபாஷையிற் பேசுவார்கள் என்பதாம். (௭)

கழைசுளிகளிநல்யானைபிளிறொலிகமஞ்சூல்வான
மழையொலியவியப்பம்புவார்முரசோதைதேவர்
முழவொலிதடந்தேர்ச்சில்லிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுகடலொலியுமெஞ்சவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

இ-ள். கழை-கரும்புகளை—சுளி-முறிக்கின்ற களி-களிப்புள்ள—நல்-நல்ல-யானை-யானைகளினது—பிளிறு- ஆரவாரமாகிய—ஒலி-சத்தமும்—கமம்-நிறைந்த—சூல்-கருப்பத்தையுடைய, வானம்-ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும்—மழை - மேகத்தினது—ஒலி- சத்தமானது—அவிய-கெடும்படி—பம்பும்-நெருங்கிய—வார் - வாரிறுக்கிய—முரசோதை-பேரிகைகளின்சத்தமும்—தேவர்முழவொலி-தேவதுந்துபிகளின்சத்தமும்—தடம்-பருத்த, தேர்-தேரினுடைய—சில்லி-உருளைகள்—முழக்கொலி-முழக்குகின்றசத்தமும்—புடவிபோர்த்த-பூமியைச்சூழ்ந்த—எழுகடலொலியும் - எழுகடலினோசையும்—எஞ்ச-குறையும்படி—எங்கணும்- எவ்விடத்தும்—ஒலித்த-சத்தித்தன—எ-று. (கருத்து) யானைகள் சத்தமும் பேரிகைகள்சத்தமும், தேவதுந்துபிகள்சத்தமும், தேவர்கள்சத்தமும், கடலொலி மங்கவெங்குஞ்சத்தித்தன-எ-ம். (௮)

அகலிரு*விசும்புபோர்த்தவணிமதிக்கவிகையீட்டம்
பகலொலிகரப்பவெங்கும்பாயிருள்பரப்புமன்னர்
நகைமணிமகுடகோடிநள்ளிருட்பிழம்பைநக்கி
யிகலிவானிரவியோடவிளவெயிலெறிக்குமாதோ.

இ-ள். அகல்-அகன்ற—இரு-பெரிய—விசும்பு - ஆகாயத்தை—போர்த்த-மூடிய—அணி-அழகிய—மதிக்கவிகை-சந்திரவட்டக்குடைகளின்—ஈட்டம்-கூட்டங்கள், பகலொளி-சூரியப்பிரகாசம்—கரப்ப-மறைய—எங்கும்-எவ்விடத்தும், பாய்-பரவிய—இருள்

இருளை—பரப்பும்-பரவச்செய்யும்—மன்னர்-அரசர்களது—நகை-ஒளிபொருந்திய—மணி-இரத்நங்கள்பதித்த—மகுடகோடி-அநேகமகுடங்கள். நள்ளிருட்பிழம்பை-மிகுந்தவிருட்பிழம்பை, நக்கி-உண்டு—இகலி-பகைத்து—வான்-ஆகாயத்திலிருக்கும்—இரவியோட-சூரியனுனவனோடொப்பப்படி—இளவெயில்-இளங்கிரணம்—எறிக்கும்-வீசும்—எ-று. [* தருக்கசங்கிரகம் - அவற்றுள் ஓசைப்பண்பிற்றுகாயம்மே, இவ்விதியால் ஆகாயமோசையுடையது.] (கருத்து) குடைகள் கூட்டமிருளைக்கொடுக்கும், மகுடகூட்டம் ஒளியைக்கொடுக்கும் என்பதாம். (கசு)

வெங்கதிர்நெற்றிதோய்ந்துவிளங்குபொற்கொடியினீட்ட
மங்குல்வானிழிபுந்தெய்வமடைந்தையர்வடிவுகாட்டக்
கொங்கலர்தெரியல்வேந்தர்கொற்றவெண்கவிகையீட்டந்
திங்களினழகுகாட்டத்திருநகர்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். வெங்கதிர்-சூரியனது—நெற்றிதோய்ந்து-நெற்றியிற்படிந்து—விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற—பொற்கொடியின்-பொன்னுற்செய்தகொடிகளின்—ஈட்டம்-கூட்டங்கள்—மங்குல்-மேகங்களுலவும்—வானிழியும்-ஆகாயத்தினின்றிழிகின்ற—தெய்வமடந்தையர்-தெய்வமாதர்களது—வடிவுகாட்ட-வடிவினைத்தெரிவிக்க—கொங்கு-வாசமிகுந்த; அலர்த்தெரியல்-மலர்மாலையையணிந்த—வேந்தர்-அரசர்களது—கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய—வெண்கவிகை-வெள்ளியகுடைகளினுடைய—ஈட்டம்-கூட்டங்கள்—திங்களின்-சந்திரனது—அழகுகாட்ட-அழகைத்தெரிவிக்க—திருநகர்-குண்டினபுரமானது, பொலிந்தது-பொலிவையடைந்தது எ-று. (அன்று, எ-அசைகள்) (கருத்து) கொடிகள்கூட்டம் தேவமாதர்கள்போலும், குடைகள்கூட்டஞ் சந்திரன்போலும்வடிவு காட்டக் குண்டினபுரஞ் சிறப்புற்றது-எ-ம். (எ)

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்குடைநிழல்வெயிலையோட்ட
மருமலிநறியமென்பூமாலைவாடாமையானுந்
திருநகர்ச்செவ்விநோக்கியிமைப்பிலர்திரிதலானு
மரசரோடமரர்தம்மையறிவரிதாயதன்றே.

இ-ள். குரு நிறம்பொருந்திய—மணி-இரத்நங்கள்—இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன்-பசியபொன்னுற்செய்த—குடை நிழல்-குடைகளினுடையநிழல்கள்—வெயிலையோட்ட-வெயிலைத்துரத்த—(அதனுல் மருவலி வாசப்பொருந்திய—நறிய-நறியவாகிய, மென்பூமாலை-மெல்லியபூமாலைகள், வாடாமையானும் வாடாமையாலும், திருநகர்-குண்டினபுரத்தினது, செவ்விநோ

க்கி-அழகைப்பார்த்து—இமைப்பிலர்-கண்களிமையாதவர்களாய்
—திரிதலானும்-திரிகின்றபடியாலும்— அரசரோடு- அரசர்களுட
னே—அமரர்தம்மை-தேவர்களை—அறிவரிதாயது-பகுத்தறிதலரி
தாயது—எ-று. (கருத்து) குடைகளினிழலால்மாலைகள்வாடாமை
யாலும்நகரத்தைஇமையாதுபார்த்தலாலும்அரசர்களென்றுத்தே
வர்களென்றுமறியப்படாதுஎன்பதாம். (௰௪)

மாங்குயிலனையதீஞ்சொல்வடுவகிர்பொருவும்வேற்கட்
பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்புவியினில்வேந்தரெல்லாந்
தேங்கமழ்தெரியல்வீமன்றிருநகரிறுத்தறன்று
லாங்கவர்தேயம்யாவுமரும்பொறையுயிர்த்தவன்றே.

இ-ள். மாங்குயிலனைய-மாங்குயிற்சொல்லைநிகர்த்த— தீஞ்சொ
ல்-தித்திக்கின்றசொல்லையும், வடுவகிர்பொருவும்-மாவடுவின்பிளப்
பையொத்த, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுமுடையபூங்கொ
டி-தமயந்தியினது—வதுவைவேட்டு- விவாகத்தைவிரும்பி—புவி
யினில்வேந்தரெல்லாம்-பூவுலகத்திருக்கும்அரசர்களெல்லாரும்—
தேங்கமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற-தெரியல்- மலர்மாலையையணிந்த—
வீமன்-வீமராஜனது-திருநகர்-குண்டினபுரத்தில் - இறுத்தறன்று
ல்-வந்துதங்கியபடியால்—அவர்தேயம்யாவும்- அவர்கள்தேசமெ
ல்லாம்-அரும்பொறை-பொறுத்தற்கரியசுமையை - உயிர்த்த-நீங்
கின—எ-று. (கருத்து குண்டினபுரமொன்றேசுமைபெற்றதுமற்
றத்தேசங்கள்சுமையற்றனஎன்பதாம். (௰௫)

இழைபரந்திமைக்குமல்குலின்கனித்துவர்வாயேழை
மழைமதர்நோக்கிற்கஞ்சிமறியுமானேறுமாதின்
விழைதருநகரிற்றண்டவெருவிமீண்டேகுமாற்றாற்
கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதீர்ந்தான்.

இ-ள். இழை-ஆபரணங்கள்—பரந்து-பரவி—இமைக்கும்-பிர
காசிக்கின்ற—அல்குல்- அல்குலையும்—இன்-இனிய—கனி (கொவ்
வைக்கனிபோன்ற-துவர்வாயேழை- செவ்வாயையுமுடைய தமய
ந்தியினது-மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர்-களிப்புள்ள-நோ
க்கிற்கஞ்சி-பார்வைக்குப்பயந்து—மறியும்-மடங்குகின்ற-மானே
றும்-ஆண்மானும் - மாதின்-அம்மங்கையினது—விழைதரு - விரு
ம்புகின்ற-நகரிற்றண்ட- குண்டினபுரத்திற்குச்செலுத்த - வெரு
வி-பயந்து — மீண்டு-திரும்பி — ஏகுமாற்றால்-போகின்றபடியால்-
கழி பெருந்த —பெருங்காதல்கூர்ந்தும் பேராசையையடைந்தும்-
காற்றிறை-வாயுவானவன்-வரவு-வருதலை-தீர்ந்தான்-நீங்கினான் - எ-
று. (கருத்து) தமயந்திகண்ணைக்கண்டு தானேறுமான்வாகனந்திரு
ம்பிவிடுமென்றுவாயுதேவல்வாராதிருந்தான்-எ-ம். (௰௬)

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந்தம்பலைத்திகலும்*வேற்கட்
டையலோர்பாதியாயதன்மையாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னாள்சிறடியெழாமையாலே
மையணிகண்டத்தோனுமன்றலுக்கெழுந்திலானே.

இ-ள்.ஐ அழகிய—அரிபரந்து-செவ்வரிபரந்து—மைதோய்ந்து-அஞ்சனமணிந்து—அம்பலைத்து- அம்புகளையலைவுசெய்து—இகலும்-பொருகின்ற—வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுடைய—தையல்-உமைமாதானவள், ஓர்பாதியாயதன்மையால்-வாமபாகத்திலிருக்கின்றபடியால்—தனது-தன்னுடைய—பைம்பொன்-பசியபொன்போன்ற—செய்யதாள் -சிவந்தபாதங்களை—பெயர்ப்பது-தூக்க—அன்னாள்-அவ்வுமாதேவியினது—சிறடி-சிறியபாதங்கள்—எழாமையாலே-எழுதலில்லாமையால், மையணிகண்டத்தோனும்- ஈசுரனும்—மன்றலுக்கு (தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு—எழுந்திலான்-புறப்பட்டிலன்—எ-று. [*தருக்கசங்கிரகம்- ஈசுரு அறநாற்பண்பிலுருவெனப்படுவது, விழிமாத்திரையாற்கவரப்படுங்குணம், இவ்விதியால்கண்ணியல்பறிக] (கருத்து) தம்மினொருபங்காகிய உமையவள்பாதம்எழாமையாலேசிவன்வாராதிருந்தான் என்பதாம். (௰௪)

உருவுகண்டுவப்பதன்றியோடரித்தடங்கணல்லார்
திருவினுங்குலத்தினுஞ்செய்கிலரார்வமென்று
மருவுதன்வடிவின்குற்றமனக்கொளாவயங்குபைம்பொற்
குரைகழலிலங்குநோன்றாட்குபேரனும்வந்திலானே.

இ-ள். உருவுகண்டு-அழகுள்ளவடிவத்தைப்பார்த்து—உவப்பதன்றி-மகிழ்வதல்லாமல்—ஓடு-ஓடுகின்ற—அரி-செவ்வரிபரந்த—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கண்-கண்களையுடைய—நல்லார்-மங்கையர்கள்—திருவினும்-செல்வத்தினும்—குலத்தினும்-உயர்ந்தகுலத்தினும்—ஆர்வஞ்செய்கிலரென்று-ஆசைசெய்யமாட்டார்களென்று—தன்வடிவின்-தன்னுடையதேகத்தில்—மருவு- பொருந்திய—குற்றம்-குற்றத்தை—மனக்கொளா-மனதிலேகொண்டு—வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற-பைம்பொன்- பசும்பொன்னாற்செய்த—குரை-சத்தம்பொருந்திய—கழல்-வீரக்கழல்கள், இலங்கு-விளங்குகின்ற—நோன்-பெருமைதங்கிய—தாள் - பாதங்களையுடைய-குபேரனும்-குபேரனும்—வந்திலான்-வந்திலன் எ-று. (கருத்து) குபேரன்குருடனாகையால் அக்குற்றத்தால்வாராதிருந்தான் எ-ம்.

விரைகமழ்தருவினீழல்விண்ணவரிடத்துமார்வம்
புரிகிலனளன்மேலன்புபூண்டனள்புலம்புகொண்ட

முருகவிழ்நறுமென் கூந்தன்முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப்பேதை
நிருதரைவிழையாளென்னநிருதியம்போந்திலானே.

இ-ள். விரைகமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற — தருவனிழல்- ஐந்தருவினி ழலிலிருக்கின்ற — விண்ணவரிடத்தும்- தேவர்களிடத்திலும் — ஆர் வம்புரிகிலள் ஆசைசெய்கிலள் — நளன்மேல் - நளனிடத்தில் — அ ன்புபூண்டனள்-அன்புவைத்தவளாகி — புலம்புகொண்ட- இரங்குத லைக்கொண்ட — முருகவிழ்-தேனொழுகுகின்ற — நறு- நறிய — மெ ன்கூந்தல்-மெல்லியகுழலையும் — முகிழ்முலை - அரும்பையொத்த முலையையும் — துவர்வாய் செவ்வாயையுமுடைய — பேதை-தமய ந்தியானவள் — நிருதரை- இராக்கதரை — விழையாளென்ன- இச்சிக் கமாட்டாளென்று — நிருதியும்- நிருதியென்பவனும் — போந்திலா ன்-வந்திலன் — எ-று (கருத்து) தேவர்களைவிரும்பாதவள் இராக்கத ர்களைவிரும்பாளென்று நிருதியும்வாராதிருந்தான்-எ-ம். (டிகூ)

பொன்னகர்புரக்கும்வேந்தும்பொங்*கழற்கிறையுமுந்நீர்
மன்னனுந்தறுகட்பேழ்வாய்மறலியுமடமானோக்கி
னன்னுதனளனுக்கன்றிநறுந்தொடைசூட்டாளென்ன
வன்னவனுருவுதாங்கியணிநகர்மேயினாரே.

இ-ள். பொன்னகர்புரக்கும்வேந்தும்- இந்திரனும் — பொங்கழ ற்கிறையும்-அக்கினிபகவானும், முந்நீர்மன்னனும்-வருணனும் — தறுகட்பேழ்வாய்மறலியும்-யமனும் — மடமானோக்கின் - இளமா ன்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய — நன்னுதல்- தமயந் தியானவள் — நளனுக்கன்றி- நளனுக்கல்லாமல் — நறுந்தொடை-நறு நியமலர்மாலையை — சூட்டாளென்ன-தரிக்கமாட்டாளென்று, அ ன்னவன்-அந்நளனுடைய, உருவுதாங்கி (வடிவையொத்த) வடிவத் தைக்கொண்டு, அணிநகர் - அழகியநகரத்தில், மேயினார் - பொ ருந்தினார்கள், எ-று. தறுகண்- அஞ்சாமை, பேழ்வாய் - பெரியவா ய். [*தருக்கசங்கிரகம்-உ-ரு-அவற்றுள் பொருளெனப்படுவதுதெ ரிவுறக்கிளப்பின் மண்ணீரனல்கால்வெளிபொழுதாசை,யான்மாம னமெனவொன்பதுவகைத்தே;இவ்விதியால் அக்கினிநவபொருளி லொன்றும்](கருத்து)இந்திரன் அக்கினி-வருணன்-யமன் - இவர்க ள் நளனுருக்கொண்டுகுண்டினபுரத்திற்குவந்தார்கள்என்பதாம்.

கூற்றெனக்கொல்லும்வேழங் கொடியணி கொடிஞ்சித்திண்
டேர்,பாற்பிறைக்கவரிநெற்றிப்பண்ணமைகலினப்பாய்மா
மாற்றருஞ்சிற்றத்துப்பின்வரிசிலையுழவரீட்ட
நாற்றிசைப்பரப்பும்போர்ப்பநாமவேலனனும்வந்தான்.

இ-ள். கூற்றென - யமனென்றுசொல்லும்படியாக, கொல்லு ம்-கொலைசெய்கின்ற, வேழம்-யானைகளும்- கொடியணி - கொடி

களணிந்த, கொடிஞ்சி-மேல் மொட்டையுடைய—திண் வலிமை பெற்ற—தேர்-தேர்களும்—பாய்- பாலினுடைய—திரை- அலைகள்போன்ற, கவரி - சாமரைகள்கட்டிய, நெற்றி - நெற்றிவிளங்கிய, பண்ணமை-கல்லணையமைந்த, கலினம்-கடிவாளம்பூண்ட - பாய்- தாவுகின்ற, மா - குதிரைகளும், மாற்றரும் - நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்துப்பின்-கோபமிகுந்த, வரிசிலை - நெடியவில்லேந்திய, உழவரீட்டம்-காலாள்கூட்டமும், (ஆகியஇந்நால்வகைச்சேனைகளும்) நாற்றிசைப்பரப்பும்-நாலுதிசைகளின்பரப்பெல்லாம், போர்ப்ப மூடிக்கொண்டுவர, நாமம்- அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல்- வேற்படைதாங்கிய, நளனும் - நளமஹாராஜனும் - வந்தான்-வந்தான், எ-று. கருத்து)யானைகளும், தேர்களும், குதிரைகளும், காலாள்களும்-சூழ்ந்துவரநளமஹாராஜனும்வந்தான்என்பதாம். (௰௮)

உலகொருமூன்றினுள்ளவொளிமுடிமன்னரெல்லா
மிலகுபொற்குடுமிவான்மேருவெயிற்புறத்திருத்தாராக
வலகில்வெஞ்சேனைசூழவரும்பெறற்சுற்றத்தோடும் [டானே.
விலகிவில்லுமிழும்பைப்பூண் விதர்ப்பர்கோனெதிர்கொண்

இ-ள். உலகொருமூன்றினுள்ள - திரிலோகத்திலுமுள்ள, ஒளி-காந்தியையுடைய, முடிமன்னரெல்லாம்-மகுடந்தலையணிந்தஅரசர்களெல்லாரும், இலகு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்குடுமி - பொன்னுலாகியசிகரம், வான்மேருய்-ஆகாயமளாவிய, எயிற்புறத்து-மதிற்புறத்திலே, இருத்தாராக - தங்கினராக, (அதுகேட்டு) அலகில்-அளவற்ற, வெம்- வெவ்விய, சேனைசூழ - சேனைகள்சூழ்ந்துவர- அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய, சுற்றத்தோடும் கிளைஞருடன், விலகி-வீசி, வில்-ஒளியை, உமிழும்-உமிழ்கின்ற, பைப்பூண் - பசிய ஆபரணத்தையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன், எதிர்கொண்டான்-எதிர்கொண்டனன்— எ-று. (கருத்து) திரிபுவனத்தரசர்களும்வந்திருக்கச் சுற்றத்தாரோடுவீமராஜன் எதிர்கொண்டுபோனான்என்பதாம். (௰௯)

விரைசெறியலங்கன்மாலைவிண்ணவர்விஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரகவேந்தரோங்குநீருடுத்தஞாலத்
தரசிளங்குமரரோடுமளவளாய்முகமன்கூறி
வரிசையின்வழாமைநோக்கிவான்சிறப்பியற்றினனே.

இ-ள். விரைசெறி - வாசமிகுந்த, அலங்கன்மாலை - மலர்மாலையையணிந்த, விண்ணவர்-தேவர்கள், விஞ்சைமன்னர் - வித்தியாதரவேந்தர், உருகெழும்-வடிவுள்ள, உரகவேந்தர்-நாகவேந்தர், ஓங்கு-உயர்ந்த, நீருடுத்தஞாலத்து-கடலாற்சூழப்பட்டபூமியிலுள்ள-அரசிளங்குமரரோடும்-இராஜகுமாரரோடும் - அளவளாய்-கலந்

து—முகமன்கூறி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி வரிசையின்-கிரமத்தினில்—வழாமை-தப்பாமல், நோக்கி-ஆலோசித்து, வான்-மேலாகிய—சிறப்பு-சிறப்பை—இயற்றினன்- செய்தான்— எ-று. (கருத்து) தேவர்கள்வித்தியாதரர் நாகலோகத்தரசர்பூவுலகத்தரசர்இவர்களுக்கு வீமராஜன்முறைப்படிசிறப்புச்செய்தானெ-ம். ()

தோட்டலர்மாலைநாற்றித்துறக்கமோடுறழச்செய்த
வீட்டகந்தோறும்பைம்பொன்விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்பத்
* தீட்டியவுருவுநோக்கித்தேறல்கொப்புளித்துமாந்தும்
பாட்டளித்தாமவேந்தர்பகற்பொழுதாற்றினரோ

இ-ள். தோடு- இதழ்களையுடைய—அலர் - மலராற்றொடுத்த—மாலை-மாலைகளை—நாற்றி - தொங்கக்கட்டி— துறக்கமோடு-தெய்வலோகத்துடனே—உறழ-ஒக்கும்படி—செய்த-செய்யப்பெற்ற வீட்டகந்தோறும்-வீடுகளினிடந்தோறும்—பைம்பொன்-பசிய பொன்னினால்—விளங்கிழை-தமயந்தியினது—செவ்விவாய்ப்ப-அழகுபொருந்த—தீட்டிய எழுதிய—உருவுநோக்கி - பதுமைகளின்வடிவங்களைப்பார்த்து—தேறல்-தேனை-கொப்புளித்து- கொப்புளித்து—மாந்தும்-உண்ணுகின்ற—பாட்டு-இசைகளைப்பாடுகின்ற—அளி-வண்டுகள்மொய்த்த—தாமவேந்தர்-மாலையையணிந்தவரசர்கள்—பகற்பொழுது-பகற்காலத்தில்-ஆற்றினர்- காமநோயைப்பொறுத்திருந்தார்கள்—எ-று- * தாக்கசங்கிரகம் - ௬எ-ரு, அதுவே - வெண்மைகருமைபொன்மைசெம்மை - பசுமைபுகைமைசித்திரமென்னும்-பாகுபாட்டினெழுவகைத்தாகி - நிலநீர்தீயினிலைபெறுமன்னே - இவ்விதியால்தீட்டியவுருவாகியசித்திரப்பண்புகட்புலவிடயமறிக.(கருத்து) சுவர்க்கத்திற்கொப்பாகிய வீடுகளினிடங்கடோறும் எழுதப்பட்டதமயந்தி திருவுருவத்தை அரசர்கள்பார்த்துப்பகற்பொழுதுபோக்கிக்காமத்தைப்பொறுத்திருந்தார்களெ-ம். (௨௧)

சேயுயர்விசும்பிற்றேவர்தெண்டிரைப்பரவைசூழ்ந்த
மாயிருஞாலங்காக்குமன்னவருரகருற்ற
காயழற்காமவெந்தீக்கனற்றுமென்றஞ்சினன்பொற்
பாயிருநலகம்போர்ப்பப்பகல்செய்வான்கடலுளாழ்ந்தான்.

இ-ள். சேயுயர்- மிகவுமுயர்ந்த—விசும்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கும்—தேவர்- தேவர்களும்—தெண்டிரைப்பரவைசூழ்ந்த-தெள்ளிய அலைகளையுடையகடலாற்சூழப்பெற்ற—மாயிருஞாலங்காக்கும்-மகத்தாகியபெரிய பூமியைப்புரக்கின்ற—மன்னவர் அரசர்களும்—உரகர்-நாகவேந்தர்களும், உற்ற-(ஆகியஇவர்க)ளடைந்த—காய்-சுடுகின்ற—அழல்- வெப்பம்பொருந்திய—காமவெந்

தீ-காமாக்கினி—கனற்றுமென்று - தன்னைச்சுடுமென்று—அஞ்சி னான்போல்- பயந்தவன்போல்—பாய்-பரவிய, இருள் இருளான து—உலகம்போர்ப்ப- உலகத்தைமூடிக்கொள்ள—பகல்செய்வா ன்-சூரியனானவன்—கடலுள்- மேற்றிசைக்கடலுள்—ஆழ்ந்தான்- அழுந்தினான்—எ-று. (கருத்து) தேவர்களும்அரசர்களும்நாகவே ந்தர்களும்அடைந்தகாமாக்கினி தன்னைச்சுடுமென்றுசூரியன் அ ஸ்தமனமாயினானென்பதாம். (௨௨)

விரிகதிர்மௌலிவிண்ணோர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிளங்குமரர்மார்பிலணிவெயிலுமிழ்தலானு
முரகர்தஞ்சுடிகையுச்சியொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும்பாயிருள்பரந்ததின்றே.

இ ள். விரி-விரியப்பெற்ற—கதிர்-கிரணங்களையுடைய— மௌலி மகுடங்களைத்தரித்த—விண்ணோர் - தேவர்களின்—மெய்யொ ளி-தேககாந்திகள்—பரத்தலானும்- பரவுதலாலும், அரசிளங்கும ரர்மார்பில் இராஜகுமாரர்கள் மார்பிலிருக்கும்—அணி ஆபரணங் கள்—வெயில் ஒளியை—உமிழ்தலானும் கொப்புளித்தலாலும்— உரகர்-நாகவரசர்களுடைய—சுடிகையுச்சி- முடியின்மேல்—ஒளி ர்-விளங்குகின்ற—மணி-இரத்திநங்கள்—இமைத்தலானும்-பிரகா சித்தலானும்—பரிதி-சூரியனானவன், மேற்கடலுளாழ்ந்தும் மே ற்கடலுலமுழ்ந்தியும்—பாய்-பாய்கின்ற, இருள்-இருளான து—பர ந்ததின்று-பரந்ததில்லை—எ-று. (கருத்து) தேவர்கள் சரீரகாந்தி யாலும்அரசர்கள்மார்பிலுபரணங்களாலும்நாகவேந்தர்கள்சிரோ ரத்தினங்களாலும் சூரியன்மறைந்தும் இருள்தோற்றவில்லை-எ-ம்.

மையவாங்கரியகூந்தல்வாள்கிடந்தனையவுண்கட்
பையரவல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரினோடும்வெண்மதியுறைதறன்னு
லெய்துமிக்*காலந்தன்னையிரவென்கோபகலென்கேனோ.

இ-ள். மை-அஞ்சனமானது—அவாம்-விரும்புகின்ற—கரியகூ ந்தல்-கருமையுள்ளகூந்தலையும்—வாள்கிடந்தனைய - வாள்கிடந்த தையொத்த—உண்கண்-மையுண்டகண்களையும்—பையரவல்குல்- அராப்படம்போன்றவல்குலையும்—செவ்வாய்- சிவந்தவாயையும், பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையுமுடையதமயந்தியி னது—வதுவைவேட்டு விவாகத்தைவிரும்பி—வெய்ய வெவ்விய செங்கதிரினோடும்- சூரியனோடும்—வெண்மதி-சந்திரன் - உறைத றன்னால்(அந்நகரத்தில்)தங்குகின்றபடியால், எய்தும்-பொருந்தி ய இக்காலந்தன்னை-இக்காலத்தை—இரவென்கோ - இரவென்று சொல்லுவேனோ—பகலென்கேனோ-பகலென்றுசொல்லுவேனோ

இன்னதென்று சொல்லேன்——எ-று. * தருக்கசங்கிரகம்-உக-ளு- இறப்புமுதல்வழக்கிற்கேதுக்காலம்-இவ்விதியால்காலமதித்தியமானது(கருத்து)தமயந்திசுவியாணத்தைவிரும்பிவந்த சூரியனுஞ்சந்திரனும் அந்நகரத்தில் வாசம்பண்ணலால் இரவென்றுசொல்லவேனுபகலென்றுசொல்லவேனு-எ-ம். (உ௪)

தகைமலர்த்தெரியல்வேந்தர்தளர்ந்துமெய்பதைத்துவாடப்
புதையிருட்போர்வைமெய்யிற்பொலிவுறப்போர்த்துவெய்ய
கதழெரிச்செக்கர்பேழ்வாய்திறந்துவெண்கதிர்குலாய
மதிவகிறெயிறுதோன்றவந்ததுமாலைக்கூற்றம்.

இ-ள். ததை - நெருங்கிய——மலர்த்தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த——வேந்தர்-அரசர்கள்——தளர்ந்து-தளர்ச்சியடைந்து, மெய்பதைத்து-தேகம்பதைத்து——வாட-வாடும்படி——புதை - உலகத்தைமூடுகின்ற——இருட்போர்வை-இருளாகியபோர்வையை-மெய்யில்-தனதுடம்பில்——பொலிவுற-விளக்கமிக, போர்த்து-போர்த்துக்கொண்டு——வெய்ய - கொடிய——கதழ்-வேகத்தையுடைய——எரி-நெருப்பையொத்த——செக்கர்-செவ்வானமாகிய, பேழ்வாய்திறந்து-பெரியவாயைத்திறந்து, வெண்கதிர்- வெள்ளியகிரணங்கள்——குலாய-விளங்கப்பெற்ற, மதி-சந்திரனாகிய, வகிர் - பிளப்பையுடைய——எயிறு-கோரப்பல்லானது, தோன்ற - தோன்றும்படி, மாலை-மாலைப்பொழுதாகிய, கூற்றம் - இயமனானவன், வந்தது-வந்தான், எ-று. (கருத்து) அரசர்கள்வாடும்படி மாலைக்காலமாகிய இயமனானவன் இருட்போர்வைபோர்த்துச்செவ்வானமாகியவாயைத்திறந்துசந்திரனாகியவக்கிரதந்தந் தோன்றும்படிவந்தான் என்பதாம். (உ௫)

விரிகதிர்பரப்பிவானமீதெழுகுழவித்திங்க
ளெரிமணிப்பூண்செய்திண்டோளெழுபுவிவேந்தர்மேலும்
வரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர்தொடங்குமாரன்
குரைகடன்முரசமெற்றுங்குணிலெனச்சிறந்ததன்றே.

இ-ள். விரிகதிர் - விரிந்தகிரணங்களை, பரப்பி - பரவச்செய்து——வானமீது-ஆகாயத்தில், எழு-எழுந்த குழவித்திங்கள் - இளம்பிறை, எரி - விளங்குகின்ற, மணி - இரத்நங்கள்பதித்த, பூண்செய்-ஆபரணங்களையணிந்த திண்டோள்-வலிமையுள்ளதோளையுடைய, எழுபுவிவேந்தர்மேலும்- எழுதீவிலுள்ள அரசர்கள்மேலும், வரி-நெடிய, சிலை - வில்லை, குழையவாங்கி - வளையவளைத்து, மண்டு - நெருங்கிய, அமர்-போரை, தொடங்குமாரன்- ஆரம்பிக்குமன்மதனது, குரை- ஒலிக்கின்ற, கடன்முரசம் - கடலாகியபேரிகையை, எற்றும் - அடிக்கின்ற, குணிலென - குறுந்தடிபோல்.

சிறந்தது - சிறந்திருந்தது — எ-று. (கருத்து) வாணி இதயமான இளம்பிறையானது மன்மதனது கடலாகிய முரசுக்குக் குறுந்தடி போலிருந்ததெ-ம். (௨௯)

ஏர்குடியிருந்தநங்கையிளமுலைப்போகம்வேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானைநெடுநிலவேந்தர்தம்மேல்
வார்சிலைத்தடக்கைமாரன்மண்டமர்புரியத்தூண்டுங்
கூரிருள்வேழக்கோட்டினெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

இ-ள். குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது — ஏர் - அழகுகளானவை — குடியிருந்த - ஒருங்குபடத்தங்கியிருக்கப்பெற்ற - நங்கை தமயந்தியினது — இளம் - இளமையாகிய — முலை - ஸ்தனங்களின் — போகம் - அனுபவத்தை — வேட்ட - விரும்பிய — நீர்மலி - நீர்மிகுந்த — கடல் - கடலாகிய — அம் - அழகிய — தானை - ஆடையையுடைய நெடுநிலம் - நெடியபூமியிலுள்ள — வேந்தர்தம்மேல் - அரசர்கள்மீது வார்சிலை - நீண்டவில்லையேந்திய, தடக்கை - விசாலமாகியகையையுடைய — மாரன் - மன்மதன் - மண்டமர்புரிய - நெருங்கியயுத்தத்தைச்செய்ய, தூண்டும் - நடத்தப்பட்ட — கூரிருள் - மிகுந்தவிருளாகிய — வேழம் - யானையினது — கோட்டின் - கொம்புபோல், எழுந்தது - உதித்தது — எ-று. கருத்து) இளம்பிறையானது தமயந்தியை விரும்பிய அரசர்கள்மேல்மன் மதன்போர்செய்யநடத்தப்பட்ட இருளாகியயானையின்கோட்டைப்போலுமிருந்ததென்பதாம். ()

கள்ளுயிர்த்தினவண்டார்க்குங்கமலம்வாய்முகிழ்ப்பச்செய்ய
வள்ளலங்கயத்துளாம்பலலர்த்தியகுழவித்திங்க
டெள்ளுசெங்கதிரோன்மாலைத்தெரிவைவெம்முலையிற்கோட்டு
வள்ளுகிர்க்குறியிற்றோன்றிப்பொலிவுறவயங்கிற்றன்றே.

இ-ள். கள் - தேனை — உயிர்த்து - தந்து, இனம் - கூட்டமாகிய — வண்டு - வண்டுகள் — ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, கமலம் - தாமரைமலர்கள் — வாய்முகிழ்ப்ப குவிய — செய்ய - சிவந்த, அள்ளல் - குறைசேற்றையுடைய — அம் அழகிய — கயத்துள் - தடாகத்துள் — ஆம்பல் - அல்லிகளை — அலர்த்திய - மலரச்செய்த — குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது — தெள்ளு - தெளிந்த — செங்கதிரோன் - சிவந்தகதிரையுடையசூரியனானவன் — மாலை - மாலைப்பொழுதாகிய — தெரிவை - மங்கையினுடைய — வெம்முலையில் - விருப்பத்தைச்செய்யுங்கொங்கைகளில் — கோட்டும் - உண்டாகிய — வள் - கூரிய — உகிர்க்குறியின் - நகக்குறியைப்போல் — தோன்றி - உண்டாய் — பொலிவுற - அழகுபொருந்த — வயங்கிற்று - விளங்கிற்று — எ-று. (கருத்து) தாமரைமலர்கள்குவிய அல்லிமலர்களை மலரச்செய்த இளம்பிறையானது

சூரியனானவன்மாலைக்காலமாகியமங்கையின்கொங்கைகளில் அழுத்தியநகக்குறிபோலிருந்ததுஎன்பதாம். (உஅ)

சேட்டிளம்பரிதிமார்பின்னளனுக்குத்தெரியனாளைச்
சூட்டுவடெரிவையென்னத்துலங்கு*கீட்டிசைமாதன்பிற்
காட்டியதிருத்தக்கையிற்கதிர்நிலவுமிழுந்தண்ணென்
கோட்டிளங்குழவித்திங்கள்குடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

இ-ள். சேட்டிளம்- மிகுந்தவிளமையையுடைய, பரிதி - சூரியன்போன்ற, மார்பின்- மார்பினிடத்தில், நளனுக்கு - நளமஹாராஜனுக்கு, நாளை நாளைப்பொழுதில், தெரிவை - தமயந்தியானவள், தெரியல்சூட்டுவளென்ன - மாலையைத்தரிப்பாளென்று, துலங்கு - விளங்குகின்ற, கீட்டிசைமாது - கிழக்குத்திக்காகியமங்கையானவள், அன்பின் - அன்பினாலே, காட்டிய - காட்டப்பட்ட. திருத்தக்கையில் - அபிநயக்கைபோல், கதிர் - கதிர்களாகிய, நிலவுமிழும்- ஒளியைக்கொப்புளிக்கின்ற, தண்ணென்- குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோடு - வளைந்த, இளங்குழவித்திங்கள் - மிகுந்தவிளமைபொருந்தியபிறையானது, குடபுலத்து-மேற்குத்திசையில்- எழுந்தது-உதயமாயிற்று எ-று. [*வீரசோழியம் - எழுத்ததிகாரம்நான்கொடுமூன்றென்பதாமுயிரின்பின்புநவ்வருமேல் எல்ற ஏகாரமதாம்பதினைந்தொடெண்ணிரண்டாய்த், தோன்றுமுடற்பின்றகரம்வரிலிரண்டும்மொருக்கால், ஆன்றவைந்தாமுடலாமும்பிலொற்றுக்கழிவுமுண்டே, இவ்விதியால்ழகரமும் தகரமும்டகரமாயின] (கருத்து) நளனுக்கு நாளையதினம் தமயந்திமாலைசூட்டுவாளென்று கீழ்த்திசைமாதானவள்காட்டப்பட்ட அபிநயத்தைப்போல இளம்பிறைமேற்குத்திசையில்உதித்ததுஎன்பதாம். (உகூ)

கூன்பயின்குழவித்திங்கள்கொள்ளைவண்டிருந்துபாடக்
கான்பயின்மலரம்பேந்துங்கன்னலஞ்சிலைக்கைவேட
னூன்பயில்குருதிவேற்கணொண்ணுதன்மடவாருள்ள
மீன்கவர்தூண்டிலென்னவிசும்பிடைவிளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். கூன்பயில்- வளைவுபொருந்திய, குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, கொள்ளை-மிகுதியாக - வண்டிருந்து-வண்டுகளிருந்து, பாட-பாடலைச்செய்ய, கான்பயில்-வாசம்பொருந்திய-மலரம்பேந்தும்-மலர்க்கணைகளையேந்திய- கன்னலஞ்சிலைக்கைவேடன்-மன்மதனது -- ஊன்பயில்-தசைபொருந்திய, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த-வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையும்-ஒண்ணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய-மடவார்-மாதரது, உள்ளம்- மனமாகிய, மீன்-மீனை, கவர-கிரகிப்பதற்குப்போடப்பட்ட தூண்டிலென்ன -தூண்டிலைப்போல்-விசும்பிடை - ஆகாயத்திலிடத்து

-- விளங்கிற்று-பிரகாசித்தது-எ-று. (கருத்து இளம்பிறைஉதயமானது மன்மதன்மாதர்கள் மனமாகியமீனைக்கிரிக்கப்போடப்பட்ட தூண்டிலைப்போலிருந்ததுஎன்பதாம்- (ரு௰)

நீனிறத்தங்கண்வான *நீள்கடற்பரப்பிற்றூய
வானிலாக்கதிர்கள்வீசிவயின்வயின்விளங்குகின்ற
மீனெனுங்கதிர்கொண்முத்தவெண்மணியுயிர்த்துத்தோன்றுங்
கூன்முதுகிப்பியென்னவெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்

இ-ள். குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, நீனிறத்து-நீலநிறம்பொருந்திய, அங்கண் - அழகியஇடத்தையுடைய, வானம் - ஆகாயமாகிய, நீள் - நீண்ட, கடற்பரப்பில் - கடலினதுபரப்பிலே-தூய பரிசுத்தமாகிய,வால்-வெள்ளிய நிலாக்கதிர்கள்-பிரகாசத்தையுடையகிரணங்களை, வீசி - எறித்து, வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும், விளங்குகின்ற - பிரகாசிக்கின்ற, மீனெனும் - மீனென்கின்ற, கதிர்கொள் - கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தவெண்மணி- வெள்ளியமுத்தங்களை, உயிர்த்து - ஈன்று, தோன்றும்- விளங்கும் --கூன்முதுகிப்பியென்ன - வளைந்தமுதுகையுடையஇப்பியைப்போல் எழுந்தது - எழுந்தது, எ-று. *சருக்கசங்கிரகம்- சஉ- குறளைத்தல்வழக்கின்காரணவளவது, நண்மைபெருமைநெடில்குறிலென்னும்,'பாகுபாட்டிநூல்வகைத்தாகும்இவ்விதியால்நீளம்நான்களவையிலொன்றும் (கருத்து) நட்சத்திரங்களோடு உதயமான இளம்பிறையானது முத்துக்களையீன்ற இப்பிகளைப்போலிருந்தது - எ-ம். (ருக)

ஓங்குயர்விசும்புபூத்தவுடுப்புகர்முகத்ததாய
வாங்குவிற்றடக்கைமாரன்மலர்தலையுலகிற்றூண்டுந்
தூங்கிருட்களிநல்யானைதுரந்திடுந்தோட்டிபோலத்
தீக்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடைத்திகழ்ந்ததன்றே.

இ-ள். திங்கதிர் - தித்திப்புப்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள் இளம்பிறையானது, வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் கருப்புவில்லேந்திய, தடக்கை - விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய, மாரன்-மன்மதனானவன், மலர்தலையுலகில் - பரந்தஇடத்தையுடையவுலகத்தில், தூண்டும்-செலுத்துகின்ற, ஓங்குயர் - மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பு-ஆகாயத்தில், பூத்த-உண்டாகிய, உடு தாரகைகளாகிய, புகர்முகத்தாய - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய, தூங்கு-தயங்கிய, இருள் - இருளாகிய, களிநல்யானை - களிப்பையுடையநல்லயானையை, துரந்திடும் - ஓட்டும், தோட்டிபோல- அங்குசம்போல், சேணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, திகழ்ந்தது-பி

ரகாசித்தது. எ-று. (கருத்து) இளம்பிறைத்தோற்றமான துமன்மதன்செலுத்தும் இருளாகிய யானையை யோட்டும்அங்குசம்போலிருந்ததுஎன்பதாம். (௫௨)

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந்துலம்பொருவைரத்திண்டோ
ளள்ளிலைவடிவேலேந்துமரசிளங்குமரா்பூண்ட
தள்ளருங்காதலெம்மாற்சாற்றலாந்தகையத்தன்றே.

இ-ள். பிள்ளைமாமதியம்-இளம்பிறையானது, கான்ற - வீசிய, நிலவு - சந்திரிகையாகிய, அழற்பிழம்பு - அக்கினிதிரட்சியானது, பற்ற - பிடிக்க, (அதனால்) உள்ளம்-மனமானது, நெக்குருகி - மிகவுமுருகி, மாழாந்து - மயங்கி, உலம்பொரு - திரள்கல்லையொத்த வைரத்திண்டோள் - வச்சிரம்போன்றதிண்ணியதோளையுடைய —அள்ளிலை-தசையையள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலையையுடைய-வடிவேலேந்தும்-வடித்தவேலையேந்துகின்ற, அரசிளங்குமரர்-இராஜகுமாரர்கள், பூண்ட-அடைந்த, தள்ளருகாதல் - தள்ளுதற்கரிய ஆசை,எம்மால்-எம்மால்,சாற்றலாம்-சொல்லலாமாகிய- தகைமைத்தன்று - தகைமையையுடைய தன்று, எ-று. (கருத்து) இளம்பிறைக்கனலினால்அரசர்கள்மலமுருகியடைந்தகாதலை எம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ என்றார்புராணிகர்-எ-ம். (௫௩)

எற்றரிமுரசந்துஞ்சாவிதர்ப்பர்கோனினிதினீன்ற
கோற்றொடிவதுவைவேட்டுக்கூரிருட்கங்குற்போதிற்
றூற்றிளம்பூகவேலித்தண்பணைநிடதங்காக்கு
மாற்றல்சானளனுக்குற்றவருந்துயருரைக்கலுற்றும்.

இ-ள். எற்றரி-இடபத்தின்றோலாற்செய்த, முரசம் - பேரிகையானது, துஞ்சா - உறங்காதவாயிலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமன், இனிதுனீன்ற - இனிமையினாற்பெற்ற-கோற்றொடி-தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி, கூரிருள் - மிகுந்தவிருளையுடைய, கங்குற்போதில் - இராப்பொழுதில், தாறு-குலைகளையுடைய, இளம்பூகவேலி - இளமைபொருந்தியகமுகவேலிசூழ்ந்த, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய - பணை - வயல்களையுடைய, நிடதங்காக்கும்-நிடததேசத்தைப்புரக்கின்ற, ஆற்றல்சால்-பொறுமைமிக்க, நளனுக்கு-நளமஹாராஜனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய, அருந்துயர் பொறுத்தற்கரியதுயரை, உரைக்கலுற்றும்-சொல்லத்தொடங்கினும், எ - று. (கருத்து) தமயந்தியின்விவாகத்தைவிரும்பிநளனுக்குப் பொருந்திய துன்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினேமென்பதாம். (௫௪)

கலிவிருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற்படுமோரமிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள்வாணுதல்போலுதியாற்
கனலத்தருமோகலைவெண்மதியே.

இ-ள். கலை-கலையையுடைய-வெண்மதியே-வெள்ளியசந்திரனே—பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மை-கரிய—கடலிற்படும்- கடலிற்றோன்றிய—ஆர்-நிறைந்த—அமிர்தோடு- அமிர்தத்துடன் - இனிதில்-இனிமையுடைய—திருவோடும்- இலக்குமியுடன்—எழுந்தனை தோன்றினாய்-என் மனனுற்றவள்- என்மனத்திலிருப்பவளாகியதமயந்தியினது—வாள்-ஒளிபொருந்திய, நுதல்போலுதியால்- நெற்றிபோலிருக்கின்றாய், கனலத்தருமோ நீ) (என்னைச்)சுடத்தருமா-எ-று. (கருத்து) நளன்கலைகளையுடையசந்திரனே, அமிர்தத்தினோடும்இலக்குமியோடும்பிறந்தாய். தமயந்தி நெற்றிபோலிருக்கின்றாய்என்னைச்சுடத்தருமா, என்றான்-எ-ம். (௫௫)

கொந்தார்குவளைக்குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாதுதைந்துபடிந்துநறுஞ்
சந்தாடவியூடுதவழ்ந்துவரு
மந்தாநிலமேயுயிர்வெளவுதியோ.

இ-ள். கொந்தார் திரளாகநிறையப்பெற்ற—குவளை-உற்பலத்தினது, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென் மலரில்- மெல்லியமலர்களிலிருக்கும்—பைந்தாது-பசியமரங்களில், துதைந்து - நெருங்கி—படிந்து-முழுகி-நறும்-நறிய-சந்தாடவியூடு-சந்தனக்காட்டினிடத்தில்—தவழ்ந்துவரும்-தவழ்ந்துவருகின்ற, மந்தாநிலமே-இளந்தென்றலே(நீ,உயிர்-என்னுயிரை, வெளவுதியோ- அபகரிக்கின்றனையோ—எ-று. (கருத்து) நளன்தென்றற்காற்றேஎன்னுயிரைக்கிரகிக்கின்றாயோ, என்றான்-எ-ம். (௫௬)

அயில்வாளிதுரந்தடல்வேள்பொரலாற்
செயலேதுமிலாதிகைத்தயர்வே
*னுயிர்போல்பவளின்சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலேயெனதாயுயிர்கொல்லுதியோ.

இ-ள். அடல்-கொலைசெய்கின்ற—வேள் - மன்மதனானவன்-அயில்-கூர்மைபொருந்திய—வாளி- அம்புகளை—துரந்து-செலுத்தி—பொரலால்-பொருதலால்—செயலேதுமிலாது- ஒருசெய்கையுமில்லாமல்,திகைத்து-மயங்கி—அயர்வேன்- வருந்துவேனாகியஎனது,உயிர்போல்பவள்-உயிரையொப்பவளாகியதமயந்தியினது, இன்சொல்- இனியமொழியை—உணர்த்தி - அறிவித்து—வரிக்கு

யிலே-இசையையுடையகுயிலே, எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரை—கொல்லுதியோ- கொல்லுகின்றனையோ எ-று. *தருக்கசங்கிரகம் ௫௪-௫ - உயிர்தானுடனுறும்வெவ்வேறுகும்- இவ்விதியால்எல்லாவுயிரினுமக்களுயிர்சிறந்தது கருத்து) நளன்குயிலே-என்னுயிரைக்கொல்லுகின்றாயோஎன்றான்-எ-ம். (௫௭)

விண்ணோர்விடுதூதுவிளம்புதலாற்
பெண்ணாரமிர்தேபிழைசெய்தனனோ
வெண்ணாதுறுமிந்திரசாலமெனக்
கண்ணூடுபுகுந்துகரந்தனையே.

இ-ள். விண்ணோர்- தேவர்களால்—விடு-விடுக்கப்பட்ட—தூது தூதினை—விளம்புதலால்-சொல்லுதலால்—பெண்ணாரமிர்தே தமயந்தியே—பிழைசெய்தனனோ-குற்றஞ்செய்தேனோ- எண்ணாது (நினைக்கப்படாத அனைத்தும்)—உறும்-பொருந்துகின்ற—இந்திரசாலமென-இந்திரசாலவித்தைபோல்-கண்ணூடு- என்கண்ணிடத்தில்—புகுந்து - நுழைந்து—கரந்தனை-ஒளித்தாய் எ-று.(கருத்து) நளன்தமயந்தியை உருவெளித்தோற்றமாகக்கண்டு தன்கண்ணில் இந்திரசாலமாகஒளித்துக்கொண்டாய்என்றான்-எ-ம். (௫௮)

துஞ்சாதயர்வோடுயிர்சோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவேலெறிநன்னுதலாம்
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனைநீயுநினைந்திலையே.

இ-ள். துஞ்சாது-உறங்காமல்—அயர்வோடு-துன்பத்தோடு—உயிர்-ஆவியானது—சோர்தர-தளர்ச்சியடைய—வெம்- வெப்பம்பொருந்திய, நஞ்சார்-விடநிறைந்த—விழிவேல்-கண்ணாகியவேலை—எறி-எறிகின்ற—நன்னுதலாம்- நல்லபுருவத்தையுடையவளாகிய—பஞ்சு-செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த—ஏர்-அழகிய, அடி-பாதங்களையுடைய—ஆயிழைபால்-தமயந்தியிடத்து—உறையும்-தங்குகின்ற—நெஞ்சே-என்மனமே—எனை-என்னை—நீயும்-நீயும்—நினைந்திலை- நினைந்தாயில்லை—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியிடத்துத் தங்குகின்ற என்மனமே நீயும் என்னை நினைக்க வில்லை என்றான் என்பதாம். (௫௯)

என்றார்வமொடின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றூர்புயமெய்த்துயர்கூர்தரலும்
பொன்றாழ்பிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
மின்றாழ்குழலுற்றதுபேசிடுவாம்.

இ-ள். என்று - இப்படியென்று—ஆர்வமொடு-ஆசையோடு—இன்ன-இத்தன்மையவாக—புலம்பி- இரங்கி—மணி அழகிய—கு

ன்றூர்புயன்-நளமஹாராஜன்—மெய் உண்மையாகிய—துயர்கூர்தலும் அதிகதுன்பங்கொண்டவளவில்—பொன் - பொன்னானது—தாழ்-தாழும்படி—பிதிர்-தேமல்—சிந்திய சிதறிய—பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற—முலை-முலைகளையும்—பின்-பிற்பக்கத்தில்—தாழ்-தாழ்கின்ற—குழல்-கூந்தலையுமுடைய தமயந்தி—உற்றது-அடைந்ததுயரத்தை—பேசிடுவாம்- சொல்வாம் எ-று. (கருத்து) இவ்வாறுநளன்புலம்பித்துன்பப்படுமளவில்தமயந்திதுன்பத்தைச்சொல்லுவாமென்றூர்புராணிகரென்பதாம். (சுய)

கணைவேணிகர்காமருகாளைபுயத்
தணையாமலென்மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வரையென்னவளர்ந்தனிராற்
பணைமாமுலைகாள்பயனென்னைகொலாம்.

இ-ள். கணை - மலர்க்கணைகளையுடைய—வேணிகர் - மன்மதனைபொத்த—காமர்-அழகிய, காளைபுயத்து-நளமஹாராஜனுடைய தோள்களில்—அணையாமல்- அழுந்தாமல்—என்- என்னுடைய—மார்பகலம்-மார்பினிடமெல்லாம்—கவரா-கவர்ந்துகொண்டு, இணை-இரண்டாகிய, மால்-பெரிய—வரையென்ன -பர்வதங்களென்றுசொல்லும்படி—வளர்ந்தனிர்-வளர்வுற்றீர்கள்— பணை-பருத்த மா-மகத்தாகிய—முலைகாள்-ஸ்தனங்களே—பயன் உமக்குநமக்(கும்)பயன் - என்னை-யாது—எ-று.(கருத்து)என்கனதனங்களேநளன்புயங்களையணையாவிட்டாலுங்களுக்குப்பயனென்ன என்றாள்;

முனம்வானவர்தூதுமொழிந்திடுநாட்
புனைதாரவன்மார்பிடைபுல்லியுநீ
நினையாதுவிடுத்தனைநின்றுருகு
*மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

இ-ள். முனம்-முன்னே—வானவர்- தேவர்களுடைய—தூது-தூதை—மொழிந்திடுநாள்-சொல்லியநாளில்—புனைதாரவன்-நளமஹாராஜனுடைய—மார்பிடை-மார்பினிடத்திலே, புல்லியும்-தழுவியும்—நீநினையாது- நீஎவ்வளவுஞ்சிந்தியாமல்—விடுத்தனை அவனைவிட்டு—நின்று-திகைத்துநின்று—உருகும்-கரைகின்ற—மனனே-நெஞ்சமே—இனியென்கொல்-இப்போது என்னகாரணமாக—வருந்துவது-வருத்தமடைவது—எ-று.*அகத்தியம் - நெஞ்சமுன்னிலையால்நிறத்திக்கூறுதல் - சஞ்சலமிகுந்ததன்மையாமேன-இவ்விதியாலறி(கருத்து தமயந்திதன்மனதைக்குறித்துஎன்வருத்தமடைகிறாயென்றாளென்பதாம். (சஉ)

தண்ணார்தொழுவேனளன்மார்பகலந்
தண்ணாணையிற்றழுவுங்கனவி

லென்னாதுவிழித்துவிடுத்திடுமென்
கண்ணேயிஃதென்கொல்கலுழ்வதுவே.

இ-ள். நன்னார்-பகைவர் — தொழு-துதிக்கின்ற — வேல் - வேலையேந்திய — நளன்-நளமகாராஜனுடைய, மார்பகலம்-மார்பினை — தண்ணார்-குளிர்ச்சிபொருந்திய — அணையில்- மெத்தையில் — தழுவும் தழுவுகின்ற — கனவில்-சொப்பனத்தில் — என்னாது - ஆலோசியாமல் — விழித்து-விழித்துக்கொண்டு — விடுத்திடும் - விட்டுவிடுகின்ற — என்கண்ணே-என்கண்களே — இஃதென்கொல் - இதுஎன்னகாரணமாக — கலுழ்வது - கலங்குவது — எ-று. (கருத்து) என்கண்களே நான் சொப்பனத்தில் நளனைக்கூடும்போது நீங்கள் விழித்தழுவதென்னஎன்றாள் என்பதாம். (௪௩)

துதைநாண்மலர்வாளிதுரந்துதுரந்
தெதிர்வேளுயிர்கொல்லுதலெண்ணிலைநீள்
கதிர்வாணிலவாரழல்கான்றெழுவெண்
மதியேயெனைநீயும்வருத்துதியோ.

இ-ள். துதை-நெருங்கிய — நாண்மலர்-புதியமலராகிய — வாளி-பாணங்களை — துரந்து-துரந்து-விடுத்துவிடுத்து — எதிர் - எதிர்க்கின்ற — வேள்-மன்மதனானவன் — உயிர்கொல்லுதல்-உயிரைக்கொல்லுதலை — எண்ணிலை-நினைத்தாயில்லை — நீள்-நீண்ட — கதிர்-கிரணங்களினுடைய — வாள்-ஒள்ளிய — நிலவு - பிரகாசமாகிய — ஆரழல்-மிகுந்ததீயை — கான்று-விசிக்கொண்டு — எழு - தோன்றுகின்ற — வெண்மதியே வெள்ளியசந்திரனே, எனை-என்னை — நீயும்-நீயும் — வருத்துதியோ - வருத்துகின்றனையோ — எ-று. (கருத்து) சந்திரனே மன்மதபாணத்தா லென்னைக்கொல்லுதலை நினைக்கவில்லை நீயும்வருத்துகின்றாய் என்றாள் — எ-ம். (௪௪)

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையா
வாளாவுறைகின்றதுமன்னறமோ
தோளாண்மையின்மன்னர்தொழுஞ்சுடர்வேற்
காளாயெனதாருயிர்காவலனே.

இ-ள். தோளாண்மையின் புயவலிமையினால் — மன்னர்தொழும்-அரசர்களால்வணங்கப்பட்ட — சுடர்வேற்காளாய் ஒளிபொருந்தியவேலைத்தரித்தகாளையையொத்தவனே, எனது-என்னுடைய — ஆர்-நிறைந்த — உயிர்-உயிருக்கு — காவலனே- அரசனாகியநளமகாராஜனே — வேள்-மன்மதனானவன் — ஆண்மைசெலுத்தல்- உனைவிழைந்தவென்னிடத்துப் பராக்கிரமஞ்செலுத்துவதை — விலக்கிலையாய்-ஒழிக்காதவனாய், வாளாவுறைகின்றது-சும்மாவிருக்கின்றது, மன்னறமோ - அரசரதுதருமமோ — எ-று. (கருத்து) நளமகாரா

ஜனே மன்மதபாணஞ்செலுத்துதலை நீவிலக்காதிருக்கிறது இரா ஜதருமமோ என்றாள் என்பதாம். (௪௫)

இடரோதவிராதிரவோவிடியா
தடல்வேலவர்தாமருளோபுரியார்
குடல்வால்வளையேகுருகேதிரையே
கடலேகழியேயிதுவோகடனே.

இ-ள். குடவால்வளையே - குடம்போன்றவெள்ளியசங்கே—குருகே-நாரையே—திரையே-அலையே—கடலே - சமுத்திரமே—கழியே-கழிநிலமே—இடரோ-துன்பமோ—தவிராது- நீங்காது—இரவோ-இராத்திரியோ—விடியாது - விடியமாட்டாது—அடல்-கொலைசெய்கின்ற—வேலவர்தாம் - வேற்படையையுடையநளமகாராஜர்—அருளோபுரியார் - கருணைசெய்யார் (ஆதலால்)—இதுவோ-இப்படி வருந்துவதோ—கடன் என்கடன்—எ-று. ஓ-இரக்கப்பொருளிலும்-ஏ-எண்ணிலும்வந்தன-(கருத்து) தமயந்தி கழிக்கலாப்புலம்பல்-எ-ம். (௪௬)

கழலாவளையுங்கனலாமதியு
முழலாமனனும்பெறுநாளுளதோ
மழவேறனையான்மருவாவிரகத்
தழலாலுருகுந்தமியேனினியே.

இ-ள். மழவேறனையான் இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், மருவா-பொருந்தப்பெறாத, விரகத்தழலால்-விரகாக்கினியால்—உருகும்-கரைகின்ற, தமியேன் தனியேனாகியநான்—இனி-இனி—கழலாவளையும்- கழலாதவளையல்களையும்—கனலாமதியும்-சுடாதசந்திரனையும், உழலாமனனும்-கவலைப்படாதமனத்தினையும்—பெறுநாள்-பெற்றுக்கொள்ளுநாள்—உளதோ-உண்டாகுமோ, எ-று. (கருத்து) நான்கழலாத வளையல்களையும் சுடாத சந்திரனையுங் கவலைப்படாதநெஞ்சையும் பெறுநாளுண்டோ என்றாள்-எ-ம். ()

அள்ளிக்கொளலாமிருளூட்டடர்வேள்
கள்ளத்தெனதாருயிரோகவர்வான்
விள்ளற்கரிதாம்விரகந்தமியே
னுள்ளத்துறைவாயுணர்கிற்றிலையோ.

இ-ள். விள்ளற்கரிதாம்-சொல்லுதற்கரிதாகிய—விரகம்- விரகத்தையுடைய—தமியேன் - தனியேனாகியஎன்னுடைய—உள்ளத்துறைவாய் - மனத்திலிருக்கின்றநளனே—(நீ) அள்ளிக்கொளலாம்-(கையால்) அள்ளிக்கொள்ளலாம்படியிருக்க—இருளூடு-இருளினிடத்தில்—அடர்வேள்-அடர்கின்றமன்மதனானவன், கள்ளத்து-களவி

னால்—எனது-என்னுடைய—ஆர்-நிறைந்த—உயிர் - ஆவியை—கவர்வான்-அபகரிப்பான்—உணர்கிற்றிலையோ- (அக்களவினை) யறிகின்றாயில்லையோ—எ-று. (கருத்து) என்னுள்ளத்திருக்கின்ற நளனேமன்மதன் என்னுயிரை அபகரிப்பான் நீயறியாயோ என்றாள்-என்பதாம். (சஅ)

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

என்றுவெந்துயருற்றிருகணீர்வாரவிளமுலைத்துணைபசப்பூர
மின்றிகழ்மருங்குற்செய்ய வாய்ப்பேதைமெலிவொடுவருந்
துமெல்லையினின், மன்றலங்கமலமுகைமுறுக்கவிழ்த்துவரி
ச்சிறைத்தும்பிபாட்டயாத் துன்றிருள்பருகும்விரிகதிர்பரப்
பிச்சுடரவன்குணபுலத் * தெழுந்தான்.

இ-ள். என்று-இப்படியென்று—வெந்துயருற்று - வெவ்விய துன்பத்தையடைந்து—இருகணீர்வார-இரண்டுகண்களினின்றும் நீரொழுக—இளமுலைத்துணை- இளமைபொருந்தியஇரண்டுஸ்தனங்களும்—பசப்பூர-வேறுபட்ட நிறத்தையடைய — மின் - மின்னல்போல் — திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற—மருங்குல்-இடையினையும்- செய்யவாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய—பேதை-தமயந்தியானவள்—மெலிவொடு-இளைப்போடு—வருந்தும்-வருத்தப்படுகின்ற—எல்லையினில்-காலத்தில்—மன்றல் வாசனை பொருந்திய, அம் அழகிய—கமலமுகை தாமரையரும்பினுடைய-முறுக்கவிழ்த்து- முறுக்கவிழச்செய்து—வரி-இரேகைகள்பொருந்திய—சிறை - சிறகையுடைய—தும்பி-வண்டுகள்—பாட்டயர பாட்டைப்பாட, துன்று-நெருங்கிய—இருள்பருகும்-இருளையுண்ணும்—விரிகதிர்பரப்பி-விரிகின்றகிரணங்களைப்பரவச்செய்து—சுடரவன்-சூரியனானவன்—குணபுலத்து-கிழக்குத்திசையில் எழுந்தான் - உதித்தான்—எ-று. * தருக்கசங்கிரகம் ச-ரு- எழும்பல்விழுதல்வளைதனிமிர்தனடத்தலென்றுகருமமைவகைத்தே- இவ்விதியால்எழுந்தான்ஐங்கருமத்தொன்று. கருத்து) தமயந்தி வருத்தப்படுங்காலத்தில்சூரியனுதயமாகினான் என்பதாம். (சகூ)

தணிவருந்துயரிற்கண்படைபெறாதுதளர்வொடுவருந்திவெ
ய்துயிர்க்கு, மணியெழுவனையபொற்றடந்திணிதோண்மன்
னவர்மனமகிழ்சிறப்பப்,பணியரவல்குற்கதிர்முலைத்துவர்வா
ய்ப்பைந்தொடிவதுவையின்றென்று, வணிநகரணிகெண்முர
சர்கோன்பணியாலதிர்குரற்கடிமுரசறைந்தார்.

இ-ள். தணிவருந்துயரின் - ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால்- கண்படைபெறாது-நித்திரைசெய்யாமல் தளர்வொடு- தளர்ச்சியுடன்—வருந்தி-வருத்தப்பட்டு-வெய்துயிர்க்கும்- பெருமூச்சுவிடுகின்ற-மணியெழுவனைய-மணித்தூண்போன்ற—பொன்-அழகிய, தட

ம்-பருத்த—திணி-வலிமைபொருந்திய-தோள்-தோளையுடைய—மன்னவர்-அரசர்கள்—மனமகிழ்சிறப்ப- மனமகிழ்ச்சிமிக-பணியரவல்குல்-அராப்படம்போன்றவல்குலையும்—கதிர்முலை · காந்திபொருந்தியஸ்தனங்களையும்—துவர்வாய்-செவ்வாயையும், பைந்தொடி-பசியவளையலையுமுடையதமயந்தியினது-வதுவை-விவாகம்—இன்றென்று- இன்றென்றுசொல்லி—அணி - அழகிய—நகரணிகென்று - நகரையலங்கரிக்கவென்று—அரசர்கோன்பணியால்-வீமராஜனேவலினால்—அதிர்குரல்- அதிர்கின்றவோசையையுடைய கடி-பெருமைபெற்ற—முரசு - பேரிகையை—அறைந்தார்-(வள்ளுவ)ரடித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) அரசர்கள்மனங்களிக்க வீமராஜன்கட்டளையினாலே தமயந்திக்கு விவாகமின்றைக்கென்று நகரையலங்கரிக்கும்படிபேரிகையறைந்தார்களென்பதாம். (௫௰)

இமிழ்கடிமுரசங்கறங்குபேரோதை யெழினகர்மாந்தர்தஞ்
செவியி, னமிழ்தருத்தென்னத்தவழ்தலு மகிழ்வுற்றணிவிழ
வருதகோமறுகிற்,கமழ்நறுந்தாற்றுப்பாளைவாய்க்கமுகுங்க
ன்னலுங்கதலியுநடுவா, ருமிழ்கதிரெறிக்குமணி நெடுங்கொ
டிகளும்விசும்பகடுறநிறைப்பார்.

இ-ள் இமிழ்- இனிமையையுடைய—கடி-புதுமைபெற்ற—முரசம்-பேரிகையானது—கறங்கு ஒலிக்கும்—பேரோதை-பேரொலியானது—எழினகர்-அழகியநகரத்திலிருக்கும், மாந்தர்தஞ்செவியின் மனிதர்செவியில்—அமிழ்தருத்தென்ன - அமிர்தத்தையுண்டாற்போல்—தவழ்தலும்-தவழ்ந்தவளவில்—மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியடைந்து—அணி-அழகிய—விழவருத-திருவிழாநீங்காத—கோமறுகில்-இராஜவீதியில்—கமழ்-பரிமளிக்கின்ற—நறு-நறிய, தாறு-குலைகளையுடைய—பாளைவாய்-பாளைகள்வாய்ந்த, கமுகும் கமுகமரமும்—கன்னலும்-கருப்பங்கழியும்—கதலியும்-வாழைமரமும்—நடுவார்-நடுவார்கள்—உமிழ்-கொப்புளிக்கின்ற, கதிரெறிக்கும்-கிரணத்தைவீசுகின்ற—மணி-இரத்தினங்கள்பதித்த, நெடுங்கொடிகள்-நெடியகொடிகளை—விசும்பகடுற - ஆகாயமுழுவதுநிறைய—நிறைப்பார்-வரிசையாகக்காட்டுவார்கள்—எ-று.(கருத்து) மனிதர்கள்மங்கல முரசஞ்சத்தங்கேட்டவளவில் இராஜவீதிகளில் பாக்குமரங்களுங்கரும்பும் வாழையும்நடுவார்கள் ஆகாயமளாவக் கொடிகளுங்கட்டுவார்களென்பதாம். (௫௧)

சேணுபர்பரிதிதழும்புறநிவந்த செழுமணித்தோரணநடுவா
ர்,வானிலவொழுகுமணிவடம்புனைந் துவயங்குபொற்றசும்பு
கணிறைப்பார், பாணிகர்வரிவண்டுளர்ந்து தேனுகரும்பனிம
லர்த்தாமநாற்றுவார், தூணுளைகழித்துவிரிகதிரெறிக்குஞ்
சுடர்மணிச்செதிதுமடைப்பார்.

இ-ள். சேணுயர்-மிகவுமுயர்ந்த—பரிதி-சூரியனானவன்—தழும்புற-தழும்புபொருந்த—திவந்த-உயர்ந்த—செழுமணி-செழுமையுள்ளமணிகள்பதித்த—தோரணம்-தோரணங்களை—நடுவார்-நடுவார்கள்—வாள்-ஒளிபொருந்திய—நிலவு-சந்திரிகை—ஒழுகும் வீசுகின்ற, மணிவடம்-முத்துமாலைகளை—புனைந்து-தரித்து—வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற—பொற்றசும்புகள் பொற்குடங்களை—நிரைப்பார்-வைப்பார்கள்—பாணிகர்-பண்ணையொத்த—வரி-பாட்டுக்களையுடைய—வண்டு-வண்டுகள்—ஊர்ந்து-தடவி—தேனுகரும்-தேனுண்ணும், பனிமலர்-குளிர்ச்சிபொருந்தியமலராற்றொடுத்த—தாமம்-மாலைகளை—நாற்றிடுவார்-தொங்கக்கட்டுவார்கள்—தூண்-தூண்களின்—உறைகழித்து-உறையைநீக்கி—விரிகதிரெறிக்கும்-விரியுங்கிரணங்களைவீசுகின்ற—சுடர்-பிரகாசிக்கின்ற—மணி-இரத்நங்களில்—செறி-படிந்த, துகள்-புழுதியை—துடைப்பார்-துடைப்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) சூரியன்தழும்படையத் தோரணநடுவார்கள்-முத்துமாலைகளணிந்து பொற்குடங்கள்வைப்பார்கள் பூமாலைகள்கட்டுவார்கள், தூண்களினுறைகளைக்கழற்றித் தூசைத்துடைப்பார்கள் எ-ம். (௯௨)

மைந்தரோடூடியந்நலார்பரித்தமணிவடக்குப்பைகளகற்றிச்
சந்தமென்குழம்பானன்னிலமெழுகித் தண்முளைப்பாலிகைய
மைப்பா, ரிந்திரதனுவிற்றிகழ்தரச்சாந்து மெரிமணிச்சுண்ண
முமிறைப்பார், நந்தலில்விளக்கமணிசெய்பொற்றகளிநறுநெ
ய்பெய்தொளியுறவெடுப்பார்.

இ-ள். மைந்தரோடு-புருடருடன்—ஊடி-பிணங்கி—அந்நலார்-அந்தமகளிர்கள்—பரிந்த-நீக்கிய—மணிவடக்குப்பைகள்-முத்துமாலைகள்குவியல்களை—அகற்றி-நீக்கி—சந்தமென்குழம்பால்-சந்தனத்தினுடையமெல்லியகுழம்பினால்—நன்னிலமெழுகி-நல்லபூமியைமெழுகி—தண்முளை-குளிர்ச்சிபொருந்திய முளைகளையுடைய—பாலிகை பாலிகைகளை—அமைப்பார்-வைப்பார்கள்—இந்திரதனுவில் இந்திரவில்லைப்போல்—திகழ்தர பிரகாசிக்க—சாந்தம்-சந்தனத்தையும்—எரி-காந்தியையுடைய—மணிச்சுண்ணமும் (அதன்மேல்) இரத்நப்பொடிகளையும்—இறைப்பார்-இறைப்பார்கள்—நந்தலில்-கெடுதலில்லாத—விளக்கம்-தீபங்களை—மணிசெய்பொற்றகளி-இரத்நங்களிழைத்தபொன்னகல்களில், நறுநெய்பெய்து-நல்லநெய்விட்டு—ஒளியுற-ஒளிபொருந்த—எடுப்பார் எற்றுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) புருஷர்களோடுபிணங்கிப் பெண்களெறிந்த மணிக்குப்பைகளைநீக்கிச் சந்தனக்குழம்பாலே நில

த்தைமெழுகி முளைப்பாலிகைகளைவைப்பார்கள், சந்தனக்குழம்பில் நவமணிப்பொடிகளை இறைப்பார்கள், நவமணி விளக்கேற்றுவார்கள் எ-ம். (௩௩)

ஐயரிசிதறுமழைமதர்நெடுங்கணஞ்சனமெழுதுவார்சாந்தத்
தொய்யில்வெம்முலையினிலவுகொப்புளிக்குந் தூமணிப்பிறைந
டமணிவார், மையிருங்கூந்தல்வகிர்ந்துதேன்முரலுமட்டுவார்
பூந்தொடைபுனைவார், நையுநுண்மருங்கிற்கதிரொளிபரப்புந
கைமணிமேகலைபுனைவார்.

இ-ள். ஐயரிசிதறும்-அழகியசெவ்வரிபரந்த—மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய—மதர்-களிப்பையுடைய—நெடுங்கண்-நெடியகண்களில்-அஞ்சனமெழுதுவார்- மையெழுதுவார்கள்—சாந்தத்தொய்யில்- சந்தனத்தோலமெழுதப்பெற்ற—வெம்முலையின் - விருப்பத்தைச்செய்யுந்தனங்களில்—நிலவு- சந்திரிகையை—கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற—தூ-பரிசுத்தமாகிய—மணி - இரத்நங்களிழைத்த—பிறைவடம்-சந்திரஹாரத்தை—அணிவார்- அணிவார்கள்—மை-கரிய—இரும்-பெரிய, கூந்தல்-அளகபாரத்தை—வகிர்ந்து-கோதி—தேன்முரலும்- வண்டுகளொலிக்கின்ற—மட்டுவார்-தேனொழுகுகின்ற—பூந்தொடை-பூமாலைகளை—புனைவார்- சூடுவார்கள்—நையும்-நைகின்ற—நுண்-நுண்ணிய மருங்கில்-இடையில்—கதிர்-கிரணங்களினது— ஒளிபரப்பும்-ஒளியைவிரிக்கின்ற—நகை-காந்தியையுடைய—மணி-மணிகளிழைத்த—மேகலை- மேகலாபரணத்தை—அணிவார்-அணிவார்கள்—எ-று. (கருத்து) அந்நகர் மாதர்கள் கண்களுக்குமையிடுவார்கள், தனங்களில் சந்திரஹாரந்தரிப்பார்கள் கூந்தலில்மாலையணிவார்கள் இடையில் மேகலாபரணந் தரிப்பார்களென்பதாம். (௩௪)

சில்லரிச்சிலம்புபஞ்சிமேற்பனிக்குஞ்சீரடிகவின்செயப்புனை
வா, ரெல்வளைதிருத்தியாடமைபணைத்தோ ளெழில்பெறத்
தொயில்வரைந்திடுவா,ரல்லிபங்கமலமென்மலர்க்கவற்றுமடி
யினிலலத்தகமணிவார், வில்லுமிழொருகாழ்முத்தணியணி
வார்விரைகமழ்தெரியல்கைபுனைவார்.

இ-ள். சில்- ஆரவாரிக்கின்ற—அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய—சிலம்பு-சிலம்புகளை—பஞ்சிமேல்-பஞ்சின்மேல்மிதிப்பினும்—பனிக்கும்-வாடுகின்ற—சீரடி-சிறியபாதங்களில்—கவின்செய- அழகுபொருந்த—புனைவார்- தரிப்பார்கள்—எல்-பிரகாசத்தையுடைய—வளை-வளையல்களை திருத்தி-அணிந்து- ஆடமை-வெற்றியமைந்த—பணைத்தோள்-பருத்ததோள்களில் - எழில்பெற-அழகுபெறும்படி—தொயில்-சந்தனக்கோலத்தை, வரைந்திடுவார் எழுது

வார்கள் — அல்லி - அகவிதழையுடைய — அம் - அழகிய — கமலமென்மலர் - தாமரையினது மெல்லியமலரை — கவற்றும் - கவலைப்படுத்தும் — அடியினில் - பாதங்களில் — அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை — அணிவார் - பூசுவார்கள் — வில் - ஒளியை — உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற — ஒரு - ஒப்பற்ற — காழ் - தேறிய — முத்தணி - முத்துமாலைகளை — அணிவார் - அணிவார்கள் — விரைகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற — தெரியல் - மலர்மாலைகளை — கைபுனைவார் - அலங்கரிப்பார்கள் எ-று. (கருத்து) பாதங்களிற்சிலம்பணிவார்கள் - வளையல்களணிந்துதோள்களிற்சந்தனக்குழம்பாற்சித்திரமெழுதுவார்கள் - பாதங்களிற்செம்பஞ்சின்குழம்புபூசுவார்கள் - முத்தாரமணிவார்கள் - மலர்மாலைகளையலங்கரிப்பார்கள் - எ-ம். (௬௬)

கதிர்மதிதவழுமாடநீண்முகப்பிற்காழகிற்றீம்புகையிடுவார்
முதுமறைவாணர்க் * கின்னமுதடுவார்மொய்கதிர்வெயில்க
ரந்தொழிய, மதிநிலவொழுகுநித்திலப்பந்தர்மாணுறவயின்
வயினிரைப்பார், சதிமுறைதவறுத்தண்ணுமைகறங்கக்கூத்தி
யர்தனித்தனிநடிப்பார்.

இ-ள். கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மதிதவழும் - சந்திரன்றவழ்கின்ற — மாடம் - உப்பரிகையினுடைய - நீண்முகப்பில் - நீண்டமுகப்பினில் — காழ் - வைரம்பொருந்திய — அகிற்றீம்புகை - அகிலினதினியபுகையை, இடுவார் - இடுவார்கள் — முதுமறைவாணர்க்கு - பிராமணர்களுக்கு — இன்னமுதடுவார் - இனிய அமுதுசமைப்பார்கள் — மொய் - மொய்க்கப்பெற்ற, கதிர்வெயில் - சூரியனதுவெப்பமானது — கரந்தொழிய - ஒளித்துநீங்க — மதிநிலவொழுகும் - சந்திரப்பிரகாசம்வீசுகின்ற — நித்திலப்பந்தர் - முத்துப்பந்தல்கள், மாணுற - பெருமைபொருந்த — வயின்வயின் - இடங்கடோறும் — நிரைப்பார் - செய்வார்கள் — சதிமுறை - தாளவொத்தின்முறைப்படி - தவறு - தப்பாமல் — தண்ணுமை - மத்தளம் — கறங்க - ஒலிக்க — கூத்தியர் - நாடகக்கணிகையர் — தனித்தனி - வேறுவேறாக — நடிப்பார் - கூத்தாடுவார்கள் — எ-று. * தருக்கசங்கிரகம் - ௰அ - ரு - சுவைத்திறங்கவர்வது நாவினுனியது - நாவெனப்பெயரியத்தன்பொறியென்ப - இவ்விதியால்இன்னமுது நாவின்விடயம் (கருத்து) மாடங்களில் அகிற்புகையூட்டுவார்கள் - பிராமணர்களுக்கமுதுசமைப்பார்கள் - முத்துப்பந்தலிடுவார்கள் - நாடகக்கணிகையர் நடனமாடுவார்கள் - எ-ம்.

எழிலிகழ்கன்னிக்கமுகமென்மிடற்றினிசையெழீஇயினிது
பாட்டயர்வார், செழுமலர்க்காந்தண்முகிழ்விரல்சேப்பத்திவ
வியாழினரம்புளர்வார்; முழுநெறிக்குமுதமுகைநெரித்தெ

னவாய்முகிழ்த்தருங்குரவைகள்புரிவார், கொழுமலர்வளைக்கை
கொட்டிவேனெடுங்கட்கோதையர்குரவையாட்டயர்வார்

இ-ள். எழில்-அழகானது—திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற—கன்னி-இ
ளமைபொருந்திய—கமுகமென்மிடற்றில்-கமுகையொத்தமெல்
லியகண்டத்தில்—இசையெழீஇ-இசையையெழுப்பி—இனிது-இ
னிமையாக—பாட்டயர்வார்-பாட்டைப்பாடுவோர்கள், செழு-வள
ம்பொருந்திய, மலர்-மலரையுடைய—காந்தண்முகிழ்விரல்-காந்
தளரும்பையொத்தவிரல்கள்—சேப்ப-சிவக்க—திவவு-வலிக்கட்
டையுடைய, யாழ்-வீணையினுடைய-இன்னரம்பு-இனியநரம்பை
—உளர்வார்-தடவுவார்கள்—முழுநெறி-முழுநெருப்பையுடைய-
குமுதமுகை-செவ்வல்லியரும்பை-நெரித்தென-நெரித்ததுபோ
ல—வாய்முகிழ்த்து-வாயைக்குவித்துக்கொண்டு—அரும்-அரிய-
குரவைகள்புரிவார்-குரவைப்பாடலைப்பாடுவோர்கள், கொழுமலர்-
செழுமையுள்ளதாமரைமலர்போன்ற—வளைக்கைகொட்டி-வளை
யலையணிந்தகைகளைக்கொட்டி-வேனெடுங்கண்-வேல்போன்றநெ
டியகண்களையுடைய—கோதையர்-மாதர்கள்—குரவையாட்டயர்
வார்-குரவைக்கூத்தாடுவோர்கள்—எ-று. (கருத்து) பெண்கள்பா
டுவார்கள்-வீணைவாசிப்பார்கள்-குரவைப்பாடல்பாடுவோர்கள்-கை
களைக்கொட்டிக்குரவைக்கூத்தாடுவோர்களென்பதாம். (௫௭)

வெண்மதிக்கதிர்நாற்றனையவான்கவரிநெற்றிவெங்கலினவா
ப்புரவி, பண்ணுறுத்திடுவார்குருதிதோய்கோட்டுப்படுமதக்
கலுழிவெஞ்சினத்த,வண்ணல்மால்யானைகவினுறப்பருமித்
தணிவிழாமறுகிடைக்கொணர்வார், மன்னமைகொடிஞ்சிக்
கூந்தன்மான்றடந்தேர்வானவருர்தியிற்றருவார்.

இ-ள். வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனுடைய—கதிர்-கிரணங்க
ளை—நாற்றனைய-நாற்றதையொத்த—வான்-மேலாகிய, கவரி-சா
மரையணிந்த—நெற்றி-நெற்றியையுடைய, வெம்-வெய்ய, க
லினம்-கடிவாளம்பூண்ட, வாம்-தாவுகின்ற, புரவி-குதிரைகளு
க்கு,பண்ணுறுத்திடுவார்-கல்லணைசேர்ப்பார்கள், குருதிதோய்-
உதிரந்தோய்ந்த,கோட்டு-கொம்பையுடைய,படு-உண்டாகின்
ற, மதக்கலுழி-மதப்பெருக்கையும், வெஞ்சினத்த-வெவ்விய
கோபத்தையும்,அண்ணல்-பெருமையினையும், மால்-மயக்கத்தி
னையுமுடைய, யானை-யானையை, கவினுற-அழகுபொருந்த, ப
ருமித்து-அலங்கரித்து, அணி-அழகிய, விழா-திருவிழாவையு
டைய, மறுகிடை-வீதியிலே, கொணர்வார்-கொண்டுவருவார்க
ள், மன்னமை-ஒப்பனையமைந்த,கொடிஞ்சி-மேன்மோட்டை
யும், கூந்தன்மான்-புறமயிர்பொருந்திய குதிரைகளையுமுடைய

—தடந்தேர் - விசாலம்பொருந்தியதேர்களை, வானவரூர்தியின்,
தேவர்விமானங்கள்போல், தருவார் - கொண்டுவருவார்கள்-எ-று.
(கருத்து) குதிரைகளுக்குக்கல்லணையிடுவார்கள் - யானைகளையலங்
கரித்துவீதியிற்கொண்டுவருவார்கள்- தேர்களையலங்கரித்துக்கொ
ண்டுவருவார்கள்-எ-ம். (௩௮)

இருங்கடற்றோன்றுமழகதிரோய்க்கு மெரிமணிச்சிவிகையின்
வருவார்,சுரும்புவிழ்ந்தாரற்றமும்மதம்பொழிபுஞ்சூளிமால்
யானையிற்புகுவார், திருத்துமொண்சுழிடகூந்தன்மான்றேரி
ற்சேட்டிளம்பரிதியிற்செல்வார்,பொருந்தமண்டோயாதகல்
விசும்பகவும்பொங்குளைப்புரவியிற்போவார்.

இ-ள். இருங்கடற்றோன்றும் - பெரியகடலினுதிக்கின்ற மழக
திரோய்க்கும்-இளஞ்சூரியனையொக்கும், எரிமணி-பிரகாசிக்கின்ற
அரத்நங்கள்பதித்த, சிவிகையின்- தண்டிகையில், வருவார் - வரு
வார்கள், சுரும்பு-வண்டுகள், விழ்ந்து-விரும்பி, ஆரற்ற - ஒலிக்
க, மும்மதம்பொழியும் - மும்மதங்களையும்பொழிகின்ற, சூளி-
முகபடாத்தையுடைய, மால் பெரிய, யானையிற்புகுவார் - யானை
யின்மேல்வருவார்கள், திருத்தும்-திருந்தப்பெற்ற, ஒள்-விளங்கு
கின்ற, சுழிய-சுழிகளையுடைய, கூந்தன்மான் - பறமயிரினையுடை
யகுதிரைகட்டிய, தேரில் - இரதத்தில், சேட்டிளம்பரிதியில் - மி
குந்த இளமையுடைய சூரியனைப்போல், செல்வார் - செல்வார்க
ள், பொருந்த-பொருந்தும்படி, மண்- பூமியிலே, தோயாது-
தோயாமல், அகல்விசும்பு - அகன்றஆகாயத்தில், அகவும் - ஆடுகி
ன்ற, பொங்கு-மிகுந்த, உளை - புறமயிரினையுடைய, புரவியில்-
குதிரையின்மேல், போவார் - போவார், எ-று. (கருத்து) சிலர்
அரத்நச்சிவிகைகளில்வருவார்கள் - சிலர்யானைகளில் வருவார்கள்-
சிலர்தேர்களிற்போவார்கள் - சிலர்குதிரைகள்மேற் போவார்கள்-
என்பதாம். (௩௯)

தளிர்மதிதவழுமலையவெற்புயிர்த்தநறுங்குறடுரிஞ்சுபூந்தே
ய்வை, தளர்கொடிமருங்குலலமரப்பணைத்ததாளமென்முலை
முகட்டணிவார்,ஒளியினமோச்சிவள்ளவாய்த்தேறலமிர்தென
நுகர்ந்துளங்களிப்பார் துளிமதுப்பிலிற்றக்காவதங்கமழுந்
தாமலர்ச்சிகழிகைபுனைவார்.

இ-ள். தளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதிதவழும் - சந்திரன்றவ
ழ்கின்ற, மலையவெற்பு - பொதியமலை, உயிர்த்த - பெற்ற, நறுந்
குறடு- நறியசந்தனக்கட்டைகளால், உரிஞ்சு - தேய்த்த, பூந்தே
ய்வை-அழகியகுழம்பினை, தளர்-தளரப்பெற்ற, கொடி - வல்லி
போன்ற—மருங்குல்-இடையானது—அலமர-சுழற்சியடைய—

பணைத்த - பருத்த, தரளம் - முத்துவடமணிந்த, மென்முலைமுகட்டு-மெல்லியமுலைகளின்மேல், அணிவார் - பூசுவார்கள் — அளியினமோச்சி - வண்டுக்கூட்டங்களையோட்டி, வள்ளவாய்த்தேறல், கிண்ணத்திலிருக்குந்தேனை, அமிர்தெனநுகர்ந்து - அமிர்தம்போலுண்டு, உளங்களிப்பார்-மனமகிழ்வார்கள் — துளி - துளிகளையுடைய — மதுப்பிலிற்றி-தேனையொழுக்கி — காவதம்-காததூரமளவும்-கமழும்-மணக்கும் — தூ-பரிசுத்தமாகிய — மலர் - மலராற்றொடுக்கப்பெற்ற — சிகழிகை-மாலைகளை, புனைவார்-தரிப்பார்கள், எ-று. (கருத்து சிலபெண்கள்சந்தனங்களைக்கனதனங்களிற்பூசுவார்கள்-சிலபெண்கள் தேனுண்டுகளிப்பார்கள்சிலபெண்கள் மாலைகளைத்தரிப்பார்கள்-எ-ம். (௩௰)

நிழலொடுகறுவிப்பாகெறிந்தூன்பெய்திணைத்தொடுபழகுகூ
ன்பிறைக்கோட், டழிகவுட்கடாத்ததறுகண்மால்யானையகற்
றுமினெயிற்புறத்தென்பார் மழைமதர்நோக்கிமன்றல்செய்
காலைவல்லவர்கன்னலிற்றெரிவார், விழைவொடுமகிழ்வுற்றளவ
ளாய்ப்புகுந்தோர்வியப்புறவிருந்தெதிர்கொள்வார்.

இ-ள். நிழலொடு- தங்கணிழலோடு — கறுவி - கோபித்து — பாகெறிந்து-பாகனைவீசி-ஊன்பெய்-தசையைப்பெய்கின்ற — திணைத்தொடு-திணைத்தோடு — பழகு - பழகாநின்ற — கூன்பிறைக்கோடு-வளைவுபொருந்தியபிறைபோலுங்கொம்பினையும்- அழி - அழிகின்ற — கவுள்-கதுப்பினிலொழுகுகின்ற, கடாத்த-மதத்தினையுமுடைய — தறுகண்-அஞ்சாத — மால்யானை-பெரியயானையை, எயிற்புறத்து- மதிற்புறத்தில் — அகற்றுமினென்பார் - நீக்குங்களென்பார்கள், மழைமதர்நோக்கி-தமயந்தியினது, மன்றல்செய்காலை-விவாகஞ்செய்யும்பொழுதை, வல்லவர்- (கணிதநூலில்) வல்லமையுடையவர்கள் — கன்னலில்-நாழிகைவட்டிலால், தெரிவார்-தெரிந்துகொள்ளுவார்கள் — விழைவொடு-விருப்பொடு, மகிழ்வுற்று மகிழ்ச்சியையடைந்து — அளவளாய்-கலந்துபுகுந்தோர்-அடைந்தவர்களை — வியப்புற-அதிசயிக்க — விருந்து- விருந்தாக — எதிர்கொள்வார் - எதிர்கொள்வார்கள் — எ-று. (கருத்து யானைகளைக்கோட்டையின்புறத்தோட்டென்பார்கள்-கணிதநூலில்வல்லவர்கள்தமயந்திமுகூர்த்தகாலத்தைநாழிகைவட்டிலாலறிவார்கள் - வந்தோரைவிருந்துக்கழைப்பார்கள்-எ-ம். (௩௧)

விரைகமழ்முல்லைமுகைநிகரடிசில்வெள்ளியங்கிரியெனக்குவி
ப்பார், * கருனையுங்கன்னற்கட்டியுந்தேமாங்கனிகளும்வயி
ன்வயினிலைப்பார், திரைபொருகடலினமுதெனும்பாலுந்தெ
ருத்தொறும்பெருக்கெடுத்தோட, வெரிபசும்பொன்னங்கல
ம்பலபரப்பிமிரவலர்க்கின்னமுதளிப்பார்,

இ-ள். விரை-வாசம்—கமழ்-மணக்கின்ற—முல்லைமுகைநிகர்-முல்லையரும்பையொத்த—அடிசில்-சோற்றை—வெள்ளியங்கிரியென-வெள்ளிமலைபோல்—குவிப்பார்-குவிப்பார்கள்—கருனையும்-பொரிக்கறியும், கன்னற்கட்டியும்-சருக்கரைக்கட்டியும்—தேமாங்கனிகளும்-தித்திப்புமாம்பழங்களும்—வயின்வயின்-இடங்கள்தோறும்—நிரைப்பார்-ஒழுங்குபடவைப்பார்கள்—திரைபொரு-அலைமோதுகின்ற—கடலில்-கடல்போல்—நறுநெயும்-நறியநெய்யும்—பாலும்-பாலும்—தெருத்தொறும்-தெருக்கடோறும்—பெருக்கெடுத்தோட-அதிகரித்தோட—எரி-பிரகாசிக்கின்ற—பசும்பொன்னங்கலம்-பசியபொற்கலங்களை, பல-அனேகமாக—பரப்பி-வைத்து—இரவலர்க்கு-யாசகர்க்கு—இன்னமுது-இனியசுவையுள்ளஅமுதை—அளிப்பார்-கொடுப்பார்கள்—எ-று. * தருக்கசங்கிரகம்-௯௮-௬-நாவாற்கவரும் குணஞ்சுவையதுவே-யினித்தல்புளித்தல் கூர்த்தல்கார்த்தல்-கைத்தலுவர்த்தலென் றறுவகைத்தாகி-நிலநீர்க்கண்ணது நிலையுங்காலே-இவ்விதியால் பொரிக்கறி அறுசுவைநாவின்சம்பந்தம் (கருத்து) சாதங்களை வெள்ளிமலைபோற்குவிப்பார்கள்-பொரிக்கறிகளையும் வெல்லக்கட்டிகளையு மாங்கனிகளையும் இடமெங்குநிறைப்பார்கள்-தெருக்களில் நெய்யும் பாலும் பெருக்கெடுத்தோடப் பொற்கலங்களில் யாசகருக் கமுதளிப்பார்கள் என்பதாம். (௬௨)

வெள்ளியங்கிரியில்விஞ்சையர்தொகுவார் விண்ணவரெண்ணில
ர்பகுவா, ரள்ளில்நெடுவேலரசர்வந்திருப்பாரந்தணரளப்பிலர்
திரிவா, ரொள்ளொளிவிரிக்கும்பருமணிச்செஞ்சுட் டுரகர்வெ
ள்ளிடையறச்செறிவார், பள்ளநீர்க்கடல்சூ ழெழுபெருந்தீவி
னுறையுநர்பரிவினிற்றொகுவார்.

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியில்-கைலாசத்திலிருக்கின்ற—விஞ்சையர்-வித்தியாதரர்கள்—தொகுவார்-கூடுவார்கள்—விண்ணவர்-தேவர்கள்—எண்ணிலர்-அளவில்லாதவர்—புகுவார்-நுழைவார்கள்—அள்ளில்-(மாமிசத்தை) அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய—நெடுவேல்-நெடியவேலையேந்திய—அரசர்-அரசர்கள்—வந்திருப்பார்-வந்தடங்குவார்கள்—அந்தணர்-பிராமணர்கள்—அளப்பிலர்-அளவற்றவர்கள்—திரிவார்-உலாவுவார்கள்—ஒள்ளொளி-மிகுந்தவொளியை—விரிக்கும்-விரிக்கின்ற—பருமணி-பரியமணியினையுடைய—செஞ்சுட்டு-சிவந்தசுட்டியினையுடைய—உரகர்-நாகர்கள்—வெள்ளிடையற-(எங்கும்) வெளியிடமில்லாமல்—செறிவார்-நெருங்குவார்கள்—பள்ளம்-ஆழம்பொருந்திய—நீர்-நீரையுடைய—கடல்சூழ்-கடலாற்சூழப்பெற்ற—எழுபெருந்தீவில்-சத்ததீவில்—உறையுநர்-வசிப்பவர்கள்—பரிவினில்-அன்பினால்—தொகு

வார்-கூட்டுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) வித்தியாதரர்கள் கூடுவார்கள் அளவில்லாததேவர்கள் வருவார்கள் இராஜாக்கள் தங்குவார்கள் நாகவேந்தர்கள் நெருங்குவார்கள் சத்ததீவாருங் கூடுவோர்கள் என்பதாம். (௯௩)

பொன்னவிர்திதலைப்பொம்மல்வெம்முலையார்புனைமணிமாடக
முறுக்கி, யின்னரம்புளரும்ப டல்கேட்டுருகியெழிசைமகரயா
ழ்பண்ணிக், கின்னரமிதுனம்பாடலுக்குடைந்துகிழ்ப்படுமிளி
வரனோக்கி, மின்னுசுடர்வேல்விஞ்சையர்மகளிர்வியப்பொடு
தலைபணித்திடுவார்.

இ-ள். பொன்-பொன்போல்—அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற—தி. தலை-தேமல்பரந்த—பொம்மல்-பொலிவினையுடைய—வெம்-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற—முலையார்- ஸ்தனங்களையுடையமாதர்கள்—புனைமணி-இரத்நங்கள்பதித்த—மாடகம்- முறுக்காணிகளை—முறுக்கி-திருகி—இன்னரம்பு இனியநரம்பை—உளரும்-தடவுகின்ற—பாடல்கேட்டு-பாடலைக்கேட்டு, உருகி-மனங்கரைந்து—எழிசை-எழிசைகளையுடைய—மகரயாழ் மகரயாழை, பண்ணி-செய்து—கின்னரமிதுனம்- கின்னரமிதுனங்கள்—பாடலுக்குடைந்தது-அப்பாட்டுக்குத்தோற்று—கிழ்ப்படும்-தாழ்வுபடுகின்ற—இளிவரல்-இழிவை, நோக்கி-பார்த்து, மின்னு ஒளியைவீசுகின்ற, சுடர்வேல்-காந்திபொருந்தியவேலையேந்திய, விஞ்சையர்மகளிர் விஞ்சையர்மாதர்கள், வியப்பொடு-ஆச்சரியத்தொடு, தலை-தலையை, பணித்திடுவார்-சாய்ப்பார்கள், எ-று. (கருத்து) கனதனங்களையுடையபெண்கள் வீணைவாசிக்கும்பாடலைக்கேட்டுருகி வித்தியாதரமாதர்கள் தலைவணங்குவார்கள், எ-ம். (௯௪)

முகிறவழ்குடுமி மாடநீள்கொடிகண் மொய்ம்மணிக்கதிர்பரப்
புதலா, னகர்வயிற்றுவர்வாயரிமதர்மழைக்கணன் னுதல்வதுவை
வேட்டடைந்த, வகலிருவிசும்பிற்பாயிருள்பருகும்ருக்கர்பன்
னிருவருந்தமது, பகலிடைபாந்துதிரியுமிம் மினியிற்படமொ
ளிமழுங்கினர்திரிவார்.

இ-ள். முகில்-மேகங்கள், தவழ்-தவழ்கின்ற குடுமி-சிகரத்தையுடைய, மாடம்-உப்பரிகைகளின், நீள்கொடிகள்-நீண்டகொடிகள், மொய்ம்மணி - நெருங்கிய இரத்நங்களினது, கதிர்பரப்புதலால் - கதிர்களைவிரித்தலால், நகர்வயின் - அந்நகரத்தில், துவர்வாய் - செவ்வாயையும், அரி - செவ்வரிபரந்த, மதர் - களிப்பையுடைய மழை-குளிர்ச்சிபொருந்தி, கண் - கண்களையுமுடைய, நன்னுதல்-தமயந்தியினது, வதுவை-விவாகத்தை, வேட்டடைந்த-விரும்பிவந்த, அகல் - அகன்ற, இரு - பெரிய, விசும்பில் ஆகாயத்தில், பாய் பரவிய, இருள்பருகும் - இருளையுண்ணும், அருக்

கர்பன்னிருவரும்-சூரியர்கள்பன்னிரண்டுபேரும்—தமது- தம்முடைய—பகலிடை-பகற்பொழுதில்—பறந்துதிரியும்-பரந்துதிரிகின்ற—மின்மினியில் மின்னிப்பூச்சிகள்போல்—படரொளி-படர்கின்றகாந்தியை—மழுக்கினர்-ஒழிந்தவராகி—திரிவார்-திரிவார்கள்—எ-று. (கருத்து) மாடங்களிற்கட்டிய கொடிகளினிரத்தினங்கள் அதிகபிரகாசங்களை விரித்தலால் தமயந்தி விவாகத்திற்குவந்த பன்னிருசூரியர்களு மின்மினிபோ லொளிமழுங்கித் திரிவார்கள் என்பதாம். (௬௫)

விண்ணகத்தமரரளப்பிலரொன்கோ விஞ்சையரளப்பிலரொன்
கோ, * மண்ணகத்தரசரளப்பிலரொன்கோவனிதையரளப்பி
லரொன்கோ, பண்ணமைகளிறகூந்தன்மான்றடந்தேர்பதா
திமற்றளப்பிலவென்கோ, வெண்ணிமற்றுரைக்கினித்துணை
யென்னவெம்மனோர்க்கியம்புமாறரிதே.

இ-ள். விண்ணகத்தமரர் - விண்ணுலகத்திருந்துவந்ததேவர்கள், அளப்பிலரென்கோ- அளவிலரென்றுசொல்லுவேனோ—விஞ்சையர்-வித்தியாதரர்கள்—அளப்பிலரென்கோ-அளவிலரென்றுசொல்லுவேனோ—மண்ணகத்தரசர் - மண்ணுலகத்திருந்துவந்தஅரசர்கள்—அளப்பிலரென்கோ- அளவிலரென்றுசொல்லுவேனோ—வனிதையர்-மங்கையர்கள்—அளப்பிலரென்கோ- அளவிலரென்றுசொல்லுவேனோ—பண்ணமை-ஒப்பனையமைந்த, களிறு யானைகள்—கூந்தன்மான்-புறமயிரினையுடையகுதிரைகள்—தடந்தேர்- விசாலம்பொருந்தியதேர்கள்—பதாதி - சேனைகள் (ஆகிய இவைகள் —அளப்பிலவென்கோ-அளவில்லையென்றுசொல்லுவேனோ, எண்ணி-சிந்தித்து—உரைக்கின்-சொன்னால்—இத்துணையென்ன - இவ்வளவென்று—எம்மனோர்க்கு - எம்போலியோர்க்கு—இயம்புமாறு-சொல்லுமாறு—அரிது-அரிதாகும்—எ-று. [* தருக்கசங்கிரகம்-௯௬-மண்கன்முதலியவிடயமாகும், இவ்விதியால் மண்விடயப்பொருளறிக.] (கருத்து) தேவர்கள்அளவில்லை, வித்தியாதரர்கள் அளவில்லை. அரசர்கள் அளவில்லை, மாதர்கள்அளவில்லை, நால்வகைச்சேனைகளும் அளவில்லை இவ்வளவென்றுசொல்லல் எனக்கரிதென்றார் புராணிகர்-எ-ம். (௬௬)

எரிகதிர்ப்பசும்பொன்முகடுவேய்ந்தோங்கியேழிரு காவதம
கன்ற, திரைமணிகுயிற்றிமணவினைக்கமைத்தநித்திலவிதான
மண்டபத்திற்,புரிமுறக்கவிழவண்டுபோன்முரன்றபூந்துகள்
குண்டத்துதேனுகரும், விரைகமழ்நறுந்தார்தயல்ரூதடந்
தோள்விதர்ப்பர்கோனினிதுவந் * தடைந்தான்.

இ-ள். எரி-ஒளிவிடுகின்ற—கதிர் - கிரணங்களையுடைய—பசும்பொன்-பசியபொன்னால்—முகடுவேய்ந்து-சிகரங்கூட்டி—ஓங்கி-உயர்ந்து—எழிருகாவதம்-பதினாலுகாதவழி—அகன்ற- பறந்த—நிரை ஒழுங்காக—மணிகுயிற்றி- இரத்நங்கள் பதித்து—மணவினைக்கமைத்த விவாகக்கிரியைக்குச்செய்த—நித்திலவிதானம் - முத்தினாற்செய்தமேற்கட்டியையுடைய—மண்டபத்தில் - மண்டபத்தின்கண்—புரிமுறுக்கவிழ-கட்டின முறுக்குவிரிய—வண்டு- வண்டுகள்—பாண்முரன்று-இராகங்களை இசைத்து—பூந்துகள்குடைந்து-மகரந்தங்களைக்குடைந்து—தேனுகரும்-தேனையுண்ணும்—விரைகமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, நறுந்தார்-நறியமலர்மாலையானது—அயல்வரு-அசைகின்ற, தடந்தோள்-பருத்ததோள்களையுடைய—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜன்—இனிதுவந்து - இனிதானமகிழ்ச்சிகொண்டு—அடைந்தான்-வந்தனன்—எ-று. [* இலக்கணக்கொத்து-டு௱-௬-ஏவுதலியற்றுத லிவையின்வேறாத, லெனவினை மூதன்மூவகையாமென்ப, இவ்விதியால் அயிடந்தான்என்றது வேறுவினையாம்.] கருத்து) செம்பொற்சிகரம்பொருத்தி இரத்நங்கள் பதித்து முத்துமேற்கட்டிகட்டிப் பதினாலுகாதவழி விஸ்தாரம்போடுவித்த பந்தலாகிய கல்யாணமண்டபத்துள் வீமசேனமகாராஜன் வந்துசேர்ந்தான்—எ-ம். (௩௭)

குழவிவெண்டிங்கண்மணிவடங்கிடந்த குங்குமக்குலவரைத்த
டந்தோள், மழகளிறனையவிதர்ப்பர்கோன்பணியால்வானகத்தமரர்தங்குழுவு, மொழுகொழுமணிச்சூட்டுரகருஞ்சே
டியுறைதருவிஞ்சையர்கணமு, மெழுகடல்வரைப்பின்மன்
னருந்தேன்வேட்டினைத்தெழுசுரும்பின்வந்தடைந்தார்.

இ-ள். குழவி - இளமையதாகிய, வெண்டிங்கள் - வெள்ளியதிங்கள்போன்ற—மணிவடம்-சந்திரஹாரம்—கிடந்த-இருந்த; குங்குமம் - குங்குமமணிந்த—குலவரை-குலாசம்போன்ற - தடந்தோள்-பருத்ததோளையுடைய—மழகளிறனைய - இளங்களிற்றையொத்த—விதர்ப்பர்கோன்பணியால்-வீமராஜனேவலினால்—வானகத்தமரர்தங்குழுவும்-விண்ணுலகத்தேவர்கள்கூட்டமும்—ஒழுகொளி-ஒளிவீசுகின்ற—மணிச்சூட்டு உச்சிமணியையுடைய, உரகரும்-நாகவேந்தரும்—சேடியுறைதரு- விஞ்சையருலகத்திலிருக்கும்—விஞ்சையர்கணமும்-வித்தியாதரர்கூட்டமும், எழுகடல்வரைப்பின் சத்தத்வீபினுள்ள—மன்னரும்-அரசரும்- தேன்வேட்டு-தேனைவிரும்பி—இனைத்து-சத்தித்து- எழு-எழுகின்ற-சுரும்பின்-வண்டுகள்போல் வந்தடைந்தார்-வந்துசேர்ந்தார்கள், எ-று. (கருத்து) வீமராஜன் கட்டளையினால் தேவர்கூட்டமும், நாகர்கூட்டமும் வித்தியாதரர்கூட்டமும் அரசர்கூட்டமும்வந்துசேர்ந்தன-எ-ம்

கொய்துணர்த்தருவினறுநிழலமர்ந்தகுளாகழல்விண்ணவர்க்
கரசனுஞ் செய்யகட்கயவாயெருமையேறுகைக்குந் தென்றி
சைக்கடவுளுங்கனலும்; வெய்யவான்சிகையசெந்தழற்கிறை
யும்விரிதிரைக்கனைகடல்வேந்து, நெய்துடைத்தொளிருமள்
ளிலைநெடுவேனிடதர்கோனுருவொடுமடைந்தார்.

இ-ள். கொய்-பறிக்கின்ற—துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய—தருவின்-ஐந்தருவினுடைய-நறுநிழல் - நறியநிழலின்கண்ணே—அமர்ந்த-தங்கிய—குளா ஒலிக்கின்ற—கழல்- வீரக்கழலையணிந்த—விண்ணவர்க்கரசும்-இந்திரனும்—செய்யகண் - சிவந்தகண்களையும்—கயவாய் - பெரியவாயையுமுடைய—எருமையேறு-எருமைக்கடாவை—உகைக்கும் - செலுத்துகின்ற—தென்றிசைக்கடவுளும்—இயமனும்—கனலும்-சுடுகின்ற, வெய்ய-வெவ்விய—வான்-மேலாகிய—சிகையை -கொழுந்தையுடைய—செந்தழற்கிறையும்-அக்கினிபகவானும்—விரிதிரை-விரிகின்றஅலைகளையும், கனை- ஒலியையுடைய—கடல்வேந்தும் - சமுத்திரராஜனாகியவருணனும்—நெய்துடைத்து-உதிரத்தைத்துடைத்து—ஒளிரும் - விளங்குகின்ற—அள்ளிலை-மாமிசத்தையள்ளுகின்றஇலையையுடைய, நெடுவேல் - நெடியவேலையுடைய—நிடதர்கோனுருவொடும்- (தாங்கொண்ட) நளனதுவேடத்துடன்—அடைந்தார் - வந்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) இந்திரனும், இயமனும், அக்கினிதேவனும், வருணனும், நளனுருக்கொண்டுவந்தார்கள்என்பதாம். (௬௩)

*மோட்டிளங்கயவாய்நெறிமருப்பெருமைமுலைவழியொழு
கியதீம்பால்,சேட்டிளங்குருகின்பார்ப்பினமருந்துஞ்செழு
வயனிடதர்கோன்மருமான், பாட்டிளஞ்சுரும்பர்பேட்டொடு
முரன்றுபரு முகைவிரிக்குநாண்முல்லைச், சூட்டணிந்தம்
பொற்சுடர்முடிகவித்துத்தொடுகழலரலவிக்கினனால்.

இ-ள். மோடு - உயர்வும்—இள-இளமையும்பொருந்திய—கயவாய்-பெரியவாயையும்—நெறிமருப்பு-நெறித்தகொம்புகளையுமுடைய—எருமை-எருமைகளின்—முலைவழி - முலைவழியாக—ஒழுகிய-வந்த தீம்பால்- தித்திப்புப்பாலை—சேட்டிளம்-மிகுந்த இளமைபொருந்திய—குருகின்- நாரைகளினுடைய, பார்ப்பினம்-குஞ்சுக்கூட்டங்கள்—அருந்தும் உண்ணுகின்ற-செழுவயல் - செழுமைபொருந்தியவயல்கள்சூழ்ந்த—நிடதர்கோன்மருமான் - நிடதேயத்தையாளுகின்றநளமஹாராஜன்—பாட்டு- பாட்டுக்களை—இளஞ்சுரும்பர்-இளவண்டுகள், பேட்டொடும் - பெட்டைகளுடன்—முரன்று பாடி, பருமுகை-பரியஅரும்புகளை—விரிக்கும் மலர்த்துகின்ற—நாள் புதியமு—ல்லைச்சூட்டணிந்து- முல்லைமாலை

யையணிந்து—அம்-அழகிய—பொன்-பொன்னாற்செய்த, சுடர்முடி-கிரணங்களையுடையமகுடத்தை—கவித்து-கவித்துக்கொண்டு—தொடு-தொடுக்கின்ற—கழல்-வீரக்கழலை—நரல-ஒலிக்க—விக்கினன்-கட்டினான்—எ-று. ※ தொன்னூல்விளக்கம் - கூஉ-ரு-அடைகினைமுதன்முறைப்படைதலுமீரடை-முதலோடாதலும் வழக்கிபலீரடை-சினையொடுசெறிதலுமயங்கலுஞ்செய்யுட்கே- இவ்விதியால்எருமைகள்பலவடையடுத்துவந்தனவுணர்க, (கருத்து) நளமஹாராஜன்மணிமுடிசூட்டிவீரகண்டாமணிகாலிற்றரித்தான்எ-ம்.

> கூற்றினாவென்னக்குருதிகொப்புளிக்குங்குற்றுடைவாண்மருங்கசைத்துப், பாற்றினஞ்சுழலத்திணப்புலால்கமழும்பாயொளிபரிதிவேலேந்தி, நூற்றிதழ்க்கமலமுகைமுறுக்கவிழுநொதில்பரித்தேரிளங்கதிரோன், தோற்றினனென்னநிழலுமிழ்கொடிஞ்சிச்சுடர்மணித்தேர்மிசைப்பொலிந்தான்.

இ-ள். கூற்றினாவென்ன-இயமனுடையநாவைப்போல், குருதிகொப்புளிக்கும்-உதிரத்தையுமிழ்கின்ற—குற்றுடைவாள்-குறுகியசுரிகையை—மருங்கசைத்து-பக்கத்திற்சொருகி—பாற்றினம்-பருந்துக்கூட்டங்கள்—சுழல-வட்டமிட, திணப்புலால்-உதிரநாற்றம், கமழும்-நாறுகின்ற—பாய்-பரவப்பெற்ற—ஒளி-காந்தியையுடைய—பரிதி-சூரியனைப்போன்ற—வேலேந்தி-வேற்படையைத்தாங்கி—நூற்றிதழ்-நூறிதழ்களையுடைய—கமலமுகை-தாமரையரும்புகள்—முறுக்கவிழ கட்டவிழ—நொதில்-வேகத்தையுடைய, பரி குதிரைகட்டிய—தேர்-தேரையுடைய—இளங்கதிரோன்-பாலசூரியன்—தோற்றினனென்ன-உதயமானானென்றுசொல்ல - நிழலுமிழ்-நிழலைக்கொப்புளிக்கின்ற, கொடிஞ்சி மேன்மொட்டையுடைய—சுடர்-கிரணங்களையுடைய—மணி-இரத்நங்கள்பதித்த—தேர்மிசை-தேரின்மேல் நளமஹாராஜன் பொலிந்தான்-தோன்றினான்—எ-று. (கருத்து) நளமஹாராஜன்குற்றுடைவாள் பக்கத்திற்சொருகிவேலாயுதந்தாங்கிச் சூரியனைப்போலத் தேறிலேறினான் என்பதாம். (எக)

> இன்னகைத்துவர்வாயிளமுலைமகளிரொரிம்மணிப்படியகமேந்தப், பொன்னவிர்திகலைப்பொம்மல் வெம்முலையார்பொழிகதிர்ச்சாமரையிரட்ட, மின்னெனநுடங்குமருங்குலார்மருங்கின்வெள்ளடையுதவினர்செல்லத், தென்வனாச்சாந்துதரனமென்சேறுந்திசைதிசைகாவதங்கமழ

இ-ள். இன்னகை - இனியநகையையும்—துவர்வாய் - செவ்வாயையும்—இளமுலை இளமைபொருந்தியஸ்தனங்களையுமுடைய, மகளிர்-மாதர்கள்-எரிமணி - ஒளிவிளங்குகின்றமணிகளிழைத்த—

படியகமேற்த (தம்பலப்)படிக்கமேறிவர—பொன்னவிர் பொன்போலும்விளங்குகின்ற—திதலை-தேமலையுடைய—பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற—வெம்முலையார்-விருப்பத்தைத்தருகின்றமுலைகளையுடையமாதர்கள்—பொழிகதிர்-கிரணங்களைவிசுகின்ற—சாமரையிரட்ட-சாமரைவிசிவர—மின்னென-மின்னல்போல், நுடங்கும்-அசைகின்ற—மருங்குலார்-இடையையுடையமாதர், மருங்கில்-அருகிலிருந்து—வெள்ளடை-தாம்பூலத்தை—உதவினர் செல்ல. கொடுத்துக்கொண்டுவர—தென்வரைச்சார்ந்த - பொதியமலையிற்பிறந்த—சந்தனக்கட்டையாற் சேர்க்கப்பட்டசந்தனமும்நானமென்சேறும்-கஸ்தூரியினதுமெல்லியகுழம்பும், திசைதிசை-எட்டுத்திக்குகளிலும்—காவதம்-காததூரமளவும்—மெழு பரிமளிக்க—எ-று.(கருத்து) அந்நளமஹாராஜன் கனதனங்களையுடையசிலபெண்கள் நவமணிகளிழைத்த தம்பலப்படிக்கங்களேந்தவும் சிலபெண்கள் சாமரைகள்விசவும், சிலபெண்கள் பஞ்சவாசங்கள் பொருந்திய பாக்குவெற்றிலைகள்மடித்துக்கொடுக்கவும், சந்தனங்கஸதூரிதிக்கெங்கும்பரிமளிக்கவும் - மூஇதுதல் மூன்றுபாடலுங்குளகம்.என்பதாம். (௭௨)

குளிர்மதிபொருவ நிலவுகொப்புளிக்குங் கொற்றவெண்கவி
கைமேனிழற்ற, வளியினம்புடைக்குந்தழைசெவிப்பருஉத்
தாளரசுவா விருபுடைநெருங்க; முளரிமென்மலர்த்தாடொழ
ப்புகுமரசர்முடியொடுமுடிபொருதுகுத்த,வொளிகிளர்பசு
ம்பொற்றுகள்பரந்தவனியும்பர்தம்பதியினிற்சிறப்ப.

இ-ள். குளிர்மதிபொருவ- குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனையொப்ப—நிலவுகொப்புளிக்கும் - பிரகாசத்தையுமிழ்கின்ற—கொற்றவெண்கவிகை-வெண்கொற்றக்குடை—மேல்-மேலே—நிழற்ற-நிழலைச்செய்ய—அளியினம்-வண்டினங்களை—புடைக்கும்-ஓட்டுகின்ற—தழைசெவி-தழைத்தகாதுகளையும்—பருஉத்தாள் - பருத்தகால்களையுமுடைய—அரசுவா-உத்தமயானைகள், இருபுடைநெருங்க-இரண்டுபக்கத்திலுநெருங்கிவர—முளரிமென்மலர்த்தாள்- தாமரையின்மெல்லியமலர்போன்றபாதங்களை, தொழப்புகும்-வணங்குதற்கு வருகின்ற—அரசர் - அரசர்களுடைய—முடியொடுமுடிபொருது-மகுடங்களோடுமகுடங்கள்தாக்கி—உகுத்த - உதிர்த்த—ஒளிகிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய—துகள்பரந்து-தூளிகள்பரவி—அவனி-பூமியானது, உம்பர்தம்பதியினில்-பொன்னகர்போல், சிறப்ப சிறப்பையடைய—எ-று. (கருத்து) வெண்குடைபிடிக்கவும் யானைகளிருமருங்கு நெருங்கவும் அரசர்கள்வணங்கவும்என்பதாம். (௭௩)

உரவுநீர்த்தரங்கங்கடலுடைந்தென்னவொலிகெழுபல்லியந்
துவைப்ப,மருவலர்க்கடந்தவொளிறுவாள்விசயமாகதரினிதி
னேத்தெடுப்பத், திருகுவெஞ்சினத்தவரிசிலையுழவர்சேட்டி
ளம்புலியெனச்சூழ,வெரிபசும்பொன்செய்மாடநீண்மறுகி
னிந்திரகுமரனிற்புகுந்தான்.

இ-ள். உரவு-ஒலியையுடைய, நீர் - நீர்நிறைந்த, தரங்கம் - அலைவீசுகின்ற, கடலுடைந்தென்ன-சமுத்திரமுடைந்ததுபோல் - ஒலிகெழு-சத்தமிகுந்த, பல்லியந்துவைப்ப - நானாவிதவாத்தியங்களைமுழக்க, மருவலர் - சத்துருக்களை — கடந்த-வென்ற, ஒளிறு-பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - வாட்படையினது, விஜயம்- வீரமுதலிய வெற்றியை, மாகதர் வைத்தியர்கள், இனிதின் -இனிமையினால் — ஏத்தெடுப்ப-துதிசெய்ய, திருகு - மாறுபடுகின்ற, வெஞ்சினத்த-வெவ்வியகோபத்தையுடைய-வரிசிலை - நெடியவில்லேந்திய- உழவர்-காலாள்கள், சேட்டிளம்புலியென - மிகுந்தஇளமைபொருந்தியபுலிப்போத்துப்போல், சூழ-சூழ்ந்துவர, எரி-ஒளிவிடுகின்ற,பசும்பொன்செய்-பசியபொன்னாற்செய்த, மாடம் - உப்பரிகைகளையுடையநீண்மறுகில் - நெடியவீதியில், இந்திரகுமரனில்-இந்திரகுமரன்போல், நளமஹாராஜன்) புகுந்தான்-போயினான் — எ-று. கருத்து பலவாத்தியங்கள்முழங்கவும்புகழ்வோர்துதிசெய்யவும்சுத்தவீரர்கள்சூழ்வவும்,இராஜவீதியில்இந்திரனைப்போலவந்தான்என்பதாம். (௭௪)

அலங்குளைப்புரவித்தேர்மிசைப்பொலிந்தவரசிளங்குமரனை
நோக்கி, நலங்குடியிருந்தநாகிளவேய்த்தோணங்கையர்பல
ரும்வந்தீண்டி,விலங்கிவில்லுமிழுமொருபெருஞ்சேடிவிஞ்
சையர்குமரனேயென்பார்,பொலங்குழைமடவாருளம்புகுந்
திருக்கும்பூங்கணைக்குமரனே*யென்பார்.

இ-ள். அலங்கு - அசைகின்ற, உளை - புறமயிரினையுடைய, புரவி குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை-தேரின்மேல், பொலிந்தவிளங்கிய, அரசிளங்குமரனை - நளமஹாராஜனை, நோக்கி - பார்த்து,நலங்குடியிருந்த - நன்மைதங்கிய, நாகிளவேய்த்தோள்-மிகுந்தஇளமையுள்ளமூங்கிலையொத்ததோள்களையுடைய, நங்கையர்பலரும்-மாதர்களனைவரும்,வந்தீண்டி-வந்துசேர்ந்து, விலங்கி - தனித்தனியாக, வில்லுமிழும் - ஒளியைவீசுகின்ற;ஒரு, ஒப்பற்ற, பெரும் பெரிய, சேடி - விஞ்சையருலகத்திலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்குமரனேயென்பார் விஞ்சையர்குமாரனேயென்பார்கள்,பொற்குழை - பொற்குழைகளையணிந்தசெவிகளையுடைய, மடவார்-மங்கையர்களுடைய, உளம்புகுந்து-உள்ளத்திற்நிறைந்து, உருமா

க்கும்-(அதைக்) கனாக்கின்ற,புங்கணைக்குமரனேவென்பார் - மலரம்புகளையுடையமன்மதனேவென்பார்கள், எ-று. * நன்னூல் பொதுவியல்-௩-௫-பெயர்வினையும்மைசொற்பிரிப்பெனவொழியிசை யெதிர்மறையிசையெனுஞ்சொல்லொழிபொன்பதுங்- குறிப்புந்தத்தமெச்சங்கொள்ளும்-இவ்விதியால்-என்பார் - என்றது என்றசொல்வார் என்னுஞ்சொல் லெச்சஞ்சொல்லோடுமுடிந்தது-(கருத்து)மாதர்கள்பலருந்தேர்மேல்வரும்நளனைப்பார்த்து வித்தியாதரனே-என்பார்கள்-மன்மதனேஎன்பார்கள் என்பதாம்.

வண்டுழாயலங்கலுயல்வருதடந்தோள் மணிநிறவண்ணனே
வென்பார், தெண்டிரைக்கடல்வாய்ச் சூர்முதறடிந்தசினவு
வேற்குமரனேவென்பார், விண்டலத்தியங்குமந்திரமறந்து
வீழ்ந்தியலியக்கனேவென்பார், கெண்டையந்தடங்கண்பெ
ற்றபேறின்றேகிடைத்தனம்யாமெனக்கிளப்பார்

இ-ள். வண்டுழாயலங்கல் - வளம்பெற்றதுளபமாலை, உயல்வரு-அசைகின்ற, தடந்தோள் - பருத்ததோள்களையுடைய, மணிநிறவண்ணனேவென்பார் - நீலரத்நநிறத்தையொத்தநிறத்தையுடையநாரணனேவென்பார்கள், தெண்டிரைக்கடல்வாய் - தெளிந்தஅலைமோதுகின்றகடலிடத்தே, சூர்முதறடிந்த - சூரபதுமனாகியமுதல்வனைக்கொன்ற, சினவுவேல் - கோபஞ்செய்கின்றவேற்படையையுடைய,குமரனேவென்பார் - குமாரக்கடவுளோவென்பார்கள், விண்டலத்தியங்கும் - ஆகாயத்திற்சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம்-மந்திரத்தை, மறந்து-மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து-பூமியில்வீழ்ந்து, இயல்-பொருந்திய, இயக்கனேவென்பார் - இயக்கனேவென்பார்கள், கெண்டையந்தடங்கண் - சேலையொத்தழகியவிசாலம்பொருந்தியகண்களை, பெற்றபேறு - பெற்றுக்கொண்டபேற்றை —இன்றே இப்பொழுதே, யாம்-நாம்,கிடைத்தனமென - பெற்றனமென்று, கிளப்பார் - சொல்வார்கள், எ-று.(கருத்து)விஷ்ணுவோஎன்பார்கள் சுப்பிரமணியனேஎன்பார்கள்இயக்கனேஎன்பார்கள் கண்கள்பெற்றதற்குக்காட்சிப்பேற்றைப்பெற்றோம்என்பார்கள்என்பதாம். (௭௬)

ஈர்க்கிடைபுகாமலடிபரந்தோங்குமேரிளவனமுலைத்துவர்வா
ய்த், தாக்கணங்கனையார்நாணமுமடனுஞ்சங்கமுங்கலையுமு
ணிறையும், போக்கினர்புலம்பிக்கண்கவர்வனப்பிற்புரவலன்
றடம்புயப்புலிலும்,மேக்குறவதனுள்ளம்விட்டகலு*மின்
னுயிர்தாங்கினர்மெலிவார்.

இ-ள்.ஈர்க்கிடைபுகாமல் - இடையிலீர்க்குநுழைதற்கிடமில்லாமல், அடிபரந்தோங்கும்-அடிபரந்தோங்கிய-ஏரிளவனமுலை - அ

முகும்-இளையும்சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கணங்கனையார் - இலக்குமியையொத்தமடவார்கள், நாணமும் - நாணத்தையும், மடனும்-மடைமையையும், சங்கமும்-வளையையும், கலையும் - ஆடையையும், உண்ணிறையும் - உள்ளேயிருக்கின்றகற்பையும், போக்கினர்-ஒழித்தவராகி, புலம்பி - இரங்கி, கண் - கண்களின்பார்வையை, கவர் - தன்னிடத்தேயிழுத்துக்கொள்கின்ற, வனப்பின் - அழகையுடைய, புரவலன்-நளமஹாராஜனுடைய, தடம்- பருத்த —புயம்-தோள்களை, புல்லும்-தழுவவேண்டுமென்னும், ஏக்கறவதனால்-ஏக்கத்தினால், உள்ளம்விட்டகலும் - உள்ளத்தைவிட்டுநீங்கும், இன்னுயிர்-இனியவுயிரை, தாங்கினர்-சுமந்தவராகி, மெலிவார்-வாடுவார்கள், எ-று. ※ திருக்கசங்கிரகம்-௨-௬-௫-பிராணனுடலகத்திருந்தாற்றலொன்றே- செயற்கையிற்பலபெயர்பெறுமே, இவ்விதியால்உயிர்செயற்கையிற்பலபெறும் (கருத்து) இலக்குமிக்கொப்பானபெண்கள் நாணம்மடம் வளைகள் ஆடை கற்பு இவையிழந்தவர்களாய் நளனைக்கூடும் ஆசையாலுயிர்வைத்திருந்தார்கள்என்பதாம்.

பாட்டளிதுதைந்தபருமுகையவிழ்க்கும் பைந்துணர்த்தெரியல்சூழ்கூந்தற், சூட்டுடையுச்சிநாகமங்கையர்தந் துணைமுலைபசப்பவந்தெய்தி, வாட்டிறற்குரிசில்செயிறரவிளங்கும்வனப்பெலாம் வந்தியருணாப்பக், கேட்டகண்கண்டுகளிப்புறநோக்கக் கிடைத்ததெத்தவமெனக்கிளப்பார்.

இ-ள். பாட்டளி-இசையைப்பாடுகின்றவண்டுகள், துதைந்து-நெருங்கி, பருமுகை - பரிய அரும்புகளை —அவிழ்க்கும் - விரிக்கின்ற, பைந்துணர் - பசியபூங்கொத்துகளாற்செய்த, தெரியல்சூழ்-மாலைசுற்றிய, கூந்தல்-அளகபாரத்தையும்-சூட்டுடையுச்சி - உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய, நாகமங்கையர் - நாகலோகத்துமாதர், தம் - தம்முடைய, துணைமுலை - இரண்டுஸ்தனங்களும், பசப்ப-வேறுபட்டநிறத்தையுடைய - வந்தெய்தி-வந்துசேர்ந்து —வாட்டிறற்குரிசில்-நளமஹாராஜனது, செயிரற-குற்றமில்லாமல்-விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, வனப்பெலாம் அழகனைத்தையும் —வந்தியருணாப்ப-புகழ்வோர்கள்சொல்ல, கேட்ட-கேள்வியுற்ற —கண்-கண்களானவை, கண்டு-பார்த்து, களிப்புற - களிப்பையடைய, நோக்கக்கிடைத்தது-பார்க்கக்கிடைத்தது - எத்தவமெனவெப்பொழுதுசெய்ததவமென்று, கிளப்பார் - சொல்லுவார்கள், —எ-று. (கருத்து) நளனுடைய அழகைப்புகழ்வோராற்கேள்விப்பட்டகண்களாகியசெவிகளே இன்றுநீங்கள் நளனைக்காணப்பெற்று

து எக்காலஞ்செய்ததவமோ என்றார்கள் நாகமங்கையர்கள் என்பதாம். (௭௮)

அமைத்தடமென்றோளரம்பையர்திதலையணிந்த பொற்றடமுலைப்பாரஞ்சுமக்கலாதொல்கிநுழைமருங்கொசியத் துகிற்கொடி மறுகின்வந்தெய்திச், சமர்த்தலையுடன்றோராருயிர்பருகுந் தாமவேற்குரிசிலைநோக்கி யிமைப்பிலாநாட்டம்பெற்றபேறின்றேயெய்தினமெனமகிழ்ந்திசைப்பார்.

இ-ள். அமை-மூங்கிலையொத்த—தடம் - பருத்த—மென்றோளரம்பையர் - மெல்லியதோள்களையுடைய அரமங்கையர்கள்—திதலையணிந்த-தேமலையணிந்த—பொன் - அழகிய-தடம்-பருத்த—முலைப்பாரம் முலைகளினுடையசுமையை—சுமக்கலாது-பொறுக்கமாட்டாமல்—ஒல்கி-துவண்டு—நுழை-நுட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, ஒசிய- வருந்த, துகிற்கொடி - வஸ்திரக்கொடிகளையுடைய—மறுகின்-வீதியிலே—வந்தெய்தி- வந்துசேர்ந்து, சமர்த்தலை-யுத்தகளத்தில்—உடன்றோர்- பொருதவர்களுடைய—ஆர்-நிறைந்த—உயிர்-ஆவியை—பருகும்- உண்கின்ற—தாமம்- வெற்றிமாலைதரித்த—வேல்-வேற்படையையுடைய, குரிசிலை- நளமஹாராஜனை—நோக்கி-பார்த்து, இமைப்பிலாநாட்டம்- இமையாவிழிகளை—பெற்றபேறு-அடைந்தபேற்றை—இன்றே- இப்பொழுதே—எய்தினமென-அடைந்தனமென்று, மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து—இசைப்பார்-சொல்லுவார்கள்—எ-று. * இலக்கணக்கொத்து-௰௭-சூ-வினைமுதலின்னும் விரிக்கிற்பெருகும், இவ்விதியால் அரம்பையர்வினைமுதல் (கருத்து) அரம்பையர்கள் நளனைப்பார்த்து இமையாக்கண்கள் பெற்றதற்குப் பேறு இன்றேபெற்றோம் என்பார்கள் என்பதாம். (௭௯)

கலைவலானெஞ்சிற்காதல்மீதூர்ந்துகடிமணங்குறித்திவண்புகுதப், புலவுநாறழல்வேல்விதர்ப்பர்கோன்மடந்தை புரிந்ததெத்தவமெனப்புகல்வா, ரிலைகுலாம்பைம்பூணரசிளங்குமரரொண்ணிலர்விரும்பிமேவினுஞ், சிலைவலாற்கன்றிச்செழுமலர்த்தெரியல் சேயிழைபுனையுமோவென்பார்.

இ-ள். கலைவலான்-நளமஹாராஜனானவன்—நெஞ்சில்-மனத்தில்—காதல்-ஆசை—மீதூர்ந்து அதிகரித்து—கடிமணங்குறித்து-விவாகத்தைக்குறித்து - இவண்-இந்நகரில் - புகுத-வருவதற்கு—புலவுநாறு-புலானாற்றநாறுகின்ற—அழல்வேல்- தீயையொத்தவேற்படையையுடைய—விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன்பெற்ற—மடந்தை-தமயந்தியானவள்—புரிந்தது - செய்தது-எத்தவமென-என்னதவமென்று—புகல்வார்-சொல்லுவார்கள், இலைகுலாம்-இலைவி

ளங்குகின்ற—பைம்பூண்-பசிய ஆபரணங்களையுடைய—அரசிளங்குமரர்-இராஜகுமாரர்கள்—எண்ணிலர்-அளவற்றபேர், விரும்பி-இச்சித்து—மேவிடினும் வந்தாலும்—சிலைவலானன்றி- இவ்வரசனுக்கல்லாமல், செழுமலர்த்தெரியல்-செழுமைபொருந்திய மலர்மாலையை—சேயிழை-தமயந்தியானவள், புனையுமோவென்பார்-தரிப்பாளோவென்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளன்வருதற்குத்தமயந்திஎன்ன தவஞ்செய்தாளோஎன்பார்கள் தமயந்திநளனுக்கன்றிமற்றையரசர்களுக்கு மாலையிடுவாளோஎன்பார்கள் என்பதாம்.

திரைக்கடலுடுத்தமாநிலநிழற்றுந் திங்களங்கவிகைமன்னவரு
மருக்கமழ்தருவினிழல்வீற்றிருக்கும்வானவர்தொகுதியும் வ
ருகென்,றரத்தமுண்டொளிருமள்ளிலைநெடுவேலரசர்கோன
ழைத்ததுகுழைக்குங்,கருப்புவில்லொழித்தகாமனேயனையா
ன்கவினலங்காட்டுதற்கென்பார்.

இ-ள். திரை-அலைமோதுகின்ற—கடல்-கடலை—உடுத்த-ஆடையாகத்தரித்த—மா-பெரிய—நிலம்-பூமிக்கு—நிழற்றும்- நிழலைச்செய்கின்ற—திங்களங்கவிகைமன்னவரும் - சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசர்களும்—மருக்கமழ்- வாசங்கமழ்கின்ற—தருவினிழல்-ஐந்தருவினிழலில், வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற—வானவர்தொகுதியும்-தேவர்கூட்டமும், வருகென்று-வரக்கடவீரென்று, அரத்தமுண்டு - உதிரத்தைப்புசித்து, ஒளிரும்-விளங்குகின்ற, அள்ளிலை-மாமிசத்தை அள்ளிக்கொள்கின்றஇலையையுடைய, நெடுவேல்-நெடியவேற்படையையுடைய, அரசர்கோன் - வீமராஜன், அழைத்தது-அழைப்பித்தது, குழைக்கும்-வளைக்கப்பெற்ற, கருப்புவில்லொழித்த-கருப்புவில்லை நீக்கிய, காமனேயனையான் - மன்மதனையொத்தநளனுடைய, கவினலம்-அழகினத்தை, காட்டுதற்கென்பார்-காண்பித்தற்கென்றுசொல்வார்கள், எ-று.(கருத்து) வீமன் அரசரையுந் தேவரையும் அழைப்பித்தது நளனழகைக்காட்டவென்பார்கள், என்பதாம். (௮௧)

மண்ணளவன்றிம்மன்னவன்றிணிதோண் மணிவரைப்பனைப்
பெனமகிழ்வார், கண்ணளவன்று காவலனகலங்காண்பதற்கெ
னமனங்கலுழ்வார், பண்ணளவன்றேயமிர்தினிற்றேனிற்பாகி
னிற்பழுத்தவந்தீஞ்சொல், பெண்ணளவன்றேயாணவாவுறு
மிப்பேரெழிலென்றுபேதுறுவார்.

இ-ள். மண்ணளவன்று - பூமியைமாத்திரம் ஆளும் அளவுடையதன்றாகும்—இம்மன்னவன் இவ்வரசனுடைய—திணிதோள்-வலிமைபொருந்தியதோளாகிய—மணி-அழகிய—வரைப்பனைப்பென-மலையினுடையபருமனென்று, மகிழ்வார்-மகிழ்ச்சியடைவார்கள்—கண்ணளவன்று-கண்களாலெட்டும்-அளவன்றாகும்-காவல

ன்-அரசனுடைய—அகலம்-மார்பு—காண்பதற்கென-பார்ப்பதற்கென்று—மனம்-மனமானது—சுழல்வார்-கலங்குவார்கள்—பண்ணளவன்று-பண்களினுடைய அளவன்றாகும்—அமிர்தினில்-அமிர்தம்போலும்—தேனில்-தேன்போலும், பாகினில்-பாகுபோலும்—பழுத்த-(சுவை) முதிர்ந்த—அம்-அழகிய—தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்தியசொல்லென்பார்கள், பெண்ணளவன்று-பெண்கள்மாத்திரமயக்கும்அளவினதன்றாகும்—ஆணவாவுறும்-ஆண்மக்களும்விரும்பும், இப்பேரெழிலென்று இப்பெரிய அழகென்று, பேதுறுவார்-அறிவுமயங்குவார்—எ-று.(கருத்து) நளனது தோளையு மார்பையுங்கண்டு மயங்குவார்கள் என்பதாம். (௮௨)

கருணையங்கடல்வாய்மடைதிறந்தொழுகுங் கண்களுங்கதிர்ம
திமுகமு, முருகுகொப்புளிக்குஞ்செழுமலர்த்தொடைதாழ்
முழவுறழ்திணிதடந்தோளும், பருகுவபோலநோக்குவானோ
ற்றபடைநெடுங்கண்கள்போன்முலைகா, ளருவரையகலமின்பு
றத்திளைப்பவருந்தவம்புரிந்திலீரென்பார்.

இ-ள். கருணையங்கடல்வாய்-அருளாகிய அழகியகடலினுள்ள—மடைதிறந்தொழுகும்-மடைதிறந்துவருகின்ற—கண்களும்-நேத்திரங்களையும்—கதிர்மதிமுகமும்-கிரணங்களையுடைய சந்திரன்போன்றமுகத்தையும்—முருகுகொப்புளிக்கும்-தேனையுமிழ்கின்ற—செழுமலர்த்தொடைதாழ்-செழுமையுள்ளமலர்மாலைதாழ்கின்ற—முழவுறழ்-மத்தளத்தையொத்த—திணி-வலிமைபொருந்திய—தடந்தோளும்-பருத்தபுயங்களையும், பருகுவபோல-உண்பனபோல—நோக்குவான்-பார்க்கும்படி, நோற்ற-தவஞ்செய்த—படை-வாட்படையையொத்த—நெடுங்கண்போல-நெடியகண்களைப்போல—முலைகாள்-ஸ்தனங்களே—அருவரை-அரியமலையையொத்த—அகலம்-(இந்நளன்)மார்பை—இன்புற-இன்பமிக—திளைப்ப-அழுந்தத்தழுவுதற்கு—அருந்தவம்-செய்தற்கரியதவத்தை, புரிந்திலீர்-செய்திரில்லை—என்பார் என்பார்கள்-எ-று. (கருத்து) நளனுடையகண்களையு முகத்தையும் தோள்களையும்பார்க்கத் தவம்பண்ணிய கண்களைப்போல ஸ்தனங்களே அவன் மார்பைத்தழுவத் தவம்பண்ணிலீர் என்பார்கள் என்பதாம். (௮௩)

பணிமுடிக்கிடந்தபார்பொறைநீக்கிப் பரித்திடுமரசிளங்குமர
ன் மணியெழுவனையமல்லலந்திணிதோள்வனப்பெலாங்கண்
டுகண்டுவெப்ப விணர்விரிபசுந்தார்துயல்வரத்தொடுத்தவெரி
பணிக்கொடிஞ்சியந்தேர்கொளீ, டணிகெழுமறுகின்மெல்
லெனச்செல்கென்றலங்குளைப்புரவியைத்தொழுவார்.

இ-ள். பணிமுடிக்கிடந்த-ஆதிசேடன்றலைமேலிருந்த—பார்-பூமியை—பொதுநீக்கி-பலவரசர்க்கும் பொதுமையாயிருப்பதை நீக்கி—பரித்திடும்-(முழுவதுந்தாமொருவனே)சுமக்கின்ற—அரசிளங்குமரன்-நளனுடைய—மணியெழுவனைய- மணித்தூணையொத்த—மல்லல் வளம்பொருந்திய—அம்- அழகிய—திணிதோள்-வலிமைபெற்றதோள்களினுடைய—வனப்பெலாம்- அழகனைத்தையும்—கண்டுகண்டு-நோக்கிநோக்கி—உவப்ப-மகிழ்ச்சியடைய—இணர்விரி-பூங்கொத்துகள்விரிந்த,பசுந்தார் - பசியமலர்மாலை—துயல்வர-அசைய—தொடுத்த-கட்டப்பெற்ற—எரிமணி-ஒளியையுடையமணிகள்பதித்த கொடிஞ்சியந்தேர்கொண்டு-மேன்மொட்டையுடையதேரைக்கொண்டு—அணிகெழுமறுகின் அழகுபொருந்தியவீதியில்—மெல்லெனச்செல்கென்று - மெள்ளப்போகென்று—அலகு- அசைகின்ற—உளை - புறமயிர்களையுடைய—புரவியை-குதிரையை—தொழுவார்-வணங்குவார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளனழகைக்கண்டு மகிழத்தேர்க்கட்டிய குதிரைகளை மெல்லச் செல்லென்றுதொழுவார்கள்-எ-ம். (௮௪)

வேலெனமிளிர்ந்துகுமிழ்மிசைமறிந்துவேனிலாற்கரசியலளித்துச், சேலெனப்பிறழ்ந்துகுழையெதிர்நடந்துசெவ்வரிபரந்துமைதோய்ந்து,காலனிற்சினவிக்கொலைத்தொழில்புரியுங்கருந்தடங்கண்ணினார்தமது, மாலுறவிடுத்தமனத்தினுங்கடிதோவாவுமான்றேரொனத்தொடர்வார்.

இ-ள். வேலென-வேற்படைபோல்—மிளிர்ந்து- விளங்கி—குமிழ்மிசை-குமிழம்பூவினையொத்த மூக்கின்மேற்பக்கத்தில்—மறிந்து-தடைபட்டு—வேனிலாற்கு-மன்மதனுக்கு, அரசியலளித்து-அரசாட்சியைக்கொடுத்து—சேலென-கெண்டைபோல்—பிறழ்ந்து-ஒளிசெய்து—குழை- குழையெனப்படுகின்றகாதணிக்கு—எதிர்-முன்பாக—நடந்து - சென்று—செவ்வரி சிவந்தரேகைகள்—பரந்து-பரவப்பெற்று—மை-அஞ்சனத்திலே—தோய்ந்து-அமிழ்ந்து—காலனில்- யமன்போல்—சினவி - கோபித்து—கொலைத்தொழில் கொல்லுந்தொழிலை—புரியும்-செய்கின்ற—கருந்தடங்கண்ணினார் கரியவிசாலம்பொருந்திய கண்களையுடையமாதர்கள்—தமது—தம்முடைய—மாலுற - மயக்கம்பொருந்த—விடுத்த அனுப்பப்பட்ட—மனத்தினும்-மனத்தைக்காட்டிலும்—கடிதோ-கதியையுடையதோ—வாவும்-தாவுகின்ற—மான் - குதிரைகட்டிய, தேரொன-தேரொன்று—தொடர்வார்-அத்தேரின்பின்செல்லுவார்கள்—எ-று. * தண்டியலங்காரப்-பொருளணியியல், அதுவேபொருள் குணஞ்சாதிதொழிலொடுப்புலனும் இவ்விதியால் இதுதொழி

த்தன்மையணி (கருத்து) பெண்கள்விடுத்த மனவேகத்தைப்பார்க்கினுந் தேர் அதிகவேகமுடையதென்று தொடருவார்கள்-எ-ம்.)

கண்டுகண்டுருகி யினையராய்மனமுநுங் கருந்தடங்கண்களுங்க
ளிக்கும், வண்டிமிர்கூந்தல்வனிதையர்வருந்தமணிநெடுவீதி
வாயகன்று, கொண்டல்கண்படுக்கும்வரையினின்றிழியுங்கோ
ளரியேறெனநிவந்த, விண்டொடுங்கொடிஞ்சித்தேரினின்றிழி
ந்துமேவரும்வேத்தவைபுகுந்தான்.

இ-ள். இனையராய்-இத்தன்மையுடையவராய் — கண்டுகண்டு-பார்த்துப்பார்த்து — மனமும்-மனமும் — கருந்தடங்கண்களும் கரியபெரியகண்களும் — களிக்கும்-களிக்கின்ற — வண்டு-வண்டுகள் — இமிர்-ஒலிக்கின்ற — கூந்தல்- அளகத்தையுமுடைய — வனிதையர்-மங்கையர்கள் — உருகி-கரைந்து — வருந்த- துன்பமுற — மணி அழகிய — நெடுவீதியாய் - நெடியதெருவின்கணின்றும் — அகன்று-நீங்கி — கொண்டல்-மேகங்கள் — கண்படுக்கும்-நித்திரைசெய்கின்ற — வரையினின்றிழியும்-மலையினின்றுமிறங்குகின்ற, கோளரியேறென-சிங்கவேற்றைப்போல் — நிவந்த உயர்ந்த — விண்டொடு-ஆகாயத்தையளாவிய — கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய — தேரின்னின்றிழிந்து-இரதத்தினின்றுமிறங்கி — மேவரும்-(ஒப்பனை) பொருந்திய — வேத்தவை - அரசவையில்நளனென்பவன் — புகுந்தான்-புகுந்தனன் — எ-று. கோள்-வலிமை (கருத்து) மாதர்கள்வருந்த நளன் தேரைவிட்டிறங்கி இராஜசபையிற்புகுந்தான் எ-ம் ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரியல்சூழ்குவவுத்திண்டோட்சிலைவலானினிதினெய்த
வரசவையிருந்தசெவ்வியரசிளங்குமரரெல்லாங்
குரைகடன்முகட்டிற்றோன்றுங்குளிர்மதிகாண்டலோடும்
விரிகதிர்மழுங்கும்வானின்மீனினமென்னலானார்.

இ-ள். தெரியல்சூழ்-மாலைகள்சூழ்ந்த — குவவு- திரட்சிபொருந்திய — திண்-வலிமைபெற்ற — தோள்-புயத்தையுடைய — சிலைவலான்-நளமகாராஜன் — இனிதின் இனிமையால் — எய்த-அடைய — அரசவையிருந்த(அப்பொழுது) இராஜசபையிலிருந்த — செவ்வி-அழகிய — அரசிளங்குமரரெல்லாம்- இராஜகுமாரர்களனைவரும் — குரை-ஒலியையுடைய — கடன்முகட்டிற்றோன்றும்- கடலுச்சியினுதிக்கின்ற — குளிர்மதி - குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனை — காண்டலோடும்-கண்டவளவில் — விரிகதிர்மழுங்கும் - விரிந்தகிரணங்களினொளிகெடப்பெற்ற — வானில் - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற — மீனினமென்னலானார்-உடுக்கணமென்றுசொல்லும்படியாயினர்கள் -எ-

று. (கருத்து) நளன்முன்னிருந்த அரசர்களெல்லாம் சந்திரன் முன்னிருந்த நட்சத்திரங்கள்போலானார்கள் என்பதாம். (௮௭)

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்கோடுயர்குடுமிக்குன்றம்
பொருவுமண்டபத்தினூடுபூண்சுடர்தவழப்புக்க
செருமலிதானைவேந்தன்றிருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லாமம்புயம்போன்றவன்றே.

இ-ள். குரு நிறம்பொருந்திய—மணி-இரத்நங்கள்—இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—கோடுயர்-உச்சியுயர்ந்த—குடுமி-சிகரங்களையுடைய—குன்றம்பொருவும்-மலையையொத்த—மண்டபத்தினூடு-விவாகமண்டபத்தில்—பூண்-ஆபரணங்களின்—சுடர்தவழ-ஒளிவிளங்க—புக்க-புகுந்த—செருமலிதானைவேந்தன்-நளமஹாராஜனுடைய—திருமுகம்-திருமுகமானது—திங்களாக சந்திரனாக, அரசர்-அரசர்களுடைய—வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகங்களெல்லாம்-முகங்களனைத்தும்—அம்புயம்போன்ற-தாமரைமலரையொத்தன-எ-று (கருத்து) நளன் முகம் சந்திரனாகவும், அரசர்கள் முகந் தாமரைகளாகவு மிருந்தன என்பதாம். (௮௮)

கடிமலர்ப்பகழியேந்துங்காமனுநாணும்பொற்பி
னடல்கெழுபரிதிவைவேலையனையினிதினோக்கித்
தொடுகழலமரர்யாருந்துயரொடு*மழுக்காறெய்தி
வடிவினிற்சிறந்தானேனுமானிடனலனேவென்றார்.

இ-ள். கடி-வாசனைபொருந்திய—மலர்ப்பகழியேந்தும்-பூங்கணைகளையேந்திய—காமனும்-மன்மதனும்—நாணும்-நாணத்தக்க—பொற்பின்-அழகையுடைய—அடல்கெழு-வெற்றிமிகுந்த—பரிதி-சூரியன்போன்ற—வைவேல் கூரியவேலையுடைய—ஐயனை-நளமஹாராஜனை—இனிதின் இனிமையினால், நோக்கி-பார்த்து—தொடுகழல்-கட்டப்பட்டவீரக்கழலையுடைய, அமரர்யாரும்-தேவர்களனைவரும்—துயரொடும்-துன்பத்துடன்—அழுக்காறெய்தி-பொறாமைகொண்டு—வடிவினில்-உருவத்தில்—சிறந்தானேனும்-(இந்நளன்)சிறந்திருந்தானேனும்—மானிடனலனேவென்றார்-மனிதப்பிறப்பையுடையவனல்லனோவென்றார்கள்—எ-று *பெயர்ச்சொல் வினையிடையுரிநான்கடியானும், பிறக்கும்வினையெனப்பேசுவர் புலவர், இவ்விதியால் அழுக்காறெய்தி பெயரடியாகப்பிறந்தவினை (கருத்து) தேவர்கள் நளன் அழகில் மிகுந்தாலும் தேவனல்ல மனிதன்றானென்றார்கள் என்பதாம். (௮௯)

ஓவியமெழுதவொண்ணாவுலம்பொருவைரத்திண்டோள்
வாவுமான்றடந்தேரண்ணல்வனப்பினைநோக்கித்

தேவரில்வையங்காக்குமரசரிற்செவ்விவாய்ந்த
காவலர்திருந்தநோக்கார்கடைகணூனோக்கினாரால்.

இ-ள். ஓவியர்-சித்திரகாரராலும்—எழுதவொண்ணு-எழுதக்கூடாத-உலம்பொரு-திரள்கல்லையொத்த—வைரம்-வச்சிரம்போன்ற—திண்டோள்-வலிமைபெற்றதோளையும்—வாவும்-தாவுகின்ற-மான்-குதிரைகட்டிய—நடம்-பருத்த—தேர்-தேரையுமுடைய-அண்ணல்-நளமஹாராஜனது வனப்பினை-அழகை—நேராராகி, ஒவ்வாதவர்களாய்—தேவரில்-தேவருக்குள்ளேயும்-வையங்காக்கும்-பூமியைப்புரக்கின்ற—அரசரில்-அரசருக்குள்ளேயும்-செவ்விவாய்ந்த-அழகுபொருந்திய,காவலர்-அரசர்கள்—திருந்த-நேராக—நோக்கார் பாராராகி—கடைக்கணூல்-கடைக்கண்ணினால்—நோக்கினர்-பார்த்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) தேவர்களும் அரசர்களும்நளன் அழகுக்கொவ்வாதவர்களாகிஅவனழகைநேராகப்பாராதுகடைக்கண்ணாற்பார்த்தார்கள்என்பதாம். (௬௰)

விரிகதிரெறிக்கும்பைம்பூண்விதர்ப்பர்கோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொனணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிகொப்புளிக்கும்வைவேற்குமரனிலிருந்தான்வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத்தீயுமிழ்வேலினானே.

இ-ள். விரிகதிர்-விரியப்பெற்றகிரணங்களை—எறிக்கும்-வீசுகின்ற—பைம்பூண்-பசும்பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனால், இனிதினிட்ட-இனிமையினாலிடப்பட்ட—அரியினம் சிங்கக்கூட்டங்கள்—சுமந்த-தாங்கிய—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—அணி-அழகிய—மணித்தவிசின்மீது-அரத்நாசனத்தின்மேல்—வெய்ய-வெவ்விய—செருமலி போர்மலிந்த—கடலந்தானை-சேனாசமுத்திரத்தையும்,தீயுமிழ்-தீயையுமிழ்கின்ற—வேலினான்-வேற்படையையுமுடையநளமஹாராஜன்—குருதி-உதிரத்தை—கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, குமரனில்-குமாரக்கடவுள்போல், இருந்தான்-இருந்தான்——எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது (கருத்து) நளன்நவமணியிழைத்த சிங்காதனத்தின்மேல்சுப்பிரமணியன்போலவீற்றிருந்தான்,எ-ம். (௬௰௧)

கொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க்குமரனையினிது நோக்கி
யிங்கிவன்வனப்புக்கொவ்வாதிழிவரலெய்திடாம
லங்கணைக்கிழவன்வெய்யவழற்கணாலருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட்டேவினைவியக்குமன்றே.

இ-ள். கொங்கு-வாசனை—அவிழ்-விரிக்கின்ற—உருவம்-உருவத்தையுடைய-பைந்தார்-பசியமாலையையணிந்த-குமரனை-நள

னை—இனிது-இனிமையால், நோக்கி-பார்த்து—இயங்கு-இவ்விடத்தில்—இவன்-இவ்வரசனுடைய—வனப்புக்கு-அழகிற்கு, ஒவ்வாது-நிகராது-இழிவால்-இழிதகவை-எய்திடாமல்-அடையாமல்—ஐங்கணைக்கிழவன்-மன்மதனானவன்—வெய்ய -வெவ்விய—அழற்கணால்-தீவிழியால்—அருவமாக்கும்-(தன்னை அருவமாக்கிய—திங்களங்கண்ணி மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த முக்கட்டேவினை - பரமசிவனை—வியக்கும் - அதிசயிப்பான், எ-று. அன்று - ஏ-அசைகள்-(கருத்து)மன்மதன் நளன் அழகுக்குமுன் அவமானப்படாமல் சிவன் தன்னை அருபமாக்கினதற்காகமகிழ்ச்சியடைந்தான் என்பதாம்.

*எழ்நிலவகைப்பில்வானிற்பாதலத்தினிதுவைகும்
பாழியந்தடந்தோள்வேந்தர்பலரும்வந்தமர்ந்தவாற்றாற்
கேழ்கிளர்மணிசெய்மாடங்கிளர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைமாயனகடுபோன்றிருந்ததம்மா.

இ-ள்- எழ்நிலவனாட்டில்-சத்ததீவுகளிலும்—வானில்-தேவருலகத்திலும்—பாதலத்து-நாகருலகத்திலும்—இனிதுவைகும் - இனிமையொடுதாங்கிய—பாழி-அகலமாகிய—அம்- அழகிய-தடம்-பருத்த—தோள்-தோளையுடைய-வேந்தர்பலரும் - அரசரனைவரும்—வந்தமர்ந்தவாற்றால் - வந்துதங்கியபடியால்—கேழ்கிளர்-ஒளிமிகுந்த—மணிசெய்-அரத்நங்கள்பதித்த, மாடம்-விவாகமண்டபமானது—கிளர்-பிரகாசிக்கின்ற—வெயிலெறிக்கும் - வெயிலைவீசப்பெற்ற—செய்ய-சிவந்த—ஆழி-சக்கரமேந்திய, அம்-அழகிய-தடக்கை-விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய—மாயன்-திருமாலினது, அகடுபோன்று-வயிற்றையொத்து, இருந்தது-இருந்தது—எ-று. அணியியற்சூத்திரம்- பண்புந்தொழிலும் பயனும்பொருளும்-வடிவுஞ்சுவையுமளவும்பலவு, மொப்புமைதோன்றச்செப்புவதுவமை- இவ்விதியால்இஃதுபொருளுவமையணி (கருத்து) விவாகமண்டபமானது பிரளயகாலத்தில்சராசரங்களடங்கியதிருமால்வயிற்றைப்போலிருந்ததுஎன்பதாம். (௬௯)

மாங்குயிற்குதலைச்செவ்வாய்வனமுலைப்போகம்வேண்டித்
தேங்கமழ்தருவினீழற்றேவருநிடதங்காக்கு
மோங்கெழுவனையதோளானுருவுகொண்டடைந்தானொன்னி
லாங்கவன்வனப்புநம்மாலறையலாந்தகைமைத்தன்றே.

இ-ள். மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்குங்குயிற் சொல்லையொத்த குதலை-மழலைச்சொல்லையும்- செவ்வாய்-செவ்வாயையுமுடையதமயந்தியினது—வனமுலை-அழகிய ஸ்தனங்களினுடைய—போகம் வேண்டி-போகத்தைவிரும்பி—தேங்கமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற—தருவினீழல்-ஐந்தருவினிழலிலிருக்கும்,தேவரும்-இந்திரன்முதலிய

தேவர்களும்—நிடதங்காக்கும்-நிடததேயத்தையளிக்கின்ற—ஒவ்வெழுவனையதோளான்.உயர்ந்தஎழுத்தூணையொத்ததோளையுடைய நளமஹாராஜனது—உருவுகொண்டு - வடிவைக்கொண்டு—அடைந்தானென்னில்- வந்தானேயானால்—ஆங்கவன்-அவ்வரசனுடைய,வனப்பு-அழகு, நம்மால்-நம்மால்—அறையலாம்-சொல்லலாம்— தகைமைத்தன்று-தகைமையுடையதன்று—எ-று. ஏ - அசை (கருத்து)தேவர்களே நளனழகைக்கொண்டமையால் நளனழகைச்சொல்லஎம்மாலாகுமோவென்றார்புராணிகர்-எ-ம். (௯௪)

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மைவருமுலைதிளைப்பவேண்டித்
தொடுகழலரசர்வெள்ளத்தொக்கொருங்கிருந்ததோற்ற
முடல்சினத்திகிரிமாயனுந்தியங்*கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்விக்கங்காட்டுதல்போன்றதன்றே.

இ-ள். வடு - மாவடுவையொத்த—நெடுங்கண்ணி - நெடியகண்ணையுடையதமயந்தியினது—கொம்மை- இளமையுடைய—வருவளரப்பெற்ற—முலை-ஸ்தனங்களில்—திளைப்ப-அணைய—வேண்டி-விரும்பி—தொடு-கட்டப்பட்ட—கழல்-வீரக்கழலையுடைய—அரசர்வெள்ளம்-அரசர்கூட்டங்கள்-தொக்கு-கூடி—ஒருங்கிருந்ததோற்றம்-ஒருசேரவிருந்ததோற்றமானது, உடல்-பொருகின்ற - சினம்-கோபத்தையுடைய—திகிரி- சக்கரப்படையையேந்திய—மாயன் நாரணனுடைய—உந்தியங்கமலம்பூத்த-நாபிக்கமலமானதுதத்த—கடவுள்-பிரமதேவன்-தன்படைப்பின்விக்கம் - தனதுசிருட்டியினுடையவிரிவை—காட்டுதல் - காண்பித்தால் (அதை)—போன்றது-ஒத்திருந்தது—எ-று * சொல்லாற்றெரிவினைபொருளாற்றெரிவினை,என்றிருதிறனே தன்பிறபொதுவினை இவ்விதியால்கமலம்பூத்தகடவுள் பொருளாற்றெரிவினை.] (கருத்து) திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும்வந்திருந்தார்கள் அதனால்பிரமசிருட்டிபோலிருந்ததுஎன்பதாம். (௯௫)

தனியுருத்தாங்கியீசன்றழல்விழிப்பட்டோமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன்பலவுருவெடுத்தல்போலக்
கனிபடுகிளவியாடன்கதிரிளமுலையிற்றோய்வான்
குனிசிலைத்தடக்கைவேந்தரொருவழிக்குழுமினாரோ.

இ-ள். பனி குளிர்ச்சிபொருந்திய-மலர்ப்பகழி - பூங்கணைகளையுடைய—மாரன்- மன்மதனானவன்—தனியுருத்தாங்கி-ஒருவடிவங்கொண்டு—ஈசன்-பரமசிவனுடைய—தழல்விழி - நெருப்புக்கண்ணினால்—பட்டோமென்று-இறந்தோமென்று—பலவுருவெடுத்தல்போல-பலவடிவங்கொண்டதுபோல, கனிபடுகிளவியாடன்-த

மயந்தினது—கதிர் - காந்தியுடைய—இளமுலையில் - இளமை பொருந்தியஸ்தனத்தில், தோய்வான்-கலக்கும்பொருட்டு—குனிசிலை - வளைந்தவில்லேந்திய—தடக்கை-விசாலப்பொருந்தியகையையுடைய—வேந்தர்-அரசரானவர்கள்—ஒருவழி-ஓரிடத்தில்—குழுமினார்-கூடினார்கள்—எ-று. ஏகாரமீற்றசைக்கண்வந்தது (கருத்து அரசர்கள்மன்மதனைநிகர்த்திருந்தார்கள்என்பதாம். (௬௬)

வேனிலானுயர்த்தவெற்றிக்கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
மானினமருளுநோக்கின்மடவரல்வதுவைகாண்பான்
பானிறவன்னமூர்ந்தபழமறைக்கிழவனோடு
நீனிறச்செங்கண்மாயனெடுவிசும்படைந்தான்மன்னோ.

இ-ள். வேனிலான்-மன்மதனானவன்—உயர்த்த - பிடித்த—வெற்றி-வெற்றிபொருந்திய—கயலையும்-கொடியாகியமீனையும்—வெருட்டி-அச்சமுறுத்தி—நீண்ட-நீண்ட—மானினம்-மான்கூட்டங்கள்—மருளும்-மயக்குகின்ற—நோக்கின் - பார்வையையுடைய, மடவரல-தமயந்தியினது—வதுவை - விவாகத்தை—காண்பான்-காணும்பொருட்டு பால்-வெள்ளிய—நிறம்-வண்ணத்தையுடைய—அன்னமூர்ந்த-அன்னப்பறவையைச்செலுத்திய - பழமறைக்கிழவனோடும் - பிரமதேவனோடும்—நீனிற - கரியவண்ணத்தையும், செங்கண் செய்யகண்ணையுமுடைய—மாயன்-நாரணனானவன்—நெடுவிசும்பு-நெடிய ஆகாயத்தின்கண்—அடைந்தான் - வந்தான்-எ-று. (கருத்து)பிரமனும் விஷ்ணுவுந்தமயந்தி கலியாணத்திற்கு வந்தார்கள்என்பதாம். (௬௭)

அவ்வழிநிணம்வாய்ப்பில்கியழலுமிழ்ந்தாத்தந்தோய்
நெய்வழிபரிதிவைவேல்விதர்ப்பர்கோனீலவுண்கட்
செவ்வழியனையதீஞ்சொற்றெரிவையர்தம்மைநோக்கி
மைவழிகரியகூந்தன்மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ-ள். அவ்வழி-அப்பொழுது—நிணம்- நிணத்தை—வாய்ப்பில்கி-வாயாற்கொப்புளித்து—அழலுமிழ்ந்து - நெருப்பைக்கக்கி, ஆத்தந்தோயும்-உதிரம்படிகின்ற-நெய்வழி - நெய்யொழுகுகின்ற—பரிதி-சூரியனையொத்த—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய- விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனானவன், நீலம் - கருங்குவளைமலர்போன்ற—உண்கண் - மையுண்டகண்களையுடைய-செவ்வழியனைய - செவ்வழிப்பண்ணையொத்த—தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய—தெரிவையர்தம்மைநோக்கி - மாதரைப்பார்த்து—மைவழி மயிர்ச்சாந்தொழுகிய—கரியகூந்தல்-கரியகுழலையுடைய - மங்கையை-தமயந்தியை கொணர்மினென்றான் - அழைத்துக்கொண்

டுவாருங்களென்றான் — எ-று. நிணம்-கொழுப்பு-நெய்-எண்ணெ
ய் கருத்து) வீமராஜன்தமயந்தியைக்கொண்டு வரும்படிப்பெண்
களுக்குக்கட்டளையிட்டானென்பதாம். (௧௮)

உரையதுகேட்டலோடுமோடரித்தடங்கணல்லா
ரெரிபரந்திமைக்கும்பைம்பூணின்னரிச்சிலம்பொடேங்கப்
புரிகுழன்மாலைசோரப்பூசல்வண்டார்த்துப்பொங்க
விரைவினரேகிப்பைம்பொன்விளங்கிழைகோயில்புக்கார்.

இ-ள். உரையது-அச்சொல்லை—கேட்டலோடும் கேட்டவளவி
ல், ஓடரி-செவ்வரிபரந்த—தடங்கணல்லார்-விசாலம்பொருந்திய
கண்ணையுடையமாதர்கள். எரிபரந்து—ஒளிபரவி—இமைக்கும்-
விளங்குகின்ற—பைம்பூண்-பசிய ஆபரணங்கள்—இன்னரிச்சிலம்
பொடு-இனியகிண்கிணியையுடையபாதசரத்தோடு—ஏங்க-ஒலிக்
க—புரி-கட்டுப்பட்ட—குழல்-கூந்தலிலிருக்கின்ற—மாலைசோர-
மலர்மாலைசோர்வையடைய—பூசல்-மிகுந்தவொலியையுடைய,
வண்டு-வண்டுகள்—ஆர்த்து-ஒலித்து—பொங்க-எழும்ப—விரை
வினர்-விரைவுகொண்டவராகி, ஏகி-போய்—பைம்பொன்-பசிய
பொன்னாற்செய்த—விளங்கிழை-ஒளிசெய்கின்றஆபரணத்தையு
டையதமயந்தியினது—கோயில்-கன்னிகாமாடத்தில்-புக்கார்-பு
ந்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) மாதர்கள்தமயந்திமாளிகையிற்சென்
றார்களென்பதாம். (௧௯)

வாங்குயிற்றடக்கைவேந்தன்வதுவைமண்டபத்தின்வல்லே
கோங்கிளமுலையினாளைக்கொணர்கவென்றுரைத்தானென்னத்
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சிறைகிடந்தனையநெற்றிப்
பூங்கொடிதன்னையீன்றபொற்றொடிக்குரைத்தாரன்றே.

இ-ள். வாங்கு-வளைக்கப்பெற்ற—வில்-வில்லையுடைய—தடக்
கை-விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய—வேந்தன்-வீமராஜனா
னவன்-வதுவைமண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில், வல்லே-விரை
விலே—கோங்கிளமுலையினாளை-தமயந்தியை—கொணர்கவென்று
அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்று-உரைத்தானென்ன-சொன்
னானென்று—தீங்கதிர்-மதுரம்பொருந்தியகிரணங்களையுடைய
குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, சிறைகிடந்தனைய-சிறையிரு
ந்ததையொத்த—நெற்றி-நெற்றியையுடைய-பூங்கொடிதன்னை
யீன்ற-தமயந்தியைப்பெற்ற-பொற்றொடிக்கு-நற்றாயாகியசாரு
காசினியென்னுங்காஞ்சனமாலைக்கு—உரைத்தார்-சொல்லினார்-
எ-று. (கருத்து மாதர்கள் வீமன்மனைவியாகிய சாருகாசினியிட
த்துவீமன்சொன்னதைச்சொன்னார்களென்பதாம். ☞ சாருகா
சினிகாஞ்சனமாலைஇவ்விருபெயரும்வீமன்மனைவிக்குண்டு. (௨௰)

களிமகிழ்வெய்தியாங்கட்கனைத்துவண்டிமிரும்பைந்தார்த்
துளிமதுக்கோதைதன்னைத்துவரினும்விரையினானு
மொளிமணிகழீஇபதொப்பவுவப்பொடுத்திமிர்ந்துபொங்குந்
தெளிதிரைசுருட்டுங்கங்கைத்தீம்புனலாட்டினாரே.

இ-ள். களிமகிழ்வெய்தி-மிகுந்தமகிழ்ச்சியை யடைந்து—ஆங்கண்-அவ்விடத்தில்—கனைத்து-ஆரவாரித்து—வண்டிமிரும்- வண்டுகளொலிக்கின்ற—பைந்தார்-பசியமலர்மாலையையணிந்த, துளிமது-தேன்றுளிக்கின்ற-கோதைதன்னை - கூந்தலையுடையதமயந்தியை- துவரினும்-பத்துத்துவராலும்—விரையினாலும் - இருவகையாசனைத்திரவியத்தாலும்—ஒளி-ஒளியையுடைய—மணிகழீஇய தொப்ப-மணியையொப்பமிட்டதையொப்ப-உவப்பொடும்-மகிழ்ச்சியுடன்—திமிர்ந்து-பூசி—பொங்கும் பொங்குகின்ற, தெளிதிரை-தெளிந்தஅலைகளை—சுருட்டும்-மடக்குகின்ற—கங்கை - கங்காநதியிலிருந்துகொண்டுவந்த—தீம்புனல்-இனியநீரைக்கொண்டு— மாதர்கள்)ஆட்டினார்-முழுகப்படுத்தினார்கள்-எ-று. எ - அசை (கருத்து)தமயந்திக்குநீராட்டினார்கள்என்பதாம். (௱௧)

புரிகுழல்புலர*வாசப்பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்குமுல்லையஞ்சூட்டுவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டிற்றெய்வமலையச்செஞ்சாந்துபூசி
யெரிமணிக்கலாபம்வீக்கியிழைபலதிருத்தினாரே.

இ-ள். புரி-கட்டப்பட்ட—குழல்-கூந்தலானது—புலர - ஈரம்வாட-வாசப்பூம்புகை-வாசப்புகையை—ஊட்டி-ஊட்டுவித்து—விண்டுவிரிந்து—முருகுயிர்த்து-தேனைத்தந்து இனவண்டு- வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆர்க்கும்-ஒலிக்கப்பெற்ற—முல்லையஞ்சூட்டுமுல்லைமாலையை—வேய்ந்து-சூடி-வருமுலைமுகட்டில்-வளர்கின்றஸ்தனங்களினுச்சியில்—தெய்வ- தெய்வத்தன்மையுள்ள—மலையப்-பொதியமலையிற்றோன்றிய-செஞ்சாந்து - செந்நிறமுள்ளசந்தனக்குழம்பை—பூசி-தடவி-எரிமணி- ஒளியையுடையமணிகளணிந்த—கலாபம் கலாபத்தை—வீக்கி-தரித்து-இழைபல- இன்னும் அநேகஆபரணங்களை—திருத்தினார் - அணிந்தார்கள்—எ-று. எகாரம்-ஈற்றசை*தருக்கசங்கிரகம்-பு கூ-நாற்றங்கவர்வதூநாசிறனியது-ஃமுக்கெனப்பெயரியத்தனபொறியென்ப-இவ்விதியால்வாசநாசிவிடயம்(கருத்து)தமயந்தி கூந்தலுக்கு அகிற்புகைசூட்டிமாலைசூட்டிகொங்கைகளிற்சந்தனம் பூசிமேகலாபரணங்கட்டிப் பலவாபரணங்களைத்தரித்தார்கள் என்பதாம். (௱௨)

வேற்றுருக்கொண்டுமாதின் விளங்குவாண்முகத்திற்சேர்ந்த
கூற்றினைத்தடங்கணென்னவஞ்சனங்குலவத்தீட்டிக்
கீற்றிளந்திங்களன்றுகிளரொளிநுதலேயென்று
தோற்றுவார்போலச்செய்யதிலகமுமெழுதினரே.

இ-ள். வேற்றுருக்கொண்டு - வேற்றுவடிவங்கொண்டு — மாதின்-தமயந்தியினது — விளங்கு பிரகாசிக்கின்ற — வாள்-ஒளிபொருந்திய — முகத்திற்சேர்ந்த முகத்திலடைந்த — கூற்றினை-யமனை — தடங்கணென்ன - விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று — அஞ்சனம்-மையை — குலவத்தீட்டி-விளங்கவெழுதி, கீற்று-கீற்றாகிய — இளந்திங்களன்று-இளம்பிறையன்று — கிளரொளி - மிகுந்தஒளியையுடைய — நுதலேயென்று-நேற்றியேயென்று- தேற்றுவார்போல-தெளிவிப்பாரைப்போல — செய்ய - சிவந்த — திலகமும் - திலகப்பொட்டும் — எழுதினர்-எழுதினார்கள் — எ-று. ஏ - முன்னையதுதேற்றம்-பின்னையதுஈற்றசை, (கருத்து) தமயந்திகண்ணிற்குமையும் நெற்றிக்குத்திலகமும்இட்டார்கள்என்பதாம். (௬௩)

வணங்கிடையிறுவதோராவனமுலைகவர்ந்துகொண்ட
சுணங்கணியாகமுற்றுஞ்சுந்தரச்சுண்ணமாட்டிக்
கணங்குழைமுகத்துச்செவ்வாய்க்கன்னன்மென்றனையதீஞ்சொ
*லணங்கினுக்கணிசெய்வார்போலணியினுக்கழகுசெய்தார்.

இ-ள். வணங்கு - வளைந்த — இடை - இடையானது — இறுவது-ஒடிவதை — ஓரா-எண்ணாது — வனமுலை- அழகியமுலைகளானவை-கவர்ந்துகொண்ட-கிரிகித்துக்கொண்ட — சுணங்கு- தேமலையுடைய — அணி-அழகிய — ஆகமுற்றும்- மார்புமுழுவதும் — சுந்தரச்சுண்ணமாட்டி- அழகியபொற்றூளைத்தூவி — கணங்குழைமுகத்து-கூட்டமாகிய மணிகள்பதித்த குழையையணிந்த முகத்தையும் — செவ்வாய்-செவ்வாயையும், கன்னன்மென்றனைய-கரும்பைமென்றதையொத்த தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுமுடைய — அணங்கினுக்கு-தமயந்திக்கு — அணிசெய்வார்போல்-அழகுசெய்பவர்போல் — அணியினுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு — அழகுசெய்தார் - அழகைச்செய்தார்கள் — எ-று.குவலயாநந்தம்-உறுப்பியல்- அருந்ததலணிதல்வாகனமாடை- கணவன்மேற்றநந்தந்தைதாய்க்கிளை, செல்வமெனுமிவைபெண்பாற்கோட்பொருள் - இவ்விதியால்அழகுசெய்தல் பெண்பாற்கோட்பொருள்.(கருத்து)தமயந்திஅவயவங்களுக்கு ஆபரணமணிந்தார்கள், அணியாவிடினும்அவளியற்கையழகேபோதும்-எ-ம். (௬௪)

அயினிநீர்விளக்கமேந்தியையவிசிதநிமுத்தந்
தியல்வருமுலையினார்தந்தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி.

மயலறுமுழுவெண்டிங்கண்முகத்துவெண்முத்தமூரன்
மயிலியற்றிருவனையைவலஞ்செய்துகாப்புமிட்டார்.

இ-ள்: அயினிநீர்விளக்கம் ஆலாத்தியை—ஏந்தி - எதிரேயேந்தி—ஐயவி-ஆலநீரை—சிதறி-வீசி—முத்தந்துயல்வரும்-முத்துவடமசைகின்ற—முலையினார்-ஸ்தனங்களையுடையமாதர்கள், தம் தம்முடைய, தொல்குலத்தெய்வப்போற்றி-தொன்றுதொட்டுவணங்குகின்றதெய்வத்தைத்துதித்து—மயலறு - மயக்கறைநீங்கிய—முழுவெண்டிங்கள்-வெள்ளியபூரணசந்திரனையொத்த—முகத்து-முகத்திடத்தில்—வெண்முத்தமூரல்- வெள்ளியமுத்தையொத்தபற்களையும்—மயிலியல்-மயில்போன்றசாயலையுமுடைய—திருவனை-தமயந்தியை—வலஞ்செய்து வலமாகச்சுற்றி, காப்புமிட்டார் திருநீறுந்தரித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) மாதர்கள்தமயந்திக்கு ஆலஞ்சுற்றித்திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்கள் என்பதாம். (௩௫)

பந்தொடுகழங்கும்பொன்னம்பாவையுங்கிளியும்யாழுஞ்
சிந்தூரத்திலகநெற்றித்தெரிவையருடன்கொண்டேக
வித்திரகுமானன்னனெழின்மணியகலம்பூட்டக்
கொந்தவிழலங்கன்மாலைகொண்டனர்மருங்குசெல்ல

(இ-ள்) பந்தொடு-பந்தையும், கழங்கும்-அம்மனையையும், பொன்னம்பாவையும் சொர்னபதுமைகளையும். கிளியும்-கிளிப்பிள்ளைகளையும், யாழும்-யாழையும்-சிந்தூரத்திலகநெற்றி-சிந்தூரப்பொட்டணிந்தநெற்றியையுடைய. தெரிவையர்-மங்கையர்கள், உடன்கொண்டேக-உடன்கொண்டுசெல்ல, இந்திரகுமாரனென்னுன்-நளமகாராஜனுடைய, எழில்-அழகிய, மணி-இரத்நாபரணம்பூண்ட, அகலம்-மார்பினிடத்தில் பூட்ட-தரிக்க, கொந்தவிழ்-கொத்துவிரிகின்ற, அலங்கன்மாலை-மலர்மாலையை, கொண்டனர் - (ஏந்திக்) கொண்டவர்கள் மருங்குசெல்ல-அருகேவர, எ-று. ஒடு-எண்ணொடு. (கருத்து) பெண்கள்பந்தும் அம்மனையும் பொற்பதுமைகளையும் கிளிகளையும் வீணைகளையும் மலர்மாலைகளையும்கொண்டு பக்கலில்வர எ-ம். ☞ இதுமுதல் நான்குபாடலுங்குளகம். ()

விரியிருள்சீக்குங்கற்றைவெண்ணிறக்கவரிவீச
வெரிமணிபடப்பைதாங்கியின்னசைமகளிர்போத
வரிசிலைதூணியொள்வாள்கேடகம்வளைக்கைப்பற்றிப்
புரிநரம்பிரங்குதீஞ்சொற்பொன்னனார்முன்னரேக.

இ-ள். விரியிருள்-விரிந்தவிருளை, சீக்கும்-ஓட்டுகின்ற, கற்றை-மயிர்த்தொகுதியாகிய, வெண்ணிறக்கவரி-வெண்ணிறத்தையுடையசாமரைகளை, வீச-(மாதர்களிருபாலும்) வீசிவர-எரி - ஒ

ளிவிடுகின்ற—மணி - மணிகள்பதித்த, அடப்பைதாங்கி - அடப் பையைச்சுமந்து, இன்னகை - இனியநகையையுடைய, மகளிர்- மாதர்கள், போத-செல்ல, வரிசிலை-நெடியவில்லையும், தூணி - அம்புக்கூட்டையும், ஒள்வாள்-ஒளியையுடையவாளையும், கேடகம்- கேடகத்தையும், வளைக்கை-வளையலையணிந்தகையில், பற்றி - ஏந் திக்கொண்டு புரிநரம்பு -(யாழிற்கட்டிய நரம்புகள், இரங்கு - வருந்தும்படியாகிய, தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய, பொன்னனார்-மங்கையர்கள்-முன்னரேக-முன்னேசெல்ல, எ-று. (கருத்து)சிலபெண்கள்சாமரைவீசவும்,சிலபெண்கள்அடைப்பை யேந்திவரவும்,வில்லையும்அம்புக்கூட்டையுங்கேடகத்தையுங்கையி ற்றாங்கிச்சிலபெண்கள்முன்செல்லவும்-எ-ம். (௰௭)

தொல்குலமரபிற்றோன்றிச்சூழ்புலநெறியிற்காத்துக்
கல்வியின்றுறைகைபோயவிருத்தர்கஞ்சுகத்தின்மெய்யர்
வில்லுமிழ்மணியிற்செய்தவேத்திரக்கரத்தர்வேந்தர்
நில்லுமினின்மினென்றுநீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

இ-ள். தொல்குலமரபிற்றோன்றி- தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நல்லமரபிற்பிறந்து-சூழ்புலம்- ஒன்றைப்பற்றுகின்றபுலனைத்தையும், நெறியிற்காத்து-புறம்போகவொட்டாமலடக்கி, கல்வியின் றுறை- கல்வியின்வழியில், கைபோய - வல்லவராகிய, விருத்தர்- விருத்தரும், கஞ்சுகத்தின்மெய்யர் - கவசம்பூண்டதேகத்தையுடையவரும், வில்லுமிழ் - ஒளியைக்கொப்புளிக்கின்ற, மணியிற் செய்த - மணியினாற்செய்த, வேத்திரக்கரத்தர் - பிரம்பைக்கையிலுடையவரும்; (ஆகியசேவகர்கள்) வேந்தர் - அரசர்களை, நில்லுமினின்மினென்று- நில்லுங்கள்நில்லுங்களென்று நீக்கினர்-அவரை விலக்கினராகி, தொடர்ந்துசெல்ல - தொடர்ந்துடன்செல்ல, எ-று. (கருத்து)கல்வியில்வல்ல நற்குலவிருத்தசேவகர்கள்அரசர்களைநில்லுங்களென்றுபிரம்பால்விலக்கிஉடன்செல்லவும்-எ-ம். ௰௮

பாயிருண்மேயும்பைம்பொன்னிலத்திடைப்பராரைச்சாந்தத்
தேய்வையின்மெழுகிநுண்டூசுடுத்துமேற்றேங்கொள்வாசத்
தாய்மலரணிச்சப்போதுபரப்பியவணிகொள்வீதி
வேயுறழ்பசியதோளி*மெல்லடிபெயர்த்திட்டாளே.

இ-ள். பாயிருள் - பரவியவிருளை, மேயும்-மேய்கின்ற, பைம் பொன்னிலத்திடை-பசியபொன்படுத்தபூமியிலே, பராரை-பரிய வடிவையுடைய, சாந்தம் - சந்தனமரத்திற்கொண்டகட்டையாற்சேர்த்த, தேய்வையின் குழம்பினால், மெழுகி-மெழுகி - நுண் டூசு - மெல்லியவஸ்திரத்தை, உடுத்து - பரப்பி, மேல் - மேலே,

தங்கொள் - தேனைக்கொண்ட, வாசத்து - வாசனையோடுகூடிய- ஆம்-ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலர்- விரிந்த, அனிச்சப்போது - அனிச்சமலரை, பரப்பிய - பரப்பியிருக்கின்ற, அணிகொள் - அழகைக்கொண்ட, வீதி - வீதியிலே, வேயுறள் - மூங்கிலையொத்த, பசியதோளி-பசியதோள்களையுடையதமயந்தியானவள், மெல்லடி-மெல்லியபாதத்தை-பெயர்த்திட்டாள்- தூக்கிவைத்துநடந்தாள், எ-று. எ - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. [*இலக்கணக்கொத்து, இதுவிதியிரமறையெனப்படாசிலபேர், இவ்விதியால்தோளிமெல்லடியெனப் பெயரடிக்கிபும் வினையடிக்கியும்வருதல்வரம்பில்லை] (கருத்து) சந்தனத்தால்மெழுகி மெல்லிய சிலைவிரித்துமலர்பரப்பியவீதியில்தமயந்திநடந்தாள்என்பதாம். (ாகூ)

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொற்கதிர்முலைக்களிநல்யானை
யுலப்பருமதத்தகாணிலுயிர்குடித்தன்றிநில்லா
நிலத்தலைகாக்கும்வேந்திர்நீங்குசநீங்குகென்று
வலத்தகமூட்டுஞ்செம்பொனடிச்சிலம்பரற்றச்சென்றாள்.

இ-ள். கலத்தொடு - ஆபரணத்தோடு, பழகும் - பழகுகின்ற, செம்பொன்-செம்பொற்பிரகாசம்பொருந்திய, கதிர்- கிரணமிகுந்த, முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களி - களிப்பையுடைய, நல்யானை நல்லயானைகளானவை, உலப்பரும் - கெடுதற்கரிய, மதத்த - மதத்தையுடையன, காணில் - நம்மைக்கண்டால், உயிர்குடித்தன்றி- உயிரைக்குடித்தாலல்லாமல், நில்லா - நிற்றலைப்பெறமாட்டா, (ஆதலால்) - நிலத்தலை-பூமியினிடத்து, காக்கும்-புரக்கின்ற, வேந்திர்-அரசர்கள், நீங்குகநீங்குகென்று - நீங்கக்கடவீர்நீங்கக்கடவீரென்று அலத்தகமூட்டும் - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த, அடி-பாதத்திலிருக்கின்ற, சிலம்பு - சிலம்புகள், அரற்ற-சத்திக்க,சென்றாள் - போனாள் எ-று. (கருத்து) தமயந்திமுலைகளாகியயானைகள்கண்டால் அரசர்களே உங்களைக்கொல்லும் நீங்கிப்போங்களென்றுசொல்லுவதுபோலச்சிலம்புசத்திக்கச்சென்றாள்என்பதாம். (ாய)

வரிவளைக்குலமும்வள்வார்மங்கலமுரசுங்கன்னற்
பொருசிலைமதனன்வின்னாண்புடைப்பொடும்பொங்கியார்ப்ப
விரிதிரைப்பரவைபின்றவிளங்கிளமயனையுநங்கை
திருமணியிலமைக்குஞ்செம்பொன் மண்டபஞ்சென்றுசேர்ந்தாள்.

இ-ள். வரி- இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலமும் - சங்குக்கூட்டமும், வள்வார்-இறுக்கியவாரையுடைய, மங்கல்முரசம் - விவாகபேரிகையும், கன்னல் பொருசிலை- பொருகின்றகருப்பம்வில்லேந்

திய—மதனன்-மன்மதனுடைய—வின்னாண்புடைப்பொடும்- வில்லினது குணத்தொனியோடும்—பொங்கி- மிகுந்து—-ஆர்ப்ப-சத்திக்க—விரி-விரிந்த—திரை-அலைகளையுடைய—பரவையீன்ற-பாற்கடல்பெற்ற—விளங்கிழையனைய-திருமாதையொத்த—நங்கை-தமயந்திதிருமணி—உயர்ந்த- இரத்நங்கள்பதித்து—இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—-செம்பொன்மண்டபம்-சிவந்தபொன்னாற்செய்தமண்டபத்தில் — சென்று - போய் — சேர்ந்தாள் - சேர்ந்தனள், எ-று. (கருத்து) தமயந்தி சுயம்வரமண்டபத்திற்சென்றாள் என்பதாம். (௱௰௧)

இழைசுடரெறித்தலானுமிருவிசும்புறையும்வானோர்
பொழிமலர்மிடைதலானும்பூசல்வண்டிவர்தலானு
மூழைபொருதடங்கட்பேதையுருவினைத்தெரியக்காணார்
விழைவொடுநோக்கும்வேந்தர்விழிநெருக்குற்றமாதோ.

இ-ள். இழை-ஆபரணங்கள்—சுடர்- ஒளியை—எறித்தலானும்-வீசுதலானும்—இருவிசும்பு-பெரியசுவர்க்கத்தில்—உறையும்-வசிக்கப்பெற்ற, வானோர்-தேவர்கள், பொழி-பொழிகின்ற, மலர்-பூக்கள், மிடைதலானும்-நெருங்குதலாலும், பூசல்-பூசலையுடைய, வண்டு-வண்டுகள், இவர்தலானும் - மொய்ப்பதனாலும், உழைபொரு-மானையொத்த, தடங்கட்பேதை - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உருவினை-வடிவை, தெரியக்காணார்-தெரியும்படிப்பாராராகிய, விழைவொடு-விருப்பொடு, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, வேந்தர்-அரசருடைய, விழி-விழிகளானவை, நெருக்குற்ற-நெருக்கமடைந்தன, எ-று (கருத்து) ஆபரணங்களொளிகளாலும் மலர்களாலும் வண்டுகளாலும் தமயந்திவடிவைக்காணாதவர்களாய் அரசர்கள்கண்கள் நெருக்குற்றன, எ-ம். (௱௰௨)

அறற்கருங்கூந்தற்பேதையணிகளிற்கரியசோதி
யெறிக்குநன்மணியிற்றோற்றமெறிதிரைக்கடலின்மொய்த்த
விறற்கதிர்வடிவேல்வேந்தர்விழைவொடுநோக்குங்கண்கள்
பறிப்பறியனவாய்மெய்யிற்பதித்தனபோலுமாதோ.

இ-ள். அறல்-கருமணலையொத்த, கருங்கூந்தல் - கரியகுழலையுடைய, பேதை-தமயந்தியினது, அணிகளில்-ஆபரணங்களுக்குள்ளே, கரியசோதி-நீலவொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, நன்மணியின்றோற்றம்-நல்லநீலரத்நத்தின்காட்சியானவை, எறிதிரை-அலையெறிகின்ற, கடலின்-கடல்போல், மொய்த்த-நெருங்கப்பெற்ற, விறல்-பெருமைபொருந்திய, கதிர்- கிரணங்களையுடைய, வடிவேல்-வடித்தவேலையுடைய, வேந்தர்-அரசர்கள், விழைவொடு விருப்

பத்தோடு, நோக்கும்-பார்க்கும், கண்கள்-கண்களானவை, பறிப்பரியனவாய்-வாங்குதற்கரியவாகி, மெய்யில்-தேகத்திலே, பதிந்தனபோலும்-அழுந்தினபோலுமிருந்தன, எ-று. மாது ஓ-அசைகள் (கருத்து) தமயந்தியணிந்த நீல அரதநங்களின் காட்சிகளானவை அரசர்கள் கண்களைப்போலுமிருந்தன என்பதாம். (௱௰௩)

வஞ்சமொன்றின்றிவேறலரிதெனவதுவைநாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்கூற்றைவிளங்கிழைவடிவமாக்கி
யெஞ்சலிலுலகமன்னர்யாரையுமொருங்குகொல்வான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தன்றீவினையிழைத்ததென்பார்.

இ-ள். வஞ்சமொன்றின்றி-வஞ்சனையொன்றில்லாமல், வேறலரிதென-தம்மால்வெல்லப்படுதலரிதென்றெண்ணி, வதுவைநாட்டி-சுயம்வரமென்றுநாட்டி, விஞ்சையின்புணர்ப்பால்-மந்திரவித்தையினுடையசம்பந்தத்தால், கூற்றை-யமனை, விளங்கிழைவடிவமாக்கி-தமயந்தியினுருவமாகச்செய்து, எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, உலகமன்னர்யாரையும்-திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசரனைவரையும், ஒருங்குகொல்வான்-ஒருசேரக்கொல்லும்படி, செஞ்சுடர்-செய்யகிரணத்தையுடைய, வயவாள்-வெற்றிபொருந்திய வாட்படையையுடைய, வேந்தன்-வீமனென்பவன், இழைத்தது-செய்தது, தீவினையென்பார்-தீவினையாகுமென்பார்கள், எ-று. (கருத்து) வீமன் இயமனைப்பெண்ணாக்கி அரசர்களைக்கொல்ல நினைத்தது தீவினையென்பார்கள், எ-ம். (௱௰௪)

தொண்டைவாய்முத்தமூரற்றுடியிடையறன்மென்கூந்த
லொண்டொடிவனப்புவாய்ந்தவுருவுநங்கண்களாரக்
கண்டுழிவியந்துநெஞ்சங்களிப்புறவொற்றற்கூறப்
பண்டுநாங்கேட்டவாற்றிற்பதின்மடங்காயிற்றென்பார்.

இ-ள். தொண்டைவாய்-கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும்—முத்தமூரல்-முத்தையொத்தபல்லையும்—துடியிடை-உடுக்கையையொத்தஇடையையும், அறல்மென்கூந்தல்-கருமணலையொத்தமெல்லியகூந்தலையுமுடைய—ஒண்டொடி-தமயந்தியினது—வனப்புவாய்ந்த-அழகுபொருந்திய—உருவு-வடிவை—நம்-நம்முடைய—கண்களார-கண்கள்திருத்திபெற—கண்டுழி-கண்டவிடத்தில்—வியந்து-அதிசயித்து—நெஞ்சம்-மனமானது—களிப்புற-களிப்பையுடைய, ஒற்றர்கூற-ஒற்றர்சொல்ல—பண்டு-முன்னே—நாம்-நாம்—கேட்டவாற்றில்-கேட்டவகையில்—பதின்மடங்கு-பத்துமடங்கு—ஆயிற்றென்பார்-மேலாயினதென்பார்கள்—எ-று.

விமந்துபதின்மடங்காயிற்றென்பாரொல்க(கருத்து) அரசர்கள்தமயந்தியழகைவியந்தார்கள் என்பதாம். (௱௰௫)

வள்ளுறைகழித்தவொள்வாண்மாறிவைத்தனையவுண்கண்
வள்ளிக்கொண்டுயிரையின்னே *யருந்திடாதொழிபினன்றே
தெள்ளமிர்தனையதீஞ்சொற்சேயிழையுத்தரீகத்
துள்ளுறைகொடியகூற்றமுயிர்குடித்திடுமென்பார்.

இ-ள். வள்-கூர்மைபொருந்திய—உறைகழித்த - உறையினின்றுநீக்கிய—ஒள்வாள்- ஒளிபொருந்தியவாளை—மாறிவைத்தனைய-மாறிவைத்தால்(அதையொத்த -உண்கண் - மையுண்டகண்களானவை— உயிரை-ஆவியை—அள்ளிக்கொண்டு - கையிலள்ளிக்கொண்டு—இன்னே-இப்பொழுதே—அருந்திடாது-உண்ணுமல் - ஒழியினன்றே-நீங்கினுலன்றே-தெள்ளமிர்தனைய - தெளிவுபொருந்திய அமிர்தத்தையொத்த-தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய—சேயிழை-தமயந்தியினது—உத்தரீகத்துள்ளுறை- மேற்போர்வைக்குள்ளேயிருக்கும் கொடியகூற்றம்- முலைகளாகியகொடியகூற்றம்—உயிர்-ஆவியை-குடித்திடுமென்பார் - பருகுமென்பார்கள்—எ-று.*இலக்கணக்கொத்து-வினையியல்-௰-ரு - மறைமூவகையாய்வழங்குவர்புலவர்-இவ்விதியால்அருந்திடாதென்றது எதிர்மறைவினையெச்சம் கருத்து அரசர்கள்தமயந்திமுலைகளாகியகூற்றம்உயிரைக்கொல்லுமென்பார்கள் எ-ம். (௱௰௬)

முருந்துறழினியவூரன்முகிழ்முலைப்பசியவேய்த்தோட்
கருந்தடங்கண்ணிசெவ்வாய்க்கமழ்நிரையமிழ்தமாந்த
வருந்தவம்புரிந்தோர்மண்ணிலரசரோவமரரோவோ
தெரிந்திலமென்னமாழ்கித்தெருமரலெய்திநிற்பார்.

இ-ள். முருந்து-மயிலிறகின்அடியை—உறழ்-ஒத்த—இனிய - இனிமையையுடைய—ஊரல்-பற்களையும்—முகிழ் -அரும்பையொத்த—முலை-ஸ்தனங்களையும்—பசியவேய்- பசியமூங்கிலையொத்த தோள்-தோள்களையும்—கருந்தடங்கண்ணி- கரியபெரியகண்களையுமுடையதமயந்தியினது—செவ்வாய்- சிவந்தவாயாகிய—கமழ்வாசிக்கின்ற—நிரை- பாற்கடலிற்றோன்றிய-அமிழ்தம் - அமிர்தத்தை—மாந்த-புசிப்பதற்கு, அருந்தவம்புரிந்தோர்-அரியதவத்தைச்செய்தவர்—மண்ணில்-பூமியிலிருக்கின்ற—அரசரோ- அரசருக்குளொருவரோ—அமரரோவோ-தேவர்க்குளொருவரோ—தெரிந்திலமென்ன-யாம்அறிந்திலமென்று—மாழ்கி- மடங்கி—தெருமரலெய்தி-சுழற்சியடைந்து—நிற்பார்- நிற்பார்கள் எ-று. (கருத்து)

தமயந்தியை அநுபவிக்கத்தவஞ்செய்தவர்கள்தேவர்களோ அரசர்களோவென்பார்கள்என்பதாம். (௩௰௭)

அளியசீறடிகணோவவனிச்சமேலொதுங்கச்செய்த
விளைமதுத்துளிக்குந்தண்டார்வேந்தனைகொடியனென்பார்
வளர்முலைப்பாரங்கண்டுவண்டிமிர்தெரியல்சூட்டித்
தளரிடைக்கிடுக்கண்செய்ததாயரோகொடியரென்பார்.

இ-ள். அளிய-அளிதலையுடையவளாகிய, சீறடிகள்-சிறியபாதங்கள்—நோவ-நோவையடைய, அனிச்சமேல்-அனிச்சமலரின்மேல்—ஒதுங்கச்செய்த-நடக்கச்செய்த—விளை-விளைகின்ற—மதுத்துளிக்கும்-தேன்றுளிக்கின்ற—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—தார்-மாலையையுடைய, வேந்தனை-வீமராஜனை-கொடியனென்பார்-கொடியவனென்பார்கள்—வளர்-வளரப்பெற்ற—முலை-ஸ்தனங்களினுடைய—பாரங்கண்டும்-சுமையைக்கண்டும்—வண்டு-வண்டுகள்—இமிர்-ஒலிக்கப்பெற்ற—தெரியல்சூட்டி-மாலையைச்சூட்டி, தளர்-தளரப்பெற்ற—இடைக்கு-மருங்குலுக்கு—இடுக்கண்செய்த-வருத்தத்தைச்செய்த—தாயரோ-தாய்மார்களே-கொடியரென்பார்-கொடியரென்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைநடக்கச்செய்தவீமனைகொடியனென்பார்கள்-முலைப்பாரத்தின்மேல்மாலைசூட்டியதாய்மார்களேகொடியரென்பார்கள்என்பதாம். ()

எழுறுமன்னர்யாருமினையனகூறப்பைம்பொன்
வாமமேகலைகளார்ப்பமணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய
காமர்வாண்முலையசெவ்விக்காந்தளஞ்செங்கைகூப்பித்
தாமவேற்றடங்கணல்லாடாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

இ-ள். எழுறும்-இன்பமடைகின்ற—மன்னர்யாரும்-அரசரனைவரும்—இனையன இப்படிப்பட்டவார்த்தைகளை—கூற-சொல்ல, பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—வாமம்-அழகுபொருந்திய—மேகலைகள்-மேகலாபரணங்கள்—ஆர்ப்ப-சத்திக்க-மணி-நவமணிகளிழைக்கப்பெற்ற—சிலம்பு-பாதசாலங்கள், ஒலிப்ப ஒலிக்க—செய்ய-சிவந்த—காமர்-அழகுபொருந்திய,வாள்-ஒளியையுடைய—முலைய-அரும்மையுடையனவாகிய—செவ்வி-செவ்வியையுடைய—காந்தளஞ்செங்கைகூப்பி- காந்தண்மலரையொத்த சிவந்தகைகளைக்குவித்து—தாமம்-வெற்றிமாலையைத்தரித்த - வேல்-வேலையொத்த—தடங்கண்-விசாலம்பொருந்தியகண்களையுடைய—நல்லாள்-தமயந்தியானவள்—தாதையை - தந்தையை—தொழுதுநின்றாள்-வணக்கஞ்செய்துநின்றாள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதன்பிதாவாகியவீமனைவணங்கிநின்றாள்என்பதாம். (௩௰௯)

சேவடிதொழுதுநின்றதெரிவையைமகிழ்ந்துநோக்கி
மூவுலகாளும்வேந்தரொருவழித்திரண்டுமொய்த்தார்
யாவரோயிவரையெண்ணியினையதொன்றுரைப்பாரென்னப்
பூவைபொன்மேனியானைநினைந்தனன்புலவுவேலான்.

இ-ள். சேவடி- தன்னுடையசிவந்தபாதங்களை — தொழுதுநின்ற - வணங்கிநின்ற — தெரிவையை தமயந்தியை — மகிழ்ந்து-மகிழ்ந்து — நோக்கி-பார்த்து — மூவுலகாளும்வேந்தர்- திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசர்களும் — ஒருவழி - ஓரிடத்திலே — திரண்டு - கூடி — மொய்த்தார்-நெருங்கினார்கள் — யாவர்-எவர்கள் — இவரை-இவ்வரசரை — எண்ணி-நினைத்து — இனையதொன்று - இத்தன்மையதொன்று — உரைப்பாரென்ன - சொல்லுவாரென்று — பூவைபொன்மேனியானை-காயாமலரையொத்தவண்ணத்தையுடையநாரணனை, புலவுவேலான்-வீமராஜன் — நினைந்தனன் நினைந்தான் — எ-று. ஏ- வினா (கருத்து) வீமராஜன்விஷ்ணுவைநினைந்தானென்பதாம். (௩௨௰)

மன்னவனினைவையோர்ந்துவண்டுழாயலங்கன்மார்பன்
றன்னடிதொழுதுநின்றசதுர்முகத்தேவைநோக்கிக்
கன்னலிற்கனிந்தின்சொற்கலைமகளன்றியாரோ
யின்னதொன்றிவரையெண்ணியெந்திழைக்கிசைக்குநீரார்.

இ-ள். மன்னவன்-வீமராஜனுடைய, நினைவையோர்ந்து-நினைப்பையறிந்து — வண்டுழாயலங்கல்-வளம்பொருந்தியதுளபமாலையையணிந்த — மார்பன் - மார்பினையுடையநாரணனானவன் — தன்னடி- தனதுபாதங்களை — தொழுதுநின்ற — வணங்கிநின்ற — சதுர்முகத்தேவைநோக்கி-பிரமதேவனைப்பார்த்து — கன்னலில்- கரும்பைக்*காட்டிலும் — கனிந்த-சுவைமுதிர்ந்த — இன்சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய — கலைமகளன்றி - நாமகளல்லாமல் — இன்னதொன்று இத்தேயத்தினதொன்று — இவரை இவ்வரசரை — எண்ணி-நினைத்து — ஏந்திழைக்கு-தமயந்திக்கு — இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற — நீரார்-தன்மையையுடையவர் — யார்-யாவர் — எ-று. ஏகாரம் வினா ※ குவலயாதந்தம்-உறுப்பியல் நின்றகாட்டிலுநீமித்தமின்று-மைந்தாம்வேற்றுமையாகிவருமே- இவ்விதியால்காட்டிலுமென்றது-ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபாம். (கருத்து) விஷ்ணுவிமராஜன்நினைவையறிந்து பிரமனைப்பார்த்துச்சரஸ்வதியே தமயந்திக்குஇவ்வூரினொன்று சொல்லவல்லவள் என்றார்-எ-று. (௩௨௧)

என்றலுமலரின்மேலோனிளநிலாவெறிக்குமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தல்வாணிவாண்முகத்தைநோக்கிச்

சென்றநீயரசர்வெள்ளத்திரளினைவிதர்ப்பனீன்ற
பொன்றிகழ்முலையினாளுக்குரையெனப்புவியிற்போந்தாள்.

இ-ள். என்றலும்- இப்படியென்றுசொன்னவளவில்—மலரின்மேலோன்-பிரமதேவனானவன்—இளநிலா- இளமைபொருந்திய நிலவினொளியை—எறிக்கும்-வீசுகின்ற—மேனி- திருமேனியையுடைய—மன்றல் வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய—கரியகூந்தல்-கறுத்தகூந்தலையுடைய—வாணி-நாமகளுடைய—வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகத்தைநோக்கி- முகத்தைப்பார்த்து-நீசென்று-நீபோய்—அரசர்வெள்ளத்திரளினை-இராஜகூட்டத்திரட்சியை- விதர்ப்பனீன்ற-வீமன்பெற்ற—பொன்றிகழ்- பொன்போன்றதேகம்விளங்கிய—முலையினாளுக்கு-தமயந்திக்கு—உரையென-சொல்லென்றுசொல்ல—புவியில்-பூமியிலே—போந்தாள்- வந்தாள்—எ-று. (கருத்து) பிரமன்சரஸ்வதியைநோக்கித்தமயந்திக்கு அரசர்கள்பேரை அறிவியென்றுசொல்ல அவள்வந்தாளென்பதாம். (௩௯௨)

போந்தவள்வண்டுமூசாப்பொன்னரிமாலையோடும்
வார்ந்ததேமாலைதாழ்ந்தவதுவைமண்டபத்தின்மேவி
யேந்தெழிலெருத்தங்காட்டிநாணொடுமிறைஞ்சிநின்ற
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர்குலமுறைகிளக்கலுற்றாள்.

இ-ள். போந்தவள்-அப்படிவந்தநாமகள்—வண்டுமூசா-வண்டுகளால்மொய்க்கப்படாத—பொன்னரிமாலையோடும்-பொன்னரிமாலையுடனே—வார்ந்த-நீண்ட—தேம்-வாசனைபொருந்திய,-மாலைதாழ்ந்த-மலர்மாலைகள்தாழப்பெற்ற—வதுவைமண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில்—மேவி-பொருந்தி—ஏந்து-தாங்கிய—எழில்-அழகுபொருந்திய—எருத்தங்காட்டி- தலையைவணங்கிக்கொண்டு—நாணொடும்-நாணத்தோடும்—இறைஞ்சிநின்ற - தொழுதுநின்ற—கூந்தலம்பிடிக்கு-தமயந்திக்கு—வேந்தர்குலமுறை அரசர்மரபினை—கிளக்கலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள்—எ-று. கருத்து சரஸ்வதியானவள்தமயந்திக்குஅரசர்கள்குலமுறைசொல்லத்தொடங்கினாளென்பதாம்.

சேயரிசிந்திநீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞாலம்விற்கும்வருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
யாயிரங்கதிர்கள்வீசியங்கண்மாஞாலம்போர்த்த
பாயிருள்பருகுஞ்செங்கேழ்ப்பரிதியின்வந்தவேந்தே.

இ-ள். சேயரி - செவ்வரிகள்—சிந்தி- சிதறப்பெற்று—நீண்ட நெடிய—செழுங்கடை-செழுமைபெற்றகடையையுடைய—மழை குளிர்ச்சிபொருந்திய—கண்-கண்களையும்—செவ்வாய் சிவந்தவாயையும்—மா-மகத்தாகிய—இரு- பெரிய—ஞாலம்-பூமியை

விற்கும்-விலைசெய்யும் — வருமுலை - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய — தெரிவை-தமயந்தியே — கேட்டி-நீகேட்பாயாக — ஆயிரங்கதிர்கள்வீசி-ஆயிரங்கிரணங்களைவீசி — அங்கண் - அழகியஇடத்தையுடைய — மா-மகத்தாகிய — ஞாலம்- பூமியை — போர்த்த-மூடிய — பாயிருள்- பரவியவிருளை — பருகும் - குடிக்கின்ற — செங்கேள்-செந்நிறத்தையுடைய — பரிதி- சூரியன் — இவ்விருந்ததேவ- இருத்தலையுற்றஇத்தேவன் — எ-று. ஓகாரம்-ஈற்றசை (கருத்து) தமயந்தியே இவன் சூரியதேவன் என்றான் என்பதாம். (௱௨௪)

பண்ணமையினியதீஞ்சொற்படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
கண்வழுக்குறுதண்சோதிக்கலைநிலவெறிப்பவல்லான்
மண்ணியமணியிற்செய்தவான்றவிசிருந்ததேவன்
விண்ணவர்க்கமிர்தமீந்தவெண்கதிர்க்கடவுளாமால்

இ-ள். பண்-இசை — அமை-பொருந்திய — இனிய- இனியவாகிய — தீஞ்சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய — படா- சாயாத — முலை-ஸ்தனங்களையுடைய — பாவை-தமயந்தியே — கேள் - கேட்பாயாக — கண்-கண்கள் — வழுக்குறு- கூசுகின்ற — தண் குளிர்ச்சிபொருந்திய — சோதி-பிரகாசத்தையுடைய, கலை-சோடசகலைகளும் — நிலவெறிப்ப-ஒளிவீச — வல்லான்-வல்லவனும் — மண்ணிய- ஒப்பனையமைந்த — மணியிற்செய்த- இரத்தினங்களாற்செய்யப்பட்ட — வான்-பெரிய — தவிசு-ஆசனத்தில் — இருந்ததேவன்-இருத்தலையுற்றதேவனானவன் — விண்ணவர்க்கு- தேவர்களுக்கு — அமிர்தமீந்த- அமிர்தத்தைக்கொடுத்த — வெண்கதிர்க்கடவுளாம்- சந்திரனுமாம் — எ-று. மோவென்பது-முன்னிலைக்கண்வந்தஅசை (கருத்து) இவன் சந்திரனென்றனென்பதாம். (௱௨௫)

ஊர்சுணங்கணிந்துவிம்மியொழுகொளியாரஞ்சூடி
யேர்கனிந்தொழுகும்பொம்மலிளமுலையணங்குகேட்டி
தார்புனைமௌலிவேய்ந்துதணப்பிலாதிருந்ததேவர்
மாரனில்வனப்புவாய்ந்தமருத்துவத்தலைவர்தாமே.

இ-ள். ஊர்-பரவுகின்ற — சுணங்கணிந்து - தேமலையணிந்து — விம்மி-பருத்து — ஒழுகொளி-ஒளியைவீசுகின்ற — ஆரம் - முத்துவடத்தை — சூடி-தரித்துக்கொண்டு — ஏர்- அழகானது — கனிந்து- முதிர்ந்து — ஒழுகும்-ஒழுகுகின்ற, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற — இளமுலை- இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய — அணங்கு-தமயந்தியே — கேட்டி-கேட்பாயாக — தார்-மலர்மாலையை — புனை- தரித்த — மௌலிவேய்ந்து- கிரீடத்தைபணிந்து — தணப்பிலாது- இணைபிரியாது — இருந்ததேவர்-(இவ்) இருத்தலையுற்றதேவர்கள் —

மாரனில்-மன்மதனைக்காட்டிலும்—வனப்புவாய்ந்த- அழகுபெற்ற—மருத்துவத்தலைவர்-அசுவினிதேவர்கள், எ-று. தாம்-ஏ-அசை-(கருத்து) இவர்கள் அசுவினிதேவர்கள் என்றாள் என்பதாம். ()

வண்ணமேகலையாய்மற்றுன்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
யெண்ணிலராகியிப்பாலினிதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம்
விண்ணவரப்பாற்பைம்பொன்வியன்றவிசிருந்ததேவர்
பண்ணமைதிவவினல்யாழ்பயின்றகாந்தருவவேந்தர்.

இ-ள். வண்ணமேகலையாய்- அழகுபொருந்தியமேகலாபரணத்தையணிந்ததமயந்தியே - உன்-உன்னுடைய—வரு- வளரப்பெற்ற—முலை-ஸ்தனங்களுடைய—போகம்வேண்டி- போகத்தைவிரும்பி—எண்ணிலராகி-அளவற்றவராகிய, இப்பால்-இப்புறத்தில்—இனிது-இனிமையோடு—வீற்றிருந்தோரெல்லாம்- வீற்றுடனிருந்தலையுற்றவர்களெல்லாரும்—விண்ணவர்-தேவர்கள்—அப்பால்-அவர்க்கப்புறத்தில்—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, வியன்-மேலாகிய—தவிசிருந்ததேவர்- ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்றதேவர்கள்—பண்ணமை-இசையமைந்த, திவவின்-வலிக்கட்டினையுடைய, நல்யாழ்-நல்லயாழை—பயின்ற - வாசிக்கின்ற—காந்தருவவேந்தர்-கந்தருவவரசர்கள்—எ-று. (மற்று அசைநிலை (கருத்து) இவர்கள் காந்தருவவரசர்கள் என்றாள் என்பதாம். (௱௨௭)

குழைமுகங்கிழிக்கும்வேற்கட்கொம்மைவெம்முலையாய்கேட்டி
மழைவிடையென்னவாங்கண்மணித்தவிசிருந்ததேவ
ரிழுமெனவருவிச்சாரலினமணிவரன்றித்தூங்கும்
விழைவுறுவெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையர்க்கிறைவர்தாமே.

இ-ள். குழைமுகம் - காதணியினுடையமுகத்தை—கிழிக்கும்-கிழிக்கின்ற—வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையும்—கொம்மை-இளமையையுடைய-வெம்முலையாய்-விருப்பைச்செய்கின்றஸ்தனங்களையுமுடையதமயந்தியே, கேட்டி-கேட்பாயாக—மழவிடை-யென்ன - இளவேற்றைப்போல்—ஆங்கண் - அவ்விடத்தில்—மணித்தவிசு - இரத்நாசனத்திலே—இருந்ததேவர் - இருத்தலையுற்றதேவர்கள்—இழுமென-இழுமென்னுமோசையோடு—அருவி-அருவியானது—சாரல்-மலைப்பக்கத்தினின்றும், இனமணி-கூட்டமாகியமணிகளை—வரன்றி-வாரிக்கொண்டு—தூங்கும்- ஒழுகுகின்ற- விழைவுறு விருப்பமடைகின்ற- வெள்ளிவெற்பின்-கைலாசமலையிலிருக்கின்ற—விஞ்சையர்க்கிறைவர் - வித்தியாதரருக்கரசர் எ-று தாம்-ஏ-என்பன-இரண்டும்அசைகள் (கருத்து) இவர்கள் வித்தியாதரருக்கரசர்கள் என்றாள் என்பதாம். (௱௨௮)

முயற்கறையொழித்தசெவ்விமுழுமதியதனினாளு
மயக்கியுள்ளுயிரையுண்ணும்வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்
பயக்கருஞ்சிறப்பிற்றேவர்பரவவீண்டிருந்தகாளை
யியக்கர்தம்பெருமானீன்றவெழில்புனைகுமரரோறே.

(இ-ள்.) முயற்கறை-முயலினதுகறுப்பு—ஒழித்த-நீங்கிய, செவ்வி-அழகுபொருந்திய—முழுமதியதனில்-பூரணசந்திரனையொத்தமுகத்தில்—நாளும்-நாடோறும்—மயக்கி மயங்கச்செய்து, உள்ளுயிரை-உள்ளேயிருக்கின்றஆவியை—உண்ணும்-உண்கின்ற, வாள்கிடந்தனைய-வாளிருந்ததையொத்த—கண்ணாய் - கண்ணையுடையதமயந்தியே—பயக்கரும் - தோன்றுதற்கரிய—சிறப்பில்-சிறப்பினால்—தேவர்பரவ-தேவர்கள் வணங்கும்படி—ஈண்டிருந்த-இவ்விடத்திலிருத்தலைப்பெற்ற—காளை- அரசன்—இயக்கர்தம் பெருமானீன்ற-குபேரனாற்றரப்பட்ட—எழில்புனை-அழகுபொருந்திய—குமரனோ- நளகூபரன்—(எ-று) ஏ-அசை (கருத்து) இவன் நளகூபரன் என்றாள் என்பதாம். (௱௨௯)

காதளவோடிமீண்டுகடைசிவந்தாவியுண்ணு
மாதர்மென்னோக்கினாயிம்மணித்தவிசிருந்தவேந்தல்
பூதரவில்லினாணாய்ப்புனிதனுக்கணியமாகிப்
பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பஃறலைப்பாந்தள்வேந்தே.

(இ-ள்.) காதளவோடி-காதுவரையுமோடி—மீண்டு-திரும்பி—கடைசிவந்து கடைக்கண்சிவந்து—ஆவியுண்ணும்- உயிரையுண்கின்ற, மாதர்-அழகிய—மென்னோக்கினாய்-மெல்லியபார்வையையுடையதமயந்தியே—இம்மணித்தவிசிருந்த- இந்தரத்னாசனத்திலிருத்தலைப்பெற்ற—ஏந்தல்-அரசனானவன், புனிதனுக்கு-பரமசிவனுக்கு—பூதரவில்லின்-மேருவில்லில்—நாணாய்- நாரியாகியும், அணியுமாகி-ஆபரணமாகியும்—பாதலத்து- நாகருலகத்திருந்து, இன்பந்துய்க்கும் - சுகத்தையனுபவிக்கின்ற—பஃறலை - பலதலையையுடைய, பாந்தள்வேந்து-சர்ப்பராசன்—(எ-று) ஏ-ஈற்றசை-(கருத்து) இவன் ஆதிசேடன் என்றாள் என்பதாம். (௱௩௰)

இழைபரந்திமைக்குமல்குலின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மழைமதர்நெடுங்கணல்லாய்மலர்க்கணைவேனில்வேளுந்
தொழுதகுவனப்புவாய்ந்துதோன்றுமித்தோன்றல்வெய்ய
பொழிமதர்க்களிநல்யானைப்புட்கரத்தீவில்வேந்தே.

(இ-ள்.) இழை-ஆபரணங்களால்—பரந்து- பரவப்பெற்று--இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—அல்குல்-அல்குலையும்—இன்னகை-இனியநகையுள்ள--பவளச்செவ்வாய்-பவளம்போன்ற செவ்வாயை

யும்,மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய,மதர்- களிப்பையுடைய—நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுமுடைய—நல்லாய்-தமயந்தியே,மலர்க்கணை-பூங்கணைகளையுடைய—வேனில்வேளும்-மன்மதனும்—தொழுதகு-வணங்கத்தக்க--வனப்புவாய்ந்து-அழகுபெற்று,தோன்றும்-தோன்றுகின்ற—இத்தோன்றல்- இவ்வரசன்--வெய்ய-வெவ்விய—பொழிமதம்-மும்மதம்பொழிகின்ற, களிநல்யானை-களிப்புமிகுந்தநல்லயானைகளையுடைய—புட்கரத்தீவில் - புட்கரமென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற—வேந்து-அரசன்—(எ-று) (கருத்து) இவன்புட்கரன் என்றாள் என்பதாம். (௩௯௧)

ஆற்றல்சான்மன்னராவியருந்துவான்கரந்துவெய்ய
கூற்றிருந்தனையவுண்கட்கோல்வளையினிதுகேட்டி
வேற்படைத்தானைசூழவியன்றவிசிருந்தகாளை
பாற்கடலுடுத்தசாகத்தீவுறைபரிதிவேலான்.

(இ-ள்.) ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க—மன்னராவி-அரசர்களுயிரை—அருந்துவான்-உண்ணும்படி—கரந்து-மறைந்து, வெய்ய வெவ்விய—கூற்றிருந்தனைய- யமனிருந்ததையொத்த,உண்கண்-மையுண்டகண்களையுடைய—கோல்வளை-தமயந்தியே—இனிது கேட்டி-இனிமையோடுகேட்பாயாக,வேற்படை-வேற்படையேந்திய—தானை-சேனைகள்—சூழ-தன்னைச்சுற்றும்படி,வியன்-அழகிய—தவிசிருந்த- ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற, காளை-அரசனானவன்—பாற்கடலுடுத்த-பாற்கடலையுடுத்த—சாகத்தீவுறை-சாகமென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற—பரிதிவேலான்- சூரியன்போன்றவேற்படையையுடையவரசன்—(எ-று.) (கருத்து) இவன்சாகத்தீவரசன் என்றாள் என்பதாம். (௩௯௨)

தளரிடைமெலியவீங்கிச்சந்தனத்தேய்வைகொட்டி
வளரிளமுலையாயிங்ஙன்வைகியமணிசெய்பூணு
னிளவெயிற்பரிதிமான்றேரிடறுபொற்குடுமியோங்கிக்
கிளரொளிவிரிக்குமாடக்கிரவுஞ்சத்தீவின்வேந்தன்.

(இ-ள்.) தளரிடை-தளர்கின்றஇடையானது—மெலிய-வாட--வீங்கி-பருத்து—சந்தனத்தேவை-சந்தனக்குழம்பினை,கொட்டி-அப்பி, வளர்-வளரப்பட்ட—இளமுலையாய்- இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடையதமயந்தியே—இங்ஙன்-இவ்விடத்தில்,வைகிய தங்கிய,மணிசெய்பூணான்-இரத்நாபரணங்களையுடைய அரசன், இளவெயில் இளவெய்யிலையுடைய, பரிதிமான்றேர்-சூரியனுடையகுதிரைகட்டியதேரானது— இடறு- இடறுகின்ற--பொற்குடுமி-பொன்னாற்செய்தசிகரமானது—ஓங்கி- உயர்ந்து- கிளர்-மி

குந்த—ஒளிவிரிக்கு-காந்தியைப்பரப்புகின்ற—மாடம்-உப்பரிகைகளையுடைய—கிரவுஞ்சத்தீவின்-கிரவுஞ்சமென்னுந்தீவையாளுகின்ற—வேந்தன்-அரசன்—(எ-று.) (கருத்து) இவன்கிரவுஞ்சத்தீவரசன் என்றாள் என்பதாம். (௱௫௩)

புரிவடஞ்சுமந்துவீங்கும்புணர்முலையீங்குவைகுந்
திருகுவெஞ்சீற்றத்துப்பிற்றிண்களியானையன்னான்
விரைமதுவுயிர்க்குங்கைதைவேலிவாய்மணியும்பொன்னும்
வருதிரைசுருட்டுங்கானல்வான்குசைத்தீவில்வேந்தன்.

(இ ள்.) புரிவடம்-முத்துவடங்களை—சுமந்து-பொறுத்து, வீங்கும்-பருத்த—புணர்முலை-நெருங்கியஸ்தனங்களையுள்ளதமயந்திய—ஈங்குவைகும்-இங்கேயிருக்கின்ற, திருகு-மாறுபடுகின்ற, வெம்-வெவ்விய—சீற்றத்துப்பின்-மிகுந்தகோபத்தையும், திண்-வலிமையையுமுடைய—களியானையன்னான்-களிப்புமிக்கயானையையொத்தஅரசனானவன்—விரை-வாசனைபொருந்திய,மதுவுயிர்க்கும்-தேனைத்தருகின்ற,கைதைவேலிவாய்-தாழைவேலியிடத்தில்—மணியும்-நவமணிகளையும்—பொன்னும்-பொன்னையும்--வருதிரை-வருகின்றஅலைகள்—சுருட்டும்-மடக்கிவீசுகின்ற,கானல்-கடற்கரைச்சோலைகளையுடைய—வான்-மேலாகிய,குசைத்தீவில்-குசையென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற—வேந்தன்-அரசன்—(எ-று) (கருத்து) இவன் குசைத்திவரசன் என்றாள் என்பதாம். (௱௫௪)

தெண்டிரைப்பரவையீன்றதெள்ளமிர்தூறல்போலும்
*பண்டருமினியதீஞ்சொற்படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
விண்டலப்பரிதிபோலவிளங்குமிக்குரிசில்வாசத்
தண்டலையுடுத்தகானற்சான்மலித்தீவில்வேந்தன்.

(இ ள்.) தெண்டிரை-தெளிந்தஅலைகளையுடைய,பரவையீன்ற-கடலானதீன்ற,தெள்-தெளிந்த,அமிர்தூறல்போலும்-அமிர்தத்தினதூறல்போலும்—பண்டரும் இசையைத்தருகின்ற, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்தியசொல்லையும்—படாமுலை-சாயாஸ்தனங்களையுமுடைய—பாவை-தமயந்தியே—கேள்-கேட்பாயாக,விண்டலப்பரிதிபோல-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சூரியன்போல்—விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—இக்குரிசில்-இவ்வரசனானவன்—வாசத்தண்டலையுடுத்த-வாசமிக்கமலர்களையுடைய சோலைகளையுடுத்த—கானல்-நெய்தநிலத்தையுடைய—சான்மலித்தீவில்- சான்மலித்தீவிலிருக்கின்ற—வேந்தன்-அரசன்--(எ-று.)*இலக்கணக்கொத்துபொதுவியல்-௰௧-ரு-அறுவகைத்தொகையுமறையுங்காலை -யொன்றேதொகுதலும்பலவேதொகுதலு-மாறுவகையுமடங்கத்தொகுதலு

முருபேதொகுதலும்பொருளேதொகுதலு- முருபும்பொருளு மொருங்கேதொகுதலு - முருபும்பொருளு மொருங்குபலதொகுதலும்-பொருளுமுருபுப்பொருளுந்தொகுதலு-முதவிடைகடையெனமூன்றினுந்தொகுதலுக் - கடையிடையிரண்டினுங்காணத்தொகுலு-மாதியாய்ப்பலவுமறைந்தனர்புலவர்- இவ்விதியால்பண்டருமினியதீஞ்சொல்இதில்பிள்ளங்குழல்தொக்கது (கருத்து) இவன்சான்மலித்திவரசன் என்றாள் என்பதாம். (௱௬௫)

தேவர்கண்முதலாமற்றைத்தீவினில்வனப்புவாய்ந்த
காவலரினையவொன்றுவுரைத்துமைக்கரியகூந்தற்
பூவையந்தீஞ்சொல்வாட்கட் பொம்மல்வெம்முலையினாட்கு
நாவலந்தீவின்வேந்தர்யாரையுநவிலலுற்றாள்.

(இ-ள்.) தேவர்கண்முதலா - தேவர்களாதியாக—மற்றைத்தீவினில்-மற்றைத்தீவுகளில்—வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற,காவலர் அரசர்கள்,இனையவொன்று-இத்தன்மையவொன்று--உரைத்து-சொல்லி—மை-மைபோலும்—கரியகூந்தல்- கறுத்தகுழலையும்—பூவையந்தீஞ்சொல்-பூவைப்புள்ளினிசையையொத்தஇத்தித்தவார்த்தையையும்—வாட்கண்-வாள்போன்ற கண்களையும்—பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற—வெம்முலையினாட்கு-விருப்பத்தைச்செய்கின்றஸ்தனங்களையுள்ளதமயந்திக்கு—நாவலந்தீவின்வேந்தர்-நாவலந்தீவிலிருக்கின்றஅரசர்கள்—யாரையும்- எவர்களையும்—நவிலலுற்றாள்-சொல்லத்தொடங்கினாள்—(எ-று) (கருத்து) நாவலந்தீவரசர்களைச் சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம். (௱௬௬)

கொள்ளைவண்டிமிருங்கூந்தற் கோதையிவ்விருந்தவேந்தல்
வள்ளவாய்க்கமலவாவிவாளையம்பகடுதாவிக
கள்ளுலாம்பசியதாற்றுக்கமுகிளம்பாளைகிறு
மள்ளலம்பழனஞ்சூழ்ந்தவவந்திநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்) கொள்ளை-கூட்டமாகிய,வண்டு வண்டுகள்—இமிருஞ்சத்திக்கின்ற—கூந்தல்—அளகத்தையுடைய—கோதை-தமயந்தியே—இவ்விருந்தவேந்தல்- இங்கிருந்தவிவ்வரசன்--வள்ளவாய்-கிண்ணம்போன்றவாயையுடைய—கமலவாவி- தாமரைத்தடாகத்தினின்றும்—வாளையம்பகடு-ஆண்வாளைகள்—தாவி-பாய்ந்து, கள்ளுலாம்-தேனொழுகுகின்ற-பசிய-பசுமைபொருந்திய—தாறுகுலைகளுள்ள—கமுகிளம்பாளை-கமுகமரத்தினிளம்பாளைகளை, கிறும்-கிழிக்கும்படியிருக்கின்ற—அள்ளல்-சேற்றினது--அம்- அழகி—பழனஞ்சூழ்ந்த-கழனிகள்சூழ்ந்த—அவந்திநாடு - அவந்தி

தேயத்தை—ஆளும்-ஆளுகின்ற—வேந்து-அரசன்—(எ-று) (கருத்து)இவன் அவந்திநாட்டரசன் என்றாள் என்பதாம். (௫௧௭)

நன்னலங்கனிந்தகோதா யிங்குறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெற்றிப் பொழிமதக்களிறுமாய்க்குஞ்
செந்நெலங்குலையிற்றூங்குந் தீந்தொடைநறவுகாலுந்
கன்னலங்கழனிசூழ்ந்த கௌடநாட்டரசனீரே

(இ-ள்.) நன்னலம்-மிகுந்தநலமானது—கனிந்த- முதிர்ந்த—கோதாய்-தமயந்தியே—ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற— நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற--வேலான்-வேலாயுதத்தையுடைய அரசன்—பொன்-பொன்னாற்செய்து—அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற—ஓடை-முகபடாத்தையணிந்த—நெற்றி- நெற்றியையும், பொழிமதம்-பொழிகின்றமதத்தையுடைய—களிறு-யானையை—மாய்க்கும்-மறைக்கின்ற—செந்நெல்-செஞ்சாலிகளுள்ளனவும்— அங்குலையில்-அழகியகுலைகள்போல—தூங்கும்-தங்குகின்ற.தீம்-தித்திப்புடைய—தொடை-தேன்கூண்டானது—நறவு- தேனை—காலும்-துளிக்கின்ற—கன்னல்-கரும்புள்ளனவுமாகிய—அங்கழனி-அழகியகழனிகளால்—சூழ்ந்த-சூழப்பட்ட—கௌடநாடு- கௌடதேயத்தையாளுகின்ற—அரசர்-மன்னர்க்கு—ஏறு- ஆண்சிங்கத்தையொத்தவரசன்—(எ-று.)(கருத்து) இவன் கௌட நாட்டரசனென்றாள் என்பதாம். (௫௧௮)

கஞ்சநாண்மலரைவென்று கடைகுழையெறிந்துமீண்ட
நஞ்செனக்கொடியவாட் கணங்கையிவ்விருந்தமீளி
வெஞ்சமங்காத்தலன்றி யணியெனவிளங்கச்செய்த
இஞ்சிசூழ்மதுரைமூது ரெதுகுலமன்னரேறே

(இ-ள்.) கஞ்சம்-தாமரையினுடைய—நாண்மலரை-புதியமலரை—வென்று-வெற்றிகொண்டு—கடைகுழை- காதணியினுடையகடையை—எறிந்து-வீசி—மீண்ட-திரும்பிய—நஞ்சென- விடம்போல—கொடிய கொடியவாகிய,வாட்கண் வாள்போன்றகண்ணையுடைய—நங்கை-தமயந்தியே,இவ்விருந்தமீளி இருத்தலைப்பெற்றவிவ்வரசன்,வெம்-வெப்பம்பொருந்திய,சமம்-யுத்தத்திலே—காத்தலன்றி-காப்பதற்கல்லாமல்—அணியென- அலங்காரமாக—விளங்கச்செய்த-பிரகாசிக்கும்படிசெய்த — இஞ்சிசூழ்-மதில்சூழ்ந்த—மதுரைமூதூர்-மதுராபுரியையாளுகின்ற,எதுகுலமன்னர்-எதுகுலவரசர்க்கு—ஏறு-ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன், (எ-று)(கருத்து) இவன்மதுராபுரியரசன்என்றாள் என்பதாம். ()

※ அமிழ்தினைமுனிந்துசார லருவிதாழ்மலையமீன்ற
தமிழினுமினியதீஞ்சொற் றையலீண்டிருந்தகோமா
னிமிழ்திரைகொழித்தமுத்த மேழைநின்முறுவல்காட்டுங்
கமழலந்துறைசூழ்தெண்ணீர்க் கங்கைநாடாளும்வேந்தன்

(இ-ள்) அமிழ்தினை-அமிர்தத்தை—முனிந்து-கோபித்து—சாரல்-பக்கங்களிலே—அருவிதாழ்-அருவியானதுதாழ்கின்ற—மலையம்-பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனாலே—ஈன்ற-தரப்பட்ட—தமிழினும்-தமிழைக்காட்டிலும்—இனிய - இனிமையுள்ள.தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய—தையல்-தமயந்தியே—ஈண்டிருந்த-இவ்விடத்திருந்த—கோமான்-அரசனானவன்—இமிழ்-பிரகாசிக்கின்ற—திரை-அலைகளானவை, கொழித்த-ஒதுக்கிய—முத்தம்-முத்துக்கள்—ஏழை தமயந்தியே— நின்முறுவல்-உன்னுடையபல்வரிசையை—காட்டும்-காண்பிக்கும்—கமழ்-பரிமளிக்கின்ற—அலம்-அமைவினையுடைய— துறைசூழ்-துறைகள்சூழ்ந்த—தெண்-தெளிவுபொருந்திய,நீர்- நீரையுடைய—கங்கைநாடாளும்வேந்தன்-கங்கைநாடாளும்அரசன்—(எ-று) [※இலக்கணக்கொத்துஒழிபியல்-௨-கு. பொதுவெழுத்தானுஞ்சிறப்பெழுத்தானு, மீரெழுத்தானுமிலங்குந்தமிழ்மொழி, இவ்விதியால்அமிழ்துசிறப்பெழுத்தான்வந்ததமிழ்மொழி.] (கருத்து) இவன்கங்கைநாட்டரசனென்றாள் என்பதாம். (௩௪௰)

வினைமலர்க்குழங்கன்மாலை வணரிருங்கூந்தற்செவ்வா
யினவளைமடந்தையிப்பா லெரிமணித்தவிசிற்றோன்று
நனைவிரியலங்கன்மார்ப னாள்விழவறாதவீதிக்
கனைகுரன்முரசந்துஞ்சாத காம்பிலிகாவல்வேந்தன்

(இ-ள்) வினைமலர்-மலராற்றொடுத்த—குழங்கன்மாலை-அழகிய மாலையையணிந்த—வணர்-வளைந்த—இரும்-பெரிய, கூந்தல்-குழலையும்—செவ்வாய்-செவ்வாயையும்—இனவளை- கூட்டமாகிய வளையலையுமுடைய—மடந்தை-தமயந்தியே—இப்பால்- இப்புறத்து,எரி-ஒளிவிடுகின்ற,மணித்தவிசில்- இரத்நாசனத்தில்—தோன்றும் தோன்றுகின்ற—நனைவிரி-அரும்புகள்விரிந்த-- அலங்கல்-மாலையையணிந்த,மார்பன்-மார்பையுடையவன்.நாள்- நாடோறும்—விழவறாத-திருவிழாநீங்காத—வீதி-வீதியிலே—கனை- சத்திக்கின்ற—குரல்-குரலையுடைய—முரசம்-பேரிகையானது, துஞ்சா ஓய்வில்லாத,காம்பிலிக்காவல்வேந்தன்-காம்பிலிதேயத்திலதையாளுகின்றஅரசன்—(எ-று)(கருத்து) இவன் காம்பிலிதேசாதிபதியென்றாள் என்பதாம். (௩௪௧)

நுவழைநொசிமருங்குறேம்ப நுண்ணெழின்மாமைவாய்ந்த
விழைவளர்முலையினாய்மற் றிங்கினிதிருந்ததோன்றல்
மழலைவண்டுழலத்தூங்கு மழைமதப்புழைக்கைநால்வாய்க்
கழைசுளிகளிநல்யானைக் கலிங்கநாடாளுமன்னன்

(இ-ள்.) நுவழைநொசி-மிகுந்தநுட்பத்தையுடைய—மருங்குல்-இடையானது—தேம்ப-வாட—நுண்-நுட்பம்பொருந்திய, எழில்-அழகானது—மாமைவாய்ந்த-பிரகாசம்பொருந்திய, இழை-ஆபரணத்தையணிந்த—வளர்முலையினாய்-வளரப்பெற்றமுலையினையுடையதமயந்தியே—இங்கு-இவ்விடத்தில்—இனிது-இனிதாக,இருந்த-இருக்கப்பெற்ற—தோன்றல்-அரசனானவன்,மழலை-இனிமைபொருந்தியவோசையுள்ள,வண்டு-வண்டுகள்,உழல-உழலும்படி,தூங்கும்-தங்கிய,மழைமதம்-மழைபோன்றமதத்தையும், புழைக்கை-துவாரம்பொருந்தியதுதிக்கையையும், நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயையுமுடைய—கழைசுளி-கரும்பைமுறிக்கின்ற,களிநல்யானை-களிப்புப்பொருந்திய நல்லயானைகளையுடைய,கலிங்கநாடாளுமன்னன்-கலிங்கநாட்டையாளுகின்றஅரசன் (எ-று) (கருத்து) இவன்கலிங்கதேசாதிபதிஎன்றாள் என்பதாம். (௱௪௨)

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தார்க் காமனுமுவக்குஞ்சாய
றுளங்கொளிமுத்தமூரற் றோகையீங்கிருந்ததோன்றல்
விளங்கிழைநினதுகண்போல வேரியங்குவளைபூத்த
வளங்கெழுமருதவேலி வாரணவாசிமன்னன்

(இ-ள்) உளம்-மனமானது—கனிந்துருக- இளகியுருகும்படி, பைந்தார்-பசியமாலையையணிந்த—காமனும்-மன்மதனும், உவக்கும்-விரும்புகின்ற—சாயல்-சாயலையும். துளங்கு-அசைகின்ற—ஒளி-ஒளியையுடைய—முத்தமூரல்-முத்தையொத்தபற்களையுமுடைய—தோகை-தமயந்தியே—ஈங்கு-இங்கே,இருந்த-இருத்தலைப்பெற்ற—தோன்றல்-அரசனானவன்—விளங்கிழை-விளங்குகின்றவாபரணத்தையுடையாய்—நினது-உன்னுடைய — கண்போல்-கண்ணைப்போல்,வேரியங்குவளை-தேனையுடைய அழகிய குவளைமலர்கள்—பூத்த-பூத்திருக்கின்ற—வளங்கெழு- வளம்பொருந்திய,மருதவேலி-மருதநிலத்தையுடைய—வாரணவாசிமன்னன்-காசிதேயத்தரசன்—(எ-று)வாரணாசியென்பதுவாரணவாசியெனமருவிற்று(கருத்து)இவன்காசிதேசாதிபதிஎன்றாள் என்பதாம் ()

குவட்டிளமுலையினாய்நின் குழைமுகத்திங்கணோக்கி
யுவட்டெடுத்துவகைவெள்ள மோங்கவீங்கிருந்ததோன்றல்
கவட்டடிக்கயவாய்மேதி கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பா
றெவிட்டவுண்டன்னந்துஞ்சுஞ் செழும்புனற்சிந்துவேந்தே

(இ-ள்) குவடு-மலைபோன்ற, இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்
தனங்களையுடையதமயந்தியே—நின்-உன்னுடைய—குழை- கு
ண்டலத்தைதயணிந்த—முகத்திங்களேநோக்கி-முகமாகியசந்திரனைப்
பார்த்து, உவட்டெடுத்து-பெருக்கெடுத்து, உவகை- மகிழ்ச்சியெ
ன்னும்—வெள்ளம்-கடலானது—ஓங்க-மிகுந்தொலிக்க— ஈங்கி
ருந்த-இங்கிருத்தலையுற்ற, தோன்றல-அரசனானவன், கவட்டடி- பி
ளப்பாகியகுளம்பையும்—கயவாய்-பெரியவாயையுமுடைய—
மேதி-எருமை, கன்றுள்ளி-தன்கன்றைநினைத்து, பொழிந்த - சொ
ரிந்த—தீம்பால்-தித்திப்புப்பாலை—தெவிட்டவுண்டு - நிறையவு
ண்டு, அன்னந்துஞ்சும்-அன்னப்பறவைதுயிலுகின்ற— செழும்
புனல்-செழுமையுள்ளநீரையுடைய—சிந்துவேந்து- சிந்துதேய
த்தையாளுகின்றஅரசன்—(எ-று.) (கருத்து) ஏகாரம்-ஈற்றசை. இ
வன்சிந்துதேசாதிபதிஎன்றுள்என்பதாம். (௱௪௪

பகட்டிளமுலையாயீங்குப் படுதிரைப்பரவைவேலை
முகட்டெழும்பரிதியேய்ப்ப வீங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொகுட்டுமென்கமலவாவிப்பூம்புன லுழக்கிக்கொண்ட
லகட்டினில்வாளைதாவு மகன்பணைக்குருதரோறே

(இ-ள்.) பகடு-யானைமத்தகம்போன்ற—இளமுலையாய்- இளை
மைபொருந்தியமுலையையுடையதமயந்தியே—ஈங்கு- இவ்விட
த்தில், படுதிரை-அலைகளையுடைய, பரவை-பரந்த — வேலைமுகட்
டெழு-கடலுச்சியிற்றோன்றிய, பரிதியேய்ப்ப- சூரியனையொப்
ப, ஈங்குறை-இங்கிருக்கின்ற—முழவுத்தோளான்- மத்தளம்போ
ன்றதோளையுடையவன், பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய, மெ
ன்கமல-மெல்லியதாமரைமலரையுடைய, வாவி-தடாகத்திலுள்ள,
பூம்புனலுழக்கி-அழகுபொருந்தியநீரைக்கலக்கி, கொண்டலகட்
டினில்-மேகங்களுடையவயிற்றினிடத்தில், வாளைதாவும்- வாளைமீ
ன்கள்தாவுகின்ற, அகன்பணை-அகன்றவயலையுடைய, குருதரோறு-கு
ருதேயத்தாருக்குச்சிங்கவேற்றையெத்தஅரசன், (எ-று.) (கருத்
து) இவன்குருதேசாதிபதி என்றுள்என்பதாம். (௱௪௫)

வேலெனப்பிறழ்ந்துகூற்றைவெல்குவன்வருகவென்று
வோலைவிட்டுலவுங்கண்ணு யீங்குறையுலங்கொடோளான்
சூலுளைந்தலறிப்பைந்தேன்றுளிக்குமன் * கமலப்போதின்
வான்விளைமுத்தமீனும் வளவயன்மச்சர்கோவே

(இ ள்) வேலெனப்பிறழ்ந்து-வேற்படைபோலொளிச் ஓவெ
து—கூற்றை-யமனை—வெல்குவன்-வெற்றிகொள்ளுவேன், சய்லை
வென்று-நீவரக்கடவாயென்று—ஓலைவிட்டு-அந்தயமனுக்கு ருகல

யெழுதிவிட்டு—உலவும்-உலாவுகின்ற—கண்ணாய்-கண்களையுடை
யதமயந்தியே—ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற,உலங்கொள்- திரள்
கல்லின்வலியைக்கொண்ட,தோளான்-புயத்தையுடையவன்,சூலு
ளைந்து-கருப்பவாதைப்பட்டு—அலறி-ஒலித்து—பைந்தேன் -ப
சியதேனை—துளிக்கும்-தெறிக்கின்ற,மென்கமலப்போதின்- மெ
ல்லியதாமரைமலரில்—வால்-வெண்மைபொருந்திய—வளை-சங்
கங்கள்,முத்தமீனும்-முத்துகளைப்பெறுகின்ற,வளம்- வளம்பொ
ருந்திய—வயல்-கழனிகள்சூழ்ந்த--மச்சரோறு- மச்சதேயத்தாரு
க்கரசன்—(எ-று)[*இலக்கணக்கொத்துஒழிபியல்-க-ரு- பொது
வெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு மீரெழுத்தானு மியைந்து
மொழிபெயர்ந்து, பொதுவெழுத்துள்ளும்பொதுவாய்த்திரிந்
துந் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்தைத்தானுந்திரிந்து, மொழிமுதலிடை
கடையெனுமூன்றிடத்துந் தோன்றனமுதலாவிகாரந்தோன்றியு
ம், வருமேதமிழ்நூல்வடமொழியென்க,இவ்விதியால்கமலம்வட
மொழி(கருத்து)இவன்மச்சதேசாதிபதிஎன்றாள்-எ-ம். (௩௪௬)

குடங்கயினெடியவாட்கட் கொம்பனாயீங்குப்பைம்பொன்
மடங்கலாசனத்தின்மேய மணியெழுவனையதோளான்
முடங்குவெண்டோட்டுக்கைதை முருகுயிர்த்திரங்குந்தெ
ண்ணீர்த்;தடங்கடற்புலவுபோக்குந்தண்டுறைமகதநாடன்

(இ-ள்) குடங்கையின்-உள்ளங்கைபோல்—நெடியவாட்கண்-நீ
ண்டவாள்போலுங்கண்களையுடைய--கொம்பனாய்-தமயந்தியே,
ஈங்கு-இங்கே—பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த—மடங்
கலாசனத்தின்-சிங்காசனத்தில்,மேய-பொருந்திய, மணியெழுவ
னைய-அழகியஎழுத்தூணையொத்த—தோளான்- புயங்களையுடை
யவன்,முடங்கு-வளைவினையுடைய—வெண்டோட்டு- வெண்மை
பொருந்தியவிதழையுடைய,கைதை - தாழைகளானவை,முருகு
யிர்த்து-வாசனையைவீசி.இரங்கும்-சத்திக்கின்ற,தெண்ணீர் - தெ
ளிந்தநீரையுடைய—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கடற்புலவு-க
டலினதுபுலானாற்றத்தை—போக்கும் -நீக்குகின்ற,தண்டுறை-கு
ளிர்ச்சிபொருந்திய துறையையுடைய---மகதநாடன்-மகததேய
த்தரசன்—(எ-று)(கருத்து)இவன்மகதநாட்டரசன்என்றாள்-எ-ம்

கழையெனத்திரண்டமென்றோட் காமருகுவளையுண்கட்
பொழிகதிர்முத்தமூரற் பூங்கொடியீங்குவைகு
மழிகவுட்கடாத்தசிற்றத் தண்ணலங்களிறுபோல்வான்
மழையகடுரிஞ்சுமாடமலிகுருநாடர்கோவே

(இ-ள்)கழையென-மூங்கில்போல்—திரண்ட-திரண்டிருக்கின்

ற—மென்றோள்-மெல்லியதோள்களையும்,காமர் - அழகுபொருந்திய—குவளையுண்கண்-நீலோற்பலத்தழகையுண்டகண்களையும், பொழிகதிர்-கிரணங்களைப்பொழிகின்ற—முத்தமூரல்-முத்தங்களையொத்தபற்களையுமுடைய—பூங்கொடி-தமயந்தியே—ஈங்கு வைகும்-இங்கேதங்கிய—அழி-ஒழுகுகின்ற—கவுட்கடாத்த-மதமொழுகுகின்றகன்னத்தையும்—சீற்றத்து- கோபத்தையுமுடைய—அண்ணல் பெரிய—களிறுபோல்வான்-யானையை யொத்தஅரசனானவன்,மழையகடு-மேகத்தின்வயிற்றை,உரிஞ்சு- தேய்க்கின்ற—மாடமலி-உப்பரிகைகள்நெருங்கிய— குருநாடர்கோ-குருநாடர்க்கதிபதி—(எ-று.) கழையென்பது-கரும்பெனினும் ஒக்கும்(கருத்து இவன் குருநாட்டரசன்என்றாள் என்பதாம்.(௨௪௮)

வடுநெடுங்கண்ணியீங்கு வைகியமடங்கலன்னான்
குடநிகர்செருத்தற்செங்கட் குவிமுலையெருமைதெண்ணீர்
த், தடவயலுழக்கவாளை தாவிமுப்புடைக்காய்த்தெங்கின்
படுபழமுதிர்க்குஞ்சூழற் பல்லவதேயவேந்தே

(இ-ள்.) வடு-மாவடுபோன்ற—நெடுங்கண்ணி - நெடியகண்களையுடையதமயந்தியே—ஈங்கு-இங்கே—வைகிய-தங்கப்பெற்ற, மடங்கலன்னான்-சிங்கவேற்றையொத்தவன்,குடநிகர் - குடத்தையொத்த—செருத்தல்-மடியையும்—செங்கண்-சிவந்தகண்களையும்—குவிமுலை-குவிந்தமுலையையுமுடைய,எருமை - எருமையானது—தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய—தடவயல் - விசாலம்பொருந்தியகழனிகளை—உழக்க-கலக்க—வாளை - அதனாலெழும்பியவாளைகள்—தாவி-பாய்ந்து—முப்புடைக்காய்- மூன்றுபக்கமுள்ளகாயையுடைய—தெங்கின்-தென்னமரத்தில், படு-உண்டாகிய—பழம்-பழங்களை—உதிர்க்கும்-உதிர்க்கின்ற—சூழல்-இடத்தையுடைய,பல்லவதேயவேந்து - பல்லவதேயத்தையாளுகின்ற அரசன்—(எ-று)ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது(கருத்து இவன்பல்லவதேயத்தரசன்என்றாள்-எ-ம். (௨௪௯)

பிள்ளைமானோக்கியீங்கு வைகியபிறங்கற்றோளா
னள்ளிலைக்கமலப்போதி லரதிளவன்னங்காண
வள்ளுறைபிலிற்றுந்தண்கார் வரவெதிர்மயில்களாடக்
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக் கேகயநாட்டுவேந்தன்

(இ-ள்.)பிள்ளைமான்-இளமான்பார்வையையொத்த—நோக்கி-பார்வையுடையதமயந்தியே—ஈங்கு-இங்கே, வைகிய-தங்கப்பெற்ற—பிறங்கல்-மலையையொத்த,தோளான்-தோளையுடையவன், அள்ளிலை-நெருங்கியஇலையையுடைய,கமலப்போதில்-தாமரைம

லரிலிருக்கின்ற--அரசிளவன்னங்காண-இளமைபொருந்திய அரச அன்னம்பார்க்கும்படி,வள்-வளம்பொருந்திய--உறை-துளியை,--பிலிற்றும்-துளிக்கின்ற,தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய--கார்-மேகங்களினுடைய--வரவெதிர்-வரவினையெதிர்ந்த-- மயிர்களாட-மயில்கள்கூத்தாட--கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகள்,பாட்டயரும்- பாட்டைப்பாடும்--சோலை-சோலைகள்சூழ்ந்த,கேகயநாட்டும்வேந்தன் கேகயநாட்டரசன்--(எ-று) (கருத்து) இவன்கேகயநாட்டரசன் என்றாள் என்பதாம். (௱௫௰)

கொல்லுலைவேற்கணல்லா யீங்குறைகுவ்வுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிற்சேத முலைவழியொழுகுதீம்பா
வல்லியங்கமலவள்ளத் தரசிளவன்னமாந்து
மல்லலம்பழனஞ்சூழ்ந்த மத்திரதேயவேந்தன்

(இ-ள்) கொல்லுலை-கொல்லனுலையிற்காய்ந்த--வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுடைய--நல்லாய்-தமயந்தியே--ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற,குவ்வு-திரட்சிபொருந்திய--தோளான்-தோள்களையுடையவன்,முல்லையம்புறவில்-முல்லைகளையுடைய அந்நிலத்தில்,சேதா-செவ்வியபசுக்களினுடைய,முலைவழி-முலையின்வழியே--ஒழுகுதீம்பால்-ஒழுகியதித்திப்புப்பாலை, அல்லியங்கமலவள்ளத்து-அகவிதழையுடையதாமரைமலராகிய கிண்ணத்தில், அரசிளவன்னம்-இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள்--மாந்தும்-உண்ணுகின்ற--மல்லல்-வளம்பொருந்திய,பழனஞ்சூழ்ந்த-வயல்களாற்சுற்றப்பட்ட,மத்திரதேயவேந்தன்-மத்திரதேயத்தையாளுகின்றவரசன்--(எ-று (கருத்து இவன்மத்திரதேயத்தரசன் என்றாள்என்பதாம் (௱௫௧)

தாளதாமரையின்மேய தாக்கணங்கனையாயீங்குக்
கோளரியென்னவைகுங் குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்
பாளைவாய்க்கமுகிற்றாவிப்பலவின்முட்புறக்காய்சிந்த
வாளையம்பகடுதாவும் வங்கநாடாளும்வேந்தே

(இ-ள்.) தாள-நாளத்தையுடைய--தாமரையின்-தாமரைமலரிலே,மேய-இருக்கின்ற,தாக்கணங்கனையாய்- இலக்குமியையொத்ததமயந்தியே--ஈங்கு-இங்கே--கோளரியென்ன- சிங்கவேற்றைப்போல்--வைகும்-தங்கிய--குருதி-உதிரத்தை-- கொப்புளிக்கும்-கொழிக்கின்ற,வேலான்-வேற்படையையுடையவன், பாளைவாய்-பாளைகள்வாய்ந்த,கமுகிற்றாவி - கமுகமரத்தின்மேற்றாவி,பலவின்-பலாமரத்திற்காய்த்த,முட்புறக்காய்- முள்ளைப்புறத்திலேயுடையகாய்கள்--சிந்த-சிதற--வாளையம்பகடுதாவும்-ஆண்வாளைக

ள்தாவுகின்ற,வங்கநாடாளும்வேந்து-வங்கதேயத்தையாளுகின்ற அரசன்—(எ-று.)ஏகாரம்-ஈற்றசைககண்வந்தது(கருத்து) இவன் வங்கதேயத்தரசன்என்றாள்-எ-ம். (௱௫௫

காம்புறழ்பசியமென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்த்தீஞ்
பாம்படுமல்குலீங்கு வைகியபரிதிவேலான் [சொற்
றேம்பொதிகமலமேய வால்வளைதிங்களென்று
வாம்பல்வாய்மலரும்வாவி யங்கநாடாளும்வேந்தே

(இ-ள்) காம்புறழ்-மூங்கிலையொத்த—பசிய-பசியவாகிய,மென்றோள்-மெல்லியதோள்களையும்,கதிர்முலை- பிரகாசம்பொருந்தியமுலையையும்,துவர்வாய்-சிவந்தவாயையும்,தீஞ்சொல்- மதுரம்பொருந்தியசொல்லையும்—பாம்படும்-பாம்பினையடுகின்ற, அல்குல் அல்குலையுடையதமயந்தியே,ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்றவேலையுடையவன்,தேம்-தேனுண்டு,பொதி-நிறைந்த—கமலமேய-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற,வால்வளை-வெண்சங்குகளை—திங்களென்று-சந்திரனென்று--ஆம்பல்-அல்லிமுகைதன்,வாய்மலரும்-விரியும்,வாவி-தடாகத்தையுடைய—அங்கநாடாளும்-அங்கதேயத்தையாளுகின்ற,வேந்து-அரசன்— எ-று)ஏகாரம் ஈற்றசைக்கண்வந்தது(கருத்து)இவன்அங்கதேயத்தரசன்என்றாள் என்பதாம். (௱௫௫)

சிதரரிநெடுங்கணல்லாயீங்குறைதிணிபொற்றோளான்
கதிர்படுகழனிபூடு கனைத்தினவண்டுந்தேனும்
புதிதுணக்கமலப்போதுபுரிமுறுக்கவிழ்ந்துமாறா
மதுமடைதிறந்துபாயும் வளங்கொள்பாஞ்சாலம்வந்தே

(இ-ள்)சிதர்-பரவுகின்ற—அரி-செவ்வரிபரந்த— நெடுங்கணல்லாய்-நெடியகண்களையுடையதமயந்தியே,ஈங்குறை- இங்கேயிருக்கின்ற—திணி-வலிமைபொருந்திய—பொற்றோளான்- அழகியதோளையுடையவன்—கதிர்படு-கதிர்களானிறையப்பெற்ற— கழனிபூடு-வயல்களிலே—கனைத்து-ஆரவாரித்து—இனம்- கூட்டமாகிய,வண்டும்-வண்டுகளும்--தேனும் - தேன்வண்டுகளும்-- புதிதுண-புதிதாகவுண்ண—கமலப்போது-தாமரைமலர்கள்,புரி- கட்டுப்பட்ட—முறுக்கவிழ்ந்து-முறுக்குடைந்து—மாறா- நீங்காத—மது-தேனானது—மடைதிறந்து-மடையைத்திறந்து,பாயும்-பாய்கின்ற,வளங்கொள்-வளத்தைக்கொண்ட,பாஞ்சாலவேந்து- பாஞ்சாலதேயத்தரசன்—(எ-று)ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது (கருத்து)இவன்பாஞ்சாலதேயத்தரசன் என்றாள்என்பதாம்.(௱௫௬

இழைபுரைமருங்குலின்னேயிறுமிறுமென்னவீங்கி
யழகுவீற்றிருந்தபொம்மலணிமுலையாங்குலவுங்
கொழுதிவண்டிமிருந்தாரான்கோணிலைதிரிந்தஞான்று
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செல்வமலிந்தகாந்தாரவேந்தே.

(இ-ள்.) இழைபுரை-நூலிழையையொத்த—மருங்குல்-இடையானது—இன்னே-இப்பொழுதே, இறுமிறுமென்ன-ஒடியுமொடியுமென்ன—வீங்கி-பருத்து—அழகுவீற்றிருந்த-அழகானது அரசிருந்த—பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, அணி-ஆபரணங்களையணிந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடையதமயந்தியே—ஆங்குலவும்-அங்கேதங்கிய—கொழுதி-மூக்கினாலுழுது—வண்டு-வண்டுகள்—இமிரும்-ஒலிக்கின்ற—தாரான்-மாலையையுடையவன்—கோள்-நவக்கிரகங்கள், நிலைதிரிந்தஞான்றும்-நிலைமாறியகாலத்தும், மழைவளஞ்சுரக்கும்-மழைவளங்களுண்டாகின்ற, செல்வமலிந்த-செல்வமிகுத்த—காந்தாரவேந்து-காந்தாரதேயத்தரசன்—(எ-று.) (கருத்து) இவன்காந்தாரதேயத்தரசன் என்றாள்-என்பதாம். (௩௫௫)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணாயீங்குறையலங்கற்றோளான்
முள்ளரைமுளரிமேய்ந்துமுழுநெறிக்குவளைமென்று
வள்ளைவாய்குதட்டிமேதிவழைநறுநீழற்றுஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்தமிதிலைநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) அள்ளிலை-மாமிசத்தை யள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய-வடிவேல்-கூறியவேல்போன்ற, கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே—ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற—அலங்கற்றோளான்-மாலையையணிந்ததோள்களையுடையவன்—முள்ளரை-முள்ளுகள்நிறைந்ததாளையுடைய—முளரிமேய்ந்து-தாமரைப்பூவைமேய்ந்து—முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய—குவளைமென்று-குவளைமலரைமென்று—வள்ளை வள்ளையிலையை, வாய்குதட்டி-மென்று, மேதி-எருமைகளானவை—வழை-புன்னைமரத்தினுடைய, நறுநீழல்-நறியநிழலிலே—துஞ்சும்-உறங்குகின்ற—வெள்ளநீர்-அதிகநீரையுடைய—பழனஞ்சூழ்ந்த-கழனிகளாற் சூழப்பட்ட—மிதிலைநாடாளும்-மிதிலைதேயத்தையாளுகின்ற—வேந்து-அரசன்—(எ-று.) ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது (கருத்து) இவன்மிதிலைநாட்டுமன்னன் என்றாள் என்பதாம். (௩௫௬)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேல்கிடந்தனையகண்ணா
யதிர்கழலரசர்போற்றவீங்குறையரியேறன்னான்
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்றுகாசுகண்படுக்குமாட
மதியகடுரிஞ்சவோங்குமாளவதேயவேந்தே.

(இ-ள்) வெதிர்புரை-மூங்கிலையொத்த,பசிய-பசியவாகிய,மென்றோள்-மெல்லியபுயங்களையுடைய—வேல்கிடந்தனைய-வேற்படையிருந்ததையொத்த, கண்ணாய்-கண்களையுடையதமயந்தியே, அதிர்-அதிர்ச்சியையுடைய,கழலரசர்-வீரக்கழலையணிந்த அரசர்கள்—போற்ற-வணங்க—ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற—அரியேறன்னான்-சிங்கவேற்றையொத்தவன்—கதிர்-கதிராகிய—வெயிற்கற்றை-வெயிற்றொகுதியை—கான்று-வீசி—காசு - இரத்நங்கள்,கண்படுக்கும்-பதித்திருக்கிற,மாடம்-உப்பரிகைகள்,மதி-சந்திரனுடைய—அகடு-வயிற்றை—உரிஞ்ச-தேய்க்க—ஓங்கும்- உயர்ந்திருக்கின்ற—மாளவதேயவேந்து- மாளவதேயத்தரசன்—(எ-று) (கருத்து)இவன்மாளவதேயத்துமன்னனென்றாள்-எ-ம். (௱௫௭)

வடுவகிர்நெடுங்கணல்லாய்மடங்கலாசனத்தின்வைகுந்
தொடுகட லுயிர்த்தமுத்தந் துயல்வருதடந்தோள்வீரன்
கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக்கமலமென்பொகுட்டிமேலறிக்
குடவளைமுத்தமீனுங்கோசலத்தரசனோறே.

(இ-ள். வடுவகிர்-மாவடுவின் பிளப்பையொத்த—நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய,நல்லாய் தமயந்தியே,மடங்கலாசனத்தின்-சிங்காசனத்திமேல,வைகும்-தங்கிய, தொடுகடல-சகராற்றோண்டப்பட்டகடலானது, உயிர்த்த-பெற்ற—முத்தம்-முத்துவடங்களானவை,துயல்வரு-அசைகின்ற, தடம்-பருத்த—தோள்-புயத்தையுடைய,வீரன்-அரசனானவன்;கடி-வாசனைபொருந்திய, முறுக்கவிழ்ந்த-முறுக்குடைந்த,செவ்வி-அழகுபொருந்திய,கமலமென்பொகுட்டில் தாமரைமலரினுடைய மெல்லிய கொட்டைகளின்மேல்,எறி-எறிக்கொண்டு குடவளை-குடம்போன்றசங்கானது, முத்தமீனும்-முத்துக்களைப்பெறுகின்ற,கோசலத்து-கோசலதேயத்தையாளுகின்ற,அரசனேறு- அரசரிற்சிங்கவேற்றையொத்தவரசன்—(எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது(கருத்து) இவன்கோசலநாட்டரசன் என்றாள் எ-ம்பதாம். (௱௫௮)

மாழைமென்னோக்கிபீங்குவைகியமானவேலான்
றாழைமுப்புடைக்காய்வீழ்ந்துதாற்றிளங்கமுகுசெற்று
வீழ்கிளைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காய்க்
கோழரையரம்பைசாய்க்குங்குடகநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) மாழை மாம்பிஞ்சுபோன்ற,மென்னோக்கி-மெல்லிய பார்வையையுடையதமயந்தியே—ஈங்கு-இங்கே,வைகிய-தங்கிய மான-பெரிய,வேலான்- வேற்படையையுடையவன், தாழை-தெங்கினுடைய—முப்புடைக்காய்-மூன்றுபக்கங்களுடைய காயான

து—வீழ்ந்து-விழுந்து—தாறு-குலைகளையுடைய—இளங்கமுகு-இளமைபொருந்தியகமுகமரத்தை—செற்று - ஒடித்து, வீழ்சுளை-விழப்பட்டசுளையையுடைய வருக்கைபோழ்ந்து-பலாவைப்பிளந்து,வெம்புலியடிய வெப்பம்பொருந்திய புலியினதடியையொத்த—பைங்காய்-பசியகாயையுடைய,கோழிலை-கொழுமையுள்ள அடிலையையுடைய—அரம்பை வாழையை—சாய்க்கும்- சாயச்செய்யும்,குடகநாடு-குடகதேயத்தை,ஆளும்-ஆளுகின்ற,வேந்து-அரசன்,(எ-று)(கருத்து)இவன் குடகநாட்டரசன் என்றாள்.()

எந்திளமுலையாயிப்பா லினிதுறைகுமரனன்னான்
றேந்துணருமிழ்த்தபோதுந் தெரிவையரிழைத்தசிற்றிற்
காந்திரிமணியும்பொன்னுங் காழகிற்றுணியும்வாரிப்
பூந்திரைசுருட்டுந்தெண்ணீர் பொன்னிநாடாளும்வேந்தே

(இ-ள் ஏந்து-தாங்குகின்ற—இளமுலையாய்- இளமைபொருந்தியமுலைகளையுடையதமயந்தியே—இப்பால்- இப்புறத்தில், இனிதுறை-இனிமையுடனுறைகின்ற—குமரனன்னான்- குமாரக்கடவுளையொத்தவன்--தேந்துணர்-வாசனைபொருந்தியமகரந்தங்களை, உமிழ்த்த-உதிர்த்த—போதும்-மலர்களையும்—தெரிவையர்-சிறுபெண்கள்—இழைத்த-செய்த—சிற்றில்- சிறுவீட்டினது—காந்தெரி-ஒளிமிகுந்த—மணியும்-மணிகளையும், பொன்னும்- பொன்னையும்—காழ்-வைரம்பொருந்திய—அகிற்றுணியும்- அகிற்றுண்டுகளையும்—வாரி-வாரிக்கொண்டு—பூம்- அழகுபொருந்திய—திரைசுருட்டும்-அலைகளைமடக்குகின்ற—தெண்ணீர்- தெளிவுபொருந்தியநீரையுடைய—பொன்னிநாடு-காவிரிசூழ்ந்தசோணாட்டை—ஆளும்வேந்து-ஆளும் ரசன்—(எ-று.) (கருத்து) இவன் சோழநாட்டரசன் என்றாள் என்பதாம். (௱௩௰)

மோட்டிளமலையாய்பைம்பொன் மொய்ம்மணித்தவிசிருப்பண்
சேட்டிளம்பரிதிபோலவிங்குறைதிணிபொற்றோளான்
பாட்டளிபேட்டினோடுப்பருமுகையவிழ்த்துத்தேறற்
கூட்டுணுங்கமலவாவிகொற்கையம்பதிகுவேந்தே.

(இ-ள்.) மோடு-உயர்ச்சிபெற்ற- இளமுலையாய்-இளமைபொருந்தியஸ்தனங்களையுடையதமயந்தியே—பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த--மொய்ம்மணி-மணிகள்நெருங்கிய, தவிசிருப்பண்-ஆசனத்தின்மத்தியத்திலே, சேட்டிளம்பரிதிபோல-மிகுந்தஇளமைபொருந்தியசூரியன்போல்—ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற—திணி-வலிமைபெற்ற,பொற்றோளான்-அழகுபொருந்தியதோளையுடையவன்—பாட்டளி-பாட்டையுடைய வண்டுகள்—

பேட்டினோடும்-பெட்டைகளுடன்—பருமுகையவிழ்த்து - பரிய அரும்புகளைவிரித்து—தேறல்-தேனை—கூட்டுணும்- கொள்ளைகொள்ளும்—கமலவாவி-தாமரைத்தடாகத்தையுடைய கொற்கையம்பதிக்குவேந்து-சேரமான்—(எ-று.) ஏகாரம்-அசைநிலை (கருத்து) இவன்கொற்கைநாட்டரசன் என்றாள் என்பதாம். (௩௯௧)

என்னமற்றினையவாறேயெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த
மன்னவர்குலமும்பேரும்வரன்முறைவழாதுகூறி
மின்னகுப்ரிதிவைவேனளனுருக்கொண்டுமேய
வன்னவர்தமையுமற்றைநளனையுமறையலுற்றாள்.

(இ-ள்.) என்ன-இப்படியென்று—இனையவாறு- இத்தன்மைப்படி—எரிமணி-ஒளிவீசுகின்றமணிகள்பதித்த—மாடஞ்சேர்ந்த-உப்பரிகைகள்சேர்ந்த—மன்னவர்-அரசர்களுடைய—குலமும்-மரபும்--பேரும்-நாமமும்—வரன்முறை-குலமுறைமையில்,வழாது-வழுவாமல்—கூறி-சொல்லி—மின்னகு- ஒளியையுடைய,பரிதி-சூரியனையொத்த—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய—நளனுருக்கொண்டுமேய-நளனுருவங்கொண்டிருக்கின்ற—அன்னவர்தமையும்-இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும்—நளனையும்- நளமகாராசனையும்—அறையலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள்—(எ-று.) மற்று-அசை (கருத்து) தேவர்களையும் நளனையும் சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம். (௩௯௨)

கலைவளர்திங்களென்னக்கடிகமழ்கமலம்வாட்டுந்
திலகவாண்முகத்தாயீங்குவைகியசினவேற்காளை
வலனுடைவைரவாளான்கற்பகமலிந்ததோளான்
பலபகைவரைமுன்செற்றபகட்டெழின்மார்பினானே.

(இ-ள்.)கலைவளர்-கலைகள்வளரப்பெற்ற,திங்களென்ன-சந்திரன்போல்—கடிகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற—கமலம்வாட்டும் - தாமரைமலரைவாடச்செய்கின்ற—திலகவாண்முகத்தாய்-திலகப்பொட்டிட்டஒளிபொருந்தியமுகத்தையுடையதமயந்தியே,ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய—சினவேற்காளை-கோபம்பொருந்தியவேற்படையையுடையவரசன்,வலனுடையவைரவாளான் - வலனைக்கொன்றவச்சிரப்படையையுடையவன்-(வெற்றிபொருந்தியகூரியவாளையுடையவன்)கற்பகமலிந்ததோளான்-கற்பகமலர்மாலைநெருங்கப்பெற்றதோளையுடையவன்--(மலையைப்பிளக்கும்படி வலிமைமிகுந்ததோளையுடையவன்)பலபகைவரைமுன்செற்ற- பலவாகியபகைகொண்டமலைகளைமுன்சிறகறுத்துச்சயங்கொண்ட-(பலசத்துருக்களைமுன்செயித்த)பகட்டெழின்மார்பினான் - பெருமை

பொருந்திய அழகியமார்பையுடைய இந்திரன்—(நளன்) (எ-று)
(கருத்து) இவன் இந்திரன் என்றாள் என்பதாம். (௭௬௫)

நகைமதிமுகத்தாயீங்குவைகிய நாமவேலான்
புகலரும்வெகுளியுள்ளத்தொருவினன்பொங்கியார்த்த
பகையிருட்பிழம்புசீக்கும்பலசுடருமிழும்வாளான்
றகைமைசால்புலவரோத்துந்தாலமேழுடையகோவே.

(இ-ள்.) நகை-ஒளியையுடைய—மதிமுகத்தாய்-சந்திரன்போன்றமுகத்தையுடையதமயந்தியே—ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, நாமவேலான் - அச்சத்தைத்தரும்வேற்படையையுடையவன்—புகலரும்-சொல்லுதற்கரிய-வெகுளியுள்ளத்து-கோபமுள்ளமனத்தையுடைய—ஒருவினன்- ஆட்டுக்கடாவாகனத்தையுடையவன், (புகலரும் - புகுதற்கரிய—வெகுளி-சினத்தை—உள்ளத்து- மனத்தின்கண்—ஒருவினன்-நீக்கினன்)—பொங்கி - பொலிந்து—ஆர்த்த-ஒலித்த,பகை-பகையாகிய,இருட்பிழம்பு- இருட்பிழம்பை, சீக்கும்-ஓட்டுகின்ற—பல-பலவாகிய—சுடருமிழும்-ஒளியையுமிழ்கின்ற—வாளான்-சுவாலையையுடையவன்—(பொங்கியார்த்த-மிகுந்துகர்ச்சித்த—பகையிருள்-இருளையொத்தபகைவரது—பிழம்பு-கூட்டத்தை—சீக்கும்-கெடுக்கின்ற—பல-பலவாகிய, சுடருமிழும்-ஒளிவிடுகின்ற—வாளான்- வாட்படையையுடையவன்)--தகைமைசால்-அழகுமிகுந்த--புலவரோத்தும்-தேவரால்துதிக்கப்பட்ட,தாலமேழுடையகோ-ஏழுநாவுடையதீக்கடவுள்--(தகைமைசால்-பெருமைமிகுந்த—புலவரோத்தும்-வித்துவான்களால்துதிக்கப்பட்ட,தாலமேழுடையகோ-சத்ததீவையுடைய—(நளன்)(எ-று (கருத்து)இவன்அக்கினிதேவன்என்றாள்என்பதாம். (௭௬௬)

அஞ்சனமெழுதலாற்றாதம்மவோவென்றுநையும்
வஞ்சிநுண்ணிடையாயீங்குவைகியநாமவேலா
னெஞ்சலிறருமன்றெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்சவேயோசைபோயதீதறுசெங்கோல்வேந்தே.

(இ-ள்.) அஞ்சனம்-மையை—எழுதல்-எழுதுதலை—ஆற்றாது-சகியாது—ஓவென்று-ஓவென்று—நையும் -நைவையடைகின்ற--வஞ்சிநுண்ணிடையாய்-வஞ்சிக்கொடிபோல்நுட்பமாகியஇடையையுடையதமயந்தியே—ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, நாமவேலான்-அச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்படையையுடையவன்—எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, தருமன்-தருமனென்னும்பெயரையுடையவன்(தருமத்தையுடையவன்)—தெண்ணீர்-தெளிவுபொருந்தியநீரையுடைய,இருங்கடலுலகமெல்லாம்-பெரியகடல்சூழ்ந்த உலக

முழுவதும்—செஞ்சவே-செவ்வையாக—ஓசைபோய-புகழ்வர ப்பெற்ற—தீதறு-குற்றமற்ற, செங்கோல்வேந்து-செவ்வியகால தண்டத்தையுடையயமன்--(செங்கோல்செலுத்துநளன்) (எ-று) ☞ இதுநளனுக்கும் இயமனுக்குஞ்சிலேடை [*இலக்கணத்திர ட்டு-ஒருபெயர்க்கிருபொருளுணைப்பதுசிலேடையாம்-இவ்விதி யால் இரண்டருத்தங்கொள்வதைக்காண்க (கருத்து) இவன்இயம ன் என்றுள் என்பதாம். (௱௬௫)

பாற்றிரையமிர்தமூறும்படரொளிப்பவளச்செவ்வாய்க்
கோற்றொடிமடந்தையீங்குவைகியகுவவுத்தோளான்
மாற்றருஞ்சிறப்பின்மிக்கவளங்கெழுபுவனவேந்த
னாற்றிசைப்பரப்புஞ்சூழ்போநலங்கெழுநேமிவேந்தே.

(இ-ள்.) பாற்றிரை-பாற்கடலிற்பிறந்த—அமிர்தமூறும்-அமிர் தமூறுகின்ற, படர்-படரப்பெற்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, பவளச் செவ்வாய்-பவளம்போன்றசெவ்வாயையும்—கோற்றொடி-அழ கியவளையலையுமுடைய—மடந்தை-தமயந்தியே—ஈங்குவைகிய இங்கேதங்கிய—குவவுத்தோளான்-திரட்சிபொருந்திய தோளையு டையவன், மாற்றரும்-ஒருவராலும்நீக்குதற்கரிய, சிறப்பின்மிக்க- சிறப்பினால்மிகுந்த, வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய--புவனவேந்த ன்-நிருக்கரசன்—(பூமிக்கரசன்)நாற்றிசைப்பரப்பும்-நான்குதி சைகளின்பரப்பினும், சூழ்போம்-சூழ்ந்துபோகின்ற, நலங்கெழு நன்மைபொருந்திய—நேமிவேந்து-கடலரசனுனவருணன் (சக் கிரவர்த்தியாகிய)நளமகாராசன்—(எ-று.) ☞ இதுவருணனுக்கு ம்நளனுக்குஞ்சிலேடை(கருத்து)இவன்வருணன்என்றுள்-எ-ம்.( )

போதரிநெடுங்கணல்லாய்பொருசிலைவேனிலானிற்
கோதையர்மனமுங்கண்ணுங்கூட்டுணுங்குவவுத்தோளான்
றாதவிழ்கமலப்போதுமலர்ந்தபூந்தடங்கடோறு
மாதர்மென்முகங்கள்காட்டும்வளங்கெழுநிடதவேந்தே.

(இ-ள்.) போதரி-அரிபரந்த—நெடுங்கண் - நெடியகண்களையு டைய—நல்லாய்-தமயந்தியே--பொருசிலை-பொருகின்ற வில்லை யுடைய—வேனிலானில்-மன்மதன்போல், கோதையர்-மங்கையர் களுடைய, மனமும்-நெஞ்சையும், கண்ணும்-விழிகளையும்—கூட் டுணும்-கொள்ளையிடுகின்ற—குவவுத்தோளான்- திரட்சிபொருந் தியதோளையுடையவன்—தாதவிழ்-மகரந்தப்பொடியுதிர்க்கின்ற, கமலப்போது-தாமரைமலர்கள்—மலர்ந்த-விரிந்த—பூந்தடங்க டோறும்-பொலிவுபொருந்தியதடாகங்கள்தோறும், மாதர்-மட வார்களுடைய, மென்முகங்கள்காட்டும்- மெல்லியமுகங்களைக்கா

ண்மிக்கின்ற,வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய--நிடதவேந்து- நிடத தேயத்தையாளும்நளமகாராஜன்—(எ-று.)ஏ-அசை - (கருத்து) கண்களையுடையதமயந்தியேமன்மதனைப்போலப்பெண்கள்கண்களையுமனங்களையும்கொள்ளைகொள்ளும்அழகுபொருந்தியதோள்களையுடைய நளமகாராசன்இவனேஎன்றாள்-எ-ம். (௩௬௭)

என்றியலணங்குகூறவினையரிலன்னங்கூறு
மன்றலந்தெரியற்றிண்டோண்மன்னவன்யார்கொலென்னுப்
பொன்றிகழ்திதலைப்பூத்தபுணர்முலைப்பாவைபோல்வா
ளொன்றியவையத்தோடுமுள்ளநெக்குருகிநின்றாள்.

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று—இயலணங்கு- நாமகளானவள்,கூற-சொல்லியவளவில், இனையரில்- இத்தன்மையையுடைய அரசர்களில்—அன்னங்கூறும்-அன்னப்பறவைமுன்புசொல்லிய—மன்றல்-வாசனைபொருந்திய—தெரியல் - மாலையையணிந்த—திண்டோள்-திண்மைபொருந்திய தோள்களையுடைய—மன்னவன் நளமகாராசன்—யார்கொலென்னு-எவனென்று—பொன்-பொன்போல்—திகழ்-விளங்குகின்ற—திதலைபூத்த- தேமல்பரவிய—புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளையுடைய—பாவைபோல்வாள்-பாவைபோல்பவளாகியதமயந்தியானவள்—ஒன்றியவைத்தோடும்-பொருந்தியசந்தேகத்துடனே—உள்ளம்- மனமானது—நெக்குருகிநின்றாள் மிகவுங்கரைந்துநின்றாள்—(எ-று) (கருத்து)தமயந்தி மனமுருகிநின்றாள் என்பதாம். (௩௬௮)

எள்ளுறவேனையோரையிரட்டுறமொழிதலானும்
வள்ளன்மார்பணிந்ததாரில்வண்டுவீழ்ந்தரற்றலானு
முள்ளுறப்பிணித்தவன்பினூழ்வினைத்தொடர்பினானு
நள்ளிருள்பருகும்பைம்பூணளனையேநளனென்*றோர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) எள்ளுற-சந்தேகம்பொருந்த—ஏனையோரை-மற்றையோரை—இரட்டுறமொழிதலானும்-இரண்டுபொருள்படச்சொல்லுதலாலும்--வள்ளன்மார்பணிந்ததாரில்- நளன்மார்பிலணிந்தமாலையில், வண்டுவீழ்ந்தரற்றலானும்-வண்டுகள்வீழ்ந்தொலித்தலாலும்,உள்ளுறபிணித்த-உள்ளேபொருந்தக்கட்டிய, அன்பின்-அன்பினாலுண்டாகிய--ஊழ்வினைத்தொடர்பினானும்- ஊழ்வினையினுடையசம்பந்தத்தினாலும்—நள்ளிருள்-மிகுந்தஇருளை, பருகும்-உண்கின்ற—பைம்பூண்-பசியபொன்னாற்செய்தஆபரணங்களையுடைய—நளனையே-நளனென்னுமரசனையே,நளனென்று-நளமகாராசனென்று—ஓர்ந்தாள்-அறிந்தாள்—(எ-று) *இலக்கணக்கொத்து[-அகம்புறமொற்றுமையாகுங்கருவிஇவ்விதியாலோர்

ந்தாள்என்றது அகக்கருவி] (கருத்து) நளனையே நளனென்றறிந்தாள் என்பதாம். (௩௬௯)

மாதர்மென்னோக்கிநாணிமதிமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீதூரவுள்ளங்களிமகிழ்தூங்கநின்ற
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினேந்துந்
தாதுலாமலங்கன்மாலைதளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) மாதர்-அழகுபொருந்திய—மென்னோக்கி- மெல்லிய பார்வையையுடையதமயந்தியானவள்—நாணி- நாணமுற்று--மதிமுகம்-மதிபோன்றமுகத்தை—சிறிதுகோட்டி-கொஞ்சம்வணங்கிக்கொண்டு—காதல்-ஆசையானது—மீதூர- அதிகரிக்க—உள்ளம்-மனமானது—களிமகிழ்தூங்க-களிப்புமிகுந்தமகிழ்ச்சிதங்கநின்ற-அருகேநின்ற—கோதையர்-தோழிகள்—மணிசெய்- நவமணிகள்பதித்த—செம்பொற்கோடிகத்து-செம்பொன்னாற்செய்ததட்டில்—இனிதினேந்தும்- இனிமையிற்றாங்குகின்ற—தாதுலாம்-மகரந்தமுலாவுகின்ற—அலங்கன்மாலை- மலர்மாலையை—தளிரியல் தளிரினதுசாயலையுடைய,கரத்திற்கொண்டாள்-கையிலெடுத்துக்கொண்டாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திமாலையைக் கையிலெடுத்தாள் என்பதாம். (௩௭0)

இன்னரிச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியார்ப்பவேகி
மன்னவர்மனமுங்கண்ணும்வண்டெனத்தொடர்ந்துவீழக் [ற்
கொன்னுனைவரவொள்வாணிடதர்கோன் குவவுத்தோண்மே
பொன்னரிமாலைசூட்டிப்பூங்கழல்வணங்கிநின்றாள்.

(இ-ள்.) இன்-இனியவோசையைத்தருகின்ற,அரி-பருக்கையையுடைய—சிலம்பு சிலம்புகளும்,செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த—கிண்கிணி-சதங்கைகளும்—ஆர்ப்ப-ஒலிக்கும்படி, ஏகி-போய்,மன்னவர்-அரசர்களுடைய, மனமும்-நெஞ்சும்; கண்ணும்-கண்களும்—வண்டென- வண்டுகள்போல்—தொடர்ந்துவீழ தொடர்புகொண்டுவீழ—கொல்-கொல்லுகின்ற— நுனை - முனையையுடையவரவொள்வாள்-கூர்மைபொருந்திய ஒளிவீசுகின்ற வாட்படையேந்திய—நிடதர்கோன்-நளமகாராசனுடைய, குவவு-திரட்சிபொருந்திய—தோண்மேல்-புயங்களின்மேல், பொன்னரிமாலைசூட்டி-பொன்னரிமாலையையணிந்து--பூங்கழல்-அழகு பொருந்தியஅவன்பாதங்களை—வணங்கிநின்றாள்- பணிந்துநின்றனள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திநளனதுதோளில்மாலையணிந்து அவனதுதிருவடியைவணங்கி நின்றாள் என்பதாம். (௩௭௧)

வடிமலர்நெடுங்கட்செவ்வாய் மடவரலினிதுசூட்டுந்
தொடையல்பொற்கிரியில்வீழுஞ் சுடர்மணியருவியேய்ப்
விடுகதிர்வலயத்திண்டோள் மன்னவன்விழைவுகூர்ந்து [ப
படிதழீஇயுவகைபூத்தபெய்மதக்களிறு போன்றான்

(இ-ள்.)வடி-தேனையுடைய—மலர்-குவளைமலர்போன்ற, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும்—செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய,மடவரல்-தமயந்தியானவள்.இனிதுசூட்டும் - இனிமையோடுஞ்சூட்டிய,தொடையல்-மாலையானது—பொற்கிரியில்-மேருமலையில்,வீழும்-ஒழுகுகின்ற—சுடர்-ஒளியையுடைய,மணி- இரத்நங்களோடும்வருகின்ற,அருவியேய்ப்ப-அருவியையொப்ப,விடுகதிர்-கிரணங்களைவீசுகின்ற,வலயம்- கேயூரமணிந்த, திண் - வலிமைபொருந்திய—தோள்-தோளையுடைய, மன்னவன் - நளமகாராஜன்,விழைவுகூர்ந்து-ஆசைமிகுந்து;பிடிதழீஇ - பெட்டையானையைத்தழுவி—உவகைபூத்த- மகிழ்ச்சியுண்டாகிய—பெய்மதக்களிறு-மதம்பொழிகின்றயானையை,போன்றான்-ஒத்தான்(எ-று) பிடி-பெட்டையானை-களிறு-ஆண்யானை;இலக்கணக்கொத்து கேளாதேற்றல்கேட்டேயேற்ற-லேலாதேற்றலீவோனேற்ற- லுயர்ந்தோனேற்ற விழிந்தோனேற்ற-லொப்போனேற்ற லுணர்வின்றேற்றல்-விருப்பாயேற்றல்வெறுப்பாயேற்ற- லாதியாய்ப்பலவுமறைந்தனர்கொள்வோன்-இவ்விதியால்நளன்மாலையைவிருப்பாயேற்றான் (கருத்து)நளன்மகிழ்ச்சியடைந்தான்என்பதாம். ()

பூணுலாக்கிடந்தவல்குற் பொற்பெலாங்களிகொள்வண்டின்
பாணுலாக்கிடந்ததாரான் பருகுவான்போலநோக்க
நாணமீதூரப்பைம்பொன் னலத்தபூங்கொடியினொல்கி
வாணகையுயிர்த்தசெவ்வி மதிமுகங்கோட்டிநின்றாள்

(இ-ள்.)பூணுலாக்கிடந்த-ஆபரணங்களசைந்துகிடந்த — அல்குல்-அல்குலையுடையதமயந்தியது—பொற்பெலாம்- அழகனைத்தையும்—களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட—வண்டின்-வண்டுகளுடைய—பாணுலாக்கிடந்த-இசையுலாவிக்கிளர்ந்த—தாரான்- மாலையையணிந்தநளனானவன்—பருகுவான்போல- கண்ணாலுண்பவன்போல—நோக்க-பார்க்க—(அதனால்)நாணமீதூர- நாணமதிகரிக்க,பைம்பொன்-பசியபொன்னாலாகிய,நலத்த- நன்மையையுடைய—பூங்கொடியின்-பூங்கொடிபோல்—ஒல்கி - துவண்டு,வாள்-ஒளிபொருந்திய—நகையுயிர்த்த-புன்னகையைத்தந்த, செவ்வி-அழகுபொருந்திய—மதிமுகம்-சந்திரன்போன்றமுகத்தை--

கோட்டிநின்றாள்-வணங்கிக்கொண்டுநின்றனள்—(எ-று) (கருத்து நளன்தமயந்தியைப்பார்க்கத்தமயந்திதலைவணங்கினாள்-எ-ம். ()

அலைகட லுயிர்த்தபொன்னம் பாவையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பளிங்குமாட வேதிகைகொணர்ந்துநீங்காச்
சிலதியருயிரையன்ன தோழியர்செவிலித்தாயர்
விலைவரம்பறியலாகா மென்றுகிலெழினி*வீழ்த்தார்

(இ-ள்) அலைகடல்-பாற்சமுத்திரமானது—உயிர்த்த-பெற்ற—பொன்னம்பாவையை-இலக்குமியையொத்ததமயந்தியை— அலங்கு-அசைகின்ற—சோதிநிலவுமிழ்-மிகுந்தவொளியைக் கொப்புளிக்கின்ற—பளிக்குமாடவேதிகை- பளிங்கினாற்செய்த உப்பரிகையிலிருக்குமேடையில்—கொணர்ந்து-அழைத்துக்கொண்டுவந்துவைத்து—நீங்கா-நீங்காத—சிலதியர்- ஏவல்செய்தோழிகளும்,உயிரையன்னதோழியர்-உயிரையொத்ததோழிகளும்—செவிலித்தாயர்-வளர்த்ததாய்மாரும்—விலைவரம்பறியலாகா-விலையளவறியக்கூடாத—மென்றுகில்-மெல்லியசீலையாற்செய்த, எழினி-திரையை,வீழ்த்தார்-விடுத்தார்கள்—சிலதியராதியர்-எழுவாய்—(எ-று) * இலக்கண்க்கொத்து- ஏவுதலியற்றுதலிவையின் வேறுதலெனவினைமுதன் மூவகையாமென்ப- இவ்விதியால்வீழ்த்தினார்தன்வினை(கருத்து)தாய்மார்களுந்தாதிமார்களுந் தமயந்தியையுப்பரிகையின்மேலழைத்துக்கொண்டுபோய்வைத்துத் திரைபோட்டார்கள்என்பதாம். (௱எசு)

தாவருஞ்சீற்றத்துப்பிற் றறுகண்மால்யானையன்ன
மேவலர்க்கடந்தவொள்வாள்வேந்தர்கோன் முழவுத்தோண்
மேன்,மாவகிர்நெடுங்கண்சூட்டு மாலையேமாலையாகக்
காவலர்முகங்களெல்லாங் கமலமொத்திருந்தமாதோ

(இ-ள்) தாவரும்-தாவுதற்கரிய—சீற்றத்துப்பின்- மிகுந்தகோபத்தையும்—தறுகண்-அஞ்சாமையையுமுடைய—மால்- பெருமைபொருந்திய—யானையன்ன- யானையையொத்த—மேவலர்-சத்துருக்களை—கடந்த-வென்ற,ஒள்-ஒளிபொருந்திய, வாள்-வாட்படையையுடைய—வேந்தர்கோன்-நளமஹாராஜனுடைய—முழவு-மத்தளத்தைதயொத்த,தோண்மேல்-புயங்களின்மீது—மாவகிர்-மாவடுவின் பிளப்பையொத்த—நெடுங்கண்- நெடியகண்களையுடையதமயந்தியானவள்—சூட்டும்-தரித்த—மாலையே- பூமாலையே—மாலையாக-மாலைப்பொழுதாக,காவலர் - அரசருடைய—முகங்களெல்லாம்-முகங்களனைத்தும்—கமலம்- தாமரைமல

னா—ஒத்திருந்த-ஒத்திருந்தன—(எ-று.)மாது-ஓ-அசைகள் (கருத்து)நளன்தோளிலணிந்த மாலையேமாலைக்காலமாகஅரசர்கள்முகங்கள்தாமனாகளாகவிருந்தனஎன்பதாம். (௱௭௫)

சுயம்வரப்படலம்-முற்றிற்று.

போர்புரிபடலம்,

(*)

இப்படலத்தால்சுயம்வரத்திற்குவந்த அரசர்தமயந்திநளனை விரும்பிமாலைசூட்டுதலால்தாம் அவளைக்கைப்பற்றும்பொருட்டு அவனைவெல்ல வெண்ணிச் செய்யும்யுத்தஞ்சொல்லப் படுகின்றது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)

அழகினைச்சுமந்தபேறு பெற்றனளணங்கின்றென்று
வொழுகொளியாரமார்ப ருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பப்
பொழிகதிர்வைரவொள்வாட் புரவலன்புழுங்கிநெஞ்சம்
விழியழல்கதுவநோக்கி வேந்தனாவிளித்துச்சொல்வான்

(இ-ள்.)அழகினை-சௌந்தரியத்தை,சுமந்தபேறு- தாங்கியபேற்றினை—அணங்கு-தமயந்தியானவள்--இன்றுபெற்றனளென்று-இன்றுதான்பெற்றாளென்று—ஒழுகொளி-ஒளிவிளங்குகின்ற, ஆரம்-மணிவடமணிந்த—மார்பர்-மார்பையுடைய அரசர்களனைவரும்,உவாக்கடல்-பர்வகாலத்துக்கடலானது—மெலிய - ஒலியிற்குறையும்படி,ஆர்ப்ப-ஒலிக்க—(அதுகண்டு)பொழிகதிர்- கிரணங்களைவீசுகின்ற,வைரவொள்வாள்-ஒளிபொருந்தியவச்சிரவாளையுடைய--புரவலன்-இந்திரனானவன்—நெஞ்சம்புழுங்கி- மனம்வெந்து—விழி-கண்களில்—அழல்கதுவ - நெருப்புப்பற்ற,நோக்கி-பார்த்து—வேந்தனா-அரசனா—விளித்து-அழைத்து, சொல்வான்-இவ்வாறுசொல்வான்—(எ-று.(கருத்து)இந்திரன் பொறாமைகொண்டரசனாப்பார்த்துச்சொல்வான்என்பதாம். (௧)

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர் வெண்மதிமழுங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியந்தோன்றிற் படரொளிமழுங்கலுண்டோ

வரசர்காணிவிரிவெய்யோ னருங்குலத்துதித்துந்திங்கண்
மரபின்மன்னவற்குநுங்கண் மாணெழின்மழுங்கினீரால்

(இ-ள்)விரிகதிர்-விரிந்தகிரணங்களையுடைய— பரிதிமுன்னர்-சூரியன்முன்னே—வெண்மதி-வெண்மைபொருந்தியசந்திரன்—மழுங்குமல்லால்-மழுங்கிப்போகுமல்லாமல்—பரிதியும்- சூரியனும்,மதியந்தோன்றில்-சந்திரனுதித்தால்—படர்-விரிகின்ற,ஒளிமழுங்கலுண்டோ-ஒளிகெடுதலுண்டோ—(இல்லைஇவ்வாறிருக்க) அரசர்காள்-அரசர்களே—நீவிர்-நீவிர்கள்—வெய்யோன்- சூரியனுடைய,அருங்குலத்துதித்தும் - கிடைத்தற்கரியமரபினிற்பிறந்தும்,திங்கண்மரபின்மன்னவற்கு-சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தஅரசனுக்கு—நுங்கள்-உங்களுடைய—மாண்-பெருமைபொருந்திய, எழில்-அழகு—மழுங்கினீர்-மழுங்கிப்போனீர்கள்—(எ-று)சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தவன்நளன்(கருத்து) அரசர்களேநீங்கள்சூரியகுலத்திற்பிறந்துஞ்சந்திரகுலத்து நளனழகுக்குத்தோற்றீர்களென்றான் என்பதாம். (௨)

உரிமையிற்புணர்ந்தமாத ரூடவுமறுத்திம்மாதின்
வரிமுலைப்போகம்வேண்டி மணவினைத்துணிந்துவந்தீர்
குருதிவேல்சுமந்துவாளா வீங்கியகுவவுத்தோளீர்
திருநகர்க்கினிநீர்போய்நுந்தெரிவையர்க்கென்சொல்வீரோ

(இ-ள்.) உரிமையில்-கிழமையினால்—புணர்ந்த-கூடிய,மாதர்-மங்கையர்கள்—ஊடவும்-பிணக்கங்கொள்ளவும்,மறுத்து- அதைநீக்கி,இம்மாதின்-இந்தமங்கையின்—வரி - சந்தனக்கோலத்தையுடைய,முலைப்போகம்வேண்டி- ஸ்தனத்தினுடையபோகத்தைவிரும்பி—மணவினை விவாகத்தொழிலை,துணித்துவந்தீர்-நிச்சயித்துக்கொண்டுவந்தீர்கள்—குருதி-உதிரந்தோய்ந்த, வேல்சுமந்து-வேற்படையைச்சுமந்து,வாளா-வீணாக—வீங்கிய-பருத்த குவவுத்தோளீர்-திரட்சிபொருந்தியதோள்களையுடைய அரசரே- திருநகர்க்கு-உங்களுடையநகரத்திற்கு—இனி-இப்பொழுது, நீர்போய்-நீர்சென்று—நுந்தெரிவையர்க்கு-உம்முடைய மனைவிகளுக்கு,என்சொல்வீர் யாதுசொல்வீர்கள்—(எ-று)(கருத்து) அரசர்களேஉங்கள்மனைவிகளுக்கென்னசொல்வீர்கள்என்றான்-எ-ம். (௩)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச் சுடர்முடிதுறந்துகான்போய்
வீழ்சருகருந்திநீவிர் மெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டுந்
தாழிருங்கூந்தலாளை நிடதர்கோன்றழீஇயபோதோ
யாழிசூழுலகமெல்லா மவனடிபடுக்குமன்றே

(இ-ள்) சுடர்முடி-கிரணங்களையுடைய கிரீடங்களை—துறந்து-விடுத்து—சூழ்-சுற்றுகின்ற—இரும்-பெரிய—சடைகடாங்கி- சடைகளைச்சுமந்து—கான்போய்-வனத்திற்சென்று,வீழ்- அங்கேயுதிர்கின்ற—சருகருந்தி-சருகைப்புசித்து—நீவிர் (அரசர்களே) நீர்,மெய்த்தவம்-உண்மையாகியதவத்தை,புரிதல்வேண்டும்- செய்தல்வேண்டும்—(அஃதேனெனில்)தாழ்-தாழ்ந்த,இரும் - பெரிய,கூந்தலாளை-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, நிடதர்கோன்-நளன்,தழீஇயபோதே-தழுவியபோதே,ஆழிசூழ்- கடலாற்சூழப்பட்ட,உலகமெல்லாம்-பூவுலகமனைத்துப்—அவன்- அவ்வரசனுடைய,அடிபடுக்கும்-அடிபணிந்துகிடக்கும்,(எ-று) (கருத்து) அரசர்களேதமயந்தியை நளன்தழுவியபோதேநீங்கள்மணிமுடி நீக்கிச்சடைமுடிதாங்கிக்காட்டிற்போய்தவசுபண்ணவேண்டுமென்றான்-எ-ம். (௪)

கண்டவர்மனமுங்கண்ணுங் கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
வொண்டொடிமாலைவேய்ந்தோற்குரியளென்றெண்ணவேண்டாந்,திண்டிறனிடதர்கோமான் செருவினிலிரியஃபோக
மண்டவர்கடந்தவொள்வேன் மன்னவற்குரியளென்றான்

(இ-ள்)கண்டவர்-தன்னைப்பார்த்தவர்களுடைய—மனமும்-மனத்தையும்,கண்ணும்-கண்களையும்,கவர்ந்திட- வாரிக்கொள்ளும்படி—வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற,ஒண்டொடி- தமயந்தியானவள்—மாலைவேய்ந்தோர்க்கு-மாலைசூட்டினவனுக்கு,உரியளென்று-உரிமையுடையவளென்று,எண்ணவேண்டாம் - நினைக்கவேண்டாம்,திண்டிறல்-மிகுந்தவலிமையையுடைய, நிடதர்கோமான் நிடததேயத்தரசன்,செருவினில்-போரில்—இரியல்போக- ஓடிப்போக—மண்டு-நெருங்கிய—அமர்-யுத்தத்திலே,கடந்த-செயித்த—ஒள்வேல்-ஒளிபொருந்தியவேலையுடைய,மன்னவற்கு - அரசனுக்கு—உரியளென்றான்- உரிமையுடையவளாவாளென்றான்—(எ-று)(கருத்து) தமயந்திமாலைதரித்தவனுக்குச் சொந்தமென்று எண்ணவேண்டாம் நளனைவெல்லுகின்றவர்களுக்கவள் சொந்தமென்றான் என்பதாம். (௫)

என்றலுங்கடவுட்டிங்க ளிருங்குலமிழித்துக்கூற
னன்றுநன்றென்னநக்கு நாமவேல்வழுதிசீறி
யுன்றலைதுணிப்பனென்ன வொளிறுவாளுறையினீக்கிக்
குன்றெறிவைரவொள்வாட் குரிசில்மேற்கனன்றுசென்றான்

(இ-ள்.)என்றலும்-இப்படியென்றுஇந்திரன்சொன்னவளவில், கடவுள்-தெய்வத்தன்மையுள்ள,திங்களிருங்குலம்- பெருமைபொரு

ருந்தியசந்திரவம்சத்தை,இழித்துக்கூறல்-இழிவுபடுத்திச் சொல்லல்—நன்றுநன்றென்ன-நல்லதுநல்லதென்று— நக்கு-நகைத்து—நாமவேல்-அச்சத்தைத்தருகின்றவேற்படையையுடைய, வழுதி-பாண்டியராஜன்—சீறி-அதட்டி,உன்றலை-இப்படிச் சொல்லியவுன துசிரத்தினை,துணிப்பனென்று- தறித்துவிடுவேனென்று, ஒளிறு-பிரகாசிக்கின்ற—வாள்-வாளை—உறையினீக்கி- உறையினின்று நீக்கி—குன்றெறி-மலைகளின்சிறைகையறுத்த— வைரவொள்வாள்-ஒளியையுடையவச்சிரவாளையேந்திய—குரிசின்மேல்- இந்திரன்மேல்—கனன்று-கோபித்து,சென்றான்-போனான்(எ-று) குன்றென்பது அதன்சிறகினுக்காதலால்ஆகுபெயர்(கருத்து) பாண்டியன்வாளுருவிஇந்திரன்மேற்போர்க்குச்சென்றான்என்பதாம். ()

வெகுளலையணங்கிற்காக நளனுருக்கொண்டுமேய
வகல்விசும்பளிக்கும்வேந்த னிவனெனவமரர்கூறத்
துகளெழமௌலிபண்டு தோற்றவன்றன்னோடென்க
விகலெனப்புகையுமொள்வா ளுறைசெறித்தேகினானே.

(இ-ள்)வெகுளலை-கோபியாதே—அணங்கிற்காக-தமயந்திக்காக—நளனுருக்கொண்டுமேய-நளன்வடிவங்கொண்டுவந்த, அகல்விசும்பு-அகன்றதெய்வலோகத்தை,அளிக்கும்வேந்தன்- காக்குமிந்திரன்—இவனென-இவனென்று—அமரர்கூற-தேவர்கள்சொல்ல(அதுகேட்டு)துகளெழ-தூளியெழும்ப,மௌலி-கிரீடம், பண்டு-முன்னே,தோற்றவன்றன்னோடு தோற்றுப்போனவிவனோடென்கொலிகலென-உன்னபோரொன்று—புகையும் புகைகின்ற,ஒள்வாள்-ஒளிபொருந்தியவாட்படையை,உறைசெறித்து- உறையிலிட்டு—ஏகினான்-போனான்,(எ-று)(கருத்து) தேவர்கள்இந்திரனென்றுசொல்லப்பாண்டியன்முற்காலத்திற்றோற்றவனோடு போர்க்குச்செல்லலாகாதென்றுதிரும்பினான்என்பதாம் (௭)

கூற்றெனக்கனலியென்னக் குலவரைதிரிக்குமூழிக்
காற்றெனவுருமேறென்னக் கதிர்முடியரசரெல்லா
மாற்றருஞ்சீற்றத்தோடு மடங்கலந்தவிசினின்றும் [தார்
பாற்றினஞ்சுழலும்வைவாட் படையொடுநிலத்திற்பாய்ந்

(இ-ள்.)கூற்றென-யமன்போலவும்—கனலியென்ன- அக்கினிபோலவும்—குலவரை-சத்தகுலகிரிகளையும்,திரிக்கும் - சுழற்றுகின்ற,ஊழிக்காற்றென-முடிவுகாலக்காற்றுபோலவும், உருமேறென்ன-இடியேற்றைப்போலவும்,கதிர்முடி-கிரணங்களையுடையகிரீடமணிந்த,அரசரெல்லாம்-அரசரனைவரும்,மாற்றரும்-நீக்குதற்கரிய—சீற்றத்தோடும்-கோபத்துடன்—மடங்கலந்தவிசினின்றும்

சிங்கவாகனத்திலிருந்தும்—பாற்றினம்-பருந்துக்கூட்டங்கள், சு
ழலும்- வட்டமிடுகின்ற,வை - கூர்மைபொருந்திய, வாட்படை
யோடும்-வாளாயுதத்துடன்,நிலத்தில்-பூமியின்மேல,பாய்ந்தார்-குதி
த்தார்கள்--(எ-று)(கருத்து)அரசர்களெல்லாருங்கோபத்துடன்சி
ங்காதனம்விட்டுவாட்கையோடுநிலத்திற்குதித்தார்கள்-எ-ம். (அ)

கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மா கொடிஞ்சியுந்தேரிற்பூட்டி
மையன்மாமதத்தயானை பருமித்துமறலியேனுஞ்
செய்யகண்புதைக்குஞ்சீற்றத் திறல்கெழுவயவர்சூழ
மெய்கழலரசரெல்லா முருகுலாந்தும்பைவேந்தார்

(இ-ள்) கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய—க
லினம்-கடிவாளம்பூண்ட—பாய்-தாவுகின்ற—மா-குதிரைகளை—
கொடிஞ்சியந்தேரில்-மேன்மொட்டையுடையஇரதங்களில், பூட்
டி-பூட்டுதல்செய்து—மையல்-மயக்கம்பொருந்திய—மா- பெ
ரிய,மதத்த-மும்மதத்தையுமுடைய—யானை-யானைகளை, பருமி
த்து-அலங்கரித்து—மறலியேனும்-கூற்றுவனாயினும்—செய்யக
ண்புதைக்கும்-சிவந்தகண்களைமூடிக்கொள்ளத்தக்க—சீற்ற-கோ
பத்தையுடைய—திறல்கெழு-வலிமைபொருந்திய — வயவர்சூ
ழ-காலாள்கள்தம்மைச்சூழ்ந்துவரும்படி,மொய்-நெருங்கிய, க
ழல்-வீரக்கழலையணிந்த,அரசரெல்லாம்-அரசரனைவரும், முருகு
லாம்-தேனொழுகுகின்ற— தும்பை-தும்பைமாலையை,வேய்ந்தா
ர்-தரித்தார்கள்—(எ-று. (கருத்து)அரசர்கள்யாவருந்தும்பைமா
லைதரித்தார்கள்என்பதாம். (௯)

கொடுங்குணில்பொருதவெற்றிப்போர்ப்பறைகுளிறவெம்போர்
கடுந்திறல்வயவர்✻வின்ஞாண் புடைப்பொலிகடலினார்ப்பச் [க்
சுடுங்கனல்குளிரவெய்தாச் சுடர்விழிபொறிகள்சிந்த
மடங்கலேறனையவேந்தர் வாளமராழுவத்துற்றார்

(இ-ள்.)கொடுங்குணில்-வளைந்தகுறுந்தடியால்—பொருத- அ
டிக்கப்பெற்ற—வெற்றிசயத்தைத்தருகின்ற—போர்ப்பறையுத்
தமுரசு—குளிற-ஒலிக்க—வெம்போர்-வெவ்வியபோர்செய்கின்
ற—கடுந்திறல்-மிகுந்தசௌரியத்தையுடைய,வயவர்-படைவீரர்
கள்—வில்-வில்லைவளைத்துச்செய்யும்,நாண்புடைப்பொலி-குண
த்தொனிகள்,கடலினார்ப்ப-கடல்போலொலிக்க,சுடுங்கனல்- சுடு
கின்றநெருப்பும்,குளிர-குளிரும்படி,வெய்தா-வெப்பமாக, சுட
ர்விழி-சிவந்தகண்கள்—பொறி-நெருப்புப்பொறிகளை,சிந்த-சித
ற—மடங்கலேறனைய-சிங்கவேற்றையொத்த,வேந்தர்-அரசர்கள்
—வாளமர்-வாட்போர்செய்கின்ற—அழுவம் யுத்தகளத்தில்,உற்

ரூர்-அடைந்தார்கள்—(எ-று)தொல்காப்பியம்மரபியல்-அக -ரூ
வில்லும்வேலுங்கழலுங் கண்ணியுந்-தாருமாரமுந்தேருமாவு-ம
ன்பெறுமரபினேனோர்க்குரிய-இவ்விதியால்அரசர்க்குரியவில்லா
திபடைகளுஞ்சேனைகளுக்குரித்தாம்(கருத்து)அரசர்கள்போர்க்
களத்தில்வந்தார்கள் என்பதாம். (௰)

மன்னவர்தருக்கும்வெம்போர் வைரவாள்சுமந்ததிண்டோ
ட்,பொன்னகர்க்கிறைவன்சூழ்ந்தபுணர்ப்புநாங்காண்டுமெ
ன்று,வொன்னலரகலமூழ்கி யூன்சுவைத்துதிரமாந்து
மின்னகுபரிதியெள்வேல் வேந்தர்கோன்சிறிதுநக்கான்

(இ-ள்.) மன்னவர்-அரசர்களுடைய—தருக்கும்- கர்வமும்—
வெம்போர்-வெவ்வியபோர்செய்கின்ற—வைரவாள்சுமந்த-வச்
சிராயுதத்தைச்சுமந்த,திண்டோள்-வலிமைபொருந்திய தோள்க
ளையுடைய,பொன்னகர்க்கிறைவன்-இந்திரனானவன்,சூழ்ந்த-எண்
ணிய—புணர்ப்பும்-சம்பந்தமும்—நாங்காண்டுமென்று-நாங்கா
ண்பேமென்று—ஒன்னயர்-சத்துருக்களுடைய,அகலமூழ்கி-மா
ர்பினிடத்திலேகுளித்து—ஊன்சுவைத்து- மாமிசத்தைமென்று,
உதிரமாந்தும்-புண்ணீரைக்குடிக்கின்ற—மின்னகு- ஒளிவிடுகின்
ற,பரிதி-சூரியன்போன்ற,ஒள்வேல்-ஒளிபொருந்திய வேற்படை
யையுடைய—வேந்தர்கோன்-நளமஹாராஜன்—சிறிது- கொஞ்
சம்,நக்கான்-சிரித்தான்—(எ-று.)(கருத்து) அரசர்கள்செருக்கை
யும்,இந்திரன்பெருக்கையுமறிவோமென்றுநளன்சிரித்தான்-எ-ம்,

சிலைகுழைத்தரசர்நின்ற சீற்றமுநிணம்வாய்ப்பில்கிக்
கொலைபழுத்தொழுகும்வேலான் குவவுத்தோட் பணைப்பு
நோக்கி,இலைமுகப்பூணினுண்மற்றென்கொலாய்விளையுமெ
ன்று முலைமுகட்டலங்கல்வேற்கண்முத்துகவெருவிநின்றாள்

(இ-ள். சிலைகுழைத்து-வில்லைவளைத்து,அரசர்நின்ற- அரசர்நிற்
கப்பெற்ற—சீற்றமும்-கோபமும்—நிணம்- கொழுப்பை—வா
ய்ப்பில்கி-வாயிற்சிதறி—கொலைபழுத்து-கொல்லுதல்மிகுந்து—
ஒழுகும்-ஒழுகுகின்ற—வேலான்வேற்படையையுடைய நளனது
—குவவுத்தோள் திரட்சிபொருந்தியதோள்களினுடைய—பணை
ப்பும்-பூரிப்பும்—நோக்கி-பார்த்து இலைமுகப்பூணினாள்- தமயந்
தியானவள்—என்கொலாய்விளையுமென்று- யாதாய்முடியுமோ
வென்று—முலைமுகட்டு-ஸ்தனங்களினுடையவுச்சியில்,வேற்கண்-
வேல்போன்றகண்களினின்றும்—முத்துக- முத்துப்போல்நீர்து
ளிக்க—வெருவி-பயந்து—நின்றாள்-நின்றனள்,(எ-று.)(கருத்து)

தமயந்திநளனது புயங்களைப்பார்த்து இப்போதெப்படிமுடியு மோவென்றஞ்சியழுதாள் என்பதாம். (௰௨)

செழுங்கடைமழைக்கணல்லாதிண்சிலைகுழைத்துவெம்போர்க்
கெழுந்தவிவ்வரசர்மார்பத்திழிபெருங்குருதிமாந்தப்
புழுங்குவெம்பகழிமாரிபொழிந்தமர்முருக்கியாடி
யுழுந்துருள்பொழுதின்மீள்வனுள்ளநீகவலலென்றான்.

(இ-ள்.) செழுங்கடை-செழுமையுள்ளகடையையுடைய,மழைக்கணல்லாய்-குளிர்ச்சிபொருந்தியகண்களையுடையதமயந்தியே, திண்சிலை-வலிமையையுடையவில்லை—குழைத்து-வளைத்து,வெம்போர்க்கு-வெவ்வியயுத்தத்திற்கு—எழுந்த-புறப்பட்ட—இவ்வரசர்மார்பத்து-இவ்வரசர்மார்பினிடத்திலே—இழி-இழிகின்ற—பெருங்குருதி,அதிகவுதிரத்தை—மாந்த-உண்ணும்படி—புழுங்கு-வெம்புகின்ற—வெம்பகழிமாரி-வெவ்வியபாணமழையை,பொழிந்து-சொரிந்து—அமர்-யுத்தத்திலே—முருக்கி-கொன்று—ஆடி-விளையாடி—உழுந்துருள்பொழுதின்-ஒருஉழுந்துருளுகின்றகாலத்திலே—மீள்வல்-திரும்புவேன்—நீ-நீயானவள்—உள்ளம்-மனத்தினிடத்து—கவலல்-கவலைப்படவேண்டாம்—என்றான்-என்றுசொன்னான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் தமயந்திக்கு அஞ்சாதேயென்றுசொன்னான் என்பதாம். (௰௩)

விளைசமர்க்கெழுந்துநின்றவீமனையினிதினோக்கிக்
களிமதக்களிறுந்தேருங்களப்படுத்திகலினேற்ற
வுளைவயப்புரவித்தானையொன்னலர்ச்செகுப்பனீபோய்
தளிகடற்றானைசூழநங்கையைக்காத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) விளை-உண்டாகின்ற—சமர்க்கு-போர்செய்தற்கு—எழுந்துநின்ற-புறப்பட்டுநின்ற—வீமனை-வீமராஜனை—இனிதின்-இனிமையினால்—நோக்கி-பார்த்து—களி-களிப்பையுடைய,மதக்களிறும்-மதயானையையும்—தேரும்-தேரையும்—களப்படுத்து-யுத்தகளத்திலழித்து—இகலின்-பகையினால்—ஏற்ற-எதிர்த்த—உளை-புறமயிரினையுடைய—வயப்புரவி-வலிமைபெற்றகுதிரைகளையும்—தானை-சேனையையுமுடைய—ஒன்னலர்-சத்துருக்களை—செகுப்பல்-கொல்லுவேன்—நீபோய்-நீசென்று—தளி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கடல்-கடல்போன்ற—தானையோடு-சேனையுடனே—நங்கையை-தமயந்தியை—காத்தியென்றான்-காப்பாயென்றான்—(எ-று.) நளன் நங்கையைக்காத்தியென்றானென்க (கருத்து) நளன் வீமனைக்குறித்துத் தமயந்தியைக்காத்திரும் சத்துருவைச் செயித்துவருவேன் என்றான் என்பதாம். (௰௪)

உடல்சினவுருமேறென்னவயவரையொருங்குநோக்கிக்
கொடியணிகொடிஞ்சித்திண்டேர்கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மா
கடன்மடைதிறந்ததென்னக்கரடமூற்றிருந்துபாயும்
படுமதக்களிநல்யானைபண்ணுறுத்திடுமினென்றான்.

(இ-ள்.) உடல்-பொருகின்ற—சினம்-கோபத்தையுடைய, உருமேறென்ன-இடியேற்றையொத்த—வயவரை-சேவகரை—ஒருங்குநோக்கி ஒரேதரம்பார்த்து, கொடியணி-கொடிகளையணிந்த, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, திண்-வலிமைபொருந்திய, தேர்-தேர்களையும், கொய்யுளை-கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய கலினம்-கடிவாளம்பூண்ட, பாய்மா-குதிரைகளையும், கடல்-கடலானது, மடைதிறந்தென்ன மடைதிறந்ததென்று சொல்லும்படி--கரடம்-சுவடுபட ஊற்றிருந்துபாயும்-ஊற்றிருந்து பாய்கின்ற--படுமதம்-மதம்படுகின்ற, களிநல்யானை-களிப்பையுடையநல்லயானைகளையும்--பண்ணுறுத்திடுமினென்றான் - அலங்கரியுங்களென்றான்—(எ-று.) (கருத்து நளன்வீரரைநோக்கித்தேர்குதிரையானைஇவைகளையலங்கரிக்கச்சொன்னான் என்பதாம். (௰௫)

நீங்கருங்கவசமார்த்துநேரலர்மௌலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப்போரொனிற்பொருப்புமஞ்ச
வீங்கியகுவவுத்தோளில்வெங்கணைப்புட்டிறுங்கி
வாங்குவிற்றடக்கையேந்திமறலிகண்புதைப்பநின்றான்.

(இ-ள்.) நீங்கரும்-பிரிதற்கரிய—கவசமார்த்து-கவசங்கட்டி—நேரலர்-சத்துருக்களுடைய—மௌலி-முடியை—தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற—பூங்கழல்-வீரக்கழலை—நரல ஒலிக்கும்படி, வீக்கி கட்டி, போரொனில்-யுத்தமென்றால், பொருப்புமஞ்ச-மலையுமஞ்சும்படி, வீங்கிய பருத்த, குவவுத்தோளில்-திரட்சிபொருந்தியபுயத்தின்கண், வெங்கணை-வெவ்வியபாணங்களையுடைய புட்டிறுங்கி அம்புக்கூட்டைத்தாங்கி—வாங்கு வளைக்கப்பட்ட, வில்-வில்லை—தடக்கையேந்தி விசாலம்பொருந்தியகையிலேந்தி—மறலி- யமனும்—கண்புதைப்ப-கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி—நின்றான் நின்றனன்—(எ-று) (கருத்து) நளன்கவசங்கட்டிவீரக்கழலணிந்து அம்புக்கூட்டைத்தாங்கி வில்லேந்தி நின்றான் -எ-ம். (௰௬)

பொருசமர்தொடங்கிநின்றபுரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கணுந்தொளும்வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிதுயிற்றுஞ்செம்பொற்கோடியர்கொடிஞ்சித்தேரி
னருவரையிவருஞ்சீற்றமடங்கலேறென்னவார்ந்தான்.

(இ-ள்.) பொரு-பொருகின்ற—சமர்- யுத்தத்தை—தொடங்கிநின்ற-ஆரம்பித்துநின்ற—புரவலர்-அரசர்களுடைய—மடவார்-மாதருடைய—செய்ய-சிவந்த—அரி-பரந்த—நெடுங்கண்ணும்- நெடியகண்களும்—தோளும்-தோள்களும்—வலந்துடித்து- வலப்பக்கந்துடித்து—இன்னல்காட்ட-துன்பக்குறிகாட்ட, குருமணி-நிறம்பொருந்தியமணியால்—குயிற்றும்-பதிக்கப்பட்ட—செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த—கோடியர் சிகரத்தினுயர்ந்த—கொடிஞ்சித்தேரின்-மேன்மொட்டையுடைய தேரின்மேல், அருவரை-அரியமலையின்மேல்—இவரும்-ஏறுகின்ற,சீற்றம்-கோபத்தையுடைய—மடங்கலேறென்ன-ஆண்சிங்கம்போல—ஆர்ந்தான்-ஏறினான்—(எ-று.) நளன்தேரிலேறினனெனக்கூட்டுக (கருத்து) நளன்தேரேறினான் என்பதாம். (௯௭)

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தியுடன்றுவெம்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தர் நடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க்குஞ்சரம்வெருவியோட
வான்பொதிரொதியந்தெய்வ*வலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

(இ-ள்.) ஊன்பயில்-மாமிசந்தங்கிய—வடிவேலேந்தி - கூரியவேற்படையைத்தாங்கி—உடன்று- கோபித்து—வெம்போரில்-வெவ்வியயுத்தத்தில்—ஏற்ற-எதிர்த்த—தேன்பயில்-தேன்றங்குகின்ற—தெரியல்-மாலையையுடைய—வேந்தர்- அரசர்கள்--நடுக்குற-நடுக்கமடைய—திசையினின்ற-எட்டுத்திசையினுநின்ற, கூன்-வளைவுபொருந்திய—பிறைக்கோட்டு-பிறையையொத்தகொம்பினையும்—நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயினையுமுடைய, குஞ்சரம்-யானைகள்—வெருவியோட-பயந்தோடும்படி—வான்- ஆகாயம், பொதிரொதிய-நடுக்கமடைய—தெய்வவலம்புரி-தெய்வச்சங்கம், முழக்கியிட்டான்-தொனிசெய்தான்—(எ-று.) * அகத்தியம்- சங்குகுறித்துச்சமர்தொடர்தலறனே (கருத்து)நளன் சங்கத்தொனிசெய்தான் என்பதாம். (௯௮)

கொன்னவில்பரிதிவைவாட்கூற்றுயிருண்ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்தும்விடலையைநோக்கியேற்ற
மன்னவரளவின்றின்றேன்மணிவரைத்திணிதோள்வீக்க
மென்னினைந்தெனசெய்தோமென்றிந்திரனடுங்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கொல்-கொலைத்தொழிலை—நவில்-சொல்லப்பட்ட, பரிதி-சூரியன்போன்ற--வைவாள்-கூர்மைபொருந்திய வாட்படையையும்—கூற்றுயிர்-இயமனுயிரை—உண்ணும்- உண்ணப்பட்ட கூற்றின்-ஒருஇயமன்போல், மின்னகு-ஒளியைவீசுகின்ற—வரிவிலேந்தும்-நெடியவில்லையுமேந்திய--விடலையை- நளமகாராசனை

நோக்கி-பார்த்து,எற்ற-எதிர்த்த,மன்னவர்-அரசர்களது,அளவலி-அளவுடையதன்று,இன்னோன்-இவ்வரசனுடைய, மணிவரை-அழகுபொருந்தியமலைபோன்ற,திணி-வலிமைபெற்ற,தோள்-புயங்களினுடைய,விக்கம்-பாரில்—(ஆதலினால்) என்னினைந்து-யாதைநினைந்து,என்செய்தோமென்று-யாதுசெய்தோமென்று, இந்திரன்-இந்திரனானவன்—நடுங்கலுற்றான்-நடுங்கினான்—(எ-று)(கருத்து) நளனை இந்திரன்கண்டு நடுங்கினான் என்பதாம். (௰௬)

காத்திரண்முழக்கமென்னக்கனைகுரன்முரசமார்த்த
தூர்த்தனகடல்களேழுந் துரகதக்குரத்தின்றூளி
போர்த்தனவிசும்புபைம்பொற்கொடியொடுகுடையுமோங்கி
யார்த்தனவுவகைபொங்கித்துணங்கையிட்டலகைமீட்டம்.

(இ-ள்) கார்த்திரள்-மேகங்களினுடைய—முழக்கமென்ன-சத்தம்போல்—கனை-முழங்குகின்ற—குரல்-குரலையுடைய,முரசம்-பேரிகைகள்—ஆர்த்த-ஒலித்தன—கடல்களேழும்-ஏழுசமுத்திரங்களையும்—துரகதம்-குதிரைகளினுடைய—குரத்தின்றூளி-குழம்பினின்றுமெழுகின்றபுழுதிகள்,தூர்த்தன-தூர்த்துவிட்டன, விசும்பு-ஆகாயத்தை,பைம்பொற்கொடியொடு - பசியபொற்கொடிகளோடு,குடையும் -குடைகளும்,ஓங்கி- உயர்ந்து,போர்த்தன-மூடிக்கொண்டன,அலகைமீட்டம்-பேய்க்கூட்டங்கள்—உவகைபொங்கி-மகிழ்ச்சிமிகுந்து—துணங்கையிட்டு - கூத்தாடி—ஆர்த்தன-சத்தித்தன—(எ-று.) துணங்கை இருகைமுடக்கிப் பழுப்புடையொத்தியாடல் (கருத்து) முரசங்கள்சத்தித்தன குதிரைப்புழுதிகள் கடலைத்தூர்த்தன என்பதாம். (௨௰)

கூற்றெனவுரறியார்த்துக்கொல்சினவரியேறென்ன
வேற்றவர்வெருவநெய்த்தோரிடையறுதொழுகுங்கோட்டுச்
சீற்றமும்மதத்தினூழித்தீயையுமவிக்கும்வேகக்
காற்றுறழ்களிறுதாண்டிக்கட்கனலகதுவச்செல்வார்.

(இ-ள்.) கூற்றென்-இயமனைப்போல,உரறி-ஆரவாரித்து, கொல்-கொல்கின்ற—சினம்-கோபத்தையுடைய--அரியேறென்ன-சிங்கவேற்றைப்போல்,ஆர்த்து-கர்ச்சித்து—எற்றவர்-எதிர்த்தவர்கள்,வெருவ-அஞ்ச,நெய்த்தோர்-உதிரமானது, இடையறுதொழுகும்-நீங்காதொழுகப்பெற்ற,கோட்டு-கொம்பையும்--சீற்ற-கோபத்தையுமுடைய,மும்மதத்தின் மும்மதங்களால்,ஊழித்தீயையும்-வடவாமுகத்தையும்—அவிக்கும்-அவிக்கப்பட்ட—வேகக்காற்றுறழ்-சண்டமாருதத்தையொத்த,களிறுதாண்டு- யானையைச்சே

ஒத்தி—கண்-விழிகளில், கனல்வதுவ-நெருப்புப்பற்ற—செல்வார்-செல்வார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) வீராகள் கோபத்துடனே போவார்கள் என்பதாம். (௨௧)

ஒள்ளழல்கண்ணிற்காலவுயிர்ப்பலியுண்ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்திவாய்மடித்தெயிறுதின்று
※கள்ளவிழ்தும்பைசூடிக்கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலைவைரப்பைம்பூணரசரோடரசரோற்றார்.

(இ-ள்.) ஒள்-பிரகாசம்பொருந்திய--அழல்-நெருப்பு, கண்ணில்-கண்களினின்றும், கால-கொப்புளிக்க—உயிர்ப்பலி-உயிராகிய உணவை, உண்ணும்-உண்ணுகின்ற--கூற்றின்-இயமன்போல--வள்ளுறை-நெருங்கியவுறையையுடைய--வடிவாளேந்தி- கூரியவாளையேந்திக்கொண்டு—வாய்மடித்து- உதட்டைமடித்துக்கொண்டு, எயிறுதின்று-பல்லைக்கடித்து, கள்ளவிழ்-தேனொழுகுகின்ற--தும்பைசூடி-தும்பமாலையைத்தரித்து—(இதுகண்டு) கழுது-பேய்கள்—கைகொட்டி-கைகளைக்கொட்டி—ஆர்ப்ப- கர்ச்சிக்கும்படி, அள்ளிலை-அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற—வைரப்பைம்பூண்-பசியபொன்னினாற்பதித்தவச்சிராபரணத்தையுடைய, அரசரோடு-அரசருடன், அரசர்-அரசர்கள், ஏற்றார்-எதித்தார்கள்—(எ-று)
※ அகத்தியம்-போர்க்கோலத்திற்பூத்தும்புனைவர் (கருத்து) அரசர்களோடு அரசர்களெதிர்த்தார்கள் என்பதாம். (௨௨)

மண்ணிடைத்திரிவைபோலமாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழமருப்பிடைமித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திற்※காணுக்கடுப்பினகலினப்பாய்மா
வெண்ணிலவயவர்தூண்டியெதிரொதிர்மலைந்துநிற்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிடை-பூமியின்கண்ணே—திரிவைபோல - திரிவனபோல, மாதிரம்-திசைகளை--கடப்ப-தாண்டுவன, தாவி-பாய்ந்து—விண்ணிடை-ஆகாயத்திலே—பறப்ப-பறப்பன, வேழமருப்பிடை-யானைக்கொம்பின்கண்—மிதித்து- மிதித்து--மீள்வ-திரும்புவன—கண்-கண்கள்—இமைபொருந்தில்-இமைக்கோட்டுமோனால், காணுக்கடுப்பின-காணக்கூடாதவேகத்தையுடையன, கலினப்பாய்மா-இத்தன்மையுள்ளகடிவாளம்பூண்டதாவுகின்றகுதிரைகள், எண்ணில்-அளவற்றவைகளை, வயவர் தூண்டி-காலாள்கள்செலுத்தி, எதிரொதிர்-நேர்நேராக, மலைந்து-போர்செய்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள் (எ-று. ※அகத்தியம்-எதிர்மலைப்பெயரொச்சத்திசைவலியியல்பு - மீறுகெடுங்கான்மிகுதலுமாகும்-இவ்விதியால்காணுக்

கடுப்பினைஇதுஎதிர்மறைப்பெயரெச்சமீறுகெட்டொற்றுமிக்கது (கருத்து)வீரர்கள்குதிரையேறிப்போர்செய்தார்கள்-எ-ம். (௨௩)

சூழ்சுடர்வைரவாளாலிந்திரன்றுமிக்குமுன்னம்
பாழியங்குடுமிக்குன்றஞ்சிறகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்கிளர்பரிதியேய்க்குங்கிளர்மணிக்கொடிஞ்சிமான்றே
ராழியோடாழிதாக்கவருஞ்சமர்தொடங்கிநிற்பார்.

(இ-ள்.) சூழ்சுடர்-ஒளிசூழ்கின்ற—வைரவாளால்-வச்சிராயுதத்தால், இந்திரன் றுமிக்குமுன்னம்- இந்திரனறுப்பதற்குமுன்னே—பாழி-அகன்ற—குடுமி-சிகரங்களையுடைய—குன்றம்-மலைகளானவை—சிறகொடு-இறகுடனே—பறப்ப வென்ன- பறப்பனபோல, கேழ்கிளர்-செந்நிறமிகுந்த, பரிதியேய்க்கும்-சூரியனையொத்த, கிளர்மணி-ஒளிவிளங்குமணிகள்பதித்த, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, மான்றேர்-குதிரைகட்டியதேர்கள். ஆழியோடாழி தாக்க-உருளைகளோடுருளைகள்முட்ட—அருஞ்சமர்-அரியயுத்தத்தை தொடங்கி ஆரம்பித்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள்—(எ-று.) (கருத்து)வீரர்கள்தேரேறிப்போர்செய்துநிற்பார்களென்பதாம். (௨௪)

மோட்டிளமுலைகள்பாய்ந்தமருமத்தின்மூரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க்கோளரியென்னச்சீறித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச்சுடர்நெருங்குருதிவாளாற்
பூட்டியவோடைநெற்றிமத்தகம்போழ்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) மோடு-உயர்ச்சியும்—இளமுலை- இளமையும்பொருந்தியஸ்தனங்கள்—பாய்ந்த-பாயப்பெற்ற, மருமத்தின்-மார்பின்கண்—மூரி-வலிமையையுடைய—யானைக்கோட்டிணை- யானையினிரண்டுகொம்புகளும்—உழக்க-குத்திக்கலக்க--வெம்போர்-வெவ்வியபோர்செய்கின்ற, கோளரியென்ன-சிங்கவேற்றைப்போல், சீறி-கோபித்து—தோட்டுணை-இரண்டுதோள்களையும்—கொட்டி-தட்டி—ஆர்த்து-கர்ச்சித்து—சுடர்-ஒளியையுடைய, நெடும்-நெடிய—குருதி-உதிரந்தோய்ந்த—வாளால்-வாட்படையால், ஓடை பூட்டிய-முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, மத்தகம்-தலையை, போழ்ந்திட்டார்-பிளந்தார்கள்--(எ-று.) கருத்து) அரசர்கள்யானைகளோடுபோர்செய்தார்களென்பதாம். (௨௫)

கொலைத்தடங்கண்ணினல்லார்குறங்கின்மேற்குறங்குசேர்த்தி
முலைத்தடஞ்சுமுங்கப்புல்லிக்கண்டுயின்முழவுத்தோளா
ரலைத்துமிழ்குருதிபொங்கவற்றுவீழ்புஎழச்சகையேற்றி
மலைக்கடாக்களிறுபுல்லிமண்ணிடைத்துஞ்சுகின்றார்.

(இ-ள்.) கொலை-கொலைசெய்கின்ற—தடம்-விசாலம்பொருந்திய கண்ணின்-கண்களையுடைய—நல்லார்-மாதர்களுடைய, குறங்

தின்மேல்-துடைகளின்மேல், குறங்குசேர்த்தி-துடைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு—முலைத்தடம்-ஸ்தனதடங்களை, ஞெமுங்கப்புல்வி-அழுந்தத்தழுவிக்கொண்டு, கண்டுயில்-நித்திரைசெய்கின்ற, முழவுமத்தளம்போன்ற—தோளார்-தோளையுடைய அரசர்கள்—அலைத்துமிழ்-அலைத்துமிழுகின்ற—குருதிபொங்க-உதிரமொழுக அற்றுவிழ்-அற்றுவிழுந்த—புழைக்கை-துதிக்கையின்மேல்—எற்றி-துடையைஎற்றிக்கொண்டு—மலை-மலையையொத்த—கடாக்களிறு-மதயானையை, புல்லி-தழுவிக்கொண்டு, மண்ணிடை-பூமியிலே—துஞ்சுகின்றார் நித்திரைசெய்கின்றார்கள்—(எ-று.)(கருத்து)அரசர்கள் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்தார்கள்என்பதாம். (௨௬)

கூற்றொடுங்கொம்மைகொட்டிக்குனிக்கும்வாளுழவர்வேகக்
காற்றினிற்பெண்ணையீன்றகருங்கனியுகுவதேபோல்
வேற்றிறல்வயவர்சென்னிவீழ்த்துவெங்கரிகணூறிச்
சீற்றவெம்மடங்கலேற்றிற்செருக்களத்துழக்கியிட்டார்.

(இ-ள்.) கூற்றொடும்-இயமனுடனே--கொம்மைகொட்டி-கைதட்டிக்கொண்டு—குனிக்கும்-கூத்தாடுகின்ற—வாளுழவர்-வாள்வீரர்கள்—வேகக்காற்றினில்-சண்டமாருதத்தில், பெண்ணையீன்ற பனைமரத்தந்த—கருங்கனி-கரியபழம்—உகுவதேபோல்-உதிர்வதுபோல்—வேற்றிறல்-வேற்படையிற்றிறலையுடைய—வயவர்-படைவீரர்கள்—சென்னி-தலைகளை—வீழ்த்து-தள்ளி—வெங்கரிகள்-வெவ்விய யானைகளை—நூறி-கொன்று—சீற்றம்-கோபத்தையுடைய—வெம்மடங்கலேற்றில்-வெவ்வியசிங்கவேற்றைப்போல்--செருக்களத்து-யுத்தகளத்தில்—உழக்கியிட்டார்-கலக்கினார்கள்--(எ-று.) (கருத்து) வீரர்கள் வீரர்களையும் யானைகளையுங் கொன்றார்கள் என்பதாம். (௨௭)

வயவரோரிருவர்தம்மில்வாளமர்விளைத்தலோடு
முயிர்துறந்தவற்குமாலைபுனைதுமென்றும்பர்போந்த
கயமலர்க்கண்ணிகாணக்காளையர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுறழ்கூந்தற்காகவானினும்போர்செய்கின்றார்.

(இ-ள்) வயவர்-படைவீரர்கள்—ஓரிருவர்-இரண்டுபேர் தம்மில்-தமக்குள்ளே—வாளமர்-வாட்போரை—விளைத்தலோடும்-செய்வளவில், உயிர்துறந்தவற்கு-இருளாவிநீங்கினவனுக்கு—மாலைபுனைதுமென்று-மாலைதரிப்போமென்று—உம்பர்போந்த-சுவர்க்கத்தினின்றும்வந்த—கயமலர்-தடாகத்திற்பூத்த மலரையொத்த, கண்ணி-கண்ணையுடைய அரம்பையானவள் காண-காணும்படி—காளையர்-வீரர்கள்—மாய்ந்து-ஒருசேரஇறந்து—மண்ணில்-பூ

டியில்—புயலுறழ்-மேகத்தையொத்த—கூந்தற்காக - கூந்தலையுடையபெண்ணிற்காக—வானினும்-ஆகாயத்தின்கண்ணும்,போர் யுத்தத்தை—செய்கின்றார்-செய்கின்றார்கள் —(எ-று.) (கருத்து) வீரர்களிருவர்போர்செய்கிறார்கள்என்பதாம். (உஅ)

குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்குங்குமவளறுழுழ்கு
மருமத்தில்வாளிமூழ்கமயங்கினன்றெளிதலோடும்
விரைமொய்த்தகூந்தருழவிண்ணினின்றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்தவொண்டொடிமயங்கிநின்றாள்.

(இ-ள்.) குருதி-உதிரத்தை,கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற,வேலான்-வேற்படையையுடையவரசனானவன்,குங்குமவளறு-குங்குமச்சேற்றில்,மூழ்கும்-முழுகப்பெற்ற—மருமத்தில்-பார்பினிடத்தில்,வாளிமூழ்க-பாணங்கள்புதைய,மயங்கினன்-மயக்கங்கொண்டவனாகி,தெளிதலோடும்-தெளிந்தவளவில்—விரைமொய்த்த-வாசனையையுடைய,கூந்தருழ-குழலானதுஅவிழ, விண்ணினின்று-ஆகாயத்தினின்றும்.ஆர்வத்தோடு-ஆசையுடன்,உருவத்தார்-அழகியமாலையை,புனையவந்த-தரிக்கவந்த, ஒண்டொடி-அரமங்கையானவள்—மயங்கிநின்றாள்-மயங்கினின்றனள்—(எ-று.)(கருத்து)நளன்பாணங்கள்பட்டுமயங்கினவனாகத்தெளிந்துநிற்க மாலைதரிக்கவந்தஅரம்பையானவள்மயங்கிநின்றாள்என்பதாம். (உகூ)

கான்படுமுருவப்பைந்தார்விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணூன்படாதுளையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேம்
வான்படாமின்னினேச்சும்வாளினுன்மாய்துமென்னுத்
தேன்படுதெரியல்வேந்தர்செருமலைந்தாவிநீத்தார்.

(இ-ள்.) கான்படு-வாசனையுண்டாகிய—உருவம்-அழகிய, பைந்தார்-பசியமாலையையுடைய—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜன்—கன்னி-தமயந்தியினது—வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களானவை ஊன்படாது-மாமிசம்படாமல்—உளைய- வருந்தும்படி—குத்தி-குத்தி—உள்ளுயிர்-உள்ளாவியை—பருகல்- உண்பதை—ஆற்றேம்-பொறுக்கமாட்டேம்—வான்படா- மேகத்திற்றோன்றுத—மின்னின்-மின்போல்—ஒச்சும்-எறிகின்ற—வாளின் - வாட்படையால்,மாய்துமென்னு-மாய்வேமென்று—தேன்படு-தேனுண்டாகின்ற—தெரியல்-மலர்மாலையையணிந்த—வேந்தர்- அரசர்கள், செருமலைந்து-போர்புரிந்து—ஆவி-உயிரை—நீத்தார்-நீக்கினர், (எ-று.) (கருத்து) அரசர்கள் தமயந்திகட்படைக்கஞ்சி வாட்படையாலிறந்தார்கள் என்பதாம். (௩௰)

முழவுறழ்திணிதோள்வீரர் முழுமெயுமிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடி யிளங்கதிர்ப்பரிதியேய்ப்ப
வழிகவுட்கடாத்தநால்வா யரசுவாவெருத்திற்றோன்றிப்
பொழிகணைமாரிசிந்தி யகலிருவிசும்புபோர்த்தார்

(இ-ள்.) முழவுறழ்-மத்தளமொத்த—திணி-வலிய—தோள்-புயத்தையுடைய—வீரர்-படைவீரர்—முழுமெயும்-தேகமுழுதும்—இரும்-பெரிய—புண்மேய-புண்ணிறம்பொருந்திய, இழி-ஒழுகுகின்ற—பெருங்குருதியாடி-பெரியவுதிரத்தில்மூழ்கி, இளங்கதிர்-இளங்கிரணத்தையுடைய, பரிதியேய்ப்ப-சூரியனையொப்ப, கவுள்-கவுளினிடத்திலே—அழி-வீழுகின்ற, கடாத்த-மதத்தையும்—நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயையுமுடைய—அரசுவா-அரசயானையின்—எருத்தில்-பிடரியின்மேல்—தோன்றி-ஏறி—பொழி-பொழிகின்ற—கணைமாரி-பாணவருஷங்களை—சிந்தி-சிதறி, அகல்-அகன்ற—இரு-பெரிய—விசும்பு-ஆகாயத்தை—போர்த்தார்-மறைத்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) படைவீரர்யானைமேலேறிக்கணைமழையாலாகாயத்தை மூடினார்கள் என்பதாம். (௯௧)

அருமருந்தனையாள்சூட்டு மலங்கலந்தோளினானைப்
பொருதிரைப்புணரிசூழ்ந்த புவியினி*லரசரெல்லா
நிரைபுளையரிமானேற்றை நிழல்சுளித்துறுக்கட்சீற்ற
வரைபுரைகளிநல்யானை வளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்

(இ-ள்) அருமருந்தனையாள்-அரியதேவாமிர்தத்தையொத்த தமயந்தியானவள்—சூட்டும்-தரித்த—அலங்கலந்தோளினானை-மாலைவிளங்கும்புயத்தையுடைய நளனை—பொருதிரை-மோதுகின்ற அலைகளையுடைய, புணரிசூழ்ந்த-கடலாற்சூழப்பட்ட, புவியினில்-பூவுலகத்து, அரசரெல்லாம்-அரசரனைவரும், நிரை-வரிசைபெற்ற—உளை-புறமயிரையுடைய, அரிமானேற்றை-சிங்கவேற்றை, நிழல்சுளி-நிழலைக்கோபிக்கின்ற—தறுகண்-அஞ்சாமையையும்—சீற்ற-கோபத்தையுமுடைய, வரைபுரை-மலையையொத்த. களிநல்யானை-களிப்பையுடையநல்லயானைகள, வளைந்தென-வளைத்தனபோல். வளைந்துகொண்டார்-சூழ்ந்துகொண்டார்கள் (எ-று) *அகத்தியம்-பொன்பெண்பூக்கொளப்பரிவர்போர்ப்புரவலர் (கருத்து) அரசர்கள் நளனைச்சூழ்ந்துகொண்டார்கள் என்பதாம். ( )

நொறில்பரித்தடந்தேருந்தி நோன்சிலைகுழைய வாங்கிப்
பொறியழற்பகழிதூவிப் பொங்குளைப்புரவிமான்றேர்
தெறுகதக்களிநல்யானை சினவுவாள்வயவரீட்டங்
குறைபடநூழிலாட்டிக் கூற்றெனவரசரார்த்தார்

(இ-ள்) நொறில்-விரைவினையுடைய—பரி-குதிரைகட்டிய,தடம்-விசாலம்பொருந்திய—தேருந்தி-தேரைச்செலுத்தி, நோன்சிலை-பெரியவில்லை—குழைய வாங்கி-வளையவளைத்து— பொறியழல்-அக்கினிப்பொறியையுடைய—பகழிதூவி-பாணங்களைவீசி—பொங்குளை-மிகுந்தபுறமயிரினையுடைய—புரவி- குதிரைகளும், மான்றேர்-குதிரைகட்டியதேர்களும்— தெறுகதக்களிநல்யானை மிகுந்தகோபத்தையுங்களிப்பையுமுடையயானைகளும்,சினவுவாள்வயவரீட்டம்-கோபிக்கின்றவாட்படையையுடைய படைவீரர் கூட்டமும்,குறைபட-குறையும்படி—நாழிலாட்டி- நாழிலாட்டுச்செய்து,கூற்றென-இயமன்போல்—அரசர்-மன்னர்கள்- ஆர்த்தார்-கர்ச்சித்தார்கள்—(எ-று.) கருத்து)அரசர்கள்சத்தித்தார்கள் என்பதாம் நாழிலாட்டாவது-தன்மார்பிற்றைத்த வாயுதங்களைப்பிடுங்கிப்பகைவர்மேலெறிதல். (௫௩)

தெண்டிரைப்பரவையேழுஞ்சேறுபட்டொழியத்தெண்ணீர்
மொண்டுகொண்டெழுந்தோர்குன்றின்முகிற்குழாஞ்சொரிவதே
ய்ப்பப்,புண்டலைவடிவேன்மன்னர்,பொறியழற்பகழிமாரி, மண்
டமர்கடந்ததிண்டோண் மன்னன்மேற்பொழிந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) தெண்டிரை-தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய—பரவையேழும்-கடல்களேழும்,சேறுபட்டொழிய-சேறுபட்டுநீங்க,தெண்ணீர்மொண்டுகொண்டு-தெண்ணீரை மொண்டுகொண்டு,ஓர்குன்றில்-ஒருமலையில்—முகிற்குழாம்-மேகக்கூட்டங்கள்—சொரிவதேய்ப்ப-பொழிவதையொப்ப,புண்டலை ஊனைத்தலையினுடைய—வடிவேன்மன்னர்-கூரியவேற்படையையுடைய வரசர்கள்,பொறியழல்-நெருப்புப்பொறிபறக்கின்ற,பகழிமாரிபாணமழையை,மண்டு-நெருங்கிய,அமர்கடந்த- யுத்தத்திற்செயித்த——திண்டோள்-வலிமைபொருந்தியபுயத்தையுடைய - மன்னன்மேல்-நளமகாராஜன்மேல்,பொழிந்திட்டார்-சொரிந்தார்(எ-று) (கருத்து)அரசர்கள் நளன்மேற்பாணமெய்தார்கள்-எ-ம். (௫௪)

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக் குழாங்கொடுகவந்தமாட
வொள்ளழற்றறுகட்கூற்ற மூயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப
வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்ப வியன்பணிநிடதங்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடும் வரிசிலைகுனித்ததன்றே

(இ-ள்) கொள்ளைகொண்டு-கொள்ளையாகவாரிக்கொண்டு— ஓரியுண்ண-ஓரிகளுண்ண—குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு, கவந்தமாட-உடற்குறைகள்கூத்தாட—ஒள்ளழல்-ஒளியையுடையநெருப்புப்பொறிபறக்கின்ற—தறுகண் அஞ்சாமையையுடைய,கூற்ற

ம்-இயமனுனவன்—உயிருண்டு- உயிரையுண்டு,தெவிட்டிநிற்ப-உமிழ்ந்துநிற்க,வெள்ளவெங்குருதி-வெப்பம்பொருந்திய உதிரவெள்ளமானது,போர்ப்ப-மூடிகொள்ள,வியன் பெரிய,பணை - வயலையுடைய,நிடதங்காக்கும் நிடதநாட்டைப்புரக்கின்ற, வள்ளறன்-நளனுடைய;புருவத்தோடு-புருவத்துடன்;வரிசிலை-(அவனது) நெடியவில்லானது,குனிந்தது-வளைந்தது(எ-று)அன்று ஏ-இவ்விரண்டும்அசைநிலைகள்(கருத்து)நளன்வில்லைவளைத்தான்-எ-ம். ()

கூன்பிறைக்கோட்டுவில்விற் குழைத்ததுங்குழைத்துதெவ்வ
ரூன்சுவைத்துண்ணும்வாளி விடுத்ததுமொன்னலார்தங்
கான்படுதெரியன்மார்பம் போழ்ந்ததுந்தெரியக்காணார்
வான்படுபிணக்குன்றோங்கி வயின்வயின்விளங்கக்கண்டார்

(இ-ள்.) கூன்-வளைவுபொருந்திய—பிறை-பிறையையொத்த, கோட்டுவல்வில்-கொம்பினாலாகியவலியவில்லை— குழைத்ததும்-வளைத்ததையும்—குழைத்து-வளைத்து,தெவ்வர்- பகைவருடைய, ஊன்சுவைத்து-மாமிசத்தைமென்று—உண்ணும்-உண்ணுகின்ற, வாளிவிடுத்ததும்-பாணங்கள்விட்டதையும்—ஒன்னலார்தம்- சத்திருக்களுடைய—கான்படு-மணமுண்டாகிய—தெரியல்- மலர்மாலையையணிந்த,மார்பம்-மார்பை,போழ்ந்ததும் - பிளந்ததையும்,தெரியக்காணார்-ஒருவருந்தெரியக்கண்டிலர்,(யாதுகண்டனரெனில்)வான்படு-ஆகாயமளாவிய,பிணக்குன்றோங்கி-பிணமலைகளுயர்ந்து,வயின்வயின்-இடங்கடோறும்,விளங்க - விளங்குதலைகண்டார்-பார்த்தார்கள்—(எ-று) கருத்து) நளன்செய்கையைக்காணார்கள்பிணக்குவியலைக்கண்டார்கள்என்பதாம். (௩௯)

பொருசமத்துடன்றவீரர் பொன்றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமாறும் வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
யெரிமணிப்பொன்செயோடை யிளங்களிப்பகடுசூழக்
கனாபொருகடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்

(இ-ள்.) பொருசமத்து-பொருகின்றபோரில்— உடன்றவீரர் கோபித்தெதிர்த்தவீரர்கள்—பொன்றிட-இறந்துவிட, நின்றவேந்தர்-நின்றமற்றையரசர்கள்—வெருவலுற்று-பயந்து, இரியுமாறும்-ஓடுந்தன்மையும்—வேந்தர்கோன்-நளமகாராசனுடைய, வலியும்-வலிமையினையும்—நோக்கி-பார்த்து—எரிமணி- ஒளியையுடையமணிகள்பதித்த,பொன்செயோடை - பொன்னாற்செய்த முகபடாத்தையுடைய,இளங்களிப்பகடுசூழ- இளமைபொருந்திய களிப்பையுடையயானைகள்சூழ்ந்துவர கனாபொரு- கனாவோடுமோதுகின்ற,கடலந்தானை-சேனைசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்

சீர்கோன்-கலிங்கதேயத்தரசன்—அமரில்-யுத்தத்தில்—ஏற்றுனெதிர்த்தான்—(எ-று.)(கருத்து)கலிங்கதேயத்தரசன் நளனுடனெதிரத்தான்-எ-ம். (௫௭)

கந்தடுதறுகட்சீற்றக் கடாம்பொழிகளிநல்யானை
மந்தரகிரியாற்றானை வாரிதிபுழக்கிவானத்
திந்திரகுமரனென்ன விகல்புரிநிடதர்கோமா
னுந்துமான்றேரின்மேலு மொருகணைதெரிந்துவிட்டான்

(இ-ள். கந்தடு-கட்டுத்தறியைமுறிக்கின்ற—தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய—சீற்ற-கோபத்தையுடைய,கடாம்பொழி- மதம்பொழிகின்ற—களிநல்யானை-களிப்பையுடைய நல்லயானையாகிய—மந்தரகிரியால்-மந்தரமலையினால்-தானைவாரிதி- சேனாசமுத்திரத்தை,உழக்கி-கலக்கி,வானத்து-விண்ணுலகத்து,இந்திரகுமரனென்ன-இந்திரகுமரனைப்போல்—இகல்புரி- போர்செய்கின்ற, நிடதர்கோமான்-நளமஹாராஜன்—உந்து-செலுத்துகின்ற, மான்றேரின்மேலும்-குதிரைக்கட்டியதேரின்மேலும்,ஒருகணை-ஒருபாணத்தை,தெரிந்து-பார்த்து,விட்டான்-விடுத்தனன்(எ-று.) (கருத்து)நளனதுதேர்மேல்கலிங்கராஜன்கணைதொடுத்தான்-எ-ம்()

பைம்மலைத்தகன்றவல்குற் பாவையர்க்கநங்கனன்ன
தெம்மலைச்சினவேற்காளை சிலைவளைத்தொருகோலுந்தக்
கைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்த கலிங்கர்கோனமரர்மாதர்
வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்து விண்ணிடைவிளங்கினானே.

(இ-ள்) பைம்மலைத்து-பாம்பின்படத்துடன்பொருது, அகன்ற-விரிந்த—அல்குல்-அல்குலையுடைய,பாவையர்க்கு- மாதர்க்கு-அநங்கனன்ன-மன்மதனையொத்த—தெவ்-சத்துருக்களை—மலை-பொருகின்ற,சினவேற்காளை-கோபம்பொருந்திய வேலையுடைய நளனானவன்—சிலைவளைத்து-வில்லைவளைத்து,ஒருகோலுந்த- ஒருபாணஞ்செலுத்த,கைம்மலைக்கோட்டில்-யானைக்கொம்பின்மேல்—வீழ்ந்த-விழுந்த,கலிங்கர்கோன்- கலிங்கதேயத்தரசனானவன், அமரர்மாதர்-அரம்பையருடைய,வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற—முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்து-முலையாகியயானைக்கொம்பின்மேல் விழுந்து,விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில்,விளங்கினான் - பிரகாசித்தான்(எ-று)(கருத்து)நளன்கணையால்கலிங்கராஜனிறந்தான்-எ-ம்

களத்திடைக்கலிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங்கடைக்கண்சேப்
ப,வுளத்திடைவெகுளிபொங்க வூழிவெங்காலினோடி
வளைத்தனன்சேனையோடும் வார்சிலைவணக்கிவெம்போர்
விளைத்தனன்கூற்றுமஞ்ச வெந்திறன்மகதர்கோவே

(இ-ள்.) களத்திடை-யுத்தகளத்திலே—கலிங்கர்கோமான் - கலிங்கதேயத்தரசன்—கவிழ்தலும்- இறந்தவளவில்—கடைக்கண்சேப்ப -கடைக்கண்கள்சிவக்க—உளத்திடை-மனத்தில், வெகுளிபொங்க-கோபமிக—ஊழிவெங்காலின்-யுகமுடிவிலுண்டாகிய வெவ்வியகாற்றுப்போல்—ஓடி-ஓடி—வளைத்தனன்- வளைத்தனனாகி—சேனையோடும்-சேனையுடனே—வார்-நெடிய--சிலைவளைக்கி-வில்லைவளைத்து—கூற்றுமஞ்ச-இயமனுமஞ்சும்படி--வெந்திறல்-வெவ்வியதிறலையுடைய,மகதர்கோ-மகததேயத்தரசன், வெம்போர்-வெவ்வியபோரை--விளைத்தனன்-செய்தனன்—(எ-று)!(கருத்து) மகதர்தேயத்தரசன் நளனுடனெதிர்த்தானென்பதாம். ☞ அகத்தியம் தனிக்குறிற்றனிலைய குறில்வழியம்முன்- மெலிவரினொற்றுமிக்குமிருவழி. (௪௰)

முரிதிரைப்பரவைவேலைமுகட்டெழூந்தகல்வான்மேய
விரிகதிர்மதியந்தீண்டும்வெள்ளெயிற்றரவமென்னக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்கொற்றவெண்குடையின்மீது
வரிசிலைகுழைத்துவெய்யவடிக்கணையொன்றுவிட்டான்.

(இ-ள்.) முரி வளைந்த—திரை-அலைபொருந்திய—பரவை-பரப்பையுடைய—வேலைமுகட்டெழுந்து-கடலினதுச்சியிலுதித்து அகல்வான்மேய-அகன்ற ஆகாயத்தின்கணுள்ள—விரிகதிர்மதியம் விரிகின்றகிரணங்களையுடையசந்திரனை, தீண்டும்-தொடுகின்ற,வெள்ளெயிற்றரவமென்ன-வெள்ளியபல்லையுடையசர்ப்பம்போல்--குருதிகொப்புளிக்கும்-உதிரத்தையுமிழ்கின்ற—வேலான்- வேற்படைதாங்கிய நளனானவன், கொற்றம்-சயத்தைத்தருகின்ற, வெண்குடையின்மீது-தவளசத்திரத்தின்மேல்,வரிசிலைகுழைத்து- நெடியவில்லைவளைத்து—வெய்ய-கொடிய, வடிக்கணையொன்று-கூரியகணையொன்றை—விட்டான்-விடுத்தனன்—(எ-று.)(கருத்து) நளன்மகததேயத்தரசன்மேல்கணைதொடுத்தான்-எ-ம். (௪௧)

சுரும்பிமிர்தும்பைவேய்ந்தசுடர்முடிமகதல்கோமான்
விரும்பலர்ச்செருக்கும்வேலான்விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய
சரபடவற்றுவிழ்ந்ததனுடற்குறைநின்றுட
வரம்பையரோடுநீக்கியணிமணிமுறுவல்பூத்தான்.

(இ-ள்.)சுரும்பு-வண்டுகள்—இமிர்-ஒலிக்கின்ற,தும்பைவேய்ந்த-தும்பைமாலைதரித்துவந்த—சுடர்முடி-கிரணங்கள்வீசுகின்றகிரீடத்தையுடைய—மகதர்கோமான்-மகததேயத்தரசனானவன்—விரும்பலர்-சத்துருக்களை—செருக்கும்-கொல்லுகின்ற—வேலா

ன்-வேற்படையையுடைய நளனது—விற்பழுத்து-வில்லானதுப ழுத்து—உமிழும்-உமிழ்கின்ற—வெய்யசரம்பட- வெவ்வியபா ணங்கள்பட (அவைகளால்)—அற்றுவீழ்ந்த- துணிந்துவீழ்ந்த— தன்-தன்னுடைய—உடற்குறை-கவந்தமானது—நின்று- நின்று, ஆட-கூத்தாட—அரம்பையரோடு-தெய்வமாதரோடு—நோக்கி- பார்த்து—அணி-அழகிய—மணி-முத்தையொத்தநகைதோன்ற முறுவல்பூத்தான்-நகைகத்தனன்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்கணைப ட்டுமகதத்தேயத்தரசனிறந்தான் என்பதாம். (௬௨)

அமைப்பருந்தறுகட்சீற்றத்தாளரியேறுபோல்வான்
சமர்த்தலையிகலினேற்றதரியலர்சென்னிவீழத்
துமித்திடுங்குருதிகொள்வாள்சுடரொழவிதிர்ப்பநோக்கி
யிமைத்தலும்வளவர்கோனைவெருவனீயேகுகென்றான்.

(இ-ள்.) அமைப்பரும்-அமைத்தற்கரிய--தறுகண்-அஞ்சாமை யையும்—சீற்றத்து-கோபத்தையும்—ஆர்-ஆருகின்ற--அரி- யே றுபோல்வான்-சிங்கவேற்றையொத்த நளனுனவன்—சமர்த்தலை- யுத்தகளத்தில்—இகலினேற்ற- பகையினாலெதிர்த்த—தரியலர்-ச த்துருக்களுடைய—சென்னிவீழ- தலைகள்விழும்படி—துமித்தி டும்-தறித்திடுகின்ற—குருதி-உதிரத்தையுடைய, ஒள்வாள்-ஒள்ளிய வாட்படையை—சுடரொழ-ஒளிதுளும்ப—விதிர்ப்ப-அசைக்க-- நோக்கி-அதுகண்டு—இமைத்தலும்-இமைக்கோட்டுமளவில், வள வர்கோனை-சோழனை—வெருவல்-அஞ்சாதே—நீ- நீ—ஏகுகென் றான்-போவென்றான்--(எ-று)(கருத்து) நளன்வாளசைவைக்கண்டு சோழன்பயந்து இமைகோட்டலாலதைக்கண்ட நளன் சோழனை அஞ்சாதேபோவென்றான் என்பதாம். (௬௩)

கொய்யுளைப்புரவிதூண்டிக்கொடுமரங்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்தூவி
யையன்மெய்க்கவசமீதுமைங்கணைசிதறியார்த்தான்
மையறுசிறப்பின்மிக்கவஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே.

(இ-ள்.) மையறு-குற்றமற்ற—சிறப்பின்மிக்க-சிறப்பினாலுயர் ந்த—வஞ்சியம்பதிக்கு-வஞ்சியென்னுநகரத்திற்கு—வேந்து- அ ரசனாகியசேரமான்—கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையு டைய—புரவி-குதிரையை—தூண்டி - செலுத்தி—கொடுமரம்- வில்லை—குழையவாங்கி-வளையவளைத்து—வெய்ய-கொடிய, வெ ம்பகழிமாரி-வெவ்வியபாணமழைகளை—விண்ணகம் - ஆகாயமு ழுவதும், புதைப்ப-மூடும்படி—தூவி- இறைத்து--ஐயன்-நளனு டைய, மெய்க்கவசமீதும்-சீராவின்மேலும், ஐங்கணைதூவி-ஐந்து

பாணம்விட்டு--ஆர்த்தான்-கர்ச்சித்தான்—(எ-று.) (கருத்து) சேரமான் நளன்மெய்க்கவசத்தின்மேலங்கணைவிடுத்தான்-எ-ம். (சுச)

சில்லியந்தடந்தேருந்தித்திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுத்தகூற்றிற்கொடியவெம்பகழிதூவி
மல்லடுதோளுமார்பும்வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோடவெஞ்சமமுடற்றினானே.

(இ-ள்.) சில்லி-உருளையையுடைய—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—தேருந்தி-தேரைச்செலுத்தி—திண்-வலிமைபொருந்திய—சிலை-வில்லை—குழையவாங்கி- வளையவளைத்து—கொல்லியவெழுந்த-கொல்லவெழுந்த—கூற்றில்-இயமன்போல்—கொடிய-கொடியவாகிய—வெம்பகழி-வெவ்வியபாணங்களை—தூவி-விட்டு—மல்லடு-மற்போர்செய்கின்ற—தோளும் - புயங்களிலும்—மார்பும்-மார்பிலும்—வழி-வழிகின்ற—பெருங்குருதியோடும்-அதிக உதிரத்தோடும்—வில்லவன்-சேரமான்—வெருவியோட- அஞ்சியோடும்படி—வெஞ்சமம்-வெவ்வியபோரை,உடற்றினான்-செய்தான்—(எ-று.) (கருத்து) சேரமான்பயந்தோடநளன்போர்செய்தான் என்பதாம். (சுரு)

நிறங்கிளர்வைரப்பைம்பூணிடதர்கோன்றொடுத்தகோலிற்
கறங்கெனத்திரியும்வெய்யகலினமான்றடந்தேர்வீழ
மறங்கிளர்பரிதிவேலுமானமுந்துறந்துநாணாற்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்கரத்தீவில்வேந்தன்.

(இ-ள்.) புட்கரத்தீவில்வேந்தன்-புட்கரத்தீவையாளுமரசனானவன்—நிறங்கிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற—வைரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய, நிடதர்கோன்-நளமஹாராஜன்—தொடுத்த-பிரயோகஞ்செய்த—கோலில் - பாணத்தால்—கறங்கெனத்திரியும்-காற்றாடிபோறத்திரிகின்ற—வெய்ய-வெவ்விய—கலினமான்-கடிவாளம்பூண்டகுதிரைகட்டிய,தடம்-விசாலம்பொருந்திய,தேர்வீழ-இரதம்வீழ—மறங்கிளர்-மறமிகுந்த—பரிதிவேலும்-சூரியனையொத்தவேற்படையையும்—மானமும்-அபிமானத்தையும்--துறந்து-விட்டு—நாணால்-நாணத்தால்—புறங்கொடுத்து-முதுகுகாட்டி—இரியல்போனான்-ஓடிப்போனான் —(எ-று.) (கருத்து) புட்கரன்நளனுடனெதிர்த்தோடினான்என்பதாம். (சகூ)

(கலிவிருத்தம்.)

பாகடுவெந்திறற்பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமாவெள்ளஞ்சூழ்வரச்

சாகத்தீவுக்கிறைசமரினூர்ப்பொடு
தோகையர்*கண்ணெனப்பகழிதூவினன்.

(இ-ள்.) பாகு-பாகனை—அடு-கொல்லுகின்ற--வெந்திறல்-வெவ்வியதிறலையுடைய—பருமயானைமேல் - ஒப்பனைசெய்தயானையின்மேல்—வேக- வேகத்தையுடைய—வெங்கலினமாவெள்ளம்-வெவ்வியகடிவாளம்பூண்டகுதிரைக்கூட்டங்கள்--சூழ்வர- தன்னைச்சூழ்ந்துவரும்படி—சாகத்தீவுக்கிறை-சாகத்தீவுக்கரசனானவன், சமரினூர்ப்பொடும்- யுத்தத்திரைவாரத்துடன்—தோகையர்கண்ணென-மாதர்விழிகள்போல்— பகழி-பாணங்களை—தூவினன்-சிந்தினன்—(எ-று.) *அகத்தியம்-உவமேயமதனை யுவமானமாக்கல் விரோதவணியில்வீறுமெனக (கருத்து) சாகத்தீவரசன் பாணந்தொடுத்தான் என்பதாம். (சஎ)

துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியார்த்தெழ
வணங்கெயிற்றரவெனவழலும்வாளிகள்
வணங்குவிற்கால்களைத்தெய்துமாற்றினு
ணிணங்கமழ்குருதிவேனிடதர்வேந்தனே.

(இ-ள்.) துணங்கையிட்டு-கையைக்கொட்டி—அலகைகள்- பேய்கள்—துள்ளி-குதித்து—ஆர்த்து-ஒலித்து—எழ- எழும்ப—அணங்கு-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற—எயிற்று-பல்லையுடைய—அரவென-சர்ப்பம்போல்—அழலும்-சுடுகின்ற--வாளிகள்- பாணங்களை—வணங்கு-வளைகின்ற—வில்-வில்லை—கால்வளைத்து - காலிநூன்றிவளைத்து—எய்து-பிரயோகஞ்செய்து—மாற்றினன்-நீக்கினன்—நிணங்கமழ்-கொழுப்புநாறுகின்ற--குருதிவேல் - உதிரந்தோய்ந்தவேற்படையையுடைய—நிடதர்வேந்தன்-நளமஹாராஜன், (எ-று.) (கருத்து) ஏகாரம்-ஈற்றசைசுகண்வந்தது (கருத்து) சாகத்தீவரசன்பாணங்களை நளன்விலக்கினன் என்பதாம். (சஅ)

பாற்றினந்தொடர்வதுபகைவரூன்சுவைத்
தூற்றிருந்திடையறுதிரங்கால்வது
கூற்றொடுந்தோழமைகொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன்மன்னன்வாங்கினன்.

(இ-ள்.) பாற்றினந்தொடர்வது-பருந்துக்கூட்டங்கள்தொடர்வதும்—பகைவர்-சத்துருக்களுடைய—ஊன்-மாமிசத்தை—சுவைத்து-மென்று—ஊற்றிருந்து-ஊற்றாகவிருந்து—இடையறுது-ஒழியாமல்—உதிரங்கால்வது- உதிரங்கக்குவதும்—கூற்றொடும்-இயமனுடன், தோழமைகொள்வதாயது-சினேகங்கொள்வதாகியதுமாகிய—ஓர்-ஒரு—மாற்றரும்-தடுப்பதற்கரிய—கொடிய

வேல்-கொடியவேற்படையை—மலிகான்- நளனுனவன்—வாங்கி னன்-கைக்கொண்டான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்வேலாயுதத்தை கைக்கொண்டான்-எ-ம் (௬௯)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடர்க்குமொன்னலார்
வயிறெரிதவழ்ந்ததுவைரவாட்படை
செயிறரவேந்திய*சாகத்திவிறை
யுயிர்துறந்தந்தகனுலகம்புக்கதே

(இ-ள்.) அயிலெடுத்தெறிதலும் - வேற்படையெடுத்து வீசியவளவில்—அடர்க்கும்-பொருகின்ற—ஒன்னலார் - பகைவருடைய—வயிறு-வயிறுனது—எரி - நெருப்பினுல்—தவழ்ந்தது-தவழ்ந்திடப்பட்டது,வைரவாட்படை- வச்சிரவாளை—செயிறற-குற்றமற—ஏந்திய -தாங்கப்பெற்ற—சாகத்திவிறை-சாகத்திவுயகரசனுடைய—உயிர்-உயிரானது,துறந்து- அவனைவிட்டு—அந்தகனுலகம்-இயமலோகத்தில்—புக்கது-புகுந்தது—(எ-று.) *அகத்தியம்-புறத்திணைப்படலம்-போரினிலநீதியாய்ப்புறங்கொடுத்திட்டவன்-சாரும்யமபுரிதவறுதலிலவே - இவ்விதியால்போரில்வென்கொடுத்தவனுவி சுவர்க்கம்புகாதுயம புரியிற்புகுந்தது (கருத்து) சாகத்திவரசனுயிர் யமலோகஞ்சென்றது என்பதாம். (௭௰)

தூம்புடைக்கரமலையெருத்திற்றோன்றுபு
காம்பிலிக்கரசன்வில்வாங்கிக்காய்கணை
தேம்பொதிசெழுமலர்த்தெரியன்மார்பினுன்
வாம்பரித்தேர்மிசைமழையிற்றூவினுன்

(இ-ள்•) தூம்புடை- துவாரத்தையுடைய—கரமலை-கையையுடையமலைபோன்றயானையினது--எருத்தில் - பிடரியின்மேல், தோன்றுபு தோன்றி—காம்பிலிக்கரசன்-காம்பிலிநாட்டுக்கரசனுனவன்—வில்வாங்கி-வில்லைவளைத்து,காய்-கொல்லாநின்ற--கணை-பாணங்களை—தேம்-வாசனை, பொதி- நெருங்கிய—செழுமலர்-செழுமையுள்ளமலராற்றொடுத்த—தெரியல்-மாலையையணிந்த, மார்பினுன்-நளனது—வாம்- தாவுகின்ற,பரி - குதிரைகட்டிய—தேர்மிசை-தேரின்மேல்—மழையில் - மேகம்போல்—தூவினுன்-பிரயோகித்தான், (எ-று)(கருத்து) காம்பிலி தேயத் தரசன்நளனது தேர்மேற்கணைதொடுத்தான்என்பதாம், (௭௧)

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருந்திண்கணை
கொலைவடிவேலினுன்றுரப்பக்குஞ்சர
மலையெனக்கவிழ்தலுமடங்கலேறெனப்
புலவுவாளொடுமென்புவியிற்பாய்ந்தனன்

(இ-ள்) சிலையுயிர்த்து- வில்லால்விடப்பட்டு—உயிர்ப்பலிக

வரும்-உயிராகியவுணவையுண்கிற—திண்கணை-வலிமைபெற்றபாணங்களை—கொலைவடிவேலினான்-நளனானவன்—துரப்ப- செலுத்த—குஞ்சரம்(ஏறிவந்ததன்)யானையானது—மலையெனக்கவிழ்தலும்-மலைபோற்கவிழ்ந்து வீழ்ந்தவளவில்—மடங்கலேறென-சிங்கவேற்றைப்போல்,புலவு-புலாநாற்றத்தையுடைய—வாளொடும்-வாட்படையுடன்—அவன்-அவ்வரசனானவன்—புவியில்-பூமியிலே—பாய்ந்தனன்-குதித்தான்—(எ-று)(கருத்து) நளன்பாணம்விடுக்க யானைவிழவும், காம்பிலிதேயத்தரசன்நிலத்திற்குதித்தான்என்பதாம். (௫௨)

வார்மயிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணியுழக்கியொய்யெனப்
போர்முகத்துரறிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன்றறுகணாளனே

(இ-ள்.)வார்-நெடிய—மயிர்க்கேடகம்-மயிரையுடையதோற்கேடகத்தை—பற்றிபிடித்து—வாள்விதிர்த்து-வாளையசைத்து, ஊர்-நடக்கின்ற—சினம்-கோபத்தையுடைய—களிற்றணியானைவகுப்பை—உழக்கி - கலக்கி—ஒய்யென - விரைவில்—போர்முகத்து - யுத்தமுகத்தில்—உரறி - கர்ச்சித்து, வெம்புலியின்போத்தென-வெய்யபுலிப்போத்துப்போல்—சாரிகைதிரிந்தனன்-வட்டமாகத்திரிந்தான்—தறுகணாளன் - அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சாதகாம்பிலிதேயத்தரசனானவன்—(எ-று)(கருத்து)காம்பிலிதேயத்தரசன் கேடகம்பற்றிவாளையசைத்துவட்டமிட்டுஉலாவினான்என்பதாம். (௫௩)

பாரினின்றவனமர்புரியப்பாய்பரித்
தேரினின்றடுகணைச்செருவிளைத்திட
றாருடைவயவர்போர்த்தொருமமன்றெனக்
※ கூர்நுதிவாளுரீஇக்குப்புற்றானரோ

(இ-ள்) பாரினின்று-பூமியிலிருந்து—அவனமர்புரிய- அவ்வரசன்போர்புரிய—பாய் - தாவுகின்ற—பரித்தேரினின்று- குதிரைகட்டியதேரிலிருந்து—அடுகணை-கொல்லாநின்றபாணங்களைக்கொண்டு—செருவிளைத்திடல்- யுத்தஞ்செய்தல்—தாருடை-வெற்றிமாலையையணிந்த—வயவர்-படைவீரருடைய—போர்த்தருமமன்றென-யுத்தத்தினுடையதருமமன்றென்று,கூர்-கூரிய,நுதி நுனியையுடைய-வாளுரீஇ-வாளையுருவிக்கொண்டு, குப்புற்றான்-குதித்தான்—(எ-று.)அரோவென்பது-அசை*அகத்தியம்-புறத்திணைப்படலம் தார்முடிமன்னர்சமனாய்ப்படைகொடு-போர்முடிபேற்றற்பொருந்துறுமறனே-இவ்விதியால்நளன் அறநெறிதவறு

தெரிதிபோலானுன்(கருத்து) நளன்வாளையெடுத்துத் தேரைவிட்டிறங்கினுன் என்பதாம், (௫௪)

மண்பெருங்கேடகத்திரித்துவானிடை
மின்பிறந்தென்னவாள்விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெக்குள்ளுடைந்திரியவேற்றனர்
வென்பிறரறிகிலாத்திறல்கொள்வீரரோ

(இ-ள்.) மன்-நிலைபெற்ற,பெருங்கேடகம் - பெரியபரிசையை—திரித்து-சுழற்றி——வானிடை-ஆகாயத்தின்கண்,மின்பிறந்தென்ன-மின்னலசைந்தாற்போல்—வாள்விதிர்த்து - வாட்படையையசைத்து—நோக்கினர்-பார்த்தவர்களுடைய—என்பு-எலும்புகள்,நெக்கு-நெக்குவிட்டு—உள்-உள்ளே--உடைந்திரிய-உடைந்துபோகும்படி—வெந்- தம்முதுகை--பிறர்-பிறர்களால்—அறிகிலா - அறியப்படாத—திறல்கொள் - வலிமையைகொண்ட,வீரர்-அரசர்கள்—ஏற்றனர்-எதிர்த்தனர்,(எ-று) (கருத்து) அரசர்களெதிர்த்தார்கள்என்பதாம். (௫௫)

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளீ இச்செங்கண்டீயுகப்
பிறங்குபொற்கேடகம்பிறழவெற்றியு
மறங்கிளர்வைரவாள்வாளிற்றுக்கியுங்
கறங்கெனத்திரிந்தனர்காளைவீரரோ

(இ-ள்.) தெறும்-அழிக்கின்ற—சினம்-கோபமானது—தலைக்கொளீஇ -அதிகரித்து—செங்கண் - சிவந்தகண்களினின்றும்—தீயுக-நெருப்புதிர—பிறங்கு-உயர்ந்த—பொற்கேடகம் - அழகியகேடகத்தை—பிறழ-தீங்கும்படி—எற்றியும் - எறிந்தும்—மறங்கிளர்-கொலைத்தொழில்மிகுந்த—வைரவாள் - வச்சிரவாளை—வாளிற்றுக்கியும்-வாளினுலெரிந்தும்—கறங்கென - காற்றாடிபோல்—காளைவீரர்-அரசர்கள்—திரிந்தனர்-திரிந்தார்கள்—(எ-று) (கருத்து) அரசர்கள்வாளினுற்போர்செய்தார்கள்என்பதாம். (௫௬)

கோட்புலிப்போத்தெனநிடதர்கோமகன்
ஞாட்பினுட்*காம்பிலிக்கிறைவனுவற
வாட்படையெறிந்துயிர்வவ்வினனவன்
சேட்புலத்தரம்பையர்தெரியல்சூடினுன்

(இ-ள்) கோள் -கொலைசெய்கின்ற—புலிப்போத்தென-ஆண்புலிபோல்—நிடதர்கோமகன்-நளனுனவன்,ஞாட்பினுள்-யுத்தத்தின்கண்—காம்பிலிக்கிறைவன்-காம்பிலிநாட்டுக்கரசனுடைய—நாமற-நாமமறும்படி—வாட்படை- வாளாயுதத்தால்—எறிந்து-வீசி—உயிர்-ஆவியை—வவ்வினன்- கொண்டான்—அவன்-அவ்வரசன்,சேட்புலத்து- விண்ணுலகத்தின்கண்--அரம்பையர்-தெ

ய்வமங்கையராக்—தெரியல்-மாலை—சூடினன் - சூடப்பட்டான் —(எ-று)நாமம்-நாமமெனக்கடைகுறைந்தது [* அகத்தியம்-புறத்திணைப்படலம்] வெற்றிபெற்றிறந்தோன் வீரசொர்க்கம் புகும்- இவ்விதியால் சுவர்க்கத்திற்குப்போனான்(கருத்து) நளன்காம்பிலிதேயத்து வேந்தனைக்கொன்றான் என்பதாம். * போரின் மாய்ந்தோர் சுவர்க்கம்புகுவரென்பது புராணசித்தாந்தம், (௫௭)

அறைகழல்வேந்தர்மேலலங்கல்வேலினா
னெறுழ்வலிக்களிற்றிடைத்தாவுமெண்ணிலா
நொறில்பரிதேர்மிசைப்பாயுநோன்கெழு
சிறையொடுந்திரிவதோர்சீயமென்னவே

(இ-ள்) அலங்கல்-வெற்றிமாலைதரித்த, வேலினான்-வேற்படையையுடைய நளனானவன்—நோன்கெழு-பெருமைபொருந்திய, சிறையொடுந்திரிவது -சிறகினுடன்திரிவதாகிய—ஓர்-ஒரு—சீயமென்ன-சிங்கம்போல்—அறை-ஒலிக்கின்ற—கழல் - வீரக்கழலையணிந்த—வேந்தர்மேல்-அரசர்கள்மேலுங்—எறுழ்வலி-மிகுந்தவலிமையையுடைய—களிற்றிடை- யானையின்மேலும்—தாவும்-தாவுவான்—எண்ணிலா-அளவில்லாத—நொறில்-ஒலியையுடைய—பரி-குதிரைமேலும்—தேர்மிசை - தேரின்மேலும்—பாயும்-பாய்வான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் அரசர்கள்மேலும், யானைகள்மேலும், குதிரைகள்மேலும், தேர்களின்மேலும்பாய்வான்-எ-ம்

இன்னணங்கொடுஞ்சமர்முருக்கியேற்றிகன்
மன்னவர்புறக்கொடைகண்டுமாலைதாழ்
கொன்னவில்குருதிவேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னிவான்றடவுபொற்றேரினேறினான்

(இ-ள்) இன்னணம்- இந்தப்பிரகாரம்—கொடுஞ்சமர்-கொடியயுத்தத்தில்—முருக்கி- கொன்று—ஏற்று - எதிர்த்து, இகல்-பகைக்கின்ற—மன்னவர்- அரசர்கள்—புறக்கொடைகண்டு-முதுகுகொடுத்தோடச்செய்து; மாலைதாழ் மாலைதாழ்கின்ற—கொன்னவில்-கொல்லுதலைச்சொல்லுகின்ற—குருதி - வுதிரந்தோய்ந்த—வேல்-வேற்படையையுடைய—குவவுத்தோளினான்- திரட்சிபொருந்திய-தோள்களையுடைய நளனானவன்—சென்னி-தலையினால்—வான்-ஆகாயத்தை—தடவு-தடவுகின்ற—பொற்றேரின்- அழகியதேரின்மேல்—ஏறினான்-ஏறினான்--(எ-று)(கருத்து) நளன்வெற்றிகொண்டுதேர்மேலேறினான்-எ-ம். (௫௯)

(கொச்சகக்கலிப்பா)

புலத்தலுமடநல்லார்புலவிதீர்தரச்சூட்டு
மலர்த்தகமலர்க்குஞ்சியழிகுருதிப்புனலலைப்ப

மலைத்தடந்திணிதோளார்வடிக்கணைமெயிற்போர்ப்பக்
கொலைத்தலைமுண்மாட்போற்கொடுஞ்சமத்திற்கிடந்தனரே.

(இ-ள்.) மடநல்லார்-மாதர்கள், புலத்தலும்-ஊடியவளவில், புலவி-அவ்வூடல்—தீர்தர-நீக்கும்படி—சூட்டும் - அணிவிக்கும்—அலத்தகம்-அவர்பாதங்களினூட்டப்பெற்றசெம்பஞ்சுபடிந்த—மலர்-பூவையணிந்த—குஞ்சி-குடுமியை—அழி- அழிகின்ற—குருதிப்புனல்-உதிரநீரானது—அலைப்ப-அலைக்க—மலை- மலைபோல், தடம்-பருத்த—திணி வலிமைபொருந்திய—தோளார்- தோளையுடையவரசர்கள்—வடிக்கணை-கூரியபாணங்கள், மெய்யிற்போர்ப்ப-தேகத்திலேமூட, கொலைத்தலை-கொல்லுகின்றதலையையுடைய—முண்மாப்போல்-முள்ளம்பன்றிபோல்—கொடுஞ்சமத்தில் கொடியயுத்தகளத்தில், கிடந்தனர்-கிடந்தனர்—(எ-று) கருத்து) அரசர்கள்மெய்யிற்பட்டகணையோடுமுள்ளம்பன்றிபோற்போர்க்களத்திற் கிடந்தார்கள் என்பதாம். (௯௰)

இகன்மிகுதிறல்வேந்தரோதியாற்களப்படுத்த
புகர்முக்கடாயானைபொழிகுருதிச்செழுஞ்சேற்றிற்
றிகிரியகொடிஞ்சிநெடுந்தேருழக்கத்துகளெழுந்தவ்
வகலிருவிசும்புபோர்த்தந்திவான்போன்றதுவே.

(இ-ள்.) இகன்மிகு-பகைமிகுந்த— திறல்-வலிமைபொருந்திய—வேந்தர்-அரசர்கள்—எதியால்- வாட்படையால்—களப்படுத்த-யுத்தகளத்திற்கொன்ற—புகர்முக்கடாயானை- புள்ளிபெற்றமுகத்தையுமதத்தையுமுடையயானைகள்—பொழி- ஊற்றிய—குருதிச்செழுஞ்சேற்றில்-செழுமைபொருந்திய உதிரச்சேற்றில், திகிரிய-உருளைகளையுடையனவும்—கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடையனவுமாகிய—நெடுந்தேர்-நெடியதேர்கள்—உழக்க-கலக்க, துகள்-தூளிகள், எழுந்து-எழும்பி, அவ்வகலிருவிசும்பு-அந்தஅகலமுள்ளபெரியஆகாயத்தை, போர்த்து-மூடிக்கொண்டு, அந்திவான்-செவ்வானத்தை—போன்றது-ஒத்தது—(எ-று.) (கருத்து) போர்க்களமுதிரத்தாற்செவ்வானத்தையொத்திருந்தது-எ-ம். ( )

ஒளிகிளர்மணியோடைசிதைந்தொழியவுடன்றபோர்க்
களிசினமால்யானைக்கதிர்மருப்புமிழ்ந்ததி
ருளிதடஞ்சினைமேபுமுருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடல்வெந்தொழியப்பரந்ததே.

(இ-ள்.) ஒளிகிளர்-பிரகாசமிகுந்த—மணியோடை-அழகியமுகபடமானது—சிதைந்து-கெட்டு—ஒழிய-நீங்க—உடன்ற - வெ

குண்ட—போர்-யுத்தத்தில்—களி-செருக்கையும்—சினம்-கோபத்தையுமுடைய—மால்-பெரிய—யானை-யானைகளுடைய—கதிர்-பிரகாசம்பொருந்திய—மருப்பு-தந்தங்கள்—உமிழ்ந்த-சொரிந்த—தீ-நெருப்பானது—முளி-காய்ந்த—தடம்-பருத்த, சினைகிளைகளை—மேயும்-தகிக்கின்ற—முருங்கெரியென-அழியுந்தீயைப்போல்—பற்றி-பற்றிக்கொண்டு—விளிதரு-இறந்த—வயவருடல்-படைவீரருடையதேகங்கள்—வெந்தொழிய-வெந்துபோகும்படி—பரந்தது-பரவியது—(எ-று.) ஆல்-அசை(கருத்து) யுத்தகளத்தில்யானைக்கொம்பிற்பிறந்ததீயானது அரசர்களுடல்வெந்தெரியும்படிபரவியதுஎன்பதாம். (௯௨)

பரிதிவடிவாள்பிடித்துப்பல்லினாலிதழதுக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்கடீயுமிழக்
குருதிபாயடுகளத்திற்குற்றுயிரிற்கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக்கொடுங்*கூற்றுமஞ்சிநின்றலறுமால்.

(இ-ள்.) பரிதி-சூரியன்போன்ற—வடி-கூரிய,வாள்-வாட்படையை—பிடித்து-கையிற்பற்றி—பல்லினால் - பற்களினால்—இதழதுக்கி-உதட்டைக்கடித்து—திருகு-மாறுபட்ட—சினம்-கோபம்தலைக்கொளீஇ-அதிகரித்து—செங்கண்கள்-சிவந்தகண்களானவைதீயுமிழ-நெருப்பைச்சொரிய, குருதிபாய்-உதிரம்பரவிய--அடுகளத்தில்-கொலைக்களத்தில், குற்றுயிரில்-குற்றுயிருடன், கிடந்தார்க்கண்டு-கிடந்தவர்களைக்கண்டு, அருகணைய-அவர்களருகேவருதற்கு கொடுங்கூற்றும்-கொடியஇயமனும்—அஞ்சிநின்று- அச்சமுற்றுநின்று—அலறும்-அலறுவான்—(எ-று.) ஆல்-அசைநிலை[*அகத்தியம்-புறத்திணைப்படலம்-கனத்திரண்மடியக் காணிலச்சமே-இவ்விதியாலிறந்தவரைக்காண்டலேயச்சம் இறவாதுவீரக்குறியுற்றவனைக்காணில்யமனுக்கச்சந்தான்(கருத்து) வாளைக்கையிற்பிடித்துப்பல்லாலிதழைக்கடித்துக்கோபங்கொண்டுகண்ணிலேநெருப்புப்பொறிபறக்கக்குற்றுயிரோடுபோர்க்களத்திலிருக்கும் வீரனைக்கண்டுயமன்அருகிற்போகப்பயப்படுவான்என்பதாம். (௯௩)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட்டேர்வேந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியடுகளத்திற்குடர்பின்னிக்கிடந்ததனைப்
புலவுநாறுடற்றசைவேட்டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்ததெனவெண்ணிவானினிடைச்சுழலுமால்.

(இ-ள்.) சிலைபொரு-மலையையொத்த—திணி- வலிமைபொருந்திய—தடந்தோள்- பருத்ததோள்களையுடைய—தேர்வேந்தர்-

தேனாயுடையவரசர்கள்,செருமலைந்து- போர்செய்து--கொலைபுரி-கொலைசெய்,அடுகளத்தில்-யுத்தகளத்தில்,குடர்-குடர்கள், பின்னிக்கிடந்ததனை-ஒன்ரோடொன்றுபின்னிக்கிடந்ததை, புலவுநாறு புலானாற்றநாறுகின்ற—உடற்றசை- தேகத்தின்மாமிசத்தை--வேட்டு-விரும்பி—உண்ணவரும்- உண்பதற்குவந்த—புள்ளினங்கள்-பறவைக்கூட்டங்களானவை, வலைவளைந்ததென-வலையானதுவளைந்ததென்று,எண்ணி-நினைந்து,வானினிடை-ஆகாயத்தின்கண், சுழலும்-வட்டமிடும்—(எ-று.) ஆல்-அசை(கருத்து)ஊனுண்ணவந்த பறவைகள்குடல்கள்பின்னிக்கிடக்கின்றனவற்றை வலையென்றெண்ணிஆகாயத்தில்வட்டமிடும்என்பதாம். (௩௪)

சீற்றமிகுங்களியானைத்திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
காற்றாளக்குடைதுணிந்துகளத்தினிடைக்கிடப்பனக
ளேற்றெருமையுகைத்தடருமிருணிறத்தவெரிகுஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங்கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

(இ-ள்.) சீற்றமிகும்-கோபமிகுந்த—களியானை - செருக்கையுடையயானைகள்போல்—திறல்கெழு-வலிமைமிக்க, போர்-போர்செய்த—வயவேத்தர்-வெற்றிமிகுந்தவீரர்களுடைய—கால்- கால்பொருந்திய—தாளக்குடை-முத்துக்குடைகளானவை—துணிந்து-துண்டுபட்டு—களத்தினிடை - யுத்தகளத்தின்கண்—கிடப்பனகள்-இருப்பனவாகி—ஏற்றெருமை- எருமைப்போத்தை—உகைத்து-செலுத்தி—அடரும் - நெருங்குகின்ற—இருணிறத்த-இருளையொத்தநிறத்தையுடைய—எரிகுஞ்சி-எரிபோன்றசிகையையுள்ள—கூற்றம்-இயமனானவன்—உயிர்ப்பலியேற்கும்- உயிர்ப்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம்போன்று-பாத்திரத்தையொத்து, இருந்தன-இருந்தன—(எ-று.) ஏகாரம்-ஈற்றசை(கருத்து) அரசர்கள் குடைகளானவை யமனுயிர்ப்பிச்சையேற்கும் பாத்திரங்கள் போலிருந்தன என்பதாம். (௩௫)

(கலிவிருத்தம்.)

இன்னகளத்தினிரிந்தவரல்லாற்
றுன்னினராவிதுறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளமராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறைபுந்தியினோர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இன்னகளத்தில்-இப்படிப்பட்டயுத்தகளத்தில்—இரிந்தவரல்லால்-ஓடிப்போனவரல்லாமல்,துன்னினர்- எதிர்த்தவர்கள் ஆவிதுறத்தலும்-உயிர்விடுதலையும்—வெங்கூற்றன்னவள்-வெவ்வியயமனையொத்தநளனானவன்—வாளமர் - வாட்போரை—ஆற்ற

னும்-செய்தலையும், நோக்கா-பார்த்து, பொன்னகரத்திறை-இந்திரனானவன், புந்தியின்-தன்புத்தியில், ஓர்ந்தான்-சிந்தித்தான் (எ-று.) (கருத்து) ஓடினவர்பிழைத்தலையும், எதிர்த்தவரிறத்தலையும், நளன் வாளினவல்லமையும், இந்திரன்கண்டுஆலோசித்தான்-எ-ம். (௬௬)

மன்றன்மலர்த்தொடைமன்னனையெய்தி
வென்றிகொள்போரைவிலக்கிலமாயிற்
றுன்றுதிரைக்கடல்சூழுலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடுமென்னநினைந்தே.

(இ-ள்.) மன்றல்-வாசனைபொருந்திய—மலர்த்தொடை-மலர்மாலையையணிந்த—மன்னனை-நளனை—எய்தி-அடைந்து, வென்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட, போரை-யுத்தத்தை, விலக்கிலமாயின்-விலக்காமற்போவோமாகில், துன்று-நெருங்கிய, திரை-அலையையுடைய—கடல்சூழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட, உலகெல்லாம்-பூவுலகத்திலுள்ளயாவரையும்; இன்று-இன்று, முடித்திடுமென்ன-கொல்லுவானென்று, நினைந்து-(இந்திரன்முதலிய நால்வரும்) கருதி—(எ-று.) (கருத்து) இந்திரன்முதலியநால்வரும்நளனிடத்துச்சென்றுபோரைவிலக்காவிடுவோமாகில்உலகத்தைஇன்றேகொன்றிடுவானென்று இதுமுதல் இவ்விரண்டுங்குளகம்என்பதாம். (௬௭)

மழகளிறன்னவன்மானுருநீங்கி
விழைவொடுதம்முருமேவியவிண்ணோ
ரழகுறுகாளையரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியகேண்மையரொத்தார்.

(இ-ள்.) மழகளிறன்னவன்-இளங்களிற்றையொத்த நளனது—மான்-பெருமைபொருந்திய—உரு-வடிவத்தை—நீங்கி-விட்டுநீங்கி—விழைவொடு-விருப்போடு—தம்முருமேவிய-தங்கள்வடிவைப்பொருந்திய—விண்ணோர்-தேவர்கள்—அழகுறு-அழகின்மிக்க—காளையர்-காளைப்பருவத்தையுடையவர்—அவ்வுருவிட்டு-அக்காளைவடிவத்தைவிட்டு—ஓர்கிழவுருவெய்திய-ஒருகிழவடிவத்தையடைந்த—கேண்மையர்-தன்மையராதலை—ஒத்தார்-ஒத்தனர்—(எ-று.) (கருத்து) இந்திரன்முதலியநால்வரும் நளன்வடிவத்தைவிட்டுநீங்கித்தங்கள்வடிவாகியதேவர்கள் நளனழகுக்குமுன்னேவாலிபர்விருத்தரானாற்போலானார்கள்என்பதாம். (௬௮)

முன்னுருமேவியமொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னனையெய்துபுவாய்மையினானுந்
துன்னலரைத்திறுதோள்வலியானு
நின்னைநிலத்திடைநேர்பவர்யாரே.

(இ-ள்) முன்னுருமேவிய - பழையவடிவினைப்பெற்ற — மொய்-நெருங்கிய — கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோர் - தேவர்கள் — மன்னனையெய்துபு-நளனையடுத்து — வாய்மையினானும்- சத்தியத்தினாலும் — துன்னலர்-சத்துருக்களை, தெறு - கொல்லுகின்ற — தோள்வலியானும்-புசபலத்தினாலும் — நின்னை-உன்னை, நேர்பவர்-ஒப்பவர் — நிலத்திடை-பூமியில், யார் - எவர் (ஒருவருமில்லை)-- (எ-று) ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது * இலக்கணக்கொத்துவினையியல்-௨௧-சூ வேறில்லையுண்டியார்வேண்டுந்தகும்படும்வினைபெயரொச்சம்வியங்கோள்பத்துந்-திணைபாலிடமெலாஞ்செல்லுமென்பஇவ்விதியால் யார்பொதுவாகவந்தது (கருத்து) தேவர்கள் நளனை உண்மையினாலும், வலிமையினாலும், உனக்குநிகரானவரிவ்வுலகத்திலில்லையென்றார்கள் என்பதாம். (௬௯)

துன்றுகளத்தெதிர் துன்னலர்யாவரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழினீங்கி
வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனைவாழியவென்றார்

(இ-ள்.) வென்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட — வேலவ- வேற்படையையுடைய நளனே — துன்று-நெருங்கிய — களத்தெதிர்- யுத்தகளத்திலெதிர்த்த — துன்னலர்யாவரும்-சத்துருக்களெல்லாம், பொன்ற-இறக்கும்படி, முருக்கிய - கொன்ற — போர்த்தொழினீங்கி-போர்த்தொழிலைவிட்டு, மின்னனையாடன்- மின்னலையொத்த தமயந்தியினது — மன்றல்-விவாகத்தை, முடித்தனை- செய்துகொண்டவனாகி — வாழியவென்றார் (நீ) வாழக்கடவையென்றார்கள் — (எ-று) கருத்து) தேவர்கள்போரைவிட்டுவிவாகமுடித்துக்கொண்டு தமயந்தியோடு நீடூழிவாழ்கவென்று நளனைவாழ்த்தினார்கள் என்பதாம். (௭௰)

விண்ணவரின்னணம்வேண்டினர்கூறப்
புண்ணுறுவெய்யபுலால்கமழ்வைவே
லண்ணலமர்த்தொழிலாற்றிலனாகிப்
பண்ணமைதேரினிழிந்துபணிந்தான்

(இ-ள்) விண்ணவர்-தேவர்கள் — இன்னணம்- இந்தப்பிரகாரம், வேண்டினர்-வேண்டினவராகி — கூற- சொல்ல — புண்ணுறு- மாமிசந்தங்கிய — வெய்ய-வெவ்விய — புலால்-புலானாற்றம் — கமழ்-கமழ்கின்ற — வைவேல்-கூரியவேற்படையையுடைய, அண்ணல்-நளனானவன் — அமர்த்தொழில் யுத்தத்தை, ஆற்றிலனாகி- செய்யாதவனாகி — பண்ணமை அலங்கரிப்பமைந்த, தேரினிழிந்து-தேரி

னின்றுமிரங்கி—பணிந்தான்(அந்நால்வரையும்)வணங்கினன், (எ-று.)(கருத்து)தேவர்களிப்படிவேண்டநளன்போர்செய்யாதனுய் தேரைவிட்டிறங்கிஅவர்களைப்பணிந்தான்-எ-ம், (எக)

கருணையினெய்தியகாளையைநோக்கி
யருமகமெவ்வழியாற்றினுமாங்க
ணுருவொடுவந்தவியுண்குவமென்று
மருவருநல்வரம்வாசவனீந்தான்

(இ-ள்) வாசவன்-இந்திரனுனவன்—கருணையின் - அருளினல்—எய்திய-அடைந்த—காளையை-நளனை—நோக்கி-பார்த்து—அருமகம்-அரியயாகத்தை—எவ்வழி-எவ்விடத்தில்—ஆற்றினும் நீசெய்தபோதினும்—ஆங்கண்-அவ்விடத்தில்,உருவொடு-உருவுடனே வந்து-அடைந்து—அவிர் -அவிர்ப்பாகத்தை — உண்குவமென்று-யாமுண்போமென்று—மருவரும் - அடைதற்கரிய— நல்வரம்-நல்லவரத்தை—ஈந்தான்-கொடுத்தனன்—(எ-று.) (கருத்து)இந்திரன்,நளனைப்பார்த்துநீயாகஞ்செய்தால் யாம்வந்து அவிர்ப்பாகமுண்பேமென்றுவரங்கொடுத்தான்என்பதாம். (எஉ

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிரைவேலையினின்னமுதொப்ப
மடிதவில்வெங்கனலின்றியும்வாளா
வடிசிலடுந்தொழில்விஞ்சையளித்தான்

(இ-ள்.) மிடல்கெழு-வலிமைபொருந்திய— மேழகமேற்கொளும்-ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறும்—மேலோன்- அக்கினிதேவனுனவன்—உடைதிரைவேலையின்-உடைகின்றஅலைகளையுடையகடலிற்பிறந்த—இன்னமுதொப்ப-இனியஅமிர்தத்தையொப்ப,மடிதவில்-கெடாத—வெங்கனலின்றியும்-வெவ்வியதீயில்லாமலும், வாளா-சும்மா—அடிசில-உணவை—அடுந்தொழில்- சமைக்குந்தொழிலாகிய—விஞ்சை-வித்தையை—அளித்தான் - வரமாகக்கொடுத்தான்—(எ-று)(கருத்து)அக்கினிபகவான் நளனுக்குத் தீயில்லாமற் சமையல்செய்யும்வித்தையைக் கற்பித்தான்என்பதாம். (எரு)

அல்லலுழந்தருளொய்தினுநெஞ்சி
னல்லறமெய்தவநண்ணியநாட்டில்
வெல்படைவேண்டுவதெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவெம்பகடூர்திகொடுத்தான்

(இ-ள்.) வென்றி-வெற்றியையும்—கொல்சினம்-கொல்லாநின்றகோபத்தையுமுடைய—வெம்பகடூர்தி-வெவ்விய எருமைக்கடாவாகனத்தையுடையஇயமனுனவன்—அல்லலுழந்து- வருத்தப்ப

ட்டு—அனுரெய்தினும்-துன்பமடையினும்—நெஞ்சில்-மனத்தி ன்கண்—நல்லறமெய்தவும்-நல்லதருமமடையவும்— நண்ணிய-பொருந்திய—ஞாட்பில்-யுத்தத்தில்—வெல்படை-வெல்லத்தக்க ஆயுதங்கள்—வேண்டுவ-வேண்டுவனவற்றை—எய்தவும்-அடைய வும்,கொடுத்தான்-நளனுக்குவரங்கொடுத்தான்—(எ-று)(கருத்து) யமன்-நளனுக்குசத்துருக்களைவெல்லு மாயுதங்களைக் கொடுத்தா னென்பதாம். (எச)

தார்புலராதுதயங்கவும்வேண்டி
ஞர்கலிவற்றவமைக்கவுமல்லா
னீரறுபாலையினெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவும்வருணனளித்தான்

(இ-ள்) வருணன்-வருணனானவன்—தார்-மாலைகள்— புலராது வாடாமல்—தயங்கவும்-விளங்கவும்--வேண்டின்- வேண்டுமானால், ஆர்கலி-சமுத்திரமானது,வற்றவமைக்கவும் - வற்றும்படிசெய்ய வும்,அல்லால்-அவையன்றியும்,நீரறுபாலையின்-நீரில்லாதபாலைநில த்தின்—னெஞ்சினினைப்பின் - நெஞ்சிலேநினைத்தால்,வார்- நெ டிய—புனலெய்தவும்-நீருண்டாகவும்—அளித்தான்- நளனுக்குவ ரங்கொடுத்தான்—(எ-று.)(கருத்து)வருணராஜன்,நளனுக்குக்கட ல்வற்றச்செய்யவும், நீரில்லாவிடத்தில்நீருண்டாகச்செய்யவும்வர ங்கொடுத்தானென்பதாம் (எரு)

ஆண்டகைக்கின்னவளித்தரிவைக்கு
மாண்டகுகற்பைவருத்துவமென்றுத்
தீண்டினராவிசிதைந்திடுமாறும்
வேண்டுருவெய்தவும்விண்ணவ*ரீந்தார்

(இ-ள்.) விண்ணவர்-இந்திரன்முதலியதேவர்கள்—ஆண்டகைக் கு-நளனுக்கு—இன்னவளித்து - இவ்வரங்களைக்கொடுத்து—அரி வைக்கும்-தமயந்திக்கும்,மாண்டகு-மாட்சிமைபொருந்திய, கற் பை-கற்பினை—வருத்துவமென்று - வருத்துவோமென்று.தீண்டி னர்-தொட்டவர்களுடைய,ஆவி-உயிர்—சிதைந்திடுமாறும்-கெடு மாறும்—வேண்டுருவெய்தவும்- வேண்டியவடிவங்களெடுக்கவும், ஈந்தார்-வரங்கொடுத்தனர்—(எ-று)*அகத்தியம்-சொற்பொருட் படலம்[வரமென்றதுவே:மந்திரமாமிதே,யாக்கலழித்தல்காத்தன் முத்தொழில்செயும்](கருத்து)இந்திரன்முதலியதேவர்கள்நளனு க்குந் தமயந்திக்கும்வேண்டியவுருவம்பெறவும்தமயந்திகற்பழிய ண்டினவர்உயிர்விடவும் வரங்கொடுத்தார்கள் எ-ம் (எகூ)

கண்ணகன்ஞாலமளித்தகழற்கா
லண்ணலையேத்தியருந்ததிமானும்
பெண்ணமுகத்தைவியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர்தம்பதிமேவினரன்றே

(இ-ள்.) கண்ணகல்-இடமகன்ற—ஞாலம்-பூமியை—அளித்த-இரட்சித்த—கழற்கால்-வீரக்கழலையணிந்தகாலையுடைய, அண்ணலை-நளனை—ஏத்தி-துதித்து — அருந்ததிமானும் - அருந்ததியையொத்த—பெண்ணமுகத்தை-தமயந்தியை--வியந்து-அதிசயித்து—பெருஞ்சீர்-மிகுந்தசிறப்பையுடைய,விண்ணவர்-தேவர்கள்—தம்பதி-தம்முடையநகரங்களை —மேவினர் - அடைந்தனர்—(எ-று)அன்று-ஏ-அசைகள்(கருத்து) இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் நளனைப்புகழ்ந்தும்-தமயந்தியைக்கண்டதிசயித்தும்சுவர்க்கத்திற்குப்போனார்கள்என்பதாம். (எஎ)

(கலிவிருத்தம்.)

அங்கண்வானத்தமரரு*மாழியிற்
பொங்குதானையரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனையான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொனிருக்கையிற்சார்ந்தனன்

(இ-ள்.) அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய—வானத்துதெய்வவலோகத்திலிருந்துவந்த—அமரரும்-தேவரும்—ஆழியில்-சமுத்திரம்போல்--பொங்கு-மிகுந்த—தானை-சேனையையுடைய—அரசரும்-அரசர்களும்—போயபின்-போனபின்பு—திகழ்- பிரகாசிக்கின்ற—மாமணி-மாணிக்கமணிகளிழைத்து—தங்கு- தங்கிய—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—இருக்கையில்-ஓரிடத்தில்—சிங்கவேறனையான்-சிங்கவேற்றையொத்த நளனானவன், சார்ந்தனன்-சேர்ந்தனன்--(எ-று)*அகத்தியம்-ஆழமுறுதலாலாழியென்றோதுக,(கருத்து) தேவர்களும்,அரசர்களும், போனபின்புநளன்நவமணிபீடத்திலிருந்தனன் என்பதாம். (எஅ)

(*)

போர்புரிபடலம்.

முற்றிற்று.

௨

மணம்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் நளமஹாராஜன் தமயந்தியைவிவாகஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்.)

சாந்தமூழ்குதடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற்கவரியிரட்டுற
வாய்ந்தசெவ்விமணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்சூழ்வரவீமன்வந்தெய்தினான்.

(இ-ள்.) சாந்தம்-சந்தனக்குழம்பினால்—மூழ்கு-முழுகப்பெற்ற—தடமுலை-பருத்தமுலையையுடைய—கோதையர்-மாதர்கள் காந்து-பிரகாசிக்கின்ற,பைம்பொன்-பசியபொற்காம்பையுடைய,கவரி-சாமரைகளை,இரட்டுற-வீச—வாய்ந்த-பொருந்திய, செவ்வி-அழகிய—மணவினை-விவாகஞ்செய்யும்,மாடத்தின்-உப்பரிகையில்,வேந்தர்-அரசர்களனைவரும்—சூழ்வர-சூழ்ந்துவராநிற்க, வீமன்-வீமராஜன்—வந்தெய்தினான்-வந்துசேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து)வீமராஜன்விவாகமண்டபத்துக்குவந்தான்-எ-ம். (க)

ஆற்றுவேள்வியருந்தவர்சூழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக்கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண்விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங்கொண்டுடனெய்தினான்.

(இ-ள்.) வேள்வி-யாகங்களை—ஆற்று-செய்கின்ற—அருந்தவர் முனிவர்கள்—சூழ்வர-சூழ்ந்துவர—நான்மறை-நாலுவேதங்களையும்—போற்று-போற்றுகின்ற--கோதமன்-கௌதமமுனிவன்—போர்கெழு-போரின்மிக்க—வேற்றடங்கண்-வேல்போன்றவிசாலம்பொருந்தியகண்களையுடைய—விளங்கிழை-தமயந்தியினது, மன்றலுக்கு-விவாகத்துக்கு—ஏற்றயாவையும்-ஏற்றதிரவியமனைத்தையும்—கொண்டு-வருவித்துக்கொண்டு--உடன்-அதனுடனே, எய்தினான்-வந்தான்—(எ-று.) (கருத்து)கௌதமரிஷிவிவாகத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொண்டுவந்தான் என்பதாம். (உ)

வேரியந்தொடைவீமனும்வேந்தருந்
தேரு*நான்மறைச்செல்வருமன்றலுக்
கோரையெய்தியதென்றுழையொற்றரா
லாரமார்பற்கரியவுணர்த்தினார்.

(இ-ள்.) வேரியந்தொடை-தேனொழுகுமலர்மாலையையணிந்த, வீமனும்-வீமராசனும்—வேந்தரும்-அரசர்களும்—தேருநான்மறைச்செல்வரும்-நாலுவேதங்களையுமறிந்தபிராமணர்களும்—மன்றலுக்கு-விவாகத்திற்கு, ஓரையெய்தியதென்று-முகூர்த்தகாலம்வந்ததென்று—உழை-அருகிலிருந்த—ஒற்றரால்-ஒற்றுவரால்--ஆரமார்பற்கு நளமகாராஜனுக்கு—அறிய-தெரியும்படி, உணர்த்தினார்-தெரிவித்தார்கள்—(எ-று.) [* அகத்தியம்மறைபொருளுறுதலான்மறையெனப்படுமே] (கருத்து) வீமராஜன்முதலானோர் முகூர்த்தலக்கினம் வந்ததென்று வேவுகாரராலே நளனுக்கறிவித்தார்கள் என்பதாம். (௫)

ஒற்றர்கூறவொளிர்முடிவேந்தனை
கற்றைவார்சடைக்காசிபனாதியோர்
சொற்றநான்மறைநூல்வழித்தூமணிப்
பொற்றசும்பினிற்பூம்புனலாட்டினார்.

(இ-ள்.) ஒற்றர்கூற-ஒற்றுவர்சொல்ல—(அவ்வளவில்) ஒளிர்முடி-விளங்குகின்றமகுடத்தையுடைய—வேந்தனை-நளனை, கற்றை-மயிர்த்தொகுதியாகிய—வார்சடை-நெடியசடையையுடைய, காசிபனாதியோர்-காசிபன்முதலிய முனிவர்கள்--சொற்றநான்மறைநூல்வழி-வேதநூலிற்சொல்லியவழிப்படி—தூ-பரிசுத்தமாகிய, மணி நவமணிகள்பதித்த—பொற்றசும்பினில் - பொற்குடத்திற்கொணர்ந்த—பூம்புனல்-பொலிவையுடைய தீர்த்தங்களினால்—ஆட்டினார்-ஸ்நானஞ்செய்வித்தார்கள்—(எ-று) பூம்புனலெனலால் கங்கையாகியதீர்த்தமெனக்கொள்க (கருத்து) காசிபர்முதலான முனிவர்கள்கொண்டுவந்த புண்ணியதீர்த்தத்தினாலே நளனை ஸ்நானஞ்செய்வித்தார்கள் என்பதாம். (௬)

புனற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழன்
மனத்திலெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
யனைத்தும்வல்லவறநெறியந்தணர்
தினைத்தயாவையுநீரொடுநல்கினான்.

(இ-ள்.) புனிற்றிளம்-மிகுந்தவிளமைபொருந்திய, பிறைக்கண்ணியன்-பாலசந்திரனாகியமாலையணிந்தபரமசிவனுடைய, பூங்கழல்-அழகியபாதங்களை—மனத்திலெண்ணி-இதயத்திலே தியானித்

து—வழிபட்டு-பூசித்து,மாமறையனைத்தும்வல்ல-வேதமுழுதுந்
தெரிந்த—அறநெறி-தருமமார்க்கத்தினின்ற—அந்தணர்-பிராம
ணர்கள்—நினைத்தயாவையும்-நினைத்தவையனைத்தையும்,நீரொடு-
நீருடனே,நல்கினன்-கொடுத்தனன்—(எ-று) கருத்து நளன்பிரா
மணர்கள்நினைத்தயாவையுந்தானமாகக்கொடுத்தான்-எ-ம். (௫)

அழகுவாய்ப்பவணிபவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள்பூண்டுசுடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மால்வரைசேர்ந்தெனச்
செழுமணிப்பொற்றிகழ்முடிசூட்டினர்.

(இ-ள்.) அழகுவாய்ப்ப-அழகுபொருந்த, வணிபவர்-ஆபரண
ந்தரிப்பவர்கள்,அண்ணலைத்தொழுது- நளனைவணங்கி--நல்லருள்
பூண்டு-அவனுடையகிருபைபெற்று—சுடர்விரி- கிரணம்விரிகின்
ற,மழவுநன்கதிர்-இளஞ்சூரியனானவன்—மால்வரைச்சேர்ந்தென
உதயகிரியில்வந்ததுபோல்—செழுமணி-செழுமையுள்ள மணிக
ள்பதித்து—பொன்-பொன்னாற்செய்து—திகள்-பிரகாசிக்கின்ற,
முடி-கிரீடத்தை—சூட்டினர்-தரித்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து)ந
ளனுக்குமுடிதரித்தார்கள் என்பதாம். (௬)

புயங்களென்னும்பொலங்கிரிமீதுவான்
றயங்குசோதிக்கதிர்கடவழ்ந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்காதினில்
வயங்குபைம்பொன்மணிக்குழைசேர்த்தினர்.

(இ-ள்.) புயங்களென்னும்- தோள்களென்கின்ற—பொலங்கிரி
மீது-மேருமலையின்மேல்—வான்-ஆகாயத்தில்—தயங்கு-தயங்கு
கின்ற—சோதி-ஒளியையுடைய—கதிர்கள் - சூரியர்கள்—தவழ்ந்
தென-தவழ்ந்தன்போல்—கயங்கொள்-தடாகங்கள்கொண்ட,வள்
ளை-வள்ளையிலையினுடைய—கவின்-அழகை—கவர்- கொண்ட—
காதினில்-செவிகளில்—வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன்-
பசியபொன்னாற்செய்த—மணிக்குழை- இரத்நகுண்டலங்களை--
சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்செவியில்கு
ண்டலமணிந்தார்கள் என்பதாம். (௭)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டுணக்
கண்ணகன்றுகவின்செயுமார்பிடை
யண்ணன்மால்வரைதாழுமருவிபோற்
றெண்ணிலாமணியார்வடஞ்சேர்த்தினர்.

(இ-ள்.) வண்ணமேகலையார் - அழகியமேகலையைத்தரித்த மங்
கையர்களுடைய,மனம்-நெஞ்சை, கூட்டுண-கொள்ளைகொள்ள,
கண்ணகன்று-இடமகன்று—கவின்செயும்- அழகைச்செய்யும்—

மார்பிடை-மார்பின்கண்ணே—அண்ணல்- பெரிய—மால்வரை-மேருமலையில்—தாழுமருவிபோல்- தாழ்ந்தொழுகுமருவி நீரைப்போல்—தெள்-தெளிந்த—நிலா- ஒளியையுடைய—மணியார்வடம்-முத்துவடங்களை—சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்மார்பில்முத்துமாலையணிந்தார்கள் என்பதாம். (அ)

பூமலர்ச்செழுங்கற்பகம்புல்லிய
காமர்வல்லியெனக்கவின்செய்திடத்
தூமணிச்சுடர்தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடைத்திண்புயஞ்சேர்த்தினர்.

(இ-ள்.) பூமலர்-பொலிவுபொருந்தியமலர்களையுடைய, செழும்-செழுமையுள்ள, கற்பகம்புல்லிய-கற்பகத்தைத்தழுவிய, காமர்வல்லியென-காமர்வல்லியென் னுங்கொடிபோல், கவின்செய்திட-அழகைச்செய்ய, தூ-பரிசுத்தமாகிய, மணிச்சுடர்-நவமணியின்கிரணங்கள், தூங்கு-தங்கிய, பொலத்தொடி-தோள்வளையை, தேமலர்த்தொடை-வாசனைபொருந்திய மலர்மாலையையணிந்த, திண்புயம்-திண்ணியதோள்களில்—சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்தோள்களில்வாகுவளயந்தரித்தார்கள்-எ-ம். (கூ)

துளங்குதெண்டிரைசூழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற்கருவிலைப்பூந்துகில்
விளங்குபொன்னங்கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்ததென்னமருங்கினிற்சார்த்தினர்.

(இ-ள்.) துளங்கு-அசைகின்ற—தெண்டிரைசூழ்கடல்-தெளிந்தஅலைகளையுடையகடலாற்சூழப்பட்ட, வையகம்-பூமியை, அளந்துகோடற்கு-அளவிட்டுக்கொள்வதற்கு. உருவிலை-அரியவிலையையுடைய—பூந்துகில்-அழகியஆடையை—விளங்கு- பிரகாசிக்கின்ற—பொன்னங்கிரியினை-மேருமலையை—வெண்முகில்-வெள்ளைமேகமானது—வளைந்ததென்ன-சூழ்ந்ததுபோல்—மருங்கினில்-அரையின்கண்—சார்த்தினர்-தரித்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) நளனிடையிலாடைதரித்தார்கள் என்பதாம். (ய)

பார்தளேந்தியபார்*பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப்போதினெழில்பெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற்*கனைகழல்வீங்கினர்.

(இ-ள்.) பாந்தள்-ஆதிசேடனால்—ஏந்திய-சுமக்கப்பட்ட, பார்-பூமியை—பொதுநீக்கிய-யாவருக்கும்பொதுவாதலைநீக்கிய—ஏந்தல்-நளனது, சேவடிப்போதின்-சிவந்தவலப்பாதமலரில், எழில்பெற-அழகுபெறும்படி—வேந்தர்- அரசர்களுடைய—பொன்

முடி-சுவர்னகிரீடங்களால்—தேய்த்து - தேய்க்கப்பட்டு,விளங்கிய-பிரகாசித்த—காந்து-சொலிக்கின்ற, பைம்பொன்- பசும்பொனாற்செய்த—கனகழல்-ஒலிக்கும்வீரக்கழலை—வீக்கினார் - கட்டினார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்வலப்பாதத்தில்வீரககழலணிந்தார்கள் என்பதாம். [* அகத்தியம். பொதுநீக்கரசனுலமொருங்குடையோன்.] ☞ அகத்தியம். வெற்றிகொள்வேந்தர்விருதுவீரககழல்,வலத்தாளொன்றில்வயங்குமெனக. (ருக)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செயத்
துன்னியெங்குமுழவந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சூழிப்புகர்முகவெற்பின்மேல்
மன்னர்மன்னன்மகிழ்ச்சியொடேகினான்

(இ-ள்.) இன்ன-இப்படிப்பட்ட—பேரணியாவும்-பெரியவிலையுள்ளஆபரணங்களனைத்தும்—எழில்செய - அழகினைச்செய்ய,எங்கும்-எவ்விடத்தும்—துன்னி-நெருங்கிய,முழவம்- பேரிகைகள், துவைத்திட ஒலிசெய்ய—பொன்-பொன்னாற்செய்த, அம்- அழகிய—சூழி-முகபடாத்தையுடைய—புகர்முக- புள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய—வெற்பின்மேல்-யானையின்மேல்—மன்னர்மன்னன்-நளனானவன்,மகிழ்ச்சியொடு-மகிழ்ச்சியுடன்,ஏகினான் - சென்றான்,(எ-று.) (கருத்து) நளன்யானையேறிச்சென்றான்-எ-ம். (ருஉ)

நேமிசூழ்ந்தநெடுநிலமன்னவர்
தாமவெண்குடைதாங்கினர்பின்வர
வாமமேகலைமங்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பொற்கவரியிரட்டவே

(இ-ள்.) நேமிசூழ்ந்த-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, நெடுநிலமன்னவர்-நெடியபூவுலகத்தரசர்—தாமம் - மாலையணிந்த— வெண்குடை-வெண்கொற்றக்குடையை—தாங்கினர் - சுமந்தவராகி—பின்வர-பின்னேவரவும்—வாமம்-அழகிய—மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய—மங்கையர்-மாதர்கள்—அங்கையில்- அழகியகையினால், காமர்-அழகிய—செம்பொன்-சிவந்தபொற்காம்பையுடைய, கவரி-சாமரைகள்—இரட்ட-வீசிவரவும்—(எ-று) (கருத்து) வேந்தர் குடைபிடிக்கவும்,மாதர்சாமரைவீசவும் என்பதாம் [இதுமுதலிரண்டுங்குளகம்.] (ருங)

தண்ணந்தாமரைத்தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்சுமுவந்துகளிப்புற
வெண்ணில்வேதியராசியியம்பிட
வண்ணமாமணிமண்டபத்தெய்தினான்

(இ-ள்.) தண்ணந்தாமரை-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, தாக்கணங்கன்னவர்-இலக்குமியையொத்தமங்கையர்-கண்ணுநெஞ்சம்-கண்ணுமனமும்—மகிழ்ந்து- மகிழ்ச்சியடைந்து—களிப்பு-களிப்புமிக—எண்ணில்வேதியர்-அளவற்றபிராமணர்கள்—ஆசியியம்பிட - ஆசிர்வதிக்க—வண்ணமாமணி - அழகிய மாணிக்கமணிகள்பதித்த—மண்டபத்து-மண்டபத்தில், எய்தினன்-வந்துசேர்ந்தான்-(எ-று) (கருத்து) மாதர்கள்மகிழ மறையவர் வாழ்த்தநளன்விவாகமண்டபத்தில்வந்தான் என்பதாம் (௰௪)

வேனிலைங்கணைவேள்புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமொழிவாணுதற்
றேனவாங்குழற்றேமொழியைக்கொடு
மானினோக்கின்மடந்தையரெய்தினார்

(இ-ள்) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய—ஐங்கணைவேள்-பஞ்சபாணங்களையுடையமன்மதனானவன், புறங்காத்திட-புறங்காத்துவர—பானலுங்கண்-நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும், பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையும்—வாணுதல்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும்—தேனவாம்-வண்டுகள்விரும்புகின்ற — குழல்-கூந்தலையுமுடைய—தேமொழியைக்கொடு தமயந்தியையழைத்துக்கொண்டு—மானினோக்கின் - மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய—மடந்தையர்-மாதர்கள், எய்தினார் - அடைந்தார்—(எ-று) (கருத்து) மாதர்கள்தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பதாம். (௰௫)

கள்ளறுமலர்நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்றவொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர்நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினார்

(இ-ள்) கள்ளறு தேனறுத—மலர்நாற்றி - மலர்மாலை தூக்கி, எண்காவதம்-எண்காததூரம்—உள்ளகன்ற-உள்ளேவிரிந்த, ஒளிர்-பிரகாசம்பொருந்திய— மணிமாடத்தின் - மணிகள்பதித்தஉப்பரிகையில், பிள்ளைமானிகர்-இளமான்பார்வைபோன்ற, நோக்கியை-பார்வையையுடையதமயந்தியை—பெய்கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, வள்ளலோடு-நளனுடன், மணத்தவிசு-கல்யாணமேடையில், ஏற்றினார்-ஏற்றினார்கள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியை நளனொடுகல்யாணமேடையிலேற்றினார்கள் என்பதாம். (௰௬)

உதகநல்குநல்லோனாயிஃதெனா
விதியினுடிக்கணிதர்விளம்பலும்

பதலையார்த்தெழப்பாவையைநல்கிய
மதுமலர்த்தொடைமன்னெழுந்தானரோ

(இ-ள்.) உதகநல்கும்-தாரைவார்க்கின்ற—நல்லோரை-நல்லமுகூர்த்தம்—இஃதென-இதுவென்று, விதியினுடி-சோதிடவிதிப்படிபார்த்து—கணிதர்-கணிதநூலோர்—விளம்பலும்- சொன்னவளவில்—பதலை-வாத்தியங்கள்—ஆர்த்தெழ-மிகவொலிக்க, பாவையைநல்கிய-தமயந்தியைப்பெற்ற,மதுமலர்த்தொடை - தேனொழுகுமலர்மாலையையணிந்த—மன்-வீமன்—எழுந்தான்- எழுந்தனன்—(எ-று) (கருத்து) சோதிடர்முகூர்த்தலக்கினமிதுவென்றுசொல்லவீமனெழுந்தானென்பதாம். (௰௭

கமலமீதுசெங்காந்தளலர்ந்தெனக்
குமரனங்கையிற்கோல்வளைசெங்கைவைத்
திமயமாதுமிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைதிரென்னவரும்புனனல்கினான்

(இ-ள்.) கமலமீது-தாமரைமலரின்மேல், செங்காந்தளலர்ந்தென-சிவந்தகாந்தண்மலர்பூத்ததுபோல்—குமரனங்கையில்-நளனது அழகியகைம்மேல்—கோல்வளை-தமயந்தியினது — செங்கைவைத்து-சிவந்தகையைவைத்து—இமயமாதும்-பார்வதியும்—இறைவனும்போலவாழ்ந்து-பரமசிவனும்போல்வாழ்ந்து-அமைதிரென்ன-பொருந்தியிருமென்று—அரும்புனல்-அரியநீரை, நல்கினான்-வார்த்தான்—(எ-று)(கருத்து) வீமன் நளன்கையில் தமயந்திகையைவைத்து வாழ்ந்திருங்களென்றுதாரைவார்த்தான்-எ-ம். ()

சாந்தமூழ்குதடம்புயனாரழற்
கேய்ந்தயாவுமினிதுமுடித்தபி
னாய்ந்தநான்மறையின்வழியாயிழை
காந்தண்மெல்விரற் * கைபிடித்தானரோ

(இ-ள்) சாந்தமூழ்கு-சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற, தடம்புயன்-பருத்தபுயங்களையுடையநளனவன்—ஆர்- பொருந்திய,அழற்கேய்ந்தயாவும் - அக்கினிகாரியத்துக்குப் பொருந்தியவினைத்தையும்—இனிதுமுடித்தபின்- இனிமையோடுசெய்துமுடித்தபின்பு,ஆய்ந்த-ஆய்ந்திருக்கின்ற—நான்மறையின்வழி- வேதமார்க்கப்படி—ஆயிழை-தமயந்தியினது—காந்தண்மெல்விரல் காந்தளரும்புபோன்றமெல்லியவிரல்களை—கை - தன்கையால்,பற்றினான்-பிடித்தான்—(எ-று) [* அகத்தியம்.இரண்டன்விபத்தியெஞ்சில்வலியியல்பாம்.] (கருத்து) நளன்தமயந்திகையைப் பிடித்தானென்பதாம். (௰௯)

பொங்குசெந்தழல்சூழ்வந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச்சொரிந்துதிருமகள்
*பங்கயப்பதம்பைம்பொனினம்மிவைத்
தங்கண்வானத்தருந்ததிகாட்டினான்

(இ-ள்) பொங்கு-மிகுந்த—செந்தழல்-அக்கினியை— சூழ்வந்து-வலம்வந்து—பூம்பொரி-அழகியபொரியை— செங்கையார சிவந்தகைநிறைய —சொரிந்து-அத்தீயிலிட்டு—திருமகள் -தமயந்தியினது,பங்கயப்பதம்-தாமரைமலர்போன்றபாதத்தை,பைம்பொனின்-பசியபொன்னாற்செய்த,அம்மிவைத்து - அம்மியின்மேற்றூக்கிவைத்து—அங்கண்வானத்து- அழகியஇடத்தையுடைய-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற—அருந்ததி-அருந்ததிநக்ஷத்திரத்தை—காட்டினான்-காண்பித்தான்—(எ-று) [* அகத்தியம்,பங்கத்துற்பவம்பங்கயமென்க.] (கருத்து)அக்கினிவலம்வந்து பொரியிறைத்துத்தமயந்திபாதத்தை யம்மியில்வைத்து அருந்ததியைக்காட்டினான் என்பதாம். (உ௰)

ஏனையுள்ளனயாவுமுடித்தபின்
மானினோக்கியோர்வல்லியினொல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற்றாதைபொற்றாளினிற்
றேனவாங்குழற்றேமலர்சூட்டினாள்

(இ-ள்) ஏனையுள்ளன-மற்றக்காரியங்கள்—யாவும்- எல்லாம்—முடித்தபின்-முடிந்தபின்பு—மானினோக்கி-தமயந்தியானவள்—ஓர்வல்லியின்-ஒருகோடிபோல்—ஒல்கிப்போய்- அசைந்துபோய்,தானையங்கடல்-சேனைசமுத்திரத்தையுடைய—தாதை - தகப்பனாகியவீமனது,பொற்றாளினில்-பொற்பாதங்களில், தேனவாம்-வண்டுகளால்விரும்பப்படுகின்ற,குழல்-கூந்தலாகிய,தேமலர்-வாசனைபொருந்தியமலரை,சூட்டினாள்-தரித்தாள்,(எ-று) (கருத்து) தமயந்திதன்பிதாவின்காலில் விழுந்தாள்-எ-ம். (உக)

சென்னிதாழ்த்துவணங்கியதேமொழி
மின்னனாளையுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
பொன்னந்தாமரைப்பூவையுமாலும்போல்
மன்னர்கோனொடும்வாழ்கெனவாழ்த்தினான்

(இ-ள்) சென்னி-தலையை—தாழ்த்து-தாழச்செய்து — வணங்கிய-பணிந்த—தேமொழி-தேன்போன்றசொல்லையுடைய, மின்னனாளை-தமயந்தியை, உவந்து-மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன்—வீமனானவன்—பொன்னந்தாமரைப்பூவையும்-இலக்குமியையும்—மாலும்போல்-திருமாலையும்போல்,மன்னர்கோனொடும்-நளனோ

டும்—வாழ்கென-வாழக்கடவையென்ற—வாழ்த்தினான்-வாழ்த்தினான்—(எ-று) (கருத்து) வீமன், தமயந்தியை நளனொடு வாழ்கவென்றுவாழ்த்தினான் என்பதாம். (௨௨)

முருகுவாய்மடுத்துண்டளிமூசுபூந்
தெரியன்மார்பினன்றேசிகர்தாடொழு
துருகுமன்பினுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
வரைகொண்மார்பமகிழ்வுறப்புல்லினான்

(இ-ள்) முருகு-தேனை—வாய்மடுத்து-உண்டு—அளி-வண்டுகள் மூசு-மொய்க்கபபெற்ற—பூந்தெரியன்மார்பினன்-மலர்மாலையையணிந்தமார்பையுடையநளனானவன், தேசிகர்-ஆசிரியரது—தாடொழுது-பாதத்தைவணங்கி—உருகும்-கரைகின்ற, அன்பின்-பத்தியினால்—உவந்து-மகிழ்ந்து—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனுடைய, வரைகொண்மார்பம்-மலையினவழகைக்கெட மார்பினைக்காண—மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சியடைய—புல்லினான்-தழுவினன் (எ-று) (கருத்து) நளன்குருவைவணங்கி வீமனைத்தழுவினான்-எ-ம். (௨௩)

கோதினான்மறைக்கோதமனாதியா
மாதவத்துமுனிவருமன்னருங்
காதல்வேலைகரையழிந்தோங்கிட
வாதரத்தொடு*மாசியியம்பினான்

(இ-ள்.) கோதில்-குற்றமற்ற—நான்மறை-நாலுவேதங்களையுடைய—கோதமனாதியாம்-கௌதமமுனிமுதலாகிய, மாதவத்து-பெரியதவத்தைச்செய்யும்—முனிவரும்-தபோதனரும், மன்னரும்-அரசரும்—காதல்-ஆசையாகிய, வேலை-கடலானது, கரையழியது-கரைகெட்டு—ஓங்கிட-உயர, ஆதரத்தொடும்-அன்புடனே—ஆசியியம்பினார்-ஆசீர்வதித்தார்கள் (எ-று.) [*தாதுவிளக்கம்ஆசையோடுவாழ்த்தலாலாசியென்றுணாக்க.] (கருத்து) முனிவரும்அரசரும், நளனைவாழ்த்தினார்கள் என்பதாம். (௨௪)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்ன ரிறைவனுமணங்கனாளும்
பொன்னரிமாலைநாற்றிப் பூம்புகைகமழவூட்டி
பன்னருஞ்சிறப்புவாய்ந்து பனியிருவிசும்புபாரின்
மன்னியதனையகோல மணவரையெய்தினாரே

(இ-ள்) இன்னவை-இத்தன்மையானவை, நிகழ்ந்தபின்னர்-நடந்தபின்பு—இறைவனும்-நளனும்—அணங்கனாளும்-தமயந்தியும், பொன்னரிமாலை-பொன்னரிமாலைகளை, நாற்றி தொங்கக்கட்டி-பூம்புகை-அழகியபுகையை—கமழ-பரிமளிக்கும்படி—ஊட்டி-

ஊட்டுவித்து—பன்னரும்-சொல்லுதற்கரிய— சிறப்புவாய்ந்து சிறப்புப்பொருந்தி—பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—இரு- பெரிய—விசும்பு,பொன்னுலகம்—பாரில்,பூமியின்கண்,மன்னியதனைய-பொருந்தியிருந்ததையொத்த—கோலம்-அழகிய, மணவணைபடுக்கையறையை,எய்தினர்-அடைந்தார்கள்—(எ-று) (கருத்து) நளனுந்தமயந்தியும்பள்ளியறையிற்சேர்ந்தார்கள்-எ-ம். (௨௫)

பாயிருட் ※பிழம்புசீத்துப் பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்த கவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னத் தூவியூறினியசெய்பு
மாய்மயிர்முதலமூவைந் தடுக்கியவமளிசேர்ந்தார்

(இ-ள்.) பாய்-பாயாநின்ற—இருட்பிழம்பு இருளினது, திரட்சியை—சீத்து-போக்கி—பகற்கதிர் சூரியகிரணங்களை, உமிழும்-கொப்புளிக்கின்ற—வெய்ய-வெவ்விய—காய்-சுடுகின்ற, எரி-அக்கினிபோன்ற—மணியிற்செய்த-மணிகளாற்செய்யப்பெற்ற,கவின்றிகழ்-அழகுவிளங்குகின்ற—மஞ்சமீது- கட்டிலின்மீது—தூய சுத்தமாகிய—மென்-மெல்லிய—பஞ்சி- பஞ்சியினாலும், அன்னத்தூவி-அன்னப்புள்ளினிறகாலும்—ஊறு - பரிசம்,இனிய-இனியவாக—செய்யும்-செய்கின்ற—ஆய்-ஆயாநின்ற,மயிர்முதல்- மயிர்முதலியவாக—மூவைந்து- மூவைந்தாக—அடுக்கிய ஒன்றின்மேலொன்றுசேர்த்த,அமளி-மெத்தையின்மேல்,சேர்ந்தார்- சேர்ந்தார்கள்—(எ-று) [※அகத்தியம்குழைசேரனவாக் கூடிருள்பிழம்பே] கருத்து)பதினைந்து பஞ்சணையடுக்கிய கட்டிலின்மேற்சேர்ந்தார்களென்பதாம். (௨௬)

போயிறுமருங்குலென்னப் புணர்முலைசுமக்கலாற்றாச்
சேயிழைபஞ்சியார்ந்த சீறடிக்கமலப்போதின்
மீயுயர்விசும்புபூத்த மின்னுருக்கொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாத ரயினிநீர்சுழற்றிப்போனார்

(இ-ள்) மருங்குல்-இடையானது—போயிறுமென்ன- இற்றுப்போய்விடுமென்னும்படி,புணர்முலை-நெருங்கியமுலைகளை, சுமக்கலாற்றா-சுமக்கமாட்டாத—சேயிழை-தமயந்தியினுடைய, பஞ்சியார்ந்த-செம்பஞ்சுநிறைந்த—சீறடி-சிறியஅடிகளாகிய—கமலப்போதின்-தாமரைமலரின்மேல்—மீயுயர்-மேலாகவுயர்ந்த,விசும்புபூத்த-மேகத்திலுண்டாகிய—மின்-மின்னல்,உருக்கொண்டதன்ன-பெண்வடிவுகொண்டதென்னும்படியுள்ள ஆயிரங்கோடிமாதர்-ஆயிரங்கோடிமங்கையர்கள்—அயினிநீர்-சோறிடப்பட்டமஞ்சள்நீரை—சுழற்றி-சுழற்றுதல்செய்து, போனார் - போயினார்க

(எ-று.) (கருத்து) ஆயிரங்கோடிப்பெண்களாலுஞ்சூழ்ற்றிப்போனார்கள்என்பதாம் (௨௭)

அருப்புமென்முலையாரைன்னூற் றைம்பதிற் றெண்மர்பைம்
பொற், பொருப்புறழ்தோளினாற்கும்பொருகயற்கண்ணினாட்கு, முருக்கிளர்மணியிற்செய்த வொளிகிளர்பசும்பொற்றட்
டிற், கருப்புரத்தீபமேந்திக் கண்ணெச்சில்கழித்திட்டாரே

(இ-ள்) அருப்பு-தாமரையரும்பையொத்த—'மென்முலையார் மெல்லிய,முலைகளையுடைய-மங்கையர்கள்-- ஐநூற்றறைம்பதிற்றெண்மர்;ஐன்னூற்றைம்பைத்தெட்டென்னுந்தொகையையுடையவர்கள்—பைம்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய—பொருப்புறழ்,மேருமலையையொத்த,தோளினாற்கும்-புயங்களையுடைய நளனுக்கும்-பொருகயற்கண்ணினாட்கும்-கயற்கெண்டையையொத்தகண்களையுடையதமயந்திக்கும்,உருக்கிளர்-,உருவிளங்குகின்ற,மணியிற்செய்த-நவமணிகளிற்செய்த—ஒளிகிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற,பசும்பொற்றட்டில்-பசியபொன்னாற்செய்ததட்டினில், கருப்புரத்தீபமேந்தி-கருப்பூரத்தீபத்தையேந்தி,கண்ணெச்சில் - திருஷ்டிதோஷத்தை,கழித்திட்டார்-போக்கினார்கள் (எ-று.) (கருத்து) ஐந்நூற்றைம்பைத்தெட்டுப்பெண்கள் நளனுக்குந்தமயந்திக்குங் கருப்பூரத்தீபத்தால் திருஷ்டிகழித்தார்கள்என்பதாம். (௨௮)

வாசனைகமழுஞ்சுண்ணம் வண்டிமிர்குழங்கன்மாலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்த மொண்கருப்பூரம்பைங்காய்க்
காசறுசெப்பினாய்ந்த கமழ்திரையமிழ்தினோடுந்
தூசுலாம்பருமவல்குற்*றோகையரேந்தினாரே

(இ-ள்.) வாசனை-பரிமளமானது—கமழும்-மணக்கின்ற, சுண்ணம்-பொடிகளையும்—வண்டிமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற குழங்கன்மாலை-அழகியமாலைகளையும்—யோசனை-யோசனைதூரம், நாறும்-கமழ்கின்ற—சாந்தம்-சந்தனத்தையும்—ஒண்- ஒள்ளிய—கருப்பூரம்-பச்சைக்கருப்பூரத்தையும்—பைங்காய்- துவர்க்காயையும்,காசறு-குற்றமற்ற—செப்பில்-வட்டில்களில்—ஆய்ந்த- ஆய்ந்தெடுத்த -கமழ்-பரிமளிக்கின்ற—சுவை-சுவையையுடைய, அமிழ்தினோடும்-அமிர்தத்துடனே—தூசுலாம்-ஆடைமேலசைகின்ற—பருமம்-பருத்த—அல்குல்-நிதம்பத்தையுடைய, தோகையர்-மங்கையர்கள்—ஏந்தினார்-தாங்கினார்—(எ-று.) 'பருமம்-பதினெண்சரமுள்ளது [*அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம் - தோகைபோற்சாயலார்த் தோகையென்றோதுக] (கருத்து) பெண்கள்வா

சுணைப்பொடி,மாலை-சந்தனம்,கருப்பூரம், பாக்கு, அமிழ்து, இவைகளையேந்தினார்கள் -எ-ம். (௨௯)

பண்ணமைதிவவினல்யாழ்பருமணி யடப்பைநோக்கிற்
கண்வழுக்குறுசெஞ்சோதிக் கதிர்மணிக்கால்செய்வட்டம்
வெண்ணிறக்கவரிசெம்பொற் படியகமினையவெல்லா
மண்ணியமணிசெய்பைம்பூண்மடந்தையர் மருங்குவைத்தார்

(இ-ள்.) பண்ணமை-இசையமைந்த—திவவின் - கட்டுக்களையுடைய—நல்யாழ்-நல்லயாழும்—பருமணி- பரியமணிகள்கோத்த,அடைப்பை-தாம்பூலப்பையும்,நோக்கில்-பார்த்தால்,கண்வழுக்குறு-கண்கள்கூசுகின்ற—செஞ்சோதி-சிவந்தகாந்தியையுடைய—கதிர்மணி-கிரணங்களையுடையமணிகல்பதித்த—கால்செய்வட்டம்-சாந்தாற்றியும்—வெண்ணிற-வெள்ளியநிறத்தையுடைய,கவரி-சாமரையும்—செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த,படியகம்-தம்பலப்படிக்கமும்—இனையவெல்லாம்-ஆகிய விவைமுதலியவனைத்தையும்—மண்ணிய-கழுவிய—மணிசெய் -மணிகள்பதித்த-பைம்பூண்-பசியஆபரணங்களையுடைய—மடந்தையர்- மாதர்கள்,மருங்கு-அருகே—வைத்தார்-வைத்தனர்—(எ-று).(கருத்து) மாதர்கள்,யாழ்,அடப்பை,ஆலவட்டம்,சாமரை, பொற்படிகம், இவற்றைப்பக்கலில்வைத்தார்கள் -எ-ம். (௩௰)

பாம்பினைப்படத்தைமானும் பங்கயப்பருமவல்குற்
காம்புறழ்பசியமென்றோட் காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்பலோடினிதுநோக்கி யின்னுயிர்த்தோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்ன பொருமுகவெழினிவீழ்த்தார்

(இ-ள்.) பாம்பின்-சர்ப்பத்தினது—படத்தை- படத்தினை-மானும்-ஒத்த—பங்கயம்-தாமரைமலரையொத்த—பருமம்-பருமத்தையுடைய—அல்குல்-அல்குலையும்—காம்புறழ்-மூங்கிலையொத்த,பசிய-பசுமையாகிய— மென்றோள்-மெல்லிய தோளையுமுடைய—காரிகை-தமயந்தியினுடைய—விழைவும்-விருப்பத்தையும்—நாணும்-நாணத்தையும்—ஏம்பலோடு,அகமலர்ச்சியுடன், இனிதுநோக்கி-இனிமையினோடுபார்த்து— இன்னுயிர்-இனியவுயிரையொத்த—தோழிமார்கள்-தோழிகள்—பூம்புகை- அழகிய புகையானது--தவழ்ந்தாலன்ன தவழ்ந்ததையொத்த- பொருமுகவெழினி-பொருமுகவெழினியென்னுந்திரையை,வீழ்த்தார்-விடுத்தார்கள்—(எ-று) பாம்பினைப்படத்தையென்பதில்- ஐசாரியாக்கொண்டுபாம்பினதுபடமெனக்கொள்க(கருத்து)தோழிமார்கள்திரையைவிடுத்தார்கள் என்பதாம். (௩௧)

வரிமுலையோடுந்தோன்றிவளர்தொறும்வளர்ந்துவீங்கிப்
பெருகுநாண்சுமக்கலாற்றுப்பெய்ம்மலர்க்கொம்புபோல்வா
டிருமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக்கயிற்புறமதனிற்றேங்கொள்
விரிமலர்க்கூந்தறாழமின்னெனநுடங்கிநின்றாள்.

(இ-ள்.) வரிமுலையோடுந்தோன்றி-சந்தனக்கோலத்தையுடைய முலைகளுண்டானபோதுண்டாகி—வளர்தொறும்-அவைகள்வளருந்தோறும்—வளர்ந்து-தானும்வளர்ந்து—வீங்கி-பருத்து-பெருகுநாண்-பெருகிய்நாணை--சுமக்கலாற்று-சுமக்கமாட்டாத,பெய்பெய்கின்ற-மலர்-மலரையுடைய-கொழும்புபோல்வாள்-கொம்பையொத்ததமயந்தியானவள்திரு, முகம் - திருமுகத்தை,சிறிதுகோட்டி-கொஞ்சம்வணங்கி-கயிற்புறமதனில் பிடரியின்மேல்தேங்கொள்-வாசனைகொண்ட—விரிமலர்க்கூந்தல் - விரிகின்றமலரையணிந்தகுழலானது—தாழ- சோர—மின்னென - மின்னலபோல்—நுடங்கி-துவண்டு-நின்றாள்-நின்றனள்-(எ-று)(கருத்து) தமயந்தி நாணிநின்றாள்-எ-ம். (௫௪)

*கூற்றுறழ்தடங்கணாவிகொள்ளைகொண்டுண்ணவேவி
மாற்றமொன்றுரையாதிங்ஙன்மதிமுகங்கோட்டிநின்றீர்
சேற்றிதழ்க்கமலப்போதிற்றிருந்திழையனையீர்காத
லாற்றுமாறெவன்கொலாசைக்கடற்படுமெளியன்றானே.

(இ-ள்.)கூற்றுறழ்;இயமனையொத்த—தடங்கண்-விசாலம்பொருந்தியகண்ணை—ஆவி -என்னுயிரை—கொள்ளைகொண்டுண்ண-கொள்ளையிட்டருந்த---ஏவி;அனுப்பி—மாற்றமொன்றுரையாது, ஒருபேச்சும்பேசாமல்—இங்ஙன்,இவ்விடத்தில்-மதிமுகம்-சந்திரன்போன்றமுகத்தை—கோட்டிநின்றீர்-வளைத்துநின்றீர், சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்க்கமலப்போதில், இதழையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்ற---திருந்திழையனையீர்,இலக்குமியையொத்தவரே—காதல்,ஆசையை—ஆற்றுமாறு-சகிக்குமாறு—எவன்கொல்-எப்படி—ஆசைக்கடற்படும்-ஆசைக்கடலில்மூழ்கிய—அளியன்-எளியேன்—(எ-று.)[* அத்தியம்-சொற்பொருட்படலம், கூறுபடுத்தலாற் கூற்றென்றனாயே.(கருத்து)தமயந்தியே பேசாதுமுகங்கோணிநிற்கின்றாய்ஆசைக்கடலில்வீழ்ந்தவெளியேன் விரகஞ்சகிக்கும்வழியாதனென்றாள்என்பதாம். (௫௫)

வாட்டடங்கருங்கட்கூற்றைமலர்க்கையான்மறைத்திராவி
கோட்டுமண்கொண்டுவீங்குங்குவிமுலைக்களிநல்யானை
யாட்டுசாந்தகலம்போழாதளியனேனற்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடிலன்றேமுன்னம்புரிந்ததுமளியதாமே.

(இ-ள்.)வாள் வாள்போன்ற-நடம்-விசாலம்பொருந்திய - கருங்கட்கூற்றை-கரியகண்ணாகிய இயமனை-மலர்க்கையால்-மலர்போன்றகையினால்—மறைத்தீர்-மூடிக்கொண்டீர்—ஆவி-உயிராகிய-கோட்டுமண்-கனாமண்ணை—கொண்டு - கொண்டு—வீங்கும்-பருத்த—குவிமுலை-குவிந்தமுலையாகிய-களிநல்யானை-களிப்பையுடையயானையை—ஆட்டுசாந்து-சந்தனம்பூசிய—அகலம்-மார்பினிடத்தில்—போழாது-பிளவாது, அளியனேன்-என்னுடைய-தடந்தோள்-பருத்ததோளாகிய—கந்தில் - தறியில் - பூட்டிடிலன்றே-பூட்டினலன்றே—முன்னம்புரிந்ததும்-முன்செய்ததும்—அளியதாம்-அன்பாகும்-(எ-று)(கருத்து) தமயந்தியே, உன்முலைகளாகியயானைகள்என்னுடையதோள்களாகியகட்டுத்தறிகளில்கட்டினலல்லவோவன்பாகும் என்பதாம். (௬௪)

※ சுற்றநல்கூரவாழுந்தோமுறுசிறியர்போல
விற்றிடைமெலியச்செம்மாந்தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலில்வீழ்ந்துமதுநுகர்களிவண்டீரின்
றற்றதுநுமக்குமேலோரளியெனவளித்தபேரோ.

(இ-ள்.)சுற்றம்-சுற்றத்தார்—நல்கூர-வறுமையடைய-வாழும், வாழ்கின்ற—தோமுறு-குற்றத்தையுடைய—சிறியர்போல - சிறிவர்களைப்போல இற்று-ஒடிந்து—இடை-இடையானது - மெலிய-வாட—செம்மாந்து-அகமலர்ச்சியடைந்து—எழு-எழுகின்ற—முலைப்பாரம்-முலையினுடையபளுயவ—பார்த்தும்-கண்டும்—கற்றையங்குழலில் மயிர்த்தொகுதியாகியகூந்தலில்-வீழ்ந்து-விழுந்து —மதுநுகர்-கள்ளையுண்கின்ற—களி - களிப்பையுடைய—வண்டீர்-வண்டுகளோ—நுமக்கு, உமக்குமேலோர்-பெரியோர்கள்—அளியென-அளியென்று—அளித்தபேர்-கொடுத்தநாமமானது—இன்று, இன்று—அற்றது-அற்றுவிட்டது—(எ-று)[※அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம், கொள்ளவிற்கொடுத்தலிற் கூடியோர்சுற்றம்(கருத்து வண்டுகளே தமயந்திமுலைப்பாரத்தைப்பார்த்தும்கூந்தலில்வீழ்ந்துமகிழ்கின்றீர்கள், இடையொடிந்துபழிவரும்,உங்களுக்கு அளியென்னும் பேரின்றேயற்றது எ-ம். ()

பகைக்கடல்சுவற்றும்வைவேற்பகட்டெழின்மார்பினுன்ற
னகத்திடைப்பெருகியோங்குமாசையங்கடலையின்னே
மூகைத்தெழுமுல்லைமாலைமுருகுலாங்கோதைநாளுந்
நகைத்திடலரிதென்றெண்ணித்தன்னுளேமகிழ்ச்சிகூர்ந்தாள்.

(இ-ள்,)பகைக்கடல்-பகைகளாகியகடலை சுவற்றும் - சுவறச்செ

ய்கின்ற—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய—பகட்டெழின்-பகட்டு கின்றவழகையுடைய—மார்பினன்றன்-மார்பையுடையநளனது—அகத்திடை-மனத்தின்கண்—பெருகியோங்கும்- அதிகரித்துய ர்கின்ற—ஆசையங்கடலை- ஆசையாகியசமுத்திரத்தை—இன்னே- இப்பொழுதே—முகைத்து-அரும்பி—எழூஉம்-எழுகின்ற,முல்லை மாலை-முல்லைமாலையினுடைய—முருகு-வாசனையானது—உலா ம்-உலாவுகின்ற—கோதை- கூந்தலையுடையதமயந்தியானவள்—நாணுய்-தனதுநாணில்—தகைத்திடல்-தடுத்திடுவது—அரிதென் றெண்ணி-அருமையென்றுநினைத்து—தன்னுளே-தன்மனத்தினு ள்ளே—மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சியை—கூர்ந்தாள்-மிகுந்தாள்—(எ-று) (கருத்து) நளன்காமத்தைத் தன்நாணுற்றடுப்பதரிதென்றுதன்னு ள்ளேமகிழ்ச்சியடைந்தாள் எ-ம். (௫௬)

கழி * மடநாணமச்சம்பயிர்ப்பெனுங்காவல்வேலை
யழிதரவாசைவெள்ளமகத்திடையடங்காதாகி
வழிவதேபோதவின்பம்வடிவெடுத்தனையநங்கை
பொழிகதிர்நிலவுநாணப்புன்னகைகோட்டினாளே

(இ-ள்.) கழி-மிகுந்த—மடம்-மடமும்—நாணம்-நாணமும், அச்சம் பயமும்—பயிர்ப்பெனும்- அருவருப்புமென்றுசொல் லுகிற—காவல்-காவலையுடைய—வேலை - சமுத்திரமானதுஅழித ர-அழியும்படி—ஆசைவெள்ளம்- ஆசையாகியவெள்ளமானது—அகத்திடை-மனத்தின்கண்—அடங்காதாகி- அடங்காததாய்—வழி வதேபோல்-வழிகிறதேபோல்—இன்பம்- இன்பமானது—வடி வெடுத்தனைய-ஒருவடிவுகொண்டதையொத்த—நங்கை - தமயந் தியானவள்—பொழிகதிர்- கிரணத்தைப்பொழிகின்ற—நிலவுநா ண-சந்திரிகையும்நாணும்படி—புன்னகை- புன்சிரிப்பு—கோட் டினாள்-செய்தாள்—(எ-று.) [* தொல்காப்பியம் - களவியல்-அ ரு-அச்சமு நாணுமடனுமுந் துறுத்த, நிச்சமும்பெண்பாற்குரி யவென்ப இவ்விதியால் மகடூஉக்குணமறிக] (கருத்து) தமயந்தி, மடம், நாணம், அச்சம், பயிர்ப்பு, இந்நாற்குணமுங்கெட நகை த்தாள்-எ-ம். (௫௭)

குருமணிவலயமின்னுங்குங்குமக்குவவுத்திண்டோள்
முருகுலாந்தாமமார்பன்முறுவலின் குறிப்புநோக்கித்
* திருநலங்கனியநின்றசெழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
வருமுலைநெருழுங்கப்புல்லிமலரணைமேயினனே

(இ-ள்) குரு- நிறம்பொருந்திய—மணி- மணிகள்பதித்த—வலய ம்-கேயூரங்கள்—மின்னும்-மின்னுகின்ற—குங்குமம்- குங்குமம

ணித்த—குவவு-திரட்சிபொருந்திய—திண் - வலிமையையுடைய—தோள்-புயத்தையும்—முருகுலாய்-வாசனைவீசுகின்ற—தாமம்-மாலையணிந்த—மார்பன்-மார்பினையுமுடைய நளனானவன்—முறுவலின்-புன்சிரிப்பின்—குறிப்புநோக்கி- குறிப்பினைப்பார்த்து—திரு சிறப்பான—நலம்- சுகமானது—கனியநின்ற-முதிரும்படியிருந்த—செழுங்கடை - செழியகடை பொருந்திய—மழைக்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்தியகண்ணையுடைய—பேதை-தமயந்தியின்—வருமுலை- வளர்கின்றமுலையை—ஞெமுங்கப்புல்லி-அழுந்தத்தழுவி—மலரணை-மலர்மெத்தையில், மேயினான்-பொருந்தினான்—(எ-று.) [* தொல்காப்பியம்-களவியல்-௬-சூ. நாட்டமிரண்டுமறிவுடன்படுத்தற்குக், கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும், இவ்விதியால்கல்விகுறிப்பறிக.](கருத்து)நளன்தமயந்தியினது நகைக்குறிப்பையறிந்து தழுவினான் என்பதாம். (௫௮)

ஆம்பலம்போதுமானுமணிதிகழ்பவளவாயிற்
றேம்பொதிந்தமுதமூறுஞ்செந்துவர்த்தேறன்மாந்திப்
பாம்படுமல்குலாடன்பணைமுலைமணிக்கண்சேப்ப
வெம்பலுற்றினிதுபுல்லியிளநலம்பருகினானே

(இ-ள்) ஆம்பலம்போதுமானும்-அல்லிமலரையொத்த-அணி அழகு—திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற—பவளவாயில் - பவளம்போன்ற வாயில்—தேம்-வாசனை—பொதிந்து- தங்கி—அமுதமூறும்-அமிர்தமூறுகின்ற—செந்துவர்-செம்பவளம்போன்ற - அதரத்தினுடைய—தேறல்-தேனை—மாந்தி-உண்டுபாம்படும் - பாம்பின்படத்தையடுகின்ற—அல்குலாடன்- அல்குலையுடையதமயந்தியினது—பணை-பருத்த—முலை-முலைகளின்—மணிக்கண்—கரியகண்களானவை—சேப்ப-சிவக்க—ஏம்பலுற்று- இன்பத்தையடைந்து—இனிதுபுல்லி இனிதாகத்தழுவி—இளநலம்-இளநலத்தை—பருகினான்-அனுபவித்தான்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தியினது இதழ்சுவைத்துக்கனதனமழுந்தத் தழுவினான் என்பதாம். (௫௯)

கத்திகைக்கருமென்கூந்தல்கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணிமுரன்றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத்தடமுலைதாங்கலாற்று
தெய்த்துநுண்மருங்குறேம்பவேந்தலோ* டாடினாளே

(இ-ள்.) கத்திகை- மலர்மாலையையணிந்த—கருமென்கூந்தல்-கரியமெல்லியகூந்தலானது—கயிற்புறத்து-பிடரியினிடத்து, அவிழ்ந்துவீழ அவிழ்ந்துவீழவும்—முத்து-முத்துக்களாகிய, அரி-பர

லையுடைய—சிலம்பு-சிலம்புகளும்—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி-சதங்கைகளும்—முரன்று-ஒலித்து, பாட-பாடவும்—தத்து-நெருங்குகின்ற—அரி-செவ்வரிபரந்த—நெடுங்கண்-நெடியகண்களானவை—சேப்ப-சிவக்கவும்—தடமுலை-பருத்தமுலைகளை—தாங்கலாற்று-சுமக்கமாட்டாது—எய்த்து-இளைத்து—நுண்மருங்குல்-நுண்ணிடையானது—தேம்ப-வருந்தவும்—எந்தலோடு-நளனோடு—ஆடினள்-புணர்ந்தாள்—(எ-று.) [* இலங்கணக்கொத்து-டிச-கூ] இருவினைமுதலாவொருவினையும்முள-இவ்விதியால் வினைவசப்படிபுல்லினுள்] (கருத்து) தமயந்திகூந்தலவிழப் பாதசரஞ்சத்திக்கக் கண்கள்சிவக்க இடைதுவள நளனோடுசேர்ந்தாள் என்பதாம். (சுய)

களிக்கயல்பொருதுநீண்டுகதுப்பினையளக்கும்வேற்கட்
டுளிப்புயன்மின்னினன்னாட்டொண்டைவாயமுதமாந்தித்
தளிர்த்தெழுமுவகைபொங்கத்தண்ணறுஞ்சாந்தமார்ப
னளப்பருங்களிகொள்காமக்கடலகத்தழுந்தினானே.

(இ-ள்.) களி களிப்பையுடைய—கயல்-கயற்மீனுடையை—பொருது-போர்செய்து—நீண்டு-நெடுகி—கதுப்பினையளக்கும்-கூந்தலினையளக்காநின்ற—வேற்கண்-வேல்போன்றகண்ணையுடைய—துளி-துளிபொருந்திய—புயல்-மேகத்திற்றோன்றிய—மின்னினன்னாள்-மின்னலையொத்த தமயந்தியினது—தொண்டைவாய்-கொவ்வைக்கனியொத்தவாயினுண்டாகிய—அமிர்தமாந்தி-அமிர்தத்தையுண்டு—தளிர்த்து-தளிர்த்து—எழும்-எழுகின்ற—உவகை-மகிழ்ச்சியானது—பொங்க-மிக—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—நறும்-நல்ல—சாந்தமார்பன்-சந்தனத்தையணிந்தமார்பினையுடையநளனானவன்—அளப்பரும்-அளத்தற்கரிய—களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட—காமக்கடலகத்து-காமசமுத்திரத்தில்—அழுந்தினான்-முழ்கினான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்விரகவெள்ளத்திலழுந்தினான் என்பதாம். (சுக)

அலங்கலங்குன்றமன்னான்மணிவரையகலமூழ்கி
நலங்கெழுகலவைச்சாந்துநானமுமழிதலோடு
மிலங்கொளிவைரப்பைம்பூணிளமுலைவடுச்கண்டேங்கிப்
பொலங்கொடிநாணிநேடும்பொய்த்துயில்கூர்ந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) அலங்கல்-மாலையணிந்த—அம்-அழகிய—குன்றமன்னான்-மலையையொத்தநளமஹாராஜனது—மணி-அழகிய,வரை-மலைபோன்ற,அகலமூழ்கி-மார்பினிடத்திலேமூழ்கி, நலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய—கலவைச்சாந்தும்-கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த

சந்தனக்குழம்பும்—நானமும்-கஸ்தூரியும்-அழிதலோடும், அழிந்தவளவில்—இலங்கொளி - மிகுந்தவொளியையுடைய—வைரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய—இளமுலை- இளமைபொருந்தியஸ்தனத்தினிடத்திலே—வடுக்கண்டேங்கி- வடுவைக்கண்டிரங்கி—பொலங்கொடி-பொற்கொடிபோன்றதமயந்தியானவள், நாணினோடும்-நாணத்துடனே,பொய்த்துயில்கூர்ந்தாள்- பொய்நித்திரையைச் செய்தாள்—(எ-று.) அன்று-ஏ-அசைகள் (கருத்து) தமயந்திதன்னுடையகனதனங்களிலே நளனகக்குறிகண்டுவெட்கங்கொண்டுபொய்நித்திரைசெய்தாள் என்பதாம். (௪௨)

புலவியிற்றுயின்றாடீண்டின்முனிந்திடும்பூவையென்னா
மலரணைப்புறத்துத்தானுந்துயிறல்போற்கிடப்பவாய்ந்த
கலவியின்*வேட்கைதூண்டக்கனவினில்வெருவினாள்போன்
முலைமுகடழுந்தவேந்தன்முழவுத்தோள்புல்லினாளே.

(இ-ள்.) புலவியின்-பிணக்கினால்—துயின்றாள் - நித்திரைசெய்தாள்—தீண்டின்-தொட்டால்—முனிந்திடும்-கோபஞ்செய்வாள் பூவையென்னா-தமயந்தியென்று—மலரணைப்புறத்து-மலரணையினிடத்தில்,தானுந்துயிறல்போல்-தானும்நித்திரைசெய்தல்போல் கிடப்ப-இருக்க—வாய்ந்த-பொருந்திய—கலவியின்-புணர்ச்சியினுடைய—வேட்கை-ஆசையானது—தூண்ட- தூண்டுதல்செய்ய—கனவினில்-கனவினிடத்திலே—வெருவினாள்போல்- பயந்தவள்போல—முலைமுகடு-முலையினுச்சி, அழுந்த-அழுந்தும்படி, வேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய—முழவுத்தோள்- மத்தளம்போன்றதோளை,புல்லினாள்-தழுவினாள்—(எ-று.) [* அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம்-வேட்கைக்குப்பகுதிவெணவாவாகும்] (கருத்து) தமயந்திகனவிற்பயந்தாள்போல நளன்புயங்களிலேகனதனங்களழுந்தப்புணர்ந்தாள் என்பதாம். (௪௩)

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூரப்புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்திமேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதைநகையுளத்தடக்கலாற்றாண்
முல்லைமென்முகையுநாணவரும்பிளமுறுவல்பூத்தாள்.

(இ-ள்.) புல்லும்-தழுவிக்கொண்டவளவில்—மகிழ்ச்சி-சந்தோஷமானது—கூர-அதிகரிக்க—புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்கள்—குழையமோந்து-குழையும்படியுச்சியின்மோந்து, மெல்-மிருதுவாகிய—இதழ்-அதரத்திலுடைய—அமுதமாந்தி- அமிர்தத்

தையுண்டு—மேகலை - மேகலாபரணத்தை—நெகிழ்த்தலோடும்- அவிழ்த்தவளவில், நல்-நல்ல—எழில்-அழகானது—கனிந்த- முதிர்ந்த—கோதை-தமயந்தியானவள்—நகை-மகிழ்ச்சியை—உளத்து-மனத்தின்கண்—அடக்கலாற்ருள்- சகிக்காதவளாய்—முல்லை-முல்லையினுடைய—மெல்-மிருதுவாகிய—முகையும்- அரும்புகளும்—நாண-நாணும்படி—அரும்பு-உண்டாகாநின்ற—இள-இளமையாகிய—முறுவல்பூத்தாள்-தந்தங்கள்தோன்றநகைத்தாள், (எ-று.) (கருத்து) தமயந்திபுணர்ந்தவளவில் நளன்கனதனங்களை மோந்து அதரபானம்பண்ணி மேகலாபரணத்தையவிழ்த்தவளவில் நகைத்தாள் என்பதாம். (௪௪)

புருவவிற்கோலியுள்ளம்போழ்ந்துகட்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றை※வலம்புரியொலிப்பவிம்மி
வரிமுலைக்களிநல்யானைமருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைகாமவெஞ்சமம்விளைத்திட்டாளே.

(இ-ள்.) புருவம்-புருவமாகிய—வில்-தனுவை—கோலி- வளைத்து—உள்ளம்-மனத்தை—போழ்ந்து-பிளந்து—கண்- கண்களாகிய—கணைகள்-பாணங்கள்—ஓட-ஓடவும்—உருவ- வடிவம்பொருந்திய—தாருடைய-மாலையையுடைய—ஒற்றைவலம்புரி - ஒற்றைச்சங்கமாகியமிடறு—ஒலிப்ப-சத்திக்க—விம்மி-பூரித்து, வரி-சந்தனக்கோலம்வனைந்த—முலை-ஸ்தனங்களாகிய, களி-களிப்பையுடைய, நல்-நல்ல, யானை-யானையானது, மருமம்பாய்ந்து-மார்பினிடத்திற்பாய்ந்து, உழக்க-கலக்க, மன்றல்-வாசனையை, விரி-விரியச்செய்கின்ற, மலர்-மலராற்றொடுத்த, கோதை-மாலையையணிந்ததமயந்தியானவள், காம-காமமாகிய, வெஞ்சமம்-வெவ்வியயுத்தத்தை, விளைத்திட்டாள்-செய்தாள்--(எ-று.) ※அகத்தியம் - சொற்பொருட்படலம்-வலஞ்சுழிகொள்ளுதல்வலம்புரியென்க (கருத்து) தமயந்திபுருவவில்லைவளைத்துக்கண்ணென்னுமம்பையெய்து கண்டமாகியவலம்புரிசங்குசத்திக்கமுலைகளாகியயானைகள் நளன்மார்பிற்பாய்ந்துகலக்கக் காமப்போர்செய்தாள்-எ-ம். (௪௫)

திருநுதற்பொடித்தவேர்விற்றேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்ந்தபொலங்குழைதிருவில்வீச
மருமலர்க்கூந்தல்சோரவசமழிந்துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பினின்றுயில்பொருந்தினளே.

(இ-ள்.) திரு-அழகிய—நுதல்-நெற்றியின்கண்—பொடித்த-உண்டாகிய—வேர்வின்-வேர்வையினாலே--தேம்- வாசனை—கமழ்-வீசுகின்ற—திலகம்-சிந்தூரப்பொட்டு—தேய-அழியவும், புரி-பு

ரிந்த—முறுக்கு-முறுக்குகள்—அவிழ்ந்து-நீங்கி; தாழ்ந்த-தொங்கியகாதினிடத்து, பொலம்-பொன்னினாற்செய்த--குழை-குண்டலங்கள்,திரு-அழகிய,வில்-பிரகாசத்தை--வீச-வீசவும், மருமலர்-வாசனைபொருந்தியமலர்களையணிந்த—கூந்தல்-அளகபாரமானது,சோர-சரியவும்,வசமழிந்து-பரவசப்பட்டு,உருகி-மனமுருகி, வேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய,எரி-பிரகாசிக்கின்ற—மணி-மணிகள்பதித்த—ஆரமார்பின்-பதக்கமணிந்தமார்பினிடத்தில்---இன்துயில்-இனிதாகியநித்திரையை, பொருந்தினாள்-கொண்டனள்——(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி நெற்றிவேர்வையாற் றிலதமழியவும், குண்டலம்பிரகாசிக்கவும், கூந்தல்விழவும், மெய்சோர்ந்து மனமுருகி நளன்மார்பினித்திரைசெய்தாள் என்பதாம். (௬௬)

கலவியின்மயக்கந்தீர்ந்தகனிபடுகிளவியாட
னலர்முலையாகத்தைவத்தணிவடமணிந்துவாங்குஞ்
சிலைநுதற்றிலகந்தீட்டித்தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்
திலைபலர்க்கோதைசூட்டி*யிழைபலதிருத்தினானே.

(இ-ள்.) கலவியின்-புணர்ச்சியிற்றோன்றிய—மயக்கம்- மயக்கமானது—தீர்ந்த-நீங்கிய—கனிபடு-பழம்போற்சுவைபொருந்திய—கிளவியாடன்-சொற்களையுடையதமயந்தியினது—அலர்- பரந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய,ஆகம்-மார்பை, தைவந்து-தடவி,அணி-அழகிய,வடம்-மணிவடங்களை—அணிந்து-தரித்து, வாங்கும்-வளைகின்ற—சிலை-விற்போன்ற—நுதல்- நெற்றியினிடத்து, திலகந்தீட்டி-சித்திரப்பொட்டிட்டு,தேங்கமழ் வாசனைவீசுகின்ற கூந்தல்-கூந்தலை—கைசெய்து-ஒழுங்குசெய்து—இலை- மருமுதவியவிலைகளோடு—மலர்க்கோதை-மலர்மாலையை—சூட்டி-தரித்து, இழைபல-பலவாபரணங்களை, திருத்தினான்-திருந்தச்செய்தான்—(எ-று.) * அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம் - இழைக்குந்தொழிறாலிழையெனப்படுமே (கருத்து) நளன் தமயந்தியைத் தடவிக்கொடுத்து மணிவடஞ்சூட்டித் திலதமிட்டுக் கூந்தலைமுடித்து ஆபரணஞ்சூட்டினான் என்பதாம். (௬௭)

தெளியுமின்னமிழ்தமன்னதேம்படுகிளவியாட
னொளிகிளர்முகத்துலாயவோடரித்தடங்கண்போலக்
களியிளஞ்சுரும்புகாணீர்கண்டனவுளவோசொல்லீர்
முளரிநாண்மலரிற்பூத்தமுழுநெறிக்குவளைப்போதே.

(இ-ள்.) தெளியும்-தெளிந்த—இன்- இனிதாகிய—அமிழ்தமன்ன-அமிர்தம்போன்ற—தேம்படு,மதுரம்பொருந்திய, கிளவியாடன்-சொற்களையுடையதமயந்தியினது—ஒளி - காந்தியானது—

கிளர்-விளங்குகின்ற—முகத்துலாய- முகத்தினிடத்துலாவுகின்ற, ஓடு-காதளவுமோடாநின்ற—அரி-செவ்வரிபரந்த--தடம்- விசாலம்பொருந்திய—கண்போல - கண்கள்போல, களி - களிப்பையுடைய—இளம்-இளமையாகிய—சுரும்புகாள்-வண்டுகளே, நீர்- நீங்கள், கண்டன-பார்த்தவை, உளவோ-உண்டோ, சொல்லீர்- சொல்லுங்கள்—முளரி-தாமரையாகிய—நாள்-அன்றலர்ந்த, மலரின்-மலரின்மேல்—பூத்த உண்டாகிய—முழுநெறி- முழுநெறிப்பையுடைய—குவளைப்போது-நீலோற்பலங்களை—(எ-று)(கருத்து) நளன்வண்டுகளே தமயந்திகண்போலத்தாமரையிற்பூத்தநீலோற்பலத்தைநீங்கள் கண்டதுண்டோசொல்லுங்கோளென்றான் -எ-ம்

தாமரைப்பொகுட்டின்மேய தாக்கணங்கனையாய்நெஞ்ச
மேமுறவரினுநின்னையிம்மையிற் ※பிரியேனென்ன
வாமமேகலையினளு மறுமையிற்பிரிவையென்னுக்
காமருகுவளைபோலுங் கண்பனியுகுப்பநின்றாள்

(இ-ள்) தாமரைப்பொகுட்டில் - தாமரைக் கொட்டையின்மேல்—மேய-பொருந்திய, தாக்கணங்கனையாய் - இலக்குமியையொத்தவளே—நெஞ்சம்-மனமானது—ஏமம்-வருத்தம், உறவரினும்-பொருந்தமந்தாலும்—நின்னை-உன்னை, இம்மையில்-இப்பிறப்பில்—பிரியேனென்ன-பிரியேனென்றுசொல்ல—வாமம்-அழகிய, மேகலையினளும்-மேகலையையணிந்ததமயந்தியும், மறுமையில்-வருபிறப்பில்—பிரிவையன்னு-நீ பிரிவையேயென்று--காமரு-அழகிய—குவளைபோலும்-நீலோற்பலம்போன்ற கண்- கண்களினின்றும்—பனியுகுப்ப-நீர் துளிக்க—நின்றாள்- வருந்திநின்றாள், (எ-று) ※இலக்கணக்கொத்து-வினையியல் ௫௨-ரு -நிலைமொழிமறையை வருமொழிமறையே - இருமொழிமறையேயென மூவகைமறை இவ்விதியால்பிரியேன்என்றது நிலமொழியெதிர்மறை (கருத்து) நளனிப்பிறப்பிற்பிரியே னென்றுசொல்லத்தமயந்திமறுபிறப்பிற்பிரிவையென்றழுதாள்என்பதாம். (௪௯)

பொய்தொடிகலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலேனருளாயென்னி
லுய்குவன்கொல்லோவின்னே யுள்ளுயிர்துறப்பலென்னு
வெய்துயிர்த்தனிச்சப்போதின் மிதிப்பினும்பனித்துவாடுந்
தெய்வமென்கமலப்போது சென்னிமேற்சூடினானே

(இ-ள்) பெய்தொடி-தமயந்தியே—கலுழ்வது- நீகலங்குவது, என்கொல்-என்னகாரணம்--பிழைத்திலேன்- நானொருகுற்றமுஞ்செய்திலேன்—அருளாயென்னில்- கிருபைசெய்யாவிட்டால், உய்குவன்கொல்லோ-பிழைப்பேனோ—இன்னே- இப்பொழுதே,

உள்ளுயிர்-உள்ளேயிருக்கின்றவுயிரை—துறப்பலென்று-விடுவே னென்று—வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு —அனிச்சப்போ தில்-அனிச்சப்புட்பத்தில்—மிதிப்பினும்-நடந்தாலும்,பனித்து- கொப்புளித்து—வாடும் வாடாநின்ற,தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய—மெல்-மிருதுவாகிய- கமலப்போது- பாதமாகிய தாமரைப்பூவை—சென்னிமேல் சிரத்தின்மீது—சூடினன்- தரித் துக்கொண்டான் — எ-று.) (கருத்து நளன்தமயந்தியே நியமூவ தென்னநான் ஒருகுற்றமுஞ்செய்யவில்லை கிருபைசெய்யாவிடி லுயிரைவிடுவேனென்று அவளடியைமுடியில்வைத்துக் கொண் டான் என்பதாம். (௫௰)

குழுமிய*பறவையாவுங் கூட்டுணப்பொதுவினல்கும்
பழுமரமனையதிண்டோட் பகட்டெழிற்றாமமார்ப
வுழுவலன்போடுநின்னை யொருமையிற்புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர் சீறடியிறைஞ்சுகென்று

(இ-ள்) குழுமிய-கூடிய—பறவையாவும் - பறவைக்கூட்டங்க ளனைத்தும்—கூட்டுண-கொள்ளைகொள்ள— பொதுவினல்கும்- பொதுவாகத்தரும்—பழுமரமனைய ஆலமரத்தையொத்த-திண் டோள்,வலிமைபொருந்திய-தோளையும், பகட்டெழில் -பகட்டுகி ன்றஅழகையுடைய—தாமம்-மாலையணிந்த—மார்ப- மார்பினை யுமுடையநளமஹாராஜனே—உழுவலன்போடு- இடையறாதவ ன்புடனே—நின்னை-உன்னை,ஒருமையில் இப்பிறப்பில், புணர்வ தன்றி-கூடுவதல்லாமல்—எழுமையும்- எழுபிறப்பினும்—தொட ரும்-தொடர்ந்துவருகின்ற—மாதர்-மங்கையருடைய, சீறடி-சிறி யபாதத்தில்,இறைஞ்சுகென்று வணங்குவாயென்றுசொல்லி-(எ- று) * அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம்-பறத்தற்றொழிலாற் ப றவையெனப்படும்(கருத்து)தமயந்தியானவள் மாலையணிந்தமா ர்பா அன்புடனே உம்மைஇப்பிறப்பிற்புணர்வதல்லாம லெழுபி றப்பினும் புணருமாதர்களினடியை வணங்கென்றுசொல்லி-இது முதலிரண்டுங்குளகம். (௫௧)

கிளிபொருகிளவியாள்பொற் கிண்கிணிசிலம்போடார்ப்பத்
தளிர்நறும்பிலிற்றுமென்பூந் தடம்புயத்துதைத்தலோடுங்
களிசெயப்பொடித்தரோமங் கண்டகத்துறத்திலந்தோ
அளியசீறடிகணோமென் றல்லலுற்றழுங்கினனே

(இ-ள்) கிளிபொரு-கிளியையொத்த கிளவியாள் - வசனத்தை யுடைய தமயந்தியானவள்—பொன்-பொன்னினாற்செய்த, கிண் கிணி-சிறுசதங்கைகள்—சிலம்பொடு-சிலம்புடனே- ஆர்ப்ப-சத்

திக்க—தளி-துளி துளியாகிய—நறு-தேனை,பிலிற்றும்-துளிக்கின்ற,மென்-மிருதுவாகிய—பூம்-புட்பமாலையணிந்த—தடம்-விசாலம்பொருந்தி,புயத்து-புசத்தினிடத்தில்-உதைத்தலோடும்-உதைத்தமாத்திரத்தில் களிசெய-மகிழ்ச்சியைச்செய்ய,பொடித்த-புளகித்த—ரோமம்-மயிர்கள்—கண்டகத்து-முட்கள்போல்,உறுத்தில் உறுத்துமாகில்—அந்தோ-ஐயோ—அளிய-மிருதுவாகிய,சிறடிகள்-சிறியபாதங்கள்—நோமென்று வருத்துமேயென்று, அல்லலுற்று துன்பமுற்று—அழுங்கினான் - வருந்தினான்—(எ-று)(கருத்து) நளன்தோள்களிற்காலாலுதைத்தவளவில் அந்நளன் சிற்றடிநோவுமென்றழுதான் என்பதாம், (௫௨)

உடை*திரைப்பரவைஞாலத் துயர்ந்தவர்தொழும்புபூண்ட
வடியவரிழைத்ததீமை யருளொடும்பொறுப்பதல்லால்
கொடியவர்போலச்சீறி யாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ
மடலவிழ்கமலப்போதில் வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்

(இ-ள்)உடை-கரையையுடைக்கின்ற—திரை-அலைகளையுடைய,பரவை-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த,ஞாலத்து-பூமியினிடத்தில், உயர்ந்தவர்-பெரியோர்கள்--தொழும்புபூண்ட-தொண்டுபட்ட, அடியவர்-வேலைக்காரர்கள்—இழைத்த-செய்த—தீமை-குற்றத்தை அருளொடும்-கிருபையுடனே,பொறுப்பதல்லால்- பொறுத்துக்கொள்வதேயல்லாமல்—கொடியவர்போல-தீயவர்போல,சீறி-கோபித்து—ஆருயிர்-பொருந்தியசீவனை--குறைப்பர்கொல்லோ - சேதிப்பார்களோ,மடலவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த—கமலப்போதில்- தாமரைமலரில்—வாள்கிடந்தனைய-இரண்டுவாள்களிருந்ததை-யொத்தகண்ணாய்-கண்களையுடையதமயந்தியே-(எ-று) * அகத்தியம்-சொற்பொருட்படலம், [இடையப்படுதலிற்றிரையெனச் செப்புக] (கருத்து)தமயந்தியேபெரியோர் அடியவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுப்பதல்லாம லுயிர்ச்சேதம்செய்வாரோ என்பதாம். ()

அள்ளிலைமணிப்பூண்கோதை யருளெனப்பணிதலோடுங்
கள்ளுலாநறியகூந்தல் கலவியினுரைத்தயாவுங்
கிள்ளைகண்மிழற்றுமாறு கேட்டிளநிலவுகானு
முள்ளெயிறிலங்கிச்செவ்வி முகிழ்நகைகோட்டினாளே

(இ-ள்) அள்-நெருங்கிய—இலை- அரசிலைபோன்ற—மணிப்பூண்-இரத்நாபரணமணிந்த—கோதை-தமயந்தியே,அருளென-கிருபைசெய்யென்று-பணிதலோடும் வணங்கினமாத்திரத்தில்-கள்தேனானது உலாம்-பெருகுகின்ற நறியகூந்தல்- வாசனைபொருந்திய,கூந்தலையுடைய-தமயந்தியானவள்—கலவியில்- புணர்ச்சியி

ல்-உரைத்தயாவும்-சொல்லியதெல்லாம்—கிள்ளைகள் - கிளிப்பிள்ளைகள், மிழற்றுமாறு-சொல்லும்விதத்தை, கேட்டு-காதிற்கேட்டு--இளநிலவு-இளஞ்சந்திரிகையை, காலும்-கக்குகின்ற; முள் - முருந்தம்போன்ற—எயிறு-தந்தங்கள், இலங்க-பிரகாசிக்க, செவ்வி - அழகுமுகிழ்-அரும்புகின்ற---நகை-புன்சிரிப்பை, கோட்டினாள்-செய்தாள்-(எ-று) (கருத்து) நளன்தமயந்தியே கிருபைசெய்யென வணங்கினவுடனே தமயந்தி புணர்ச்சியிற்சொன்ன சொற்களைக்கிளிகள்சொல்லக்கேட்டுநகைத்தாள் என்பதாம். (௫௪)

இன்னமிழ் துயிர்த்தசெவ்வி யிளநிலாவுருவு வாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்தகோதை நகைமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைக்கோடுபுல்லிக்
கன்னவிறோளான்காமக்கடலகத்*தழுந்தினானே

(இ-ள்) இன்னமிழ்து-இனியவமிர்தத்தை—உயிர்த்த - ஈன்ற--செவ்வி-அழகுபொருந்திய—இளநிலா-இளமைபொருந்திய நிலவையொத்த, உருவுவாய்ந்த-வடிவம்பொருந்திய--நன்னலம்-நல்ல-நலமானது—கனிந்த-முதிர்ந்த—கோதை- தமயந்தியினது; நகைமுகம்-புன்சிரிப்பையுடையமுகமாகிய, வாயில்பெற்று-தூதுபெற்று—பொன்னவிர்-பொன்னைப்போலும்பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு-தேமலானது—பூத்த-உண்டாகிய, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களாகிய—கோடு-கொம்பினை, புல்லி-தழுவி, கல்- மலைபோலும், நவில்-சொல்லாநின்ற—தோளான்-தோளையுடைய நளமஹாராஜன், காமக்கடலகத்து-காமமாகியசமுத்திரத்தினிடத்தில், அழுந்தினான்-முழுகினான். (எ-று) இலக்கணக்கொத்து [தனக்குப் பயனேபிறர்க்குப்பயனே தனக்கும் பிறர்க்குஞ்சாரிருபயனே தனக்கும்பிறர்க்கும்பயன்சாரிலவே, யெனநால்வகையா யியன்றேயினைதாஞ்சிற்றறிவோர்வினைபேரறிவோர்வினை, யெனவிருகூறுமெட்டாமென்பர், இவ்விதியால் அழுந்தினான் தனக்குப்பயன் வினை (கருத்து) நளன்தமயந்தியைப்புணர்ந்துகாமக்கடலிலே மூ[ழ்கினான்

எரிதிரைசுருட்டுமுந்நீ ரினியதெள்ளமிழ்தினோடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்த பொலன்கொடியனைய நங்கை
கறைகெழுகுருதிவைவேற் கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டுகிடந்ததன்றே

(இ-ள்) எரி-வீசாநின்ற—திரை-அலைகளை—சுருட்டும்- மடக்குகின்ற—முந்நீர்-கடலானது—இனிய-இனிதாகிய—தெள்-தெளிந்த, அமிழ்தினோடும்-அமிர்தத்தினோடும், பொறையுயிர்த்து பெறப்பெற்று—உலகில்வந்த-உலகத்திற்றோன்றிய, பொலங்கொடிய

லைப-பொற்கொடியையொத்த—நங்கை-தமயந்தியினது; கறை கெழு-உதிரந்தோய்ந்த--குருதிவைவேல்- சிவந்தகூரியவேல்போன்ற,கண்வலைப்பட்டு-கண்ணின்வலையிலகப்பட்டு,வெம்போர்-வெவ்வியயுத்தத்தில், திறல்கெழு-வலிமைமிக்க, சிங்கவேறு-நளனாகிய ஆண்சிங்கமானது,சிமிழ்ப்புண்டு-கட்டுப்பட்டு,கிடந்தது- இருந்தது—(எ-று.) அன்று-ஏ-அசை (கருத்து) தமயந்திகண்களாகிய வலைகளில் நளனாகியசிங்கங் கட்டுப்பட்டிருந்தது என்பதாம்.(௫௬)

மல்லலந்தோளினானுமழைமதர்நெடுங்கணாளும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவிபோன்திடுமென்னவெண்ணி
யல்லுநண்பகலும்விள்ளாதணிநலம்பருகியாங்குச்
செல்வுழிநிகழ்ந்தவெல்லாஞ்செப்புவான்றொடங்குகின்றேன்.

(இ-ள்.) மல்லல் வலிபொருந்திய—அம்- அழகிய—தோளினானும்-தோளையுடைய நளனும்—மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய—நெடுங்கணாளும்-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியும்—புல்லுவிட்டு-ஒருவர்க்கொருவர் தழுவுதலைவிட்டு--ஒழியில்-நீங்கில்—ஆவி-உயிரானது--போன்திடுமென்ன- இறக்குமென்று—எண்ணி-நினைத்து—அல்லும்-இராப்பொழுதிலும், நண்பகலும்-பகற்பொழுதிலும்—விள்ளாது-நீங்காமல்—அணி-அழகினது—நலம்பருகி-நலத்தையுண்டு—ஆங்கு- அவ்விடத்தில்—செல்வுழி-செலுமிடத்தில்—நிகழ்ந்தவெல்லாம்- நடந்தனவனைத்தும்—செப்புவான்-சொல்லும்படி—தொடங்குகின்றேன்-ஆரம்பிக்கிறேன்— எ-று.) (கருத்து) நளனுந் தமயந்தியு மநுபவித்தவிடத்து நடந்தவையெல்லாஞ்சொல்லத் தொடங்குகின்றேன் என்றார் நூலாசிரியர் என்பதாம். (௫௭)

திருத்துயிலாரமார்பன்சேயரிக்கண்ணியோடு
மருத்தியினுவந்துபைம்பொனணிநகர்க்கேகவெண்ணி
விருப்பொடுவிதர்ப்பர்கோனுக்குணர்த்தலும்விதர்ப்பன்காதற்
புரிக்குழன்மடந்தையோடும்வதுவைமண்டபத்திற்புக்கான்.

(இ-ள்.) திருத்துயில்-இலக்குமிதங்குகின்ற—ஆரமார்பன்-பதக்கத்தையணிந்தமார்பினையுடைய நளமகாராஜன்—சேயரிக்கண்ணியோடும்-தமயந்தியோடும்—அருத்தியின்- ஆசையினால்—உவந்து-மகிழ்ந்து—பைம்பொன்- பசியபொன்மயமாகிய—அணிநகர்க்கு-அழகியமாவிந்தமாநகர்க்கு—ஏகவெண்ணி- போகும்படிநினைத்து,விருப்பொடும்-ஆசையுடன்,விதர்ப்பர்கோனுக்கு-வீமராஜனுக்கு, உணர்த்தலும்-அறிவித்தலும், விதர்ப்பன்-வீமராஜனவன்—காதல்-ஆசையையுடைய—புரிக்குழல்- கட்டுப்பட்ட

கூந்தலையுடைய—மடந்தையோடும்-துணைவியுடன்—வதுவைமண்டபத்தில்-விவாகமண்டபத்தில், புக்கான்-புகுந்தான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் தமயந்தியுடனே தன்னூர்க்குப் போகவெண்ணி வீமனுக்கறிவிக்க வீமன் தன்மகளுடன் கலியாண மண்டபத்துக்கு வந்தான் என்பதாம். (௫௮)

பொழிகதிர்மணியிற்செய்தபுதவுடைக்கடிகொள்வாயில்
குழைமுகம்பொருதவேற்கட்கோதையர்விரைவினோடி
விழைவொடும்விதர்ப்பர்கோமான்போந்தமைவிளம்பலோடும்
மழவிடையனையான்போந்துமாமனைத்தழுவினானே.

(இ-ள்.) பொழிகதிர் கதிர்களைவீசுகின்ற, மணியிற்செய்த-இரத்நங்களாற்செய்த—புதவுடை-கதவையுடைய—கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட—வாயில்-வாசற்படியில்—குழைமுகம்-காதின்முகத்தை—பொருத-மோதிய—வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய—கோதையர்-மாதர்கள், விரைவினோடி-விரைந்துபோயி, விழைவொடும்-விருப்பத்தோடும்—விதர்ப்பர்கோமான்-வீமராஜன்—போந்தமை-வந்ததன்மையை—விளம்பலோடும்- சொன்னவளவில்—மழவிடையனையான் இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன்—போந்து-வந்து—மாமனை-மாமனார்; தழுவினான்-தழுவிக்கொண்டான்—(எ-று.) (கருத்து) வீமன்வந்ததைப்பெண்கள் சொல்ல நளன்வீமனைத்தழுவினான் என்பதாம். (௫௯)

மழையுறழ்தடக்கைவேந்தன்மனைப்பெருங்கிழமைபூண்ட
தொழுதகுகற்பினாளைச்சுடர்மணிக்கொம்பினொல்கி
யெழில்குவிந்தனையநங்கையிறஞ்சலுமெடுத்துமோந்து
விழைவொடுகுறங்கில்வைத்துமெய்யுறத்தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) மழையுறழ்- மேகத்தையொத்த—தடக்கை - விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய—வேந்தன்-வீமராஜன்—மனை-வீட்டுக்கு, பெருங்கிழமைபூண்ட-பெரியவுரிமையைக்கொண்ட, தொழுதகு-வணங்கத்தக்க, கற்பினாளை-கற்பையுடையதாருகாசனியை, சுடர்-காந்தியையுடைய, மணிக்கொம்பின்-இரத்நக்கொம்புபோல்—ஒல்கி-வளைந்து, எழில்குவிந்தனைய-அழகெல்லாமொன்றாய்க்குவிந்ததையொத்த—நங்கை- தமயந்தியானவள்—இறைஞ்சலும்-வணங்கலும்—எடுத்து-எடுத்து—மோந்து-மோந்து—விழைவொடு-ஆசையோடு- குறங்கில்வைத்து-துடையின்மேல் வைத்துக்கொண்டு—மெய்யுற-மெய்யிலேபொருந்த, தழுவினாள்-தழுவிக்கொண்டாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திதன்தாயைவணங்கினவுடன் தாயாகியதாருகாசனி மகளையெடுத்துமுத்தமிட்டுத்தொடையில்வைத்துத்தழுவிக்கொண்டாள் என்பதாம். (௬௰)

அன்னைதாடொழுதுபின்னரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த
பொன்னிதழ்க்கமலஞ்சேப்பப்புணர்முலைதாங்கலாகா
மின்னுறழ்மருங்குதேம்பமெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற்றாளிணைவணங்கினாளே.

(இ-ள்.) அன்னை-தாயினது—தாடொழுது-பாதத்தைவணங்கி-பின்னர்-பின்பு—அலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த- செம்பஞ்சுக்குழம்புபடிந்த—பொன்-பொன்னையொத்த, இதழ்-இதழ்களையுடைய—கமலம்-பாததாமரைகள்—சேப்ப- சிவக்க -புணர்-நெருங்கிய—முலை ஸ்தனங்களை—தாங்கலாகா-தாங்கமாட்டாத—மின்னுறழ்-மின்னலையொத்த—மருங்கு-இடையானது—தேம்ப-வருந்த—மெல்லென-மிருதுவாக—ஒதுங்கி- நடந்து—போந்து-வந்து—தன்-தனது—தாதை-வீமராஜனுடைய, பைம்-பசிய, பொன்-பொன்னையொத்த—தாளிணை-உபயபாதங்களை, வணங்கினாள்-இறைஞ்சினாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி தன்பிதாவாகிய வீமனை வணங்கினாள் என்பதாம். (௬௧)

வணங்கிநுண்மருங்குநோவவல்லியினொல்கிநின்ற
சுணங்கிளமுலையஞ்சாயற்சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர்
திணங்கமழ்குருதிவைவேனளனையுநோக்கிநேரா
ருணங்கியமுன்றில்வேந்தனுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வணங்கி-தொழுது—நுண் - நுட்பமாகிய—மருங்கு-இடையானது—நோவ-வருந்த—வல்லியின்-கொடிபோல,ஒல்கி அசைந்து—நின்ற-எதிர்நின்ற—சுணங்கு-தேமல்பூத்த—இள- இளமையாகிய—முலை-ஸ்தனத்தையும்—அம் - அழகிய—சாயல்-தோற்றத்தையுமுடைய—சுடர்க்கொடிதனையும்- மின்னற்கொடிபோன்றதமயந்தியையும்—வேந்தர்-சத்துருக்களாகிய அரசர்களது—திணம்-மாமிசம்—கமழ்-நாறுகின்ற—குருதி- உதிரந்தோய்ந்த—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, நளனையும்-நளமகாராஜனையும்—நோக்கி-பார்த்து—நேரார்-பகைவர்—உணங்கிய-வாடியிருக்கின்ற—முன்றில்-முற்றத்தையுடைய—வேந்தன்-வீமராசன்—உவகையங்கடலுள்-சந்தோஷமாகிய கடலினிடத்தில்—ஆழ்ந்தான்-முழுகினான்—(எ-று.) (கருத்து) வீமராசன் மகளையுமருமகனையும்பார்த்து மகிழ்ந்தான் என்பதாம். (௬௨)

பண்ணமைகலினமான்றேராயிரமிரட்டிபாய்மா
வண்ணலங்களிநல்யானையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகன்விசும்புபூத்தகற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேருளாய்பதும்வழங்கினானே.

(இ-ள்.) பண்ணமை-சேணமமைந்த—கலினம்-கடிவாளத்தையுடைய—மான்-குதிரைகட்டிய—தேராயிரம் - ஆயிரந்தேர்களும்—இரட்டிப்பாய்மா-இரண்டாயிரங் குதிரைகளும்--அண்ணல்-பெருமையினையும்—அம்-அழகினையும்,களி-செருக்கினையுமுடைய,நல-நல்ல—யானையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்-ஆயிரத்தறுபத்தொன்பதுயானைகளும்—கண்ணகன்-இடமகன்ற—விசும்பு-தெய்வலோகம்—பூத்த-மலர்ந்த--கற்பகத்தருவினோடும்-கற்பகவிருட்சங்களுடனே—மண்-பூமியினிடத்து—இழிந்தனைய-வந்ததையொத்த—பேரூராம்பதும்-ஐம்பதுபெரிய கிராமங்களையும்—வழங்கினான்-கொடுத்தான்—(எ-று.)ஏ-அசை (கருத்து) வீமராசன்மகளுக்குத்தேர்-௲-குதிரை-௨௲-யானை-௲௬௰௯-ஊர்-௫௰- கொடுத்தான் என்பதாம். (௩௰௩)

பொருதிரைப்புணரியீன்றபொலன்கொடியனையசெவ்வி
யரிவையரிருபத்தையாயிரவர்நல்லரங்கிலாடும்
வரிமுலைப்பவளச்செவ்வாய்வனிதையரெழுநூற்றெண்மை
ரிருபதுகோடிசெம்பொனினிதினில்வழங்கினானே.

(இ-ள்.) பொரு-மோதுகின்ற—திரை அலைகளையுடைய,புணரி திருப்பாற்கடலானது—ஈன்ற-பெற்ற—பொலன்கொடி - இலக்குமியை—அனைய-ஒத்த—செவ்வி அழகையுடைய—அரிவையரிருபத்தையாயிரவர்-இருபத்தையிரந்தோழிகளும்—நல்-நல்ல, அரங்கில்-சபையில்—ஆடும்-ஆடாநின்ற—வரும் வளர்ந்துவருகின்ற—முலை-ஸ்தனங்களையும்—பவளம்-பவளத்தையொத்த--செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய—வனிதையரெழுநூற்றெண்மர்-எழுநூற்றெட்டு நாட்டியப்பெண்களும்—இருபதுகோடி செம்பொன்-இருபதுகோடிசெம்பொன்னையும்—இனிதினில்-இன்பமாக—வழங்கினான்-கொடுத்தான்—(எ-று.) (கருத்து) வீமராசன் தோழிகள்-௨௫௲-நாட்டியப்பெண்கள்-௭௱௮ - பொன் ௨௰-கோடி கொடுத்தான் என்பதாம். (௩௰௪)

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டில்புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழையினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடிநித்திலமுகடுவேந்த
வொழுகொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலநல்கினானே.

(இ-ள்.) பொழிகதிர்-கிரணங்களைப்பொழிகின்ற—மணிசெய்-இரத்நங்களாற்செய்த—கட்டில்-கட்டிலும்—புனைமலர்ப்பாயல் புட்பசயனமும்—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, இழைபயில்-ஆபரணங்கள்வைக்கின்ற—வண்ணப்பேழை- அழகியபெ

ட்டிகளும்—இனிய-இனிமையையுடைய,சாந்தாற்றியோடு-கால் செய்வட்டத்துடன்—நிழறவழ்-ஒளிதவழ்கின்ற, மணிக்கண்ணாடி இரத்நத்தால்விளிம்புசெய்தகண்ணாடிகளும்-நித்திலம், முத்துக்களால்—முகடுவாய்ந்த-முகடுசெய்யப்பட்ட—ஒழுகொளி-மிகுந்தவொளியையுடைய—கவரி-சாமரைகளும், இன்ன-ஆகியவிவைகளை--உலப்பில-அளவற்றவைகள், நல்கினான்-கொடுத்தான் (எ-று) ஏ அசை(கருத்து) வீமராஜன்கட்டில்கள்,புட்பசயனம், பெட்டிகள்,ஆலவட்டம்,கண்ணாடி,சாமரை, இவைமுதலிய பலவுங்கொடுத்தானென்பதாம். (௬௫)

அல்லியங்கமலநீங்கி யரசிற்புகுந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்ற விழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன் மனைவியர்பலருமாழ்கி
யெல்லையிற்றுயரினோடுந் தனித்தனியிரங்கினாரே

(இ-ள்.) அல்லி-அகவிதழையுடைய—அம்-அழகிய—கமலம்-தாமரைமலரை—நீங்கி-விட்டு—அரசில்-இராஜமனையில், புகுந்து-சேர்ந்து—வாழும்-வாழ்கின்ற—மெல்லியல்- இலக்குமியாகிய தமயந்தியை—பிரியலாற்ற-பிரியமாட்டாத,விழைவொடு - ஆசையுடனே,பலகால்-பலதரம்—புல்லி-அணைத்துக்கொண்டு,மல்லல்-வளம்பொருந்திய—அம்-அழகிய—தெரியல்- மாலையணிந்த,வீமன்-வீமராஜனுடைய,மனைவியர்பலரும்- தேவிமார் பலரும்,மாழ்கி-மயங்கி—எல்லையில்-அளவில்லாத, துயரினோடும்-துன்பத்தோடும்—தனித்தனி-தனித்தனியாக,இரங்கினார்-அழுதார்கள்—(எ-று)ஏ-அசை(கருத்து) வீமன்மனைவிகள்பலரும் தமயந்தி பிரிவைச்சகியாமலாசையோடுஅழுதார்களென்பதாம். (௬௬)

பெருந்துயருழந்துவாடும் பிணையனார்தம்மைநோக்கி
விரித்தபூந்துளவினோன்பின் விரைமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன் னுயிர்த்ததெண்ணீர் மறிகடல்வருந்திற்றென்,
றருந்தவர்க்கிறைவனான கோதமனுற்றினானே.

(இ-ள்) பெருந்துயருழந்து- மிகுந்ததுன்பத்திலலைந்து—வாடும்-வருந்துகின்ற,பிணையனார்தம்மை - மானையொத்த மங்கையரை,நோக்கி-பார்த்து—விரிந்த-மலர்ந்த,பூம்- புட்பத்தையுடைய, துளவினோன்பின்-துளபமாலையையுடைய மஹாவிஷ்ணுவின் பின்னே,விரை-வாசனைபொருந்திய—மலர் தாமரைமலரில்- வாசமாயிருக்கின்ற,கோதை-இலக்குமியானவள்,ஏக -போக, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு,முன்னுயிர்த்த-முன்னேபெற்ற-- தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய,மறி-புரளாநின்ற,கடல்- சமுத்திரமானது,

வருந்திற்றேவென்று வருத்தமுற்றதோவென்று, அருந்தவர்க்கு- அரியதவத்தையுடையவர்க்கு—இறைவனை- அரசனை, கோதமன்-கௌதமன்—ஆற்றினான்-தேற்றினான்—(எ-று)(கருத்து) கௌதமர்வீமன்மனைவிகளைத்தேற்றினார்-எ-ம். (௬௭)

அன்னையரம்மெலோதி *தோழியையருளினோக்கி
யன்னினுமிவண்மேற்காத லுளமெனவுரைக்கிலேமா
லென்னினுமின்றுதொட்டு மின்னுயிர்த்தோழியல்லை
மின்னனாட்கன்னைநீயே வேண்டுவபுரிதியென்றார்

(இ-ள்) அன்னையர்-தாய்மார்கள்—அம்-அழகிய—மெல்- மிருதுவாகிய—ஓதி-கூந்தலையுடைய—தோழியை- உயிர்ப்பாங்கியை—அருளின்-கிருபையினால்—நோக்கி-பார்த்து—உன்னிலும்- உன்னைப்பார்க்கிலும்—இவண்மேல்-இந்தத்தமயந்தியின்மீது, காதல்-ஆசை, உளமென-உள்ளோமென, உரைக்கிலேம்-சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும் ஆனாலும், இன்றுதொட்டும்- இன்றுமுதலாகவும்--இன்-இனிதாகிய, உயிர்த்தோழியல்லை- உயிர்ப்பாங்கியல்லை மின்னனாட்கு-மின்னலையொத்ததமயந்திக்கு, அன்னை நீயே- நீயே தாய்—வேண்டுவ-வேண்டியவைகளை, புரிதியென்றார் - செய்யென்றுசொன்னார்கள்—(எ-று) * அகத்தியம் சொற்பொருட்படலம்-தோழமைகொள்ளலாற்றோழியெனச்சொலே (கருத்து) தாய்மார்களனைவருந் தமயந்திதோழியைப்பார்த்து இன்றுதொடங்கித்தமயந்திக்குத் தோழிநீயல்ல-நீயேதாய்-இவளுக்குவேண்டுவனவற்றைச்செய்யென்றார்கள் என்பதாம். (௬௮)

மணம்புரிபடலம்-முற்றிற்று.

மீட்சிப்படலம்

இப்படத்தால்நளமஹாராஜன் தமயந்தியோடுந்தன்னகரத்திற்குப்போகுதல் சொல்லப் படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மற்றிவைநிகழும்வேலை மகிழ்வொடுமாமன்றன்பால்
வெற்றிகொள்குருதிவைவேல் வேத்தர்கோன்விடைகொண்
டேகி,யற்றமில்கேள்விசான்ற வமச்சனையினிதினோக்கி
*யிற்றைநாளெழுச்சியென்ன விமிழ்முரசறைகவென்றான்

(இ-ள்.) மற்றிவை-பின்பிக்காரியங்கள்—நிகழும்வேலை-நடக்கும்பொழுது—மகிழ்வொடு-சந்தோஷத்துடனே—மாமன்றன்பால்-வீமராஜனிடத்தில்—வெற்றிகொள்-சயத்தைக்கொண்ட,குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த—வை-கூர்மைபொருந்திய,வேல்-வேலையுடைய—வேந்தர்கோன்-நளமஹாராஜன்—விடைகொண்டேகி உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்--அற்றமில்-சோர்வில்லாத, கேள்வி-கல்விகள்,சான்ற-பொருந்திய—அமச்சரை-மந்திரிகளை,இனிதினோக்கி-இன்பமாகப்பார்த்து,இற்றைநாள்-இன்றையத்தினம், எழுச்சியென்ன-புறப்படுதலென்று இமிழ்-சத்தியாநின்ற, முரசு-பேரிகையை—அறைகவென்றான்-அடியுங்களென்று சொன்னான்(எ-று) *நன்னூல்-ஐயிற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே (கருத்து) நளன்வீமனிடத்துவிடைபெற்றுக்கொண்டுமந்திரிகளைப்பார்த்துஇன்றுபுறப்படுதலென்று முரசறையச்சொன்னான்-எ-ம்.(க

(கலிவிருத்தம்)

அண்ணலங்குருதிவே லரசனேவலிற்
கண்ணகன்முரசெழு கடலினார்த்தெழ
வெண்ணிடவிடமிலை யென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவளாப்பெலா மலிந்ததானையே

(இ-ள்) அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய—அம்-அழகிய—குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த வேல்-வேலாயுதமேந்திய--அரசன்-நளமஹாராஜனுடைய—ஏவலில்-உத்தரவினால்—கண்ணகன்-இடமகன்ற—முரசு-பேரிகையானது, எழுகடலின்-ஏழ்கடலின் ஒலியைப்போல—ஆர்த்தெழ-மிகுந்தொலிக்க—எண்-எள்ளை—இட-இடுதற்கு—இடமிலையென்ன இடமில்லையென்றுசொல்ல, நேமிசூழ் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த—மண்ணகம்-பூமியினுடைய, வளாப்பெலாம் எல்லையெல்லாம்—மலிந்த-நிறைந்தன—தானையே-சேனைகள்—(எ-று) (கருத்து) நளனேவலால்முரசறையச்சேனைகள் நிறைந்தன-எ-ம். (உ)

* நிலவுவெண்கவிகை மேனிழற்றத்தண்மதிக்
கலைநிலாக்குவிந்தன கவரிகால்செய
மலர்தலையுலகெலாம் புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமணியத் தேரிலேறினான்

(இ-ள்) நிலவு-பிரகாசியாநின்ற—வெண்கவிகை-வெண்கொற்றக்கொடையை—மேல்-மேலே—நிழற்ற-பிடிக்க--தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதி-சந்திரனுடைய—கலை-சோடசகலைகளின்

நிலா-பிரகாசம்—ருவிந்தன-குவிந்ததோற்றம்போல், கவரி- சாம
ரைகள்—கால்செய-காற்றைச்செய்ய,மலர்தலையுலகெலாம்- பரந்
தவிடத்தையுடையஉலகமுழுதும்—புரக்கும் இரட்சிக்கா நின்ற--
மன்னவன்-அரசன்—சிலை-மலைபோல் —உலாம்-உலாவுகின்ற, தம
னியம்-பொன்னாலாகிய—தேரில்-இரதத்தின்மீதில்—ஏறினான்-ஏ
றிக்கொண்டான்—(எ-று) *அகத்தியம்-குறிற்கீழாவேகுறுகியுகர
ம்பெறும்(கருத்து) நளன்தேரிலேறினான்-எ-ம். (ரு)

கலிகெழுமுரசுகன் கறங்குமோதையாற்
பொலன்முகடுடைந்து மேற்போயிற்றில்லையே
யலர்தலைவிசும்பினி லடங்கலாவதே
நிலமிசையெழுந்து மேனிமிர்ந்ததூளியே

(இ-ள்) கலிகெழு-சத்தம்பொருந்திய—முரசுகன்-பேரிகையி
ன்கண்ணனது—கறங்கும்-ஒலிக்கும், ஓதையால் - சத்தத்தினால்,
பொலன்-அழகுபொருந்திய,முகடு-அண்டமுகடானது, உடைந்
து-உடைவுபட்டு—மேற்போயிற்றில்லையேல் - மேலண்டங்களி
ற்போகாமற்போனால்-அலர்தலை, பரந்தவிடத்தையுடைய—விசு
ம்பினில்—ஆகாயத்தில்-அடங்கலாவதே—அடங்குவதாவாத, நில
மிசை-பூமியின்மீது—எழுந்து-எழும்பி—மேல்-மேலே,நிமிர்ந்
த-உயர்ந்த—தூளி-புழுதிகள்—(எ-று.) (கருத்து) புழுதிகள்பேரி
கைச்சத்தத்தாலண்டமுடைந்து அப்பாற்போகாவிடிற் பூமிகொ
ள்ளுமா-எ-ம். (சு)

இருங்கடற்றுனையி னெழுந்தநுண்டுகள்
பொருங்களிறுமிழ்மதம் பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப் பருகிக்கார்க்குலமொருங்கு
வான்பொழியினு மொழிக்கவொண்ணுமே

(இ-ள்) இரும்-பெருமைபொருந்திய—கடற்றுனையின்- சேனை
சமுத்திரத்தில்,எழுந்த-எழும்பிய-- நுண்டுகள்- நுண்ணியபொடி
கள்—பொரும்-சண்டைசெய்யாநின்ற—களிறு - யானைகள்.உமி
ழ்-கக்காநின்ற—மதம்-மும்மதத்தையும்—பொழிந்ததில்லையேல்
பொழியாமற்போனால்—கரும் -கறுத்த—கடல் - சமுத்திரசலத்
தை—அளறெழ-சேறுபட—பருகி-குடித்து—கார்க்குலம்-மேக
க்கூட்டங்கள்—ஒருங்கு-ஒருமுகமாய்—வான்-ஆகாயத்தினின்று,
பொழியினும்-சொரிந்தாலும்,ஒழிக்கவொண்ணுமோ-போகக்கூ
டுமோ— எ-று.) (கருத்து)யானைகள் மதம்பொழியாவிடில்மேக
ங்கள்கடலைமுற்றுங் குடித்துப்பொழியினும்புழுதிகளை ஒடிக்கக்
கூடுமோ-எ-ம். (எ)

சுடர்விடுபருமணிச்சூட்டராவின்மே
னெடுநிலந்துளக்குறநின்றவாற்றிஞற்
படரிருவிசும்பினிற்பாய்ந்தவல்லது
புடவிமேன்மிதித்திலபுரவிவெள்ளமே,

(இ-ள்) சுடர்-பிரகாசத்தை, விடு- வீசாநின்ற—பருமணி- பருத்தஇரத்நங்கள்பொருந்திய—சூட்டு - சுடிகையுடைய, அராவின்மேல்- ஆதிசேஷின்மீது—நெடுநிலம் நெடியபூமி—துளக்குற- அசைவுற— நின்றவாற்றிஞல்- இருந்தபடியால்—படர்-விரிந்த—இரு-பெருமைபொருந்திய—விசும்பினல் - ஆகாயத்தில், பாய்ந்தவல்லது-தாவிச்சென்றவனல்லாமல்—புடவிமேல்- பூமியின்மீது, மிதித்தல- நடக்கவில்லை—புரவிவெள்ளம் குதிரைக்கூட்டங்கள்—(எ-று) ஏ-அசை (கருத்து) குதிரைக்கூட்டங்கள் ஆகாயமார்க்கமாகப்போயின என்பதாம், (சு)

புதையிருள்சீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி
ருதையமால்வரையெழுவொளியிழத்தலான்
மதிபலவாய்வெயின்மறைத்தல்போலுமாற்
கதிர்நிலாமுத்தவெண்கவிகைமீட்டமே,

(இ ள்) புதை-நிறைந்த—இருள்-இருளை—சீத்து- கெடுத்து—ஒளி-பிரகாசத்தை—பொழியும் - சொரியாநின்ற, செங்கதிர் - சூரியன், உதையமால்வரையெழு- உயர்ந்தவுதயகிரியிலுதித்த, ஒளியிழத்தலால்-பிரகாசத்தைநீங்குதலால்—மதி-சந்திரனனவன்—பலவாய்-அநேகரூபமாய்—வெயில்- சூரியனை, மறைத்தல்போலும்-மறைத்தலையொக்கும்—கதிர்நிலா-நிலவுபோற்கிரணத்தைவீசுகின்ற, முத்தம்-முத்திஞற்செய்த—வெண்-வெளுமைபொருந்திய- கவிகைமீட்டம் குடையின்கூட்டங்கள்—(எ-று) ஆல்-ஏ-அசை (கருத்து) குடைக்கூட்டங்கள்அநேகசந்திரனைபொத்திருந்தனஎன்பதாம், ()

மழலையங்கிள்ளையும்வளர்த்தபூவையுங்
குழைபொருதடங்கணூர்கொண்டுசூழ்வர
விழைவளர்முலையினுள்ளநிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற்போயினளரோ

(இ-ள்) மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய—அம் அழகிய—கிள்ளையும்-கிளிகளும்—வளர்த்த தாம்வளர்த்த—பூவையும்-நாகணவாய்ப்புள்ளும்—குழை-குண்டலமணிந்தகாதுடன்—பொரு - போர்செய்யாநின்ற—தடம் விசாலமாகிய--கணூர்-கண்களையுடையதாதியர்கள்—கொண்டு - கையிற்கொண்டு—சூழ்வர- சூழ்ந்துவர—இ

ழை- ஆபரணங்களையணிந்த—வளர்-வளர்ந்துவாராநின்ற—முலையினுள் ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி—இளநிலா - இளஞ்சந்திரன்போல—கதிர் - கிரணங்களை—டொழி-சொரியாநின்ற—மணிச்சிவிகையில் - ரத்தனப்பல்லக்கின்மீது—போயினள் - போனாள்— (எ-று) அரோ-அசை (கருத்து) தமயந்திபெண்கள் சூழ்ந்துவர ரத்தனச்சிவிகையின்மேற்போயினாள்-எ-ம், (௮)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமுந்
ததைமயிர்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பெழ
மதரரிநெடுங்கணார்மருங்குபோயினார்,

(இ-ள்) கதிர்-கிரணங்களையுடைய—மணி- இரத்நத்தினாற்செய்த, அடைப்பையும்-தாம்பூலப்பையையும்—கால்செய் வட்டமும்- விசிறிகளையும்—ததை-நெருங்கிய—மயிர்- மயிரையுடைய—கவரியும்- சாமரைகளையும்—தாங்கி-சுமந்து—மெல்லென- மெதுவாக—அதிர்-அதிர்ந்த—குரல்-சத்தத்தையுடைய—கிண்கிணி கிண்கிணிகள்—சிலம்பு சிலம்புகளுடனே-ஆர்ப்பெழ - ஆரவாரிக்க, மதர்-மதர்த்த—அரி செவ்வரிபரந்த—நெடுங்கணார், நீண்டகண்களையுடையமாதர்கள்— மருங்கு-பக்கத்தில்—போயினர்- போனார்கள்— (எ-று) (கருத்து)பெண்கள் அடைப்பை-ஆலவட்டம்-சாமரை-இவைகளைத்தாங்கிப்பின்சென்றார்கள்-என்பதாம், (௯)

சாந்தணிந்தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழியரெண்ணின்மங்கையர்
பூந்தருநீழலிற்பொன்னனைனக்
கூந்தலம்பிடிமிசைக்குழாங்கொடேகினார்

(இ-ள்) சாந்து-சந்தனத்தை— அணிந்து-தரிக்கப்பெற்று - ஓங்கிய-உயர்ந்த—தடங்கொள்-விசாலத்தைக்கொண்ட—வெம்-விருப்பத்தைத்தரும்—முலை - ஸ்தனத்தினிடத்தில்—ஏந்திழை- ஆபரணங்களைத்தாங்கிய—தோழியர்-பாங்கியர்களும்—எண்ணில்- எண்ணிக்கையில்லாத,மங்கையர்-பெண்களும்—பூ - பூவியுடைய—தரு-கற்பகவிருட்சத்தினது—நீழலில் நிழலில்வாசம்பண்ணுகின்ற—பொன்னனையான-இலக்குமியையொத்த- அரம்பைமாதர்கள்போல—கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய—அம்-அழகிய—பிடிமிசை-பெட்டையானையின்மேல்—குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு—ஏகினார் போயினார்கள்—(எ-று) (கருத்து) தோழிமார்களும் பெண்களும் யானைமேலேறிப்போனார்கள்-எ-ம், (௰)

கான்பயின்மனாமலர்ச்செவ்விகாமுறு
மான்பயிழ்னுக்கியர்மகரயாழினுடைத்

தேன்பயிறெள்விளிபாடத்தேனையிற்
கூன்களுஞ்சிதைதொடுகுறளுஞ்சென்றவே,

(இ-ள்) கான்-வாசனை—பயில்-பொருந்திய—மனைமலர்-தாமரை மலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற—செல்வி-இலக்குமியானவள்—காமுறும் இச்சியாநின்ற—மான்-மான்கள்—பயில்-கற்காநின்ற—நோக்கியர்- பார்வையையுடையமாதர்கள்—மகரயாழிடை - மகாவீணையினிடத்தில்—தேன்பயில் - தேன்போல்மதுரம்பொருந்திய—தெள்விளிபாட - தெள்விளியென்னும் இராகத்தைப்பாட—தேனையில்- தேனைபோல்—கூன்களும் - கூனரும்—சிதைதொடு- அவயவமற்றவருடன்—குறளும்-குள்ளரும்—சென்ற- போயினர்—(எ-று) (கருத்து) பெண்கள்மகரயாழ்பாடக்கூனரும்அவயவவீனரும்குள்ளரும்போனார்கள்என்பதாம். (௰௧)

கொடிகளுங்குடைகளுங்குழுமப்பல்லியங்
கடலுடைந்தாலெனக்கறங்கியார்த்தெழ
வடிகெழுகுருதிவேன்மன்னர்சூழ்வர
நிடதநாடடைந்தனனேமிவேந்தனே,

(இ-ள்) கொடிகளும்- துவசங்களும்—குடைகளும் - கவிகைகளும்—குழும-சுற்றிவர—பல்லியம்- நானாவிதவாத்தியங்கள்—கடலுடைந்தாலென- சமுத்திரமுடைந்துவருதல்போல—கறங்கியார்த்தெழ-குமுறியாரவாரிக்க—வடிகெழு-வடித்தல்பொருந்திய - குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த-வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—மன்னர்-அரசர்கள்—சூழ்வர-சூழ்ந்துவர,நிடதநாடடைந்தனன்- நிடதேசத்தைச்சேர்ந்தான்—நேமி-உலகத்தையுடைய—வேந்தன் நளமஹாராஜன்—(எ-று)(கருத்து) நளன் அரசர்கள்புடை சூழ்ந்துவர நிடதநாட்டைச்சேர்ந்தான்என்பதாம். (௰௨)

அருமறைமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமுங்
குனைகடற்றானையுங்குரவர்கூட்டமு
முரசொலியதிர்குரன்முகிலினார்த்தெழ
விருநிலக்கிழவனையெதிர்கொண்டாரரோ

(இ-ள்) அரும் - அரிதாகிய—மறை - வேதத்தையுடைய—முனிவரும்-வேதியரும்—அமைச்சர்வெள்ளமும் - மந்திரிகளின் கூட்டமும்—குனை-சத்தியாநின்ற,கடற்றானையும்- சேனாசமுத்திரமும்—குரவீட்டமும்-பெரியோர்கள் கூட்டமும்—முரசொலி- பேரிகையின்சத்தமானது—அதிர்குரல் - அதிர்கின்றகுரலையுடைய—முகிலின்-மேகம்போல—ஆர்த்தெழ- ஆரவாரிக்க—இரு - பெரிய—நிலக்கிழவனை-பூமிக்குரியநளமஹாராஜனை-எதிர்கொண்டார்-எதிர்

கொண்டார்கள்—(எ-று) அரோ-அசை (கருத்து) முனிவர்களும் மந்திரிகளும், சேனைகளும், பெரியோர்களும்-நளனுக்கெதிர்வந்தார்கள் என்பதாம், (௰௩)

அகழியங்கடல்புடையணிந்துநீனிற
முகிறவழ்மூதெயின்முற்றியின்னகிற்
புகைகமழெரிமணிப்பொன்செய்மாடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினான்,

(இ-ள்) அகழி-கிடங்காகிய—அம் - அழகிய—கடல், சமுத்திரத்தை—புடையணிந்து -பக்கத்தில்தரித்து—நீனிற - நீலநிறம்பொருந்திய—முகிறவழ்-மேகந்தவழாநின்ற—மூதெயில்-பழமையாகியமதில்—முற்றிசூழ்ந்து—இன்னகில்-இனிய அகிலினது—புகை-புகையானது—கமழ்-பரிமளியாநின்ற—எரி - பிரகாசம்பொருந்திய—மணி-இரத்நத்தினாலும்—பொன்செய் - பொன்னாலுஞ் செய்த, மாடத்தின்-உப்பரிகையின்மீது—நகை - பிரகாசியாநின்ற—நிலா-சந்திரிகையையுடைய—மதிதவழ்- சந்திரன்தவழாநின்ற—நகரம்-மாவிந்தநகரத்தை—எய்தினான் - சேர்ந்தான் (எ-று) (கருத்து) நளன்மாவிந்தநகரத்தைச்சேர்ந்தான்-எ-ம், (௰௪)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூசுர
ரெரிமணிப்பொற்றசும்பேந்திமுன்வர
விரைகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடுந்
திருவளர்கோயிலிற்செல்வனெய்தினான்

(இ-ள்) பொருவரும்-ஒப்பில்லாத-கங்கைநீர்-கங்காசலத்தை—நிறைத்து-பூரித்து—பூசுரர்-வேதியர்கள்—எரிமணி - பிரகாசம்பொருந்தியஇரத்நமழுத்திய—பொற்றசும்பு-பொன்னாற்செய்த-பூரணகும்பத்தை—ஏந்தி- தாங்கி—முன்வர எதிர்வர—விரை-வாசனை—கமழ்-பரிமளியாநின்ற—செழும்- செழுமையாகிய—தொடை-மாலையையணிந்த—வீமன்மாதொடும்-தமயந்தியினுடனே—திருவளர்-இலக்குமிவாசம்பண்ணாநின்ற—கோயிலில்- அரண்மனையில், செல்வன்-நளமஹாராஜன்—எய்தினான்-சேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து) பிராமணர்கள் கங்கையைப்பொற்குடத்திற்கொண்டெதிர்வர நளமஹாராஜன்தமயந்தியுடனே அரண்மனையிற்சேர்ந்தான்-எ-ம் ()

மீட்சிப்படலம்-முற்றுப்பெற்றது.

௨

கலிதோன்றுபடலம்.

ப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்கருதிவந்தகலி அவளை நளன் விவாகஞ்செய்தானென்னும் பொறாமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது நகரத்திற்றோன்றிக்காலம் பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்)

ஈங்கிவனின்னணமிருப்பவானிடைப்
பூங்கழல்விண்ணவர்போகுமேல்வையிற்
றீங்குறுபடுபழிதீதுசூழ்வர
வங்கவர்முன்கலியடைந்ததோதுவாம்

(இ-ள்) ஈங்கு - மாவிந்தமா நகரத்தில்—இவன் - இந்தநளமஹாராஜன்—இன்னணம் - தமயந்தியோடு மகிழ்ந்து—இருப்ப - இருக்க—வானிடை - ஆகாயத்தினிடத்தில்—பூ - அழகிய—கழல்-வீரகண்டாமணியையணிந்த—விண்ணவர் - தேவர்கள்—போகுமேல்வையில்-போகுஞ்சமயத்தில்—தீங்குறு-குற்றம்பொருந்திய—படுபழி-படுபழியும்—தீது-பொல்லாங்கும்—சூழ்வர - சுற்றிக்கொண்டுவர—அவர்முன் - அந்தத்தேவர்களுக்கெதிரில்—கலி - கலிபுருஷனானவன்—அடைந்தது-வந்ததை—ஓதுவாம்- சொல்லுகிறோம்——(எ-று) ஆங்கு-அசை. (கருத்து) நளன் மாவிந்தமாநகரிலிருக்கத்தேவர்கள்போகும்போது அவர்கள்முன் சனிபகவான் வந்ததைச் சொல்லுவோம் என்பதாம் இஃதுபுராணிகர்கூற்று, (க)

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவான்பட
ரிந்திரன்யாண்டுநீயேகின்றாயெனத்
தந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்றல்கேட்
டந்தமில்வேட்கையாலடைந்துளேனென்றான்

(இ-ள்) வந்த-எதிரில்வந்த—வெம் - வெவ்விய—கொடும்- கொடுமையையுடைய—கலிதன்னை-கலிபுருஷனை—வான்- தெய்வலோகத்தைநோக்கி—படர்-போகின்ற, இந்திரன்-தேவேந்திரன்—யாண்டு- எவ்விடத்துக்கு—நீ-நீ—ஏகின்றாயென- போகின்றாயென்றுகேட்க—சந்தணி-சந்தனத்தையணிந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, தமயந்தி- தமயந்தியினது—மன்றல் - கலியாணத்தை, கேட்டு- கேள்விப்பட்டு—அந்தமில் - முடிவில்லாத—வேட்கையால் - ஆசையி

னால்—அடைந்துளேனென்றான் - வந்தேனென்றான்—(எ-று) (கருத்து) இந்திரன் சனிபகவானை எங்கேபோகின்றாயெனக்கேட்க-அச்சனிபகவான் தமயந்திவிவாகத்திற்குப் போகின்றேனென்றான்-எ-ம்.

என்றலுமமரர்கோன்முறுவலெய்தியம்
மன்றலுக்கோதனிவந்ததிங்கென
வென்றிவேனிடதர்கோன்றனக்குமென்றொடை
துன்றிருங்கூந்தலாள்சூட்டினாளென்றான்

(இ-ள்) என்றலும்-இப்படியென்று - சொன்னவளவில்—அமரர்கோன்-தேவேந்திரன்—முறுவலெய்தி - சிரித்து—அம்மன்றலுக்கோ-அந்தக்கலியாணத்திற்கா—தனி - தனியாய்—வந்ததிங்கென-இவ்விடத்தில் வந்ததென்ற—வென்றி - வெற்றிபொருந்திய—வேல்- வேலையுடைய—நிடதர்கோன்றனக்கு - நளமஹாராஜனுக்கு—மென்றொடை- மிருதுவாகியமாலையை—துன்று-நெருங்கிய—இரும்-பெருமைபொருந்திய—கூந்தலாள் - கூந்தலையுடையதமயந்தி, சூட்டினாளென்றான் - அணிந்தாளென்று சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) இந்திரன் தமயந்திநளனுக்கு மாலையிட்டாள் என்றான்-என்பதாம், (௩)

விண்ணவரனைவரும்வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக்கணியுமாணிழை
யெண்ணமுங்கெடுத்தவட்பிரிப்பனீண்டெனக்
கண்ணழல்கதுவவெங்கலியுங்கூறினான்

(இ-ள்) விண்ணவரனைவரும் - தேவர்களியாவரும்—வெள்க-வெட்கப்பட்ட—பூந்தொடை - புட்பமாலையை—மண்ணகத்தரசனுக்கு பூலோகத்துராஜனுக்கு—அணியும் - தரித்த—மாணிழை-மாட்சிமைபொருந்திய—வாபரணங்களையுடைய - பெண்ணினது—எண்ணமுங்கெடுத்து - நினைப்பையுங் கெடச்செய்து— அவள்-அவளை—பிரிப்பன்-பிரித்துவிடுவேன்—ஈண்டென- இவ்விடத்தென்று—கண்ணழல்கதுவ-கண்ணில் நெருப்புப்பொறிபறக்க—வெங்கலியும்-வெவ்வியகலிபுருஷனும்—கூறினான்-சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) தேவர்கள்வெட்கநளனுக்குமாலைதரித்ததமயந்தியைப்பிரிப்பேனென்றுசனிபகவான்சொன்னான்-எ-ம், (௪)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)

அருந்ததிகற்பினல்லா ளரசிளங்குமரன்றன்னைப்
பிரிந்திடவியற்றிப்பின்னர்பெறுவதுதீமையன்றோ
விரிந்தநூற்கேள்வியென்னும்பிறர்மனைவிழையவுள்ளம்
பொருந்தியதன்கொல்கல்லாப்புல்லரிற்புகழின்மிக்கோய்

(இ-ள்) அருந்ததி - அருந்ததியை யொத்த—கற்பின் - பதிவிரதத்தையுடைய—நல்லாள் - தமயந்தி—அரசிளங்குமரன்றன்னை-இளமைபொருந்திய—ராஜகுமாரனை - நளமஹாராசனை—பிரிந்திடவியற்றி நீங்கும்படிசெய்து—பின்னர்-பின்பு—பெறுவது - அந்த மாதைப்பெற்றுக்கொள்வது—தீமையன்றே- குற்றமல்லவோ--விரித்த-பரந்த—நூற்கேள்வி- நூல்விசாரணை—என்னும் - யாதுபயனைத்தரும்,பிறர்மனைவிழைய - பிறர்மனைவியைவிரும்ப, உள்ளம் பொருந்தித-மனஞ்சம்மதித்து-என்சொல்-என்னகாரணம் கல்லாபடியாத—புல்லரில்-மூடனைப்போல--புகழினமிக்கோய்- கீர்த்தியின்மிக்கவனே—(எ-று)சொல்-அசை-(கருத்து) இந்திரன் நளனைவிட்டுத்தமயந்தியைப் பிரித்தவளைப்பெறுவது குற்றமல்லவா பிறன்மனைவியையிச்சிப்பதென்ன என்றான் என்பதாம், (௫)

இதனையனவமரர்கூறவிருகையும்புடைத்துநக்குப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார்புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுகினெகிழ்க்குமின்பவாழ்வினையன்றிமற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டேனிகழ்த்துதிர்நீவிரென்றான்

(இ-ள்) இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை—அமரர்கூற- தேவர்கள்சொல்ல—இருகையும்- இரண்டுகையும்—புடைத்து-கொட்டி—நக்கு-சிரித்து—புனைமலர்க்கோதைநல்லார்-மலரால் அலங்கரிக்கப்பெற்றகூந்தலையுடைய மாதராது—புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளை—குழையப்புல்லி-குழையும்படிகழுவி—வனை- கட்டியிருக்கின்ற—துகில்- ஆடையை—நெகிழ்க்கும்- அவிழ்க்கின்ற—இன்பவாழ்வினையன்றி-காமவின்பவாழ்வினையல்லாது—மற்றோர்- வேறொரு—நினைவருமின்பமுண்டேல் - நினைத்தற்கரிய வின்பமுண்டாகில்—நிகழ்த்துதிர்-சொல்லுங்கள்—நீவிரென்றான் - நீங்களென்றசொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) தேவர்களிவ்வாறு சொல்லச்சனிபகவான்பெண்களின்பசுகத்தைப்பார்க்கிலும் வேறின்பமுண்டானாற் சொல்லுங்களென்றான்-எ-ம்; (௬)

மறைநெறிபிறழக்கூறுமிவனொடும்வாய்மைகூறி
லறநெறிதிறம்புமென்னவமரரும்விசும்பிற்போனார்
தெறுதொழிற்கலியுங்காமஞ்சிலைதந்துமீதூரவேத
நெறிமுறைவழுவெச்செல்லாதிடதநாடதனிற்சென்றான்

(இ-ள்) மறைநெறி-வேதவழி—பிறழ- மாறுபட—கூறும்-சொல்லும்—இவனொடும்-இக்கலியினோடும்—வாய்மைகூறில்- உண்மைபேசில்—அறநெறி-தருமவழி,திறம்புமென்ன - கெடுமென்று, அமரரும் - தேவர்களும்—விசும்பிற்போனார் - சொர்க்கத்தைச்சேர்ந்தார்கள்—தெறு-கொல்லாநின்ற—தொழில் - செய்கையையுடைய

—கலியும்-கலிபுருஷனும்—காமம்- விரகமானது—சிதைந்து-வரிப்புகடந்து--மீதூர-அதிகரிக்க—வேதநெறிமுறை- வேதவழியின் முறையானது—வழுவல்செல்லா-மாறுபடாத—நிடதநாடதனில்-நிடததேயத்தில்—சென்றான்-போனான்—(எ-று) (கருத்து) தேவர் களிவனுடன்சே ரிற்றாருமங்கெடுமென்று சுவர்க்கத்திற்குப் போனார்கள்சனிபகவான்நிடதநாட்டிற்குப்போனான் என்பதாம், (எ)

மல்லலம்பழனவேலிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லனுற்றரிதிற்செல்லுங்கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையில்வேள்வியாற்றியருமறைபயில்வோரெங்குஞ்
சொல்லியபதங்கள்கேட்டுத்துணைப்பதம்பெயர்த்திலானே

(இ-ள்) மல்லல் - வளம்பொருந்திய—அம் - அழகிய—பழனம்-கழனிகளையே—வேலி-வேலியாகவுடைய—வளங்கெழு - செல்வம் பொருந்திய—நிடதநாட்டின்-நிடததேயத்தில்—அல்லலுற்று- துன்பமுற்று—அரிதிற்செல்லும்-அருமையாகப்போகாநின்ற—கொடுங்கலி - கொடியகலியானவன்—அமரர்வேட்ப - தேவர்கள் விரும்ப—எல்லையில்-அளவில்லாத,வேள்வியாற்றி-யாகத்தைச்செய்து—அரும் - அரிதாகிய—மறைபயில்வோர் - வேதப்பிராமணர்கள்—எங்கும்-எவ்விடத்திலும்—சொல்லிய-சொன்ன—பதங்கள்கேட்டு-வேதப்பதங்களைக் காதிற்கேட்டு—துணைப்பதம் - தன்னுடையவுபயபதங்களை—பெயர்த்திலான் - எடுத்துவைக்கவில்லை—(எ-று) (கருத்து) சனிபகவான்நிடதநாட்டில் வேதப்பிராமணர்கள் சொல்லும்வேதப்பதங்களைக்கேட்டுத் தன்னிருபதங்களை யெடுத்துவையாதிருந்தான் என்பதாம், (அ)

செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாமறைபயில் சிறுவனாங்கோர்
கைம்மையைக்கலத்தனோக்கிக்களிமகிழ் சிறந்துசெல்வான்
வம்மினென்றமரர்தம்மைமறையினாற்கூறக்கேளா
வம்மவோமகமென்றஞ்சியலக்கணுற்றகன்றபோனான்

(இ-ள்) செம்மையில்-நன்னெறியில்—திறம்பல்செல்லா-மாறுபடாத—மறைபயில்- வேதம்படிக்கின்ற-சிறுவன் - ஒருபிரமசாரி—ஆங்கோர்-அங்கொரு—கைம்மையை-கைம்பெண்ணை-கலத்தனோக்கி- புணர்தலைப்பார்த்து—களி-செருக்கையுடைய - மகிழ்-சந்தோஷம்—சிறந்து-அதிகரித்து—செல்வான்-போகின்றவன்வம்மினென்று-வாருங்களென்று--அமரர்தம்மை- தேவர்களை—மறையினால்-வேதத்தினாலே—கூற-அழைக்க -கேளா-கேட்டு- அம்மவோ-ஓ-அம்ம—மகமென்று-யாகமென்று—அஞ்சி பயந்து- அலக்கணுற்று-துன்பமுற்று— அகன்றுபோனான் - அப்புறம்போயினன்—(எ-று)

(கருத்து) பிரமசாரிகைம்பெண்ணைக்கலந்ததைக்கண்டுசெல்லுஞ் சனிபகவான்வேதத்தினால் தேவர்களைவாருங்களென்றழைக்கக்கேட்டு ஓர்யாகமென்றஞ்சிப்போனான் என்பதாம். (௯)

அருமறைமுனிவர்யாருமோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித்தீவினைபயந்ததென்னா
விரைவினிற்சேறலோடுமறைமொழிகூறும்வேள்விக்
குரியதுசோமபானமெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அரும்-அரிதாகிய—மறைமுனிவர்யாவரும்-வேதியர்களெல்லாரும்—ஓர்கலத்து-ஒருபாத்திரத்தில்—ஆர்வமோடும்- ஆசையுடன்—பருகியவாறுநோக்கி-பானம்பண்ணுகின்றநெறியைப்பார்த்து—தீவினைபயந்ததென்னா-தீமையுண்டாயிற்றென்று,விரைவினில்-சீக்கிரத்தில்—சேறலோடும்-போனமாத்திரத்தில்—மறைமொழி-வேதவசனத்தை—கூறும்-சொல்லும்—வேள்விக்கு-யாகத்துக்கு—உரியது-உரித்தானது--சோமபானமென-சோமபானயாகமென்று--உளமுடைந்து-மனங்கலங்கி,போனான்-போயினான்—(எ-று.) (கருத்து)சனிவேதியர்யாவருமோர்கலத்திற்பானம்பண்ணுவதைக்கண்டு செல்பவன்யாகத்திற்குரியதுசோமபானமென்றஞ்சிப்போனான்-எ-ம்.[சோமபானம்-மதுபானம்.] (௰)

நிழல்சுளிகளிநல்யானைநிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவர்யாரும்பரிவொடுகவர்ந்துகொள்ள
விழுநிதிபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும்
பொழிதருபுனலைநீந்திப்போக்கரிதென்னநின்றான்.

(இ-ள்.) நிழல்-தன்னிழலை—சுளி-கோபிக்கிற—களி-செருக்கைப்பொருந்திய—நல்யானை-நல்லயானையையுடைய—நிடதர்கோன்-நளமஹாராஜன்—மகிழ்ச்சிகூர்ந்து-சந்தோஷமிகுந்து, பழமறைக்கிழவர்யாரும்-பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்களெல்லாரும்—பரிவொடு ஆசையுடன்—கவர்ந்துகொள்ள - பெற்றுக்கொள்ள—விழுநிதி-மேன்மையாகியதிரவியமும்—பழனம்- கழனிகளும்,நாடு-ஊர்களும்,வேண்டுப வேண்டியவைகளை,வெறுப்ப-வெறுக்கும்படியாக,நாளும்-நாள்தோறும்,பொழிதரு-தத்தம்பண்ணுகிற--புனலை-சலத்தை,நீந்தி-கடந்து—போக்கரிதென்ன-போகக்கூடாதென்று—நின்றான்-இருந்தான்—(எ-று.) (கருத்து) சனிபகவான் நளன்பிராமணர்களுக்குத்தத்தம்பண்ணுநீரை நீந்திப்போகக்கூடாமனின்றான் என்பதாம். (௰௧)

கலைவலானொருவன்பொய்மைகட்டுதாயாடனோக்கிக் [ல்வா
கொலைபழுத்தொழுகுநெஞ்சங்குழைந்தனன்மகிழ்ந்துசெ

னலர்முலைசுமக்கலாற்றாவைய நுண்மருங்குற்பேதை [ன்.
புலவிதீர்ப்பதற்குக்கூறும் பொய்யெனப்புலர்ந்துபோனா

(இ-ள்.) கலைவலானொருவன்-வித்தையில்வல்லவனொருவன், பொய்ம்மை-பொய்ச்சொல்லை—கட்டுரையாடல் - உறுதிமொழியாகச் சொல்லுதலை—நோக்கி அறிந்து—கொலை-கொல்லுதல்—பழுத்தொழுகுநெஞ்சம்-முதிர்ந்துபெருகாநின்றமனம்—குழைந்தனன்-குழைந்தவனாய்—மகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து, செல்வான்-போகின்றகலியானவன்—அலர்-பரந்த—முலை-ஸ்தனங்களை—சுமக்கலாற்றா-சுமக்கமாட்டாத—ஐயம்- சந்தேகத்தைத்தரும்—நுண்-நுட்பம்பொருந்திய, மருங்குல்-இடையையுடைய, பேதை-மடந்தையது—புலவி-பிணக்கை—தீர்ப்பதற்கு- போக்குதற்கு--கூறும்-சொல்லும்—பொய்யென-பொய்யென்று--புலர்ந்து-மனம் வாடி—போனான்-போயினான்—(எ-று.) (கருத்து) கல்வியில்வல்லோன்பொய்சொல்லுதலைக்கண்டுசெல்லுஞ் சனிபகவான் மாதர் பிணக்கைத்தீர்க்கும்பொய்யென்றுவாடிப்போனான் என்பதாம்.()

கடிமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங்கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபடுகானமுற்றுந்துறந்துளோர்நெருக்கம்யாண்டு
மடியிடலரிதென்றெண்ணியல்லலுற்றகன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) கடி-காவலையுடைய—மனையிடங்கடோறும்-வீட்டினிடங்களெல்லாம்—கற்புடை-பதிவிரதத்தன்மைபொருந்திய, மகளிரீட்டம்- மாதர்கூட்டங்கள்—கொடி- கொடிகளையுடைய—நெடும்-நீண்ட, வீதியெல்லாம்-தெருக்களனைத்திலும், கடவுளர்விழவு-தேவர்திருவிழா—துன்றும்-நெருங்கியிருக்கும்—நெடி-சிள்வண்டுகள், படு-உண்டாகிய, கானமுற்றும்-காடுமுழுவதும்—துறந்துளோர்-முனிவர்களுடைய, நெருக்கம்-கூட்டங்களுள்ளன(ஆதலால்)யாண்டும்-எவ்விடத்தும், அடியிடல்-அடியெடுத்துவைத்தல், அரிதென்று-அருமையென்று, எண்ணி-நினைத்து, அல்லலுற்று-துன்பமுற்று. அகன்றுபோனான்-நீங்கிப்போனான்—(எ-று.)(கருத்து) மனைகளெங்குங் கற்புள்ளமாதர்கூட்டத்தாலும், வீதியெங்குந்தேவர்திருவிழாவாலும், காடெங்குமுனிவர்கூட்டத்தாலும்; அடிவைக்கவிடமில்லையென்று சனியன்போனான் என்பதாம். (௰௫)

இந்நகர்வரைப்பில்யாண்டுமெய்துதற்கரிதென்றெண்ணிச்
சென்னிவான்றடவுதெய்வச்செழுமலர்ச்சோலைபுக்கு
மன்னவனினைக்குந்தீமையாதெனமனத்திலேர்ந்து
துன்னருந்தான்றிமீதிற்குழ்ச்சியோடிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) இந்நகர்-இந்தநகரினுடைய—வளைப்பில்-இடத்தில்—யாண்டும்-எவ்விடத்தும்—எய்துதற்கரிதென்றெண்ணி-போருதற்குக்கூடாதென்றுநினைத்து—செலினி-தலையானது,வான்றடவும்-ஆகாயத்தைதயளாவுகிற,தெய்வ தெய்வீகமாகிய,செழும்- செழித்த,மலர்-புஷ்பத்தைபுடைய—சோலைபுக்கு-சோலையையடைந்து மன்னவன்-நளமகாராசன்—இழைக்குந்தீமை-செய்யுங்குற்றம்—யாதென-எதுவென்று—மனத்திலோர்ந்து-மனதிலாராய்ந்து—துன்னரும்-சேரப்படாத,தான்றிமீதில்-தான்றிவிருக்ஷத்தின்மீது;சூழ்ச்சியோடு-ஆலோசனையுடனே—இருக்குநாளில்-இருக்கின்றகாலத்தில்—' எ-று.)தான்றி-நிஷித்தம் (கருத்து) சனிபகவான்சோலையிற்புகுந்து நளன்செய்யுந்தீமையெதுவென்றுநினைத்துத்தான்றிமரத்தின்மேலிருக்கின்றகாலத்தில் என்பதாம். ((௰௪)

கலிதோன்றுபடலம்-முற்றிற்று.

இளவேனிற்படலம்.

இப்படலத்தால்பற்பலலீலைக்குரியஇளவேனிற்காலத்தினது

சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை.)

நமதுசெங்கரங்கடோயினகைமுகவிருந்துசெய்யுங்
கமலநாண்மலரைவாட்டும்பனியினைமுழுதுங்காய்வா
னிமயமால்வரையின்வெம்போர்க் கெழுந்தெனவுலகம்போர்த்த
திமிரமேய்ந்துலவும்வெய்யோன்சென்றனன்வடபான்மன்னோ.

(இ ள்.) நமது-நம்முடைய—செங்கரங்கள்-சிவந்தகிரணங்கள்—தோயில்-பொருந்தினால்—நகை பிரகாசியாநின்ற—முகம்-முகத்துடனே—விருந்துசெய்யும்- விருந்துசெய்யாநின்ற— கமலம்-தாமரையினது—நாள்-புதிய—மலரை-புஷ்பத்தை,வாட்டும்-வாடப்பண்ணும்—பனியினை-பனியை—முழுதும்-முழுமையும் காய்வான்- அழிக்கும்பொருட்டு,இமயமால்வரையின் - இமயபர்வதத்தில், வெம்போர்க்கெழுந்தன - வெவ்விதாகியயுத்தத்திற்கெழு

ந்தவன்போல—உலகம்போர்த்த-உலகத்தைமூடிய--திமிரமேய்ந்து-இருளையுண்டு—உலவும்வெய்யோன்- உலவுகின்றசூரியன்—வடபால்-வடதுபக்கத்தில்—சென்றனன்- போயினான்—(எ-று.) மன்-ஓ-அசைகள்-உத்தராயநம்-பிறந்ததென்பதாம் - காய்வான்-எழுந்தென-என்றல்தற்குறிப்பணி (கருத்து) சூரியன் உத்தராயணமாயினான் என்பதாம். (க)

இன்றுணைக்கணவர்நீங்கியிடருறுமடவார்சோர
மன்றலிற்*கொழுநர்ப்புல்லுமடந்தையர்மகிழ்ச்சிகூறக்
குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற்கொழுந்துமுன்போர்த்ததேமா
மென்றளிர்ப்போர்வைபோர்த்துவேனில்வந்திறுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) இன்றுணை-இனிய துணையாகிய—கணவர்-கொழுநரை, நீங்கி-பிரித்து—இடருறும் - துன்பத்தையடைகின்ற—மடவார்-மாதாகள்—சோர-சோர்வையடையவும்—மன்றலில்- விவாகத்தின்கண்-கொழுநர்ப்புல்லும் - கணவனைத்தழுவும்—மடந்தையர்-மாதர்கள்—மகிழ்ச்சிகூர- மகிழ்ச்சியையடையவும்—குன்றிடைப்பிறந்த-பொதியமலையினுற்பவித்த—தென்றற்கொழுந்து-இளந்தென்றற்காற்றை—முன்-முன்னே,போர்த்த- போர்த்துக்கொண்ட—தேமா-தித்திப்புப்பொருந்திய மாமரத்தினது—மென்றளிர்-மெல்லியதளிராகிய—போர்வைபோர்த்து - வஸ்திரத்தைப்போர்த்து—வேனில்-வேனிற்காலமானது—வந்திறுத்தது-வந்துதங்கியது—(எ-று.) அன்று ஏ-அசைகள்*அகத்தியம்-ஞானவிடைக்கிளவிநன்னனுமுளவே (கருத்து) தணந்தவர் துன்புறமணந்தவரின் புறவேஅற்காலம்வந்தது என்பதாம். (உ)

கள்ளுயிர்த்தலருமுல்லைக்கடிமுகைமுறுவறோன்ற
வள்ளிதழ்க்குவளையுண்கண்மலர்ந்துமாந்தளிர்மென்கையாக்
கிள்ளைமென்குதலைச்சாற்றிக்கிளரொளிவண்டுபாணாத்
தெள்விளியாடவேனிற்றிருமகள்சிறந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) கள்ளுயிர்த்து-தேனைத்தந்து—அலரும்-மலருகிற;முல்லை-முல்லையினது,கடி-வாசனைபொருந்திய—முகை - அரும்புகளாகிய—முறுவறோன்ற-பற்கள்தோன்ற,வள்ளிதழ்-கூர்மையாகியஇதழையுடைய,குவளை-நீலோற்பலங்களானவை,உண்கண்-மையுண்டகண்கள்,மலர்ந்து-விழித்து--மாந்தளிர்-மாந்துளிகள்,'மென்-மிருதுவாகிய,கை-கையாக,ஆர்-ஆர்ந்த—கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளையின்மொழிகளாகிய—மென்-மிருதுபொருந்திய—குதலை - குதலைச்சொற்களை—சாற்றி-பேசி—கிளரொளி -விரிந்தவொளியையுடைய—வண்டு-வண்டுகளே—பாணா-பாணர்களாக,தெள்விளியா

ட-தேர்விளியென்னுமிராகத்தைப்பாட, வேனிற்றிருமகள் - வேனிற்காலமாகியபெண், சிறந்தாள் - பொலிவையடைந்தாள் (எ-று) அன்று ஏ - அசைகள் (கருத்து) இளவேனிலென்கின்ற பெண்சிறப்படைந்தாள்-எ-ம். (கூ)

பூசல்வண்டார்ப்பவேனில் போந்தமைகுயில்கள்கூறப்
பாசிலையுகுத்ததேமா பைந்தளிரீன்றதோற்றம்
மாசுறுதுகிலைநீத்துமகிழ்நர்தம்வரவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொன்னாடை கொம்பனாரசைத்தல்போலும்

(இ-ள்) பூசல்-போர்செய்தலையுடைய — வண்டு - வண்டுகள் — ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க — வேனில் - வேனிற்காலம் — போந்தமை - வந்ததன்மையை — குயில்கள்கூற - கோகிலங்கள்சொல்ல, பாசிலை - பழுப்பிலைகளை — உகுத்த உதிர்த்த — தேமா - தித்திப்புமாமரங்கள், பைம் - பசுமைபொருந்திய — தளிர் - தளிர்களை — ஈன்றதோற்றம் - பெற்றகாட்சியானது, மகிழ்நர்தம் வரவுகேட்டு - புருஷர்களுடையவரவுகேட்டு, மாசுறு - குற்றம்பொருந்திய, துகிலை - வஸ்திரத்தை, நீத்து - நீக்கி — கோசிகம் - பட்டாகிய — செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த — ஆடைவஸ்திரத்தை — கொம்பனார் - பெண்கள், அசைத்தல்போலும் - கட்டிக்கொள்ளுதலையொக்கும், (எ-று) *தொன்னூல்விளக்கம் - ஞநவிடைப் பகுபதநண்ணுநெறியே (கருத்து) வேனில்வந்ததைக்குயில்களறிவிக்கமாமரந்தளிர்த்த காட்சிகணவர்வருதலைக்கேட்டுப் பெண்கள்பொற்சேலைத்தரித்தாற் போலும்-எ-ம்.

வானுயர்சோலைதோறு முருகுவாய்மடுத்துவிழூந்
தேனெடுசுரும்பும்வண்டும் புதிதுண்டுதெவிட்டியார்ப்பக்
கானமர்குழலினார்தங் கணவர்பாற்புலவிதீர
வேனில்வேட்குலகம்யாவும் விழவயர்ந்திட்டவன்றே

(இ-ள்) வான் - ஆகாயத்தில் — உயர் - உயர்ந்த — சோலைதோறும் - தோப்புக்கள்தோறும் — முருகு - தேனை, வாய்மடுத்து - வாய்வைத்து — விழூம் - விருப்பும் — தேனொடு - தேன்வண்டுடனே — சுரும்பு ஆண்வண்டும் - வண்டும் — பெட்டைவண்டுகளும் - புதிதுண்டு, விருந்துண்டு - தெவிட்டி — தெவுட்டெடுத்து — ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, கான் - வாசனை — அமர் - பொருந்திய, குழலினார் - கூந்தலையுடைய மாதர்கள் — தம் - தங்கள் — கணவர்பால் - புருஷர்களிடத்தில், புலவி தீர - பிணக்குகள்நீங்க — வேனில் - வேனிற்காலத்துக்குரிய — வேள் - மன்மதனுக்கு — உலகம்யாவும் - உலகங்களெல்லாம் — விழவயர்ந்திட்ட - திருவிழாவைச்செய்தன, (எ-று) அன்று - ஏ - அசைகள், (கருத்து) மன்மதனுக்குஉலகங்கள்யாவுந் திருவிழாசெய்தனஎன்பதாம். ()

குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமேற்படர்ந்ததன்
மை, துன்றிருட்பிழம்புசீக்குங் கனைகதிர்ச்சுடரோனாய
தன்றுணைக்கேள்வனீங்கி வடபுலஞ்சார்தலோடுந்
தென்றிசையணங்குமாழாந் துயிர்த்ததுசிவணுமாதோ

(இ-ள்) குன்றிடை-பொதியமலையினிடத்திலே--பிறந்த- உண்
டாகிய—தென்றற்கொழுந்து-இளந்தென்றற்காற்று—மேற்பட
ர்ந்ததன்மை-பூமியின்மீதுபரவியதன்மையானது— துன்று- நெ
ருங்கிய—இருட்பிழம்பு இருட்கூட்டத்தை,சீக்கும்- கெடுக்கும்--
கனை-மிகுந்த—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—சுடரோனாய- சூரிய
னாகிய—தன்றுணை-தனக்குத்துணையாகிய—கேள்வன் -புருஷனை,
நீங்கி-தன்னை நீங்கி—வடபுலம்-வடதிசையாகிய (பெண்ணை), சார்
தலோடும்-அடைந்தமாத்திரத்தில்—தென்றிசையணங்கு - தெற்
குத்திக்காகியபெண்—மாழாந்து-மயங்கி,உயிர்த்தது;- பெருமூ
ச்சுவிட்டதை,சிவணும்- ஒக்கும்,(எ-று) தென்றிசையணங்கென்ற
மையால்வடபுலவணங்கென்றுங்கொள்ளப்பட்டது(கருத்து) தெ
ன்றல்வீசியது சூரியன்வடதிசைப்பெண்ணினிடத்திற்போனானெ
ன்றுதென்றிசைப்பெண்பெருமூச்சுவிட்டதுபோலும் என்பதா[ம்

பன்மணிவரன்றிச்சாரற் பானிறவருவிதாழுந்
தென்வரையினிதினீன்ற புனிற்றிளங்குழவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரன்காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்படுப்பவேண்டி யியற்றியபார்வையாமால்

(இ-ள்) பன்மணி-பலரத்நங்களை—வரன்றி- வாரிக்கொண்டு—
சாரல்-பக்கத்தில்—பானிறம்- வெள்ளைநிறமாகிய—அருவிதாழு
ம்-அருவிகள்பாயப்பெற்ற—தென்வரை-பொதியமலை- இனிதினீ
ன்ற-இன்பமாகப்பெற்ற—புனிற்றிளம்-மிகவுமிளமைபொருந்தி
ய,குழவித்தென்றல்-இளந்தென்றற்காற்றானது , கன்னல்-கரும்
பாகிய—அம்-அழகிய,சிலைக்கை-வில்லைப்பிடித்த, கையையுடை
ய—மாரன்-மன்மதனானவன்—காதலர்-நாயகர்களை,பிரிந்த- நீங்
கிய,மாதர்-மாதர்களின்—இன்னுயிர் - இனியஉயிர்களை, படுப்ப
வேண்டி-பிடிக்கவிழைந்து—இயற்றிய-வரவிட்ட, பார்வையாம்-
பாவையாகும்—(எ-று) பார்வையென்பதுமிருகங்களைப் பிடிக்க
அவ்வவ்வினத்தில் ஒன்றைவளர்த்துவைப்பதாம்,(கருத்து) தென்
றல்வீசியது மன்மதன்நாயகரைநீங்கியமாதருயிரைப் பிடிக்கவி
ட்டபார்வைபோலாம் என்பதாம். (எ)

விண்டொடர்பொதும்பர்தோறும் விரைகமழ் போதில்வீழ்ந்
து,வண்டினங்குடைந்துபாட மகரந்தமெழுந்ததோற்றங்

கொண்டல்கண்படுக்குந்தேமாங் குயிலினமழைப்பத்தோன்
றுந், திண்டிறலநங்கன்சேனை பராகமொத்திருந்ததன்றே

(இ-ள்) விண்டொடர்-ஆகாயத்தையளாவநின்ற—பொதும்பர்தோறும்-சோலைகள்தோறும்—விரை-வாசனை—கமழ்-பரிமளியாநின்ற,போதில்வீழ்ந்து-புட்பத்திலிறங்கி, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள்—குடைந்து-முழுகி—ஆடு—பாட-பண்ணைப்பாட,மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடிகள்—எழுந்ததோற்றம்-எழும்பியகாட்சியானது—கொண்டல்-மேகங்கள்—கண்படுக்கும்-நித்திரைசெய்யும்—தேமா-தித்திப்புமாமரத்திலிருக்கிற, குயிலினம்-குயிற்கூட்டம்,அழைப்ப-கூப்பிட—தோன்றும்-வந்த, திண்டிறலநங்கன்-மிகுந்தவலியையுடையமன்மதனது,சேனைபராகம்-சேனையினின்றெழும்புகிறபுழுதியை யொத்திருந்தது-ஒப்பாகியிருந்தது(எ-று) (கருத்து) மகரந்தமெழுந்தகாட்சியானது மன்மதசேனைகளினலெழும்பும் புழுதியையொத்திருந்தனஎன்பதாம்.()

காயெரிமணியிற்செய்த கதிர்முலைமகளிர் கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக் குயில்குடைந்தாட வீழ்ந்த
சேயமென்போதுபோர்த்த திருவநீணிலங்கள்யாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற் படாமெனவிளங்குமன்றே

(இ-ள்) காய்-கொளுத்தாநின்ற—எரி- நெருப்பையொத்த—மணியிற்செய்த-இரத்நத்தினற்செய்த ஆபரணத்தினது, கதிர்-பிரகாசம்பொருந்திய—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—மகளிர்-மாதர்களது—கூந்தல்-அளகபாரமானது—ஆய் - ஆராய்ந்த—மலருகுத்தல்போல-புஷ்பத்தைஉதிர்த்தல்போல—குயில்-கோகிலங்கள்,குடைந்தாட-கூத்தாட—வீழ்ந்த-விழுந்த—சேய- சிவந்த—மென்-மிருதுவாகிய—போது-புஷ்பங்கள்—போர்த்த- மூடப்பெற்ற;திருவ-சிறப்புற்ற—நீணிலங்கள்யாவும்-நீண்டநிலங்களெல்லாம்,பாயலில் சயனத்தில்—படுத்த விரித்த—செம்-சிவந்த—பொற்படாமென-பொன்வஸ்திரத்தைப்போல-விளங்கும் - பிரகாசிக்கும்,(எ-று அன்று-ஏ-அசைகள் (கருத்து) மலர்கள்விழுந்த நிலங்கள்யாவும்பொற்சேலைவிரித்தாற்போலும் விளங்கும்-எம். (கூ

தாழ்சினைபூத்தமென்புந் தண்ணறுஞ்சுண்ணமாடி
வீழ்துணைவருதனேக்கிப் புதுக்கடிமேயதென்று
யாழிசைமிடற்றசெங்கட் கருங்குயிலினிதினூடிக்
கோழறைக்குமரிவாழைக் குருத்திடையொளித்ததன்றே

(இ ள்) தாழ் வளைந்த—சினை கிளைகளில்—பூத்த- புஷ்பித்த—மென்-மிருதுவாகிய—பூம்-புஷ்பத்தினது;தண் - குளிர்ச்சிபொ

ருந்திய—நறும்-வாசனையாகிய--சுண்ணமாடி-மகரந்தப்பொடி யில்வீழ்ந்து--வீழ்-விருப்பாநின்ற—துணை-புருஷனாகிய ஆண்கு யிலானது—வருதனைநோக்கி-வருகிறதைப்பார்த்து—புதுக்கடி - பு துமணத்தை, மேயதென்று அடைந்ததென்வி நினைந்து, யாழிசை வீணையினிசையையொத்த—மிடற்ற கண்டத்தினையும், செங்கலை சிவந்தகண்களையுமுடைய—கரும்-கறுத்த—குயில்- பெட்டைக் குயிலானது-இனிதினாடி-இன்பத்தினாலே பிணங்கி-கோழ்-செழி ப்பாகிய—அரா-அராவையுடைய—குமரிவாழை - இளவாழை யினது-குருத்திடை-குருத்தினிடத்தில், ஒளித்தது- ஒளித்துக்கொ ண்டது எ-று) [புதுக்கடியென்பதில்-நூதனவிவாகம் என்பதும் புதியவாசனையென்பதும் சிலேடையால் பெறப்பட்டமையால் அதுகண்டுபெட்டைக்குயிலூடியதாம்எனக்கொள்க](கருத்து) ஆண்குயில்வருதலைக்கண்டு பெண்குயில்வாழைக்குருத்திலொளித் தது எ-ம். ௲ * தொன்னூல்விளக்கம்- வசந்தத்துரிமை வசந்தத் தேறொனுந் தென்றலேவண்டினஞ்சிறுகிளிபூவையன்றிலேகுயிலி வையக மகிழ்ந்தார்த்தலே, மாங்கனியுதிர்தலே தெங்கயமல ரொடு, வகுளந்தாழைவழைசண்பகம்பிற, முகிழினி தவிழ்த்தலே முன்கரிடைகளி, மிகுவனமயின்முதன் மெலிதலேயென்ப(இ ள்)வேனிற்பருவத்துரிமையாவது, மன்மதன்றேராகிய தென்றல் வீசலும், பலவண்டினமுங்கிளியும்பூவையு மன்றிலுங்குயிலு மெ னவிவைமகிழ்தலு, மாங்கனிமிகுதலு நீர்மலரன்றிமகிழ்தாழை பு ன்னைசண்பகம்பலவு, மலர்தலுங்கார்ப்பருவத்துமகிழ்ந்த, கோப ங்கேகயப்புண் மயிலிவையே, மெலிதலுமிளவேனிற்பருவத்துரி மையெனப்படும், (ய)

☞ * இளவேனிற்படலம்-முற்றிற்று,

முற்றிற்று.

உ

போதுகொய்படலம்.

இப்படலத்தால் அந்நகரத்தி லுள்ள ஆடவரும்
மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல்
சொல்லப் படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்.)

இன்னதன்மையவின்னிளவேனில்வா
யன்னபொன்னகராடவர்யாவரும்
பொன்னவாமுலைப்பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னுநாண்மலர்ச்சோலைசென்றெய்தினர்

(இ-ள்.) இன்னதன்மைய-இத்தன்மையவாகிய—இன்-இனிமையாகிய—இளவேனில்வாய்-வசந்தகாலத்தினிடத்தில், அன்னபொன்னகர்-அந்தநகரத்திலுள்ள—ஆடவர்யாவரும்- புருஷர்களெல்லோரும்—பொன்-தேமலானது—அவாம்-விரும்புகின்ற,முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—பூவையர்தம்மொடும்-தங்கள்மங்கையரோடுங்கூட—துன்னும்-நெருங்கிய—நாண்மலர்-அன்றலர்ந்த புஷ்பத்தையுடைய—சோலை-பூஞ்சோலையை,சென்று-போய், எய்தினர்-அடைந்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) மாவிந்தநகரத்துப்புருஷர்களும்பெண்களும்பூங்காவனத்தில்வந்தார்கள்என்பதாம்.(க)

உள்ளங்கொண்டாரிவரொன்றுணர்த்திடப்
புள்ளவாங்கணைவேளிடைப்போதல்போ
லள்ளிலைச்செழுஞ்சோலையிலன்பரைக்
கள்ளுண்கோதையர்கைபிடித்தேகினர்

(இ ள்.) உள்ளம்-எங்கள்மனத்தை,கொண்டார் - அபகரித்துக்கொண்டார்கள்—இவரொன்று - இவர்களென்று—உணர்த்திட-அறிவிக்க,புள்-வண்டுகள்,அவாம்-விரும்புகின்ற—கணை - புஷ்பபாணத்தையுடைய—வேளிடை-மன்மதனிடத்தில், போதல்போல்-செல்வதுபோல—அள்-நெருங்கிய,இலை-இலைகளையுடைய,செழும்-செழித்த—சோலையில்-சோலையினிடத்தில்—அன்பரை-கணவர்களை,கள்ளுண்-தேன்பொருந்திய—கோதையர்-மாலையையணிந்தமங்கையர்கள்—கைபிடித்து-கையைப்பிடித்துக்கொண்டு, ஏகினர்-போனார்கள்—(எ-று) கள்ளரை அரசரிடத்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோயவனுணக்கிலக்காகுவதுபோல ஆடவரைக்காமனுக்கிலக்காக்குதற்கென்க. (கருத்து) பெண்கள்புருஷர்கள் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு சோலையிற்போனார்கள் என்பதாம். (உ)

அணங்குநோய்செயுமைந்துமலரெனிற்
கணங்கள்போதுகஞலியபொங்கர்வாய்
மணந்துசெல்வதையன்றிமணந்தவர்த்
தணந்துசெல்லுந்தருக்கினர்யாவரோ

(இ-ள்.) ஐந்துமலர்-ஐந்துபுஷ்பங்களே—அணங்கு - வருத்தமாகிய—நோய்-துன்பத்தை—செயுமெனில்- செய்யுமேயாமாகில்—கணங்கொள்-கூட்டங்கொண்ட—போது-புஷ்பங்கள், கஞலிய-நெருங்கிய—பொங்கர்வாய்-சோலையினிடத்தில், மணந்து-கூடி—செல்வதையன்றி-போவதையல்லாமல்—மணந்தவர் - கூடினவர்களை, தணந்து-பிரிந்து, செல்லும்-போகின்ற, தருக்கினர்-செருக்கையுடையவர்கள்—யாவர்-எவர்கள்ஒருவருமில்லை (எ-று.) ஏ-அசை- கருத்து) புணர்ந்துபோவதல்லாதுபுணர்ந்தவரைப்பிரிந்துபோவாரில்லை என்பதாம். (௩)

திருவனார்தங்குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சடியிற்றென்றறிகிலான்
வரைகொண்மார்பினுதைத்தமலரடி
புரைவதீதெனநோக்கினன்போயினான்

(இ-ள்) திருவனார்தம்-இலக்குமியையொத்தபெண்களுடைய, குழாத்தொடு-கூட்டத்துடன்—சென்ற - நடந்த—தன் - தன்னுடைய—அரிவை-நாயகியினது—பஞ்சு- செம்பஞ்சுக்குழம்புபூட்டிய—அடி-பாதமானது—இற்றென்று-இன்னதென்று, அறிகிலான்-அறியாதவொருவன்—வரை-மலையை, கொள் - உவமைகொண்டிருக்கிற—மார்பின்-தனதுமார்பினிடத்தில், உதைத்த-உதைத்த—மலரடி-தாமரைமலர்போன்றபாதக்குறியை—புரைவது- ஒத்திருப்பது—ஈதென-இந்தஅடிக்குறியென்று--நோக்கினன்-பார்த்தவனாய்—போயினான்-சென்றான்—(எ-று) (கருத்து) தன்னாயகியடி யிஃதென்றறியாதவன் தன்மார்பிலுதைத்தவடிக்கொப்பிஃதென்றுபார்த்துப்போனான்-எ-ம். (௪)

மையகூந்தலோர்மங்கை*யசோகினி
லெய்துறாதுயர்போதினையேறுபு
கொய்துமென்றுகுறித்தடிவைத்தலுஞ்
செய்யபோதுசினைதொறும்பூத்தவே

(இ-ள்) மையகூந்தல்-கறுத்தகூந்தலையுடைய—ஓர்மங்கை - ஒருமங்கையானவள்—அசோகினில்-அசோகமரத்தினிடத்தில், எய்துறாது-அடையக்கூடாமல்--உயர்-உயரத்திலுள்ள, போதினை- புஷ்பத்தை—ஏறுபு-ஏறி—கொய்துமென்று-பறிப்போமென்று--

குறித்து-நினைத்து—அடிவைத்தலும்- பாதத்தைவைத்தமாத்திர த்தில்—செய்ய-சிவந்த—போது-புஷ்பங்கள்--சினைதொறும்- கிளைகள்தோறும்—பூத்த-மலர்ந்தன—(எ-று.) * தருக்கசங்கிரகம் -௨௰-ரு.விடயமரமுதலசைதற்கேது-இவ்விதியால்மரத்தியல்பறி க(கருத்து) ஒருத்திஅசோகமரத்திலேறிக் காலடிவைத்த மாத்திர த்தில் மலர்கள்மலர்ந்தன-எ-ம். (௫)

கோத்தமேகலைக்கோதையர்நோக்கலிற்
பூத்தொசிந்ததிலகமென்போதினிற்
றேத்துளிக்கமர்தெள்விளிவண்டினம்
பார்த்தகண்ணிழல்பாய்ந்தனபோலுமே

(இ-ள்) கோத்த-கோவையிட்ட—மேகலை-மேகலாபரணத்தை யுடைய—கோதையர்-மங்கையர்கள்—நோக்கலின்- பார்த்தவள வில்—பூத்து-மலர்ந்து—ஒசிந்த-வளைந்த—திலக-மஞ்சாடிமரத் தினுடைய—மென்-மிருதுவாகிய—போதினில் - புஷ்பத்தில்— தேத்துளிக்கு-தேனினது துளிக்கு—அமர்- பொருந்திய—தெள் விளி-தெள்விளிராகத்தைப்பாடுகின்ற—வண்டினம்- வண்டுக்கூட் டங்கள்—பார்த்த-பார்த்ததாகிய--கண்- கண்களினுடைய, நிழல்- சாயல்கள்—பாய்ந்தனபோலும் -பரவினபோலும்— (எ-று.) (கருத்து) மஞ்சாடிமலனாப்பெண்கள்பார்த்தமாத்திரத்தில்வண் டுகள்பார்வைபாய்ந்தாற்போலும்-எ-ம். (௬)

காசுலாமுலைக்கன்னியர்புல்லலும்
பாசிலைக்குரவின்றபைம்போதினின்
மூசுவண்டினமொய்த்ததுவெம்முலைப்
பூசுதானம்பொறித்ததுபோலுமால்

(இ-ள் காசுலா-இரத்நாபரணங்கள்தங்கிய—முலை-ஸ்தனங்களை யுடைய—கன்னியர்-மங்கையர்கள், புல்லலும்-தழுவினவளவில், பாசிலை - பசுமைபொருந்திய இலைகளையுடைய—குரவு குராமர மானது—ஈன்ற-பெற்ற--பைம்-பசிய, போதினில்-புஷ்பத்தில், மூசு-நெருங்கிய—வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டமானது—மொய் த்தது- மொய்த்துக்கொண்டது—வெம் - விருப்பத்தைக்கொடு க்கின்ற—முலை-ஸ்தனங்களில்—பூசு-பூசப்பட்ட, தானம் -கஸ்தூ ரி—பொறித்ததுபோலும்-பூசியதுபோலும்-(எ-று.) (கருத்து) பெண்கள் குராமரத்தைத் தழுவினவளவில் அம்மரமலர் வண்டு க்கூட்டமார்பில்மொய்த்தது முலைமேற்கஸ்தூரிபூசியது போலு [ம்-எ-ம்.

வஞ்சிநுண்ணிடைமாதர்மிதித்தலிற்
செஞ்சவேதளிரீன்றசெயலைக

ஞ்செஞ்சீறடிதோய்ந்தவரக்கெறி
பஞ்சியுண்டொளிர்பான்மைகடுக்குமே

(இ-ள்.) வஞ்சி-கொடியையொத்த—நுண்-நுட்பமாகிய—இடை-மருங்கையுடைய—மாதர்-மடவார், மிதித்தலில் - மிதித்தலினால்—செஞ்சவே-செம்மையாக—தளிர்-தளிர்களை—ஈன்ற - தந்த, செயலைகள்-அசோகவிருக்ஷங்கள்—அம்-அழகிய, செம்-சிவந்த—சீறடி-அம்மடவார்சிற்றடியில்—தோய்ந்த-பூசிய, அரக்கெறி-செந்நிறத்தைவீசாநின்ற—பஞ்சி-செம்பஞ்சினை--உண்டு - தம்மிடத்திற்கொண்டு—ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற—பான்மை - தன்மையை, கடுக்கும்-ஒக்கும், (எ-று) (கருத்து) அசோகமரங்கள்பெண்களடிகளின்செம்பஞ்சுக்குழம்புஉண்டாற்போலிருக்கும்-எ-ம். ()

அரவமேகலையாயிழையார்க்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்
முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்
பருவினுடவெண்பந்துகொடுத்தவே

(இ-ள்) அரவம்-சத்தியாநின்ற—மேகலை- மேகலாபரணத்தையுடைய—ஆயிழையார்க்கு-மாதருக்கு—உயர்-உயர்ந்த, குரவம்-குராவிருக்ஷம்—பாவை-காய்களாகிய பதுமைகளை—கொடுத்த-கொடுத்தன—கொழுதி-கோதி—மென்-மிருதுபொருந்திய, முருகு-தேனினிடத்தில்—உலாம்-உலாவுகின்ற—அளி-வண்டுகள்—மொய்த்த-நெருங்கிய, கடம்பினம்-கடப்பவிருக்ஷங்கள்; பரிவின்-விருப்பத்துடனே—ஆட-ஆட, வெண்-வெண்மையாகிய; பந்து-காயாகிய பந்தை, கொடுத்தவை-கொடுத்தன--(எ-று) (கருத்து) குராமரங்கள்மாதர்க்குக் காய்களைப்பதுமைகளாகக்கொடுத்தனகடப்பமரங்கள்காய்களைப்பந்துகளாகக்கொடுத்தன என்பதாம். (கூ)

மாங்குயிற்குரல்கேட்டுமலருறாக்
கோங்குமாதர்குதலையைக்கேட்டலுந்
தேங்கொள்போதுசினைதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோகுயிலார்ப்பதே

(இ-ள்) மா-மாமரத்திலிருக்கிற—குயிற்குரல்- குயிலின்குரலை—கேட்டு-கேட்டு—மலருறா-மலராத, கோங்கம்- கோங்கவிருக்ஷமானது—மாதர்-மடவாருடைய—குதலையை-குதலைச்சொல்லை, கேட்டலும்-கேட்டவளவில், தேங்கொள்-தேனைக்கொண்ட, போது-புஷ்பங்களை—சினைதொறும்- கிளைகள்தோறும்—பூத்தலால்-புஷ்பித்தலால்—ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அதற்கு- அம்மடவார்சொல்லுக்கு—குயிலார்ப்பது-குயில்கூவுவது—இணையோ-ஒப்பாகு

மோ ஆகாது—(எ-று.) (கருத்து) குயிலோசையால் மலராதகோங்குமாதர்குரலோசையால் மலர்தலால் இவர்கள்குரலுக்குக் குயிலோசையொவ்வாது என்பதாம். (௰)

காவிலன்புடைக்காளையோர்தார்குழற்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகண்மாற்றலு
மாவியென்னவருகுறைமாற்றவள்
காவியங்கட்கடைகள்சிவந்தவே.

(இ-ள்.) காவில்-பூஞ்சோலையில்—அன்புடை-ஆசையையுடைய—காளை-புருஷனானவன்—ஓர்-ஒரு—தார்-மாலையணிந்த-குழல்-கூந்தலையுடைய—பூவை-மனையாளது—கண்ணுறு-கண்ணிலே படிந்த—பூந்துகள்-மகரந்தப்பொடியை—மாற்றலும்-துடைத்தமாத்திரத்தில்—ஆவியென்ன-தன்னுயிரைப்போல, அருகுறை-பக்கத்திலிருந்த—மாற்றவள்-சக்களத்தியினுடைய--காவி-நீலோற்பலத்தையொத்த—அம்-அழகிய—கட்கடைகள்-கடைக்கண்கள்—சிவந்த-சிவந்தன—(எ-று.) (கருத்து) நாயகன்ஒருநாயகிகண்ணில்விழுந்த மகரந்தத்தைத் துடைத்தவளவில் மற்றொருநாயகிகண்கள் சிவந்தன என்பதாம். (௰௧)

வாங்குவிற்கைவரைபுரைதோளினான்
றேங்கொள்வண்டுதிளைப்பவடுவுறுங்
கோங்கரும்பினைநோக்கியோர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலைநோக்கலும்வெள்கினாள்.

(இ-ள்.) வாங்குவில்-வளைந்தவில்லை—கை-கையிலேயுடைய—வரைபுரை-மலையையொத்த, தோளினான்-தோளையுடைய ஒருபுருஷன், தேங்கொள்-தேனையுண்ணுகிற, வண்டு வண்டுகள்--திளைப்ப-பொருந்த, வடுவுறும்-வடுவுண்ட, கோங்கு-கோங்குமரத்தினது, அரும்பினை-அரும்பை, நோக்கி பார்த்து, ஓர்-ஒரு—கோல்வளை-மடந்தையினது, வீங்கு-பருத்த—வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை-ஸ்தனங்களை—நோக்கலும்- பார்க்குமளவில்--வெள்கினாள்-அவள்வெட்கப்பட்டாள்—(எ-று.) (கருத்து) ஒருபுருஷன் கோங்குமலரில்வண்டுகள்கிண்டிய வடுவைக்கண்டு ஒருபெண்முலையைப் பார்த்தவளவில் அவள்வெட்கமடைந்தாள் என்பதாம். (௰௨)

கோதைமார்பனோர்கோல்வளைகாதினின்
மாதர்நீலப்புனைதலு மாற்றவள்
நோதகும்படிநோக்கியநோக்கவள்
காதிலும்புனைகாவிநிகர்த்ததே.

(இ-ள்.) கோதை-மாலையணிந்த—மார்பன்-மார்பையுடையவன், ஓர்-ஒரு—கோல்வளை-மாதினது--காதினில்- காதிலே—மாதர்-

அழகிய,நீலம்-நீலோற்பலத்தை,புனைதலும்-சூட்டியவளவில், மாற்றவள்-சக்களத்தி,நோதகும்படி-நோகும்படி,நோக்கிய-பார்த்த,நோக்கு-பார்வையானவை,அவள்-அச்சக்களத்தியினது,காதிலும்-காதிலேயும்,புனை-சூடிய,க வி-நீலோற்பலத்தை--நிகர்த்த-ஒத்திருந்தன—(எ-று.) (கருத்து) கணவன் ஒருநாயகிகாதில்நீலோற்பலந்தரித்தவளவில் அவள்சக்களத்திபார்த்தபார்வைகள் காதிற்புனைந்த நீலோற்பலத்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (௰௫)

கோலநாண்மலர்கொய்பவளங்கையி
லோலிடுஞ்சுரும்போச்சவும்போகில
மாலுழந்துமறிந்துவிழுவன
நீலவொண்கழங்காடனிகர்க்குமால்.

(இ-ள்.) கோலம்-அழகும்பொருந்திய—நாண்மலர் - புதியபுஷ்பங்களை—கொய்பவள்-பறிக்கின்றவளது—அங்கையில் - உள்ளங்கையில்—ஒலிடும்-சத்திக்கின்ற—சுரும்பு- வண்டுகள்—ஓச்சவும்-ஓட்டவும்—போகில-போகின்றிலவாய்—மாலுழந்து- மயக்கமுற்று—மறிந்து-மறிபட்டு—விழுவன-அக்கையில் விழுகின்றனவாகி—நீலம்-கறுத்த—ஒள்-பிரகாசப்பொருந்திய—கழங்காடல்-அம்மனைஆடலை—நிகர்க்கும்-ஒக்கும்—(எ-று.) (கருத்து)மலர்கொய்பவள்கையில் வண்டுகள்வீழ்பவை நீலப்பந்துகள்ஆடலையொப்பாகும் என்பதாம். (௰௬)

போதுகொய்படலம்-முற்றிற்று.

புனல் விளையாட்டுப் படலம்.

இப்படலத்தால்போதுகொய்தவர்கள்பின்புஅக்காலத்துக்கேற்பப்புனல்விளையாடல்சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்.)

இணரவிழ்பொதும்பரினிளைஞர்யாவரும்
புணர்முலைமகளிரும்போதுகொய்தபின்
றுணையொடுமடவனமிரியத்தூநிற
மணிதெளித்தனையநீர்வாவியெய்தினார்.

(இ-ள்.) இணர்-பூங்கொத்துக்கள்—அவிழ்- விரியாநின்ற--பொதும்பரின்-சோலையில்—இளைஞர்யாவரும் - யௌவனபுருஷர்க

ளெவர்களும்—புணர்-நெருங்கிய—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—மகளிரும்-மாதர்களும்—போது-புஷ்பங்களை—கொய்தபின்-பறித்தபின்பு—துணையொடும் - பெட்டையுடனே—மடவனம்-இளவன்னங்கள்—இரிய-ஓட—தூ-வெண்மையாகிய—நிறம்-நிறத்தையுடைய—மணி-முத்தை—தெளித்தனைய- பரப்பியதையொத்த—நீர்-சலத்தையுடைய—வாவி-தடாகத்தை, எய்தினர்-அடைந்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) வாலிபர்களும்,மாதர்களும்,தடாகத்திற்சேர்ந்தார்கள் என்பதாம். (௧)

வாணெடுங்கண்ணியர்வாவியெய்தலுஞ்
சேணிடைநேமியம்புட்கள்செல்வன
யாணர்மென்கோங்கரும்பிடையவிங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயல்போதல்போன்றவே.

(இ-ள்.) வாள்-வாளையொத்த—நெடுங்கண்ணியர் - நீண்டகண்களையுடையமாதர்கள்—வாவி-தடாகத்தில்—எய்தலும் - அடையவும்—சேணிடை-ஆகாயத்தின்கண்—நேமியம்புட்கள்- சக்கரவாகப்பட்சிகள்—செல்வன-போதலானவை, யாணர்-புதுமைபொருந்திய—மென்-மிருதுவாகிய—கோங்கரும்பு-கோங்கரும்புகள் இடைய-தோற்றுப்போக—விங்கிய-பருத்த—பூண் - ஆபரணத்தையணிந்த—முலைக்கு-ஸ்தனக்களுக்கு—உடைந்து- தோற்று—அயல்-புறத்தே—போதல்-போய்விடுதலை—போன்றன-ஒத்திருந்தன—(எ-று.) (கருத்து) பெண்கள் குளத்துட்சென்றவளவில்சகோரங்கள்பறப்பவை அப்பெண்கள்முலைக்குத்தோற்றுப்போவனபோலுமிருந்தன என்பதாம். (௨)

மங்கையர்செறிதலுமல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர்தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வாண்முகத்தெழிற்குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிடையொளித்தல்போலுமால்.

(இ-ள்.) மங்கையர்-மாதர்கள்—செறிதலும்-அடைதலும், மல்கு-நிறைந்த,நீரிடை-சலத்தினிடத்தில்,பங்கயம்-தாமரையினது—செழுமலர்-செழித்தபுஷ்பங்கள்,தாழ்தல்-முழ்குதல், பாவையர்-மாதர்களுடைய—திங்கள்-சந்திரனையொத்த—வாள் - பிரகாசம்பொருந்திய—முகத்தெழிற்கு-முகத்தினது அழகிற்கு,உடைந்து தோற்று—தேம்-வாசனை,கமழ்-பரிமளியாநின்ற, பொங்கு-மிகுந்த—தண்புனலிடை-குளிர்ந்தநீரினிடத்தில், ஒளித்தல்போலும்-ஒளித்தலையொக்கும்—(எ-று.) (கருத்து) தாமரை நீரிற்முழுதல் பெண்கள்முகத்துக்கஞ்சி ஒளித்தல்போலும் என்பதாம். (௩)

வடிவகிர்நெடுங்கணார்வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட்குளித்தலிந்திரன்
படர்சிறையறிவதற்கஞ்சிப்பாய்திரைக்
கடலிடைமால்வரையொளித்தல்காட்டுமால்.

(இ-ள்.) வடுவகிர்-மாவடுவினது பிளப்பையொத்த—நெடுங்கணார்-நெடியகண்களையுடையமாதர்களது—வார்கொள்-கச்சையணிந்த—வெம் விருப்பத்தைத்தரும்,முலை-ஸ்தனங்கள்;குடை-ஆடாநின்ற,புனல்-சலத்தையுடைய,வாவியுள்-தடாகத்தினுள், குளித்தல்-மூழ்குதல்,இந்திரன்-தேவேந்திரன்,படர்-விரிந்த, சிறை-இறகை,அரிவதற்கு-அறுத்தற்கு,அஞ்சி-பயந்து,பாய்-பாயாநின்ற, திரை-அலையையுடைய—கடலிடை-சமுத்திரத்தினிடத்தில்—மால்வரை-உயர்ந்தமலைகள்—ஒளித்தல்-ஒளித்தலை,காட்டும்-காண்பிக்கும்—(எ-று.) ஆல்-அசை (கருத்து) பெண்கள்முலைகள்நீரிலிருத்தல் மைநாகபர்வதமொளித்தல்போலும் என்பதாம். (ரு)

விரைகமழ்சுண்ணமெய்திமிர்ந்துமென்குழற்
றெரியலின்விக்குபுதெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிடமகளிர்நீந்துத
னிரைமணிக்குடத்தினானீந்தல்போலுமால்.

(இ-ள்.) விரைகமழ்-வாசனைபரிமளியாநின்ற—சுண்ணம்-கந்தப்பொடிகளை—மெய்திமிர்ந்து-சரீரத்திற்பூசி, மென்குழல்-மிருதுவாகியகூந்தலை,தெரியலின்விக்குபு-மாலையினாலேகட்டி, தெய்வம்-தெய்வீகமாகிய,சாந்தணி-சந்தனத்தையணிந்த, வரி-கோலத்தையுடைய—முலை-ஸ்தனங்கள்—தோன்றிட-தோற்ற, மகளிர்-மாதர்கள்—நீந்துதல்-நீந்துதலானது,நிரை-வரிசையாகிய,மணிக்குடத்தினால்-இரத்நகும்பத்தினால்,நீந்தல்போலும்- நீந்தலையொக்கும்—(எ-று.) (கருத்து) மாதர்கள் முலைதோன்றும்படிநீந்துதல் குடங்கொண்டு நீந்துதல்போலும் என்பதாம். (சு)

படவரல்வகுலார்முலையிற்பாய்புன
லுடைதிரைக்கரத்தினாற்பொருதலொண்டிறற்
குடமுனிகருங்கடல்குடித்தவாற்றினாற்
புடைதிரண்மணிக்குடம்புடைத்தல்போன்றதே.

(இ-ள்.) படவரவல்குலார்-பாம்பின்படத்தையொத்தநிதம்பத்தையுடையமாதரது—முலையில்-ஸ்தனங்களின்மீது, பாய்-பாயாநின்ற—புனல்-சலமானது,உடை-உடையாநின்ற—திரைக்கரத்தினால்-அலையாகியகையினால்,பொருதல்-மோதுதல், ஒண்டிறல்-பிரகாசமாகியவலலமையையுடைய—குடமுனி-அகஸ்தியர்--கருங்க

டல்-கருங்கடலை, குடித்தவாற்றினால் - பானம்பண்ணிய நெறியினா ல்,புடை-பக்கங்களில்,திரள் திரண்ட, மணிக்குடம்-இரத்நக்குடத் தை,புடைத்தல்போன்றதே-அடித்தலையொத்திருந்தது—(எ-று) (கருத்து)மாதர்கள்முலை அகஸ்தியர்கமண்டலத்தை ஒத்திருந்தது.

சிற்றிடையொருத்திதன்றிலகவாண்முகத்
தெற்றுநீர்காதலனிறைப்பக்கண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலாதுயிர்த்துமாழ்கிய
முற்றிழைமழைக்கணீர்முகநிறைந்ததே.

(இ-ள்.) சிற்றிடை-சிறியஇடையையுடைய—ஒருத்திதன் - ஒரு மாதினது—திலகம்-திலதப்பொட்டையணிந்த,வான்முகத்து-பி ரகாசம்பொருந்தியமுகத்தினிடத்து—எற்று-மோதுகின்ற,நீர்-ச லத்தை—காதலன்-புருஷன், இறைப்ப-இறைக்க—கண்டலும்- பார்த்தவளவில்—அது-அதை,பொறுக்கலாகாது-பொறுக்கமாட் டாமல்,உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு,மாழ்கிய-மயங்கிய—முற்றி ழை சக்களத்தியினது—மழைக்கணீர்-குளிர்ச்சிபொருந்தியகண் ணீரானது—முகம்-முகத்தில்—நிறைந்தது-நிரம்பியது-(எ-று.) மற்று-ஏ-அசைகள் (கருத்து) நாயகன்ஒருநாயகிமுகத்திலேநீரா யிறைக்கக்கண்டவளவில் மற்றொருநாயகியழுதாள்-எ-ம்.   (எ)

நாள்விழவயர்ந்தவணாணிக்காதலன்
றோளணிசாந்தநீர்தோய்ந்துநீக்கலும்
வாளுகிருழுதமெய்வடுக்கண்டேங்குறு
மீளவுமுளநனிவெள்கினாளரோ.

(இ-ள்.) நாள்-புதிதாக,விழவயர்ந்தவள்-கலியாணம்பண்ணப்ப ட்டவள் நாணி-வெட்கப்பட்டு,காதலன்-புருஷனது—தோளணி- தோள்களினின்றுமணிந்த,சாந்தம்-சந்தனத்தை, நீர்தோய்ந்து-நீ ரிற்குளித்து—நீக்கலும்-போக்கியவளவில்,வாள்-வாள்போன்ற-- உகிர்-நகங்கள்,உழுத-கிழித்த, மெய் சரீரத்தில், வடுககண்டு-குறிக ளைப்பார்த்து,ஏங்குறு இரங்கி,மீளவும் மறுபடியும், உளம்-மனதி ல்,நனி-மிகவும்,வெள்கிள்-வெட்கமுற்றாள்—(எ-று) அரோ-அசை. (கருத்து)புதுமணப்பெண்மூழ்கிச் சந்தனத்தைநீக்கினவளவில்க ணவன்நகக்குறிதன்மெய்யிற்கண்டுவெட்கினாள்-எ-ம்.   (அ)

இன்னணமாடுதலேக்கியெய்திய
மன்னவர்மன்னனுமருங்குதேய்த்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப்பூவைதன்னொடுந்
துன்னுநீர்ப்போர்த்தொழிற்றொடங்கினனரோ.

(இ-ள்.) இன்னணம்-இத்தன்மையவாக—ஆடுதல்- விளையாடுதலை—நோக்கி-பார்த்து—எய்திய-அத்தடாகத்தினிடத்திலேவந்த, மன்னவர்மன்னனும்-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராஜனும்—மருங்குதேய்த்து-இடையைத்தேய்த்து உயர்-உயர்ந்த, பொன்னவிர்தேமல்பிரகாசியாநின்ற—இளம்- இளமைபொருந்திய—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—பூவைதன்னொடும்- தமயந்தியினோடும்—துன்னு-நெருங்கிய—நீர்ப்போர்த்தொழில்-சலக்கிரீடையை, தொடங்கினான்-ஆரம்பித்தான்—(எ-று.) அரோ-அசை (கருத்து) நளன் தமயந்தியுடனீர்விளையாடத்தொடங்கினான்-எ-ம். (௯)

சுண்ணமென் ❊சிவிறிநீர் துரக்குமெந்திர
மெண்ணில தாங்கிவேளனையவேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிர்பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார்வளைந்திட்டாரரோ.

(இ-ள்.) சுண்ணம்-சுந்தப்பொடிகளையும்—மென்-மிருதுவாகிய—சிவிறி-துருத்தியையும்—நீர் துரக்குமெந்திரம்- நீரிறைக்குங்குழல்களையும், எண்ணில்-அளவில்லாமல், தாங்கி-எடுத்துக்கொண்டு, வேளனைய-மன்மதனையொத்த—ஏந்தலை- நளமகாராஜனை, பெண்ணலம்-பெண்டன்மை—கனிந்து-பழுத்து, ஒளிர்- பிரகாசியாநின்ற—பேதைதன்னொடும்-தமயந்தியோடுகூட, மண்ணிய-கழுவிய—மணியனார்-இரத்நத்தையொத்தபெண்கள், வளைந்திட்டார் வளைந்துகொண்டார்கள்—(எ-று.) ❊ இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல்-தோன்றறிரிதல்கெடுதனிலைமாறுத-லென நான்காகுப்புணர்ச்சியில்விகாரம்-இவ்விதியால் இக்காலத்துசிவிறிவிசிறியெனநிலைமாறிற்று (கருத்து) பெண்கள்நீர் துருத்தியெடுத்துத்தமயந்தியோடு நளனைச்சூழ்ந்தார்கள் என்பதாம். (௰)

துன்னிருங்கூந்தலார் துரந்ததாரைகண்
மன்னவன்றோள்களிற்பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரொடுமிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற்பொழிதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) துன்னு-நெருங்கிய—இரும்- பெருமைபொருந்திய, கூந்தலார்-கூந்தலையுடையமாதர்கள்— துரந்த-தூவிய, தாரைகள் சலதாரைகள்—மன்னவன்- நளமகாராஜனுடைய—தோள்களில்- புஜங்களில்—பாய்தல்-வீழ்தலானது—வானிடை-ஆகாயத்தினிடத்தில்— மின்னினம்-மின்னற்கூட்டம், காரொடும்-மேகத்துடனே—மிடைந்து-நெருங்கிய—மென்-மிருதுவாகிய—புனல் - சலத்தை—பொன்னெடுங்குன்றின்மேல்-நெடியமகாமேருவின் மீது, பொழிதல்போன்றது-பொழிதலையொத்திருந்தது—(எ-று.) (கருத்

து) பெண்கள் நளன்தோள்மேல் நீரிறைத்தல் மேகம் மலைமேற் பொழிதல்போலும் என்பதாம். (௰௧)

அரசர்கோன்குலிகநீர்த்தாரையாயிரஞ்
சுரிகுழன்மடந்தையர்முகத்திற்றூவுதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டிளம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாம்பாய்தல்போன்றதே.

(இ-ள்.) அரசர்கோன்-இராஜாதிராஜனாகிய நளமகாராஜன்—குலிகநீர்-இங்குலிகநீரினது—தாரையாயிரம்- ஆயிரந்தாரைகளை—சுரி-சுழித்த குழல்-கூந்தல்பொருந்திய, மடந்தையர் மாதருடைய—முகத்தில்-முகங்களில்—தூவுதல்- இறைத்தலானது--முருகு-தேன்--அவிழ்-விரியாநின்ற—தாமரைமலரின்- தாமரைபுஷ்பத்தினிடத்தில்—மோட்டிளம்-மிகுந்தஇளமைபொருந்திய—பரிதி-சூரியனுடைய—செங்கதிர்க்குழாம்- சிவந்தகிரணக்கூட்டங்கள்--பாய்தல்-வீழ்தலை—போன்றது-ஒத்திருந்தது—(எ-று.) ஏ-ஈற்றசை (கருத்து) நளன்பெண்கள்முகத்தில் நீர்த்தாரைதூவுதல்தாமரைமலரில் சூரியகிரணம்பாய்தல்போலும் என்பதாம். (௰௨)

விரைகமழ்சுண்ணமும்வீசுசாந்தமும்
மரசனாண்டெறிதலுமாற்றலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரரோ.

(இ-ள்.) விரை-வாசனை—கமழ்-பரிமளியாநின்ற, சுண்ணமும்-கந்தப்பொடிகளையும்—வீசு- வாசனையைவீசாநின்ற—சாந்தமும்-சந்தனத்தையும்—அரசன்-நளமகாராஜன்—ஆண்டு-அவ்விடத்தில்—எறிதலும்-வீசவும்—ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால்—குரை-சத்தியாநின்ற--கடல்- சமுத்திரத்தில்—குளித்திடும்-மூழ்குகின்ற—மின்னில் மின்னலைப்போல்—கோதையர் மாதர்கள்—உரவு-விரிந்த—நீர்-சலத்தையுடைய, வாவியில்-தடாகத்தில்—ஒளித்திட்டார்-ஒளித்துக்கொண்டார்--(எ-று.)அரோ-அசை (கருத்து) நளன்கந்தப்பொடியையுஞ் சந்தனத்தையுமெறிதலுக்குச்சகியாமல்பெண்கள்வாவியிலொளித்தார்கள்-எ-ம். (௰௩)

வாமமேகலையினார்வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்
காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தண்
டாமரையெனமணித்தடத்தின்மூழ்குவார்.

(இ-ள்.) வாமம்-அழகுபொருந்திய— மேகலையினார் - மேகலாபரணத்தையுடையமாதர்கள்—வளர்ந்த-வளர்ந்த, வெம்-விருப்ப

த்தைத்தராநின்ற—முலை-ஸ்தனங்களை, நேமியம்புள்ளென-சக்கிரவாகப்பட்சியென்று—நிருட்காட்டுவார் - சலத்துக்குள்ளேகாட்டுவார்கள்—காமர்-அழகிய—வாள்-பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை-முகத்தை—கமலஞ்சேர்த்தி- தாமரைபுஷ்பத்துடனேசேர்த்து—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரையென-தாமரைப்பூவென்றுசொல்ல—மணி-முத்தையுடைய—தடத்தின்-தடாகத்தில்—மூழ்குவார்-மூழ்குவார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) பெண்கள்முலைகளைச்சகோரம்போலக்காட்டுவார்கள்முகத்தைத்தாமரையோடுசேர்த்துமூழ்குவார்கள்என்பதாம். (யசு)

தோற்றதன்பெரும்படைதுளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னானொடு
மேற்றனளெரிமணிச்சிவிறியேந்தியே.

(இ-ள்.) தோற்ற-தோற்றுப்போன—தன்-தன்னுடைய—பெரும்படை-பெரியசேனைகள்—துளங்கினும்-நடுங்கினும்—இனி-இனிமேல்—ஆற்றலமென-பொறுக்கமாட்டோமென்று—மலரடியில்-தாமரைமலரினையொத்தபாதத்தில்—சேர்தலும்-அடையுமளவில், கோற்றொடி-தமயந்தியானவள்—அலங்கல்-மாலையணிந்த, அம்-அழகிய—குன்றன்னானொடும்-மலையையொத்தநளமாராசனுடனே—எரி-பிரகாசியாநின்ற—மணி-இரத்நத்தாற்செய்த—சிவிறி-நீர்தூற்றுந்துருத்தியை—ஏந்தி-தாங்கி—ஏற்றனள்-எதிர்த்தாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி நீர்வீசுந்துருத்திகொண்டு நளனொடு எதிர்த்தாள் என்பதாம். (யரு)

ஓவியரெழுதருமுருவப்பூங்கொடி
கோவைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
தாவினோமுறுமெனச்சுடர்செய்பூணினு
னாவியந்துகில்கரந்தமையத்தூவினான்.

(இ-ள்.) ஓவியர்-சித்திரக்காரராலே, எழுதரும்-எழுதுதற்கரிய—உருவம்-வடிவத்தையுடைய—பூங்கொடி - தமயந்தியினது—கோவை-கோத்திருக்கின்ற—வார்-நீண்ட—மணிவடம்-முத்துமாலையணிந்த—கொம்மை- இளமைபொருந்திய—வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை-ஸ்தனங்களில்—தாவில்-நீளாத்தாவில்—நோமுறுமென-வருந்துவளென்று—சுடர்செய்-பிரகாசிக்கின்ற, பூணினான்-ஆபரணத்தையுடையநளமகாராசன்—ஆவி - பாலாவியையொத்த—அம்-அழகிய—துகில்- வஸ்திரமானது--கரந்தமைய-மறையும்படி, தூவினான்-இறைத்தான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்தமயந்தியின்மேல் நீரிறைத்தான்என்பதாம். (யசா)

அந்துகினனைதலினல்குறோன்றுதல்
கந்தடுகளிற்றினான்காணவெள்குறுச்
சுந்தரச்சுண்ணநீர்முகத்திற்றூயவன்
சந்தணிதடம்புயந்தழுவினாளரோ.

(இ-ள்.) அந்துகில்-அழகியவஸ்திரம்—நனைதலில் - நனைந்தவளவில்—அல்குல்-நிதம்பமானது—தோன்றுதல் - தோன்றுதலை—கந்தடு-கட்டுத்தறியைமுறிக்காநின்ற--களிற்றினான் - யானையையுடையநளன்—காண-பார்க்க—வெள்குறு- வெட்கமுற்று—சுந்தரம்-அழகிய—சுண்ணநீர்- கந்தப்பொடிகலந்தநீரை—முகத்திற்றூய்-முகத்திலேயிறைத்து—அவன்-அவ்வரசனுடைய—சந்தணி- சந்தனமணிந்த—தடம்புயம்-பருத்ததோள்களை—தழுவினாள்- தழுவிக்கொண்டாள்—(எ-று.) (கருத்து) சீலைநனைதலால் அல்குலைநளன்காணத்தமயந்திவெட்கப்பட்டு அவன்முகத்தில் நீரையிறைத்துப் புயத்தைத்தழுவினாள் என்பதாம். (௰௭)

அலர்முலையம்மருங்ககறுநாமெனாக்
கலுழ்வபோற்றண்டுளிகாலுமேகலை
நிலவுமிழ்பூணினாணீக்கியேர்பெற
விலகிவில்லுமிழ்கலைவீக்கினாளரோ.

(இ-ள்.) அலர்முலை-தமயந்தியினது—அம்மருங்கு - அழகியஇடையை,அகறும்-நீங்குவோம்—நாமெனா - நாமென்று—கலுழ்வபோல்-அழுகின்றதுபோல்—தண்டுளி - தண்ணியதுளிகளை—காலும்-சொரியும்—மேகலை-மேகலாபரணத்தை—நிலவு-பிரகாசத்தை—உமிழ்-உமிழாநின்ற—பூணினாள் -ஆபரணத்தையுடையதமயந்தி—நீக்கி-அகற்றி—ஏர்பெற-அழகுபெற—விலகி-விட்டுவிட்டு—வில்-பிரகாசத்தை—உமிழ்-கக்காநின்ற—கலை- ஆடையை—வீக்கினாள்-கட்டிக்கொண்டாள்—(எ-று.) பூணினாள்மேகலைநீக்கிக் கலைவீக்கினாளெனக்கூட்டுக (கருத்து) தமயந்திமேகலையைநீக்கி ஆடையையுடுத்திக்கொண்டாள் என்பதாம். (௰௮)

நகைநிலாத்தவழ்ந்தெனநானங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின்முத்தந்தாங்கினா
ளகினறுந்தூமமென்குழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேத்தனடிலகந்தீட்டினாள்.

(இ-ள்.) நகை-ஒளியையுடைய—நிலா- சந்திரிகை—தவழ்ந்தென-தவழ்ந்ததுபோல—நானங்கோட்டிய - கஸ்தூரியப்பிய—முகிழ்-அரும்பையொத்த—முலைமுன்றிலில்-ஸ்தனப்பிரதேசத்தில், முத்தம் முத்துவடத்தை—தாங்கினாள்-தரித்தாள்—அகில் -அகிலி

னுடைய—நறுத்தூமம்-நறியபுகைபூட்டிய--மென்குழலில்-மெ ல்லியகூந்தலில்—அம்-அழகிய--மலர்ச்சிகழிகை-மலர்மாலையை, வேய்ந்தனள்-தரித்தாள்—திலகம்-திலதப்பொட்டை,தீட்டினுள்-எழுதினுள்—(எ-மு.) (கருத்து) தமயந்தி முத்துவட மணிந்தாள் மாலைதரித்தாள்திலதமிட்டாள்-எ-ம். (யகூ)

களிச்சுரும்பரற்றுதார்க்காளைகாமநோய்
தளிர்த்தெழமடமயிற்சாயறன்னெடுந்
துழப்புயல்கண்படுசோலைநாப்பணோர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பஃளிமேவினுன்.

(இ-ள்.) களி-களிப்பையுடைய—சுரும்பு- வண்டுகள்—அரற்று தார்-சத்தியாநின்றமாலையையுடைய—காளை-நளமகாராசனுனவ ன்—காமநோய்-விரகநோயானது—தளிர்த்தெழ - அதிகரிக்க—மடமயிற்சாயறன்னெடும்-தமயந்தியுடனே—துளிர்ப்புயல்- து ளியையுடையமேகங்கள்—கண்படு-நித்திரைசெய்யாநின்ற--சோ லைநாப்பண்-சோலைக்குமத்தியில்—ஓர்பளிக்குமேனிலை- ஒருபளி ங்கிஞற்செய்தமேலுப்பரிகையில்—மலர்ப்பள்ளி- புட்பசயனத் தில்—மேவினுன்-சேர்ந்தான்—(எ-மு.) (கருத்து) நளன் விரகம திகரிக்கத் தமயந்தியுடன்சோலையிற் பளிங்குமேன்மாடத்துமல ர்ப்பள்ளிபுட் சேர்ந்தான் என்பதாம். (உய)

அரிக்குரற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழைபொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்ந்தமங்கைதன்
றிருக்கிளர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

(இ-ள்.) மங்கைதன்-தமயந்தியினது—திருக்கிளர்- அழகுமிகு ந்த—முலைநலம்-ஸ்தனத்தின்பத்தை—செம்மல்-நளமகாராசன், உண்ண-அனுபவியாநிற்க—அரி - தவளையினது—குரல் - குரலை யொத்த—கிண்கிணி-சதங்கைகள்—சிலம்பொடு-சிலம்புடனே-- ஆர்த்தன-ஆரவாரித்தன—புரி-கட்டுப்பட்ட—குழல்- கூந்தல்— மலர்மழை-புஷ்பவருஷத்தை—பொழிந்து - சொரிந்து—பொ ங்கிய-மிகுந்தன—வரி-நீண்ட—சிறை- இறகையுடைய—தும்பி-வண்டுகள்,பாட்டயர்ந்த-பாட்டைப்பாடின—(எ-மு.) (கருத்து) நளன்தமயந்தியையனுபவிக்கக்காலில் கிண்கிணி,சிலம்புகள்சத்தி த்தன கூந்தலில்வண்டுகள்பாடின என்பதாம். (உக)

எத்திளவனமுலைசாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிரொழிறவழுமார்பினுன்

பூந்துணர்பொதுளியபொதும்பர்நாப்பணோர்
வாய்ந்தபூங்கொடியொடுமணந்துவைகினான்

(இ-ள்.) ஏந்து-ஏந்திய—இள-இளமையாகிய—வனமுலை- அழ்கியஸ்தனங்கள்—சாட-மோத—ஈர்-குளிர்ச்சியும்—நறும் - வாசனையும்பொருந்திய—சாந்துதிர்ந்து-சந்தனமழிந்த—எதிர்-நேராக—எழிறவழும்-அழகுபொருந்திய—மார்பினான்- மார்பையுடையநளன்—பூந்துணர்-பூங்கொத்துக்கள்—பொதுளிய-நெருங்கிய—பொதும்பர்-சோலையினுடைய—நாப்பண்- மத்தியத்தில்,ஓர்-ஒப்பற்ற—வாய்ந்த- தனக்குக்கிடைத்த—பூங்கொடியொடு-தமயந்தியினுடனே—மணந்து- கூடி—வைகினான் - இருந்தான்—(எ-று)(கருத்து) தமயந்தியுடன்கூடியிருந்தான் என்பதாம்()

புனல்விளையாட்டுப்படலம்-முற்றிற்று.

சூதாடுபடலம்.

இப்படத்தால் குறைவின்றிய செல்வத்தை யனுபவிக்கும்நளன் விதிவழியால் அளவிறந்த துன்பமனுபவித்தற்குக் காரண மாகிய சூதாடல் சொல்லப் படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை.)

வாம்பரித்தேரினானுமானழையொண்கண்ணினாளு
மேம்பலோடினிதுபுல்லியிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டுமணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறழ்தோளினாட்குக்கருப்பம்வந்துற்றதன்றே

(இ-ள்.) வாம்-தாவாநின்ற—பரித்தேரினானும்- குதிரைகட்டியதேரையுடையநளமஹாராஜனும்—மானழை- மாவடுவையொத்த, ஒள்-பிரகாசம்பொருந்திய—கண்ணினாளும்- கண்ணையுடையதமயந்தியும்,ஏம்பலோடு-அகமலர்ச்சியுடனே,இனிதுபுல்லி - இனிமையாகப்புல்லி—இடைவிடாது-நீங்காது—ஒழுகுநாளில் - நடக்குநாளிலே—ஆம்பலம்போது-செவ்வல்லிமலரை—காட்டும் - காட்டுகின்ற,அணிதிகழ்-அழகுபிரகாசியாநின்ற, பவளம் - பவளத்தையொத்த,செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும்,காம்பு- மூங்கிலை,உறழ்-ஒத்த,தோளினாட்கு-தோளையுமுடையதமயந்திக்கு,கருப்பம்வந்துற்

றது-கர்ப்பமுண்டாயிற்று—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திகருப்பமுடைந்தாளென்பதாம். (௧)

மெலியு நண்மருங்குதோன்ற வேயிளந்தோள்கடேம்ப
நலனுறுசெய்யமேனி பாசொளிநரம்புகாட்ட
வலர்சுணங்கணிந்துவீங்கி யழகுவீற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்வி முகமதிவிளிர்த்ததன்றே

(இ-ள்.) மெலியும்-வாடாநின்ற—நுண் - நுட்பமான—மருங்கு இடையானது—தோன்ற-காண—வேய்-மூங்கிலையொத்த, இளம்-இளமையாகிய, தோள்கள்-தோள்கள்—தேம்ப-வாட; நலனுறு-நன்மைபொருந்திய—செய்யமேனி சிவந்தவுடம்பு, பாசொளி-பசியவொளியையுடைய—நரம்புகாட்டி- நரம்புகளைத்தோற்றுவிக்க, அலர்-பரந்த—சுணங்கு-தேமலை—அணிந்து -தரித்து—வீங்கி- பருத்து—அழகுவீற்றிருந்த - அழகானது தங்கியிருந்த, பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய—முலைமுகம்-ஸ்தனங்களின்முகங்கள்—கருகி-கறுத்து—செவ்வி-அழகையுடைய, முகமதி - முகமாகியசந்திரன்—விளர்த்தது-வெண்மையடைந்தது—(எ-று)அன்று-ஏ அசைகள். (கருத்து) தமயந்தியிடைதோன்ற தோள்கள் வாடம்பசியநரம்புகாண 'முலைகருகிமுகம்வெளுத்ததுஎன்பதாம்

குழைமுகங்கிழித்துநீண்ட கொழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
பொழிகதிர்த்திங்கள்காட்டும் வலம்புரிவருந்திப்பொங்கி
யொழுகொளிநிலவுகானு நித்திலமுயிர்த்ததென்ன
மழைகளிறனையதோற்ற மாணிளங்குழவியீன்றாள்

(இ-ள்.) குழைமுகம்-காதின்முகத்தை—கிழித்து- கிழித்து—நீண்ட-நீண்டிருக்கின்ற—கொழும்-செழுமையாகிய—கடை-கடையையுடைய—மழைக்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை-தமயந்தியானவள்—பொழி- சொரியாநின்ற—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—திங்கள்-சந்திரனை—காட்டும்-தோற்றுவிக்கும்—வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கமானது—வருந்தி-வருத்தமுற்று, பொங்கி-பிரகாசித்து—ஒழுகு-மிகுந்த—ஒளி-காந்தியையுடைய, நிலவு-சந்திரிகையை—கானும்-கக்காநின்ற—நித்திலம்-முத்தை, உயிர்த்ததென்ன-பெற்றதுபோல—மழ- இளமைபொருந்திய, களிறனைய-யானையையொத்த—தோற்றம்-காட்சியையுடைய, மாண்-மாட்சிமையாகிய—இளங்குழவி- இளங்குழந்தையை—ஈன்றாள்-பெற்றாள்,(எ-று) (கருத்து) தமயந்திஆண்பிள்ளைபெற்றாள்-எ-ம்.

மழகளிறனையநம்பி பிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுனாதோளிபின்றோர் கன்னியைப்புயிர்த்தாண்மக்கள்

குழலினுங்கனிந்தவந்தீங்குதலைகேட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசீயமன்னானுவகையின்மூழ்கினானே,

(இ-ள்) மழ - இளமைபொருந்திய — களிறனைய-யானையையொத்த — நம்பி- பிள்ளையானவன் — பிறையென. மூன்றாம்பிறைபோல — வளருநாளில்-வளர்ந்துவருங்காலத்தில் — கழைபுரை - மூங்கிலையொத்த — தோளி- தோளையுடையதமயந்தி — பின்-பின்பு — ஓர்கன்னியை-ஒருபெண்ணை — உயிர்த்தாள்-பெற்றாள் — மக்கள்-இரண்டுகுழந்தைகளுடைய — குழலினும்-வேய்ங்குழலினும் — கனிந்த-கனிவாகிய — அம் - அழகிய — தீங்குதலை - தித்திப்புப்பொருந்திய மழலைச்சொல்லை — கேட்டுருகி-கேட்டுள்ளுருகி — வெய்ய-வெவ்வியதாகிய — முழை-குகையில் — புகும் நுழையாநின்ற — சீயமன்னன்-சிங்கத்தையொத்த நளமஹாராஜன் — உவகையில் - சந்தோஷத்தில் — மூழ்கினான் - அழுந்தினான் — (எ-று) (கருத்து) பிள்ளைவளர்ந்துவருங்காலையில்தமயந்தி பெண்பிள்ளையைப்பெற்றாள்-எ-ம், (௪)

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்காலும்வைரவாணிடதர்கோமா
னெழுபுவிவேந்தர்யாருமிடுதிறைகொணர்ந்தெஞ்ஞான்றுந்
தொழுதனரேத்திநிற்பத்தொடுகடலுடுத்தஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சிமுறைவழாதளித்தானன்றே,

(இ-ள்) நிழல்-பிரகாசத்தை — உமிழ்ந்து - சொரித்து — உதிரங்காலும்-இரத்தத்தைக்கக்கும் — வைரவாள்- கூரியவாளையுடைய — நிடதர்கோமான்-நளமஹாராஜன் — எழுபுவி- சப்ததீவிலுமுள்ள-வேந்தர்யாவரும்-அரசரெல்லாரும் — இடுதிறை-இடாநின்றகப்பங்களை — கொணர்ந்து-கொண்டுவந்து — எஞ்ஞான்றும்- எந்தநாளும், தொழுதனர்-வணங்கினவராய் — ஏத்தி- துதித்து — நிற்ப- நிற்க, தொடு - தோண்டிய — கடலுடுத்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த — ஞாலமுழுவதும்-உலகமுழுமையும் — ஒருகோலோச்சி- ஒருசெங்கோலைச்செலுத்தி — முறைவழாது-கிரமந்தப்பாது — அளித்தான்- இரட்சித்துக்கொண்டுவந்தான் — (எ-று) அன்று ஏ-அசை-(கருத்து) நளன் அரசர்திறைகொடுக்க உலகத்தையாண்டுவந்தான்-எ-ம், (௫)

கோவடுகுருதிவேலான்கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலைச்
சேவடிகழுவலின்றிச்செய்கடன்கழித்தனேக்கிக்
காவலற்சேருங்காலங்கருதுபுபன்னீராண்டு
மேவருந்தான்றியுற்றவெங்கலிமேயினானே

(இ-ள்) கோ - (சத்துருக்களாகிய)ராஜாக்களை, அடு - கொல்லாநின்ற — குருதி இரத்தந்தோய்ந்த — வேலான்-வேலாயுதத்தையுடையநளன் — கொழுப்-செழித்த — சுடர்- சூரியன் — பட்டகாலை

அஸ்தமித்தபொழுது—சேவடி-சிவந்தபாதங்களை—கழுவலின் றி-கழுவாமல்—செய்கடன் செய்யத்தக்கநித்தியகருமத்தை—கழித்தனேச்சி - செய்துமுடித்தலைப்பார்த்து—காவலன் - அரசனை—சேருங்காலம்-அடைடங்காலம்(எதுவென்று)—கருதபு-நினைத்து, பன்னிராண்டு-பன்னிரண்டுவருஷம்—மேவரும்-அடைதற்கரிய—தான்றியுற்ற-தான்றிமரத்தின்கண்ணிருந்த—வெங்கலி - வெவ்விய கலியன்—மேயினன்-சேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்றிருவடி கழுவாதுசெய்கருமத்தைக்கண்டுதான்றிமரத்திலிருந்தசனிபகவான் அந்நளனைச்சேர்ந்தான் என்பதாம், (சு)

கலிவிருத்தம்,

விட்புலத்தரசருமேனைவேந்தரும்
வட்கவிம்மன்னவன்மல்லன்மார்பகம்
பெட்புறுமடந்தையைப்பிரிப்பன்யானெனப்
புட்கரன்பாற்கலிபோயினனரோ

(இ-ள்) விட்புலத்து - தெய்வலோகத்திலிருக்கும்—அரசரும்-இந்திராதிதேவரும்—ஏனைவேந்தரும் பூலோகத்தரசரும்—வட்க நாணமடைய—இம்மன்னவன்-இந்தநளனுடைய—மல்லல்- வலிமைபொருந்திய—மார்பகம்-மார்பினிடத்தை—பெட்புறம் - விரும்பும்--மடந்தையை-தமயந்தியை—பிரிப்பன்- பிரித்துவிடுவேன்—யானென-நானென்று—புட்கரன்பால்- புட்கராஜனிடத்தில்--கலி-கலிபுருஷன்—போயினன்-போனன்(எ-று) அரோ -அசை(கருத்து) சனிபகவான் நளனைவிட்டுத் தமயந்தியைப்பிரிப்பேனென்று புட்கானிடத்திற்போனன் என்பதாம், (எ)

வருகலிபுட்கரன்வதனநோக்குறாக்
குனாகழனளனெனுங்கொற்றவேந்தனே
யொருகுடைநிழலினுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைநீயிழந்ததென்கொலோ

(இ-ள்) வருகலி-வந்தகலியனனவன்—புட்கரன்- புட்கராஜனது—வதனம்-முகத்தை—நோக்குறா-பார்த்து—குனாகழல் - சத்தியாதின்றவீரக்கழலையணிந்த—நளனெனும் - நளனென்றுசொல்லப்பட்ட—கொற்றம்-வெற்றியையுடைய—வேந்தனே - அரசனே-ஒருகுடைநிழலின்-ஏகச்சக்கிராதிபதியாய்—உலகங்காத்திட - இவ்வுலகத்தைரட்சிக்க—இரு-பெருமைபொருந்திய—நிலக்கிழமை-அரசாட்சியை—நீ நீ—இழந்தது-கைவிட்டது—என்கொலோ-யாதுகாரணமோ—(எ-று)(கருத்து) சனிபுட்கரனைப்பார்த்து உலகெலாம் நளன் ஆளநீ அரசாட்சியிழந்ததென்னவென்றான்-எ-ம், ()

வாட்டிறல்வேந்தனைமடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிடைப்புகுத்திமண்காக்குமன்னருன்
றாட்டுணைதொழநறுந்தாமநீண்முடி
சூட்டுவனினக்கெனச்சொல்லினனரோ

(இ-ள்) வாட்டிறல் - வாட்போரில் வெற்றியையுடைய — வேந்தனை - அரசனை — மடந்தைதன்னொடும் - மனைவியுடனே — காட்டிடைப்புகுத்தி - காட்டினிடத்தில்போகச்செய்து — மண் - உலகத்தை — காக்கும் - ரட்சிக்காநின்ற — மன்னர் - அரசர்கள், உன் - உன்னுடைய, தாட்டுணை - உபயபாதங்களை — தொழ - வணங்க — நறும் - வாசனை பொருந்திய — தாமம் - மாலையணிந்த — நீண்முடி - நீண்டகிரீடத்தை — நினக்கு - உனக்கு — சூட்டுவன் - தரிப்பேன் — என் - என்று — சொல்லினன் - சொன்னான் — (எ-று) (கருத்து நளனையுந்தமயந்தியையுங்காட்டிற்றுரத்தி உனக்குமுடிசூட்டுவேனென்றான் - எ-ம், ()

சொல்லலுங்களிமகிழ்தூங்கிப்புட்கரன்
கொல்லியவருதிறற்கூற்றமஞ்சுறு
மல்லடுதிண்புயமன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாறெங்ஙனம்விளம்புவாயென்றான்

(இ-ள்) சொல்லலும் - இப்படிச்சொன்னவளவில் — களிமகிழ்தூங்கி - மிகுந்தமகிழ்ச்சியடைந்து — புட்கரன் - புட்கிரராஜன் — கொல்லிய - கொல்ல — வரும் - வராநின்ற — திறல் - வெற்றியையுடைய — கூற்றும் - இயமனும் — அஞ்சுறும் - பயப்படும்படியாகிய — மல்லடு - மற்போர்செய்கின்ற — திண்புயம் - திண்ணியபுயத்தையுடைய — மன்னர்மன்னனை - நளனை — வெல்லுமாறு - வெல்லுநெறி — எங்ஙனம் - எவ்விதம் — விளம்புவாயென்றான் - சொல்லென்றுசொன்னான் — (எ-று) (கருத்து) புட்கரன் நளனைவெல்லும்வழிசொல்லென்றான் என்பதாம், (உ)

எண்ணலையாதுநானிழைத்தவஞ்சனை
விண்ணவராயினும்விலக்கற்பாலரோ
அண்ணலைச்சூதினிற்படுப்பலஞ்சனீ
கண்ணுறும்யான்கொடுங்கலியென்றனரோ

(இ-ள்) யாதும்எண்ணலை - எவ்வளவும் ஆலோசிக்கவேண்டாம் — நானிழைத்த - நான்செய்த — வஞ்சனை - கபடத்தை — விண்ணவராயினும் - தேவர்களானாலும் — விலக்கற்பாலரோ - நீக்குந்தன்மையையுடையார்களோ — அண்ணலை - நளனை — சூதினிற்படுப்பன் - சூதினிற்செயிப்பேன் — நீ அஞ்சல் - நீபயப்படவேண்டாம் — கண்ணுறும் - எதிரேவந்த — யான் - நானும் — கொடும் - கொடிய — வெங்கலியென்

றான், வெவ்வியகலியனென்றுசொன்னான் — (எ-று) (கருத்தும்) பல நளனைச் சூதினால் வெல்லுவேனென்றான் என்பதாம். (௰௧)

முழையுறைகொடுவரியனையமொய்ம்பினா
னுழையினிற்போதுமென்றுரைத்துவெங்கலி
மழவிடைபருக்கொடுநிற்பவண்சுட
ரிழைதவழ்மார்பினினிவர்ந்துபோயினான்

(இ-ள்) முழை - குகையினிடத்தில் — உறை - இருக்காநின்ற — கொடுவரியனைய - புலியையொத்த — மொம்பினான், வலியையுடைய நளமஹாராசனது — உழையினில் - இடத்தில் — போதுமென்று - போவோமென்று — உரைத்து - சொல்லி — வெங்கலி - வெவ்வியகலியானவன், மழவிடை - இளவேற்றின் — உருக்கொடு - உருவத்தைக்கொண்டு — நிற்ப - நிற்க — வண் - வளப்பமாகிய — சுடர் - காந்தியையுடைய — இழைதவழ் - ஆபரணமசையாநின்ற — மார்பினான் - மார்பையுடைய புஷ்கரராசன், இவர்ந்து - ஏறிக்கொண்டு — போயினான் - சென்றான் — (எ-று) (கருத்து) சனி இடபம்போலுருக்கொண்டு நிற்கப்புட்கான் அதன்மேலேறிச்சென்றான் என்பதாம், (௰௨)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுலகுகாவலன்
குரைகழல்பணிந்துதங்குறைகள்சாற்றுவா
னரசர்கண்டுயிலமைமுகிலினார்ப்புறு
முரசுகண்டுயில்கிலாவாயின்முன்னினான்

(இ-ள்) உரவுநீர் - விரிந்தநீரையுடைய — கருங்கடல் - கரியகடலாற் சூழப்பட்ட — உலகுகாவலன் - உலகுக்கரசனாகிய நளனது — குரைகழல்பணிந்து - சத்திக்கின்றவீரக்கழலையணிந்த பாதத்தைவணங்கி — தங்குறைகள்சாற்றுவான் - தமதுகுறைகளைச்சொல்வதற்கு, அரசர் அரசர்கள் — கண்டுயில் - (சமயங்கிடையாமல்) நித்திரைபண்ண, மைமுகிலின் - கறுத்தமேகத்தைப்போல — ஆர்ப்புறும் - சப்திக்காநின்ற — முரசு - பேரிகையானது — கண்டுயில்கிலா - நித்திரைசெய்யாத — வாயில் - அரண்மனைவாசலில் — முன்னினான் - அடைந்தான் புட்கரராசன் — (எ-று) (கருத்து) புட்கரன் நளன் அரண்மனைவாயிற்சென்றான் என்பதாம், (௰௫)

மன்னவற்கெம்வரவுரைத்துவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவனெய்திக்கூறலுங்
கொன்னவில்வேலினான்கொணர்கவென்ற
நன்னவன்வருகெனவவையினெய்தினான்

(இ-ள்) வாயிலோய் - வாயிற்காலாளனே — மன்னவற்கு - நளமஹாராசனுக்கு — எம்வரவுரைத்து - எமதுவரவைச்சொல்லு — என்

னலும் - என்றசொல்லும்—ஆங்கவன் - அக்காவலாளன்—எய்திக் கூறலும்-போய்ச்சொன்னவளவில்—சொன்னவில்- சொல்லுதலைச் செய்யாநின்ற—வேலினன்-வேலையுடையவரசன், கொணர்கவென் றனன் - அழைத்துவாவென்றசொன்னான்—அன்னவன்வருகென- அக்காவலாளன் வாவென்றுசொல்ல—அவ்வயினெய்தினன் - சபை யில்வந்தான்புஷ்கரராஜன்—(எ-று) (கருத்து) புட்கரன் காவலாள னுக்குச்சொல்ல அவன்நளனுக்குச்சொல்ல நளனழையென்றுசொ ல்ல அவனழைக்கஇவன்வந்தான்-எ-ம், (௰௪)

களைகணாகியோர்கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
றளையவிழ்தாமரைத்தாளில்வீழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளாயிருக்குமேல்வையில்

(இ-ள்) களைகணாகிய-ஆதாரமாகி—ஓர்-ஒரு—கவிகை- வெண் கொற்றக்குடையினது—நீழலில் - நிழலிலிருந்து—வளைகடல்-சமு த்திரஞ்சூழ்ந்த—உலகெலாம்- பூவுலகமுழுவதும்—புரக்கும்-காப் பாற்றுகின்ற—மன்னவன்- நளமஹாராஜனுடைய—தளையவிழ்-மு றுக்குகள்விரிந்த—தாமரை- தாமரைப்பூவையொத்த—தாளில்-பா தத்தில்—வீழ்ந்து-வணங்கி—எழும்- எழுகின்ற—இளவலோடு-இ ளையோனாகியபுஷ்கரராஜனுடனே—அளவளாய் - ஒருவர்க்கொருவர் கலந்துபேசிக்கொண்டு—இருக்குமேல்வையில்- இருக்குஞ்சமயத் தில்—(எ-று) (கருத்து) நளனும்புட்கரனுங் கலந்திருக்குஞ்சமயத் தில்-இதுமுதலிரண்டுங்குளகம் என்பதாம், (௰௫)

கொல்சினவாகைவேற்குரிசின்மல்லலேற்
றெல்லுமிழ்மணிக்கொடியுயர்த்ததென்னென
வல்லடுசூதினிலேற்றமன்னரை
வெல்கொடியீதெனவிளம்பினனரோ

(இ-ள்) கொல் - கொல்லுகின்ற—சினம்- கோபத்தையுடைய —வாகை-வெற்றிபொருந்திய—வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—கு ரிசில்-நளமஹாராஜனைவன்—மல்லல்- பலம்பொருந்திய—ஏற்று- ரிஷபத்தின்மேல்—எல் பிரகாசத்தை—உமிழ்- கக்காநின்ற—மணி க்கொடி-அழகியகொடியை—உயர்த்தது- பிடித்தது—என்னென- என்னவென்றுகேட்க—வல்-சொக்கட்டானால்—அடு- பொருகின்ற —சூதினில்-சூதாட்டத்தில்—ஏற்றமன்னரை - எதிர்த்தவேந்தரை— வெல்-செயிக்கின்ற—கொடி- துவசம்—ஈதென - ஈதென்று—விள ம்பினன்- சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) நளன் இடபத்தின்மேற் கொடிபிடித்ததென்னவென்றுகேட்க - புட்கரன் சூதாட்டத்திலெ

திர்த்தமன்னாவெல்லுங்சொடியிதவென்றான் என்பதாம் (யசு)

சொல்லியவ்வுனாகேட்டுத்தூமணிக்
கல்லெனப்பணைத்துயர்கலவைத்தோளினன்
வெல்கொடியுயரியவிடலைசூதினீ
வல்லியேலாடுதும்வருகென்றேறதினன்

(இ-ள்) சொல்லிய - சொன்ன — உவ்வுனா - அந்தவார்த்தை — கேட்டு - செவியிற்கேட்டு — தூ - பரிசுத்தமாகிய — மணி - இரதநங்களையுடைய, கல்லென-மலையைப்போல — பணைத்து - பருத்து — உயர் உயர்ந்த — கலவை - சந்தனமணிந்த — தோளினன் - தோள்களையுடையநளன் வெல்கொடியுயரிய - வெல்லாநின்ற கொடியைப்பிடித்த — விடலை புட்கரனே — சூதில்-சூதாட்டத்தில் — நீவல்லையேல்-நீவல்லமையயடையவனுனல் — ஆடுதும்- ஆடுவோம் — வருகென்றேறதினன்-வாவென்றுசொன்னன் — (எ-று) (கருத்து) நளன்சூதாட்டத்தில்வல்லவனீயானல் ஆடுவோம்வாவென்றான்-எ ம், (யஎ)

நஞ்சினிற்கொடியவன்புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினின்மனம்வைத்தானென
அஞ்சினரமைச்சரவ்வரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவைசெப்பன்மேயினர்

(இ-ள்) நஞ்சினில் - விஷத்தைப்பார்க்கிலும் — கொடியவன்- பொல்லாதவனுகிய புட்கரனது — புணர்ப்பின் - சம்பந்தத்தினல் — நம்மிறை - நம்முடையவரசன் — வஞ்சகம் - கபடமாகிய — சூதினில்- சூதில் — மனம்வைத்தானென-சிந்தைவைத்தானென்று, அஞ்சினர்-பயந்தவராய் — அமைச்சர்-மந்திரிகள் — அவ்வரசர் கோமகன்-அந்தநளமஹாராஜனது — செஞ்சரண்டொழுது - சிவந்தபாதங்களை வணங்கி — இவைசெப்பன்மேயினர்- இவைசொல்லத்தொடங்கினர்கள் — (எ-று) (கருத்து) மந்திரிகள் நளமகாராசனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினர்களென்பதாம், (யஅ)

சீலநற்றருமமெய்சிதைக்குந்தெண்டிரை
வேலைசூழ்திருநிலக்கிழமைவீழ்த்திடும்
மாலுறுத்திடுங்கவறாடன்மன்னகேள்
கோலிழுக்கரசர்தங்கொள்கைத்தென்பவே

(இ-ள்) மன்னகேள் - அரசனேகேளு — கவறாடல் - சூதாடலானது — சீலம் ஒழுக்கத்தையும் — நற்றருமம்-நல்லதருமத்தையும்- மெய்-சத்தியத்தையும் — சிதைக்கும் - கெடுக்கும் — தெண்டிரை, தெள்ளியமலையையுடைய — வேலைசூழ்ந்த - கடலாற்சூழப்பட்ட — திரு-பெருமைபொருந்திய — நிலக்கிழமை - அரசாட்சியை — வீழ்

த்திடும் - தள்ளிவிடும் — மாலுறுத்திடும் - மயக்கஞ்செய்விக்கும் — கோலிழுக்காசர்தம் - கொடுங்கோலைச்செலுத்துகிற அரசர்களது — கொள்கைத்தென்ப - கோட்பாட்டையுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள் — (எ-று) (கருத்து) நளச்சக்கிரவர்த்தியே சூதாடுதல் ஒழுக்கத்தையும், தருமத்தையும், சத்தியத்தையும் கெடுக்கும் அரசாட்சியையந்தவிலும், மயக்கந்தரும், இதுகொடுங்கோல்வேந்தர்செய்கையென்பார்கள்-எ-ம், (௰௧)

கள்ளுணவிரும்புதல்கழகஞ்சேர்தன்மா
லுள்ளுறப்பிறர்மனை நயத்தலொன்னலர்க்
கெள்ளருஞாட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே

(இ-ள்) கள்ளுணவிரும்புதல் - மதுவைக்குடிக்க, இச்சித்தலும் கழகஞ்சேர்தல், சூதாடுமிடத்தைச்சேர்தலும் - மாலுள்ளுற உள்ளே மயக்கமடைய — பிறர்மனை நயத்தல் - பிறர்மனையாளைவிரும்புதலும் — ஒன்னலர்க்கு - சத்துருக்களுக்கு — எள்ளரும் - இகழ்ச்சியில்லாத — ஞாட்பினில் - அமர்க்களத்தில் — இரியல்செய்திடல் - பின்னிட்டோடலும் (ஆகியஇவைகளால் — வள்ளியோய் - வரையாதுகொடுக்குமரசனே — அறநெறி - அறத்தின்வழி — வழுக்குமென்ப - பிறழுமென்று (பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் — (எ-று) (கருத்து) அரசனே கள்ளையிச்சித்தல், சூதாடுமிடத்தைச்சேர்தல் பிறன்மனையாளையிச்சித்தல், யுத்தத்திலோடுதல், இவை தருமவழிக்கு இழுக்கென்பர்-எ-ம், (உ௰)

ஐயநீயாடுதற்கமைந்தசூதுமற்
றெய்துநல்குரவினுக்கியைந்ததாதுவெம்
பொய்யினுக்கருந்துணைபுன்மைக்கீன்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகையென்பர்மேலையோர்

(இ-ள்) ஐய - ஐயனே — நீயாடுதற்கு - நீயாடுகிறதற்கு — அமைந்த - சம்மதித்த — சூது - சூதாட்டமானது — எய்துநல்குரவினுக்கு - தானேவருதற்குரியதரித்திரத்துக்கு, இயைந்ததாது - நல்லதாதாரும் — வெம்பொய்யினுக்கு - வெவ்வியபொய்க்கு — அருந்துணை - நல்ல சகோதரமாகும் — புன்மைக்கு - கீழ்த்தொழிலுக்கு — ஈன்றதாய் - பெற்றதாயாகும் — மெய்யினுக்கு - சத்தியத்துக்கு, உறுபகையென்பர் - மிகுந்தபகையென்று சொல்லுவார்கள் — மேலையோர் - பெரியோர்கள் — (எ-று) (கருத்து) அரசனே சூதானது வறுமைக்குத்தாதும், பொய்க்குதவியும், இழிதொழிலுக்குததாயும், மெய்க்குப்பகையும், ஆகும் என்பார்கள்பெரியோர்கள்-எ-ம், (உக)

எள்ளுநகசூதினையிகலிவென்றதூஉங்
கள்ளமேற்கொடுவலைகாந்துவேட்டுவ
ருள்ளுறவமைத்திடுமுணவையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தினபோலுமென்பவே

(இ-ள்) எள்ளுநக-இகழக்கடவாய்—சூதினை- சூதாட்டத்தை—இகலி-பகைத்து—வென்றதூஉம்- செயித்ததும்—கள்ளம்-கபடத்தை—மேற்கொடு-மேற்கொண்டு—வலைகாந்து-வலையைமறைத்து—வேட்டுவர்-வேடர்கள், உள்ளுறவமைத்திடுமுணவை - உள்ளே வைத்திருக்கிறஇரையை—ஓர்கிலா அறியாத—புள்ளினம்- பறவைக்கூட்டங்கள்—அருந்தின-உண்டவை—போலும்- ஒக்கும்—என்பவே- என்றுசொல்லுவார்கள்—(எ-று) (கருத்து) அரசனேசூதாட்டத்தையிகழ்வீராகவென்றார்கள்-எ-ம், (௨௨)

கலைக்கடல்கடந்துளார்கழறுங்கட்டுரை
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலேனுரைத்தவாய்மைநீர்
விலக்குவதென்னெனவிளம்பினனரோ

(இ-ள்) கலைக்கடல் - அறுபத்துநாலுகலைகளாகியசமுத்திரத்தை—கடந்துளார்- ஆராய்ந்தமந்திரிகள் - கழறும்—சொல்லுகிற—கட்டுரை-சொல்லை,சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல் - சிலையின்தழும்புபொருந்தியபுயத்தையுடைய நளமகாராஜன்—கேட்டு - கேட்டு—உயிருலப்பினும்-உயிரிறந்துவிட்டாலும்-உரைத்தவாய்மை—நான்சொன்னசொல்லை—மறுக்கிலன்-தடுக்கமாட்டேன், நீர்விலக்குவதென்னென - நீங்கள்விலக்குகிறதென்னென்று—விளம்பினன்-சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்மந்திரிகளைவிலக்கவேண்டாமென்றான்-எ-ம், (௨௩)

மன்னவனியைந்தவைமறுக்கலாமென
வின்னலுற்றமைச்சராண்டிருப்பவெங்கலி
துன்னியதானுமூழ்துரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின்முயல்கின்றனரோ

(இ-ள்) மன்னவன் - அரசன்—இயைந்தவை-சம்மதித்தவை-மறுக்கலாமென - தடுக்கமாட்டேனென்று—இன்னலுற்ற-வருத்தமடைந்து—அமைச்சராண்டிருப்ப- மந்திரிகள—அவ்விடத்தில்பேசாதிருக்க,வெங்கலி துன்னியதானும்- வெவ்வியகலி சேர்ந்ததினாலேயும்-ஊழ் - ஊழ்வினையானது—துரந்தவாற்றினும்-செலுத்துதலினாலும்,முன்னருஞ்சூதினில்- நினைத்தற்கரியசூதாட்டத்தில்—முயல்கின்றன்-முயற்சிபடுகின்றான்—(எ-று) (கருத்து) நளன் ஊழ்வினையின்படி சூதாடமுயர்ச்சிசெய்கின்றான்-எ-ம், (௨௪)

திழலுமிழ்வைரவாணிடதர்கோமக
னொழுகொளிப்பூணினுயொட்டம்யாதென
மழவிடையதனையால்வைப்பனீயுமு
னெழுகடன்ஞாலமுமிகையவென்றனன்.

(இ-ள்.) திழல்-பிரகாசத்தை—உமிழ்-கக்காநின்ற—வைரவாள்-கூரியவாளையுடைய—நிடதர்கோமகன் - நளமகாராசனானவன்—ஒழுகொளிப்பூணினுய் - மிகுந்தபிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடையபுஷ்கரனே—ஒட்டம்யாதென - பந்தயம்யாதென்று கேட்க—மழவிடையதனை-என்னுடைய இளவேற்றை—யான்-நான்—வைப்பன்-பந்தயமாகவைப்பேன்—நீயும்- நீயும்—உன்னெழுகடல்ஞாலமும்-உனதுஎழுசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையும்—இகைக-வைத்தற்குச்சம்மதி—என்றனன்-புஷ்கரன்சொன்னான்——(எ-று) (கருத்து) நளன்பந்தயம்யாதென்றுகேட்க நான்இடபத்தைவைக்கிறேன் நீ உலகத்தைவையென்முன் என்பதாம். (உரு)

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினுற்சொன்னவாறியைந்
தாழ்கடற்புவிதொழுமரசனுடவெங்
காழ்மனக்கொடுங்கலிகவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன்வென்றிட்டானரோ.

(இ-ள்.) சூழ்-சூழ்ந்த—வினை-ஊழ்வினையின்—புணர்ப்பினுன் சம்பந்தத்தினுல்—சொன்னவாறியைந்து - அவன்சொன்னபடிசம்மதித்து—ஆழ்-ஆழ்ந்த—கடற்புவிதொழும்-கடாலாற்சூழப்பட்டவுலகம்வணங்கும்—அரசன்-நளமகாராசன்—ஆட- சூதாட——வெம்-வெவ்விய—காழ்-வைரம்பொருந்திய—மனம்- மனத்தையுடைய—கொடுங்கலி- கொடியகலியானவன்—கவற்றின்வண்ணமாய்-சூதின்வடிவமாய்—வீழ்தலும்-புரளவும்—புட்கரன்- புட்கரராசன்—வென்றிட்டான்-செயித்தான்—(எ-று.) (கருத்து)ஊழ்வினைப்படிநளனுடப் புட்கரன்வென்முன் என்பதாம். (உசா)

கழைசுளிபுகர்முகக்களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலைமகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள்வேலைசூழ்புவி
முழுவதுந்தோற்றனன்முழவுத்தோளினுன்.

(இ-ள்.) கழைசுளி-கரும்பைமுறிக்கின்ற—புகர்முகம் - புள்ளிபொருந்தியமுகத்தையுடைய—களிறு-யானையும்,தேர்-இரதமும் பரி-குதிரையும்—இழை-ஆபரணமானது—தவழ்- அசையாநின்ற—இளம் -இளமைதங்கிய—முலை- ஸ்தனங்களையுடைய—மகளி

ரி-மாதர்களும்—ஈட்டிய-சம்பாதித்த—விழு-மேன்மையாகிய-நிதிக்குப்பைகள்-திரவியக்கும்பமும்—வேலைசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த—புவி-பூமியும்—முழுவதும்- ஆகியவனைத்தையும்—முழவுத்தோளினுன்-மத்தளத்தையொத்ததோளையுடையநளமகாராசன் தோற்றனன்-தோற்றுவிட்டான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் யாவுந்தோற்றுப்போனுன் என்பதாம். (உஎ)

அனைத்தையுந்தோற்றனையருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமால்களிறனையசீற்றத்தோய்
மனத்திடைநினைக்குவதென்னைவல்லைநின்
புனக்கொடிக்கியைந்தினிப்பொருதும்யாமென்றான்.

(இ-ள்.) அனைத்தையும்-முழுமையும்—தோற்றனை- தோற்றுவிட்டாய்—அருவி-மதசலவருவியானது—பாய்- பாயாநின்ற--கவுள்- கபோலத்தையுடைய—சினம் - கோபம்பொருந்திய—களி-செருக்கையுடைய—மால் - பெருமைபொருந்திய—களிறனைய - யானையையொத்த—சீற்றத்தோய்-கோபத்தையுடையநளனே—மனத்திடை-மனத்தினிடத்தில்,நினைக்குவதென்னை-ஆலோசிப்பதென்னை—வல்லை-சீக்கிரத்தில்—நின்- உன்னுடைய—புனக்கொடிக்கு-மனையாளுக்கு—இயைந்து- பந்தயத்துக்கியைந்து--நாம்-இருவரும்—இனிப்பொருதும்-இனிஆடுவோம்—என்றான்-என்றுசொன்னான்—(எ-று.) (கருத்து) புட்கரன்நளனேஉன்மனையாளையும்வைத்தாடுகவென்றான்-எ-ம். (உஅ)

சூதாடுபடலம்-முற்றிற்று.

நகர்நீங்குபடலம்.

இப்படலத்தாற்சூதிற்றோல்வியடைந்தநளன் தான்பழகியஅந்நகரத்திலுள்ளாரோடும்வறியனாய்க்கூடியிருப்பதில்விருப்பமில்லாமல் அந்நகரைவிட்டுநீங்கல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்.)

என்றலுமுறுவலித்திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திடலுலங்கொடோளினாய்

வென்றநின்னகர்வயின்மேவலேனெனாத்
துன்றுகானகஞ்செலத்துணிதன்மேயினான்.

(இ-ள்.) என்றலும்-என்றுசொன்னவளவில்—முறுவலித்து-சிரித்து,இசைக்கலாதன-சொல்லப்படாதவைகளை, நீயொன்றுமுரைத்திடல்-நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே—உலங்கொடோளினாய் - திரண்டகல்லையொத்ததோளையுடையபுட்கரனே,வென்ற-செயித்த—நின்னகர்வயின்-உன்னூரினிடத்து—மேவலேனெனா- இருக்கமாட்டேனென்று,துன்று-நெருங்கிய—கானகஞ்செல-காட்டினிடத்திலேபோக,துணிதன்மேயினான்-நளமகாராசனிச்சித்தான்,(எ-று.) (கருத்து)நளன்காட்டிற்செல்லத்துணிந்தானென்பதாம். (க)

வாட்டிறன்மன்னவன்கமலவாண்முக
மீட்டருமரசியலிழந்தபோதினும்
பாட்டளிக்கூந்தல்வேந்தவையிற்பைந்தொடை
சூட்டியஞான்றினுந்துலங்குகின்றதே.

(இ-ள்.) வாள்-வாட்போரில்—திறல்-வல்லமையுடைய—மன்னவன்-நளமகாராசனது—கமலம்-தாமரைப்பூவையொத்த—வாள் ஒளிபொருந்திய—முகம்-முகமானது—ஈட்டரும்- சம்பாதித்தற்கரிய—அரசியல்-அரசாட்சியை,இழந்தபோதினும் - இழந்தகாலத்திலும்—பாட்டு-இராகங்கள்பாடாநின்ற,அளி-வண்டுகள்மொய்க்கின்ற—கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள்—வேந்தவையில்-இராஜசபையிலே—பைந்தொடை-பசியபூமாலையை—சூட்டியஞான்றினும்- சூட்டினநாளிற்பார்க்கிலும்—துலங்குகின்றது-பிரகாசிக்கின்றது(எ-று.) (கருத்து)நளன்முகம்பொலிவையடைத்தது என்பதாம். (உ)

சாமரையிரட்டுநரடைப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வாளேந்திச்செல்குந
ரேமுறயாரையும்விலக்கியேந்தருன்
கோமகளினிதுறைகோயிலெய்தினான்.

(இ-ள்.) சாமரையிரட்டுநர்-சாமரைவீசுகிறவர்களையும், அடைப்பைதாங்குநர்-தாம்பூலப்பையையேந்தப்பட்டவர்களையும், தீ-அக்கினியை—முகத்து-தன்முகத்தில்—உமிழும்-கக்குகின்ற—வாள்-காந்தியை—ஏந்து-தாங்கி—செல்குநர்- வருகின்றவர்களையும், ஏமுற-மயக்கமுற—யாரையும்-மற்றவர்களையும்—விலக்கி- நீக்கி, ஏந்தருன்- நளமகாராஜன்—கோமகள்-தமயந்தி,இனிது-இனிமையாக—உறை-வாசம்பண்ணுகிற—கோயில்- அரண்மனையை—எய்தினான்-சேர்ந்தான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்ஒன்றியாகத் தமய

ந்தியரண்மனைக்குப்போனான் என்பதாம். (௫)

கற்றையங்கவரியுங்கால்செய்வட்டமுங்
கொற்றவெண்கவிகையுமின்றிக்கோதைவேன்
மற்றடந்தோளினான்வருதல்காண்டலு
முற்றதையென்கொலன்றுள்ளத்தெண்ணினாள்.

(இ-ள்.) கற்றை-தொகுதியாயிராநின்ற—அம்- அழகிய—கவரியும்-சாமரையும்—கால்செய்வட்டமும்- சாந்தாற்றியும்--கொற்றவெண்கவிகையும்-வெண்கொற்றக்குடையும்,இன்றி-இல்லாமல்—கோதைவேல்-மாலையணிந்தவேலையுடைய, மல்-வலிமைபொருந்திய,தடம்-பருத்த,தோளினான்-தோளையுடைய நளமகாராஜன், வருதல்காண்டலும்-வருதலைப்பார்த்தவளவில், உற்றதை-இப்படிக்குஅரசன்வருவதை,என்கொல்-என்னகாரணமென்று, உள்ளத்தெண்ணினாள்-மனதில்ஆலோசித்தாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி நளன்தனித்துவந்ததைக்கண்டாலோசித்தாள்என்பதாம். (௬)

எண்ணிவந்திறைஞ்சியவெழிற்கொம்பன்னவண்
மண்ணியமதிநிகர்வதனநோக்குறுப்
புண்ணுழைவேலெனப்புகுந்தயாவையும்
நண்ணலர்க்கடந்தவேனம்பிகூறினான்.

(இ-ள்.) எண்ணிவந்து-இப்படியாலோசித்தெதிர்வந்து, இறைஞ்சிய-வணங்கிய,எழில்-அழகுபொருந்திய,கொம்பன்னவள்-பூங்கொம்பையொத்ததமயந்தியினது—மண்ணிய-கழுவிய—மதிநிகர்-சந்திரனையொத்த—வதனம்-முகத்தை,நோக்குறு-பார்த்து--புண்-புண்ணினிடத்தில்—நுழை-நுழைகின்ற—வேலென-வேலைப்போல,புகுந்தயாவையும்-தானடைந்தவைகளையெல்லாம்.நண்ணலர்-சத்துருக்களை—கடந்த-செயித்த—வேல்-வேலையுடைய, நம்பி-நளமகாரர்ஜன்—கூறினான்-சொன்னான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்தமயந்திக்குநடந்தவற்றைச்சொன்னான்-எ-ம். (௭)

தாழ்தடக்கையினானின்னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயில்வெய்துயிர்ப்பொடு
மாழ்கினள்வருந்தினண்மழைக்கணீருகுத்
தாழ்வலியிதுவெனவுள்ளத்தேறினாள்.

(இ-ள்.) தாழ்-முழங்கால்மட்டுநீண்ட—தடம்-விசாலமாகிய—கையினான்-கைகளையுடைய நளமகாராஜன்—இன்ன-இவைகளை—சாற்றலும்-சொன்னவளவில்—வீழி-வீழிக்கனியையொத்த, வாய்-அதரத்தையுடைய—மடமயில்-தமயந்தியானவள், வெய்துயிர்ப்பொடும் - வெவ்வியபெருமூச்சுடனே—மாழ்கினள் - மயங்

கினுள்—வருந்தினள்-வருத்தமுற்றாள்—மழைக்கண் - குளிர்ந்தக ண்ணினின்றும்—நீருகுத்து-நீரைச்சொரிந்து—ஊழ்-ஊழ்வினை யினது,வலி-வன்மை—இதுவென-இதுவென்று, உள்ளந்தேறினு ள்-மனந்தெளிந்தாள்— எ-று.) (கருத்து) தமயந்திஊழ்வினையெ ன்றுநினைத்தாள்,என்பதாம். (௬)

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குறு
துய்ந்திடக்கொண்டுபேரோசைபோயநின்
றந்தைதன்வளநகர்சார்கவென்றனன்

(இ-ள்.) இந்திரசேனனென்று-இந்திரசேனனென்று—இசைக் கும்-சொல்லுகின்ற—பேருடை-நாமத்தையுடைய—மைந்தனு ம்-பிள்ளையும்—மழலை-மழலைச்சொற்பொருந்திய,வாய்- வாயை யுடைய—கொடியும்- புதல்விதளாயினும்—மாழ்குறுது -வருத் தமுறாது,உய்ந்திட-பிழைத்திருக்க—கொண்டு-உடன்கொண்டு— பேரோசைபோய-பெருங்கீர்த்தியையுடைய,நின்-உன்னுடைய- தந்தைதன்-தகப்பனுடைய—வளம்-வளப்பம்பொருந்திய,நகர்- பட்டணத்தை—சார்கவென்றனன்-அடையக்கடவையென்று நள மஹாராஜன்சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்பிள்ளைகளைய ழைத்துக்கொண்டு தமயந்தியைத்தன்பிதாவின் வீட்டிற்குப்போ வென்றான்-எ-ம். (௭)

உயிர்நிகர்மக்களோடுலங்கொடோளினான்
செயிரறுதந்தைபாற்செல்கென்றோதலும்
புயனறுங்கூந்தலாள்புண்ணினூடெரி
யயினுழைந்தாலெனவலமந்தேங்கினாள்

(இ-ள்) உயிர்நிகர்-உயிரையொத்த—மக்களோடு - பிள்ளைகளு டனே—உலங்கொள்-திரண்டகல்லினழகைக்கொண்ட— தோளி னன்-தோள்களையுடைய நளமஹாராஜன்—செயிரறு- குற்றமற்ற, தந்தைபால்-தகப்பனிடத்தில்—செல்கென்றோதலும்-போகவெ ன்றுசொல்லலும்,புயல்-மேகத்தையொத்த,நறும் - வாசனைபொ ருந்திய—கூந்தலாள்-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணினூடு-புண்ணினுள்—எரி-எரியாநின்ற—அயில்- வேலான து—நுழைந்தாலென-நுழைந்ததுபோல—அலமந்து - மனங்க லங்கி—ஏங்கினாள்-அழுதாள்—(எ-று)(கருத்து) தமயந்திமனங்க லங்கினாள் -எ-ம். (௮)

நெடிபடுகானிடைத்தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேற்பள்ளிகொள்ளவெங்

கடிநகரடைந்துமெல்லணையிற்கண்படி
லடியனேற்கிதனினுமறனுண்டாங்கொலோ

(இ-ள்) நெடிபடு-சிள்வண்டுகளையுடைய—கானிடை-காட்டினிடத்தில்—தமியை-தனியாகியவென்னை—நீங்கிப்போய்- விட்டுநீங்கிப்போய்—படு-உறுத்தாநின்ற—பரல்-பரற்கல்லுகளாகிய,அமளிமேல்-அணையின்மீது—பள்ளிகொள்ள-நீர்- நித்திரைசெய்ய, வெம்-குரூரமாகிய—கடி-காவலையுடைய—நகர்-பட்டணத்தை, அடைந்து-சேர்ந்து—மெல்-மிருதுவாகிய—அணையில்- சயனத்தில்—கண்படில்-(நான்) நித்திரைசெய்யில்—அடியனேற்கு-அடியேனுக்கு—இதனினும்-இதைப்பார்க்கிலும், அறனுண்டாங்கொல்-தருமமுண்கிடா—(எ-று.)(கருத்து) தமயந்திநீகாட்டிற்போக நான்வீட்டிற்குப்போகுதல் தருமமோஎன்றாள் என்பதாம். (கூ)

என்றவளுரைத்தலுமடங்கலேறனான்
மென்றளிர்கவற்றிநின்மெல்லென்சீறடி
கன்றவெம்பரல்படுகானினேகுதற்
கொன்றுமேலெனதுயிருய்யுமோவென்றான்

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று—அவள்-அந்தமயந்தியானவள்—உரைத்தலும்-சொன்னவளவில்—மடங்கலேறனான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்தநளமஹாராஜன்—மென்றளிர்- மெல்லியதளிரை, கவற்றும்-வருந்தச்செய்யும்—நின்-உன்னுடைய, மெல்லென்-மிருதுவாகிய—சீறடி-சிற்றடிகள்—கன்ற-கன்றிப்போக,வெம் - குரூரமான—படுபரல்-மணிபருக்கைக்கல்லுண்டாகிய, கானின்-காட்டில்,ஏகுதற்கு-போகுதற்கு—ஒன்றுமேல்-பொருந்துமாகில்--எனதுயிர்-என்னுடையபிராணன்,உய்யுமோவென்றான்- பிழைக்குமோவென்றுசொன்னான்—(எ-று)(கருத்து) நளன்தமயந்தியே உன்னடிகாட்டில்நடக்க என்னுயிர்பிழையாதென்றான் என்பதாம்

பொற்பினுக்குறையுளாம்பொன்னங்கொம்பனு
யற்பினிற்பயந்தநம்மக்களாயிடை
யெற்பிரிந்துறைகுநரேனுமெங்ஙன
நிற்பிரிந்தாற்றுவர்நிகழ்த்துவாயென்றான்

(இ-ள்) பொற்பினுக்கு-அழகிற்கு—உறையுளாம் - இருப்பிடமாகிய—பொன்னங்கொம்பனாய்-அழகுபொருந்தியபொற்கொம்பையொத்ததமயந்தியே—அற்பினில்-ஆசையினாலே—பயந்த-பெற்ற—நம்மக்கள்-நம்முடையபிள்ளைகள்—ஆயிடை- அந்தவிமன்வீட்டில்,எற்பிரிந்து-என்னைவிட்டுநீங்கி— உறைகுநரேனும்-இருப்பாராயினும்,எங்ஙனம்-எத்தன்மையாய்,நிற்பிரித்து-உன்னை

விட்டுநீங்கி,ஆற்றுவர்- பொருத்திருப்பார்கள்--நிகழ்த்துவாயென்றுன்-சொல்லென்றுசொன்ஞன்—(எ-று) மக்கட்குத்தந்தையினுந்தாயாரதிகமென்பதாம்(கருத்து)தமயந்தியேபிள்ளைகளென்னைவிட்டிருந்தாலும் உன்னைவிட்டிரார்கள்என்பதாம். (ளக)

கூற்றுறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடா
மாற்றினுமாற்றலாதஞரின்மூழ்கினு
மாற்றருங்கற்புனர்மகிழ்நர்கான்செல
வேற்றுநாடுறைவதுவிழுமிதோவென்ருள்

(இ-ள்.) கூற்றுறழ்-இயமனையொத்த—குருதி- உதிரந்தோய்ந்த—வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய,குருசில்-அரசனே, மக்கள்- பிள்ளைகள்—ஆற்றினும்- பொறுத்தாலும்—ஆற்றலாது - பொறுக்காமல்—அஞரில்-துக்கத்தில்—மூழ்கினும்-மூழ்கினும், மாற்றரும்-பிறராற்கெடுத்தற்கரிய—கற்பினர் - பதிவிரதாதருமத்தையுடையபெண்கள்—மகிழ்நர்-புருஷர்கள்,கான்செல-காட்டிற்போக,வேற்றுநாடுறைவது - வேறுதேசத்திற்போயிருப்பது, விழுமிதோவென்ருள்-மேன்மையுடையதோவென்றுதமயந்திசொன்னாள்,—(எ-று)(கருத்து) கற்புள்ளபெண்கள்நாயகரை விட்டிருத்தல் சிறப்பல்லவென்ருள் என்பதாம். (ளஉ)

விரிகடலமிழ்தமும்வேலைஞாலமுஞ்
செருமுகத்தழலுமிழ்சிறுகண்யானையு
மெரிமணிக்குப்பையுமெளிதினெய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற்றரியதென்பவே

(இ-ள்.) விரி-பரந்த—கடல்- திருப்பாற்கடலினுண்டாகிய—அமிழ்தமும்-தேவாமிர்தத்தையும்—வேலை- சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த-ஞாலமும்-பூமியையும்—செருமுகத்து - யுத்தத்தினிடத்திலே, அழலுமிழ்-நெருப்பையுமிழ்கின்ற,சிறுகண்யானையும்- சிறியகண்களையுடையயானைகளையும்—எரி-பிரகாசிக்கின்ற,மணிக்குப்பையும்-இரத்தினக்குப்பைகளையும்,எளிதினெய்தலாம்-எளிதிலேயடையலாம்—அருமகப்பெறுதல்-அரியபிள்ளைகளைப்பெறுதல்,அரியதென்ப-அரியதென்றுசொல்வார் பெரியோர்கள்—(எ-று)மற்று-ஏ-அசைகள்.(கருத்து) எல்லாஞ்சம்பாதிக்கலாம் பிள்ளைகளைச்சம்பாதித்தலரிதென்றுன் என்பதாம். (ளரு)

விம்மியின்னுனழமருங்கொசியவீங்கிய
கொம்மைவெம்முலையினுல்குதலைமென்மொழிச்
செம்மையவருமதப்பெறுதீமையோர்க்
கிம்மையுமறுமையுமின்பமில்லையால்

(இ-ள்) விம்மி-பருத்து—மின்-மின்னலையொத்த,நுசுப்பு-நுட்பமாகிய—மருங்கு-இடையானது—ஒசிய - ஒடிந்துபோகும்படி,வீங்கிய-பூரித்த—கொம்மை-இளமைபொருந்திய—வெம்-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற—முலையினாய்-ஸ்தனங்களையுடையதமயந்தியே—குதலை-மழலையாகிய,மொன்மொழி-மிருதுவாகியசொல்லையும்,செம்மைய-நல்லகுணத்தையுமுடைய—அருமக-அரிய பிள்ளைகளை,பெருத-பெற்றுக்கொள்ளாத—தீமையோர்க்கு-குற்றத்தையுடையோர்க்கு,இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும்,மறுமையும் மறுபிறப்பிலும்—இன்பமில்லை - சுகமில்லை—(எ-று.) ஆல்-அசை (கருத்து) நற்பிள்ளைகளைப்பெருதார்க்கு இருபிறப்பிலுமின்பமில்லை-என்பதாம். (௰௪)

என்னலும்வணரிருங்கூந்தலேந்திழை
மன்னவமழலைவாய்மக்கடம்மொடு
மின்னகுபரிதிவேல்வீமன்மாநகர்
துன்னுதும்யாமெனச்சொல்லினாளரோ

(இ-ள்.) என்னலும்-இப்படியென்று அரசன் சொல்லவும்—வணர்-வளைந்த,இருப்-பெரிதாகிய--கூந்தல்- அளகபாரத்தையுடைய—ஏந்திழை-தமயந்தியானவள்—மன்னவ-அரசனே—நம்-நம்முடைய—மழலைவாம் - மழலைச்சொல்பொருந்திய வாயையுடைய,மக்கடம்மொடு-பிள்ளைகளுடனே—யாம்-நாமிருவரும், மின்னகு-மின்னலைப்பழிக்காநின்ற,பரிதி-சூரியனையொத்த,வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—வீமன்-வீமராஜனுடைய,மாநகர்-பெரிய நகரில்—துன்னுதும்-சேர்வோம்—யாம்-நாம்,என-என்று,சொல்லினாள்-சொன்னாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தி,நளனைத்தன்தகப்பன்வீட்டுக்குவாவென்றாள் என்பதாம். (௰௫)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற்குறையிரந்துநின்
றேற்றயின்றுயிர்சுமந்திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமுமறிவுங்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியுமாற்றுமென்பவே

(இ-ள்) கோற்றொடி-தமயந்தியே —செல்வர்பால் - செல்வத்தையுடையவர்களிடத்தில்--குறையிரந்துநின்று- குறையைச்சொல்லியிரந்துநின்று—ஏற்று-வாங்கி—அயின்று-உண்டு, உயிர்சுமந்திருத்தல்-உயிரைத்தாங்கியிருத்தலானது,ஈறிலா-முடிவில்லாத,ஆற்றலும் வலியையும்,மானமும்-அபிமானத்தையும்—அறிவு- அறிவையும்—கல்வியும்-வித்தையையும்--மாற்றரும்- நீக்கப்படாத,சீர்த்தியும்-கீர்த்தியையும்—மாற்றுமென்ப-போக்குமென்றுபெரி

யோர்சொல்வார்கள்--(எ-று.)(கருத்து) நளன், இரந்துண்டலிழி வென்றான் என்பதாம். (௰௬)

மிக்கவெஞ்சமைத்திடைவெருவியோடின
ரொக்கறுன்புறத்தனியுலகில்வாழுநர்
புக்குவேட்டகத்தினிலுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பதடியென்றுரைக்கும்வையமே

(இ-ள்.) மிக்க-அதிகரித்த—வெஞ்சமத்திடை-வெவ்வியயுத்தத்திடத்தில்,வெருவியோடினர் பயந்தோடினவர்களும், ஒக்கல்-சுற்றத்தார்,துன்புற-வருத்தமடைய--தனி - தனித்திருந்து, உலகில்-உலகத்தில்—வாழுநர்-செல்வத்துடன்வாழ்கின்றவர்களும், புக்கு-போய்,வேட்டகத்தினில்-மாமனார்வீட்டில்,உண்ணும்- புசிக்கின்ற,புன்மையோர்-கீழ்மக்களும்—மக்களுள்-மனிதருக்குள்,பதடியென்று-பதரொன்று—வையம்-உலகம்,உரைக்கும்- சொல்லும் (எ-று. (கருத்து) போரிலோடினவர் இனம்வருத்தமுற வாழ்பவர்மாமனார்வீட்டிலுண்பவர்-கீழோர்இவர்கள்மக்கட்பதர் என்பாரென்றான் என்பதாம். (௰௭)

என்றலுந்திருவுளமின்னதாகுமேன்
றமன்லந்தெரியலாய்மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல்விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தருளென்றுசெப்பினாள்

(இ-ள்.) என்றலும்-இப்படியென்று அரசன்சொன்ன வளவில்—திருவுளம்-உம்முடையசித்தம்--இன்னதாகுமேல்-இத்தன்மையதாகுமானால்—மன்றல்-வாசனைபொருந்திய,அம்-அழகிய,தெரியலாய்-மாலையையுடையஅரசனே—மக்கடம்மை-பிள்ளைகளை,நம்-நம்முடைய—மின்றிகழ்-மின்போலும்பிராகாசிக்கின்ற,மானம்-பெருமைபொருந்திய,வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய,விதர்ப்பன்வீமராஜனுடைய—மாநகர்-பெரியநரத்தில்,சென்றிட - போக,பணித்தருள்-உத்தரவுகொடு—என்று-இப்படியென்று,செப்பினாள்-தமயந்திசொன்னாள்—(எ-று.)(கருத்து) தமயந்திபிள்ளைகளைத்தன்தகப்பன் வீட்டிற்கனுப்பிவிடென்றாள்-எ-ம். (௰௮)

தண்டலில்பாகனைநோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலான்வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசைசூழ்விதர்ப்பன்றன்னுழை
கொண்டனைபோகெனக்கூறினானரோ

(இ-ள்.) தண்டலில்-நீங்குதலில்லாத—பாகனை-தேர்ப்பாகனை, நோக்கி-பார்த்து,தாதுசேர்-மகரந்தஞ்சேர்ந்த,வண்டிமிர் -வண்

டுகள்சப்தியாநின்ற-தெரியலான்- மாலையையணிந்தநளமஹாராஜன்,வருந்தி-வருத்தமுற்று—மக்களை - பிள்ளைகளை, விண்டொடு-மேகத்தையளாவநின்ற—புரிசைசூழ்-மதில்சூழ்ந்த,விதர்ப்பன்றன் னுழை-வீமராஜனிடத்தில்—கொண்டனைபோகென- கொண்டுபோவென்று—கூறினான்-உத்தரவுகொடுத்தான்—(எ-று.) அரோ-அசை (கருத்து)நளன், தேர்ப்பாகனைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டு வீமராஜனிடத்திற்போவென்றான்-எ-ம்.(௰௯)

தழுவியதாதைதன்முகமுந்தாயர்த
முழுமதியனையவாண்முகமுநோக்குறு
விழிவழிநீருகவிம்மிவிம்மிநின்
றழுதனர்கண்டுளோரலக்கணெய்தவே

(இ-ள்.) தழுவிய-தங்களைத் தழுவிக்கொண்ட—தாதைதன்முகமும்-தகப்பனுடையமுகத்தையும்,தாயர்தம் -,தாயாரினுடைய, முழுமதியனைய -பூரணசந்திரனையொத்த , வாண்முகமும் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையும்,நோக்குறு-பார்த்து,விழிவழி-கண்ணின்வழியிலே—நீருக-நீர்சிறந்த,விம்மிவிம்மிநின்று-தேம்பித்தேம்பிநின்று,கண்டுளோர்-பார்த்தவர்கள்—அலக்கணெய்த- துன்பமுறும்படி—அழுதனர்-அழுதார்கள்—(எ-று.)(கருத்து)பிள்ளைகள், தாய்தகப்பனைப்பார்த்துஅழுதார்கள்என்பதாம். (௨௰)

அலமருக்கடமாகமெங்கணு
முலைவழியொழுகுபாலனைப்பமோந்துவாய்
புலர்தரப்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுழ்தருபுனலினாற்கழுவினாளரோ

(இ-ள்.) அலமரு-மனங்கலங்காநின்ற—மக்கடம் - பிள்ளைகளுடைய—ஆகமெங்கணும்-சரீரமுழுமையும்—முலைவழி- முலையின்வழியால்—ஒழுகு-ஒழுகாநின்ற—பால்-பாலானது—நனைப்ப-நனைக்கும்படி—மோந்து-உச்சிமோந்து—வாய்புலர்தர-வாயுலர, பற்பல்கால்-அனந்தந்தரம்—புல்லிக்கொண்டு- தழுவிக்கொண்டு, கண்கலுழ்தரு-கண்ணினின்றுமொழுகாநின்ற,புனலினால்- சலத்தினால்—கழுவினாள்-கழுவினாள்—(எ-று.) அரோஅசை(கருத்து) தமயந்தி,பிள்ளைகளைக்கண்ணீராற்கழுவினாள்என்பதாம். (௨௧)

மடவரறன்னையுமதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகெனவாற்றிப்பாகனுங்
குடனுயிர்பிரித்தெனவுவகைமக்களைக்
கொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டுபோயினான்

(இ-ள்.) மடவரறன்னையும்-தமயந்தியையும்,மதுகை - வலியை

யுடைய,வேற்றையும்-நளனையும்,படு-உண்டாகாநின்ற, துயரொழிகென-துக்கநீங்கக்கடவீரென்று,ஆற்றி-தணித்து,பாகன்-தேர்ப்பாகன்—ஆங்கு-அவ்விடத்தினின்றும்—உட லுயிர் பிரித்தென- உடலையு முயிரையும்வேறு பிரித்ததுபோல்—உவகைமக்களை - சந்தோஷித்தைச்செய்யும்பிள்ளைகளை —கொடி- கொடியையுடைய, நெடுந்தேர்மிசை-நெடியதேரின்மீது,கொண்டு-ஏற்றிக்கொண்டு—போயினான்-சென்றான்—(எ-று.)(கருத்து)பாகன், பிள்ளைகளைத்தேர்மேற்கொண்டுபோனான் என்பதாம். (௨௨)

மிகைப்படுதுன்பமும்விழையுமின்பமு
மகத்திடை நிகரெனநோக்குமையனும்
தகைப்பருந்துயரொடுதளர்ந்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினுந்துயர்வலிதியாவதே

(இ-ள்.) மிகைப்படு-அதிகரித்த—துன்பமும் - துயரத்தையும் விழையும்-இச்சிக்கப்பட்ட—இன்பமும்-இன்பத்தையும், அகத்திடை-மனதில்—நிகரென-ஒப்பாக—நோக்கும்- பார்க்கின்ற,ஐயனும்-நளனும்—தகைப்பரும்-தடுத்தற்கரிய--துயரொடு- துன்பத்துடன்—தளர்ந்து-வருந்தி—சாம்புமேல் - சோர்வானேயானால்—மகப்பிரிவினும்-மக்கட்பிரிவிலும்,துயர்-துயரில், வலிது-வலிமையுடையது—யாவது (எது) ஒன்றுமில்லை—(எ-று.) (கருத்து பிள்ளைகளைப்பிரிதலைவிடத்துன்பமில்லைஎன்பதாம். (௨௫)

சிலதியர்பரப்பியதேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும்வருந்துசீறடி
நிலமிசைப்படுபரலுறைப்பநேரிழை
புலவுவேற்காளைபின்றொடர்ந்துபோயினாள்

(இ-ள்.) சிலதியர்-தோழிகள்—பரப்பிய - பரவச்செய்த,தேங்கொள்-வாசனைகொண்ட--மெல்லிதழ்- மெல்லியவிதழையுடைய மலர்மிசை-புஷ்பத்தின்மீது—மிதிப்பினும் - அடிவைத்தாலும், வருந்து- வருந்துகின்ற—சீரடி- சிறியபாதங்களில்—நிலமிசை-பூமியின்மீது—படு-உண்டாகிய—பரல்-பருக்கைகள்,உறைப்ப-உறுத்தும்படி—நேரிழை-தமயந்தியானவள்—புலவுவேல்-புலானாற்றத்தையுடையவேலையேந்திய—காளை-நளனது-பின்றொடர்ந்து-பின்னேதொடர்ந்து,போயினாள்-சென்றாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி,நளன்பின்னேபோனாள்-எ-ம். (௨௪)

மடவரறன்றொடுமதுகைவேந்தனைக்
கடிமுரசறுதகோமறுகிற்காண்டலு

இடியுறுமரவெனவேங்கியேங்கிநின்
றுடல்வெறுத்துயிருகவுழல்கின்றூர்சிலர்

(இ-ள்.) மடவரறன்னொடு-தமயந்தியுடன்—மதுகைவேந்தனை-வலியையுடையநளனை—கடி-சிறந்த—முரசு- பேரிகையினொலி, அருத-நீங்காத—கோமறுகில்-அரசர்வீதியில்—காண்டலும்-பார்த்தவளவில்—இடியுறு - மேகத்தினொலியைக்கேட்ட—அரவென-சர்ப்பத்தைப்போல—ஏங்கியேங்கி- மிகவுமேக்கமுற்று, நின்று திகைத்துநின்று,உடல்வெறுத்து-தேகத்தைவெறுத்து, உயிருக-உயிர்நீங்கும்படி—சிலருழல்கின்றூர்-சிலருழல்கின்றனர், (எ-று) (கருத்து) கண்டவர்வருந்தினர் என்பதாம். (உ௫)

மண்ணியமணிவளையனையமார்பினான்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப்பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்கானிடைநடத்தல்காணவோ
கண்ணிணைபடைத்தனன்கமலத்தோனென்பார்

(இ-ள்.) மண்ணிய-கழுவிய—மணிவளை- இரத்நமலையை—அனைய-ஒத்த—மார்பினான்-மார்பினையுடையநளமஹாராஜன்,பெண்ணலங்கனிந்த-பெண்டன்மைமுதிர்ந்த— இப்பேதைதன்னொடும்-இத்தமயந்தியுடனே, நண்ணரும்-போகப்படாத,கானிடை-காட்டினிடத்தில்,நடத்தல்காணவோ- போதலைப்பார்க்கவோ—கமலத்தோன்-பிரமன்—கண்ணிணை- இரண்டுநேத்திரங்களை, படைத்தனன் (எங்களுக்கு) அமைத்தனன்--என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) சிலர் இந்தத்துன்பத்தைக்காணவோபிரமன்கண்ணைப்படித்தான்என்பதாம். (உ௬)

மல்லடுதிணிபுயமன்னர்மன்னவ
னெல்லையிறுயருழந்தேகக்காண்டலு
மொல்லையில்வெடித்துயிரொழிந்ததில்லையாற்
கல்லினும்வலியதோகவலுநெஞ்சென்பார்

(இ-ள்) மல்-மல்லர்களை—அடு-கொல்லாநின்ற—திணி - பலம்பொருந்திய—புயம்-புயத்தையுடைய—மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகிய நளன்—எல்லையில்-அளவில்லாத — துயருழந்து துன்பமுற்று—ஏக-போக—காண்டலும்-பார்க்கவும், ஒல்லையில் சீக்கிரத்தில்—வெடித்து-மார்புவெடித்து,உயிர்- பிராணனானது, ஒழிந்ததில்லை-நீங்கியதில்லை (ஆதலால்) கல்லினுங்-கல்லைப்பார்க்கிலும்,வலியதோ-வலிமையுடையதா,கவலும் - துன்பப்படும்,நெஞ்சு-மனமானது—என்பார்-என்றுசொல்லுவார்கள்—(எ-று)(கருத்து) சிலர்தங்கள்மனதைக்கல்லினுவலிதென்பார்கள்-எ-ம். - ( )

தாயினுமருள்புரிதரணிமன்னவன்
போயினன்கானிடையென்றபோழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலேமன்னர்மன்னன்பா
லேயபேரன்பினரெம்மில்யாரென்பார்.

(இ-ள்.) தாயினும்-தாயைப்பார்க்கிலும்—அருள்புரி-உயிர்களி டத்திற்கிருபையைச்செய்கின்ற--தரணிமன்னவன்-உலகத்தையா ளுநளன்—கானிடை-காட்டினிடத்தில்—போயினன்-சென்ருன், என்றபோழ்தினில்- என்றுசொன்னபொழுதிலே--மாய்வுறப்பெ ற்றிலேம்-இறக்கப்பெறவில்லை (ஆதலால்)—மன்னர்மன்னன்பா ல்-இராஜாதிராஜனுகியநளனி--த்தில்—ஏய- பொருந்திய—பேர ன்பினர்-பேரன்பையுடையவர்கள், எம்மில்-எங்களைப்பார்க்கிலு ம்—யார்-யாவர்—(உளர்)என்பார்-என்று(சிலர்)சொல்வார்கள்-—(எ-று.) (கருத்து) சிலர்இறக்கவிசனப்படுவார்கள்-எ-ம். (உஅ)

அடிதொழுமரசருமமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியரனைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க்குறுகியெங்கணுங்
கடன்மடைதிறந்தெனக்கலுழ்ந்திட்டாரரோ.

(இ-ள்.) அடிதொழும்-பாதத்தைவணங்காநின்ற—அரசரும்-இ ராஜர்களும்—அமைச்சர்வெள்ளமும்-மந்திரிகூட்டங்களும்—ம டவியரனைவரும்-மாதர்கூட்டங்களும்—மைந்தரீட்டமும் - புரு ஷர்களீட்டமும்—கொடி- கொடிகளையுடைய—நெடுவீதிவாய்- நீண்டவீதியினிடத்தில்—குறுகி-வந்து—எங்கணும்- எவ்விடத்து ம்—கடன்மடைதிறந்தென கடல்மடைதிறந்ததுபோல—கலுழ் ந்திட்டார்-அழுதார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) பலருங்கடலுடைந் தாற்போலழுதார்கள் என்பதாம். (உகூ)

பொய்யுறுதீமொழிபுகல்கிலேனென
வையநீயெம்மையிங்கருளில்வேந்துதன்
கையகப்படுத்தினைகானிலேகினின்
மெய்யினும்பொய்மையேவிழுமிதாமென்பார்.

(இ-ள்.) பொய்யுறு-பொய்யாகிய—தீமொழி தீயசொல்லை—புகல்கிலேனென- சொல்லமாட்டேனென்று,ஐய-ஐயனே, நீ-நீ, எம்மை-எங்களை—இங்கு-இப்பட்டணத்தில்—அருளில்- கிருபை யில்லாத—வேந்துதன்-அரசனுடைய—கையகப்படுத்தினை - கை யிற்சேர்த்தவனாய்,கானிலேகின்- காட்டினிடத்துக்குப்போனால்-- நின்-உன்னுடைய—மெய்யினும்- சத்தியத்தைப்பார்க்கிலும்— பொய்மையே-பொய்புனாயே—விழுமிதாம்-மேன்மையுடைய தாம்—என்பார்-என்றுசொல்லுவார்கள்—(எ-று.) (கருத்து)அ

சனே நீகாட்டிற்போகில் நாட்டில் மெய்யிலும்பொய் பிரகாசிக்கும் என்றார்கள் என்பதாம். (ருய)

இன்னுயிருய்யுமீங்கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவிர்முலையினார்புலர்ந்தகாலையும்
முன்னருஞ்சூதினும்பொய்ம்மைமூரிவேற்
கன்னவிற்றோளினாய்கழறலாமென்பார்.

(இ-ள்.) இங்கு-இவ்விடத்தில்—இன்னுயிர்- இனியவுயிரானது உய்யும்-பிழைக்கும்,என்றபோழ்தினும்-என்றுசொல்லியகாலத்திலும்—பொன்-தேமல்,அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற—முலையினார் - முலையையுடையமடவார்—புலர்ந்தகாலையும்- பிணங்கினகாலத்திலும்—முன்னரும்-நினைக்கப்படாத—சூதினும்-சூதாட்டத்திலும்—பொய்மை-பொய்யுரையை—மூரி- பலம்பொருந்திய—வேல்-வேலாயுதத்தையேந்திய—கன்னவில்-மலைபோன்ற, தோளினாய்-தோளையுடைய அரசனே—கழறலாம்- சொல்லலாம்—என்பார்-என்றுசொல்லுவார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) உயிர்தப்புவிக்கவும் பெண்கள்பிணக்கிலுஞ்சூதாட்டத்திலும்பொய்சொல்லலாமென்பார்கள் என்பதாம். (ருக)

எண்டிசைத்தலைவருமெழில்கண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின்மாலைசூட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங்களிற்றிற்போதரல்
கண்டகணிவற்றையுங்காணுமோவென்பார்.

(இ-ள்.) எண்டிசைத்தலைவரும்- அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்--எழில்கண்டு-இந்தநளனழகைப்பார்த்து—-எமுற- (இவ்வளவுஅழகுநமக்கில்லையென்று)மயக்கமுறுநிற்க—தொண்டைவாய்-கோவைக்கனியையொத்தஅதரத்தையுடைய—மடமயில்-தமயந்தியானவள்,மாலைசூட்டுநாள்-சுயம்வரமாலையைச்சூட்டியதினத்தில், புண்டரு-மாமிசம்பொருந்திய,கோட்டு-தந்தங்களையுடைய, வெம்-குரூரமான,களிற்று-யானையின்மீது,போதரல்-(நீவிரிருவரும்)கோலம்வருதலை, கண்டகண்- பார்த்தகண்கள்—இவற்றையும்-இக்கொடியசெய்கையையும்,காணுமோவென்பார்-பார்க்குமோவென்றுசொல்வார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்சிறப்பைக்கண்டகண்கள் சிறப்பில்லாமையுங் காணலாமோ வென்பார்கள்-எ-ம். (ருஉ)

மன்னவனேசூதற்கிரங்கிமாழ்குநர்
துன்னருங்கானிடைத்தொடர்ந்துசெல்குந
ரின்னுயிர்செகுப்பலென்றிசையில்புன்மையோ
னத்நகரிடைமுரசறைவித்தானரோ.

(இ-ள்.) மன்னவன்-நளமகாராஜன்—ஏகுதற்கு-காட்டிற்போவதற்கு—இரங்கி-அழுது—மாழ்குநர்- துன்பப்படுகின்றவர்களையும்—துன்னரும் போகக்கூடாத—கானிடை- காட்டினிடத்தில்—தொடர்ந்து-பின்னே தொடர்ந்து--செல்குநர்-போகின்றவர்களையும்—இன்னுயிர்-இனியவுயிர்களை—செகுப்பலென்று- கொல்லுவேனென்று—இசையில்-புகழில்லாத—புன்மையோன்-அற்பனாகியபுஷ்கரன்—அந்நகரிடை-அந்தநகரத்தினிடத்தில், முரசு-பேரிகையை—அறைவித்தான்-அடிப்பித்தான்—(எ-று.)(கருத்து) புட்கரன் நளனுக்கிரங்கினவரையும் அவன்பின்சென்றவரையுங் கொல்வேனென்று பறையறைவித்தான் என்பதாம். (௫௫)

வசைபடுமன்னவன்வாய்மையாலறை
விசிமுழவொலிசெவிவெதும்பக்கேட்டலும்
இசைபடுமன்னவற்கிரங்கினோரெலா
மசுணமென்புள்ளெனவலமந்தேங்கினார்.

(இ-ள்.) வசைபடு-அபகீர்த்தியையுடைய—மன்னவன்-புஷ்கரராஜனது—வாய்மையால்-ஆக்கினையால்—அறை-அடிக்கப்பெற்ற,விசி-வாரினாலிறுக்கிய—முரசொலி- முரசினுடையசத்தத்தை, செவிவெதும்ப-காதுகள்வெப்பமுற—கேட்டலும்- கேட்டவளவில்,இசைபடுமன்னவற்கு-புகழையுடையநளமகாராஜனுக்கு, இரங்கினோரெலாம்- அழுதவர்களெல்லாரும்--அசுணமென்புள்ளென-அசுணமென்னும்பட்சியைப்போல, அலமந்து-மனஞ்சுழன்று—ஏங்கினார்-துன்பப்பட்டார்கள்—(எ-று)கொடியவொலிகேட்கில்இறப்பதுஅசுணப்பறவைக்கியல்பாதலின்அதுபற்றி அவைஇவர்க்குஉவமானமாய்க்கூறப்பட்டது(கருத்து) பறையறைவிப்பைக்கேட்டவர்கள்எல்லாரும்விசனமடைந்தார்கள்என்பதாம். (௫௬)

வருந்திமுன்போதருமமைச்சர்வாண்முகம்
புரிந்தனனோக்கியபொருவில்வாய்மையான்
விரிந்தநூற்கேள்வியீரறத்தைவேரொடு.
மரித்தனிரெற்பிரிந்தாற்றலாமையால்.

(இ-ள்.) வருந்தி-வருத்தமுற்று,முன்போதரும்- முன்னேபோதரும்—அமைச்சர்-மந்திரிகளுடைய—வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தை—புரிந்தனன்-விரும்பினவனாய்—நோக்கிய-பார்த்த—பொருவில்-ஒப்பில்லாத—வாய்மையான்-சத்தியத்தையுடையநளமகாராஜன்—விரிந்த-பரந்த, நூற்கேள்வியீர்-சாஸ்திரவிசாரணையுடையவர்களே—எற்பிரிந்து - என்னைப்பிரிந்து—ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால்—அறத்தை- தருமத்தை,

வேரொடும்- வேருடனே,அரிந்தனர்-அறுத்துவிட்டீர்கள்(எ-று) வாய்மையானெனுமெழுவாய்மேல்வருப்பாட்டில் என்றானென்னும்பயனிலைகொண்டது(கருத்து) நளன்மந்திரிகளைப்பார்த்துப் பிரிவாற்றும லறத்தைவிட்டீர்கள் என்றான் என்பதாம். (ருரு)

மேவருஞ்சூதினிற்றோற்றமேதினி
யாவதும்வென்றலதாளவெண்ணுதல்
கோவியல்பன்றவனாணைமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையைநிறுத்துவிரென்றான்.

(இ-ள்.) மேவரும்-பொருந்துதற்கரிய--சூதினில்- சூதாட்டத்தினாலே—தோற்ற-தோற்றுப்போன—மேதினியாவதும்- உலகமெல்லாவற்றையும்—வென்றலது- (நான்) வெற்றிகொண்டல்லாமல்—ஆள- ஆளுகிறதற்கு—எண்ணுதல்-நினைத்தல்,கோ-அரசர்களுக்கு—இயல்பன்று-தருமமன்று(ஆதலால்)—அவன்-அந்தப்புஷ்கரனுடைய,ஆணை-ஆக்கினையை,மேற்கொடு-ஏற்றுக்கொண்டு--நீவிர்-நீங்கள்—என்-என்னுடைய—வாய்மையை-சத்தியத்தை,நிறுத்துவீர்-நிலைநிறுத்துவீர்கள்—என்றான் - என்றுசொல்லினான், —(எ-று)(கருத்து)நளன்மந்திரிகளைப்புட்கரன்சொற்படி கேளுங்கள் என்றான் என்பதாம். (ருசு)

முளரியால்வெந்தவெங்கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பினரழுதகட்கடைத்
துளியினிலவித்தனர்தொடரவெந்திறற்
களிமதக்களிற்றினான்கானிலேகினான்.

(இ-ள்.) முளரியால்-அக்கினியினால்-வெந்த- நீறுபட்ட—வெங்கானில்-வெவ்வியகாட்டினிடத்து—மொய்-நிறைந்த--துகள்- தூட்களை—அளியொடு-இரக்கத்துடன், புலம்பினர்- புலம்பினவராய்—அழுத-அழுத—கட்கடை - கண்ணின்கடையிலிருந்துவராநின்ற—துளியினின்-நீர்த்துளியினால்--அவித்தனர்- அவித்தவர்களாய்—தொடர-பின்றொடர—வெந்திறல்-குரூரமான வலியையும், களி-செருக்கையும்--மதம்-மும்மதத்தையுமுடைய, களிற்றினான்-யானையைநிகர்த்தநளமகாராஜன்—கானில்-காட்டினிடத்தில், ஏகினான்-சென்றான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் அழுவார்கண்ணீர்வெம்புழுதியை நனைக்கக்காட்டில்நடந்தான் என்பதாம். (ருஎ)

திருகுவெஞ்சினக்கலிசெல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்யாவுமெய்ப்பதைத்துமீடர
முருகுறழ்பொற்பினான்முன்னரேகிய
வருநெறிதெரிவுறுவஞ்சமாற்றினான்.

(இ-ள்) திருகு-மாறுபாட்டையும்—வெம்- வெவ்விய— சினம்-கோபத்தையுமுடைய—கலி-கலிபுருஷனானவன்—செல்வன்- நளனுடைய—பின்செருடர்-பின்னேபோகின்ற — பரிசனம்யாவும்-ஏவல்செய்வோரெல்லோரும்—மெய்பதைத்து- சரீரந்துடித்து, மீடர-திரும்பும்படி,முருகுறழ்-சுப்பிரமணியரையொத்த, பொற்பினன்-அழகையுடையநளமஹாராஜன்—முன்னேகிய - முன்னேபோன,அருநெறி-அரியவழியானது—தெரியுறு- தெரியாத,வஞ்சம்-மாயையை—ஆற்றினான்-செய்தான்—(எ-று) (கருத்து சனியன்சனங்களுக்கு வழிதெரியாமற்செய்தான்என்பதாம். (ருஅ

ஆற்றுவஞ்சனையினாலழகுவாய்ந்தபொற்
ங்காற்றொடிதன்னொடுங்கொற்றமன்னவன்
றோற்றுதல்காண்கிலார்துயரமெய்தின்
றூற்றெழுகண்ணினருள்ளமாழ்கினார்

(இ-ள்) ஆற்று-கலிசெய்த—வஞ்சனையினால்-மாயையினால், அழகுவாய்ந்த- அழகுபொருந்திய--பொற்ங்காற்றொடிதன்னொடு-தமயந்தியோடும்—கொற்றமன்னவன்-வெற்றிபொருந்தியநளமஹாராஜன்—தோற்றுதல்-தெரிதலை—காண்கிலார்- பார்க்காதவர்களாய்,துயரம்-துக்கத்தை—எய்தி-அடைந்து, நின்று- நின்று—ஊற்று-சுரப்பானது—எழு-தோன்றுகின்ற—கண்ணினர்- கண்களையுடையபரிசனங்கள்--உள்ளமாழ்கினார்-உள்ளத்தில்மயங்கினார்கள்—(எ-று)(கருத்து) சனிபகவான்மாயத்தால்சனங்கள்நளனையுந்தமயந்தியையுங் காணாதவர்களாய்ப்புலம்பினார்கள்-எ-ம். ()

ஆயினுமினிதருள்புரியுமெம்பிரான்
றூயமென்மலரடிச்சுவடுகாண்கிலேம்
போயினனெவ்விடனெவர்புணர்ப்பினையதிம்
மாயமென்றருநெறிமருங்கிற்றேடுவார்

(இ-ள்) ஆயினும்-தாயைக்காட்டிலும்—இனிது - இனிதாக—அருள்-கிருபையை—புரியும்-செய்கின்ற—எம்பிரான் - எங்களரசனாகிய நளமஹாராஜனது--தூய- பரிசுத்தமாகிய,மென்- மெல்லிய,மலர்-தாமரைமலர்போன்ற—அடிச்சுவடு- அடிக்குறியை, காண்கிலேம்-நாங்கள்காணவில்லை—யாண்டு-எவ்விடத்தில், போயினன்- போயினான்—இம்மாயம்-இந்தவஞ்சனையானது, எவர்புணர்ப்பினையது-யார்சம்பந்தத்தினாலுண்டாகியது—என்று- என்றுபேசிக்கொண்டு,அருகநெறி-அரியவழியை- மருங்கில்-பக்கங்களில்— தேடுவார்-தேடுவார்கள்—(எ-று)(கருத்து) சனங்கள்நளனைத்தேடுவார்கள் என்பதாம். (சய)

தேடினர்புகுமிடந்தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறிமருங்கினோர்வழி
கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினர்

(இ-ள்) தேடினர்-தேடினவர்கள்—புகுமிடம்- அரசன்போன விடம்—தெரிகிலாமையில்-அறியாதபடியால்,வாடினர்-வாடினார் கள்--அருநெறி-அரியவழியினது—மருங்கில்-பக்கத்தில், ஓர்வழி-ஒருவழியை—கூடினர்-அடைந்தார்கள்—இன்னுயிர்- இனியவுயிரை—கூற்றங்கைக்கொள-இயமன்கொண்டுபோக, வீடினராமென-இறந்தவர்போல—வீழ்ந்து-நிலத்திலேவீழ்ந்து-- விம்மினர்-அழுதார்கள்—(எ-று) (கருத்து) சனங்கள் நளனைத் தேடிக்காணாது நிலத்தில்வீழ்ந்தழுதார்கள் என்பதாம். (சசு)

கொன்னுனையலங்கல்வேற்குவவுத்தோளினான்
சொன்னெறிகண்களிற்றெரியக்காண்கில
ரின்னலுற்றழுதழுதேங்கியேங்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர்தொடர்ந்துளோரெலாம்

(இ-ள்) கொல்-கொல்லாநின்ற—நுனை- கூர்மையுடைய—அலங்கல்-வெற்றிமாலையணிந்த—வேல்-வேலையுடைய—குவவுத்தோளினான் - திரண்டதோளையுடையநளமஹாராஜன்—சென்னெறி-போனவழியை—கண்களில்-நேத்திரங்களில்—தெரிய - அறிய—காண்கிலார்-காணாதவர்களாய்—இன்னலுற்று-துன்பமுற்று,அழுதழுது-புலம்பிப்புலம்பி—ஏங்கியேங்கி-மிகவுமேக்கமுற்று,தொடர்ந்துளோரெலாம்- பின்றொடர்ந்து போனவர்களெல்லாரும், அத்தொன்னகர்-தங்கள்பழையநகரை—அடைந்தனர்- சேர்ந்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து)சனங்கள் நளனைக்காணாமல் நகரத்தில்வந்தார்கள்என்பதாம். (சஎ)

பறவைகள்குடம்பையுட்பார்ப்பருத்தில
கறவைகள்புனிற்றிளங்கன்றுகூட்டில
நறவுயிர்த்தலர்கிலமலர்களுமவேற்
கிறைவனேகினன்வனத்தென்றபின்னரோ

(இ-ள்) நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற—வேல்- வேலையுடைய-- இறைவன்-நளமகாராஜன்—வனத்து - காட்டினிடத்தில்—ஏகினனென்றபின்னர்-போயினானென்றபின்பு--பறவைகள்-பட்சிகள், குடம்பையுள்-கூண்டுக்குள்ளே,பார்ப்பு- தங்குஞ்சுகளை—அருத்தில்-இரையூட்டவில்லை—கறவைகள்-பசுக்கள், புனிற்றிளங்கன்றுக்கு- மிகுந்தவிளங்கன்றுகளுக்கு—ஊட்டில் - பாலூட்டக்கொடு

த்தில்—மலர்கள்-புஷ்பங்கள்—நறவுயிர்த்து-தேனைத்தந்து, அலர்கிற மலரவில்லை—(எ-று.) (கருத்து) நளன்காட்டிற்போனானென்றபின்பறவைகள் குஞ்சுகளுக்கிரைதரவில்லைபசுக்கள்கன்றுகளுக்கூட்டவில்லைமலர்கள் மலரவில்லைஎன்பதாம். (சங)

வான்மறந்தன துளிவழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தனமடமகளிர்தேங்குழல்
பான்மறந்தனபசுங்குழவிபாய்கவுட்
கான்மதமறந்தனகளிநல்யானையே

(இ-ள்.) வான்-மேகங்கள்—துளிவழங்கல்-மழைபெய்தலை—மறந்தன-மறந்துவிட்டன—இன்னிசை-இனிய இசையியுடைய--தேன்-வண்டுகள்,மடமகளிர்-இளமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய—தேங்குழல்-வாசனைபொருந்திய அளகத்தை—மறந்தன- மறந்துவிட்டன—பசுங்குழவி-இளங்குழந்தைகள், பால்-பாலுண்ணலை—மறந்தன-மறந்துவிட்டன—களி-செருக்கையுடைய—நல்-நல்ல—யானை-யானைகள்—பாய்-பெருகாநின்ற—கவுள்-கன்னத்திலுண்டாகிய—கான்மதம்-வாசனைபொருந்தியமத வருஷித்தை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன--(எ-று)ஏ-அசை-(கருத்து) மழைபெய்யவில்லை வண்டுகள்பெண்கள்கூந்தலைமறந்தன-குழந்தைகள்பால்மறந்தன யானைகள்மதம்பொழிதலொழிந்தனஎன்பதாம். (சச

மலர்ப்பசுந்தார்க்குழன்மகளிர்கேள்வர்பாற்
புலத்தலுங்கலத்தலும்பொருந்துருமையா
லலத்தகமிழந்தனகுஞ்சியந்நலார்
முலைச்சுவடிழந்தனமுழவுத்தோள்களே

(இ-ள்) மலர்-புட்பங்களையணிந்த— பசும் - பசுமையாகிய—தார்-நீண்ட—குழல்-கூந்தலையுடைய—மகளிர்-மாதர்கள், கேள்வர்பால்-கணவரிடத்தில்—புலத்தலும்-பிணக்கத்தையும், கலத்தலும்புணர்ச்சியையும்-பொருந்துருமையால்-அடையாமையால்,குஞ்சி-குடுமிகள்,அலத்தகம் செம்பஞ்சுக்குழம்பை இழந்தன- நீங்கிவிட்டன—அந்நலார்-அந்தமாதருடைய--முலைச்சுவடு- ஸ்தனத்தின்குறியை—முழவு-மத்தளம்போன்ற—தோள்கள்-புயங்கள் இழந்தன-நீங்கின—(எ-று) (கருத்து)ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் புலவியுங்கலவியுமற்றன -எ-ம். (சரு)

அள்ளிலைவேற்கணாரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமின்பொழிபயிற்றலின்மையால்
வள்ளவாயாரமுதுண்ணும்வண்சிறைக்
கிள்ளையுந்தேன்மொழிகிளக்கலற்றவே

(இ-ள்). அள்-கூர்மைபொருந்திய—இலை-இலைபோன்ற—வேல்-வேலாயுதத்தையொத்த—கணூர்-கண்களையுடையபெண்கள்,அங்கைமீது-அழகியகையின்மீது—வைத்து-வைத்துக்கொண்டு—எள்ளரும்-இகழ்ச்சியில்லாத—மென்-மிருதுவான,மொழி-சொற்களை—பயிற்றலின்மையால்-கற்பிக்காதபடியால்—வள்ளைவாய்-கிண்ணத்தினிடத்தில்—ஆர்-நிறைந்த—அமுது-பாலை—உண்ணும்-குடிக்கும்—வன்-வளப்பம்பொருந்திய—சிறை-இறகையுடைய,கிள்ளையும் கிளிப்பிள்ளையும்—தேன்-மதுரமாகிய—மொழி-சொற்களை—கிளக்கலற்ற-பேசுதலொழிந்தன—(எ-று) (கருத்து) கிளிகள்பெண்கள் கற்பிக்காமையால்பேசுதலற்றன என்பதாம், (சகூ)

வாம்பரியிழந்தன வாவுமைங்கதி
யேம்பலின்விழவணியிழந்தகோமறு
காம்பல்வாயிழந்தனமுறுவலாரகிற்
றீம்புகையிழந்தனசெம்பொன்மாடமே

(இ-ள்.) வாம்-தாவுகின்ற—பரி-குதிரைகள்—வாவும்-தாவாநின்ற—ஐங்கதி-ஐவகைநடையினையும்—இழந்தன-நீங்கிவிட்டன, ஏம்பலின்-வருத்தத்துடன் — விழவணி-உச்சவாலங்காரத்தை, கோமறுகு-இராஜவீதிகள்—இழந்த-நீங்கிவிட்டன—ஆம்பல்-செவ்வல்லிமலர்போன்ற—வாய்-பெண்களுடையவாய்கள்—முறுவல்-புன்சிரிப்பை,இழந்தன-நீக்கிவிட்டன;ஆர் நிறைந்த—அகில்-அகற்கட்டையினது—தீம் இனிமையாகிய—புகை - புகையை, செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த,மாடம்-உப்பரிகைகள், இழந்தன நீங்கின—(எ-று.)ஏ-அசை.கருத்து) குதிரைகள் கதியிழந்தன-இராஜவீதிதிருவிழாவிழந்தன-மாதர்வாய்நகையிழந்தன - மாடங்கள்புகையிழந்தன என்பதாம். (சஎ

பாவலரிழந்தனர்பரிசிலுண்பலி
தேவருமிழந்தனர்கலியின்றீமையாற்
காவலனெடிபடிகானிலேகலால்
யாவருமிழந்தனரின்பமென்பவே

(இ-ள்.)பாவலர்-புலவர்கள்—பரிசில்-தியாகத்தை— இழந்தனர்நீங்கினர்கள்—உண்-உண்ணப்பட்ட—பலி-அவியை, தேவரும் தேவர்களும்—இழந்தனர்-இழந்துவிட்டார்கள்,கலியின்-கலிபுருஷனுடைய—தீமையால்-பொல்லாங்கினால்—காவலன்- நளமகாராசன்,நெடிபடு சின்வண்டையுடைய,கானில்-காட்டில், ஏகவால் போதலினால்—யாவரும்-எல்லோரும்,இன்பமென்ப- இன்பமென்பனவற்றை.இழந்தனர்-நீங்கினர்கள்—(எ-று) கருத்து) பாவல

ர்தியாகவிழந்தார்கள் தேவர்களவியிழந்தார்கள் யாவருமிலைபமிழந்தார்கள் என்பதாம். (சஅ)

அறந்தலைமயங்கினபொய்ம்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தனதீமைமல்கின
திறம்பினமநுநெறிதவங்கடீர்ந்தன
நிறைந்தனவஞ்சனைநேமியெங்குமே.

(இ-ள்.) நேமியெங்கும்-உலகமெங்கும்—அறம் - தருமம்—தலைமயங்கின-தலைதடுமாறின—பொய்ம்மை-அசத்தியம், ஆர்ந்தன-நிறைந்தன—மறம்-பாபங்கள்—தலையெடுத்தன-வளர்ந்தன—தீமை-துர்நடத்தைகள்—மல்கின-நெருங்கின—மநுநெறி- இராஜதருமம்—திறம்பின-கெட்டன—தவங்கள்- தவங்கள்—தீர்ந்தன-நீங்கின,வஞ்சனை-வஞ்சனைகள், நிறைந்தன-நிறைம்பின—(எ-று.) (கருத்து) தருமநீங்கின பொய்நிறைந்தன பாவங்கள் வளர்ந்தன துன்மார்க்கநிறைந்தன இராஜதருமங்கெட்டன தவங்கள் நீங்கின வஞ்சனை நிறைந்தன என்பதாம். (சகூ)

நகர்நீங்குபடலம்-முற்றிற்று.

கானபுகுபடலம்.

இப்படலத்தால்தன்னகரைவிட்டுநீங்கிய நளமஹாராஜன்
பிறர்நகரில்தன்னிலைதப்பிச்செல்வதில்விருப்பமி
ன்றிக்கானகம்புகுதல்சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிவிருத்தம்.)

களிமயில்குனித்திடக்காலமன்றியுந்
துளிமுகில்பிலிற்றினதுணர்த்தபூங்கொடி
முளிசினைதளிர்த்தனமுகைத்தசும்பந்தரு
நளிகடற்றானையானடந்தகானமே.

(இ-ள்.) நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கடல் - சமுத்திரத்தை யொத்த—தானையான்-சேனையையுடைய நளமகாராஜன்—நடந்த-சென்ற—கானம்- காட்டினில்—களி-களிப்பையுடைய, மயிலை மயில்கள்—குனித்திட-கூத்தாட, காலமன்றியும்- கார்காலமல்லாமலும்—துளி நீர்த்துளிகளை—முகில்-மேகங்கள், பிலிற்றின-பெ

ய்தன,பூ-பொலிவுபொருந்திய,கொடி-கொடிகள்,துணர்த்த-பூங்கொத்துகளைச்செய்தன,முளிசினை-உலர்ந்தகிளைகள்,தளிர்த்தன-துளிர்த்தன,பைம்-பசுமையாகிய.தரு-விருக்ஷங்கள்.முகைத்த-அரும்பின்—(எ-று.)(கருத்து)நளனடந்தகாட்டில் மழைபெய்தன கொடிகள்தளிர்த்தன-பட்டமரம்வளர்ந்தன என்பதாம். (௧)

விள்ளருமதரிடைவெதும்பும்வெம்பரல்
கள்ளவிழ்மலரெனக்குழைந்துகாட்டின
வொள்ளழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய்மலர்விரிமருதம்போன்றதே.

(இ-ள்.) விள்ளரும்-சொல்லுதற்கரிய—அதரிடை-வழியிலே—வெதும்பு-சுடாநின்ற—வெம்-வெப்பமான—பரல்-பணியாம்பருக்கைகள்—கள்-தேனுடனே,அவிழ்-விரியாநின்ற, மலரென-புஷ்பம்போல—குழைந்து-மிருதுவாய்,காட்டின-காண்பித்தன—ஒள்-பிரகாசம்பொருந்திய—அழல்-அழற்றுநின்ற—கதிர் - சூரியகிரணங்கள்—சுட-தகிக்க—உலர்-காய்ந்த—வெம்-வெப்பமாகிய சுரம்-பாலைநிலமானது—வள்ளம்-கிண்ணம்போல—வாய் - முகத்தையுடைய—மலர்-புட்பங்கள்—அவிழ்- விரியாநின்ற—மருதம்-மருதநிலத்தை—போன்றது-ஒத்திருந்தது—(எ-று.) ஏ-அசை (கருத்து) பருக்கைக்கற்கள் மலரெனவிருந்தன பாலைநிலம்வயலினிலம்போலிருந்தன என்பதாம். (௨)

ஊறுசெய்தூன்சுவைத்துடம்புவீக்கிய
வாறலைகள்வருமளியராயினார்
வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமாவொடு
மாறுகொளுழுவையுமாற்றந்தீர்ந்தவே.

(இ-ள்.) ஊறுசெய்து-கொலைசெய்து—ஊன்-மாமிசத்தை—சுவைத்து-புசித்து—உடம்பு-சரீரத்தை—வீக்கிய-பருக்கச்செய்த—ஆறலை-வழியினிடத்திற்பறிக்கின்ற—கள்வரும்- திருடரும்,அளியராயினார்-கிருபையுடையவராயினார்கள்—வேறு- வேறாக—இனி இனிமேல்—உரைப்பதென்-சொல்லுவதென்னை—வெருவும்-அஞ்சாநின்ற—ஆவொடு-பசுக்களுடனே,மாறுகொள்- பகைகொண்ட—உழுவையும்-புலியும்—மாற்றம்-பகையை—தீர்ந்த -நீங்கின—(எ-று.) ஏ-அசை(கருத்து)திருடர்கள் கிருபையுள்ளவர்களானார்கள் புலியும்பசுவும்பகைநீங்கின என்பதாம். (௩)

ஆயிடையுயிர்நிகரணங்கனாளொடு
மேயதன்னகர்வயின்விசும்புபோழ்ந்துலாங்

காய்கதிர் நுழைகலாக்காவிலாடல்போற்
போயினனழலுமிழ்ப்புலவும்வலினன்.

(இ-ள்.) ஆயிடை-அந்தப்பாலநிலத்தில்—உயிர்நிகர் - தன்னுயிரையொத்த—அணங்கனுளொடும் - தெய்வப்பெண்ணையொத்ததமயந்தியுடன்—மேய-பொருந்திய—தன் - தன்னுடைய—நகர்வயின்-பட்டணத்தின்கண்—விசும்பு-மேகங்களை, போழ்ந்து-பிளந்துகொண்டு—உலாம்-உலாவுகின்ற—காய் - காயாநின்ற—கதிர்-சூரியகிரணமானது—நுழைகலா-நுழையக்கூடாத—காவில்- சோலையில்—ஆடல்போல்-விளையாடல்போல்—அழல்-அக்கினியை-உமிழ்-கக்காநின்ற—புலவு-புலால்நாற்றம் பொருந்திய--வேலினன்-வேலையுடைய நளமகாராசன்—போயினன்-நடந்தான் (எ-று.) (கருத்து) நளன்மனைவியுடனே சோலையில் விளையாடல்போலப் பாலையிற்போனன் என்பதாம். (ச)

அள்ளிலைப்பூணினனேகுமாற்றிடைக்
கொள்ளைவண்டினமிழிநறவுகூட்டுணும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலிபோயினனரோ.

(இ-ள்.) அள்-நெருங்கிய—இலை-இலைபோன்ற—பூணினன்- ஆபாணங்களையணிந்தநளமகாராஜன்—ஏகும்-போகாநின்ற—ஆற்றிடை-காட்டுவழியிலே--கொள்ளை-மிகுதியாகிய—வண்டினம்-சுரும்புக்கூட்டங்கள்—இழி-பெருகாநின்ற—நறவு - தேனை—கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்ளும்படியிருக்கின்ற—வள்ளம்- கிண்ணம்போன்ற,வாய்-முகத்தையுடைய—மலர்-புஷ்பங்கள், அவிழ்-விரியாநின்ற,வாவி-தடாகத்தினது, அம்-அழகிய, கரை-கரையினிடத்து,புள்ளுருக்கொடு-அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு, கலி-கலியன், போயினன்-சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) சனிபகவான் அன்னத்தின்வடிவுகொண்டுபோனன் என்பதாம். (ரு)

வாவியின்மருங்குநன்மணிகள்கோத்தெனத்
தூவியம்பொற்சிறைமென்புட்டோன்றலு
மோவியமெழுதருமுருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணிணைகளிப்பநோக்கினள்.

(இ-ள்.) வாவியின்-தடாகத்தினது—மருங்கு-பக்கத்தில்—நல்-நல்ல—மணிகள்-முத்துக்களை—கோத்தென - கோவையிட்டதுபோல—தூவி-தூவியென்னப்பட்ட—அம்- அழகிய—பொன்-பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை-இறகையுடைய, மென்-மிருதுவாகிய—புள்-அன்னப்புள்ளானது—தோன்றலும்-காணலும், ஓவி

ர்-சித்திரக்காரர்கள்—எழுதரும்-எழுதுதற்கரிய—உருவம்-வடிவ த்தையுடைய—பைம்-பசுமையாகிய—கொடி-கொடிபோன்றத மயந்தியானவள்—காவி-நீலோற்பலத்தையொத்த,அம்-அழகிய, கண்ணிணை-இரண்டுநேத்திரமும்—களிப்ப-சந்தோழிக்கும்படி, நோக்கினுள்-பார்த்தாள்.—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்தி அன்னத் தைக்கண்டாள் என்பதாம். (சு)

பன்மலர்கஞலியபனிகொள்வாவியிற்
பொன்னவிர்கொடுஞ்சிறைப்புள்ளைநோக்குரு
மன்னநம்மணநிலைமுடித்தவண்சிறை
யன்னமென்புள்ளினீதழகுவாய்ந்ததே.

(இ-ள்.) பல்-நானாவிதமான—மலர்-புஷ்பங்கள், கஞலிய-நெ ருங்கிய,பனிகொள்-குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வாவியில்-தடாகத்தி ல்,பொன்-பொன்போல,அவிர்-பிரகாசியாநின்ற, கொடுஞ்சிறை கொடுமையான இறகையுடைய—புள்ளை-அன்னத்தை—நோக்கு ரு-பார்த்து,மன்ன-அரசனே—நம்-நம்முடை—மணநிலை-விவா கத்தை—முடித்த நிறைவேற்றின—வண்சிறை-வள்ப்பமாகியஇ றகையுடைய—அன்னமென்புள்ளின்-தெய்வஅன்னத்தைக் காட் டினும்—ஈது-இப்பறவை—அழகு-அழகை--வாய்ந்தது-பொரு ந்தியது—(எ-று.)(கருத்து)தமயந்திஇருவரையுங்கூட்டிய அன்ன த்தைப்பார்க்கிலும் அழகுள்ளதென்றாள் என்பதாம். (எ)

மற்றுமோருயிரெனவளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகிள்ளையுமறப்பத்தூமணிப்
பொற்றடந்தோளினுய்பொன்னம்புள்ளிணை
பற்றிநீதருகெனப்பணிந்துகூறினுள்.

(இ-ள்.) மற்றுமோர்-மற்றொரு—உயிரென-உயிர்போல—வ ளர்த்த-வளர்த்த—பூவையும்-நாகணவாய்ப் புள்ளையும்—சொல்-மொழிகளை—தரு-சொல்லாநின்ற—கிள்ளையும்-கிளிப்பிள்ளைகளை யும்,மறப்ப-மறக்கும்படி—தூ-பரிசுத்தமாகிய—மணி-இரத்ந வடமணிந்த—பொன்-அழகிய—தடம்-விசாலமாகிய—தோளி னுய்-புயத்தையுடையஅரசனே—பொன்-பொன்போன்ற—அ ம்-அழகிய—புள்ளிணை-அன்னத்தை—பற்றி-பிடித்து—நீதருகெ ன-நீகொடுப்பாயாகவென்று—பணிந்து-வணங்கி-கூறினுள்,சொ ல்லினுள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திநளனை அன்னத்தைப்பிடி த்துத்தரச்சொன்னுள் என்பதாம். (அ)

ஓர்துகிலிருவருமுடுத்துமற்றையோர்
காரகிற்றீம்புகைகமழ்நீவிகொண்

டேர்குடியிருந்தனவிலைகொள்பூணிணுய்
வார்சிறைப்புள்ளினைவளைத்துமென்றனள்,

(இ-ள்) ஓர் துகில்-ஓராடையை—இருவரும் - நாமிரண்டுபேரும்—உடுத்து-தரித்துக்கொண்டு-- மற்றையோர்-மற்றொரு—கார்-கறுத்த—அகில்- அகிற்கட்டையினது—தீம் - இனிமையாகிய—புகை-தூமம்—கமழும்-பரிமளியாநின்ற -நீவிகொண்டு-ஆடையைக்கொண்டு—ஏர்-அழகு—குடியிருந்தன - வாசஞ்செய்வதையொத்த—இலைசொள்-தழைத்தலைக்கொண்ட—பூணிணுய்- ஆபரணங்களையுடைய அரசனே—வார்சிறை நீண்டஇறகையுடைய-- புள்ளினை-அன்னத்தை—வளைத்துமென்றனள் -பிடிப்போமென்றுசொன்னாள்—(எ-று) (கருத்து) ஒருவஸ்திரத்தை இருவருந்தரித்துக்கொண்டுமற்றொரு வஸ்திரததாலன்னத்தைப்பிடிப்போமென்றாள்- எ-ம்,

கருந்தடங்கண்ணிதன் னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடக்கையான்றுகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடும்வஞ்சம்பூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

(இ-ள்) கரும் - கறுதத—தடம் - விசாலமாகிய—கண்ணிதன்-கண்களையுடையதமயந்தியினது—உள்ளம் மனது—காமுற- இச்சிக்க-திருந்து-திருத்தமாகிய—வேல்-வேலையேந்திய—தடம்-பருத்த—கையான்-கையையுடையஅரசன்—துகிலில் - ஆடையில்—சேர்த்தலும்-சேர்த்தவளவில்—பொருத்திய - தன்மேற்சேர்ந்த—துகிலொடும்- ஆடையோடும்—வஞ்சம்-கபடத்தை--பூண்டு-கொண்டு—எதிரிருந்த-எதிரிலிருந்த--புள்-அன்னம்—அந்தரத்து-ஆகாயத்தில்—எழுந்து-எழும்பி—போயது - போயிற்று—(எ-று) (கருத்து) நளன்சீலையை அன்னத்தின்மேற்போட அன்னஞ் சீலையைக்கொண்டுபோயிற்று என்பதாம், (௰)

புனைதுகில்கவர்ந்துபைம்பொன்னிறத்தபுள்
பனியிருவிசும்பினிற்பறத்தல்காண்டலு
மனைவிதனருந்துயர்நோக்கிமாழ்கினுன்
வினைவலியிதுவெனமெலிவுநீக்கினுன்

(இ-ள்) புனை-தரித்திருந்த—துகில்- ஆடையை—கவர்ந்து - கிரகித்துக்கொண்டு—பைம்-பசுமையாகிய—பொன்-பொன்போன்ற—நிறத்த-நிறத்தையுடைய—புள்-அன்னமானது—பனி - குளிர்ந்த—இரு-பெருமைபொருந்திய—விசும்பினில் - ஆகாயத்தினில்—பறத்தல்-பறந்துபோதலை—காண்டலும்-கண்டவளவில்—மனைவி தன்மனையாளது—அருந்துயர்-அரிதான துக்கத்தை--நோக்கி-பார்த்து—மாழ்கினுன் -வருந்தினுன்—வினை -ஊழ்வினையினது—வலி-

உறுதி—இதுவென-ஈதென்று,மெலிவு- துன்பத்தை—நீக்கினான்-போக்கினான்— (எ-று) (கருத்து) நளன்விதிவசமிதுவென்றுஎண்ணினான்-என்பதாம், (௰௧)

கல்லதர்நடந்தபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறல்வீழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயெனமனமுருகியுந்தையூர்
செல்லுநீணெறியிதுவென்று*செப்பினான்

(இ-ள்) கல்லதர் - மலைவழியில்—நடந்த - நடந்த—பூ-அழகிய—கமலம்-தாமரைமலரை—வாட்டிய-கெடுத்த—மெல்லடி-மிருதுவானபாதமானது—சிவப்புறல் - சிவத்தல்—வீழி- வீழிப்பழம்போன்ற—வாய்-அதரத்தையுடைய—மயிற்கு- மயில்போன்றதமயந்திக்கு,ஒல்லுமேயென-கூடுமோவென்று—மனம்-மனது- உருகி-இளகி—உந்தை- உன்தகப்பனது—ஊர்-குண்டினபுரத்துக்கு, செல்லும்-போகாநின்ற—நீள்-நீண்ட—நெறி-மார்க்கம்—இதுவென்று-இதுவென்று—செப்பினான்-சொன்னான்—(எ-று) *இலக்கணக்கொத்துவினையியல்-௰௩-சூ-அவைதாமனமொழிமெய்யறிவாகியநான்கின்-வகைசெவேயாகியுமவ்வகைவின்றியு-நல்வினை-தீவினைவேறுவினையென நடந்-தறிந்துசெயவினையறியாதுசெய்வினை - யசேதனஞ்செய்வினையெனவேயமர்ந்து-தீவினை நல்வினை சிலமுறைதிறம்பிச்செய்யாவிருவினைசெய்வினையாகிச் - செய்யிருவினையேசெய்யாவினையா-யின்னும்பலவாமிலக்கணம்பெறுமே -இவ்வியால் செப்பினான் என்பது-அசைந்தவினை (கருத்து) நளன்தமயந்திக்கு உன்தகப்பனூருக்குப்போகும்வழி இதுவென்றான் என்பதாம், ()

ஆங்கதுகேட்டலுமழுதுமாழ்கிநொந்
தீங்குநின்னடியனேன்பிழைத்ததியாதுகொல்
பூங்கழற்குரிசிலோய்பொறியிலேன்றனை
நீங்கவோவிவ்வுரைநிகழ்த்தினாயென்றாள்

(இ-ள்) ஆங்கு - அவ்விடத்தில்—அது - அந்தச்சொல்லை—கேட்டலும்-கேட்டவளவில்—அழுது-புலம்பி—மாழ்கி-வருந்தி-நொந்து-மனநொந்து—ஈங்கு-இவ்விடத்தில்—நின்- உனக்கு—அடியனேன்-அடிமைத்திறம்பூண்டயான்- பிழைத்தது - குற்றஞ்செய்தது—யாதுகொல்-எது—பூ-அழகிய—கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, குரிசிலோய்-அரசனே—பொறியிலேன்றனை-அறிவில்லாதஎன்னை—நீங்கவோ-பிரியவோ—இவ்வுரை-இந்தவசனத்தை— நிகழ்த்தினாய்-சொன்னாய்—என்றாள்-என்று(தமயந்தி)சொல்லினாள்,(எ-று) (கருத்து) தமயந்திஎன்னைவிட்டுநீங்கவோ இப்படிச்சொன்னீரென்றாள் என்பதாம், (௰௨)

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொந்
தயர்வொடுகண்பனித்தவலங்கோடலை
மயிலியற்பேதைநிற்பிரிந்துவாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தாலுடலுய்யுமோவென்றான்,

(இ-ள்) செயிரறு-குற்றமற்ற—மதி - சந்திரன்போன்ற—முகம்-வதனமானது—பசப்ப-பசந்துபோக—சிந்தைநொந்து-மனநொந்து—அயர்வொடு-சோர்வுடனே—கண்பனித்து-கண்ணீர்விட்டு—அலவங்கோடலை-துன்பத்தைக்கொள்ளாதே—மயில் - மயில்போலும்—இயல்-சாயலையுடைய—பேதை - தமயந்தியே—நிற்பிரிந்து-உன்னைப்பிரிந்து—வாழ்வெனே-வாழ்வேனோ—உயிர்பிரிந்தால்- உயிர்நீங்கினால்—உடல்-தேகம்—உய்யுமோ- பிழைக்குமோ—என்றான்-என்று(நளமஹாராஜன்)சொன்னான்—(எ-று)(கருத்து) நளன்தமயந்தியே உன்னைப்பிரிந்துவாழேனென்றான்-எ-ம், (௯௪)

முருகுயிர்த்தளியினமூசுபூங்குழற்
கருதருபெருந்துயர்காண்கிலேனெனாப்
பரிநெடுந்தேரொடுபரிதிவானவ
னுரவுநீர்க்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ,

(இ-ள்) முருகு-தேனை—உயிர்த்து பெற்று—அளியினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள்—மூசு-மொய்க்காநின்ற—பூ - பூவையணிந்த—குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது—கருதரும்-நினைத்தற்கரிய—பெருந்துயர்-பெரிதாகிய துன்பத்தை—காண்கிலேனெனா- பார்க்கமாட்டேனென்று—பரி-குதிரைகட்டிய—நெடும் - நெடிய—தேரொடும்-இரதத்துடனே—பரிதிவானவன்-சூரியதேவன்—உரவுநீர்-உவர்நீரையுடைய—கருங்கடல்-கறுத்தசமுத்திரத்தில்—ஒளித்திட்டான்-மறைந்தான்—(எ-று)(கருத்து) சூரியன் அஸ்தமானமாகினான் என்பதாம், (௯௫)

மாயிருஞாலமும்வானுநுங்கிய
பாயிருட்கங்குலிற்பாவைதன்னொடும்
போயரின்முற்றியபொலிவின்மண்டப
மெயினனரசர்கோன்விதியின்கொட்பினால்

(இ-ள்) மா-மகத்தாகிய—இரு-பெரிய—ஞாலம்- பூமியையும்-இனும்-ஆகாயத்தையும்—நுங்கிய-விழுங்கிய—பாய் - பரவிய—இருள்- இருளையுடைய—கங்குலில்,இராத்திரியில்—பாவைதன்னொடும்-தமயந்தியுடனே—போய்-சென்று—அரில் தூறுகள், முற்றிய வளைந்த—பொலிவில்-சிறப்பற்ற—மண்டபம்-ஓர்மண்டபத்தை அரசர்கோன்-இராசாதிராஜனாகிய நளமஹாராஜன்-விதியின்,வினையி

ன து—கொட்பினல்-திரிபினல்—மேயினன்-அடைத்தான்,(எ-று)
(கருத்து)நளன்தமயந்தியுடன்ஓர்மண்டபத்தைச்சார்ந்தான்-எ-ம்,(

இன்னகிற்புகைதவழ்ந்தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனைபாந்தவெம்பொடிகொள்பார்மிசை
மன்னினரூழினும்வலிதியாவதே

(இ-ள்) இன்-இனிதாகிய—அகிற்புகை-அகிற்றூமம்—தவழ்ந்து-ஊர்ந்து—இனிதின் இன்பமாய்—மென்மைய-மிருதுவாகிய—பல்-நானுவிதமான—மலர்-புட்பம்பரப்பிய—அமளிமேல் - படுக்கையின்மீது—பள்ளிகொள்பவர்-சயனிப்பவராகிய (தமயந்தி நளனிருவரும்)—புல்-புல்லினது—நுனி-நுனிகள்—பாந்த - பரவிய—வெம்-வெவ்விய—பொடிகள் - புழுதியைக்கொண்ட—பார்மிசை, பூமியின்மேல்—மன்னினர்-படுத்தார்கள்—(ஆதலால்)ஊழினும்-ஊழினைக்காட்டிலும்—வலிது - வன்மையையுடையது—யாவது, யாது—(எ-று) (கருத்து)மெல்லணையிற்படுத்த நளனுந்தமயந்தியும் புல்லணையிற்படுத்தார்கள்-எ ம், (௰எ)

அனிச்சமென்புதுமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம்பொடியிற்கண்படி
னினித்தமியேனுயிரொங்ஙனுய்யுமே,

(இ-ள்)அனிச்சம்-அனிச்சவிருக்ஷத்தினது—மென் - மிருதுவாகிய—புதுமலர்-புதியமலரையுடைய—அமளி-மெத்தையிலே—மேயினும்-படுத்தாலும்—மெய்-சரீரமானது—பனித்திடுமெனவருந்துமென்று—பதைத்து-துடித்து—வாடுவேன்-சோர்வேன்—;கனிப்படு,பழச்சுவைபொருந்திய—கிளவி,வசனத்தையுடையதமயந்தி—வெம்பொடியில் வெவ்வியபுழுதியில்—கண்படில்-நித்திரைசெய்யில்—இனி-இனிமேல்—தமியேனுயிர்-தனியாகிய என்னுயிர்—எங்ஙன்-எப்படி—உய்யும்-பிழைக்கும்,(எ-று)(கருத்து) நளன்தமயந்திபுற்புழுதியிலே நித்திரைசெய்ய என்னுயிரெப்படிபிழைக்கும் என்றான்-எ-ம், (௰அ)

கண்ணகன்புவிக்கெலாங்களைகணுகிய
தண்மதிநெடுங்குடைவிதர்ப்பன்றார்க்குழ
னண்ணருமித்துயருழந்துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துயரெய்திடாரென்றான்,

(இ-ள்) கண்ணகல் - இடமகன்ற—புவிக்கெல்லாம்-பூமிக்கெல்

லாம்—களைகணாகிய - ஆதாரமாகிய—தண்- குளிர்ந்த—மதி-சந்திர ன்போன்ற;நெடும்- நீண்ட—குடை-குடையையுடைய—விதர்ப்ப ன்-விதர்ப்பதேயத்தையாளும் வீமராஜனீன்ற--தார்க்குழல்- தமயந் தியானவள்—நண்ணரும்-பொருந்துதற்கரிய—இத்துயர்- இந்தத் துன்பத்தை—உழந்து-வருந்தி-நண்ணுமேல்- அடையுமானால்— எண்ணின்-நினைக்குமிடத்தில்--யார்- எவர்கள்—துயர்- துன்பத்தை எய்திடார்- அடையார்கள்—என்றான் - என்றுசொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) நளன் துன்பமடையாதவர்யார் என்றான் என்பதாம், (மகூ)

வளைகடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வுளைபரிப்பூந்தவிசுறையுமெம்பிரான்
முளரியாலெங்கணுமுற்றுமண்டபத்
தெளியர்போலிருத்திகொலென்றுவிம்மினள்

(இ-ள்) வளைகடல்- சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த—உலகினில் - உலகத்தில் —மன்னர்-அரசர்கள்—தாடொழ-பாதத்தில்வணங்க—உளை-புரம யிராயுடைய—அரி-சிங்கந்தாங்கிய—பைம்- பசுமைபொருந்திய— தவிசு-ஆசனத்தில்—உறையும்-இருக்கும்—எம்பிரான்- என்கரும் தன்—முளரியால்-முட்செடிகளால்—எங்கணும் - எவ்விடத்தும்- முற்றும்-நிறையப்பெற்ற - மண்டபத்து - மண்டபத்தில்— எளியர் போல், வறியோர்போல்—இருத்தி-இருக்கிறாய்-என்று-என்றுசொல் லி, விம்மினள்-அழுதாள்—(எ-று) கொல்-அசை (கருத்து) தமயந் திநளனைப்பார்த்துஏழைகளைப்போலிருக்கிறாயென்றழுதாள்-எ-ம்,

தடங்கணீர்துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றாற்றிடநள்ளியாமத்து
மடங்கல்போன்மொய்ம்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுயின்றனள்பொன்னங்கொம்பனாள்

(இ-ள்) தடம் - விசாலமாகிய—கண் - கண்ணினின்றுவரும்—நீ ர்-சலத்தை—துடைத்து-மாற்றி, மெய்-சேகத்தை, தைவந்து-தட விக்கொடுத்து—ஆயிழை-பெண்ணே, நடுங்கலென்று- அஞ்சாதே யென்று—ஆற்றிட-சேற்ற, நள்ளியாமத்து - அர்த்தராத்திரியில்,ம டங்கல்போல்-சிங்கம்போல்—மொய்ம்புடை - பலத்தையுடைய— மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனான-நளமஹாராஜனுடைய—கொ டுங்கைமேல் - வளைந்தகைமீது—பொன்னங்கொம்பனாள்-அழகிய பொற்கொம்பை யொத்ததமயந்தி—துயின்றனள்- நித்திரைசெய் தாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்தி நளன்கைமேல் சிரசைவைத்து நித்திரைசெய்தாள் என்பதாம், (உக)

கான்புகுபடலம்-முற்றிற்று.

உ

பிரிவுறுபடலம்.

இப்படலத்தால் கானிடத்துச்சென்ற நளமஹாராஜன் அவ்விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக்காரணந் தானாகையாலால்தான்பிரிந்தால் அவள்சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன்தாய் வீட்டையடைவாளென் றெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது,

(கலிவிருத்தம்)

விண்படுமின்னெனமிளிருமாகமு
மண்டபத்துயரொருவடிவுகொண்டெனக்
கண்படுகோதையைநோக்கிக்காவலன்
புண்படுநெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினன்

(இ-ள்) விண்படு - மேகத்திலுண்டாகிய—மின்னென - மின்னல்போல்—மிளிரும்—பிரகாசிக்கும்—ஆகமும்- சரீரமும்—மண்பட-புழுதியடைய—துயர்- துன்பமும்--ஒருவடிவம்-ஒருவடிவத்தை, கொண்டென- கொண்டதுபோல-கண்படு-நித்திரைசெய்யாநின்ற—கோதையை-தமயந்தியை—நோக்கி-பார்த்து—காவலன் - நளமஹாராஜன்—புண்படு-புண்பட்ட—நெஞ்சொடும் - மனதுடனே, புலம்பி-அரற்றி—எண்ணினன் - ஆலோசித்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளன் தமயந்தியைப்பார்த்து அழுது எண்ணினன்-எ-ம். (க)

நண்ணருங்கானெலாந்தொடர்ந்து நண்ணுமேற்
கண்ணினிவடுயர்காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப்பிரியிற்றந்தையூ
ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்

(இ-ள்) நண்ணரும்-பொருந்தற்கரிய—கானெலாம்- காடுமுழுதும்—தொடர்ந்து-பின்றொடர்ந்து—நண்ணுமேல் - அடையுமானால்—கண்ணினால்-கண்களினால்—இவள் - இத்தமயந்தியினது, துயர்- துன்பத்தை—காணலாவதே - பார்க்கக்கூடுமோ—பெண்ணருங்கலத்தினை- பெண்களுக்கரிய ஆபரணம்போன்ற இவளை—பிரியில்-நீங்கில்—தந்தை-பிதாவினுடைய—ஊர் - நகரமானது, அண்ணியது- சமீபமாயது—அவ்வுழி - அந்நகரத்தினிடத்து அடைந்

து- சேர்ந்து—வைகுட்-இருப்பாள்—(எ-று) ஆல்- அசை (கருத்து)
இவளைப்பிரிந்தால் தாய்வீட்டுக்குப்போவாள்-என்பதாம், (௨)

விரிமலர்ப்பூங்குழல்விழிக்கிலீங்கிவட்
பிரிகுவதரிதினிப்பிரியவெண்ணிலோ
வொருதுகிலாயதித்துகிலையூறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக்கருத்திலெண்ணினான்

(இ-ள்) விரி - மலர்ந்த—மலர் - புட்பத்தையணிந்த—பூ- பொலிவுபெற்ற—குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தி-விழிக்கில்-கண் விழித்துக்கொண்டால்—ஈங்கு-இவ்விடத்தில்—இவள்- இவளை—பிரிகுவது-நீங்குவது—அரிது-கூடாது—இனி- இனிமேல், பிரிய-இவளை நீங்க—எண்ணிலோ- ஆலோசிக்கிலோ—ஒருதுகிலாயது (இருவர்க்கும்) ஓராடையாயிருக்கின்றது—இத்துகிலை - இவ்வஸ்திரத்தை, ஊறுசெய்- துணிக்கின்ற—கருவி- ஆயுதம்—இங்கு - இவ்விடத்தில்—ஏதென-யாதென்று—கருத்தின்-மனதில்— எண்ணினான் - ஆலோசித்தான்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திவிழித்தால் பிரிதலரிதுவஸ்திரமொன்று இதையறுக்கக்கருவியில்லையென்றெண்ணினான்- எ-ம்

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக்கலியும்வாளதாய்
நண்ணுமுன்கிடத்தலுமெடுத்துநாமவே
லண்ணலுந்துகிலிடைவரிந்திட்டானரோ

(இ-ள்) எண்ணியது-ஆலோசித்ததை—உணர்ந்து-அறிந்து—இவர்-இவ்விருவரையும், பிரிப்ப-பிரிக்க, முன்னமே -முன்னமே, கண்ணிய-கருதிய, வஞ்சக-கபடத்தையுடைய, கலியும்- கலிபுருஷனும், வாளதாய்-வாளாகி, நண்ணி-பொருந்தி, முன் - எதிரில், கிடத்தலும்-இருந்த அளவில், எடுத்து-கையிலெடுத்து, நாமம்- அச்சத்தைத்தரும், வேல்-வேலையுடைய, அண்ணலும்-நளனும்— துகில்-வஸ்திரத்தை, நடு-மத்தியில், அரிந்திட்டான்- அரிந்தான்—(எ-று) (கருத்து) சனிவாள்போலெதிரிற்கிடக்கநளன் அதையெடுத்து வஸ்திரத்தையரிந்தான் என்பதாம், (௪)

சில்லரிநெடுங்கணுடெருளுருவகை
மெல்லெனக்கொடுங்கையினீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையிலுயிர்விடுமுடம்புபோன்மென
வல்லலங்கடலிடையழுந்தினனரோ

(இ-ள்) சில் - சில்லாகிய—அரி - அரிபரந்த—நெடும் - நீண்டகணுள்- கண்களையுடைய தமயந்தி—தெருளுருவகை - விழிக்காவிதமாய்—மெல்லென-மிருதுவாக, கொடுங்கையின்-வளைந்த கையி

னின்றும்—நீக்கி-அகற்றி—வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில்—உயிர்-பிராணனை—விடும்-நீக்கும்—உடம்புபோன்மென-தேகத்தைப்போல, அல்லலங்கடலிடை - துக்கசமுத்திரத்தில்—அழுந்தினன் - மூழ்கினன்—(எ-று) அரோ- அசை (கருத்து) நளன் தமயந்தியைக்கையைவிட்டு நீக்கியழுதான்-எ-ம்,

எழுமகன் றலினியென்கொலாமென
வழுமுயிர் துறந்தெனவவசமேற்கொளா
விழுமிவட் காக்கென மெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையன பலதுன்பமெய்துமால்

(இ-ள்) எழும் - எழுந்திருப்பான்—அகன்றல் - நீங்கினல்—இனி-இனிமேல்—என்கொலாமென-என்னவாகுமோவென்று, அழும்-புலம்புவான்—உயிர்துறந்தன - உயிர்நீங்கினவன்போல—அவசமேற்கொளா-பரவசத்தைமேற்கொண்டு--விழும்-விழுவான்—இவள்-இவளை—காக்கென-இரட்சிக்கவென்று—மெலிந்து - வாடி—தெய்வதம்-வனதேவதைகளை—தொழும்- வணங்குவான்—இனையன-இவைபோன்ற—பல-அனேகமான—துன்பம்- துயரங்களை—எய்தும்- அடைவான்—(எ-று)(கருத்து) நளன்எழுவான்அழுவான் விழுவான் தமயந்தியைக்காக்க வனதெய்வங்களைத் தொழுவான் என்பதாம், (சு)

செல்லும்வெந் துயரொடுஞ்செல்லக்காலெழா
வொல்லையின்மீளும்வெய் துயிர்க்கு மொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத் தனியேகிற்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென் றருயிர்குழைந்துசாம்புமால்

(இ-ள்) செல்லும்-நடப்பான்—வெந்துயரொடும்- வெவ்விய துக்கத்துடன்—செல்ல-நடக்க—காலெழாது-அடியெழும்பாமல்—ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில்—மீளும்- திரும்புவான்—வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுவிடுவான்—ஒண்ணுதல்-ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தமயந்தி—கல்லதரிடை-மலைவழியில்—தனி - தனியே—ஏகில்-செல்வாளாகில்—பேய்க்கணம் - பிசாசுகூட்டங்கள்—கொல்லுமென்று-கொன்றுவிடுமென்று—ஆருயிர் - நிறைந்தவுயிர்—குழைந்து-குழைவுற்று—சாம்பும்-வாடுவான்—(எ-று) ஆல்- அசை - இதுதன்மைநவிற்சியணி(கருத்து) நளன்நடப்பான் திரும்புவான் பெருமூச்செறிவான் தமயந்தியைப் பேய் கொல்லுமென்று தளர்வான் என்பதாம், (எ)

ஆயிடையின்னணம்வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப்பிரிந்துவெஞ்சின

மாயமெங்கொடுங்கலிவயத்தனுதலிற்
போயினன்பித்தரிற்பொருவில்வாய்மையான்

(இ-ள்.) ஆயிடை-அவ்விடத்தில்—இன்னணம்- இப்படியாக—வருந்தி-துன்புற்று—அன்புகூர்-ஆசைமிகுந்த—வேயுறழ்- மூங்கிலையொத்த—தோளியை-தோளையுடையதமயந்தியை, பிரிந்து-நீங்கி—வெஞ்சினம்-வெவ்வியகோபத்தையும்--மாயம்- வஞ்சனையும்—வெம்-குரூரமான—கொடும்-கொடுமையையுமுடைய,கலி-கலியனுக்கு--வயத்தனுதலில்-வசப்பட்டவனுதலால், பொருவில்-ஒப்பற்ற—வாய்மையான்-சத்தியத்தையுடையநளன்--பித்தரின்-பித்தரைப்போலபோனன்என்பதாம். (அ)

நள்ளிருட்போதுவெங்கானினமவே
லள்ளிலைப்பூணினனகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடுமெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமானேக்கிதன்செய்கைபேசுவாம்

(இ-ள்.) நள்ளிருட்போது-நடுராத்திரியில்—வெங்கானில் - வெவ்வியகாட்டில்—நாமவேல்-அச்சத்தைச்செய்யும்வேலையும்,அள்-கூர்மைபொருந்திய—இலை-தொங்கலையுடைய--பூணினன் - ஆபரணத்தையுடையநளமஹாராஜன்—அகன்று- நீங்கி—போதலும்-போனவளவில்—விள்ளரும்-நீங்குதற்கரிய—துயரொடு- துன்பத்துடனே—மெலிந்து-நைந்து—கண்படு- நித்திரைசெய்கின்ற,பிள்ளைமான்-மான்கன்றுபோன்ற—நோக்கிதன்-கண்களையுடையதமயந்தியினது—செய்கை-நடக்கையை—பேசுவாம்- சொல்லுவாம்—(எ-று.) கருத்து) புராணிகர்தமயந்தி செய்கையைச்சொல்லுவாமென்றார் என்பதாம். (கூ)

நீடியதுயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொடிக்கையாலணைக்கக்காண்கிலா
ளூடினள்பனைத்தனளுயிர்ப்புவீங்கின
டேடினள்காந்தளஞ்செங்கைநீட்டியே

(இ-ள்) நீடியதுயில்-மிகுந்தநித்திரை—சிறிதுணர்ந்து-கொஞ்சந்தெளிந்து—நேரிழை-தமயந்தி—ஆடகத்தொடி - பொன்னாற்செய்தவளையலணிந்த—கையால்-கைகளால்—அணைக்க- தழுவ—காண்கிலாள்-காணுதவளாய்—ஊடினள்- பிணங்கினள், பதைத்தனள்-துடித்தாள்,உயிர்ப்புவீங்கினள்-பெருமூச்சுவிட்டாள்—காந்தள்-காந்தள்மலரையொத்த—அம்-அழகிய—செங்கை- சிவந்தகையை—நீட்டி-நீட்டி—தேடினள்தேடினாள்—(எ-று) இதுதன்

மைநவிற்சியணி(கருத்து) தமயந்திதன்கைகளால் நளனையணைக்கக்காணாதவளாய்ப்பிணங்கினாள் துடித்தாள் பெருமூச்சுவிட்டாள் கையாற்றடவினாள்-எ-ம். (௰)

※ஆயிடைக்காண்கிலாதழுங்கிச்செங்கடை
பாயரிநெடுங்கணீரருவிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்கரநெரித்துத்துண்ணென
வாய்வெரீஇயால்வயிறதுக்கிமாழ்கினாள்

(இ-ள்.) ஆயிடை-அவ்விடத்தில்—காண்கிலாது(நளனைக்)காணாமல்—அழுங்கி-வருந்தி--செங்கடை சிவந்தகடையையுடைய, பாய்-பரவிய—அரி-அரிகளையுடைய—நெடும்-நீண்ட,கண்- கண்ணினின்றும்—நீரருவி-நீர்வெள்ளம்,பாய்தர-ஒழுக தூய-பரிசுத்தமாகிய,மென்-மிருதுபொருந்திய, மலர்க்கரம்-தாமரைமலர்போன்றகைகளை—நெரித்து-நெரித்து,துண்ணென-திடுக்கென்று, வாய்வெரீஇ-கூச்சலிட்டு,ஆல்-ஆலிலைபோன்ற,வயிறு-வயிற்றை; அதுக்கி-பிசைந்து;மாழ்கினாள்-மயங்கினாள்—(எ-று) ※ எகரவினாமுச்சுட்டின்முன்னருயிரும்யகரமுமெய்தின் வவ்வும்பிறவரினவையுந்தூக்கிற்சுட்டுநீளின்யகரமுந் தோன்றுதனெறியே இவ்விதியாற்சுட்டுநீண்டது(கருத்து) தமயந்திநளனைக்காணாது கண்ணீரொழுகக்கைகளைநெரித்துக் கூச்சலிட்டு வயிற்றைப்பிசைந்தழுதாள் என்பதாம். (௰௧)

தெளித்தபூம்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடுமவலமெய்துவேன்
றளிப்பெயர்கங்குலிற்றமியண்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவிளையாடினுய்வனோ

(இ-ள்.) தெளித்தபூ-புஷ்பங்களைப்பரப்பிய,பள்ளியில்- சயனத்தில்,சிறிது-கொஞ்சம்.நீங்கினும்-விலகினாலும்;அளப்பரும் - அளவிடுதற்கரிய—துயரொடும்,- துன்பத்துடன், அவலம்வருத்தத்தை,எய்துவேன்-அடைகின்றயான்—தளிப்பெயல்-பனித்துளிதுளிக்காநின்ற,கங்குலில்-இராத்திரியில்,தமியள் தனித்தவளாய், மாழ்குற-வருந்த,ஒளித்துநீ-நீமறைந்து,தனி- தனியாய்—விளையாடில்-விளையாடினால்,உய்வனோ-யான்பிழைப்பனோ(எ-று.)(கருத்து) மலரணையிற்பிரியிற் சகியாதநான் நீயொளித்துவிளையாடினாற் பிழைப்பனோஎன்றாள்என்பதாம். (௰௨)

(கொச்சகக்கலிப்பா.)

கான்றூருயிரொழுகக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றேய்க்கணைபட்டுழலும்பிணையொத்தேன்

மான்றேரரசர்முடியுழுதவார்கழற்காற், றோன்றாலென்
கண்களிப்பவின்னமுமென்றோன்றிலையே

(இ-ள்.) கான்று வெளிப்பட்டு—ஆருயிர்-பொருந்தியவுயிர்—சோர-நீங்க—கண்ணீர்-கண்ணீரானது—கவுள்-கன்னத்தைத், அலைப்ப-அலைக்க, ஊன்றோய்-தசைபடிந்த— கண்பட்டு- அம்புபட்டு—உழலும்-சுழலாநின்ற,பிணையொத்தேன்-மானுக்கொப்பானேன்—மான்றேர்-குதிரைகட்டியதேரையுடைய,அரசர்-அரசருடைய—முடி-கிரீடங்கள்—உழுத-படிந்த,வார்-நெடிய,கடல்-வீரக்கழலைத்தரித்த,கால்-பாதத்தையுடைய,தோன்றல்-அரசனே; என்-என்னுடைய—கண்களிப்ப-கண்மகிழ்ச்சியடைய, இன்னமும்-இந்நேரமட்டும்—என்-என்னகாரணத்தினால்-தோன்றிலை- காணப்படவில்லை—'எ-று.) (கருத்து) தமயந்திஅரசனேஎன் கண்களுக்கின்னமுந்தோற்றவில்லை என்னகாரணமென்றாள் -எ-ம். (௰௪)

நேரலாற்போரேறேநிடதத்தார்கோமானே
யாரவரைமார்பாவளியேனுயிர்க்குயிரோ
காரிருள்வாயான்புலம்பக்கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாகலின்னுமிதுவோநின்றண்ணளியே

(இ-ள்.) நேரலார்-பகைவர்க்கு,போரேறே-போர்செய்கின்றசிங்கமே—நிடதத்தார்-நிடததேசத்தார்க்கு,கோமானே-அரசனே, ஆர-முத்துமாலையணிந்த—வரைமார்பா- மலைபோன்றமார்பையுடையவனே— அளியேனுயிர்க்கு-ஏழையாகியஎன்னுயிர்க்கு,உயிரோ-உயிர்போன்ற நளமஹாராஜனே--காரிருள்வாய்-கரியவிருளினிடத்தில்—யான்-நான்,புலம்ப புலம்பும்படி,கானகத்து - காட்டினிடத்தில்,விட்டகன்றும்-என்னைநீங்கியும்,இன்னும்- இவ்வளவுகாலஞ்சென்றபின்பு—சாரலை-சேர்ந்தாயில்லை—(ஆதலால்) இதுவோ-இதுதானோ—நின்-உன்னுடைய—தண்ணளி-குளிர்ந்தவருள், (எ-று.) ஆல்-ஏ-அசைகள் (கருத்து) தமயந்திநளனைக்குறித்து இதுதானோதயையென்றாள் என்பதாம். (௰௫)

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளுங்
கஞ்சமலர்முகமுங்காணாதுகண்பனிப்ப
மஞ்சுதவழ்வெற்பெறிந்தவச்சிரத்தோனன்றளித்த
விஞ்சையயின்றவிளையாட்டயருதியோ

(இ-ள்.) நெஞ்சமெலிவேன்-மனம்வாடுகின்றயான், நினது-உன்னுடைய—தடந்தோளும்-விசாலமாகியதோள்களையும்,கஞ்சம்-தாமரைமலர்போன்ற—முகமும்-வதனத்தையும்,காணாது- பாராமல்,கண்பனிப்ப-கண்ணீர்விடும்படி,மஞ்சுதவழ் -மேகங்கள் தவ்

ழ்கின்ற—வெற்பு-மலைகளின்(சிறகை)—எறித்த- அறுத்த,வச்சிரத்தோன்-வச்சிராயுதத்தையேந்திய இந்திரன்,அன்று- தூதுசென்றவன்று—அளித்த-கொடுத்த—விஞ்சை-வித்தையை—பயின்று-பழகி—விளையாட்டயருதியோ-யிளையாட்டுகின்றாயோ(எ-று)(கருத்து)தமயந்தி நளனைக்குறித்துஇந்திரன்கொடுத்த வித்தையால்விளையாட்டுகின்றாயோ என்றாள் என்பதாம். (௰௫

ஞாலத்திருணடப்பநாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்திரைமுகட்டில்வெய்யோனெழுந்தனனால்
மாலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன் கழிக்கவாராயே

(இ-ள்.) ஞாலத்து-பூமியிலுள்ள—இருள்-அந்தகாரமானது, நடப்ப-செல்லவும்—நாள்-புதிய—கமலம் - தாமரை முகைகள்—வாய்நெகிழ-மலரவும்—வேலை-கடலினது—திரை- அலைகளினது, முகட்டில்-உச்சியில்—வெய்யோன்-சூரியன்—எழுந்தனன் - உதித்தான்—(ஆதலால் மாலை-வெற்றிமாலையணிந்த—கதிர் - ஒளிபொருந்திய—வடி-கூரிய—வேல்- வேலாயுதத்தையேந்திய , மன்னர்பெருமானே-அரசர்க்கரசனாகிய நளமஹாராஜனே—காலை-உதயத்தில்—கடவ-செய்யத்தக்க,கடன்-நித்தியகருமத்தை,கழிக்க- செய்துமுடிக்க—வாராயே-வாராயோ—(எ-று.)-ஏ-அசை (கருத்து) சூரியனுதயமாகினான்-காலக்கருமஞ் செய்யவாராயா வென்றாள்-என்பதாம். (௰௬)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனேல்
இன்னமொருபிறப்பிலாகிலுமேழையேன்
றன்னந்தனியேயிருந்துதவமாற்றிமுன்
பொன்னகலமுள்ளுருகப்புல்லாதொழிவேனோ

(இ-ள்.) ஏழையேன்-ஏழையாகியயான்—மன்னவனே - நளமஹாராஜனே—இப்பிறப்பில்-இந்தச்சனனத்தில்—கண்டு(உன்னைக்)கண்டு,மணந்திலனேல்-சேராமற்போவேனாகில்,இன்னம்-இனிமேல்(வருஞ்செனனங்களுள்)--ஒருபிறப்பிலாகிலும்-ஒருசனனத்திலாவது—தன்னந்தனியேயிருந்து - தனித்திருந்து—தவமாற்றியும்-தவத்தைச்செய்தாவது—உன்-உன்னுடைய— பொன்னகலம்-அழகுபொருந்தியமார்பை, உள்ளுருக-உள்ளமுருகும் படி, புல்லாது-தழுவாமல்,ஒழிவேனோ-நீங்குவேனோ,(எ-று,(கருத்து) இப்பிறப்பிற்புணராவிடினும் மறுபிறப்பிற்புணருவேனென்றாள் என்பதாம். (௰௭)

வாவுமிளமான்காள்மயில்காள்மடப்பிடிகாள்
கூவுங்கரியகுயில்காள்மென்புள்ளினங்கா
ளாவியெனமேவியகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான்போனவழியெனக்குக்காட்டீரோ.

(இ-ள்.) வாவும்-தாவாநின்ற—இளமான்காள் - இளமைதங்கிய மான்களே-மயில்காள்-மஞ்ஞைகளே—மடப்பிடிகாள் - அழகிய பெட்டையானைகளே—கூவும்-கூவுகின்ற—கரியகுயில்காள்- கருங்குயில்களே—மென்-மென்மையாகிய, புள்ளினங்காள்-பறவைக்கூட்டங்களே—ஆவியென-உயிரைப்போல—மேவி- பொருந்தி,அகலேமென-பிரியோமென்றுசொல்லி,அகன்ற- (இப்பொழுது)நீங்கிய—காவலன்றான்-நளமகாராஜன்—போனவழி- சென்ற வழியை—எனக்கு- என்றனக்கு—காட்டீரோ. நீங்கள்காட்டீரா—(எ-று.) (கருத்து) மான்களே-மயில்களே-யானைகளே-குயில்களே பறவைக்கூட்டங்களே-நளமகாராசன்போனவழியைக் காட்டீர்களாஎன்றாள் என்பதாம். (௰௫)

என்னாவுருகியிருகண்ணீராலியுகத்
தன்னாத்தழும்பப்புலம்பித்தமியளாய்
மின்னாரிடைநுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன்
பொன்னாரடிநோக்கிப்பூங்கொடிபோல்வீழ்ந்தழுதாள்.

(இ-ள்.) என்னா இப்படியென்று,உருகி-மனமுருகி, இருகண்-இரண்டுகண்களினின்றும்.நீராலி-நீர்த்துளிகள்,உக-உதிர,தன்னா-தன்னுடையநாவானது,தழும்ப-தடிப்புறும்படி,புலம்பி-அரற்றி, தமியளாய்-தனித்தவளாய்,மின்-மின்னலின்றன்மை, ஆர்-நிறைந்த, இடை-இடையானது,நுடங்க-துவள,செல்வாள் நடக்கின்றதமயந்தியானவள்,விறல்-வெற்றிபொருந்திய—வேந்தன்-நளமகாராசனது—பொன்னார்-அழகுபொருந்திய,அடி பாதக்குறியை, நோக்கி-பார்த்து—பூங்கொடிபோல் - புஷ்பக்கொடிபோல—வீழ்ந்து-அதில்வீழ்ந்து—அழுதாள் புலம்பினாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திநளனடியைக்கண்டு வீழ்ந்தழுதாள்-எ-ம். (௰௬)

ஐயன்கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிடமீதூரவாய்புலராச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையாள்
கையறவாநெஞ்சங்கலுழாவுயிர்சோர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஐயன்-நளமகாராசனுடைய—கமலவடிச்சுவடு- தாமரைமலர்போன்றபாதக்குறியை—காண்டலும்- கண்டவளவில்—வெய்ய-கொடிய—துயரவிடம்-துன்பமாகியவிஷம்,மீதூர-அதிகரிக்க—வாய்புலரா-வாயுளர்ந்து—செய்ய சிவந்த,கமலமலரில்-

தாமரைப்புஷ்பத்திலிருக்கின்ற—திருவனையாள் - இலக்குமியையொத்ததமயந்தியானவள்—கையறவா-செயலற்று—நெஞ்சங்குழலா-மனங்கலங்கி—உயிர்சோர்ந்தாள்-மூர்ச்சித்தாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திமூர்ச்சையடைந்தாள் என்பதாம். (உ௰)

இவ்வாறு துன்பக்கடலினிடைமூழ்கும்
மைவார்தடங்கண்மடமாதின்செவ்விமுகஞ்
செவ்வான்மதியமெனச்செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாயரவமுருத்துவிழுங்கியதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு-இந்தவிதமாய், துன்பக்கடலினிடை-துன்பக்கடலில், மூழ்கும்-அழுந்திய—மை-அஞ்சனமெழுதிய, வார்-நெடிய—தடம்-விசாலமாகிய—கண்-நேத்திரங்களையும்—மடம்-அறியாமையையுமுடைய—மாதின்-தமயந்தியினது, செவ்வி-அழகுபொருந்திய—முகம்-வதனத்தை—செவ்-செவ்வையாகிய, வால்-வெளுத்த மதியமென-சந்திரனென்று (எண்ணி)—செங்கண்-சிவந்தகண்களையும்—துளையெயிற்று-துவாரம்பொருந்திய பற்களையுடைய, வெவ்வாய்-வெவ்வியவாயையுமுடைய, அரவம் - மலைப்பாம்பு, உருத்து-கோபித்து, விழுங்கியது-விழுங்கிற்று—(எ-று) கண்டுமதிக்குச்செவ்வைநிறைவெனக்கொள்க-ஏ-அசை (கருத்து) தமயந்தியைமலைப்பாம்புவிழுங்கியது என்பதாம். (உக)

நெய்த்தோரின்மூழ்கிநிணம்பருகும்வைவேலோய்
பைத்தோர்கொடுந்தறுகட்பாந்தள்விழுங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற்கெய்தாயெனவழுதாள்
மைத்தோய்குவளைமதர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

(இ-ள்.) நெய்த்தோரில்-உதிரத்தில்—மூழ்கி-குளித்து—நிணம்-மாமிசத்தை, பருகும்-புசிக்காநின்ற—வை-கூர்மைபொருந்திய, வேலோய்-வேலாயுதத்தையுடையநளமகாராஜனே—பைத்து-படத்தையுடையதாகிய—ஓர்-ஒரு—கொடுந்தறுகண்-கொடியகோபத்தையுடையதாகிய, பாந்தள்-மலைப்பாம்பானது, விழுங்கியது-(என்னை விழுங்கியது, எய்த்தேன்-இளைத்தஎன்னுடைய, உயிர்காத்தற்கு-உயிரைக்காப்பதற்கு, எய்தாய்-வாராயோ, என-என்று, மைத்தோய்-அஞ்சனந்தோய்ந்து, குவளை-கருநெய்தல்போன்ற, மதர்நெடுங்கண் குளிர்ச்சிபொருந்தியநெடியகண்களையுடைய—வாணுதல்-தமயந்தியானவள், அழுதாள்-புலம்பினாள்—(எ-று)(கருத்து)தமயந்திநளனைக்குறித்துப்புலம்பினாள்என்பதாம். (உஉ)

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப்பூவையழுகுரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையாடல்வேடன்வந்தணுகி

வெங்கணரவெறிந்துவெவ்வாயிடைநின்றுங்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனை நீக்கினனால்.

(இ-ள்.) பொங்கழல் மிகுந்தவக்கினியையுடைய--வெம்-வெப்பமாகிய—கானகத்து-காட்டினில்—பூவை-தமயந்தியானவள்; அழும்-புலம்புகின்ற—குரல்கேட்டு-சத்தத்தைக்கேட்டு—அங்கு அவிடத்தில்—ஓர்-ஒரு—சிலைக்கை-வில்லைக்கையிலேந்திய, அடல்-பலம்பொருந்திய—வேடன்-வேடனானவன்—வந்தணுகி-வந்துசேர்ந்து—வெங்கண்-வெவ்வியகண்களையுடைய—அரவு-மலைப்பாம்பை--எறிந்து-பிளந்து—வெவ்வாயிடைநின்றும்-வாயிலிருந்தும்—கொங்கவிழ்-வாசனைவீசாநின்ற—மென்கூந்தல்-மென்மையாகியகூந்தலையுடைய—கோதைதனை-தமயந்தியை—நீக்கினன்-விடுத்தான்—(எ-று.) (கருத்து) வேடன் தமயந்தியைப் பாம்பிலிருந்து விடுத்தான் என்பதாம். (உரு)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

வெய்யவரவின்பகுவாயின்விடுத்தமடவாளெழினோக்கி
மையல்கூர்ந்தநெஞ்சினனாய்வரிவிற்றடக்கைவயவேடன்
றொய்யின்முலைமேற்புல்லுதற்குத்தொடரத்துஞ்சாவருங்கற்பின்
றையன்முனிந்துநோக்குதலுஞ்சாம்பராயிற்றவனுடலே.

(இ-ள்.) வெய்ய-கொடிதாகிய--அரவின்-மலைப்பாம்பினது—பகுவாயின்-பிளப்பாகியவாயினின்றும்--விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட, மடமான்-தமயந்தியினது—எழில்-அழகை—நோக்கி-பார்த்து, மையல்கூர்ந்த-மோகித்த—நெஞ்சினனாய்-மனமுள்ளவனாய்—வரிவில்-நீண்டவில்லையேந்திய—தடக்கை-விசாலமாகியகையையுடைய—வயம்-வெற்றிபொருந்திய—வேடன்-வேடனானவன்--தொய்யில்-சந்தனக்கோலமணிந்த—முலைமேல்-ஸ்தனத்தின்மேல்—புல்லுதற்கு-அணைதற்கு—தொடர-பின்றொடர—துஞ்சா-கெடாத—அரும்-அருமையாகிய—கற்பின்-கற்பினையுடைய—தையல்-தமயந்தியானவள்—முனிந்து-கோபித்து—நோக்குதலும்-பார்த்தமாத்திரத்தில்—அவனுடல்-அவ்வேடனுடலம்--சாம்பராயிற்று-நீராயிற்று—(எ-று.) ஏ-அசை (கருத்து) வேடன் தமயந்தியைப்புணரத் தொடர்ந்தவளவில் தமயந்திபார்க்க வேடன் எரிந்துபோனான் என்பதாம். (உசு)

கற்பினழலாற்கொடுஞ்சிலைக்கைவேடனுடலங்கரியாக்கிப் [ய்தி
பொற்பின்றுணைபோய்நலங்கனிந்த பொன்னம்பாவைபுலம்பெ
வெற்பினுயர்தோள்வெந்துசெலும்வெங்கான்றுருவியேகுதலு
மற்பின்முனிவர்தவமியற்றுஞ்சாலைநோக்கியருகணைந்தாள்.

(இ-ள்.) கற்பினழலால்-பதிவிருத்திபாக்கினியால், கொடுஞ்சிலைக்கை-கொடியவில்லைக்கையிலேந்திய--வேடனுடலம்-வேடன்சரீரத்தை—கரியாக்கி-சாம்பலாக்கி, பொற்பின்றுறைபோய்-அழகிற்சிறந்து—நலங்கனிந்த-நன்மைமிகுந்த, பொன்னம்பாவை-தமயந்தியானவள்—புலம்பெய்தி- அழுதுக்கொண்டு--[?]வற்பின் -மலைபோல், உயர்-உயர்ந்த, தோள்-புயத்தையுடைய, வேந்து-நளமகாராஜன், செல்லும்-செல்லாநின்ற, வெங்கான்-வெவ்விய காட்டினில், அருவி-தேடிக்கொண்டு—ஏகுதலும்-போகுமளவில், அற்பின்-அன்பினையுடைய—முனிவர்-முனிவர்கள், தவமியற்றும்-தவஞ்செய்யாநின்ற—சாலை-பர்ண்சாலையை—நோக்கி-பார்த்து--அருகு-அதனருகில்—அணைந்தாள்-சேர்ந்தாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திமுனிவர்கள்தபச்சாலையிற்சேர்ந்தாளென்பதாம். (௨௫

அடைந்தமாதின்முகநோக்கியாரைநீவெவ்வழற்கானி
னடந்துதனியேயித்தலையிற்போந்ததென்னை நளினமலர்த் [ன
தடங்கண்கலுழ்ந்துபுலம்பெய்துந்தன்மையென்கொல்சாற்றுகெ
மடந்தைபுகுந்தவாறனைத்துமுனிவர்கேட்பவகுத்துரைத்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்த-தம்மிடத்துவந்து—மடமான் - தமயந்தியினது, முகம்-வதனத்தை, நோக்கி-பார்த்து, யாரைநீ-நீயார், வெவ்வழல்-வெவ்விய அழல்பொருந்திய—கானில்-காட்டினில், நடந்து-காலால்நடந்து, தனியே-தனிமையாகிய, இத்தலையில்- இவ்விடத்தில், போந்ததென்னை-வந்தென்னகாரணம்--நளினமலர்- தாமரைமலர்போன்ற—தடங்கண்-விசாலமாகியகண்கள்—கலுழ்ந்து - கலங்கி, புலம்பெய்துந்தன்மை-துன்பப்படுதல்--என்கொல்- என்னகாரணம்—சாற்றுகென-சொல்லென்று--முனிவர்கேட்ப- முனிவர்கள்கேட்க—மடந்தை-தமயந்தியானவள்— புகுந்தவாறனைத்தும்-நடந்தவையெல்லாம், வகுத்து-பிரித்து—உரைத்தாள்-(அவர்க்குச்)சொல்லினாள்— எ-று.) (கருத்து) முனிவர்கள்கேட்கத் தமயந்தி நடந்தவையெல்லாஞ்சொன்னாள் என்பதாம். (௨௬)

கேட்டவளவிலுளமுருகிக்கிள்ளைமருட்டும்பனிமொழியாய்
வாட்டமொழிதிநிற்பிரிந்தவடிவேனளனைச்சின்னாளி
னூட்டங்களிப்பக்கண்டுமுன்போனலம்பெற்றிருத்தியென நவிலா
வீட்டுந்தவத்தோர்மறைக்கிழவரிருக்கைநோக்கியேகினரால்.

(இ-ள்.) கேட்டவளவில்-(இச்செய்தியைக்) கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில், உளமுருகி-மனமுருகி-- கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டும்-வெருட்டாநின்ற, பனிமொழியாய்-குளிர்ந்தசொற்களையுடையதமயந்தியே, வாட்டம்-சோர்வை—ஒழிதி-ஒழித்துவிட்டு, நிற்பி

ரிந்த-உன்னைப்பிரிந்த—வடிவேல்-கூர்மையுடைய வேலேந்திய—நளனை-நளமஹாராஜனை—சின்னாளில் - சிலநாளிலே—நாட்டங்களிப்ப-கண்கள்களிப்ப,கண்டு - பார்த்து, முன்போல் - முன்னம்போல,நலம்பெற்று-நன்மையையடைந்து,இருத்தியென- இருப்பாயாகவென்று—நவிலா-ஆசீர்வதித்து,ஈட்டுந்தவத்து- தவஞ்செய்கின்ற—ஓர்-ஒப்பற்ற—மறைக்கிழவர்-அந்தணர்கள்—இருக்கை நோக்கி.(தாங்க)ளிருக்குமாச்சிரமத்தைக்குறித்து—ஏகினர் - சென்றார்கள்—(எ-று)ஆல்-அசை.(கருத்து) முனிவர்கள்ஆசீர்வதித்துப்போனார்கள் என்பதாம். (௨௭)

பிதிர்ந்தபசும்பொற்றிதலைமுலைப்பெய்பூங்கோதைபிணைபோல்
வா,ளெதிர்ந்தவணிகர்வழித்துணையா வேகிக்கதிர்மா மணிவரன்றிய
திர்ந்துபுனல்பாய்பேராற்றங்கரையினுறையுமரையிருளின்,முதிர்
ந்தசினத்துப்பிறைக்கோட்டுமூரிக்களிறொன்சேறணுகியதால்.

(இ-ள்.) பிதிர்ந்த-உதிர்ந்த—பசும்பொன்-பசியபொன்போன்ற—திதலை-தேமலையுடைய—முலை-ஸ்தனங்களையும்— பெய்பூங்கோதை-மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுமுடைய.பிணைபோல்வாள் மான்போன்றதமயந்தியானவள்—எதிர்ந்த-எதிர்ப்பட்ட,வணிகர் வர்த்தகர்—வழித்துணையா-வழித்துணையாக—ஏகி-போய்—கதிர்மாமணி-ஒளிபொழிந்தியசிறந்தமணிகளை— வரன்றி - வாரிக்கொண்டு—அதிர்ந்து-இரைந்து—புனல்-சலமானது, பாய்-பெருகாநின்ற,பேராற்றங்கரையில்-பெரியஆற்றக்கரையினிடத்தில்உறையும்-வாசஞ்செய்கின்ற—அரையிருளின்-அர்த்தராத்திரியில்— முதிர்ந்த-மிகுந்த—சினத்த—கோபத்தையுடையதும்— பிறைக்கோட்டு-பிறைபோன்றகொம்புகளையுதமாகிய—மூரி -வலிமையுடைய—களிறொன்று-ஒருயானையானது—அணுகியது-வந்து நெருங்கிற்று—(எ-று.) ஆல்-அசை, (கருத்து) தமயந்தியினிடத்துயானை வந்தது என்பதாம். (௨௮)

அணுகியாங்குப்புலம்பெய்துமலர்பூங்கோதைமயிலொழிய,வ
ணிகமாக்களியாவரையுமதமால்யானைகொன்றேகத் துணைவந்தடை
ந்தோர்யாவரையுந் தொலைத்துநடந்தபருஉத்தடக்கை, யிணைவெ
ண்கோட்டுக்களிறென்னையென் சொல்லாததெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—அணுகி-வந்தடைந்து — புலம்பெய்தும்-புலம்பாநின்ற—அலர்பூங்கோதை - மலர்ந்த பூமாலையணிந்த-அதிகபாரத்தையுடைய—மயில்-தமயந்தியானவள், ஒழிய-நீங்கலாக—வணிகமாக்களியாவரையும், வர்த்தகரனைவரையும்

மதம்-மும்மதம்பொருந்திய—மால்யானை-பெரியயானையானது கொன்று-கொலைசெய்து,ஏக-போகாநிற்க,துணை-துணையாக,வந்தடைந்தோர்-வந்தடையப்பட்ட—யாவரையும் - அனைவரையும்—தொலைத்து-கொன்று—நடந்த-சென்ற—பரூஉத்தடக்கை-பருத்துநின்ற துதிக்கையையும்—இணை - இரண்டாகிய—வெண்-வெளுமைபொருந்திய—கோட்டு- கொம்புகளையுமுடைய—களிறு-யானையானது—என்னை - (துன்பப்படுகின்ற) என்னை—என்- என்ன காரணத்தால்—கொல்லாது-கொல்லாமற்போயிற்று—என- என்று—கலுழ்ந்தாள்-புலம்பினாள்:—(எ-று)(கருத்து) வியாபாரிகளைக்கொன்ற யானை தன்னைக்கொல்லவில்லையென்றரற்றினாள்-எ-ம்(உ௯)

சாதலொழிந்தவழிச்செல்வோர் துணையாவுள்ளந்தளர் வெய்திப்
பாதமலர்கொப்புளமெய்திப்பனிக்கப்பரல்வெங்கானிறந்து
கோதைவடிவேல்வலமேந்துகுவவுத்திணிதோட்சுவாகுவெனுஞ்
சேதிபதிதன்வளநகரிற்சென்றாள்விதர்ப்பன்சேயிழையே

(இ-ள்) சாதலொழிந்த - இறக்காமல் சேடித்துநின்ற வழிச்செல்வோர்-வழியிற்செல்லுகின்றபிராமணர்கள் துணையாய்-சகாயமாகக்கொண்டு—உள்ளந்தளர்வெய்தி - மனங்கலங்கி—பாதமலர்-மலர்போன்ற பாதங்கள்,கொப்புளமெய்தி-கொப்புளித்து—பனிக்க-நீரொழுக—பரல்-பருக்கைகளையுடைய—வெங்கான் - வெவ்வியவனத்தை— இறந்து-விட்டுநீங்கி—கோதை- வெற்றிமாலையணிந்த—வடிவேல்-கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை—வலன்-வலதுபுறத்தில்—ஏந்து - தாங்காநின்ற--குலவு-திரட்சியையும்--திணி-வலிமையையுமுடைய—தோள்-புயத்தையுமுடைய--சுவாகுவெனும்-சுவாகுவெனும் பெயரையுடைய—சேதிபதிதன் - சேதிதேயத்தரசனது—வளநகரில்-வளப்பம் பொருந்திய பட்டனத்தில் விதர்ப்பஞ்சேயிழை-தமயந்தியானவள்--சென்றாள்- சேர்ந்தனள் (எ-று.)(கருத்து) தமயந்திசேதிபதிநகரத்தைச்சேர்ந்தாள்-எ-ம்.

துணிபட்டொழிந்தமென்றுகிலுஞ்சுடர்விட்டொளிரமண்ணாத
மணியிற்றோன்றிமாசடைந்தவடிவும்விரிந்தவார்குழலும்
பிணியுற்றுழலுநெஞ்சமுமாய்ப்பித்தேறினர்போற் கோமறுகி
லணிகச்சேதிபதிதாய்கண்டாரிகொலிவளென்றையுற்றாள்

(இ-ள்.)துணிபட்டொழிந்த-துண்டிடப்பட்ட,மென்றுகிலும்-மெல்லிய-ஆடையும்—சுடர்விட்டொளிர - ஒளிவிட்டுவிளங்கும்படி—மண்ணாத-கழுவாத—மணியில்- இரத்நம்போல,தோன்றி-காணப்பட்டு—மாசடைந்த-அழுக்கடைந்த—வடிவம்-உடம்பும்—விரிந்த-அவிழ்ந்த—வார்குழலும்-நீண்டகூந்தலும்—பிணியுற்று,துன்பப்பட்டு—உழலும்-கலங்காநின்ற—நெஞ்சமும்- மனமும்

ஆய்-(ஆகியஇவைகளையுடையவ)ளாய்—பித்தேறினர் போல்-பித்தர்போல—கோமறுகில்-இராஜவீதியில்—அனுக-(தமயந்தி)வரசேதிபதி-சுவாகுவரசனது—தாய்-தாயானவள்—கண்டு-(தமயந்தியைக்)கண்டு—ஆர்கொலிவள்-இந்தப்பெண்யாரோ—என்று-என்று—ஐயுற்றாள்-சந்தேகித்தாள்—(எ-று.) (கருத்து) சேதிபதிதாயார்-தமயந்தியைக்கண்டு ஐயமுற்றாள்-எ-ம். (௫௧)

பொன்னம்பாவையுடன்முழுதம்புகையுண்டென்னச் சவிமழுங்
கு, மின்னுண்மருங்குற்சில்லோதியணங்கோவரசர்மடமகளோ
வென்னத்தெருளேனீங்கிவளைவிரைந்துக் கொணர்திரெனமருங்கின்
மன்னுமகளிர்தமைப்பணிப்பவிடைகொண்டவரு மருகணைந்தார்

(இ-ள்) பொன்னம்பாவை-பொற்பதுமையானது—உடன்முழுதம்-உடம்புமுழுமையும்—புகையுண்டென்ன-புகையுண்டதுபோல—சவிமழுங்கும்-ஒளிமழுங்கிய—மின்-மின்னலையொத்த—நுண்-நுட்பமாகிய—மருங்குல்-இடையையுடைய, சில்லோதி-இப்பெண்—அணங்கோ-தெய்வப்பெண்ணோ—அரசர்மடமகளோ-இராஜகுமாரத்தியோ—என்ன-என்று—தெருளேன்-தெளியேன்-ஈங்கு-இவ்விடத்தில்—இவளை-இப்பெண்ணை—விரைந்து-சீக்கிரத்தில்—கொணர்திர்-கொண்டுவாருங்கள்—என-என்று—மருங்கின்மன்னும்-அருகிலுள்ள—மகளிர்தமை-ஸ்திரீகளை—பணிப்ப-(அவ்வரசனதுதாயானவள்)சொல்ல—விடைகொண்டு-உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு—அவரும்-அம்மாதர்களும்—அருகு-தமயந்திசமீபத்திலே—அணைந்தார்-வந்தார்கள்—(எ-று)(கருத்து)சேதிபதிதாய் இவளையழையென்றுசொல்லப்பெண்களழைக்கப்போனார்கள் என்பதாம். (௫௨)

அடைந்தமாதர்தனிப்போந்தவணங்கின்கமலமுகநோக்கிக், கடை
ந்தமணிச்செப்பெனப்புடைத்துக்கதித்துவீங்கு வனமுலையாய்,
படங்கொளரவின்முடிகிடந்தபார்த்தாங்கிறைவன்றனையீன்றமட
ந்தைவருகென்றனளென்னவான் றோய்மாடத்தினிதடைந்தாள்.

(இ-ள்) அடைந்தமாதர்-வந்தஸ்திரீகள் —தனிப்போந்த-தனித்துவந்த, அணங்கின் - தமயந்தியினது—கமலமுகநோக்கி-தாமரைமலர்போன்றமுகத்தைப்பார்த்து,கடைந்த - கடைதலிடப்பட்ட, மணிச்செப்பென- இரத்தினகும்பங்கள்போல—புடைத்து-அடிபருத்து—கதித்து-பருத்து—வீங்கும்- வளராநின்ற—வனமுலையாய்-அழகிய ஸ்தனங்களையுடையபெண்ணே—படங்கொள்-படத்தைக்கொண்ட—அரவின் ஆதிசேடனுடைய—முடி-மு

டியின்மேல், கிடந்த-இருந்த—பார்-பூமியை—தாங்கு-தரிக்காநின்ற இறைவன்றனை-சுவாகுராஜனை—ஈன்ற-பெற்ற, மடந்தை-அவனதுதாயானவள்--வருகென்றனள்-(உன்னை)வரச்சொல்லினள், என்ன-என்றுசொல்லாநிற்க—வான்றோய்-ஆகாயமளாவிய,மாடத்து-உப்பரிகையில்—இனிது-இன்பத்தோடு,அடைந்தாள்-(தமயந்தியானவள்)சேர்ந்தாள்—(எ-று)(கருத்து) பெண்கள்அழைக்கத்தமயந்திவந்தாள் என்பதாம். (௫௫)

வந்தமடமான்முகநோக்கிவரி வண்டூதப்பொதியவிழ்ந்த
வந்தண்கமலமலர்கவற்றியழகுவாய்ந்தமுகம்பசப்பச்
சிந்தைதளர்ந்துதனிப்போதற் குற்றதெவன்கொல்சேயிழையா,
யுந்தையா * ருன்றலைவனெவனுன்பேர் யாதிங்குரையென்றாள்.

(இ-ள்). வந்த-தன்னிடத்துவந்த—மடமான்-தமயந்தியினது, முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து—சேயிழையாய்-பெண்ணே--வரிவண்டு-இசைப்பாட்டினையுடையவண்டுகள்— ஊத-ஒலிக்க—பொதியவிழ்ந்த-கட்டவிழ்த்த—அந்தண்கமலமலர்-அழகியகுளிர்ந்ததாமரைமலர்களை—கவற்றி-கவலச்செய்து—அழகுவாய்ந்த-அழகுபொருந்திய,முகம்-வதனமானது,பசப்ப-பசலைநிறமடைய—சிந்தைதளர்ந்து-மனந்தளர்ந்து—தனிப்போதற்கு - தனித்துவருதற்கு—உற்றது-பொருந்தியது,எவன்-யாது—உந்தை-உன்றகப்பன்—யார்-எவன்,உன்றலைவன் - உன்கணவன்—எவன்-யார்,உன்பேர்-உன்னுடையநாமதேயம்—யாது-எது, இங்கு-இவ்விடத்தில்,உரையென்றாள்-(அரசன்றாய்)சொல்லென்றாள்—(எ-று)
* இலக்கணக்கொத்து-வினையியல்-உக-ரு-வேறிலையுண்டியார்வேண்டுந்தகும்படும்-வினைபெயரெச்சம்வியங்கோள்பத்துந் - திணைபாலிடமெலாஞ்சொல்லுமென்ப-இவ்விதியால் - யாரென்பதுதிணைபாலிடங்களியாதணைக்குரித்துகருத்து) சேதிபதிதாய்தனியேபோவதென்ன உன்தகப்பனார்உன்கணவனார்உன்பேரென்னசொல்லென்றாள்என்பதாம். (௫௬

வீமன்புதல்விபுகழ்நிடதவேந்தர் கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலற்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ்சூதி னிழந்துகானிடைப்போ
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரியவவளைத் தேடிபின்டணைத்தேன்

(இ-ள்.)வீமன்புதல்வி-வீமராஜன்மகள்—புகழ்-புகழப்பட்ட—நிடதவேந்தர்கோமான்-நளமஹாராஜனது—மனைக்கிழத்தி மனையாள்—நாமம்பகரில்-பேர்கூறுமிடத்து, தமயந்தியென்பா

ள்-தமயந்தியென்றுசொல்லப்படுவாள்—தன்கோன் - அவளதுக ணவனானவன்—நண்ணலற்கு-பகைவனுக்கு—காமர்நிதியும்-விரு ம்பப்படுகின்றதனங்களையும்—வளநாடும்-செழித்தநாட்டையும், சூதில்-சூதினில்—இழந்து தோற்றுவிட்டு—கானிடைப்போய்-வனத்திற்சென்று—யாமந்தனில்-இராத்திரியில்—அவட்பிரிய-அ வளைப்பிரிய—அவளை-அத்தமயந்தியை—தேடி-தேடிக்கொண்டு நுண்டு-இந்நகரில்—அணந்தேன்-வந்தேன்—(எ-று.) (கருத்து) த ளன்சூதிலேநாடிழந்து தமயந்தியைக்காட்டில்விட்டுப்பிரிய அவ ளைத்தேடி நான்வந்தேன் என்றான் என்பதாம். (௫௫)

அனையமடமானுயிர்த்தோழியானென்றுரைப்பவகமகிழ்ந்து
தனியளாகிக்கொடுங்கானிற்றலைவன்பிரியத்தளர்ந்தேங்குங்
கனைவண்டிமிருங்கருங்குழலைக்காணுமளவுமிந்நகரி
லினையல்வாழியிருத்தியெனவிசைந்தாங்கவளுமிருந்தனளால்.

(இ-ள்.) அனையமடமான்-அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர்த்தோ ழி-உயிரையொத்ததோழி—யான்-நான்—என்றுரைப்ப-என்றுத மயந்திசொல்ல—அகமகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து, கொடுங்கானில்-கொடியகாட்டினில்—தலைவன்-கணவன்—பிரிய-பிரிந்தேக—த னியளாகி-தனித்தவளாகி—தளர்ந்து-தளர்ச்சியடைந்து—ஏங்கு ம்-துன்பப்படாநின்ற—கனை-கனைக்கின்ற—வண்டு-வண்டுகள், இ மிரும்-சத்தியாநின்ற—கருங்குழலை-கரியகூந்தலையுடைய தமயந் தியை—காணுமளவும்-பார்க்குமளவும், இந்நகரில்-இந்நகரத்தில், இருத்தி-இருப்பாயாக—இனையல்-வருத்தப்படாதே, வாழி-வாழ க்கடவை—என-என்று(அரசன்றாய்) சொல்ல—இசைந்து-(அவ ள்சொல்லுக்)கிசைந்து—ஆங்கு-அந்நகரத்தில்—அவளும்-அத்த மயந்தியும்—இருந்தனள்-இருந்தாள்—(எ-று) (கருத்து)தமயந் திதோழிதானென்றுசொல்லச்சேதிபதிதாய் அவளைக்காணுமளவு மிங்கிருவென விருந்தாள் என்பதாம். (௫௬)

காதல்கூர்ந்துதன்மகளாஞ்சுனந்தைக்கதிர்வாண்முகநோக்கி
மாதர்நோக்கிம்மடவரலைவருந்தாதளித்தியெனவேலாடு
பேதமின்றியவள்காப்பவிருந்தாண்மற்றிங்கிதுநிகழ்க்
கோதைவடிவேன்ளற்குற்றசெய்தியனைத்துங்கூறுவாம்.

(இ-ள்.) காதல்கூர்ந்து-அன்புசெய்து—தன்மகளாஞ்சுனந்தை தன்னுடையமகளாகியசுனந்தையினது—கதிர்வாள்-மிகுந்த ஒளி பொருந்திய—முகம்-முகத்தை—நோக்கி-பார்த்து, மாதர்நோ க்கு-அழகியபார்வையையுடைய—இம்மடவரலை-இப்பெண்ணை, வருந்தாது-துன்பப்படாமலிருக்கும்படி—அளித்தி-காப்பாய்—

எனலோடும்-என்று (அரசன்ருய்) சொல்லியவளவில்—எதமின்றி-பழுதின்றி, அவள்-அச்சுணந்தையானவள், காப்ப-இரட்சிக்க, இருந்தாள் (தமயந்தி இருந்தனள், இங்கு-இவ்விடத்தில், இது-இச்செய்தி, நிற்க இருக்க, கோதைவடிவேல்-வெற்றிமாலையணிந்த கூரியவேலையேந்திய, நளற்கு-நளமகாராஜனுக்கு--உற்ற-பொருந்திய, செய்தியனைத்தும்-செய்கையனைத்தையும், கூறுவாம்-சொல்லுவாம்—(எ-று.) மற்று-அசை (கருத்து) நூலாசிரியர் தமயந்தி இவ்வாறிருக்க நளன் செய்தியைச்சொல்லுவோமென்ருர் என்பதாம். (ருஎ)

பிரிவுறுபடலம்-முற்றிற்று.

வேற்றுருவமைத்தபடலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராஜனுக்கு நாட்டிற்செல்லினும் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுருவமைத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

(கலித்துறை.)

கள்ளுயிர்க்கு மென்மலர்க்குழற்காமர் பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகன்றனனண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந்துயரொடுபோதலுந்தழலு
மெள்ளழற்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனுரவோன்.

(இ-ள்.) உரவோன்-நளமகாராஜன்—கள்ளுயிர்க்கும்-தேனைத்தருகின்ற—மென்மலர்-மெல்லியமலர்களையணிந்த—குழல்-கூந்தலையுடைய, காமர்-அழகுபொருந்திய—பூங்கொடியை-தமயந்தியை—நண்ணரும்-அடைதற்கரிய—கானில்-வனத்தில்—நள்ளிருட்பொழுது-நடுராத்திரியில்—அகன்றனன்-விட்டுப்பிரிந்தவனுய், தள்ளுதற்கரும்-ஒழித்தற்கரிய, துயரொடும்-துன்பத்துடனே, போதலும்-செல்லுமளவில்—தழலும்-தகிக்கா நின்ற—ஒள்ளழல்-ஒளிபொருந்தியதீயினது—புகைக்கொழுந்து-தூமக்கொழுந்து எழ-எழும்பாநிற்க—கண்டனன்-அதைப்பார்த்தான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் அக்கினிவளர்ந்தெழக்கண்டான் என்பதாம். (க)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமரலெய்தி
நஞ்சுயிர்க்கும்வாளரவொன்றுநாமவேலிறைவ

தஞ்சநீயெனையளித்தியென் றுரைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலென்றடைந்தனன்மடங்கலேறனையான்

(இ-ள்.) செஞ்சுடர்ச்சிகை-அக்கினிச்சுவாலையானது—வளைதலி ன்சுற்றிக்கொண்டமையால்—தெருமரலெய்தி- மனங்கலங்கி—ந ஞ்சுயிர்க்கும்-விஷத்தைத்தருகின்ற—வாளரவொன்று- ஒளிபொ ருந்தியஒருகார்க்கோடகனென்றநாகமானது--நாமவேல்-அச்ச த்தைத்தருகின்றவேலையேந்திய—இறைவ-நளமஹாராஜனே,நீ- நீயே—தஞ்சம்-இரக்ஷகன்—எனை - என்னை—அளித்தி-காக்கவே ண்டும்—என்றுரைத்தலும்- என்றுசொல்லியவளவில்—தாழாது- தயங்காது—அஞ்சலஞ்சல்-பயப்படாதே-பயப்படாதே—என் றறைந்தனன்-என்றுசொல்லியவனாய், மடங்கலேறனையான்- நள மஹாராஜன், அடைந்தனன்-அருகிலடைந்தான்-(எ-று)(கருத்து) பாம்பு தன்னைக்காப்பாற் றென்ன நளன் பயப்படாதே யென்றான் என்பதாம். (௯)

கனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனல்படர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பாந்தளைநோக்க
வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
லினைவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால்.

(இ-ள்.) கனை-சத்தியாநின்ற—செழுஞ்சுடர்-செழித்தசுவாலைக ளையுடைய,கொழுங்கனல்-மிகுந்தகாட்டுத்தீயானது, படர்தலில்- சுற்றிக்கொள்வதினால்--கரிந்து-கருகி,பனை-பனைமரமானது,மறிந் தென-விழுந்துகிடந்ததுபோல—கிடந்தது- கிடந்ததாகிய—ஓர் பாந்தளை-(கார்க்கோடகனென்னும்)ஒருபாம்பினை,நோக்க- (நள மகாராஜன்)பார்க்க,வனைபொலன்கழல்-கட்டப்பட்டபொன்னாற் செய்தவீரக்கழலையணிந்த—குரிசில்- நளமகாராஜனே, ஓர்மறை யவன்-அநாகனென்னும் ஒருபிரம இருஷியினது—முனிவால்- சாபத்தினால்,நினைவினும்-நினைப்பினாலும்,தனி-தனியாக, பெயர் ந்திடுநிலைமை-நடக்கலாம்என்னும்நிச்சயத்தை,ஒன்றிலன்- அடை ந்திலேன்--(எ-று)ஆல்-அசை(கருத்து)பாம்பானது நளனே! அநா கனரிஷிசாபத்தால் நடைபெற்றிலேனென்றது என்பதாம். (௰)

அழலினின்றெடுத்தையிரண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுநன்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்சுருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவிநீள்கரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(இ-ள்.) அழலினின்றெடுத்து - அக்கினியினின்றெடுத்து—ஐயிர ண்டடிப்புறத்து-பத்தடிக்குப்புறத்தில்—அகற்றில்- நீக்கிவிடுவை யானால்,முழுவலன்பொடு-நிறைந்தவலிய அன்புடனே,நன்கிழை

க்குவல்-உனக்குநன்மையைச்செய்வேன்—எனமொழிந்து-என்றுசொல்லி,தழற்கண்-அக்கினிபொருந்தியகண்களையுடைய,பாம்பு-கார்க்கோடகநாகமானது—உடல்சுருக்கலும்-உடம்பைச்சுருக்கிக்கொண்டவளவில்--(நளமகாராஜனானவன்)தழலருள்வருத்தால்-அக்கினிதேவன்கொடுத்தவரத்தினால்,எழுவில்-தூண்போன்ற,நீள்கரத்தால்-நீண்டகரத்தினால்,எடுத்து-எடுத்து—அழற்புறத்து-தீயினுக்குவெளியில்—இட்டான்-விடுத்தான்—(எ-று.) (கருத்து)நளன்பாம்பையெடுத்துத்தீக்கப்புறம்விடுத்தானென்பதாம். (௪)

கதழெரிக்கணின்றகற்றலுங்கதிரொளிவிரிக்கு
மதிர்பொலன்கழலரசர்கோன்மெய்புறத்தீண்டி
முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்.

(இ-ள்.) கதழெரிக்கணின்று-சொலிக்கின்றதீயினின்றும்—அகற்றலும்-நீக்கிவிட்டவளவில்—கதிரொளிவிரிக்கும்-கிரணவொளிவீசாநின்ற—அதிர்-சத்திக்கின்ற,பொலன்கழல்-பொன்னால்செயப்பட்டவீரக்கழலையணிந்த—அரசர்கோன் - நளமகாராஜனது,மெய்-சரீரத்தில்—உற-பொருந்தும்படி—தீண்ட-கடித்து—முதிர்சினத்த-மிகுந்தகோபத்தையுடைய—வாளரவு-ஒளிபொருந்தியகார்க்கோடகநாகமானது—தன்-தன்னுடைய,முன்னுரு - பழையவுருவத்தை—எடுப்ப-எடுக்க—விதுகுலத்து-சந்திரவம்சத்தில்—உயர்-உயர்ந்த—வேந்தனும்-நளமகாராசனும்—வேற்றுருவமைந்தான்-வேற்றுருவடைந்தான்—(எ-று.) (கருத்து) பாம்புகடிக்கநளன்வேற்றுருவானான் என்பதாம். (௫)

கருணைசெய்தனைப்புரந்தனிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செகுப்பரென்பதனாற்
பொருவிலோயினிவாகுவனெனும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வாழயோத்திமாநகரினேகுதியால்.

(இ-ள்.) கருணைசெய்து-கிருபைசெய்து—எனை-என்னை--புரந்த-இரட்சித்த—நிற்கடித்தது-உன்னைக்கடித்தது—(ஏனெனில்)முன்னையுருவு-பழயவுருவமானது—கண்ணுறில்-காணப்படுமானால்ஒன்னலர்-சத்துருக்கள்--செகுப்பர்-கொல்லுவார்கள், என்பதனால்- என்னுதினைவினால்—பொருவிலோய் - ஒப்பற்றநளமகாராசனே—இனி-இனிமேல்—வாகுவனெனும்-வாகுவனென்றுசொல்லப்பட்ட--பெயர்புனையா-பெயரைத்தரித்துக்கொண்டு, இருதுபன்னன்-இருதுபன்னமகாராஜன்—வாழ்-அரசாட்சிசெய்யாநின்ற.—அயோத்திமாநகரில்-அயோத்தியெனப்பட்ட பெருமைபொ

ருந்தியபட்டிணத்தில்—ஏகுதி-போவாயாக—(எ-று)ஆல்-அசை. (கருத்து) பாம்புநளனை அயோத்தியில் இருதுபன்னனிடத்திற் போகும்படிசொல்லிற்று என்பதாம். (௬)

ஏந்தலேகியமன்னவன் சூதனுவியைந்து
கூந்தன்மாளவுந்தெரிதரு விஞ்சைநீகொடுப்பி
னாய்ந்தசூதுவெல்விஞ்சை நின்பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தவெம்முலைத் தமயந்திதன்னொடுஞ்சார்வாய்

(இ-ள் ஏந்தல்-நளமஹாராஜனே—ஏகி-அந்நகரத்திற்சென்று—அம்மன்னவன்-அந்தஇருதுபன்னனுக்கு--சூதனு- தேர்ப்பாகனுக—இயைந்து-பொருந்தி—கூந்தல்-புரமயிரினையுடைய, மா-குதிரைகளினது—உளம்-மனத்தை—தெரிதரும்- அறிகின்ற—விஞ்சை-வித்தையை—நீகொடுப்பின்-நீ(அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானல்—ஆய்ந்த-பரிசோதிக்கப்பட்ட—சூது-சூதினி, வெல்-வெற்றியைத்தராநின்ற—விஞ்சை-வித்தையை,நின்பால் - உன்னிடத்தில்—அவன்-அவ்வரசன்,அளிக்கும்-கொடுப்பான், (அதன்பிறகு) சாந்தம்-சந்தனக்கோலமணிந்த—மென்முலை-மிருதுவாகியஸ்தனங்களையுடைய—தமயந்திதன்னொடும்- தமயந்தியோடும், சார்வாய்-கூடுவாய்—(எ-று.)(கருத்து)பாம்புநளனே,குதிரைகளுள்ளமறியும்வித்தையை நீஇருதுபன்னனுக்குக்கொடுத்தால்அவன்சூதுவெல்வித்தையை உனக்குக்கொடுப்பான்என்றது-எ-ம்.()

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக் கிழமையும்பெறுதி
முன்னைமாணுருவெளிதினிற் பெற்றிடமுன்னி
லின்னபூந்துகில்புனைதியென் றிருதுகிலளித்துத்
தன்னருக்கொடுபோயது தழல்விழிப்பாந்தள்

(இ-ள்.) பின்னர் பின்பு--மன்ன- நளமகாராஜனே,நின்- உன்னுடைய—பெருநிலக்கிழமையும்-அரசாட்சியையும்—பெறுதி-அடைவாய்—முன்னை-முற்பட்ட—மாணுரு- மாட்சிமைபொருந்தியவுருவத்தை—எளிதினில்-வருத்தமின்றி--பெற்றிடமுன்னில்-பெறநினைப்பையாகில்—(இன்னபூந்துகில்)இந்த அழகியவஸ்திரத்தை,புனைதியென்று- தரித்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி—இருதுகில்-இரண்டுவஸ்திரங்களை—அளித்து - கொடுத்து — தன்னுருக்கொடு- தன்பழையவுருவத்தையெடுத்துக் கொண்டு—தழல்விழி-அக்கினிபொருந்தியகண்களையுடைய--பாந்தள்-கார்க்கோடகாநகமானது—போயது-மறைந்துபோயது,(எ-று.)(கருத்து)பாம்பு, நளனே- உன்வடிவுகொள்ளவேண்டில் இந்தவஸ்திரத்தைத்தரியென்று இரண்டுவஸ்திரங்கொடுத்துப்போயிற்று என்பதாம்.(அ)

அதிர்பொலன்கழலரசர் கோனவ்வயினீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப் பெய்வளைத்தடந்தோண்
மதர்வைநோக்கிதன்மாணகை யெனவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்நித்திலம்வரன்றெறி திரைக்கடல்கண்டான்

(இ-ள்.) அதிர்-சத்தியாநின்ற—பொலன்கழல்- பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலையணிந்த—அரசர்கோன் - நளமஹாராஜனானவன், அவ்வயினீங்கி-அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு—பிதிர் - பிதிர்ந்த,சுணங்கணி-தேமலையணிந்த—வெம்முலை-விருப்பத்தைச்செய்கின்றஸ்தனங்களையும்—பெய்வளை -வளையலையணிந்த—தடந்தோள்-பருத்ததோள்களையுமுடைய—மதர்வைநோக்கிதன்- தமயந்தியினது,மாணகையென- ஒளி—பொருந்தியதந்தங்கள்போல,உயிர்-உயிரை— வருத்தும்-வருத்துகின்ற—கதிர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற—நித்திலம்-முத்துக்களை—வரன்று-வாரிக்கொண்டு—எறி-வீசாநின்ற—திரை-அலைகள்பொருந்திய—கடல்- சமுத்திரத்தை--கண்டான்(நளமஹாராஜன்)பார்த்தான்—(எ-று)(கருத்து)நளன்சமுத்திரத்தைக்கண்டான் என்பதாம். (௬)

வஞ்சர்நெஞ்சினாழ் கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்பருத்தாருயிர்ப் பெடையிணையணைத்துக்
கஞ்சநாண்மலர்ச்சேக்கையிற் கண்படனோக்கி
நெஞ்சமாழ்குறநெடி துயிர்த்தயர்வொடுநின்றான்

(இ-ள்) வஞ்சர்-வஞ்சகரது—நெஞ்சின்-மனம்போல — ஆழ்-ஆழ்ந்த—கழியினில்-கழிநிலத்தில்—ஓர்மடவன்னம்- ஒருஇளவன்னமானது—அம்-அழகிய—சிறைப்புறத்து- சிறகின்புறத்தினால், ஆருயிர்-நிறைந்தவுயிரையொத்த—பெடையிணை- பெட்டையன்னத்தை—அணைத்து-தழுவிக்கொண்டு,கஞ்சம்-தாமரையினது—நாண்மலர்-புதியமலராகிய—சேக்கையில்-படுக்கையில்—கண்படல்-நித்திரைசெய்வதை—நோக்கி-பார்த்து,நெஞ்சம் - மனமானது—மாழ்குற-வருத்தமடைய—நெடிதுயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—அயர்வொடும்-சோர்வுடனே,நின்றான்-(நளமஹாராஜன்) நின்றனன்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்அன்னம் புணர்தலைக்கண்டு சோர்வுடனின்றான் என்பதாம். (௭)

சுடர்செய்முத்தமு நேமியம்புள்ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கிநந் நேரிழைமூரலுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விரலு மீங்கெய்தியவாற்றாற்
கடலில்வீழ்ந்துயிர்துறந்தன ளெனமனங்கலுழ்ந்தான்

(இ-ள்.)சுடர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற--முத்தமும்-முத்துக்களையும்,

நேமியம்புள்ளும்-சக்கிரவாகபட்சிகளையும்—மென்-மிருதுவாகிய—துகிரும்-பவளங்களையும்—நெடிது-நெடுங்காலம், நோக்கி-பார்த்து—நம்-நம்முடைய—நேரிழை-தமயந்தியினது—ஊரூவும்-தந்தவரிசைகளும்—முலையும்-ஸ்தனங்களும், வடிவமைந்த-அழகுபொருந்திய--மென்விரலும்-மெல்லியவிரல்களும், ஈங்கு-இக்கழிநிலத்தில்—எய்தியவாற்றால்- பொருந்தியபடியால், கடலில்-சமுத்திரத்தில்—வீழ்ந்து (தமயந்தியானவள்) விழுந்து,உயிர்துறந்தனள்-இறந்தாள்—என - என்றெண்ணி—மனங்கலுழ்ந்தான்-(நளமஹாராஜன்) மனங்கலங்கினான்(எ-று) அக்கழிநிலத்தில்காணப்பட்ட முத்துமுதலியஉவமான வஸ்துக்களைஉவமேயமாகமயங்கினமையால்மயக்கவணி, (கருத்து)நளன்தமயந்திஅவயவங்களுக்குஉவமானப்பொருள்களைக் கடலிற்கண்டான்என்பதாம். ()

ஆவியன்னதோரணங் கினையனையிருணீத்த
பாவியேன்முகநோக்குறிற் பழிவருமென்றே
மேவுசேக்கையிற்குருகிளம் பேட்டினம்வெருவிச்
சேவலோடகன்றேகுவ தெனமனந்திகைத்தான்

(இ-ள்.) ஆவியன்ன-உயிரையொத்த—ஓரணங்கினை-ஒப்பற்றதமயந்தியை—அனையிருள்-அர்த்தராத்திரியில்—நீத்த-(தனியாக)விடுத்த—பாவியேன்-பாவியாகியவென்னுடைய—முகம்-முகத்தை,நோக்குறில்-பார்த்தால்—பழிவரும்-பாவம்வரும், என்றே-என்றுநினைத்தோ—மேவு-பொருந்திய—சேக்கையில்- படுக்கையிலுள்ள,குருகு-பறவைகளினுடைய—இளம் - இளமைதங்கிய, பேட்டினம்-பெட்டைகளினமானது—வெருவி- பயந்து--சேவலோடு-ஆண்பறவைகளோடும்—அகன்று (அவ்விடத்தைவிட்டு)நீங்கி—ஏகுவது-போவது—என-என்று—மனந்திகைத்தான்- மதிமயங்கினான்—(எ-று) பறவைகள்இயல்பான்மனிதரைக்கண்டேகினும்அதற்கு நளன்தன்குற்றத்தை ஏதுவாக்கினனென்க- இதுதற்குறிப்பணி, (கருத்து)பறவைகள் நீங்குதலைநளன்கண்டு தன்குற்றத்தையெண்ணினான் என்பதாம். (௯௨)

நவ்விநோக்கிதன்கைமதி முகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ் பூந்துகடியிர்ந்து
கவ்வைவெண்டிரைத் துளியெறிதென்றலங்கன்று
தைவருந்தொறுமெய் பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்

(இ-ள்.) நவ்வி-மான்போன்ற—நோக்கிதன்-கண்களையுடையதமயந்தியினது—நகை-பிரகாசியாநின்ற,மதி-சந்திரனையொத்த--முகமென-முகம்போல்—சிறந்த-சிறப்பையடைந்த, தெய்வம்-

தெய்வத்தன்மையுள்ள—நாண்மலர்-புதிதாகமலர்கின்ற,போது-புஷ்பத்தில்—அவிழ்-விரிந்த—பூந்துகள்-மகரந்தப்பொடிகளை-திமிர்ந்து-பூசிக்கொண்டு—கவ்வை- ஒலிபொருந்திய—வெண்டிரை-வெளிர்த்தசமுத்திரவலைகளினுடைய—துளி-திவலைகளை,எறி-வீசுகின்ற—தென்றலங்கன்று,- இளந்தென்றலானது—தைவருந்தொறும்-மேல்வீசுந்தோறும்—மெய்-சரீரமானது—பதைத்துதுடித்து--ஆர்-நிறைந்த—உயிர்,உயிரானது-தளர்ந்தான்-தளரப்பெற்றான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன்தென்றல்வீசலால்தளர்ச்சியடைந்தான் என்பதாம். (௰௫)

இன்னதன்மையன்வைகலீரைந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியிற் களிச்சுரும்பரற்றும்
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்
லி,யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திநாடடைந்தான்

(இ-ள்) இன்னதன்மையன்-இத்தன்மையனாகிய நளமஹாராஜன்—வைகலீரைந்து-பத்துநாள்—போயிறப்ப-நீங்கிப்போக, கன்னல்வேலி-கருப்பம்வேலியிடப்பட்ட—அங்கழனியில் - அழகியவயல்களில்,களிச்சுரும்பு-களிப்பினையுடைய வண்டுகள்,அரற்றும்-சத்தியாநின்ற—பொன்னம்-பொன்போலழகிய—தாமரைப்பொகுட்டின்மேல் -தாமரைப்பூங்கொட்டையில், மடப்பெடை-இளமைதங்கியபெட்டையன்னங்களை—புல்லி-தழுவிக்கொண்டு, அன்னம்-அன்னப்பறவைகள்—கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற—வெள்ளநீர்-மிகுந்தநீர்வளமுள்ள—அயோத்திநாடு-அயோத்திநகரத்தை—அடைந்தான்-சேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்அயோத்தியைச்சேர்ந்தான் என்பதாம். (௰௬)

இருதுபன்னனைக்கண்டலு மெத்தொழில்வல்லை
மருவநாமமென்கூறெனை வாகுவனென்பே
ருருவவாம்பரித் தேரினிதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனமடை தொழில்புரிவனென்றறைந்தான்

(இ-ள்.) இருதுபன்னனை-இருதுபன்னவரசனை—காண்டலும்-(நளன் கண்டவளவில்—எத்தொழில்-எச்செய்கையில்—வல்லை-நீதிறமையுள்ளவன்ம--ருவும்-பொருந்திய,நாமமென்,-உன்பெயரியாது—கூறெனை-சொல்லென்று(இருதுபன்னன்கேட்க), வாகுவன்-வாகுவனென்பது—என்பேர்-எனதுபெயராம்,உருவ - நிறத்தையுடைய—வாம்-தாவாநின்ற—பரி-குதிரைகட்டிய—தேர்-இரதத்தை—இனிது-நன்றாக—ஊர்குவன்-நடத்துவேன்— (அன்றியும், உம்பர்-தேவர்களினது,அருமருந்தென-அரியஅமுதம்போ

லை—அடுதொழில், சமயமலை—புரிவன்-செய்வேன்—என்றுரைத்தான்-என்று (நளமகாராஜன்) சொன்னான்—(எ-று.) (கருத்து) நளன் இருதுபன்னனைக்கண்டுதன்னைச்சாரதிஎன்றான் என்பதாம். (௰௫)

வேந்தனவ்வுரைகேட்டலும் வியன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனை குறிப்பினூர்குதியே
லாய்ந்தசெம்பொனூ றாயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவென்னிருபாகரோ டிருத்தியென்றிசைத்தான்

(இ-ள்.) வேந்தன்-இருதுபன்னராஜன்—அவ்வுரை-அந்நளன் சொல்லை—கேட்டலும்-கேட்டமாத்திரத்தில்—வியன்-பருத்த, மணி-நவரத்தினங்கள்பதித்த—நெடும்-நீண்ட—தேர்-தேரிற்கட்டப்பட்ட—கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய—மா-குதிரையினது உளமறிந்தனன்-மனதையறிந்தவனாகி--குறிப்பின்-குறிப்பினால், ஊர்குதியேல்-நடத்துகிறவனானால்—ஆய்ந்த-குற்றமற்ற, செம்பொனூறாயிரம்-ஓராயிரம்பொன், வைகலும்-நாள்தோறும், அளிப்பல்-கொடுப்பேன்—ஏந்தல்-வீரனே, என்-என்னுடைய—இருபாகரோடு-இரண்டுசாரதிகளோடுங்கூட, இருத்தி-இரு, என்றிசைத்தான்-என்றுசொன்னான்—(எ-று) பொன்னென்பது-இருபதுசின்ன பணத்திற்குத்தொகைப்பேர்-இது சேரசோழபாண்டியர் நாட்டுவழக்கு (கருத்து) இருதுபன்னன் நளனைநாளொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன்சம்பளத்தில்வைத்தான் என்பதாம். (௰௬)

அன்னவாறுநேர்ந்தலங் குவளைப்புரவிமான்றேர்க்கு
மன்னனாகியநிடதர்கோன் வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகானிடைநீத்தவடுவய் துயரமீக்கூர
வென்னளாயினளோவென விரங்கிநுயிர்ப்பான்

(இ-ள்.) அன்னவாறு-அப்படியே—நேர்ந்து-சம்மதித்து, அலங்கு-அசைகின்ற—உளை-புறமயிரினையுடைய—புரவிமான்-குதிரைகட்டிய, தேர்க்கு-இரதங்கட்கு, மன்னனாகிய-அதிபனாகிய, நிடதர்கோன்-நளமகாராஜனானவன்—வைகலும்-நாள்தோறும், புலம்பி-மனமிரங்கி—துன்னுகானிடை-நெருங்கியகாட்டினில், நீத்தனள்-விடப்பட்டதமயந்தியானவள்—துயரம்-துன்பம், மீக்கூர-அதிகரிக்க—என்னளாயினளோ-எத்தன்மையானாளோ. என-என்று, இரங்கி-புலம்பி—வெய்து-கொடியதாக, உயிர்ப்பான்-பெருமூச்சுவிடுவான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்தமயந்தியை நினைந்து விசனப்படுவான் என்பதாம். (௰௭)

உயிர்த்துமெய்தளர்ந் திருகியவேந்தனையுளத்தி
லயிர்த்தோர்சாரதியுற்றதை யெவலகொலென்றனைய

வெயிற்கொடுங்கதிர்மறைந் துழிவெவ்வழற்கானிற்
பயிற்பில்கோதையைத் தீர்ந்தனன்பரிவிலேனென்றான்

(இ-ள்.) உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—மெய்தளர்ந்து- சரீரம் வாடி, உருகிய-மனமுருகிய—வேந்தனை-நளமஹாராஜனை, உளத்தில்-மனத்தில்—அயிர்த்து-சந்தேகித்து—ஓர்சாரதி-ஜீவலனென்னுமொருதேர்ப்பாகனானவன்—உற்றதை(நாள்தோறும்) அடைந்ததுன்பத்தை-எவன்கொலென்றறைய - என்னவென்றுகேட்க, வெயில்-வெய்யிலைச்செய்கின்ற, கொடுங்கதிர்-சூரியன்-மறைந்துழி-அஸ்தமித்தபின்பு—வெவ்வழல்-கொடிய அழல்பொருந்திய-கானில்-காட்டினில்—பயிர்ப்பில்-பரிசுத்தையாகிய,கோதையை, பெண்ணை,பரிவிலன்-அன்பில்லாதநான்,தீர்ந்தனன்- விடுத்தேன்-என்றான்-என்றுநளன்சொன்னான்—(எ-று)(கருத்து)ஓர்சாரதிநளனைஎன்விசாரப்படுகிறாயென நளன்தன்மனைவியைக்காட்டில்விட்டேனென்றான்என்பதாம்- (௰௮)

வேற்றுருவமைந்தபடலம்-முற்றிற்று.

வீமன் தேடவிட்டபடலம்.

இப்படலத்தால்வீமராஜன்தமயந்திநள்ன் இருவரையு ந்தேடுதற்குஅதற்குஉரியோரைவிடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை)

இனையனாகியமன்னவ னவ்வுழியிருப்ப
வனைவருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்கூயென்
றனையதன்னொடுநளனையுந் தேடிநீர்தந்தா
லினைவயாவையுந்தருகுவ னெனவவர்நேர்ந்தார்

(இ-ள்.) இனையனாகிய-இத்தன்மையனாகிய—மன்னவன்- நளமகாராஜன்—அவ்வுழி-அவ்வயோத்தியில்— இருப்ப-இருக்க, வனைவருங்கமழல்-திறந்தவீரக்கழலையணிந்த,விதர்ப்பர்கோன்,வீமராஜன்,மறையவர்-பிராமணர்களை—கூய்-அழைத்து,என்றனையதன்னொடும்-எனதுபெண்ணாகியதமயந்தியோடும்—நளனையும்- நளமகாராஜனையும்--தேடி-தேசங்களிற்றேடி—நீர்- நீவிர், தந்தால்-கொடுப்பீராயின்,நினைவயாவையும்-நீர்நினைத்தவையனைத்தையும்

—தருகுவன்-கொடுப்பேன்—என-என்றுசொல்ல—அவர்-அம்மறையவர்கள்—நேர்ந்தார்(அதற்குச்-சம்மதித்தார்(எ-று)கருத்து வீமன்தன்மகளையும்மருமகனையுங் கண்டுபிடித்துக்கொடுத்தவர்களுக்குநினைத்தயாவையுங்கொடுப்பேனென்றான் என்பதாம். (க)

தரங்கவாரிதிசூழ்தருதகைமைசாலுலகு
மொருங்குதேடியுங்காண்கிலருலப்பிலார்திரிய
வரங்கொள்கேள்வியன்சுவேதனென்றுரைக்கு மோர்மறை
யோன்,கருங்கட்பேதையைச்சேதிபன்மனைவயிற்கண்டான்

(இ-ள்) தரங்கவாரிதி-அலைகளையுடையசமுத்திரமானது—சூழ்தரு-சூழ்ந்த—தகைமைசால்-மேன்மைபொருந்திய—உலகம்-பூவுலகம்—ஒருங்கு-ஒருங்குபட—தேடியும்-தேடியும்,காண்கிலார் காணாதவராய்—உலப்பிலர்-அளவற்றபேர்கள்—திரிய-திரியாநிற்க,வரங்கொள்-வரத்தைக்கொண்ட,கேள்வியன்--(சாஸ்திரக்)கேள்வியையுடைய,சுவேதனென்றுரைக்கும்- சுவேதனென்றுசொல்லப்பட்ட,ஓர்மறையோன்-ஒருபிராமணன்—கருங்கட்பேதையை கரியகண்களையுடையதமயந்தியை—சேதிபன்மனைவயின் - சேதிபதேயத்தரசனாகியசுவாகுவின்வீட்டில்—கண்டான் - பார்த்தான் (எ-று) (கருத்து)சுவேதனென்னும் ஓர்பிராமணன்தமயந்தியைச்சேதிபதியரண்மனையிற்கண்டான்என்பதாம். (உ)

மாசுபூத்தொளிமழுங்குபுமண்ணுறுமணியிற்
றேசழிந்திடுதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
யேசலில்லிவட்கோவியையெய்துமற்றென்று
வாசில்கேள்வியோன்கலுழ்ந்தனன் றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்

(இ-ள்,)மாசுபூத்து-அழுக்கடைந்து—ஒளிமழுங்குபு-ஒளிமழுங்கி,மண்ணுறுமணியில்-சாணையிடாதமணிபோல—தேசழிந்திடும்-அழகழிந்த--தெரிவைதன்-தமயந்தியினது,திருமுகம்- அழகிய முகத்தை--நோக்கி-பார்த்து, ஏசலில்-பழிப்பில்லாத-இவட்கோ இப்பெண்ணுக்கோ--இவையெய்தும்-இவ்வவத்தைகள் பொருந்தும்—என்று-என்று,ஆசில்-குறைவற்ற,கேள்வியோன் - கேள்வியையுடையசுவேதன்—கலுழ்ந்தனன் - கலங்கினவனாகி— துயர்க்கடல்-துன்பக்கடலில்—ஆழ்ந்தான்-மூழ்கினான்—(எ-று) மற்று-அசை(கருத்து)சுவேதன்தமயந்தியைக்கண்டான் என்பதாம். (ங)

அழுவதென்கொலென்றுயிழைவினவநின்றுதை
முழுவலன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்தநின்றமருங்
குழுவுநின்னிருகுரவருந்தீங்கிலரென்னத்
தொழுதுமைக்கண்ணீர்முலைத்தடம்பெருகமெய்ச்சோர்ந் [தாள்

(இ-ள்.) அழுவதென்கொல்-துன்பப்படுவதுஎன்னகாரணம்—என்று-என்றுசொல்லி—ஆயிழை-தமயந்தியானவள், வினவ-கேட்க—நின்றந்தை-உன்றந்தைக்கு; முழுவலன்புடை-நிறைந்தஅன்புடைய—தோழன்-தோழமையுள்ளவன்—யான்-நான்—மொய்த்த-நெருங்கிய—நின்-உன்னுடைய—தமரும்-உறவினரும்—குழவுங்கூட்டத்தவரும்—நின்-உன்னுடைய-இருகுரவரும்-தாய்தகப்பன்மாரிருவரும்—தீங்கிலர்-கேடிலராயுளர்—என்ன-என்றுசொல்ல—தொழுது (அவனைத்) தொழுது--மைக்கணீர்-மைபொருந்தியகண்ணீர்—முலைத்தளம்-முலையினிடத்தில்—பெருக-ஒழுக-மெய்-உடம்பு—சோர்ந்தாள்-மெலிந்தாள்— எ-று (கருத்து) தமயந்திசுவேதனைஎனழுகிறாயென சுவேதன நான் உன்தகப்பனுடைய தோழனென்றான்தமயந்தியுமழுதாள், என்பதாம். (௪)

கந்தவார்குழற்காரிகையழுதல்கேட்டிவட்குத்
தந்தையாரெவற்குரியளித்தளிரியனித்து
வந்தவாறெவனிவளைநீயுணர்ந்ததெவ்வாறென
நந்தணாளனைவினவினள்சுவாகுவையளித்தாள்

(இ-ள்.) கந்தம்-வாசனைபொருந்திய—வார்-நீண்ட-குழல்-கூந்தலையுடைய—காரிகை-தமயந்தியானவள், அழுதல்-துன்பப்படுதலை, கேட்டு (சுநந்தையால்) கேள்விப்பட்டு-(வந்து) இவட்கு-இப்பெண்ணினுக்கு-தந்தையார்-தகப்பன்யார்-இத்தளிரியல்-இப்பெண்ணானவள்—எவற்குரியள்-எவனுக்குமனையாள்-தனித்துவந்தவாறு-தனித்துவந்தகிரமம்—எவன்-யாது, இவளை;-இப்பெண்ணை நீயுணர்ந்தது-நீஅறிந்தது—எவ்வாறென்று-எப்படியென்று-அந்தநளனை-சுவேதனை-சுவாகுவையளித்தாள் சேதிதேயத்தரசனைப்பெற்றதாயானவள்—வினவினள்-கேட்டாள்—(எ-று) (கருத்து) சேதிப்பிதாய்தமயந்திஅழுதலைக்கெட்டுஇவட்குத்தகப்பனார், கணவனார்என்றுபிராமணனைக்கேட்டாள்என்பதாம் (௫

மாதுகேட்டியிம்மடவரல்விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதனாயகனிடதர்கோன்காசினிமுழுதுஞ்
சூதினாலிழந்திவளையுங்கானிடைத்துறந்தா
னாதலாலிவட்டேடெனவிதர்ப்பர்கோனறைந்தான்

(இ-ள்,) மாது-அரசனதுதாயே—கேட்டி-கேள்-இம்மடவரல்-இப்பெண்—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனது, புதல்வி-குமாரத்தி காதல்-அன்பினையுடைய—நாயகன் (இவட்குக்) கணவன்—நிடதர்கோன்-நளமஹாராசன்-(அவன்) காசினிமுழுதும்-பூமிமுழுவதும்; சூதினால்-சூதாட்டத்தால், இழந்து-தோற்றுவிட்டு, இவளையும்-

இத்தமயந்தியையும்—கானிடை-காட்டினில்—துறந்தான்-விடுத்தான்--ஆதலால்-ஆகையால்—இவள்-இவளை—தேடென-தேடுவீரென்று—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜன்—அறைந்தான்- உத்தரவுகொடுத்தான்— எ-று.) (கருத்து) பிராமணன் அரசியே இப்பெண்வீமராஜன்மகள்இவள்கணவன் நளன்அவன்சூதாட்டாத்தால்நாடிழந்து மனைவியைக்காட்டில்விடுத்தான் இவளைத்தேடென வீமனுத்தரவுகொடுத்தான் என்பதாம். (௬)

தேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன்திருவைநின்மனையிற்
காண்டல்செய்தனன்கன்னலிற் பழுத்தமென்மொழியாண்
மாண்டபேரொழில்வானுதல்வயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானெனமறையவனிசைத்தான்.

(இ-ள்.) எங்கணும்-எவ்விடத்திலும்—தேண்டி-தேடி,திருவை-லட்சுமியையொத்ததமயந்தியை,கண்டிலன்-காணுதவனுய்—நின்மனையில்-உன்மாளிகையில்—காண்டல்செய்தனன்- கண்டேன்—கன்னலில்-கரும்பினும்— பழுத்த- முதிர்ந்த,மென்மொழியாள்-இனியவசனத்தையுடையஇத்தமயந்தியினது—மாண்ட- மாட்சிமைப்பட்ட—பேரொழில்-மிகுந்தஅழகுதங்கிய—வானுதல்-ஒளிபொருந்தியநெற்றியில்—வயங்கிய-விளங்கிய,மறுவால்-மச்சையினுல்—ஈண்டு-இவ்விடத்தில்—யான் - நான்—உணர்தன -(இன்னளென்று)அறிந்தேன்—என-என்று—மறையவன்- சுவேதனுனவன்—இசைத்தான்-சொன்னுன்—(எ-று.) (கருத்து) சுவேதன் தமயந்தியைநெற்றிமச்சையினுலறிந்தேனென்ருன்-எ-ம். (௭)

அதுகிளத்தலுமணிநுதன்மாசினையகற்றக்
கதிரொறித்தலிற்கண்வழுக்குற்றனகூச
மதிநுதற்புறத்திலகியமறுவினைநோக்கித்
தனைதமலர்குழற்றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அது-அச்செய்தியை—கிளத்தலும்- சொன்னவளவில், அணிநுதல் -அழகியநெற்றியிலுள்ள—மாசினை - அழுக்கை—அகற்ற-போக்க—கதிரொறித்தலில்-ஒளிவிடுகின்றமையால், கண்-நேத்திரங்கள்—வழுக்குற்றன-சிதறினவைகளாகி—கூச- அஞ்ச—மதிநுதற்புறத்து-பிறைபோன்றநெற்றியினிடத்து--இலங்கிய- பிரகாசித்த—மறுவினை-மறுவை—நோக்கி-பார்த்து,இவள்- இப்பெண்தனைதமலர்க்குழல்-நெருங்கியமலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியே—என-என்று—உணர்ந்தாள்- (அரசனனை)அறிந்தாள்— எ-று.) (கருத்து) அரசன்தாய் மறுவினுலே தமயந்தியென்றறிந்தாள் என்பதாம். (௮)

வணைமலர்க்குழன்மங்கைநின்னன்னையும்யானும்
புனைகருங்கழற்சுதர்மன்றன்புதல்வியராவே
மெனலுமன்னைதனிணைமலர்ச்சிறடியிறைஞ்சிக்
கனைகருங்கடல்கரைபுரண்டாலெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) வணைமலர்க்குழல்-பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய—மங்கை-தமயந்தியே—நின்னன்னையும்-உனதுதாயும், யானும்-நானும்—புனை-தரிக்கப்பட்ட—கரும்-பெருமைதங்கிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த—சுதர்மன்றன்- சுதர்மராஜனுடைய—புதல்வியராவேம்-புத்திரிகளாவோம்—எனலும்-என்று(அரசனன்னை)சொன்னவளவில்—அன்னைதன்-அப்பெரியதாயினது—இணை-இணைந்த, மலர்-தாமரைமலரையொத்த, சிறடி-சிற்றடிகளில், இறைஞ்சி-நமஸ்கரித்து, கனை-சத்தியாநின்ற—கருங்கடல்- கறுத்தகடலானது, கரைபுரண்டாலென-கரைபுரண்டாலதுபோல, கலுழ்ந்தாள்-(தமயந்தி)அழுதாள்—(எ-று.)(கருத்து)சேதிபதிதாய்தமயந்தியே உன்தாயும்நானும்சுதர்மன்புத்திரிகள்என்றழுதாள்என்பதாம். (௯)

இன்னளென்றெனையுணர்வதன்முன்னமுமீன்ற
வன்னையாமெனவளித்தனையன்புமீதூர
மன்னுமென்னுயிர்மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனைவிடுத்தியென்றின்னுரைபுகன்றாள்.

(இ-ள்.) என்-என்னை—இன்னளென்று- இத்தன்மையளென்று, உணர்வதன்முன்னமும்-அறிவதற்குமுன்பும், ஈன்ற-பெற்ற—அன்னையாமென-தாயாவளெனனும்படி—அன்புமீதூர-ஆசைமிக அளித்தனை-இரட்சித்தாய்—மன்னும்-அவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கிற—என்னுயிர்மக்களை-என்னுடைய உயிர்போன்றபிள்ளை—காண்பதற்கு-பார்ப்பதற்கு—எந்தை- என்பிதாவினது, பொன்னகர்க்கு-அழகியகுண்டினபுரத்துக்கு—எனைவிடுத்தி-என்னையனுப்பு, என்று-என்று, இன்னுரை)இனியசொற்களை, புகன்றாள்-(தமயந்தி)சொன்னாள்—(எ-று.) (கருத்து) என்னைஇன்னாளென்றறியுமுன்னமே அன்னையைப்போலுங்காப்பாற்றினாய்என்மக்களைக் காணவேண்டும்என்பிதாவிடத்துக்கனுப்புயென்றாள்என்பதாம். (௰)

உரைசெய்மாற்றமோர்ந்துள்ளுயிருருகுறத்தழுவிக்
கரைசெய்வேலையிற்கருந்தடங்கண்கணீருகுப்ப
வெரிமணிப்பொலன்சிவிகையினிருள்கனிந்தொழுகும்
விரைசெய்கோதையைவிதர்ப்பர்கோனகர்வயின்விடுத்தாள்

(இ-ள்.) உரைசெய்மாற்றம்- (தமயந்தி)சொல்லியவசனத்தை, ஓர்ந்து-அறிந்து—உள்-உள்ளில்—உயிர்-பிராணன்—உருகுற- உ

ருகும்படி—தழுவி-அணைத்துக்கொண்டு—கரைசெய் - கரையை
ச்செய்யாநின்ற, வேலையில்-சமுத்திரம்போல, கரும்-கறுத்த, த
டம்-விசாலமாகிய—கண்கள்-நேத்திரங்கள்—நீர்-நீரை, உகுப்ப-
சொரிய,எரி-பிரகாசிக்கின்ற—மணி- இரத்நங்கள்பதித்த—பொ
லன்சிவிகையில்-பொற்பல்லக்கின்மீது, இருள்கனிந்து-இருள்மு
திர்ந்து—ஒழுகும்-ஒழுகாநின்ற—விரைசெய்-வாசனைபொருந்தி
ய,கோதையை-அளகபாரத்தையுடையதமயந்தியை—விதர்ப்ப
ர்கோன்-வீமராஜனது—நகர்வயின்-குண்டினபுரத்தில், விடுத்தா
ள்-அனுப்பினாள்—(எ-று.) (கருத்து) பெரியதாயானவள் தமய
ந்தியை முத்துச்சிவிகையிலேற்றிக்குண்டினபுரத்துக்கு அனுப்பி
னாள் என்பதாம். (௰௧)

கொள்ளைவண்டினங்கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையரக்கிதழ்விரிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல்விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால்.

(இ-ள்.) கொள்ளை-மிகுந்த—வண்டினம்- வண்டுக்கூட்டங்கள்,
கூட்டுணும்-(தேனைக்)கொள்ளையிடும்படியாகிய--நறுமலர்- வாச
னைபொருந்தியமலர்களையணிந்த—கோதை-கூந்தலையுடைய தம
யந்தியானவள்—அள்ளல்-குழைந்த—அம்-அழகிய—கரு-கரிய,
சேற்றிடை-சேற்றிலுண்டாகிய—அரக்கிதழ்-செவ்விதழ்கள்—வி
ரிந்த-மலர்ந்த—வள்ளவாய்-கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய—
செழும்-செழித்த—கமலமேல்- தாமரைமலரின்மேல்—மடவன
ம்-இளவன்னங்கள்—துயில்கூர்-நித்திரைசெய்கின்ற—வெள்ளநீர்
நீர்ப்பெருக்கையுடைய,வயல்-கழனிகளையுடைய, விதர்ப்பர்கோ
ன்-விதர்ப்பதேயத்தரசனாகியவீமராசனது, நகரம்-குண்டினபுர
த்தை—மேயினள்-அடைந்தாள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திகு
ண்டினபுரத்தைச்சார்ந்தாள் என்பதாம். (௰௨)

அழுதவுண்கணுமற்றமெல்லாடையுமலக்கற்
கழுமச்சூட்டுபுகைசெயாக்கருங்குழற்காடும்
விழியினோக்கனுய்விதர்ப்பர்கோன் வெய்துயிர்த்தயர்ந்தா [ன்
றழுவியன்னையருறுதுயர்சாற்றலாந்தகைத்தே.

(இ-ள்) அழுத-அழுகையுற்ற,உண்கணும்(தமயந்தியினது)மை
யுண்டகண்களையும்—அற்ற-அறுபட்ட—மெல்லாடையும்-மென்
மைபொருந்தியபுடைவையும்—அலங்கல்- மலர்மாலைகளை—கழு
ம்-நிறைய—சூட்டுபு-சூட்டி—கைசெயா-முடிக்காத—கருங்குழ
ற்காடும்-கரியகூந்தற்காட்டையும்—விதர்ப்பர்கோன்- வீமராசனு

னவன்—விழியிணைக்கலும்-கண்களாற்கண்டமாத்திரத்தில், வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—அயர்ந்தான்-சோர்ந்தான்—அன்னையர்-தாய்மார்கள்—தழுவி-(தமயந்தியைத்) தழுவிக்கொண்டு, உறுதுயர்-அடைந்ததுன்பமானது—சாற்றலாம்(நம்மாற்) சொல்லும்படியான—தகைத்தே - தன்மையை யுடையதா—(எ-று.) (கருத்து)தமயந்தியைவீமராசன்கண்டுசோர்ந்தான்தாய்மார்கள் தழுவியழுதார்கள்என்பதாம். (யிரு)

காட்டினள்ளிருட்காலையிற்காவலனீத்த
தீட்டொணுவெழிற்றெரிவையைத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திடுசுவேதன்
வேட்டயாவையுங்கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

(இ-ள்.) காட்டில்-வனத்தில்—நள்ளிருட்காலையில்- நடுராத்திரிகாலத்தில்—காவலன்-நளமகாராஜன்,நீத்த-விடுத்த—தீட்டொணு எழுதக்கூடாத—எழில்-அழகுபொருந்திய,தெரிவையை-தமயந்தியை—தேடினன்-தேடி—கொணர்ந்த- கொண்டுவந்த--மூட்டு-மூட்டப்பட்ட—முத்தழல்-மூன்றக்கினிகளை—முறைமையில்-கிரமத்தினால்—வளர்த்திடும்-வளர்க்காநின்ற--சுவேதன்- சுவேதனென்னும்மறையவன்—வேட்ட-விரும்பிய—யாவையும்-எல்லாவற்றையும்—கொள்கென-பெற்றுக்கொள்ளென்று,வீமன்-வீமராசன்—அளித்தனன்-கொடுத்தான்—(எ-று)'முத்தழலாவனதட்சிணுக்கினிகாருகபத்தியும்,ஆஹவனீயம்,என்பதாம் (கருத்து) வீமராஜன்சுவேதனுக்குவேண்டியனகொடுத்தான்-எ-ம். (யிசு)

மக்கள்வாண்முகநோக்கியமடவரனெஞ்ச
நெக்குவாடுதல்கண்டநற்றாயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்குறுகி
நக்கபூங்கழனளனையுநாடுகென்றுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) மக்கள்-பிள்ளைகளினது—வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தை—நோக்கியும்-பார்த்தபின்பும்—மடவரல்- தமயந்தியினது—நெஞ்சம்-மனமானது, நெக்குவாடுதல்-நெகிழ்ந்துவாடுதலை,கண்ட-பார்த்த—நற்றாய்-ஈன்றதாயானவள், உளநெகிழ்ந்து-மனமுருகி—கக்கு-கக்கப்பட்ட—செந்தழல்- சிவந்தஅக்கினிபொருந்திய—கால- இயமனையொத்த, வேல்-வேலாயுதத்தைதயேந்திய—காதலன்-தன்னுயகணுகிய வீமராசனை—குறுகி-கிட்டிநின்று—நக்கபூங்கழல்-விளங்குகின்ற அழகியவீரக்கழலையணிந்த—நளனையும்-நளமகாராசனையும்—நாடுகென்று - தேடுகவென்று—உரைத்தாள்-சொல்லினுள்—(எ-று.)(கருத்தீ)ாருகாசினி நளனைய்ந்தேடும்படிவீமனுக்குச்சொன்னுள்என்பதாம். (யிரு)

ஓடரிக்கணாளுரைத்தலுமொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பசும்பொலன் கழனளனைநீராய்ந்து
தேடிவம்மினென்றரசர் கோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாரவர்நளிகடல் வரைப்பெலாநடந்தே

(இ-ள்.) ஓடரிக்கணாள்-நீண்ட அரிபரந்தகண்களையுடைய காஞ்சனமாலையானவள்—உரைத்தலும்- சொன்னமாத்திரத்தில்—ஒற்றரை-வேவுகாரரை—கூவி-அழைத்து—ஆடக-பொன்னாலாகிய- பசும்-பசுமையாகிய—பொலம்-அழகிய—கழல்- வீரக்கழலையணிந்த,நளனை-நளமகாராஜனை—நீர்-நீங்கள்—ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து—தேடி-திரிந்துபார்த்து—வம்மின-வாருங்கள்,என்று-என்றுசொல்லி—அரசர்கோன்-வீமராஜன்,திசைதோறும்-எட்டுத்திக்கிலும்—செலுத்த(அவர்களை)அனுப்ப—அவர்-அவ்வேவுகாரர்—நளி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கடல்வரப்பெலாம்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுழுமையும்—நடந்து-திரிந்து—தேடினார்-தேடினார்கள், (எ-று.) (கருத்து)வீமராஜன் நளனைத்தேடும்படிவேவுகாரர் களுக்குக்கட்டளையிட்டான் என்பதாம். (௧௬)

திருவுமொற்றரிலொருவன் மீண்டணங்கின்முன் றோன்றி
யரிவைமூதெயிலயோத்திமா நகரினிலடைந்தேன்
புரிகருங்குழன்மனைவியைப் போக்கினன்புலம்பு
மொருவனிவ்வழியுண்டு கொலெனவினவினனால்

(இ-ள்) திருவும்-தேடுகிற—ஒற்றரில்-வேவுகாரருள்—ஒருவன்-பருணாதனென்னுமொருவேவுகாரன்—மீண்டு-திரும்பிவந்து—அணங்கின்முன்-தமயந்தியின்முன்னிலையில்—தோன்றி-நின்று—அரிவை-இராஜகுமாரத்தியே—மூது-பழைய—எயில்- மதில்சூழ்ந்த,அயோத்திமாநகரில்-அயோத்தியாபுரியில்,அடைந்தேன்- சென்றேன், புரி-விரும்பப்பட்ட,கருங்குழல்-கரிய கூந்தலையுடைய—மனைவியை-மனையாட்டியை—போக்கினன்-விடுத்தவனாகி—புலம்பும்-துன்பப்படுகின்ற—ஒருவன்- யாவனாயினுமொருவன், இவ்வழி-இந்தப்பட்டினத்தில்—உண்டுகொல்-உளனோ,என- என்று—வினவினன்-விசாரித்தேன்—(எ-று) ஆல்-அசை.(கருத்து) பருணாதனென்னும் வேவுகாரன்தமயந்திமுன்வந்து அயோத்தியில்மனைவியைநீக்கினவனுண்டாமெனக்கேட்டேன் இதுமுதல் மூன்று பாடலுங்குளகம் என்பதாம். (௧௭)

ஓகையோடெனக்கொருவனாங்குளங்கனிந்துருகி
வாகைவெஞ்சிலையிருது பன்னற்குயர்மால்றேர்ப்

பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளத் தேர்பவனொருவன்
றோகைகையைப்பிரிந்தா ரஞருழப்பவன்சோர்வான்

(இ-ள்) ஓகையோடு-அன்புடனே — எனக்கு-எனக்கு—ஒருவன்-ஒருமதனிதன், ஆங்கு-அவ்வயோத்திநகரில்—உளங்கனிந்து-மனங்கனிந்து, உருகி-கனாந்து—வாகை-வெற்றிமாலையணிந்த, வெஞ்சிலை-வெவ்வியவில்லையேந்திய—இருதுபன்னற்கு- இருதுபன்னவரசனுக்கு—உயர்மான்றேர்-உயர்ந்தகுதிரைகட்டியதேரை நடத்துகின்ற—பாகன்-சாரதியும், கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி-குதிரைகளின்து, உளம்-மனதை, தேர்பவன் அறிபவனும்—ஒருவன்-தனித்தவனும், தோகையை- மனையாளை —பிரிந்து-பிரிவுற்று—ஆரஞருழப்பவன்-மிகுந்த துன்பப்படுகின்றவனும்—சோர்வான்-சோர்வையடைகின்றவனும் (எ-று) கருத்து) அங்கொருவன்இருது பன்னனுக்குத்தேர்ப்பாகன் மனைவியைப்பிரிந்துசோர்பவன் என்பதாம். (யஅ)

அழலிலா துணவமிர்தென் வடுந்தொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றினன்னடையி னன்வாகுவனென்போ
னெழுவுலாந்திணிதோளின னீங்குளனென்ன
வொழுகுபூங்கொடிமருங்குலா யுணர்ந்தனனன்வந்தேன்

(இ-ள்.) அழுலிலாது-நெருப்பில்லாமல்—உணவு- உண்டியை, அமிர்தென-அமுதமென்னும்படி—அடுந்தொழில்- சமைத்தலை, புரிவோன்-செய்வானும்—மழகளிற்றின் - இளமைதங்கியயானைபோல—நன்னடையினன்-நல்லநடையையுடையவனும்; வாகுவனென்போன்-வாகுகனென்னும் பெயரையுடையவனும், எழுவுலாம்-தூண்போலுலாவுகிற—திணி-வலிமைபொருந்திய, தோளினன்-தோள்களையுடையவனுமாகிய ஒருவன்— ஈங்கு- இந்நகரத்தில்—உளன்-இருக்கின்றான்—என்ன-என்றுசொல்ல—ஒழுகு- தேனொழுகுகின்ற—பூங்கொடி-புஷ்பக்கொடியையொத்த, மருங்குலாய்-இடையையுடையதமயந்தியே-உணர்ந்தனன்-இச்செய்தியறிந்திவனுகி—வந்தேன்-இவ்விடம்வந்தேன் (என்றான்) (எ-று) (கருத்து) அக்கினியில்லாதுசமைப்பவன் இருக்கிறானென்றுகேட்டுவந்தேன் என்றானென்பதாம். (யகூ)

வீமன்தேடவிட்டபடலம்- முற்றிற்று.

௨

கலிநீங்குபடலம்.

இப்படலத்தால் நளனிடத்திற்பொருந்தி வருத்தியிருந்தகலியன் நளன்அக்ஷவித்தையறிந்தபின் னவனிடத்தில்நில்லாது விட்டுநீக்குதல்சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை.)

என்றுகூரியவந்தணற் கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின் னுரையின்னமு மயோத்தியினண்ணி
மன்றல்மாலைவேலிருது பன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவதுளதென வுரைத்தன்மேயினளால்

(இ-ள்.) என்றுகூரிய-இப்படியென்று சொல்லிய—அந்தணற்கு-ஒற்றனுய்ச்சென்றபருணதனென்னும்பிராமணனுக்கு—இருநிதி-மிகுந்தநிதிகளை—வழங்கி-கொடுத்து—நின்னுரை- உன்சொற்கள்—நன்று-நல்லது—இன்னமும்-மறுபடியும்—அயோத்தியினண்ணி-அயோத்திநகரத்திற்பொருந்தி,மன்றல்- வாசனைபொருந்திய—மாலை-பூமாலையணிந்த—வேல் - வேலாயுதமேந்திய,இருதுபன்னற்கு-இருதுபன்னமஹாராஜனுக்கு,உளமகிழ்வது- மனங்களிப்பதாகிய—ஒன்றுகூறுவது- ஒன்றுசொல்லத்தக்கது—உளது-உண்டு—என-என்று—உரைத்தன்மேயினள்- சொல்லினுள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திபிராமணனுக்குப் பொருள்கொடுத்து இருதுபன்ன னுக்குச்சொல்லவேண்டுவதொன்றுண்டென்றுசொல்லத்தொடங்கினுள் என்பதாம். (க)

நாட்டமூன்றுடை நாயகன்வரத்தினுனங்கை
மீட்டுங்கன்னிகையாயினள் சுயம்வரம்விழைந்தாள்
கேட்டுமாதிலக்கிழவரு மவ்வுழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலைமன்ன நீபோதியேற்போவாய்

(இ-ள்.) நாட்டமூன்றுடை-திரிநேத்திரந்தரித்த—நாயகன்- பரமசிவனது—வரத்தினுல்-அனுக்கிரகத்தினுல்—நங்கை- தமயந்தியானவள்—மீட்டும்-மறுபடியும்— கன்னிகையாய் - கன்னிகாப்பெண்ணுகி—சுயம்வரம்-சுயவரத்தை,விழைந்தாள்-விரும்பினுள் கேட்டு-அச்செய்திகேட்டு—மாதிலக்கிழவரும்-அரசர்களும்—அவ்வுழி-அவ்விடத்தில்—இறுத்தார்-வந்தடைந்தார்கள்— பூட்டு-நாணேறிடப்பட—வார்சிலை-நீண்டவில்லையேந்திய—மன்ன - இருதுபன்னவரசனே—நீபோதியேல்-நீபோனவையாகுல்போவாய்-

விரவிற்)போவாய்—(எ-று.) (கருத்து)இருதுபன்னனே தமயந்தி இரண்டாவதுசுயம்வரத்தையிச்சித்தாள் நீபோவையாகிற்போ-இ அமுதலிரண்டுங்குளகம் என்பதாம். (௨)

நாளைமன்மணம்புணர்வதுநிடதநாடளிக்குங்
காளையாருயிருளன்கொலோ கழிந்தனன்கொல்லோ
வாளிமொய்ம்பினுயென்றுநீ யறைகெனவறைந்தாள்
வாளைவென்றரிபரந்துமை தோய்ந்தகண்மடவாள்

(இ-ள்.)நாளை-நாளைத்தினத்தில்—நல்-நல்ல—மணம் - விவாகமானது—புணர்வது-செய்யப்படுவதாம்—நிடதநாடு- நிடததேசத்தை—அளிக்கும்-இரட்சிக்காநின்ற—காளை- நளமகாராஜனானவன்—ஆர்-நிறைந்த—உயிர்-பிராணனானது — உளன்கொலோ-இருக்கப்பெற்றானோ,கழிந்தனன்கொல்லோ-நீங்கப்பெற்றானோ-ஆளி-சிங்கத்தையொத்த—மொய்ம்பினாய்-பலத்தையுடைய இருதுபன்னனே— என்று-என்றுசொல்—நீயறைகென- நீசொல்லென்று—வாளை-வாளாயுதத்தை—வென்று-சயித்து— அரிபரந்து-செவ்வரிபரந்து—மைதோய்ந்த-அஞ்சனம்பொருந்திய,கண்- கண்களையுடைய—மடவாள்-தமயந்தியானவள்,அறைந்தாள்-சொன்னாள்—(எ-று.) (கருத்து) நாளை விவாகமெனச் சொல்லென்று சொன்னாள் என்பதாம். (௩)

சுருதிநூற்றுறைபோயவன் றுனைவினிலெய்தி
யிருதுபன்னனையடைந்திவை யாவையுமியம்ப
மருமலர்க்குழன்மன்றல் கேட்டலுமுளமகிழ்வுற்
றுருவவாம்பரித்தேர்விடு வாகுவற்குரைப்பான்

(இ-ள்.) சுருதிநூல்-வேதசாஸ்திரங்களினது—துறை-மார்க்கத்தில்—போயவன்-சிறந்தவனாகியவேதியன்—துனைவினில்- சீக்கிரத்தில்—எய்தி(அயோத்தியை)அடைந்து—இருதுபன்னனை-இருதுபன்னமகாராஜனை—அடைந்து-நெருங்கி— இவையாவையும்-இவையனைத்தையும்—இயம்ப- சொல்ல, மருமலர்-வாசனைபொருந்தியமலரையணிந்த—குழல்-கூந்தலையுடையதமயந்தியினது, மன்றல்-விவாகவார்த்தையானது—கேட்டலும்- கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில்—உளம்-மனமானது—மகிழ்வுற்று-களிப்புற்று, உருவவாம்-நேராகத்தாவாநின்ற—பரி-குதிரைகட்டிய,தேர்விடும்- தேரைச்செலுத்தாநின்ற—வாகுவற்கு-பாகுகன் என்னுஞ்சாரதிக்கு, உரைப்பான்-சொல்லுவான்--(எ-று)(கருத்து) இருதுபன்னன்தேர்ப்பாகனுக்குச்சொல்லுவான் என்பதாம். (௪)

தளருநுண்ணிடைத் தமயந்திசுயம்வரநாளை,யுனை
வயப்பசும்புரவியினுள்ள மோர்ந்தனையேற்;றெளி

கேள்வியாய்விரைவினிற்செலுத்துகதேரொன்
றளிமுரன்றுபைந்தேனுகர்தாரினனறைந்தான்

(இ-ள்) தளரும்-தளர்ச்சியடையாநின்ற—நுண்ணிடை-நுட்பமானஇடையையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியினது—சுயம்வரம்-சுயம்வரமானது—நாளை-நாளைத்தினத்தில்(நடக்கின்றது)—உளை-புறமயிரினையும்—வயம்-வெற்றியையுடைய—பசும்-பசுமையாகிய—புரவியின்-குதிரையினது—உளம்-மனதை—ஓர்ந்தனையேல்-அறிவாயானால்—தெளியுங்கேள்வியாய்-தெளிவுபெறுங்கேள்வியையுடையபாகுகனே—விரவினில்-சீக்கிரத்தில்—தேர்-இரதத்தைசெலுத்துக-நடத்துக—என்று-என்றுசெல்லி—அளி-வண்டுகள்—முரன்று-சத்தித்து—பைந்தேன்-பசியதேனை—நுகர்-உண்ணும்படியான—தாரினன்-மாலையணிந்த இருதுபன்னமஹாராஜன்—அறைந்தான்-சொன்னான்—(எ-று) (கருத்து) இருதுபன்னன்தேர்ப்பாகனே நாளை தமயந்திக்குச் சுயம்வரம் சீக்கிரந்தேரைச்செலுத்தென்றான் என்பதாம், (௫)

கேட்டவாகுவன்கிளியெனமிழற்றுதீங்கிளவி
காட்டுணீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவளித்திறம்புரியுமோநம்மைக்
கூட்டுதற்கிஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்

(இ-ள்) கேட்ட-அச்சொல்லைக்கேட்ட—வாகுவன்-வாகுவனென்னும்பெயரினையுடைய நளன்—கிளியென-கிளிபோல—மிழற்று-சொல்லப்பட்ட—தீங்கிளவி-மதுரமானசொற்களையுடைய தமயந்தியானவள்—காட்டுள்-காட்டினுள்—நீத்தது-விடுத்ததை—நினைத்தனளாயினும்-(விரோதமாக)நினைத்தாளானாலும்—கற்பு-பதிவிருத்தியத்தை—நாட்டுகின்றவள்-நிலைநிறுத்துகின்றஅவள்—இத்திறம்-இவ்வண்ணமாக, புரியுமோ-செய்வாளோ(செய்யாள் ஆயினும்) நம்மை-எம்மை—கூட்டுதற்கு-(தன்னுடன்)கூட்டுதற்கு—இஃதிழைத்தனளாம்-இதைச்செய்தவளாவாள்—என-என்று—குறித்தான்-கருதினன்—(எ-று) (கருத்து) நளன், தன்னைவரவழைக்க இவ்வாறு செய்தாளென்று நினைத்தான் என்பதாம், (௬)

நொறில்வயப்பரித்தேர்பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழ்வலித்தடந்தோளினுய்தேர்மிசையிவரி
னறுமலர்ப்பசும்பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனூட்டி
லுறுவலிட்டகல்கழிவதன்முன்னெனவுரைத்தான்

(இ-ள்) நொறில்-வேகமும்—வயம்-வெற்றியும்பொருந்திய, பரி

குதிரைகட்டிய—தேர்-இரதத்தை—பண்ணி-அலங்கரித்து, நொய்தினில்-சீக்கிரத்தில்—கொணரா (வாகுகன்) கொண்டுவந்து—எறுழ்வலி-மிகுந்தவலிமைபொருந்திய—தடக்தோளினைப் - பருத்ததோட்களையுடையஇருதுபன்னவரசனே—தேர்மிசை-தேரினில்—இவரில் ஏறிக்கொள்வையாகில்—நறுமலர் - வாசனைபொருந்தியமலர்களொடுத்த—பசுந்- குளிர்ந்த—பூந்தொடை - அழகியமாலைகளையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனது— நாட்டில்-தேயத்தில்—இப்பகல்-இன்றையதினம்—கழிவதன்முன் - நீங்குவதற்குமுன்னமே—உறுவல்-அடைவேன்—என - என்று—உரைத்தான்- சொன்னான்—(எ-று)(கருத்து) தேர்ப்பாகனாகிய நளன், தேரைக்கொண்டுவந்து அரசனே, நீரேறினால்பொழுதுபோமுன் விதர்ப்பதேயத்தில்கொண்டுபோய் விடுவேன் என்றான் என்பதாம், (௭)

என்றுகூறலுமிடங்கதிரீப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர்கொடிஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவருும்வியப்புறநினைவருங்கடுப்பின்
மன்றலந்தொடைவாகுகன்வாம்பரிவிடுத்தான்

(இ-ள்) என்றகூறலும்-இப்படிச்சொன்னமாத்திரத்தில்—இளங்கதிப்பரிதிபோல்-பாலசூரியன்போல—இறைவன் - இருதுப்பன்னரசன்—குன்றுபோல்-மலைபோல—உயர்-உயர்ந்த—கொடிஞ்சி-மேற்பரப்பையுடைய—அந்தேர்மிசை, அழகியதேரினில்—கொள்ள-ஏறிக்கொள்ள—நின்றயாவரும்-பார்த்திருந்தஅனைவரும்—வியப்புற-ஆச்சரியப்பட்ட—நினைவரும் - எண்ணுதற்கரிய—கடுப்பின்-வேகத்தினால்—மன்றல் வாசனைபொருந்திய—அந்தொடை - அழகியமாலையணிந்த-வாகுகன்-பாகுகனென்பவன்—வாம்பரி- தாவாநின்றகுதிரைகளை—விடுத்தான்- நடத்தினான்—(எ-று)(கருத்து)இருதுபன்னன்தேரிலேறநளனாகியபாகன்தேரைவிடுத்தான்-எ-ம், (௮)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்த்தவர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொய்யுளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர்கால்விசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழல்விதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்

(இ-ள்) விடுத்த செலுத்தப்பட்ட—வாம்பரி தாவாநின்றகுதிரைகள்—வருந்தலும்-வருந்துமளவில்—மெய்த்தவர்-முனிவர்கள், தனக்குக்கொடுத்த-தனக்குபதேசித்த—விஞ்சையை- மந்திரத்தை, கொய்-கொய்துகட்டிய—உளை-புறமயிரினையுடைய—பரியொடும் குதிரையோடு—கூற-உபதேசிக்க, கடுப்பை—(தங்கள்) வேகத்தை—யாவரும்-எவரும்—உணர்ந்திலர்-அறிந்திலர் - (அம்படி) கால்

விசைத்து-கால்களைவீசி—ஓடி-சென்று—வார்கழல்- நீண்டவீரக்க
ழலையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனது--அணிகெழும் - அ
ழகுபொருந்திய—நாட்டில்-தேயத்தில்— அடுத்த - சேர்ந்தான்—
(எ-று) (கருத்து) குதிரைகள்விதர்ப்பதேயத்தைச்சார்ந்தன-எ-ம்,(

கூந்தன்மாவுளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனே
வாய்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்றிவளனே
மேந்தல்வேற்றுருவெடுத்தனனேயெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்

(இ-ள்) கூந்தன்மா- புறமயிரையுடையகுதிரைகளினது—உள்ம
னதை—அறிதலில்-உணர்வதில்—சாலிகோத்திரனே - சாலிகோ
த்திரமுனிவனே—(அன்றி) வாய்ந்தகேள்வியின்- பொருந்தியகேள்
வியையுடைய—மாதலியோ-இந்திரசாரதியோ—அன்றி-அல்லவாகி
ன்—நளனும்- நளமஹாராஜனாகிய—ஏந்தல் - அரசன்—வேற்று
ருவெடுத்தனனே - வேற்றுருவெடுத்துவந்தவனே—எனவெண்ணி -
என்றுசிந்தித்து, வேந்தர்வேந்தனும்-இருதுபன்னராஜனும், மணி
முடி-நவரத்தினகிரீடந்தரித்தசிரத்தை—துளக்கினன்- அசைத்தவ
னாய்—வியந்தான்-சந்தோஷித்தான்—(எ-று)(கருத்து)இருதுபன்
னன் சாலிகோத்திரனோஇந்திரசாரதியோ நளனோ என்றெண்ணிய
திசயித்தான்-எ-ம், (௰)

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன்முழவுறழ்தந்தோ
ளுத்தரீயமந்நெறியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவியத்துகிறருகென்னப்
பத்துயோசனைகடந்ததுதேரெனப்பகர்ந்தான்

(இ-ள்) முத்தவெண்குடை - முத்தினாற்செய்தவெள்ளைக்குடை
யைத்தரித்த—வேந்தர்கோன் - இருதுபன்னவரசனானவன்—முழ
வுறழ்-மத்தளத்தையொத்த—தடந்தோள்- பருத்ததன்தோள்களி
னின்றும்—உத்தரீகம்-அங்கவஸ்திரமானது—அந்நெறியிடை - அ
ந்தமார்க்கத்தில்—வீழ்தலும்- விழுந்தமாத்திரத்தில்—உணர்ந்து,
தெரிந்துகொண்டு—தத்துவாம்- தாவியோடுகின்ற—பரி - குதிரை
களை—நிறுவி-நிறுத்தி—அத்துகில்- அந்தஅங்கவஸ்திரத்தை—தரு
கென்ன;தாவென்றுகேட்க—தேர்-இரதமானது—பத்துயோசனை-
பத்துயோசனைதூரம்—கடந்தது-கடந்துவந்தது—என- என்று—
பகர்ந்தான்-(பாகுகன்)சொன்னான்—(எ-று)(கருத்து) இருதுபன்
னன் அங்கவஸ்திரம்விழுந்தது எடுவெனசாரதிபத்துயோசனைசெ
ன்றதுஎன்றான்-எ-ம், (௰௧)

இன்னவாய்மைகேட்டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமையிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்

முன்னர்த்தோன்றியதளியினம்பெடையொடுமூசப்
பொன்னந்தாதுகுபூந்துணர்ப்பொரியலைத்தான்றி

(இ-ள்) இன்னவாய்மை-இத்தன்மையானவசத்தை—கேட்டு-கேள்வியுற்று—அரசனும்-இருதுபன்னவரசனும்—வியப்புடன்-ஆச்சரியத்துடனே—ஏக-போக—பின்னும்-பின்பும்—ஐயிருகாவதம்-பத்துக்காவதவழி—அகன்றதற்பின்னர்-சென்றபின்பு—அளியினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள்—பெடையொடும்-பெட்டைவண்டுகளுடனே—மூச-மொய்க்கப்பெற்ற—பொன்னம்-பொன்போலழகிய—தாது-மகரந்தப்பொடிகள்—உகும்-உதிரப்பெற்ற—பூந்துணர்-புட்பக்கொத்துகளையும், பொரியலை-பொருக்கெடுத்த அலையையுமுடைய—தான்றி-தான்றிமரமானது—முன்னர்-எதிரில்—தோன்றியது-காணப்பட்டது (எ-று) (கருத்து) தான்றிமரம் எதிரில்காணப்பட்டது-எ-ம். (௰௨)

தான்றிமாமரந்தோன்றலுந்தேரினைத்தகைத்துத்
தோன்றுமிம்மரத்திலைகளுந்தொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியேமுப்பதிற்றிரண்டெனமொழிய
வான்றகேள்வியோனெண்ணியற்றெனவியந்தான்

(இ-ள்) தான்றிமாமரம்-பெரியதான்றி மரமானது—தோன்றலும்-காணப்பட்டவளவில்—தேரினை-இரதத்தை—தகைத்து-(இருதுபன்னவரசன்)நிறுத்தி—தோன்றும்-காணப்படுகின்ற—இம்மரத்து-இந்தமரத்தில்—இலைகளும்-இலைகளும், தொக்கமென்பழனும்-நெருங்கியமென்மையானபழங்களும்—மூன்றுகோடியேமுப்பதிற்றிரண்டென-இரண்டுதலையிட்டமுப்பதைமேற்கொண்ட மூன்றுகோடியென—மொழிய-சொல்ல—ஆன்றகேள்வியோன்-நிறைந்தகல்வியையுடையநளமஹாராஜன்—எண்ணி-அம்மரத்திலிலைமுதலியவற்றைக்கணக்கிட்டு—அற்றும்-நீசொல்லுமத்தன்மைத்தாம்—என-என்றுகூறி—வியந்தான்-(அக்கணக்கறிவினி)லாச்சரியப்பட்டான்-(எ-று) (கருத்து, இருதுபன்னன் தான்றிமரத்திலைகளுங்கனிகளும் ஆறுகோடியறுபத்துநாலு எனச்சொல்லசாரதி எண்ணியதிசயித்தான என்பதாம், (௰௩)

இனையவிஞ்சைமற்றெனக்குநீயளித்தனையென்னித்
துணைவடப்பரியுளமுணர்விஞ்சையான்சொல்வன
வனைபொலன்கழன்மணிமுடிமன்னவென்றளிப்ப
வனையவிஞ்சையைவாகுகன்களித்தனனன்றே,

(இ-ள்) இனையவிஞ்சை-இத்தன்மையாகியவித்தையை—எனக்

கு-என்றனுக்கு—நீயளித்தனையென்னில் - நீகொடுப்பாயாகில்—துனை-வேகம்பொருந்திய—வயம்-வெற்றியுடைய—பரி-குதிரைகளின்—உளம்-மனதை—உணர்விஞ்சை-அறியும்வித்தையை—வனை-கட்டப்பட்ட—பொலன்கழல்-பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையும்—மணிமுடி-நவரத்தினம்பதித்த கிரீடத்தையுந்தரித்த—மன்ன இருதுபன்னவராசனே—யான்-நான்—சொல்வன் (உனக்குச்)சொல்வேன்—என்றுரைப்ப - என்றுவாகுகன் சொல்ல—அனையவிஞ்சையை-அந்தவித்தையை—வாகுசற்கு - பாகுகனுக்கு—அளித்தனன் (இருதுபன்னவராசன்) கொடுத்தான்—(எ-று) அந்தவித்தையாவதுகணக்குவித்தை-அதுவே அக்ஷவித்தையாம் (கருத்து)சாரதிஇந்தவித்தையைஎனக்குக்கொடுக்குதினாகளுளத்தையறியும்வித்தையை உனக்குக்கொடுப்பேனென்றான்இருதுபன்னன்சாரதிக்குகொடுத்தானென்பதாம். (௰௪)

இருதுபன்னனவ்விஞ்சையைவாகுகற்கீய
மருவிநின்றவன்கலிதணந்தேகிவாளரவி
னெரிசெய்வெவ்விடங்காற்றலினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத்தினையுமிழ்ந்தனனன்றே

(இ-ள்)இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவராசன்—அவ்விஞ்சையை அக்கணக்குவித்தையை—வாகுகற்கு-வாகுகனாகிய நளனுக்கு—இயம்ப-கொடுக்க—மருவிநின்ற(நளனை) மருவியிருந்த—வன்கலி-வலிமையுள்ளகலியனானவன்—தணந்தேகி (நளமஹாராஜனை) விட்டு நீங்கிப்போய்—வாளரவு-ஒளிபொருந்தியகார்க்கோடகநாகமானது, எரிசெய்-தகிக்காநின்ற—வெவ்விடம்-கொடியவிடத்தை-காற்றலில்(தானிருந்தநளனிடத்திற்) சக்கினமையால்—இதயம் - மனமானது—நெக்குருகி கனாந்துருகப்பெற்ற—வெருவி-பயந்து—வாய்விடா-வாய்விட்டு—விடத்தினை (கார்க்கோடகனது) விஷத்தை—உமிழ்ந்தனன்-கக்கினன்(எ-று)அன்று-ஏ-அசைகள் (கருத்து) இருதுபன்னன்வித்தையைப்பாகுகனுக்குக்கொடுக்க- சனிநளனைவிட்டுநீங்கிவிஷத்தைக்கக்கினனென்பதாம்-இன்-சாரிவைய, (௰௫)

தணந்தவெந்திறற்கலியனைச்சபிக்குவனென்னக்
கணங்கொள்வண்டிமிர்தாரினனுளத்திடைக்கருத
லுணர்ந்தவெங்கலிதமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லணங்குராவுமிழ்விடத்தினலின்றளவயர்ந்தேன்

(இ-ள்) தணந்த-தன்னைப்பிரிந்துநின்ற—வெந்திறல் - வெவ்விய பலத்தையுடைய—கலியனை - கலிபுருஷனை,சபிக்குவனென்று-சபிப்பேனென்று—கணங்கொள்-கூட்டங்கொண்ட—வண்டு-வண்டு

கள்—இமிர்-சத்தியாநின்ற—தாரினன்-மாலையணிந்த-நளமஹாராஜன்—உளத்திடை-மனத்தினில்—கருதல்- நினைத்தலை—உணர்ந்த-அறிந்த—வெங்கலி-கொடியகலியனானவன்—தமயந்தியுரைத்த தமயந்திகொடுத்த—சாபத்தால்-சாபத்தினால்—அணங்கு-அச்சத்தைத்தருகின்ற—அரா- கார்க்கோடகநாகமானது—உமிழ்-உமிழ்ந்த—விடத்தினால்-விஷத்தால்—இன்றளவு - இன்றையமட்டும்—அயர்ந்தேன்-சோர்வையடைந்தேன்—(எ-று) கருத்து) தன்னைச்சபிக்கநினைந்தநளன்கருத்தையறிந்தசனி தமயந்திசாபத்தால்நாகம் உமிழ்ந்தவிஷத்தால்சோர்வையடைந்தேன்[இதுமுதலிரண்டுங்குளகம்]என்பதாம், (௰௬)

இழைத்ததீவினைதணந்தனனின்றுதொட்டுன்பேர்
வழுத்தினாயுமருவலன்மன்னவென்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந்தணிந்தனனாடல்வேலரசன்
குழைத்ததான்றியிலேறினன் கொடியவெங்கலியே

(இ-ள்) இழைத்த-செய்யப்பட்ட—தீவினை - கொடுஞ்செய்கைகளை—தணந்தனன்- விட்டுநீக்கினேன்—இன்றுதொட்டு - இன்றையதினமுதற்கொண்டு—உன்பேர் - உன்னுடையநாமத்தை,வழுத்தினாயும்-துதித்தவரையும், மருவலன்-சேரோன்-மன்ன-நளமகாராஜனே—என்றேத்த - என்றுதுதிக்க—ஆடல்-போர்செய்கின்ற வேல் - வேலையேந்திய—அரசன் - நளமகாராஜனானவன்—அழற்கொடும்-அக்கினிபோற்கொடிய—சினம் - கோபத்தை,தணிந்தனன்-விடுத்தான்—குழைத்த-தளிர்த்த—தான்றியில்- தான்றிமரத்தில்,கொடிய,குரூரனாகிய- வெங்கலி-வெவ்வியகலியனானவன்,ஏறினன்,ஏறிக்கொண்டான்—(எ-று ஏ-அசை(கருத்து)இன்றுதொடங்கி உமதுபேரைச்சொன்னவரையும்பிடித்திலன் என்றுதுதிக்க அரசன்கோபம்நீங்கினன்சனிதான்றிமரத்திலேறினனென்பதாம், (௰௭)

கலிநீங்குபடலம் - முற்றிற்று.

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்.

இப்படலத்தால்கலிநீங்கியபின்பு நளமகாராசன் வீமனதுகுண்டினபுரத்தில்வந்து மூன்றுவருடம்பிரிவுற்றதனது தேவியாகிய தமயந்தியைக்கண்டால் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிநிலைத்துறை.)

விண்டமென்மலர் நறவினைவிளரியஞ்சுரும்ப
ருண்டு துஞ்சுதார்நிடதர்கோன்றேர்கடிதோட்டி
மண்டுதீம்புனலகழிசூழ்மாமதிற்குடுமிக்
கொண்டல்கண்படுகுண்டினபுரதில்வந்தடைந்தான்

(இ-ள்) விண்ட-மலர்ந்த—மென்மலர் - மெல்லிய புஷ்பங்களினது—நறவினை-தேனை—விளரி - விளரியென்னும் பண்ணைப்பாடுகின்ற, அஞ்சுரும்பர்-அழகியவண்டுகள்—உண்டு-குடித்து—துஞ்சும்-நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள—தார் - மாலையணிந்த—நிடதர்கோன் - நளமகாராஜன்—தேர்- இரதத்தை—கடிது - விரைவினில்—ஓட்டி-செலுத்தி—மண்டு-நிறைந்த—தீம்புனல் - மதுரமான நீரையுடைய—அகழி-அகழியானது—சூழ்-சூழப்பெற்ற—மாமதில்-பெரியமதில்களுடைய—குடுமி-சிகரத்தில—கொண்டல்- மேகங்கள்—கண்படு- நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள—குண்டினபுரத்தில்-வீமராஜன்பட்டினத்தில்—வந்தடைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்தேரோட்டிக்குண்டினபுரதில்வந்தான் (க)

சில்லியந்தடந்தேர்வருகம்பலைகேளா
வொல்லையித்திறந்தேர்விட நளனலாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடையெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேலுயிர் துறப்பனென்றுன்னினளணங்கே

(இ-ள்) சில்லி- வண்டிலையுடைய—அந்தடந்தேர் - அழகியவிசாலமாகியதேரானது—வரும்-வருகின்ற—கம்பலை-சத்தத்தை—கேளா-கேட்டு—ஒல்லை-சீக்கிரத்தில்—இத்திறம்-இவ்வண்ணமாக-தேர்விட-சேனாச்செலுத்த—நளனலாது-நளனையல்லாமல்—ஒருவர்-மற்றொருவர்வல்லரோ- திறமையுள்ளவரோ—என-என்று—மனத்திடை- மனத்தில்—எண்ணி- சிந்தித்து—அனையோன்-இவன், அல்லனேல்- நளனல்லனுல்—உயிர் துறப்பல்- உயிரைவிடுவேன்—என்று-என்று—அணங்கு- தமயந்தியானவள்—உன்னினள்-எண்ணினுள்—(எ-று)(கருத்து) தமயந்த தேர்வருஞ் சத்தங்கேட்டு நளனல்லாவிடில் உயிர் விடுவேனென்றுள் என்பதாம், (உ)

மருவுபாகனைத்தேரொடும்வாயலினிறுவி
யிருதுபன்னனவ்வீமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையும்புரிந்துபல்காவதம்போக்கி
யுருவப்பூணினுய்வந்தமையெவன்கொலென்றுரைத்தான்

(இ-ள்) மருவுபாகனை - பொருந்தியசாரதியை—தேரொடும்-இரதத்தோடும்—வாயலில்-அரண்மனைவாசலில்—நிறுவி-நிறுத்தி—இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவாசனானவன் அவ்வீமன்மாட்டு-அந்த வீமராஜனிடத்து—ஏகலும்-சென்றவளவில்—எதிராப்புரிவயாவையும்-எதிர்வந்து செய்யத்தக்கமரியாதை யனைத்தையும்—புரிந்து-செய்து—பல்காதவம்போக்கி-பலகாத வழியைக்கடந்து—உருவப்பூணினுய்-அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்னவரசனே, வந்தமை(நீ)இவ்விடம்வநததன்மை—எவன்கொல்-என்னகாரணமோ, என்று-என்று—உரைத்தான் - வீமராஜன் சொன்னான்(எ-று) (கருத்து) இருதுபன்னன் வீமனிடத்திற்சென்றவளவில் வீமனெதிர்வந்து உபசாரஞ்செய்து வந்தகாரியமென்னவென்று கேட்டான் என்பதாம், (௩)

ஈங்கடைந்ததுமன்னநிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளினனினியநன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமையுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவர்நகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தார்

(இ-ள்) மன்ன-வீமராஜனே—ஈங்கு-இந்நகரத்தில்— அடைந்தது-வந்தது—நிற்காணிய-உன்னைக்காண்பதற்கு—எனலும் - என்றுசொல்லியமாத்திரத்தில், வீங்குதோளினன் - பருத்தபுயத்தையுடையவீமராஜனானவன்—இனிய-இனிமையான—நன்மொழி-நல்லசொற்களை—பலவிளம்பி-பலவாகச்சொல்லி—பாங்குளார்தமை-அருகிலுள்ளஏவலாளரைப்(பார்த்து)உறையுளொன்று-ஒருவிடுதிவீட்டை—அமைக்கென-செய்யுங்களென்று—பணிப்ப-உத்தரவுகொடுப்ப—ஆங்கு-அவ்விடத்தில்,விண்ணவர்நகரினும்-சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும்—விழுமிது-மேன்மையதாகிய—ஒன்று- ஒருவிடுதிவீட்டை—அமைத்தார்-ஏவலாளர்-திட்டஞ்செய்தார்கள்—(எ-று) (கருத்து) வீமராஜனே உம்மைக்காணவந்தேனென்றவளவில்வீமன் ஏவலாளரைவிடுதிவீடொன்று அமைக்கச் சொன்னான் அவர்களமைத்தார்கள் என்பதாம், (௪)

இருதுபன்னன்வேந்தருளினலவ்வயினெய்தி
யாசரியாவருந்தொக்கிலாய்வளைப்பணைத்தோள்

விரைசெய்கோதைதன் சுயம்வரமென்னவேதியன்முன்
னுரைசெய்மாற்றமற்றென்கொலென் றயிர்த்தனனுறைந்தான்

(இ-ள்.) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன், வேந்தருளினுல்-வீமனுத்தரவினுல்—அவ்வயின்-அந்தவீட்டில், எய்தி- அடைந்து—அரசர்யாவரும்-அரசர்களெவரும்—தொக்கிலர்-வந்துசேர்ந்தனரில்லை—ஆய்வளை-சிறந்தவளையலையணிந்த, பணைத்தோள்- மூங்கிலையொத்ததோள்களையும்—விரைசெய்-பரிமளிக்கின்ற, கோதைதன்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது—சுயம்வரமென்ன- சுயம்வரமென்று, வேதியன்-பருணுதனென்னும்பிராமணன்--முன்- முந்தியதினத்தில்—உரைசெய்-சொல்லப்பட்ட—மாற்றம் - வார்த்தை—என்கொல்-எப்படிப்பட்டதோ, என்று-என்று— அயிர்த்தனன்-சந்தேகித்தவனாகி, உறைந்தான்-வாசஞ்செய்தான்(எ-று)மற்று-அசை(கருத்து) இருதுபன்னன்பருணுதனென்னும்பிராமணன்சுயம்வரமென்றுசொன்னதைக்குறித்துச்சந்தேகித்தான் -எ-ம்,

சாந்தமென்முலைத் தமயந்திதோழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன்பொற்றடந் தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிடுசாரதி கொற்றவேனளனும்
வேந்தனேவெனவுணர்ந்திவண் வருகெனவிடுத்தாள்

(இ-ள்) சாந்தம்-சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை-மெல்லிய முலைகளையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியானவள், தோழியை- கேசினியென்னுந்தனதுபாங்கியை—நோக்கி-பார்த்து—போந்தமன்னவன்-வந்தவிருதுபன்னவரசனது—பொன்-அழகிய, தடம்-விசாலமாகிய—தேரினில்-இரதத்தில்—பிணித்த-கட்டிய—கூந்தன்மா-புறமயிரினையுடையகுதிரைகளை—விடும்-நடத்துகின்ற, சாரதி-தேர்ப்பாகனானவன்—கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய—வேல்-வேலாயுதந்தரித்த—நளனும்-நளனுகிய—வேந்தனே அரசனே—(அல்லனே)என-என்று—உணர்ந்து-அறிந்துகொண்டு—இவண்-இவ்விடத்தில்—வருகென-வாவென்றுசொல்லி—விடுத்தாள்- அனுப்பினுள்—(எ-று)கருத்து) தமயந்திகேசினியாகிய பாங்கியைச் சாரதிநளனேவென்றறிந்துவாவென்ருள் என்பதாம். (கூ)

கொங்குவாய்மடுத்தின வண்டுகூட்டுணுங்கூந்தற்
றிங்கள்வாண்முகத்தெரிவை தன்னேவலிற்றிறம்பா
மங்கையெய்திமற்றியாவனீ யொத்தெழில்வல்லை
யிங்குவந்தவாறென்னென வாகுகனிசைப்பான்

(இ-ள்) கொங்கு-தேனை—வாய்மடுத்து-வாயைவைத்து, இனவண்டு-கூட்டமாகியவண்டுகள்—கூட்டுணும்-கொள்ளைகொண்டுண்

ணப்பெற்ற—கூந்தல்-அளகத்தையும்,திங்கள்-சந்திரன்போன்ற, வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுமுடைய, தெரிவைதன்-தமயந்தியினது—ஏவலில்-உத்தரவினின்றும்—திறம்பா-தவறுத, மங்கை-கேசினியானவள்—எய்தி - அவ்விடத்திற்சென்று—யாவனீ-நீயார்—எத்தொழில்-எந்தத்தொழில்களில்—வல்லை-வல்லமையுள்ளவன்—ஈங்கு-இவ்விடத்தில்—வந்தவாறு - வந்ததன்மை,என்னென-எப்படிப்பட்டதென்றுகேட்ப—வாகுகன்- வாகுகனென்னப்பட்ட நளன் இசைப்பான்-சொல்லுவான்— எ-று.)(கருத்து) தோழிசென்று நீயாவன்நீஎத்தொழிலில்வல்லவன் நீ இங்குவந்தவகையென்ன எனவாகுவன்சொல்வான்என்பதாம். (எ

விரிமலர்க்குழற்றமயந்தி சுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர் விடும்வாகுகனென்பேர்
புரிவல்வெந்தழலின்றியு மடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றீம்புன றருவலென்றுரைத்தான்

(இ-ள்.) விரி மலர்ந்த—மலர்-மலர்களையணிந்த;குழல்- கூந்தலையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியினது—சுயம்வரம்-சுயம்வரத்தினில,வேட்ட-விருப்பமுற்ற—இருதுபன்னன்- இருதுபன்னராஜனது,மான்றேர்-குதிரைகட்டியதேரை,விடும்- நடத்துகின்ற—வாகுகன்-பாகுகன்என்பது—என்பேர்- என்பெயராம்—வெந்தழல்-வெவ்வியஅக்கினி—இன்றியும்-இல்லாமலும்— மடைத்தொழில்-சமயலை—புரிவல்-செய்வேன், புனலற்று- நீரில்லாமல்— உருகு-உருகுகின்ற—பாலையில்-பாலைநிலத்தில்—தீம்புனல்- மதுரமான சலத்தை—தருவல்-(உண்டுபண்ணிக்) கொடுப்பேன், என்றுரைத்தான்-என்றுசொன்னான்,(எ-று)(கருத்து) தமயந்திசுயம்வரத்தையிச்சித்தஇருதுபன்னன் தேர்விடுஞ்சாரதி அக்கினியில்லாமற் சமைப்பேன் நீரில்லாதபாலையில் நீர்உண்டாக்குவேன்என்றான்-எ-ம்

இன்னவிஞ்சைகணளனலா தறிகுநரில்லை
யன்னவன்றரக்கொண்டனை போதுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகர்வயின் வகுத்துணாயென்றாள்
பொன்னவாஞ்சுணங் கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை

(இ-ள்.) பொன்னவாம்-பொன்போலாகிய — சுணங்கு- தேமல்—அரும்பிய-உண்டாகிய—புணர்முலை-நெருங்கியஸ்தனங்களையுடைய—பூவை-கேசினியானவள்—இன்னவிஞ்சைகள்- இத்தன்மையவித்தைகள்—நளனலாது-நளனல்லாமல்—அறிகுநர்- அறிந்தவர்கள்—இல்லை-(ஒருவரு)மில்லை—அன்னவன்- அந்நளமஹாராஜன்—தர-கொடுக்க—கொண்டனைபோதும்-பெற்றுக்கொண்டாற்போலும்,அவ்வரசன்- அந்நளமஹாராஜன், எந்நகர்வயின்-

எந்தப்பட்டினத்தில்—மன்னி-பொருந்தி—வாழ்வது- சுகித்திருப்பது—வகுத்து-பகுத்து—உரை-அதைச்சொல்லு, என்றாள்- என்றுவினவினாள்(எ-று)(கருத்து) கேசினியானவள் நீ இவ்வித்தையை நளனிடத்துக் கற்றுக்கொண்டாய்போலும் நளனெங்கேயிருக்கிறான்சொல்லென்றாள் என்பதாம் (௯)

மேவியவிஞ்சையோர்நளனொடுங் கற்றிலன்விறல்வேற்
சேயனானினிதுறைவதிவ் விடமெனத்தெருளேன்
றூயகற்பினார்காதலர் துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெறநினைவர் கொலோவென நவின்றான்

(இ-ள்.)மேய-பொருந்திய—விஞ்சை-வித்தையை,ஓர்-ஒப்பற்ற—நளனொடும்-நளமஹாராஜனிடத்தில்—கற்றிலன்- நான்கற்கவில்லை—விறல்வேல்- வெற்றிபொருந்தியவேலேந்திய—சேயனான்-சுப்பிரமணியனையொத்தநளமஹாராஜன்— இனிதுறைவது-இனிமையோடிருப்பது—இவ்விடம்-இன்னவிடம்—என-என்று தெருளேன்-அறியேன்— தூய-பரிசுத்தமாகிய—கற்பினார்- கற்பினையுடையமாதர்கள்—காதலர்-கணவர்கள்—துறப்பினும்-துறந்துவிட்டாலும்—மற்றோர்-வேறொரு,நாயகற்பெற - கணவனையடைய-நினைவர்கொலோ—நினைப்பாரோ,என -என்று—நவின்றான்-(நளமகாராஜன்)சொன்னான்—(எ-று)(கருத்து) நான் நளனிடத்தில்வித்தைகற்றிலன்-கற்புள்ளமாதரை நாயகர் நீக்கினும்வேறுநாயகரைஇச்சிப்பார்களோஎன்றான் என்பதாம் (௰)

இன்னகூறலுமடவரல் கதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன்கேட்டன யாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலான் மொழிகுவதனைத்து
முன்னினம்மிறைமொழிவதே போன்மெனமொழிந்தாள்.

(இ-ள்) இன்ன-இத்தன்மையாக—கூறலும்- சொன்னவளவில்—மடவரல்-கேசினியானவள்—கதுமென-சரேலென்று—ஏகி- சென்று—மின்னனாளுடன்-தமயந்தியுடன்,கேட்டனயாவையும்-கேள்வியுற்றசங்கதிகளையெல்லாம்—விளம்பி-சொல்லி—அன்னவன்றனது-அந்நளமஹாராஜனது—உருவலான்-வடிவமில்லாத இப்பாகன்—மொழிகுவதனைத்தும்-சொல்லுவதெல்லாம்,முன்னில்-யோசிக்குமிடத்தில்—நம்மிறை-நமது நளமஹாராஜன் —மொழிவதேபோன்மென - சொல்வதைப்போலிருக்கின்றதென்று—மொழிந்தாள்-சொன்னாள்—(எ-று.)(கருத்து) தோழிகேட்டவையெல்லாந்தமயந்திக்குச்சொல்லி நம்முடைய அரசனைப் போலவேபேசுகிறானென்றாள் என்பதாம். (௰௧)

மொழிதல்கேட்டலு மொய்குழல்வாலரியுதவி
யழலிலாதிவையடுவது காண்டியன்றறையக்
குழைகொள்வாண்முகக் கொம்பனாளவனுழைக்குறுகி
இழைகொள்பூண்முலைசொற்ற வாறிசைத்தனளீந்தாள்

(இ-ள்.) மொழிதல்-கேசினிசொல்லியவைகளை— கேட்டலும்-கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில்—மொய்குழல்-தமயந்தியானவள், வால்-வெள்ளிய—அரி-அரிசியை, உதவி-கொடுத்து, அழலிலாது-நெருப்பின்றி—இவையடுவது-இவ்வரிசிகளைச்சமைப்பதை— காணடியென்று-பார்த்துவாவென்று--அறைய-கூற—குழைகொள்-குண்டலமணிந்த—வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுடைய கொம்பனாள்-பூங்கொம்பையொத்தகேசினியானவள், அவனுழை அப்பாகனிடத்து—குறுகி - சென்று—இழைகொள் - நூலிழைகொண்ட—பூண்-ஆரங்களையணிந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி—சொற்றவாறு-சொல்லியபடி—இசைத்தனள்- சொல்லி, ஈந்தாள்-அவ்வரிசியைக்கொடுத்தாள், (எ-று.) (கருத்து) தமயந்திதோழிக்கு அரிசிகொடுத்துத்தீயில்லாமற்சமைப்பதைக்காணென்றுசொல்லஅவள்அவனிடத்துச்சென்றுஅரிசியைக்கொடுத்தாள்

ஈந்தவாலரிபெய்தபொற் குழிசிதீயின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான்றொடு தலுமடிசிலாயமைய
வேய்ந்தபூங்குழல்கண்டுபோய் வெம்முலைப்பொறையாச்
சாய்ந்தநுண்ணிடைத் தமயந்திதன்றொடுமொழிந்தாள்

(இ-ள்.) ஈந்த-கொடுத்த—வாலரி-வெள்ளிய அரிசியானவை— பெய்த-போடப்பட்ட—பொற்குழிசி-பொன் குடத்தை— ஆய்ந்தகேள்வியான்-நளமகாராஜன், தொடுதலும்-(கையால்) தொட்டமாத்திரத்தில்--தீயின்றி-நெருப்பில்லாமல், அடிசிலாயமைய-சாதமாயமைய—வேய்ந்த-தரிக்கப்பட்ட—பூங்குழல்-பூமாலையணிந்தகூந்தலையுடையகேசினியானவள், கண்டு- அதைப்பார்த்து, போய்-சென்று—வெம்முலை-விருப்பத்தைத்தருகின்ற ஸ்தனங்களினுடைய—பொறையால்-பாரத்தினால்—சாய்ந்த-வணங்கிய-- நுண்ணிடை-நுட்பமானஇடையையுடைய—தமயந்திதன்றொடும்-தமயந்தியுடனே—மொழிந்தாள்-(இவ்வதிசயத்தைச்) சொன்னாள்—(எ-று) (கருத்து) அரிசிபோட்டபொற்பாத்திரத்தை நளன்தொட்டவளவில் சாதமாகத்தோழிகண்டு தமயந்திக்குச்சொன்னாள்என்பதாம். (௰௫)

அழலுநீருமின்றமிழ்தென வடுதொழில்கேட்டு
குழையுநெஞ்சினளின்னுயிர்க் கொழுநனென்றெண்ணி

விழைவினோடுதன் மக்களையவனுழைவிடுத்தாண்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டடைந்தார்.

(இ-ள்.) குழையுநெஞ்சினள்-குழைந்தநெஞ்சத்தளாகிய தமயந்தியானவள்—அழலும்-நெருப்பும்,நீரும்-தண்ணீரும்--இன்று-இல்லாமல்,அமிழ்தென-அமிர்தம்போல--அடுதொழில்-சமைத்தலை,கேட்டு-கேள்வியுற்று—(இவன்)இன்னுயிர்க்கொழுநன்-இனிய உயிரையொத்த(நமது)கணவன்--என்றெண்ணி-என்றுகருதி—விழைவினோடு-ஆசையோடு—தன்மக்களை-தன்புதல்வரை—அவனுழை-அவனிடத்து—விடுத்தாள்-அனுப்பினாள், மழலைமென்மொழி-மெல்லியமழலைமொழிகளையுடைய—மக்களும்-பிள்ளைகளும் மன்னன்மாட்டு-நளமகாராசனிடத்தில்--அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள்—(எ-று.) (கருத்து) தமயந்திநாயகனென்றெண்ணி மக்களையனுப்பினாள்அவர்கள்அரசனிடத்திற்சேர்ந்தார்கள்-எ-ம். (௰௪)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழலிடுமெழுகி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுகினநெடுங்கண்
டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடறொலையக்
கடந்துளோர்களுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்.

(இ-ள்.) அடைந்த-தன்னிடத்துவந்த—மக்களை - புதல்வரை—காண்டலும்-பார்த்தமாத்திரத்தில்,அழலிடும்-தீயிலிட்ட,மெழுகில்-மெழுகுபோல—உள்ளம்(நளமகாராசன்)மனமானது,உடைந்தது-நெகிழ்ந்தது—நெடுங்கண்-நெடியகண்கள்,நீருற்றிருந்து-நீர்சுரந்து—ஒழுகின-சொரிந்தன—தொடர்ந்த- சனனங்கடோறுமனுசரித்த—மும்மலம்-ஆணவமாயைகாமியமென்னுமூன்று மலத்தையும்—முருக்கி-கெடுத்து—வெம்-கொடிய,பவக்கடல்-சனனசாகரத்தை—தொலைய-நீங்க—கடந்துளோர்களும்-நீத்தோரும்—மக்கண்மேல்-பிள்ளைகண்மேல்வைத்த—காதல்-ஆசையை,கடப்பரோ-ஒழிப்பரோ—(ஒழியார்)—(எ-று.) (கருத்து) மக்களைநளன்கண்டுஅழுதான்என்பதாம். (௰௫)

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுதுதுன்புறலாய்வளைத்தோழிகண்டேகித்
தொழுதுசொற்றலுங்கொழுநனுமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடுதந்தைபால்மொழிந்தாள்.

(இ-ள்) மழலைமென்மொழி-மெல்லியமழலைச்சொற்களையுடைய—மக்களை-பிள்ளைகளை—காண்டலும்-கண்டவளவில்,மன்னன்-நளமகாராசன்—அழுது-புலம்பி—துன்புறல்-துன்பப்படுதலை--ஆய்வளை-சிறந்தவளையலையணிந்த,தோழி-கேசினியானவள்--கண்

டு-பார்த்து—ஏகி-தமயந்தியிடத்துச்சென்று,தொழுது-வணங்கி, சொற்றலும்-இச்செய்கையைச்சொன்னவளவில்,கொழுநன்(இவன்)நமதுகணவன்,ஆம்-ஆவன்,என்பது-எனப்படுவதை,துணிந்து தமயந்திநிச்சயித்து, முழுவலன்புடை-நிறைந்தஅன்பையுடைய, தாயொடு-தாயினால்,தந்தைபால்-தகப்பனிடத்தில்,மொழிந்தாள்-சொன்னாள்—(எ-று.) (கருத்து) அரசன்மக்களைக்கண்டழுதலைத் தோழி தமயந்திக்குச்சொன்னவளவில் நாயகனென்றெண்ணித்தமயந்திதாய்தகப்பனுக்குச்சொன்னாள்என்பதாம். (௰௬)

மழைத்தடங்கணுண்மன்னவன்பணியினால்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக்
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாகுகற்குறுகித்
தழைத்தகாதலால்வருகெனமன்னனுஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மழை-குளிர்ச்சியும்—தடம் - விசாலமும்பொருந்திய—கணுள்-கண்களையுடையதமயந்தியானவள்--மன்னவன்- வீமராசனது—பணியினால்-உத்தரவினால்—அழைத்துவம்மென (சாரதியை)யழைத்துவாவென்று,ஆய்வளை-சிறந்தவளையல்களையுடைய,தோழியை-கேசினியை—விடுப்ப-அனுப்ப—குழைத்த-தளிர்த்த—பூங்கொடியன்னவள்-புஷ்பக்கொடியையொத்தகேசினியானவள்--வாகுகற்குறுகி- வாகுகனையடைந்து—தழைத்தகாதலால்-மிகுந்தஅன்போடும்—வருகென(அரசனுத்தரவின்படி)வாவென்றழைக்க—மன்னனும்-நளமகாராசனும்—சார்ந்தான்-(அரண்மனையை)யடைந்தான்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திவீமனுத்தரவால்சாரதியையழைத்துவாவென்றுகேசினியைவிடுக்க அவளழைக்க அரசன்வந்தான் என்பதாம். (௰௭)

மறுவில்கற்பினண்மானவேன்மன்னவன்வரலும்
குறைவிலன்பினள்பிழையிலள்கண்படைகொள்வா
ளிறையுநீப்பருமனைவியையிருள்படுகானி
லறனிழுக்குறுநளனலாதியாவரோயகல்வார்.

(இ-ள்.) மறுவில்-களங்கமில்லாத—கற்பினள்- தமயந்தியானவள்,மானவேல்-வலியவேற்படையேந்திய—மன்னவன் - நளமகாராசன்,வரலும்-வந்தமாத்திரத்தில்,குறைவில்-குறைவில்லாத—அன்பினள்-அன்பையுடையவளும்—பிழையிலள்- குற்றமில்லாதவளும்—கண்படைகொள்வாள்-நித்திரைசெய்கின்றவளுமாகிய, இறையும்-இறைப்பொழுதும்—நீப்பரும்-நீத்தற்கரிய,மனைவியை-தமயந்தியை—இருள்படு-இருளுண்டாயிருக்கிற,கானில்-வனத்தில்—அறன்-தருமமானது—இழுக்குறு- தவறுத—நளனலாது-ந

ளையல்லாமல்—யாவரோ-மற்றவர்யாவர்தாம்—அகல்வார் - பிரி
ந்துவிடுவார்கள்—(எ-று.) அறனிழுக்குறுநளனென்றதுவஞ்சகப்
புகழ்ச்சிஇதனால்வெறுத்தல்தோற்றுகின்றது(கருத்து) தமயந்திந
ளன்வந்தமாத்திரத்தில் மனைவியைநீக்குபவர் நளனல்லாமல்யார்
[இதுமுதலிரண்டுங்குளகம்என்பதாம்.] (௰அ)

என்றுகண்கணீரிடையறுதொழுகிடமாசு
துன்றுமேனியுந்துணிபடுமாடையுமாகி
நின்றமாதினைநோக்கினநெட்டுயிர்ப்பெறிந்து
குன்றிரண்டெனவீங்குதோட்கொற்றவன்கூறும்.

(இ-ள்.) என்று-இப்படியாகச்சொல்லி,கண்கள்-கண்களினின்று
ம்.நீர்-நீரானது—இடையறுது-இடைவிடாமல்,ஒழுகிட-பெருக
மாசுதுன்று-அழுக்கடைந்த—மேனியும் வடிகுத்தவளும்--துணி
படு-அறுபட்ட—ஆடையும்-ஆடையையுடையவளும், ஆகி-ஆய்,
நின்ற-(தன்னெதிரி)னின்ற,மாதினை-தமயந்தியை—நோக்கினன்-
பார்த்தவனாய்,நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து-பெருமூச்சுவிட்டு,குன்றிர
ண்டென-இரண்டுமலைகள்போல,|வீங்கு-பூரித்த, தோள்-தோட்க
ளையுடைய,கொற்றவன்-நளமகாராசனானவன்,கூறும்-(இவ்வாறு)
சொல்லுவான்—(எ-று.) (கருத்து) என்றுகண்ணீர்சொரியநின்ற
தமயந்தியைநளன்கண்டுசொல்வான்என்பதாம். (௰௯)

அலர்முலைப்பசுங்கொடியனாயனையிருட்போதிற்
கலிவயத்தனாய்க்காட்டிடையைநீத்தனனின்னை
நலியும்வெங்கலிதணந்தபின்னண்ணினனின்பால்
மெலியன்மீட்டுமோர்சுயம்வரம் வேட்டதென்னென்றான்.

(இ-ள்.) அலர்-பருத்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, பசும்-பசு
மையாகிய,கொடியனாய்-கொடியையொத்ததமயந்தியே--அனை
யிருட்போதி-அர்த்தராத்திரியில்—கலி-கலியனுக்கு,வயத்தனாய்-
வசப்பட்டவனாகி,காட்டிடை-வனத்தில்,நின்னை-உன்னை,நீத்தனன்
விடுத்தேன்— நலியும்-வருத்துகின்ற, வெங்கலி-வெவ்வியகலியன்,
தணந்தபின்-பிரிந்துசென்றபின்பு—நின்பால்- உன்னிடத்தில்--ந
ண்ணினன்-வந்தடைந்தேன்—மெலியல்-வருந்தாதே, மீட்டும்-ம
றுபடியும்,ஓர்சுயம்வரம்-ஒருசுயம்வரத்தை,வேட்டது-விரும்பிய
து—என்-யாதுபற்றி—என்றான்-என்றுசொன்னான்—(எ-று.) (க
ருத்து) தமயந்தியேசனியனாலுன்னைக்காட்டில்நீக்கினேன் மறுப
டியும்சுயம்வரம்விரும்பியதென்னஎன்றான்என்பதாம். (௨௰)

நிடதர்கோவினையயோத்தியினேடினன்கண்டேன்
படருறேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்

கடிதினெய்துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையையுறேலெனமொழிந்தழுதாள்.

(இ-ள்.) நிடதர்கோவினை-நளமகாராசனை—தேடினன்- தேடி, அயோத்தியில்-அயோத்திநகரத்தில்—கண்டேன்- பார்த்தேன்—படருறேல்-வருத்தப்படாதே, என-என்று--ஒருமறையவன்-ஒரு பிராமணன்,வந்து-இவ்விடத்தில்வந்து,பகர-சொல்ல, கடிதின்-சீக்கிரத்தில்,எய்துவான்-உன்னைச்சேரும்பொருட்டு,மணவினை-சுயம்வரமென்பதை,இழைத்தனன்-செய்தேன், கருத்தில்-மனதில்,அடியனேன்றனை-அடியாளாகியவென்னை,ஐயுறேலென- சந்தேகப்படாதேயென்று,மொழிந்து-சொல்லி,அழுதாள்-(தமயந்தி)புலம்பினாள்—(எ-று)(கருத்து)தமயந்திஉம்மைக்காணும்பொருட்டிவ்வாறுசெய்தேன்சந்தேகப்படாதேஎன்றாள்என்பதாம். (௨௧)

முன்னைநல்லுருக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகில்பரிவான்
மன்னரேறனான்புனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திடநின்றான்.

(இ-ள்) முன்னை-பழைய—நல்லுரு-நல்லஉருவத்தை,காட்டென-காட்டுவாயென்று—முற்றிழை-தமயந்தியானவள், மொழிய-சொல்ல—பன்னகத்திறை- நாகராசனாகிய கார்க்கோடகன்—உதவிய-கொடுத்த, பூந்துகில்-அழகியவஸ்திரங்களை—பரிவால்-ஆசையோடு,மன்னரேறனான்-இராசசிங்கமாகிய நளமகாராசன், புனைதலும்-தரித்தமாத்திரத்தில்—மாணுரு-மாட்சிமையப்பட்ட வுருவத்தை, எய்தி-அடைந்து--கன்னல்-கருப்புவில்லைத்தரித்த—வேளினும்-மன்மதனைக்காட்டிலும்—கவின்-அழகினது, நலம்-நன்மையானது--கனிந்திட-முதிர—நின்றான்-(நளமகாராச)னிருந்தான்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திமுன்னுருவைக்காட்டென நளன்காட்டினான் என்பதாம். (௨௨)

நின்றமன்னனைநிரைவளைக்கைம்மலர்கூப்பி
மன்றலங்குழன்மடவரல்வணங்கினணிற்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்விளைந்தமைகேட்டு
துன்றுதன்கிளைமன்னவர்சூழ்வரப்புகுந்தான்

(இ-ள்.) நின்ற-எதிரில்நின்ற—மன்னனை - நளமகாராசனை—நிரை-வரிசையாயணிந்த—வளை-வளையலையுடைய,கைம்மலர்-மலர்போன்றகைகளை—கூப்பி-குவித்து,மன்றல்-வாசனைபொருந்திய அம்-அழகிய—குழல்-கூந்தலையுடைய—மடவரல் - தமயந்தியானவள்—வணங்கினள்-வணங்கி—நிற்ப-இருக்க—வென்றி-வெற்றிபொருந்திய—வேலுடை-வேலையுடைய--விதர்ப்பர்கோன்-வீம

ராஜனானவன்—விளைந்தமை-நடந்தசெய்திகளை—கேட்டு கேள்வியுற்று—துன்று-நெருங்கிய—தன்-தன்னுடைய—கிளை - பந்துகளாகிய—மன்னவர்-அரசர்கள்—சூழ்வர-சூழ—புகுந்தான்- அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளனைத்தமயந்திவணங்கிநிற்கவீமராஜன்வந்தானென்பதாம், (௨௩)

அன்னகாலையிலகலிருவிசும்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவரன்னைமூவாண்டு
மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சுயம்வரமென்று
வுன்னையிவ்வுழிக்கூட்டுதற்கொண்டொடியிழைத்தாள்,

(இ-ள்) அன்னகாலையில்- அந்தச்சமயத்தில்—அகல்-அகன்ற—இரும்-பெருமைபொருந்திய—விசும்பில்- ஆகாயத்தில், ஓர்வாணி-ஒருஅசரீரிவாக்கு—மன்ன-நளமஹாராஜனே—கேட்டி- கேள்—இம்மடவரன்னை-இத்தமயந்தியை—மூவாண்டும்- மூன்றுவருஷமளவும்—இன்னலின்றி- தீங்கில்லாமல்—யாம்-நாம்—அளித்தனம்-இரட்சித்தோம்—சுயம்வரமென்று- சுயம்வரமென்று- சொல்லப்பட்டதை—உன்னை- உன்னை—இவ்வுழி- இவ்விடத்தில்—கூட்டுதற்கு- சேர்த்தற்கு—ஒண்டொடி- தமயந்தியானவள்—இழைத்தாள்- செய்தாள்—(எ-று)(கருத்து) அப்பொழுது ஆகாயவாணி அரசனே சந்தேகப்படாதே தமயந்தி உன்னைக்காணுதற்குச்சுயம்வரஞ்செய்தாள் இதுமுதலிரண்டுங்குளகம்-எ-ம், (௨௪)

வடபுலத்தினினோக்குநர்மாசறவிளங்குங்
கடவுண்மீனினுந்தொழுதகுகற்பினர்க்கரசாங்
கொடிமருங்குலையையுறுகருளெனக்கூர்வே
லிடதர்கோமகன்மகிழ்வுறநிகழ்ந்ததையன்றே,

(இ-ள்) வடபுலத்தினில்-வடதிசையில்—நோக்குநர்- காண்கின்றவரது—மாசற-குற்றமற—விளங்கும்-பிரகாசியாநின்ற—கடவுண்மீனினும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக் காட்டிலும்—தொழுதகு- மேன்மையாகிய—கற்பினர்க்கு-பதிவிருதைகட்கு—அரசாம்- அரசாகிய—கொடிமருங்குலை - தமயந்தியை—ஐயுறாது- சந்தேகியாமல்—அருளென-கிருபைசெய்யென்று, கூர்வேல் - கூர்மைபொருந்தியவேலேந்திய -- நிடதர்கோமகன்- நளமஹாராஜன், மகிழ்வுற-மனங்களிக்க—நிகழ்ந்தது (ஆகாசவாணி) உண்டாயிற்று

(எ-று) ஐ-அன்று-ஏ-அசைகள் (கருத்து) அருந்ததிக்கு மேலான கற்புள்ளவள்-சந்தேகப்படாமல்கிருபைசெய்யென, அவ்வசரீரிவாக்குப்பிறந்ததுஎன்பதாம், (உரு)

தமரவேலையினந்தரதுந்துபிதழுங்க
வமரர்யாவரும்பூமழைபொழிந்துநின்றார்த்தா
ருமிழ்செழுங்கதிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
குமரனன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையடைந்தான்,

(இ-ள்) தமரம்-பேரொலியையுடைய—வேலையின்-சமுத்திரம்போல—அந்தரம்-ஆகாயத்தில்-துந்துபி-துந்துபிவாத்தியமானது—தழங்க-சத்திக்க—அமரர்யாவரும்-தேவர்களனைவரும்—பூமழை-புஷ்பவருடத்தை-பொழிந்து-சொரிந்து-நின்று-நிலைபெற்று—ஆர்த்தார்-துதித்தார்கள்—உமிழ்-கக்கப்பட்ட—செழும்-செழுமையாகிய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மணிமுடி-இரத்தினகிரீடத்தையுடைய—வீமனும்-வீமராஜனும்—உவந்தான்-சந்தோஷித்தான்—குமரனன்னவன்-முருகனையொத்த நளமஹாராஜன், கோல்வளை-அழகியவளையலையணிந்த—தோளியை-புயத்தையுடையதமயந்தியை-அடைந்தான்-சேர்ந்தான் (எ-று) (கருத்து) அந்தரதுந்துபிசத்திக்கத் தேவர்கள்பூமாரிபெய்துதுதித்தார்கள்வீமன்மகிழ்ந்தான்தமயந்தியைநளனடைந்தானென்பதாம், (உசு)

மண்களித்ததுமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனள்பேரறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்,

(இ-ள்) மண்-பூமியானது-களித்தது-களிப்புற்றது—மாதிரம்-மலைகள்—களித்தன-களிப்புற்றன—மலர்மேற்பெண்-இலட்சுமி, களித்தனள்-களிப்புற்றனள்—பேரறம்-மகத்தானதருமங்கள், களித்தன-களிப்புற்ன-கண்டோர்-பார்த்தவர்களது கண் - நேத்திரங்கள் களித்தன- களிப்புற்றனகலைவலோர்-வித்துவான்களுடைய-நெஞ்சம்-மனங்கள்—களித்தன-களிப்புற்றன-விண்- விண்ணுலகங்கள்—களித்தன-களிப்புற்றன—வீமன்-வீமராஜனது-மா-பெரிய, நகரம்-பட்டினமானது—களித்தது-களிப்புற்றது—(எ-று) (கருத்து) சராசரங்களெல்லாமகிழ்ந்தன-எ-ம், (உஎ)

உருவவொண்கழனிடதர்கோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னனங்கறிந்தபினவனுழையெய்தி
யரசநின்னையானறிந்திடாதியற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்,

(இ-ள்) உருவம்-அழகையுடைய, ஒண்கழல்-ஒளிபொருந்தியவீரக்கலையணிந்த—நிடதர்கோன்-நளமஹாராஜன், வெளிப்படல் (மறைவினின்றும்) வெளிப்பட்டதை-ஓரா , ஆராய்ந்து—இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன்—ஆங்கு அந்நகரத்தில், அறிந்தபின்-தெரிந்துகொண்டபின்பு-அவனுழையெய்தி-அந்நளனிடத்து வந்து—அரசநளமகாராஜனே—நின்னை-உன்னை—யான்-நான்- அறிந்திடாது-அறியாமல்- இயற்றியவனைத்தும், செய்தகுற்றங்களனைத்தையும்—திருவுளங்கொளாது-மனத்திற்கொள்ளாமல்—அருளென-கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று—சேவடி-சிவந்தபாதங்களில்- தொழுதான்-வணங்கினன்—(எ-று) (கருத்து) இருதுபன்னன் நளனிடத்திற்சேர்ந்துயான்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத் தருளுமென்றான் என்பதாம், (௨௮)

செய்யதாடொழுமன்னனைச்செங்கையாற்றழுவிக்
கொய்யுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுகமலர்ந்தின்னுரைவழங்கி
ஐயனேவவவ்வரசனுமயோத்திநாடடைந்தான்

(இ-ள்) செய்யதாடொழும்-சிவந்தபாதத்தில்வணங்கிய--மன்னனை-இருதுபன்னராஜனை--செங்கையால்-சிவந்தகைகளால்—தழுவி-அணைத்துக்கொண்டு—கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய—பரி-குதிரைகளினது—உளம்-மனதை— அறி-அறிவிக்கின்ற—விஞ்சையும்-வித்தையையும்—கொடுத்து உபதேசித்து—மையில்-களங்கமில்லாத—மா-பெருமைதங்கிய—மதி-சந்திரன்போன்ற—முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியடைந்து—இன்னுரை-இனியசொற்களை—வழங்கி-சொல்லி—ஐயன்-நளமகாராஜன்—ஏவ- விடைகொடுக்க— அவ்வரசனும்-அவ்விருதுப்பன்னராஜனும்- அயோத்திநாடு-அயோத்திதேயத்தை—அடைந்தான்-சேர்ந்தான், (எ-று) (கருத்து) இருதுபன்னனை நளன்தழுவிக்குதிரைமனமறியும் வித்தையையுங்கொடுத்து அரன்விடைகொடுக்க அவ்விருதுபன்னன் அயோத்திநகரத்தைச்சேர்ந்தான்-என்பதாம், (௨௯)

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்-முற்றிற்று,

உ

அரசாட்சிப்படலம்,

இப்படலத்தால் நளன் தமயந்தியையடைந்தபின்பு அவளோடு தனது நிடததேயத்திற்சென்று புட்கரனைவென்று அரசாட்சிசெய்தல்சொல்லப்படுகின்றது,

(கலிநிலைத்துறை,)

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்களொன்றவணிருந்தபின்றெண்டிரையுடுத்த
வங்கண்மாநிலம்புரந்திடுமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில்

(இ-ள்) புலவு-புலால்நாற்றம்நாறுகின்ற—வேல் - வேலையுடைய-குரிசில்- நளமகாராஜனானவன்—கொங்குண் - வாசனைபொருந்திய வார்-நீண்ட—குழல்-கூந்தலையும்—கொம்மை-திரட்சிபொருந்திய—வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை- ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியினது—நலம்-இன்பத்தை—பருகி-அனுபவித்து—திங்களொன்று-ஒருமாதம்—அவண்-அக்குண்டினபுரத்தில்—இருந்தபின்-வாசஞ்செய்தபின்பு—தெண்டிரை-கடலை- உடுத்த- ஆடையாகவுடுத்த--அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய—மா-பெரிய,நிலம்-பூமியை—புரந்திடும்-இரட்சியாநின்ற—மாமனோடு- மாமனாகியவீமராஜனோடு—ஆய்ந்து-ஆலோசித்து,பொங்கு- பிரகாசியாநின்ற—தானையோடு,சேனையோடு-எழுந்தனன்-பிரயாணப்பட்டான்—(எ-று) (கருத்து)நளன்ஒருமாதம் குண்டினபுரத்திலிருந்துசேனையோடுபுறப்பட்டான்-எ-ம், (௧)

மழைமதக்களியானையுங்கலினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களும்வயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னரும்மிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்,

(இ-ள்)மழை - மழைபோன்ற—மதம் - மதசலத்தையும், களிகளிப்பையுமுடைய—யானையும் யானைகளும்—கலினம்- கடிவாளத்தையுடைய—வாம்-தாவுகின்ற—பரியும்- குதிரைகளும்—செழும் செழித்த—மணி-இரத்தினங்களிலழுத்த,தடம்- விசாலமாகிய,

—தேர்களும்-இரதங்களும்—வயவரும்-படைவீரர்களும்—நெருங்கிய-நெருங்கவும், எழுகடல்- ஏழுசமுத்திரங்கள்சூழ்ந்த, புவி-சப்த தீவுகளிலுள்ள—மன்னரும்- அரசர்களும்—இறைஞ்சினர்- வணங்கினவராகி—செல்ல-நடக்கவும்— அழலுயிர்க்கும்- அக்கினியையுக்கக் காநின்ற—வேல்-வேலையுடைய—அரசனும் - நளனும்—நிடதநாடு நிடததேயத்தை—அடைந்தான்-சேர்ந்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளமஹாராஜன் நிடததேயத்தைச்சேர்ந்தான்-எ-ம், (௨)

பழுதெயிற்புறத்திறுத்தபின்மொய்யமர்தொடங்கப்
போதல்செய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாகிற்
காதலிற்கவறுடுவான்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோக்கினன்புட்கரன்றனக்குவேற்றோன்றல்

(இ-ள்) பழுது-பழைய—எயிற்புறத்து - மதிலினதுபுறத்திலே, இறுத்தபின் -இறங்கியபின்பு—மொய்-நெருங்கிய—அமர்- போரை—தொடங்க- ஆரம்பிக்க—போதல்செய்க - வருவாயாக—வெம் - வெவ்விய—போர்த்தொழிற்கு-யுத்தஞ் செய்கைக்கு—அஞ்சினையாகில் பயப்படுவையேயானால்—காதலின் - ஆசையோடு—கவறுடுவான்-சூதாடுதற்கு—வருக - வருவாயாக—என - என்று—கழறி-சொல்லி—புட்கரன்றனக்கு-புட்கராஜனுக்கு—வேல்-வேலையுடைய, தோன்றல் நளன்—தூது- தூதனை—போக்கினன்-விடுத்தான்—(எ-று)(கருத்து) நளமகாராஜன் போர்செய்ய வருவாயாகிற்போருக்குவா-போர்செய்ய அஞ்சுவையாகிற் சூதாடவா என்று புட்கரனுக்குத்தூதுவிட்டான் என்பதாம். (௩)

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திறம்புகல
வாய்ங்கேள்விநூலமைச்சொடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினில்வென்றரிதெனக்கருதி
மாயவெங்கவறுடுவான்வருகெனவிடுத்தான்

(இ-ள்) போயதூதுவர் - நளனிடத்தினின்றும்போனதூதுவர்—புட்கரற்கு-புட்கரனுக்கு—இத்திறம்- இவ்விதங்களை—புகல-சொல்ல—ஆயும்-ஆராய்ச்சிசெய்யத்தகுந்த—கேள்வி-கேள்வியையும், நூல்- தருமசாஸ்திரத்தையுமுடைய—அமைச்சொடும் - மந்திரியோடும்—வேறிருந்து-தனியேயிருந்து—ஆய்ந்து- ஆலோசித்து, காயும்கொல்லும்—போரினில்-யுத்தத்தில்—வென்றல்- வெல்லுதல், அரிதென-அரியதென்று—கருதி - நினைத்து—மாயம் - வஞ்சனையேடுங்கூடிய—வெம்-வெவ்விய—கவறுடுவான் - சூதாடுதற்கு—வருகென-வருவாயாகவென்றுசொல்லி—விடுத்தான் - அனுப்பினான்—(எ-று)(கருத்து) தூதுவர்புட்கரனுக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல புட்கரன் நளனைச் சூதாடவரச்சொன்னான் என்பதாம். (௪)

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விரிந்து
மட்டுலாந்தொடைமார்பினன்மாநகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகவறுநாடாமற்
கொட்டம்யாதெனவுரைத்தனனலங்கெழுதோளான்

(இ-ள்) விட்டதூதுவர் - அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்—உரைத்த சொல்-சொல்லியசொற்களை—கேட்டலும்- கேட்டமாத்திரத்தில், விரிந்து-மலர்ந்து—மட்டுலாம்-தேனொழுகுகின்ற—தொடை-மாலையையணிந்த—மார்பினன்-மார்பையுடையநளன்—மா- பெரிய, நகர்-பட்டினத்தில்—எய்தி-அடைந்து—கட்டு- கட்டப்பட்ட—வார்-நீண்ட—கழல்-வீரக்கழலையுடைய—புட்கர-புட்கரனே—கவறு-சூதை—நாமாடற்கு- நாமாடுவதற்கு—ஒட்டம்யாதென-பந்தயம் யாதென்றுகேட்க—உலங்கெழுதோளான்-திரள்கல்லையொத்ததோள்களையுடையவரசன்—உரைத்தனன்-சொன்னான் (எ-று (கருத்து) நளன் பட்டினத்தில்வந்து புட்கரனே சூதாடு தற்குப் பந்தயம்யாதெனச்சொன்னான் என்பதாம். (௫)

வைவர்வாட்படைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடுமுழுநெறிக்குவளை
யயரநீண்டகட்டேவியையளித்தியான்றோற்பி
னுயிரினோடுநின்னுலகெலாந்தருவனென்றுரைத்தான்

(இ-ள்) வைரவ்-கூர்மைபொருந்திய—வாட்படை- வாளாயுதத்தையுடைய—மன்னவர்மன்ன-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராஜனே, நீதோற்பின்-நீதோற்றால்—முயலிலா - முயற்கறையொழிந்த—மதி-சந்திரனிடத்தில்—பூத்திடும்-புஷ்பித்த—முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய—குவளை-நீலோற்பலங்கள்—அயர-சோர்வையடைய, நீண்டகண்-நீண்டகண்களையுடைய-தேவியை - தமயந்தியை—அளித்தி-கொடு—யான்தோற்பின்- நான்தோற்றமல், உயிரினோடு-என னுயிரோடு—நின்னுலகெலாம் - உனதுஉலகமுழுவதையும்—தருவனென்று-கொடுப்பேனென்று—உரைத்தான்-சொன்னான்—(எ-று) (கருதது) புட்கான் நளனே நீதோற்றமல் உன்பெண்சாதியைக்கொடு நான்தோற்றால் என்னுயிரோடு உன்னுலகமெல்லாங்கொடுப்பேனென்றான் என்பதாம், (௬)

அன்னவாதியைந்தாடலும்புட்கான்றோற்ப
மன்னமுன்னநீவென்றதுங்கொடுங்கலிவயத்தா
னின்னதாருயிர்நேர்ந்தனனெம்பியாதலினு
றென்னகர்க்கினிதேகெனப்பணித்தனன்றோன்றல்

(இ-ள்) அன்னவாறு-அத்தன்மையாகவே—இசைந்து-சம்மதித்து—ஆடலிம் - ஆடுமளவில்—புட்கரன்- புட்கரராஜன், தோற்ப-தோற்க—மன்ன-புட்கரராஜனே—முன்னைப்- முன்பு—நீ - நீவென்றதும்-செயித்ததும்—கொடும் - கொடிய—கலியயத்தால்-கலியினதுவசத்தினால் (அன்றிவேறல்ல)— எம்பியாதலினால் - தம்பியாகையினாலே—நின்னது- உன்னுடைய—ஆர் - நிறைந்த—உயிர்-உயிரை— நேர்ந்தனன் - கொடுத்தேன்—தொன்னகர்க்கு- பழமையாகிய உனது நகரத்திற்கு—இனிது-இனிதாக—ஏகென - போவென்று—தோன்றல்-நளன்—பணித்தனன்- ஆக்கியாபித்தான் (எ-று) (கருத்து) புட்கரன்தோற்க - நளமகாராசன் வென்றான் நளனுத்தரவால் புட்கரன்தன்னூருக்குப்போனான் என்பதாம். (எ)

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன்னூற்
கணிதர்சொற்றநல்லோரையிற்கடிநகரெய்தி
யணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றரைவிடுத்தான்

(இ-ள்) பணி-அந்தவாக்கினையை—தலைக்கொடு-சிரசின்மீதுகொண்டு—புட்கரன்-புட்கரராசன்—போதலும்- போயினபின்—பன்னூல்-அனேகசாஸ்திரங்களையுணர்ந்த—கணிதர் - சோதிஷர்களாலே சொற்ற - சொல்லப்பட்ட—நல்லோரையில் - நல்லலக்கினத்தில்-கடி-காவலையுடைய— நகர்-பட்டினத்தை—எய்தி- அடைந்து—அணி-அணியப்பட்ட-பொலன், பொன்னினாற்செய்யப்பட்ட-கழல் வீரக்கழலையுடைய—மன்னவன் - நளன்—விதர்ப்பர்கோனளித்த-வீமராஜன்பெற்ற—மணிசெய் - இரத்நங்களாற்செய்யப்பட்ட—மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, வாணுதற்கு- ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையதமயந்திக்கு—ஒற்றரை - வேவுகாரரை—விடுத்தான்-அனுப்பினான்—(எ-று) (கருத்து) நளன் தன்னகரையடைந்துதமயந்திக்குத் தூதரைவிட்டான் என்பதாம், (அ)

ஒற்றரேகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக்
கற்றைவார்குழன்மதர்நெடுங்கண்ணியைக்கணிதர்
சொற்றவோரையில்விடுத்தனன்றேன்றன்மாநகரில்

(இ-ள்) ஒற்றர்-வேவுகாரர்—ஏகி-போய்—அவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழை-அவ்வீமராசனிடத்தில்—உரைப்ப-சொல்ல—அற்றமில்லென-மிகுதியான—அரும் - அரிய—பொருள்-பொருளை—ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—அவர்க்கு - அவர்களுக்கு—அளித்து-கொடுத்து—கற்றை-கூட்டமாகிய—வார் - நீண்ட—குழல்-கூந்தலையும்—மதர்-மதர்த்த—நெடும்-நெடிய--கண்ணியை-கண்களையுமுடைய

தமயந்தியை—கணிதர்-சோதிஷர்கள்—சொற்ற-சொல்லிய--ஓரையில்சமயத்தில்—தோன்றல்-வீமராசன்—மா-பெரிய—நகரில்-நளனது-பட்டினத்தில்—விடுத்தனன்-விட்டான்—(எ-று) (கருத்து) வீமராசன், தன்மகளை, நளமகாராசன் மாவிந்தமாநகருக்கனுப்பினன் என்பதாம், (க)

வெள்ளத்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறைபெடரிக்கண்ணாள்
வள்ளத்தாமரைப்பொகுட்டின்மேல்வண்டுகண்படுக்கு
மள்ளற்றீம்புனற்சழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்

(இ-ள்) வெள்ளத்தானையும்-பிரவாகம்போன்றசேனையும்—மகளிரும்-மாதர்களும்—சூழ்வர-சூழ்ந்துவரும்படி—வேந்தன்-நளமகாராசனது—உள்ளம்-மனமாகிய—தாமரை மலர்-தாமரைப்பூவில்—உறை-வாசஞ்செய்கின்ற—ஒபரி-செவ்வரிபரந்த--கண்ணாள்-கண்களையுடையதமயந்தியானவள்—வள்ளம்-கிண்ணம்போன்ற, தாமரைப்பொகுட்டின்மேல்-தாமரைமலரின் கர்ணிகையில்—வண்டு-வண்டுகள்---கண்படுக்கும்-நித்திரைசெய்யாநின்ற—அள்ளல்-சேற்றையும்—தீம்புனல்-மதுரமானசலத்தையுமுடைய—சழனி-வயல்களால்—சூழ்-சூழப்பட்ட—நிடதநாடு-நிடததேயத்தை, அடைந்தாள்-சேர்ந்தாள்—(எ-று) (கருத்து) தமயந்திநிடதநாட்டைச்சேர்ந்தாள் என்பதாம், (உ)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்குங்
கொவ்வைவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை
தெய்வநாண்மலர்த்தவிசிழிதிருமகளென்ன
வெவ்விமில்லதோரொளிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்

(இ-ள்) நவ்வி-மான்போன்ற—நோக்கியர்-பார்வையையுடைய மங்கையர்—சூழ்வர-சூழ்ந்துவர—நகை-பற்கள்—நிலா நிலவைப்போல—எறிக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—கொவ்வை-விம்பம்போன்ற, வாய்-அதரத்தையும்—மலர்-புட்பத்தையுடைய—பூம்-அழகிய—குழல்-கூந்தலையும்—குவி-குவிந்த--முலை-ஸ்தனங்களையுமுடைய,மடந்தை-தமயந்தியானவள்,தெய்வம்தெய்வத்தன்மைபொருந்திய,நாள்-அன்றலர்ந்த--மலர்த்தவிசு-புட்பாசனத்தினின்றும்—இழி-இழிகின்ற—திருமகளென்ன-இலக்குமிபோல்—எவ்வமில்லது-குற்றமில்லாததாகிய—ஓர்-ஒரு—ஒளி-பிரகாசிக்கின்ற—மணிச்சிவிகைநின்று-இரத்நதண்டிகையினின்றும்—இழிந்தாள்-இறங்கினள் (எ-று) (கருத்து) தமயந்தி இரத்நசிவிகையிலிருந்திழிந்தாள்

பரிதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விரிந்த
முருகுலாதறந்தாமரைபோன்முகமலரா

வருகுநுண்ணிடையின்னுயிர்க்காதலனம்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிற்றொழுதாள்.

(இ-ள்) பரிதிவானவன்-சூரியனானவன்—எதிர்தலும்-தோன்றினவளவில்—பனியிதழ்- குளிர்ச்சிபொருந்தியவிதழ்கள்---விரிந்த-மர்ந்த—முருகுலாம்-வாசனைவீசுகின்ற-- நறும்- நல்ல—தாமரைபோல்- தாமரைமலர்போல—முகமலரா- முகமலர்ச்சியடைந்து—அருகு-சிறுத்த—நுண்ணிடை - நுட்பமானவிடையையுடையதமயந்தி—இன்னுயிர்-இனியவுயிர்போன்ற—காதலன்- கணவனாகிய நளனது—அம்-அழகிய--பொன்-பொன்போன்ற—திருவ- செல்வத்தையுடைய—நாள்-புதிய,மலர்ச்சேவடி-தாமரைமலர்போன்றபாதங்களை,சென்னியின்-சிரசினால்-தொழுதாள்-வணங்கினாள்(எ-று) (கருத்து) தமயந்திநளன்பாதத்தைவணங்கினாள் என்பதாம், (௰௨)

தொழுதமங்கையைச்சுடர்மணித்தடக்கையாலெடுத்துக்
கொழுதிவண்டினங்கூட்டுணுந்தெரியறாழ்மார்பி
னுழுதுவெம்முலைகுங்குமச்சேற்றிடையொளிப்பத்
தழுவினனவடேம்பியவின்னுயிர்தளிர்த்தாள்

(இ-ள்) தொழுத-வணங்கிய—மங்கையை-தமயந்தியை- சுடர்மணி-பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய—தடம்- நீண்ட, கையால்-கரங்களால்—எடுத்து-எடுத்து—கொழுதி-கோதி, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள்—கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்கின்ற, தெரியல்-மாலையானது—தாழ்-தொங்குகின்ற—மார்பின்- மார்பினிடத்திலே,உழுது-உழுது—வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற,முலை -ஸதனங்கள்—குங்குமச்சேற்றிடை- குங்குமச்சேற்றில், ஒளிப்ப-ஒளிக்கும்படி—தழுவினான்-ஆலிங்கனஞ்செய்தான்- அவள் - அத்தமயந்தி—தேம்பிய மெலிந்த—இன்னுயிர்-இனியவுயிர், தளிர்த்தாள் துளிர்த்தாள்—(எ-று) (கருத்து)நளன்தமயந்தியைக்கையாலெடுத்துமார்பிலணைத்துத்தழுவினான்என்பதாம், (௰௩)

திருந்துமாமணிச்செய்குன்றுந்தெளிபுனற்றடமும்
விருந்துவேனிலாற்கெதிரியவிரைமலர்க்காவும்,
முருந்துவாணகைமுகிழ்முலைமடந்தையோடாடிப்
பொருந்தவின்னிடைப்போகமுன்டுவந்தனர்போன்றான்.

(இ-ள்) திருந்து-திருத்தமாகிய—மா-பெரிய—மணி- இரத்நங்கள்பதித்த—செய்குன்றும்-விளையாட்டுமலைகளிடத்தும்,தெளி-தெளிந்த--புனல்-சலத்தையுடைய, தடமும்-வாவிகளிடத்தும், விருந்து-விருந்தாக—வேனிலார்க்கு-மன்மதனுக்கு—எதிரிய- தோன்றிய-விரை-வாசனையையுடைய--மலர்-புட்பங்களையுடைய, காவும்-சோ

லைகளிடத்தும்—முருந்து-மயிலிறகினடியையொத்த—வாள்-ஒளி பொருந்திய—நகை-பற்களையும்—முகிழ்-கோங்கரும்பையொத்த, முலை-தனங்களையுமுடைய—மடநீதையோடு-தமயந்தியுடனே, ஆடி-விளையாடி—பொருந்த-அமைய-விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில்.போகம்-இன்பத்தை—உண்டு- அநுபவித்து—உவந்தனர்மகிழ்ந்தவர்களை—போன்றான்-ஒத்திருந்தான்—(எ-று) (கருத்து) நளன்தமயந்தியோடுபுணர்ந்து இந்திரபோகமநுபவித்தவரை ஒப்பானான் என்பதாம், (யச)

ஆழிசூழ்புவிமுழுவதுமாழியொன்றுருட்டி
வாழிநல்லறம்புரிந்தருமகம்பலவாற்றி
சூழிமால்வரைப்பிடருறசுமையொழித்தாறப்
பாழியம்புயத்துலகெலாம்பரித்தினிதிருந்தான்

(இ-ள்) ஆழிசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த-புவிமுழுவதும் பூமிமுழுமையும்—ஆழியொன்று-ஏகசக்கரத்தை,உருட்டி-நடத்தி, நல்லறம்-நல்லதருமத்தை—புரிந்து-செய்து—அரும்-செய்தற்கரிய,மகம்பல-பலயாகங்களை—ஆற்றி-செய்து-சூழி முகபடாமணிந்த-மால்-பெரிய—வரை- மலையையொத்த வெட்டுத்திக்குயானைகளுடைய—பிடர் பிடரிற்றங்கிய—உறு-மிகுந்த, சுமை - பூமிபாரத்தை, ஒழித்து-நீக்கி—ஆற-இளைப்பாறும்படி—பாழி- வலிபொருந்திய—அம் அழகிய—புயத்து-தோளினிடத்தில்—உலகெலாம்-உலகமுழுவதையும்,பரித்து-தாங்கி—இனிது-இனிதாக—இருந்தான்- நளமஹாராஜனிருந்தான்—(எ-று) வாழ் (அசை) (கருத்து) நளச்சக்கிரவர்த்திமஹாராஜன்-நற்றருமங்களையும்-யாகாதிகருமங்களையுஞ்செய்து, உலகமெல்லாம் ஒருதடையிலாண்டுஇன்பமடைந்திருந்தான் என்பதாம் [நளமகாராசன்-தோன்றளவாய்-இருந்தான்-பயனில்-சக்கரம்-அறம்-மகம்-சுமை- எலாம்-இவை-செயட்டடுபொருள்] (யரு)

அரசாட்சிப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆகப்படலம்-உஅ-இவிருத்தம்.

நைடதம்மூலமுமுரையும்.

முற்றிற்று,

உ

கடவுள் துணை.

படல அகராதி.

ஆக படலம்-௨௮-செய்யுள்-௲௱௭௪

உ

கடவுள் துணை.

விருத்த அகராதி.

விருத்த அகராதி

முற்றிற்று.